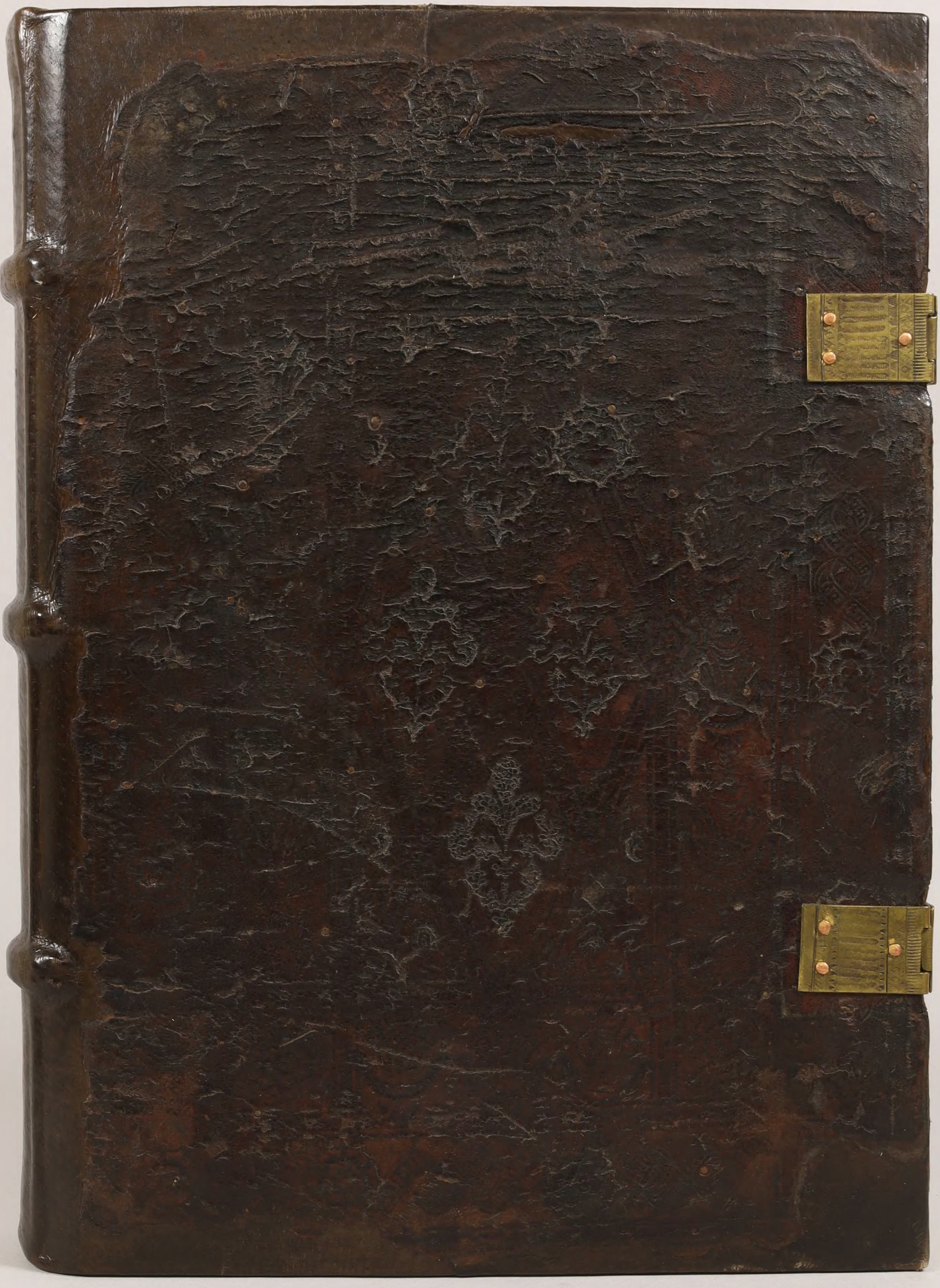

b

Eatiſſimo patri ⁊ clementiſſi-
mo domino Pio ſe
cundo pōtifici ma-
ximo Jobes de Tur
recremata ſabineñ
epiſcopꝰ: ſancte Romane eccľie car
dinalis ſancti Sixti vulgariter nun
cupatus: poſt humilē recōmendatio
nē ad pedū oſcula beatoꝝ. Perſcru
tanti mihi ſtudioſe pſalmoꝝ librum
quē alii ſoliloquiū dicūt qđ eſt collo
cutio hoīs cū deo ſingulariter vľ ſe
cum tm̄: quoꝝ vtrūqꝫ laudāti cōue-
nit ⁊ orāti. alii libꝝ himnoꝝ: himnꝰ
aūt eſt laus dei cū cātico: alii pſalte
rium: qꝛ q̄ intus diuīa inſpiratione
dauid ꝑcipiebat. hec modulato car-
mīe ꝓferebat. Mira occurrit pulcri
tudo ſenſuū: ⁊ ſtillantiū medicina v̂
boꝝ ⁊ ampliſſima copia virtutū ad
omnē aīe ꝑfectionē vt merito aptet̄
illud ꝓphe ps̄. abundātia in turribꝰ
tuis. i. in pſalmis tuis: qui recte tur
res appellari poſſunt: tū ꝓpter incō
prehenſibilē altitudinez ſapīe in eis
contētę. tū ꝓpter indeficiētis defen-
ſionis auxiliū: qđ aduerſus hoſtiles
incurſus p̄ſtat his q̇ intento ſenſu ⁊
vigilāti mēte pſalmodiā omnipotē-
ti deo nr̄o exſoluūt. Jn his turribuſ
eſt abundantia maxime vtilitatis.
Plane hic pſalmoꝝ liber regiſtꝝ eſt
totiꝰ ſacre ſcripture: ⁊ cōſummatio
totius catholice pagine Alia nāqꝫ
vt ait Auguſtinꝰ q̄ ꝓphete tradunt
alia q̄ hiſtorici libri Lex quoqꝫ alia
alia liber ꝓuerbioꝝ. Pſalmoꝝ v̂o
liber quecūqꝫ vtilia ſūt ex omnibus
cōtinet: futura p̄dicat Hic eni annū
tiatio Chriſti in carnē futuri. Hic
omniū Chriſti miſterioꝝ reuelatio.
Hic cōmunis reſurrectiōis ſpes p̄-
dicit̄: ſuppliciorꝝ metꝰ: glorie pollici
tatio. Liber iſte veteꝝ geſta ꝯmemo
rat: legē viuētibus tribuit: gerēdorū
ſtatuit modū: ⁊ vt breuiter dicā. cō-
munis quidē bone doctrine theſau-
rus eſt. Quid eni eſt qđ nō diſcat̄ ex
pſalmis: Hic oīs magnitudo v̂tutiſ
norma iuſticie: pudicicie decor: pru-
dentie ꝯſummatio: patiētie regula:
Pſalmodia vt ait Auguſtinꝰ fugat
demones: angelos in adiutoriū vo-
cat: excitat deuotionē: placat deum
impetrat veniā: hilarat aiam: illumi
nat ꝯſcientiā Et Caſſiodorꝰ. Pſal-
modia eſt ꝯſolatio flentiū: cura dolē
tium: ſanitas egrotantiū: aīe reme-
dium: miſeroꝝ omniū refugiū Verꝝ
hāc pſalmoꝝ vtilitatē qui pleni ſūt
ſuꝑnis miſteriis ⁊ ſinguli celeſti dul
cedine redūdantes: nemo plane ꝑci
pit: nemo eoꝝ ſuauitatez deguſtare
valet q̇ ipſoꝝ pſalmoꝝ ſpūalez intel
ligentiā in ſe latentē nō ꝯp̄hendérit
Non eni litteraꝝ ſacraꝝ cortex ſed
medulla incluſe ſapīe eſt q̄ mentē vi
uificat: reficit atqꝫ oblectat Nō eni
putemus inq̇t Hieronymꝰ in v̂bis
ſcripturaꝝ eſſe euangeliū. ſꝫ in ſenſu
Nō in ſuꝑficie ſꝫ in medulla. Non
in ſermonū foliis: ſꝫ in radice rōnis
Hinc Augꝰ. ait: Jn omni copia ſcri
pturaꝝ ſanctaꝝ aptis paſcimur: ob
ſcuris exercemur. Hinc ad iudeos
littere obſeruatores: inq̇t ſaluator
noſter Joh. v. Scrutamini ſcriptu-
ras: ipſe teſtimoniū ꝑhibēt de me. i.
nō litteraꝝ exteriora tm̄: ſꝫ intꝰ ꝑq̇-
rite diuinoꝝ ſenſuū theſauꝝ q̇ intra
fragile vaſculū vilis lr̄e tenet̄ inclu
ſus. Suꝑ quo Chryſoſtomꝰ ita ait:

Inc 155

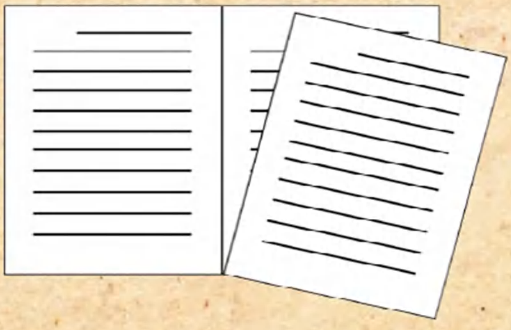

W woluminie kolejno współoprawne sygnatury:

Inc. 155

Inc. 155a

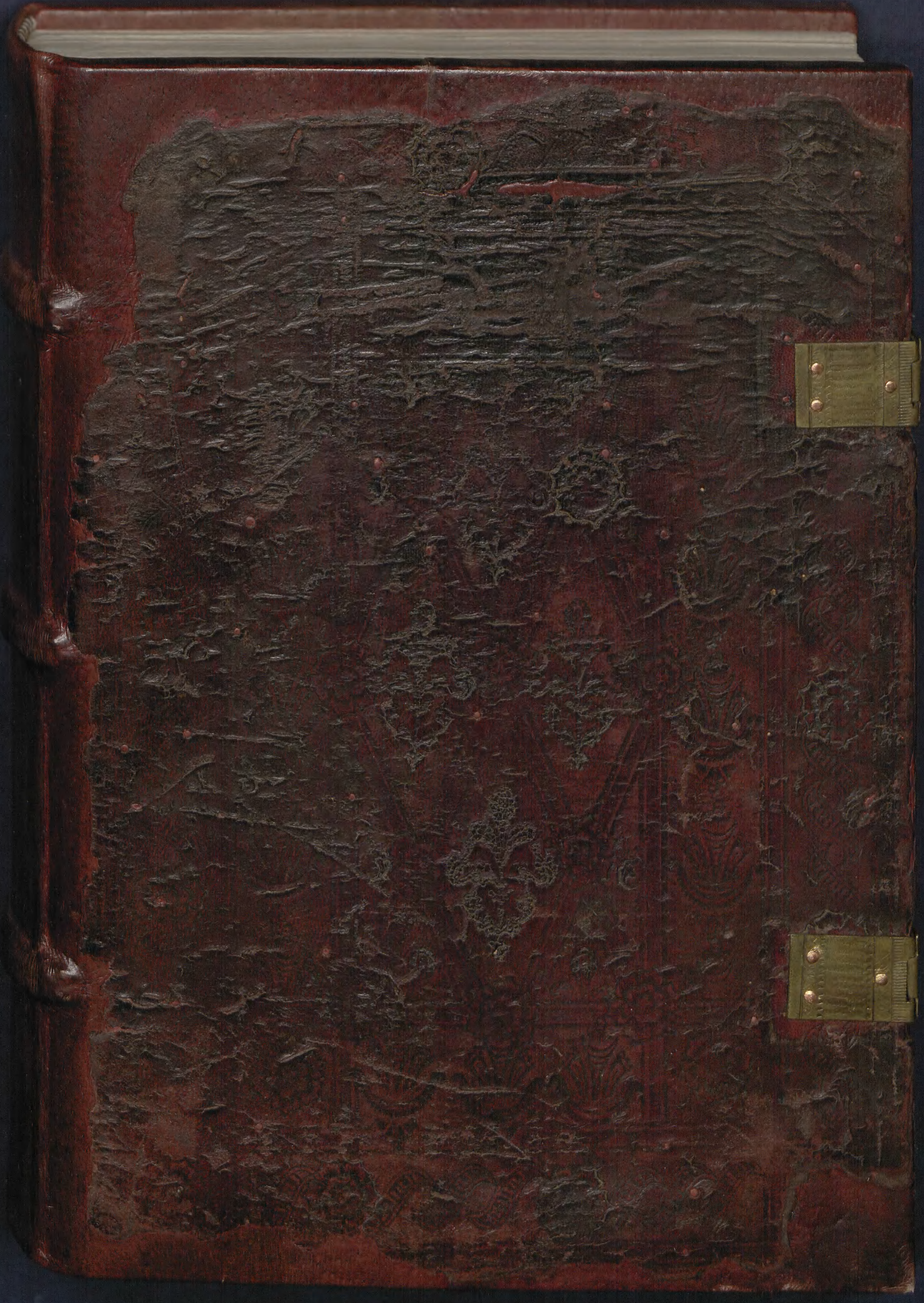

Liber domini georgy block de zeithinbach pre
toris ecclesie sancte crucis wrat Anno domini 1510

Preparamenta Necessaria secundum bonaventuram ad missam

Primo Intencionis discussio ut sit pura ne vanam celebret propter
- Vanam gloriam
- Amorem
- Verecundiam
- Consuetudinem

Generalis contricio ut doleat super omnibus bonis que facere potuit et omnibus malis
- Corde
- Ore
- Opere

Pura Confessio
- Notabilium
- Communium
- Ignoratorum

Peccatorum quam sequi debeat oracio humilis et devota

Intencionis discussio
- Quid intendit facere
  - Deum placatum reddere
  - Mortem Christi Memorare
  - Totam ecclesiam adiuvare
  - respectu sue clemencie
- Quid intendit consequi
  - Augmentum dilectionis
  - Inseparabilitate unionis
  - Accelleracione visionis
  - Dei respectu sue bonitatis

Sacerdos in missa debet in se ista habere
- Diligencia ad offerendum corpus et condigna requirit
  - Magna in signis
  - Maior in verbis
  - Maxima in intencione
  - misse respectu sue nominis sanctitatis et nobilitatis
- Reverencia ad tangendum corporis Christi continuacionem
  - Excellencia corporis
  - Excellencioris anime Christi
  - Excellentissime divinitatis Christi
  - respectu sue Maiestatis
- Devocione ad sumendum Corpus christi scilicet
  - Pignus hereditatis eterne
  - Manna sacramentalis
  - fontem veritatis eterne
  - respectu eius sanitate

Ante missam debet esse corpus celebrantis
- Magna erat locum
- Maior erat vita
- Maxima ...

Post missam
- Gracias actio
- Amor et desiderium

Dar Kuratorjum O. S. Pozn. Gim. Państ. Męs. Ostrów Wkp. 1932 r.

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA POZNAŃ
Inc. 155

Turrecremata

8.

b Eatiſſimo patri ⁊ clementiſſimo domino Pio ſecundo pōtifici maximo Johēs de Turrecremata ſabineñ episcop⁹: ſancte Romane eccl'ie cardinalis ſancti Sixti vulgariter nuncupatus: poſt humilē recōmendationē ad pedū oſcula beatoꝝ. Perſcrutanti mihi ſtudioſe pſalmoꝝ librum quē alii ſoliloquiū dicūt qꝺ eſt collocutio hoīs cū deo ſingulariter vl' ſecum tm̄: quoꝝ vtrūqꝫ laudāti cōuenit ⁊ orāti. alii libꝝ himnoꝝ: himn⁹ aūt eſt laus dei cū cātico: alii pſalterium: qꝛ q̄ intus diuia inſpiratione dauid ꝑcipiebat. hec modulato carmie ꝓferebat. Mira occurrit pulcritudo ſenſuū: ⁊ ſtillantiū medicina v̄boꝝ ⁊ ampliſſima copia virtutū ad omnē aīe ꝑfectionē vt merito aptet̄ illud ꝓphē p̄s. abundātia in turrib⁹ tuis. i. in pſalmis tuis: qui recte turres appellari poſſunt: tū ꝓpter incōprehenſibilē altitudinez ſapīe in eis contēte. tū ꝓpter indeficiētis defenſionis auxiliū: qꝺ aduerſus hoſtiles incurſus p̄ſtat his q̄ intento ſenſu ⁊ vigilāti mēte pſalmodiā omnipotēti deo nr̄o exſoluūt. In his turribuſ eſt abundantia maxime vtilitatis. Plane hic pſalmoꝝ liber regiſtꝝ eſt toti⁹ ſacre ſcripture: ⁊ cōſummatio totius catholice pagine Alia nāqꝫ vt ait Auguſtin⁹ q̄ ꝓphete tradunt alia q̄ hiſtorici libri Lex quoqꝫ alia alia liber ꝓuerbioꝝ. Pſalmoꝝ v̄o liber quecūqꝫ vtilia ſūt ex omnibus cōtinet: futura p̄dicat Hic eni annūciatio Chriſti in carnē futuri. Hic omniū Chriſti miſterioꝝ reuelatio. Hic cōmunis reſurrectiōis ſpes ꝑdicit̄: ſuppliciorꝝ met⁹: glorie pollicitatio. Liber iſte veteꝝ geſta ꝯmemorat: legē viuētibus tribuit: gerēdorū ſtatuit modū: ⁊ vt breuiter dicā. cōmunis quidē bone doctrine theſaurus eſt. Quid eni eſt qꝺ nō diſcat̄ ex pſalmis: Hic oīs magnitudo v̄tutiſ norma iuſticie: pudicicie decor: prudentie ꝯſummatio: patiētie regula: Pſalmodia vt ait Auguſtin⁹ fugat demones: angelos in adiutoriū vocat: excitat deuotionē: placat deum impetrat veniā: hilarat aiam: illuminat ꝯſcientiā Et Caſſiodor⁹. Pſalmodia eſt ꝯſolatio flentiū: cura dolētium: ſanitas egrotantiū: aīe remedium: miſeroꝝ omniū refugiū Ex hāc pſalmoꝝ vtilitatē qui pleni ſūt ſuꝑnis miſteriis ⁊ ſinguli celeſti dulcedine redūdantes: nemo plane ꝑcipit: nemo eoꝝ ſuauitatez deguſtare valet q̄ ipſoꝝ pſalmoꝝ ſpūalez intelligentiā in ſe latentē nō ꝯphenderit Non eni litteraꝝ ſacraꝝ corteꝝ ſed medulla incluſe ſapīe eſt q̄ mentē viuificat: reficit atqꝫ oblectat Nō eni putemus inq̄t Hieronym⁹ in v̄bis ſcripturaꝝ eſſe euangeliū. ſꝫ in ſenſu Nō in ſuꝑficie ſꝫ in medulla. Non in ſermonū foliis: ſꝫ in radice rōnis Hinc Aug⁹. ait: In omni copia ſcripturaꝝ ſanctaꝝ aptis paſcimur: obſcuris exercemur. Hinc ad iudeos littere obſeruatores: inq̄t ſaluator noſter Joh̄. v. Scrutamini ſcripturas: ipſe teſtimoniū ꝑhibēt de me. i. nō litteraꝝ exteriora tm̄: ſꝫ int⁹ ꝑq̄ꝛite diuinoꝝ ſenſuū theſauꝝ q̄ intra fragile vaſculū vilis lr̄e tenet̄ incluſus. Sup quo Chryſoſtom⁹ ita ait:

Inc. 155

Nō ad lectionē ſimplicē ſcripturaꝝ
ſꝫ ad ſcrutationē exq̄ſitā eos miſit.
qꝛ q̄ de deo dicebanꝰ i ſcripturis de
ſuꝑ obumbrabāť.nec i ſuꝑficie exꝓ
mebanť:ſꝫ vt quidā theſaurꝰ intꝰ re
condebanť Hinc Aug.in omelia q̄
dam ait Cū de diuis opibus q̄ legū
tur ip̄o inſpirāte q̇ fecit intellectum
alicuiꝰ miſtice ſignificatiōis ſcruta-
mur:q̄ſi ꝺ̄ obſtruſis fauicellis mella
ꝓducimꝰ veluti xp̄i diſcipulos imitā
tes:ſpicas manibꝰ ꝯfricamꝰ:vt ad
latētia grana ꝑueniamꝰ. Iā manife
ſte neceſſariā eſſe dinoſciť pſalmorū
intelligentiā vt q̊s eoꝝ ſuauitatem
deguſtet. Percipiť āt hec pſalmoꝝ
intelligētia aut reuelatōe diuia que
docet ſugere mel de petra:oleūq̃ꝫ ꝺ̄
ſaxo duriſſimo aut magiſtrorum do
ctrina q̊s ad diuinā elucidandā ſapi
entiā ⁊ occulta ꝓducendū in lucē q̄ſi
diuinitatis organa:diuia ꝓuidētia
in eccl'ia inſtitutos eſſe ꝯgnoſcimus
Ceteꝝ beatiſſime pr̄ cū ꝯſideraſſem
ꝙ tꝑibꝰ iā nr̄is pauci ſapīe ſtudent:
pauciores ꝑſcrutandis diuis myſte
riis inſudāt:pauciſſimi q̇ antiq̊ꝝ ſer
mone ſciaqꝫ clariſſimoꝝ patꝝ expla
natiōes ⁊ ꝯmētaria ſuꝑ pſalmos ꝑ
legere curāt venit i mentē meā vt in
ter alios ſtudii mei labores hūc iter
ponerē vt ex ſentētiis gl'oſiſſimoꝝ
ac p̄clariſſimorū.ſ. Hieronymi Au
guſtini Remigii ⁊ Caſſiodori q̇ hūc
pſalmoꝝ libꝝ exuberātiſſimiſ flumi
nibꝰ ꝓfundiſſime interp̄tati ſunt ali
quā breuē ꝯpēdioſamq̃ꝫ intelligētiā
pſalmoꝝ exſculperē que p̄ ceteris a
pluribꝰ ⁊ etiā pauꝑibꝰ clericis habe
ri poſſet ⁊ intelligi. Qꝺ̄ eo maxie ef
ficere cupiebā.q̇ augeri inde hono-
rem dei exiſtimabā:indubitatū hn̄s
ꝙ cū miniſtri eccl'ie latētia pſalm
mella deguſtarēt:alacriori feruētio
riqꝫ deuotiōe laudes dn̄o decātarēt
Sꝫ ecce mentē meā ab hac ſcribēdi
cogitatiōe alienabat ſenectutis pō
dus:infirmitatū frequētia:latētis i
pſalmis ſapīe ꝓfunditas:parabola
rum q̇bꝰ vallať pene inexplicabilis
obſcuritas:⁊ ſuper oīa exiguitas in
genii ⁊ imbecillitas intellectus Sꝫ
occurrit ex aduerſo amor publice
vtilitatis q̇ ſolꝰ nomē difficultatis
erubeſcit:q̇ qꝛ vt ait Aug.nihil taꝫ
durum atqꝫ ferreū qꝺ̄ n̄ amoris igne
vicať Impulit me vi ſua victū ad p̄
conceptū laborē audacter ſubeūduꝫ
ſub illiꝰ fiducia q̇ ſapiētie fons eſt:q̇
⁊ cecis viſum:⁊ mutis dicēdi preſta
re copiam ſolet. Eſt aūt in hac ex
planatione pſalterii aduertenduꝫ ꝙ
virgule rubee nō tm̄ ſupponunť lr̄e
textꝰ:ſꝫ etiā illis q̄ loco lr̄e tanq̄ ex
poſitoria eiꝰ ponunť. Precor auteꝫ
oēs q̇ huiꝰ mei laboris fructū guſta
bunt:dn̄m exorare:vt laborē ipſuꝫ a
mercede vacuū nō ſinat:ſꝫ ꝑ ſua cle
mentia beata vita ꝯpenſet:quā elu
cidātibꝰ diuinā ſapientiā ſcriptura
ſacra teſte legiť ꝓmiſiſſe. Et qꝛ bea
tiſſime pr̄ apl'ice ſedis iudicio omīa
dicta mea ⁊ ſcripta ſubmittere ſem
per ſolitꝰ ſuꝫ.credēs me nō eſſe ſecu
rum niſi ſub eiꝰ militarem doctrina
hāc pſalmoꝝ explanationē ſic diuia
largitate ſtudiolo meo elaboratam
ſanctitati tue in eadeꝫ ſede digniſſi
me p̄ſidēti emēdādā corrigēdāqꝫ ſi
opus fuerit:humiliter offero.q̇ non
ſolū auctoritate ſꝫ ingenio ⁊ ſapien
tia p̄ſtantiſſimꝰ haberis.

Pſalmus primus in quo deſcribitur proceſſus in beatitudinem.

Eatus vir qui non abijt a via recta recedēdo: in ꝯſilio impiorum prauis eoꝝ machinationibꝰ conſentiendo qui in via peccatorum non ſtetit ſꝫ vitā ſuā immaculata ꝯuerſatiōe trāſiuit et qui peſtilentis dogmatis venena non ſeminauit nec poſteris ꝑniciose doctrine exempla reliquit.

Sed in lege dn̄i fuit voluntaſ eius vt diuīe legis mādata ꝑficiat et in lege eiꝰ adimplēda meditatur aſſidue in proſperis et in aduerſis nō tm̄ lectione legꝪ ſed iugi obſeruatiōe ſanctitatis.

Et erit tanq̄ lignū quod plantatum eſt ſecꝰ fluenta aquarū virore diuine gr̄e ſꝑ viuꝰ. q̄ bonorū opeꝝ plenitudine fecūdus fructuꝫ dabit tꝑe vite ſue dignū felicitatis eterne. Et verba eiꝰ non defluent a veritate in mendacium ne incaſſuꝫ ſine vtilitate ſꝫ ad alioꝝ eruditionē ⁊ ſalutē ꝓficient et omnia quecūqꝫ faciet ſꝑ ꝓſperabuntur ſibi ad conſecutionem vite eterne. Non ſic impij n̄ ſic ſed tanquā puluis infecūdus et ſiccus ab humore diuīe gr̄e quē aura diaboli ꝓijcit a facie ſtabilitatis eterne.

Ideo quia ſunt ſicut puluis non reſurgent impij ſcꝫ infideles in iudicio diſcuſſionis vt examinētur quia nō credentes penis certiſſimis iam iudicati ſunt neqꝫ peccatores profeſſione xp̄iani: ſꝫ minoribꝰ peccatis obnoxii reſurgēt in ꝯgregatione iuſtoruꝫ quia nō admittentur ad vitā eternā ad quaꝫ iuſti congregabuntur

Quoniam nouit dominus noticia approbatiōis viam iuſtorum vtpute quia mūda ſplendida ⁊ delectabilis: q̄ꝛ expedita via ad beatitudinem iter autem impioruꝫ. nō approbat: ſed reprobat. vtpote quia immundū tenebroſum ⁊ triſte deducens in ꝑditionē.

Pſalmus. II. in quo de machinatione et rebellione molientium ꝯtra regnuꝫ chriſti et de ipſius chriſti excellentia et dignitate.

Propheta admirans maliciam perſecutoruꝫ chriſti quā preuidebat ſpiritu ait:

Quare fremuerunt more feraꝝ ſine ratione gētiles romani milites crucifixores xp̄i et populi iudeoꝝ meditati ſunt inania credentes ꝑ chriſti mortem extinguere nomē ⁊ famā ⁊ regnū eius.

Affuerunt huic malicie prebētes fauorē: herodes ⁊ pilatus ſacrilegiſ mentibus in hoc ſcelere cōſentiētes ⁊ ſacerdotum principes conuenerunt in vna praua voluntate aduerſus dominum deuꝫ patrem et aduerſus chriſtum filiū eius. dicētes Dirūpamus vincula. ſ. doctrinā ⁊ miracula ⁊ ꝓmiſſiones quibus Chriſtus et eius

diſcipuli nos ſibi aſtringere volunt:
demuſqȝ operam vt diruptis vin/
culis proiiciamus a nobis do/
minium ipſorum.
Et dominus Qui habitat in ce/
lis ſcȝ in ſanctis reddet illos di/
gnos irriſione et ſubſannatio
ne in futuro: ⁊ oſtendet illis inania
eſſe meditatos: cunctis gentibus iu
go chriſtiane religiōis colla ſua ſub
iicientibus. Tunc in futuro iu/
dicio loquetur ad eos eorum ma
liciam increpans ⁊ vindicte ſenten
tiam in eos proferens: quam execu
tioni demandans in furore. id eſt.
acerbiſſimis penis eos puniens in
anima ⁊ corpore conturbabit
Vox chriſti: Iniuſte iudei vincula
mandatoꝝ meoꝝ dirumpere ⁊ legiſ
mee iugum meditati ſunt abiicere.
quoniam Ego chriſtus conſtitu
tus ſum a deo patre rex cui obe
diendum eſt ſuper ſion eccleſiam
iudeorum predicans in ea legeȝ
eius. Non tantū ſuper ſion et ſu
per iudeos rex ſum conſtitutus: ſed
etiam ſuper omnes gētes dominiuȝ
habeo tam iure hereditario ꝙ̄ meri
torio. hereditario quidem quoniam
Dn̄s pater meus qui vniuerſorum
dn̄s eſt dixit ad me filius meus
naturalis ſingulariſ ⁊ cōſubſtantia
lis es tu ego eternaliter genui
te. Iure aūt meritorio ſuꝑ omēs
gentes dominiū habeo: qm̄ domin⁹
deus pater dixit ad me Poſtula a
me paſſionis tue merito quā pro to
tius humani generis ſalute aſſumeſ
genteſ et dabo tibi eas in here
ditateȝ tuā vt ſcȝ copulenť nomi
ni xp̄iano: quas tn̄ vt de⁹ mecū poſ
ſides et dabo poſſeſſionem tu
am terminos orbis terrarum
Reges eos poteſtate rega
li et inflexibili iuſticia et eos q̊
nō receperint diſciplinā tuā ꝯtereſ
eos quoſdā ad correctionē: vt de in
fidelibus fideles efficianť: quoſdaȝ
ad eternā damnationē: ita leuiter ſi
cut figuli vaſa leuiter cōfringun
tur. Propheta reges terre monēſ
vt omnes xp̄m debito venerētur ait
Et nunc reges intelligite q̄nt⁹
ſit ipſe xp̄c: ꝙ̄ excelſus ꝙ̄ potens et
ſcitote vos qui alios iudicatiſ
vos habere ſuꝑiorē q̊ nō tm̄ vniuer
ſe terre ſed etiā celoꝝ dn̄s eſt Ser
uite domīo omniū in timore fi
liali exultate ei ꝑ deuotionē cum
tremore tn̄ ne exultatio effundať
in diſſolutionē aut neglıgētes redde
ret. Apprehendite diſcipli
nam Chriſti: quaſi munimē clipei
ꝯ̄ noxia vicia ꝑfecturi ⁊ ſubiicite
vos humiliter ei ne qn̄ de⁹ pater
iraſcatur et ſeperimini a via iu
ſta ſcȝ a celeſti rege xp̄o qui eſt via
recte ambulantiū ad vitā: dux eunti
um: iter ad beatitudinē feſtinātium
Cum exarſerit ſubito ira ei⁹
in vindictā impioꝝ. in die iudicii be
ati qui confidūt in dn̄o qꝛ eos n̄
ſolum nō attinget ira dei ſed ad bea
titudinem ꝑ dei gratiā peruenient
eternam vbi bonorum omniuȝ ſum
ma eſt.

Pſalmus .xxi. in quo de paſ
ſione et reſurrectione xp̄i
Homo chriſt⁹ admiranſ cur
tot perſecutores habeat ait ſic
ad deum.

Domine cur
multiplicati ſunt q̊

tribulāt me: doleo ꝺ̄ cecitate eorū q̄ salutare ſuum ita obſtinatis mē tibus reſpuunt. Mirum eſt enim qꝛ nihil ab eis promerui Multi inſurgunt vt obſtinato animo deprimant me detrahenteſ ꝛ falſum teſtimoniū ferentes aduerſum me.
Multi dicunt de meis perſecutoribus vt audacius me perſequantur. dicunt mihi non ſaluabit eum ille quem ſibi deum facit: nec filius dei eſt vt ipſe dicit:
Veruntamen contra tot perſecutores tu es refugium meum qui ſuſceptor es mee hūanitatis: in vnitate diuine perſone et gloria mea tecum vna eſt qui ita ab alto defigiſ mentem meam vt nulla paſſiōe vincatur. Et hoc ideo quia. Voce cordis mei ad dominum clamaui et exaudiuit me de ſublimitate iuſticie ſue iuſtum eniꝫ erat vt innocentē occiſuꝫ ꝛ cui retributa ſunt mala pro bonis reſuſcitaret a mortuis: et donaret in celis omniuꝫ creaturarum principatum.
Exaudiuit autem me in hoc dominus ꝙ Ego dormiui ſponte non coactus et ſomnum cepi in morte voluntate mea et ſoporatꝰ ſuꝫ ſecurus in mente quieſcens nullam habens conſcientiā peccati et exurrexi diuinitatis virtute: que naturam in qua paſſus ſum ſuſceperat in vnitate perſone.
Et quia dominus ſuſcepit me i protectione ſua Non timebo milia populi circumdantis me pendētem in cruce: ꝛ ideo exurge domine oſtende potentiam tuam et ſaluum me fac: non ſolum faciendo me reſurgere a morte: ſed etiam inimicos meos exterminando.
Et ſic factum eſt. Quoniam tu ꝑcuſiſti per Tytum ꝛ Veſpaſianuꝫ omnes iudeos aduerſantes mihi ſine cauſa ꝛ maledica vbo rum eorum quibus dilacerabant me ꝛ membra mea in irritum perduxiſti Hinc patet quoniaꝫ ſolius Domini eſt ſalus et ideo o domine ſit benedictio tua ſuper populum tuum de te ſalutem ſperantem nō ab alio.

Pſalmꝰ. IIII. in quo exhortatur vir iuſtus ad bonaꝫ operationem.
Vox eccleſie in tribulatione poſite.

Um inuocarem deum in auxiliū meum exaudiuit vl' ſm aliam litteram exaudiſti me deus iuſticie mee actor ꝛ remunerator qui in tribulatione ab anguſtiis triſticie in latitudinem gaudioꝝ eduxiſti me.
Miſerere mei: contra miſerias huius vite: tam pene ꝙ culpe et exaudi orationem meam vt i me cepta perficiantur.
Vox prophete increpantis iudeos ꝛ paganos ꝛ omnes in peccatis perſeuerantes Filij hominum q̄ ſm hominem viuitis non ſm deum vſquequo aggrauatum ꝛ depſſuꝫ infidelitate et pondere iniquitatis cor habetis vt quid diligitis vanitatem qua peritis: colendo idola que vana ſunt: in quibus non eſt veritas quoniam veri dii non ſunt: vt quid tā ardenti deſiderio que-

ritis terrena que mendacia ſũt decipiũt enim amatores ſuos: quia non faciunt quod promittunt ſcilicꝫ felices. vos iudei ⁊ pagani ceteriqꝫ peccatores nolite infidelitate detineri ⁊ vana huius ſeculi ſequi: ſed conuertimini ad Chriſtum

Scientes quoniam dominus deus pater Chriſtũ ſuum ſanctum ſanctorum mirabilez et glorioſum oſtendit tertia die reſuſcitãdo a mortuiſ ⁊ ad dexteraz ſuam collocando per quez deus pater exaudiet me cum bonis opibus ſue diuinitati ſupplicauero

Nolite dico querere mendacium ſꝫ Iraſcimini vobiſmetipſis vt horreatis quod feciſtis et vlteri⁹ peccare deſiſtite ⁊ ſi vos peccare cõtingat compũgimini per penitentiam: et de his que tractatis in cordibus veſtris vt ſunt cogitationes male: et de his que in cubilibus veſtriſ operamini vt ſũt opa carnis Quia vero iuſticia exigit vt penitens ſatiſfaciat pro peccatis ſequitur Sacrificate o vos penitentes. id eſt. afferte ſacrificium non pecudum ſed iuſticie. id eſt. opa ſatiſfactionis poſt penitentie lamenta et ſperate in domino de recipiendo ꝑ talibus ⁊ peccatorum veniam ⁊ beatitudinis eterne premiũ: licꝫ multi ſtulti carnaliter ſapiẽtes in ſuorum peccatorum excuſationez quaſi dubitantes que ſint opera iuſticie querunt quis oſtendit nobis cognoſcere huiuſmodi bona

Propheta oſtendit tales non veraciter ſed falſe dicere ſe ignorare q̃ ſint iuſticie opera Quia ſignatũ eſt ſuper noſ in ſuperiori p̃te anime noſtre: in qua tibi ſimiles ſumuſ lumen naturalis rationis quod eſt quedam impreſſio ⁊ irradiatio luminis vultus tui: quod ſufficienter oſtendit nobis que ſunt opera iuſticie: ita vt per ignorantiam iuſticie nullus poteſt ſe excuſare a peccato: per quod lumen quo te cognoſcim⁹ dediſti leticiam ſpiritualẽ in corde meo.

Sed mali non intus in ſpiritualib⁹ bonis ſed foris in temporalibus delectantur A fructu frumenti vini et olei ſui aliarumqꝫ reruꝫ temporalium multiplicati dilatati et exaltati putãtes in his eſſe conſummatum bonum.

Uir autem bonus in ſpiritualib⁹ exultans dicit contra humanos tumultus ⁊ felicitates caducas In pace mentis dormiam quam habere ñ poſſunt qui ſecularibus actibus implicantur: hinc oblitus mundi tendens in idipſum ſummum bonum tandez requieſcam in futuro ĩ pace immutabilis eternitatis.

Ideo requieſcam ſecure Quoniã tu domine in vna ſpe firmiſſima qua ſingulariter in vnum ⁊ verũ bonũ ſperatur ↄſtituiſti me

Pſalmus. v. in quo de his quibus acquiritur hereditas eterne beatitudinis.

Erba oris mei pcipe domine et intellige intelligentia approbationis cordis mei affectum quo ad te clamo. Exaudi orationem meam rex meus propter ſpecia-

lem curam et protectionem et de⁹
meus quem ſolum veneror võ cul
tu religionis vt pute creatorē meũ
Et ſi aliquando oraui ⁊ non ſum
exauditus: non tamen orare deſiſtã.
Quoniam ad te orabo domĩe
et cum tenebre peccatoruz fu
gere ceperint exaudies vocez
meam Peracta erroris mei no
cte et diſcedentibus tenebris quas
mihi peccatis meis feci Mane re
ligioſe deuotionis obſeruatione cõ
tinua aſtabo tibi.in te ſummo bo
no beatitudinem querens et intel
ligam quoniam non placet ti
bi iniquitas ſed a ſolo mundo cor
de conſpiceris.
Non habitabit in preſenti ꝑ gra
tiam : nec in futuro per gloriam in
ſocietate tua malignus nec ꝑ
manebunt iniuſti ante oculoſ
tuos quia reprobi eiicientur a con
ſortio ſanctorum ⁊ viſione ſui condi
toris .tolletur enim impius ne vide
at gloriam dei
Odiſti omnes qui operantur
iniquitatem in malicia ſua perſe
uerantes et perdes omnes qui
loquuntur mendacium pernici
oſum ⁊ potiſſime mendacium in do
ctrina chriſtiane religionis
Uirum ſanguinuz qui humano
cruore polluitur et viruz dolis et
mendaciis alios ducentem i erro
rem abominabitur dominus:
ego autem in multa miſericor
dia tua cõfiſus nõ meis meritis
Introibo in domum glorie tue
ſed prius adorabo te hic in eccl'ia
tua ſancta timore reuerẽtiali.
Domine deduc me ad eterna
gaudia quia diuerſis fatigor angu
ſtiis.et hoc peto nõ ſolum ex ſola mi
ſericordia ſed in tua iuſticia que
exigit ꝙ ſicut damnas impios : ita
remuneras iuſtos propter inimi
cos meos confundendos:qui me
poſt ſe trahere conantur : dirige
opa mea vt in conſpectu tuo
ſint grata et accepta vt per ea ad ce
leſtem patriã merear ꝑuenire
Opus eſt vt dirigas vias meas.
Quoniam non eſt in ore aduer
ſariorum meorũ veritas quia fal
ſa loquuntur de Chriſto cor enim
eorum vanum eſt recte in ore eo
rum non eſt veritas:quorum cor va
nitas poſſidebat. lingua enim impe
rio cordis naturali ordine famulat᷑.
Fetida ⁊ turpia Guttur eoruz
exalat vt ſepulcra mortuoruz pa
tentia ad corrumpendum alios : ⁊ ſi
non proficiunt linguis ſuis mali
doloſe agunt mendaciis et blan
da adulatiõe alios ſeducentes ſen
tiant te domine iudicem vt ti
meant.
Fruſtrentur a cogitationibuſ
ſuis vt non poſſint deducere ad ef
fectum quod male cogitant : et vt
merentur impietates eorum
expelle eos longe ab hereditate
eterna :quoniam irritauerunt
te dñe peccãdo cõtra te.
Econtra Letentur in futuro de
habita hereditate omneſ qui ſpe
rant modo in te et certe in eter-
num exultabunt quia habebunt
te habitatorem in cordibus ſuis.
hec eſt eterna exultatio beatoruz cũ
templum dei fient
O magna ineffabiliſ largitas dona
toris quid ſimile poteſt concedi : ꝙ
vbi ꝯgnoſcitur rex dñs ipſe cõcedi

Et gloriabūtur in te fonte omīſ
boni qui diligunt nomē tuum
quoniam tu exuberātiſſima largi
te benedices iuſto
Domine tua bona voluntate non
iuſticia noſtra tanquā ſcuto rotū
do quod ſupra pectus poſitum ꝓte-
git: ⁊ capiti ſuprapoſitū coronat ita
nos hic protegis cōtra mala pñtia:
et i futuro coronas glīa ſempiterna

Pſalmus.vi. in quo monet
peccatorem ad penitentiaʒ ti-
more futuri iudicij

Territus peccator immani-
tate ſuorum peccatoruʒ et hor
rore futuri iudicij precatur ne
eternaliter damnetur dicēs:

Domine qui i po
o testate magna ⁊ maieſtate
ad iudicium venturus es
ne in furore tuo punias me .i.
ſm rigorē tue iuſticie: ſed magiſ ſm
dulcorem tue miſericordie:
Non arguas me domine in furore
tuo ſed Miſerere mei in preſenti
miſericordiā impendēdo: et opꝰ eſt:
quoniam infirmus ſum ⁊ fra-
gilitate nature ⁊ mole peccatoruʒ: o
clementia magna creatoris: a iudi-
ce ꝑcipimus quid dicere debeamus
docuit pietatem petere: ne nos iuſti
cia poſſit abſumere ſana me ꝑ tu-
am miſericordiam. quoniaʒ infir
mitas mea adeo ꝯualuit qꝫ vſ
qʒ ad robur et vires anime ꝑ-
uenit. Cura me o ſapientiſſime
medice quia Anima mea conua-
leſcentibus morbis turbata ē val
de territa diſtrictione iudicii vſqʒ
quo tu domne differs cōferre ſa
nitatem egroto: noli differre qui vſ:
qʒ ad finem preces ſupplicum nō ſo
les obliuiſci. Conuertere ergo
domine qui prius eras aduerſus
ꝓpter peccata mea: et eripe ani-
mam meam peccatis ligatam ab
imminenti ſupplicio quod debet er-
rantibus ſaluum me fac non me-
ritis meis: ſed propter multaʒ mi
ſericordiam tuam.
Sic feſtino curari Quoniam pꝰ
morteʒ non eſt qui memor ſit
tui memoria fructuoſa ad ſalutem.
nec in inferno confitebitur ti-
bi aliquis confeſſione ad veniam:
qꝛ ibi nulla eſt ſpes venie aut redem
ptionis. Miſerere mei domīe cuʒ
iam penitentiaʒ fecerim de peccatiſ
meis Laboraui enim in gemi-
tu meo pre anxietate cordiſ mei cō
ſiderans quid feci ſi hoc parum ſit:
lauabo in ſecreto cōſcientiā lacri
miſ meis diſcurrēdo ꝑ ſingula pec
cata que noctes dicunt ⁊ inundātia
lacrimaꝝ meaꝝ cumulū peccatoruʒ
diſſoluā. Turbatus eſt oculꝰ
mētis mee ab ira dei vindicātis ꝑ
quā ſupplicia timeo peccatoribꝰ pre
parata. qꝛ in veteris hominis
ade antiquitate ꝑmanſi inter
oēs inimicos meos ſiue inter ſpi-
ritus diabolicos ſiue inter pctā que
oīa aduerſa ſūt mihi. Aīa penitē
tis pacta penitētia ꝑſumēs d venia
refugit cōſortia male viuētū dicēs
Diſcedite a me oēs tā pui ꝙ ma
gni qui operamini iniquitatē idu
centes me ad pctūm: ſocietatē eniʒ
vrāʒ amplꝰ nolo. qm̄ exaudiuit
dñſ vocē fletꝰ mei ꝑ pctiſ ꝯmiſſiſ
Exaudiuit dñs deprecationē
meaʒ remouēdo mala ne deinceps
peccē et dñſ orōeʒ meā ſuſcepit

tribuendo mihi virtutes quibus p ueniam ad regnum eius.

Omnes inimici mei erubeſcant de actibus ſuis pniciosis. qr mali ſunt conturbētur vehemēter timore diuini iudicii ad penitentiam conuertantur a malis ne pmittātur ire quo tendunt et erubeſcant coram oculis domini valde velociter nō differētes ꝯuerſionē ſuam de die in diem

Pſalm⁹. VII. in quo vir iuſt⁹ petit ab omnibus perſecutionibus liberari.

Omine deuſ

meus in te ſperaui nō in virtute mea nō in viribus meis: ſed in auxilio gratie tue: ideoqꝫ ſaluum me fac ex omnibus perſequentibus me viciſ diabolo ⁊ malis hominib⁹ et libera me de omnibus his liberum me reddendo. Ne aliquando rapiat diabolus vt leo rugiens animam meam quā profecto rapiet: niſi tu qui potens es redemeris et ſaluam feceris.

Propheta de ſua liberatiōe loquēs ait: Domine deus meus libera me a perſequētibus me quoniam innocens ego ſum. vnde ſi ego feci aliquid quod huic perſecutioni mee cauſaꝫ dederit: vl' ſi eſt iniquitas in operibus meis vel ſi patientiam tuam non imitatus

Mala reddidi retribuentib⁹ mihi mala decidam iuſte ab inimicis meis ſuperatus ⁊ inglorius. Item ſi innocens non fuero inſuper Perſequatur inimicus Saul ſcꝫ meipſuꝫ et comprehendat me vt effugere nō poſſim et conculcet in terra vitaꝫ meam occidendo me: vel totaliter proſternendo et gloriam meaꝫ regni iſrael mihi promiſſam deducat in puluerem ⁊ diſpergat ad nihilum deducens me.

Cum ergo innocens ſum Exurge domine in vindictam cōtra hoſtes meos et oſtende te magnificum in finibus inimicorum meorum tuam iuſticiam oſtendendo in eis. Exurge domine deus meus et imple preceptum quod mandaſti iudicibus ſcꝫ vindictam ſume de malis: ⁊ fac vindictam de me perſequentibus iniuſte. et congregatio populorum ſequetur tuam ordinationem reuertendo ſe ad me.

Et vt hec impleatur Oſtende altitudinem potentie et magnificentie tue vt non ſoluꝫ vindictā facias de hoſtibus meis ſed etiā vt oīs populus reuertatur ad me.

Et quia iudex es Iudica me domine: et quia iuſtus es iudica me ſecundū iuſticiam meam quaꝫ dediſti mihi ſm quam iuſtus ſum et ſecundū innocentiam meam: quorum vtrūqꝫ non ex me ſed deſuper a patre luminū deſcendit in me Faciant quicquid poſſunt peccatores quia tandem Conſumetur ⁊ terminabitur nequicia ipſorum q̄ntum ad effectum nocendi iuſtoſ vero ad te diriges tu deus facies hoc qui ſcrutaris cogitationes et omnia opa hominum.

Quare attenta innocentia mea. Adiutoriuꝫ quod a te domine peto iuſtum eſt qui ſaluos facis

ſaluatione glorie qui corde recto ꝯformantur volū tati tue.

Propheta cōmendās pſonam iu dicis ait: Deus iudex iuſtus ſin gulis reddens ſm opa eoꝝ fortis cui nemo reſiſtere poteſt et patiēs qui licʒ omni hora offendatur non tamen punit per ſingulos di/ es ſʒ expectat nos ad penitētiam Peccatores attēdite bene quia et ſi dominus meꝰ patiens eſt tamē Ni/ ſi conuerſi fueritis a malis ve/ ſtris ⁊ penitentiā egeritis gladiuʒ ſuum.id eſt.vindictā ſuam manife ſtam exercet in vos ſicut cōmina/ tus eſt per ſacrā ſcripturā quaſi ar cum tenderet et pararet ad ſa gittandum.

In quo ſacre ſcripture arcu ꝯmi nationes mortis eterne peccato ribus preparauit de q̄ arcu egreſ ſe ſunt tanq̄ ſagitte apoſtoli aliiqʒ ſancti doctores qui ardentibꝰ ani miſ in modū ſagittaꝝ precepta ſalu taria trāſmiſerunt vnde ⁊ impii ſau ciarentur ⁊ fidelibus efficax cura ꝓ ueniret hoc effecit.id eſt.opatꝰ eſt

Licet hoc ita ſit manifeſtū tamē eſt ꝙ nō deus ſed homo ipſe damna tionis cauſa eſt:

Qui parturit iniuſticiam nam concepit ꝑ ſuggeſtionē diaboli ꝓ poſituʒ operādi malum quod ſine dolore non eſt et peperit iniqui tatem cōſummādo peccatū

Lacum aperuit inferni concipiē do fraudem et effodit eum ampli ando ꝑturiendo iniquitateʒ et inci dit in foueam ipſam quādo mori tur in peccatis.

Malum quod cōcepit conuerte tur in malum anime eius: et ini quitas quam peperit deſcendet et grauabit ſupremam mentis partem penis eternis ſubiiciēs eā

Laudabo dominum ꝓpter iuſticiam eius qua iuſtos ꝓtegit: et malos iuſte punit: et pſallam ope nomini domini altiſſimi. qui iuſtos a lamentiſ triſticie in gau dia ſempiterna ꝑducit.

Pſalmus octauus in quo de exaltatione chriſti et eccle ſie dilatatione.

Omine domi nus noſter valde ad mirabile eſt nomē tue diuinitatis ſuper omne nomē: nomē ineffabile ⁊ inenarrabile non in iu/ dea tantū: ſed in vniuerſa terra

Per hoc te domine admirant̄ om nes qui incolunt terrā. Quoniam filius tuus quem tu magnificaſti eleuatus eſt de terrena humilita te ſuper celos ad dexteram tuam ſedens ſuper omnes creaturas rati onales exaltatus

Ex ore infantium hebreorum ꝑ fectam feciſti laudem magnifi centie tue q̇ ſpiritusancto inſpirāte et inſtigante te deum ⁊ ſaluatorem mūdi confeſſi ſunt propter inimi cos tuos perfidos iudeos confun dendos vt deſtruas inimicum ſcʒ populum iudaicum te perſequen tem et diabolum ſue ſecte defenſo rem.

Uere domine admirabile eſt nomē tuum. Quoniam video celos opera digitorum tuorum lu/ nam et ſtellas in ornamentum firmamenti in quibus admirabilis

potētia ⁊ ſapiētia tua relucet

Propheta admirans exaltationem humane nature in Chriſto ait: Quid eſt homo ſcȝ vilis ⁊ miſer. q̄ memor ei⁹ es euȝ a peccato liberando aut quis eſt filius hominis Ade q̄ viſitas eum aſſumendo eius humanitatis naturam in perſonā filii dei viſitaſti eū: Verbum caro factū eſt ⁊ habitauit in nobis. Minuiſti eum paulomin⁹ ab angelis quia paſſibilē ⁊ mortalem feciſti: cuiuſmodi angeli nō ſūt facti per meritū tamē paſſionis ſue. gloria reſurrectionis et honore aſcenſionis ſup omnes celos et angelos coronaſti eum et conſtituiſti eum caput ⁊ regeȝ ſup omnia opa manuū tuarum

Omīa ſubiecisti ſub dominio et poteſtate eius vt p̄eſſet omnibus ⁊ dominaret̄ cunctis ad nutuȝ oues et boues vniuerſas inſuper et pecora campi.

Volucres celi et piſces maris qui perambulant ſemitas maris ad que omnia diuina ꝓuidentia ſe extendit.

Oſtenſa tāta dignitate chriſti ꝯcludens ait: Domine cu⁹ omnis poteſtas data eſt in celo ⁊ in terra dominus noſter noſtrā naturā aſſumens ⁊ in ea nos redimēs vere valde admirabile eſt nomen tuū in vniuerſa terra.

Pſalmus .ix. in quo de iudiciaria poteſtate chriſti

Onfitebor tibi domine cōfeſſione laudis in toto corde meo n̄ in parte tm̄ predicabo excellentia quedam opera tua: que omīa certe ſunt admiratione digna

Letabor interius et exultabo exterius intenſa leticia in te non in rebus ſecularibus non in iocunditate rerum labiliū. quia ibi nō eſt vera leticia pſallam ope gratias agens nomini tuo qd̄ altiſſimū eſt

Letabor dico ⁊ exultabo grās agēſ

Quia inimicus humani generis diabolus per te conuertetur retrorſum deficiendo a ꝓpoſito malicie ſue ⁊ inimici noſtri ſatellites infirmabuntur i ſua poteſtate quia bonis nocere non poterunt. et peribunt in die iudicii a facie tua ſententiāte ⁊ puniēte eoruȝ maliciam.

Letabor inſuper ⁊ exultabo taȝ animo q̄ꝫ corpore in te. Quoniam feciſti iudicium meuȝ ſumēdo humanam naturā ⁊ penalitates ei⁹ vt pro me ſatiſfaceres et cauſaȝ meam feciſti ⁊ confirmaſti aduerſario meo cōdemnato: quare merito ſup tronum futuri iudicii cuȝ maieſtate magna ſeſſurus es iuſticiam ſingulis tribuens ſm merita ſingulorum.

Increpaſti per predicationē apoſtolorum gentes: de idolatria cui erant dedite et periit impius diabolus amiſſa poteſtate qui adeo periit vt nomina idolorum deleueris de terra in eternum

Errores diuerſi quibus diaboli animas occidunt defecerunt p̄ chriſtum ⁊ apoſtolos pro magna p̄te in p̄mo aduētu. In ſecundo vero ex toto deficient et ciuitates eorum: demonum cultui deditas per principes catholicos deſtruxiſti idoloꝝ

culturam ab eis excludēdo ꝛ eas dei
ſeruitio ſubiugando.
Periȷ̄t memoria idoloꝝ ꝛ idola/
traꝝ ꝑ ſonitum ꝑdicatiōis apl'oꝝ
ꝛ alioꝝ ꝑdicatoꝝ dominiū vero ꝛ
regnū xp̄i ꝑmanet in eternuꝫ ex
merito illi⁹ iudiciū q̄ iudicatus eſt in
morté. Paratam habet poteſta
tem iudiciariam ad iudicandū et
ipſe cui pater dedit omne iudiciuꝫ
facere iudicabit orbem terre et
populoſ in equitate et iuſticia
vniuſcuiuſqꝫ meritis p̄mia ꝯdigna
reddens. Et factus eſt dn̄s
refugium pauperi ſpiritu popu
lo catholico. pauꝑ aūt dicit̄ qui ter
rena cupiditate euacuat⁹ celeſti deſi
derat largitate diteſcere adiutor ī
tribulatione qn̄ oportunuꝫ eſt
illud eſt adiutoriū dulciſſimū quod ī
neceſſitate preſtatur:

Et qꝛ refugiū es ꝛ adiutor Spe
rent in te nō in ſe aut ī reb⁹ q̄ tem
poris volubilitate ptrāſeūt qui no
uerunt ꝑ verā fidē potentiaꝫ et
magnificentiam tuam. quoni
am non dereliquiſti omnino abſ
qꝫ cōſolatione querētes te fide ꝛ
ſanctis opibus
Et ideo vos o fideles ꝑ tātis benefi
ciis. Laudate dominuꝫ gratias
agendo qui habitat in eccleſia
catholica in qua illuminati celeſti
gratia per fidē cōtemplant̄ deuꝫ et
predicate inter gentes admi
randam prudentiaꝫ et ſtudio
ſam diligentiam in reparatione
humani generis.

Nolite timere ſi tirāni occidūt cor
pus Quoniaꝫ domin⁹ non eſt
oblitus clamorē pauperū occi
ſorum. qm̄ recordat⁹ eſt clamo
res eorū glorificādo eos ꝛ ꝯſolan
do ꝛ interfectores puniendo requi
rens ſanguinem eorum de ma
nu tirannoꝝ aliquando ꝑ penam té
poralem. aliquādo ꝑ eternam. aliq̄n
do vtroqꝫ modo.
Propheta in perſona eccleſie. Mi
ſerere mei domine vide oculo
cōpaſſionis depreſſionem quam
ſuſtineo ab inimicis meis

Tu vide domine Qui elongas
me a perſecutionibus heretico
rum ꝛ paganoꝝ ac iudeoꝝ et ſectis
eorum que ſunt porte mortis.
quia per eas eſt introitus ad eternā
mortem vt annunciem predican
do omnia opa laudabilia tua ꝑ
que nomen tuuꝫ eximiū toto orbe ce
lebratur. annunciē dico exiſtentibuſ
in portis eccleſie militātis. que
eccleſie triumphātis filia eſt
Quia exaltas me de portis mortis.
ideo Exultabo in chriſto ieſu
ſaluatore electorum tuoruꝫ ex
ultabo etiaꝫ in depreſſione inimico
rum meoꝝ: multi enim gentiles in
peccato quod fecerunt occiden
do corpora ſanctorum: obſtinati
mortui ſunt ꝛ in infernū demerſi

In laqueo mortis queꝫ frau
dulento conſilio ſanctis viris para
uerunt comprehenſus ē pes
eorum ipſis pena mortis anime et
corporis in ſempiternū illaqueatis

Cognoſcetur iudiciaria po
teſtas dei iudicia faciens cum
reddet vnicuiqꝫ ſm̄ opera ſua pec/
cator vero ex operibus manuū ſua
rum comprehenſus eſt ꝙ dign⁹
ſit eternis ſupplicus.
Conuertētur ī finali iudicio pec
catores in infernum quod erit

quãdo p ſententiã xp̄i deiicienť in i
ferni pfunduȝ cuiuſmodi ſũt gẽtes
que obliuiſcũtur deũ ſcȝ in fine
moriẽtes ſine penitẽtie remedio

Propheta de remuneratiõe ſan
ctoꝝ loquẽs ait: In finali iudicio
non erit obliuio paupis ſpũ . ⁊
ſi hic videanť aliqñ eſſe in obliuione
patientia enim pauperũ non
carebit remuneratione qꝛ et ſi
differť nõ auferť auxiliuȝ dei a ſan
ctis ſuis. Propheta ſpũ p̄uidẽs
aduentũ antichriſti ⁊ piculi magni
tudine pterritus clamans ait:

Exurge dñe ad iudicandũ excita
potentiã tuã non preualeat face
re quod vult homo peccati. ſ. an
tichriſtus homo peſſim⁹ in quo tãta
erit verſutia ⁊ poteſtaſ vt ſola virt⁹
tua poſſit ſupare ei⁹ nequiciã . et ce
lerrime iudicẽtur gentes q̃ cũ ip
ſo ſeueriſſime ſcelera magna factu
re ſunt. Conſtitue pmiſſiue.
legiſlatorem ſcȝ antichriſtũ ſup
eos q̃ eum ſequũtur nõ ad regẽduȝ
ſed ad eoꝝ ruinã ⁊ ſubuerſionẽ ſci
ant gentes que antichriſto adhe
rebunt ſciẽtia experiẽtie quoniam
homines ſũt fragiles ⁊ ſtulti po
nẽtes fidẽ ⁊ ſpem in antichriſto om
nium hominũ peſſimo.

Ut quid domine receſſiſti lon
ge a ſanctis tuis tpe antichriſti i. q̃
deſpicere videris eos non libe
rando cito eos in tã oportuno tẽ
pore qđ eſt tps tribulatiõis.

Uere oportunũ tps erit ſubueniẽdi
fidelibus iuſtis. qm̃ Dum ſupbit
impi⁹ antichriſt⁹ in poteſtate pau
per populus chriſtian⁹ obedire ſi
bi nolens cruciabitur omni gene
re tormentoꝝ: verũtamẽ ipſe ⁊ ſatel
lites eius comprehendentur in
conſilijs quib⁹ cogitant crucia
ri ſanctos qꝛ ipſi in fine cruciatibuſ
peribũt cũ dñs ſpũ oris ſui interfici
et antichriſtum.

Supbiet quidẽ impius Quoniaȝ
tamẽ antichriſtus homo peccati
laudabitur et bñdicetur a ſuis
adulatorib⁹ eleuatus in ſupbiã ma
gis ac magis delectabiť in crucia
tibus ſanctorũ peccator antichri
ſtus ex nimia adulatione adherenti
um ſibi ita eleuabitur in ſupbiaȝ ꝙ
blaſphemabit deum vſurpãs ſi
bi diuinitatis nomen qui ſecundũ
multitudinem ire diuine contra
ſe prouocate non queret peniten
tiam ſed morietur in ſua obſtinatio
ne induratus.

Non eſt de⁹ in conſpectu ei⁹:
non enim ꝯſiderat deũ omnia ꝯgno
ſcentẽ nec conſiderat eũ futuꝝ iudi
cem: et ideo vie illius cogitatiões
cõſilia ⁊ opa ſordẽt in omni tpe
vite ſue. Auferentur a me
moria ſua iudicia tua ⁊ ideo ñ me
tuet illa ſupuentura ſibi p̄ elatione
⁊ obſtinatiõe nimia omnes vero
inimicos ſuos reges terre poten
tia ⁊ dolis ſibi ſubijciet vt ſol⁹ re
gnet ⁊ ſedeat in templo dei extollẽs
ſe ſup omne qđ coliť ⁊ diciť deus

Et dicet ex nimia elatione in cor
de ſuo ego ſecur⁹ ſuȝ in ſtatu meo
non mouebor de gente in gen
tem ſup oẽſ regbo: dominiũ enĩ me
um ſtabile erit atqȝ firmũ ſine ma
lo inqetudinis aut aduerſitatis

Cui⁹ os blaſphemijs i. xp̄m et
ꝯtumelijs in ſanctos plenum
erit et amaris comminatio
nibus et dolis decipiet multos.

et lingua ſua mādabit laborem
et dolorem inferri ſanctis
Sedebit ſemꝑ cogitās ponere oc
culte inſidias ſanctis adherenti
bus ſibi malis hominibꝰ huiꝰ
ſeculi cupidis quos muneribꝰ accu
mulabit ſibi vt eoꝝ cōſilio interfi
ciat innocentē ſcꝫ fidelem popu
lum ſibi nō obedientē.
Oculi eius in paupem populū
chriſtianum crudeliter reſpicient
quō depaupabit eum et quaſi leo
in ſpelūca ſua meditabitur in
ſidias et artes q̇bus fraudulenter
poſſit xp̄ianū populū ꝯſumere.
Inſidiabitur rape violentia
pauperem populū xp̄ianū. ſi vero
ſic nō poterit: curabit rapere pau
perem fraudulētia dum cū blandi
cijs ⁊ poſſeſſionibꝰ ad ſuas nequicias
flectere faciet.
Captū vero fidelē In laqueo ꝓ
miſſionis diuitiaꝝ humiliabit eū
trahēdo eū ad cōſentiendū ei: et ſub
iiciet dominationi ſue. ⁊ cū antixp̄s
nimia felicitate i ociū remiſerit ani
mum inclinabit ſe ad delicias et
voluptatē carnalē: ſed dn̄o nō patiē
te eū ampliꝰ ſeuire in ſanctos repen
tino interitu a ſuo dominio cadet
Merito cadet qm̄ Dixit in cor
de ſuo oblitus eſt deꝰ ſanctorū
ſuoꝝ vt eos ſaluet auertit faciez
ſuam ne videat ea que in terra ⁊
in hoc mūdo agunt̄ vnde q̄diu ſecu
lum durabit ſine fine regnabo.
Propheta vt p̄dicta mala cito fi
niant̄ petit accelerari iudiciū dicēs
Exurge ad iudiciū dn̄e deus qui
videris dormire ꝑmittēdo antixp̄o
tāta mala inferre ſāctiſ tuis et exal
tetur poteſtas tua i vindictā eiꝰ
ne obliuiſcaris tuorū fideliū:
Propter quid impiꝰ antixp̄s
ſuis blaſphemiis irritabit deuz
niſi quia credit q̄ deꝰ tanq̄ neſciēſ
aut impotēs non requiret facta
ſua ad puniendū
Sed ipſe antixp̄s fallit̄: qm̄ tu dn̄e
qui noſti oīa Vides laborē et do
lorem quos ſanctis tuis intulerit.
et ꝯſideras qualiter antichriſtuz
⁊ cōplices ſuos tradas in manꝰ
iuſticie tue ad puniendū
Et hoc merito Quoniam tota
ſpes populi chriſtiani in te eſt
vt eum ꝓtegas. et ideo ipſi tanq̄ or
phano paterno ſolatō deſtituto tu
eris adiutor
Contere potentiam antichriſti
peccatoris in ſe et maligni i ali
os diſcuties a te peccatu illius
ſi ſit amplius vtile ad purgationem
electoꝝ et non inuenietur vltra
ad hoc eſſe vtile eo q̄ ſufficiēter erīt
purgati. et ſic antixp̄s ⁊ ꝯplices de
iicientur in ignē inferni.
Tunc deſtructo antixp̄o manifeſte.
Innoteſcet regnū eternuz et
dominiū xp̄i ſine fine pacificū peri
bunt aūt antichriſtꝰ ⁊ ꝯplices ſui
pagani: iudei: heretici et falſi chriſti
ani de terra illius. id ē. de regno
quo ſoli beati ꝑfruūtur.
In quo Deſideriū iuſtorum ex
audiuit dn̄s ardorē vo deſide
rij eorum ad ꝑticipandū beatitudi
nem tuā intellexit clemētia tua
Judicare ergo ꝓ populo chri
ſtiano humili qui erit in fine mū
di ꝓ eo ferēdo ſententiā ſic vt non
apponat magnificare ſe ſuꝑ
terram ſuꝑbus ille antichriſtus vt
fecit q̇ erit purus hō nō deus licet a

demone poſſeſſus oſtendꝫ ſe tanquã ſit deus.

Pſalmus.x.in quo docꝫ reſiſtere hereticis qui fideles nituntur in ſuam prauitatẽ conuertere.

Vox eccleſie

N domino confido tenẽs ei⁹ fidẽ: qui eſt mons in vertice montiũ quomodo ergo vos o heretici dicitis anime mee tranſmigra ad nos qui ſum⁹ p excellentiaꝫ ſicut mons alt⁹ ſciẽtia ꝛ vita O heretici petitis a me trãſire de veritate ad falſitatẽ:a luce ad tenebraſ hereticæ prauitatis:hoc ego nõ faciaꝫ quia ſi ſic hoc facerẽ ero ſicut paſſer inſtabilis ꝛ vagus q̃ ad nequiſſimas p̄dicationes leuitate incõſtantis animi transfertur

Ideo aũt in dño cõfido Quoniaꝫ peccatores ſcꝫ heretici intenderunt potentiaꝫ verboſitatis ſue parauerunt inſidioſe verba venenoſa et acutas ſententias. quas de ſcripturis ſanctis iuxta voluntatẽ ſuã detorquẽt vt ambiguis et obſcuris ſententijs vulnerent animas ſimplicium

O dñe Intellectũ veꝝ ꝛ ſanũ legis tue quẽ de ſcripturis ſanctis p ſanctos tuos doctoreſ eccl'ie exponẽdo pfecte edidiſti heretici male exponẽdo puerterunt et deſtruxerunt q̃tuꝫ in eis fuit q̃ falſis interpretationib⁹ ſcripturas ſanctas lacerare moliunt̃ ꝯuertẽtes in quorundam necem que a dño plata ſunt ad ſalutẽ iuſtus aũt ſcꝫ xp̄s quid faciet reſpõdet̃ q̄ reddet bona bonis et mala malis.

Dominus eni facit fideles ſuos bonos templum ſuũ inhabitãdo in eis p grãm ꝛ inhabitãdo ſanctificat et celeſtes efficit in quibus ipſe ſedet Oculi eius ĩ populum chriſtianũ reſpiciũt ei miſerando ꝛ ad ipſum ptegendum .et oculi ei⁹ ſcrutantur act⁹ ꝛ cogitationes filioꝝ hominũ.

Dñs ſcrutatur ꝛ inquirit iuſtuꝫ actus eius inquirẽdo ꝛ hoc ad remunerandũ:impioꝝ aũt ad puniendũ qui diligit iniquitatẽ odit animam ſuam quia ei eterna ſupplicia preparat.

Propheta d̃ pena maloꝝ ait Pluit ſuper peccatores laqueos in diſſolubileſ penaꝝ qꝛ eterne erũt pene eoꝝ igniſ inextinguibilis fetor intolerabilis remorſus cõſcientie inceſſabiliſ:ꝛ he pene pars caliciſ eorum mẽſurabunt̃ iuxta moduꝫ ꝛ menſurã meritoꝝ eoꝝ.

Et hoc faciet dñs Quia iuſt⁹ eſt et iuſticias dilexit vnũquẽqꝫ ſm ppriũ opus iudicãs et equitatem vidit vultus eius vt iuſtis p̄mia peccatorib⁹ penas tribuat ꝯdignas

Pſalmus.xi.in quo pphetа petit a malis huius mundi liberari.

aluum me fac domine a mundi malis ꝛ periculis: quoniã in aliquo alio nõ eſt ſalus:ideo timentem ꝛ exclamantẽ exaudi quoniam defecit ſanctitas in hominibus pauci ſancti ſunt inter tot malos quoniam diminute ſunt veritates. ſcꝫ vite ꝛ doctrine ꝛ iuſticie a filiis

hominum. Uere diminute ſūt ve
ritates a filiis hominū. qm̄ Uana
ſcꝫ falſa locuti ſunt vnuſquiſ
qꝫ ad decipiendū ſuū proximuꝫ
labia doloſa exiſtētes qꝛ garrula
ad oblatrandū ⁊ doloſi ad decipien
dum ⁊ vere doloſi ſūt qꝛ duplici coꝛ
de locuti ſunt aliud dicētes et ali
ud in coꝛde retinentes.
Diſperdat domin⁹ vniuerſa
labia doloſa vt iudeoꝝ qui dolo-
ſe ⁊ fraudulēter loquūtur de chꝛiſto
et hereticoꝝ et linguam magni-
loquam arrogantē ⁊ extollenteꝫ ſe
vt eſt ſuꝑboꝝ: ipocritaꝝ ⁊ vanoꝛuꝫ
philoſophantiū Qui ſcꝫ ꝓhi dixe-
runt linguam noſtram magni
ficabimus loquacitate ſe extollen
tes ⁊ de poteſtate labioꝝ ſe iactātes
dicentes labia noſtra facūdia no
ſtra ſentētie quas ꝓferim⁹ nr̄o inge
nio ⁊ ſtudio habite ſūt: doctoꝛes ex
nobiſipſis habem⁹ non aliunde
quis noſter domin⁹ eſt: a quo p̄
dicta vt a domino cognoſcamus et
cuius legi nos ſubiiciamur: quaſi di
cerēt nullus. Quia mala p̄dicta
faciunt dicit deus pater Propter
miſeriam tollendā quaꝫ ſuſtinent
iuſti et gemitū eoꝛū nunc tem-
poꝛe gratie ne diutina tribulatione
grauent̄ apparebo in filio meo in
carnato qđ ante in pꝛioꝛi ſeculo non
feci. Ponaꝫ in ieſu filio meo
conſolationē paupeꝝ et poten-
ter et efficaciter agam omnia ꝑ
eum gen⁹ humanū liberādo. itaqꝫ
nihil ei reſiſtet.
Et hec certiſſime euenient qꝛ Elo-
quia domini eloquia caſta ſūt
nulla adulterina falſitate coꝛrupta:
pulcra pura ⁊ rata ſicut argentuꝫ
examinatum purgatuꝫ multi-
pliciter ab oī terrena ꝯmixtione et
ideo certiſſima habēda ſunt
Quia talia ſūt eloquia tua Tu do
mine ꝓ certo ſeruabis nos hꝪ in
p̄n̄ti. ⁊ ab hoſtib⁹ ꝓtegendo ꝑ grām
et cuſtodies nos liberādo ab om
ni generatione maloꝝ in futuꝝ per
gloꝛiam. Tu dn̄e ſeruabis nos
ſed Impii qui ſunt abſqꝫ pietate
religionis in deū ⁊ cōpaſſionis in ꝓ
ximum in circuitu vicioꝝ ambu-
lant nō ꝑtingētes ad mediū virtutiſ
⁊ ideo nunq̄ ad rectā poſſunt ſemitā
ꝑuenire: ⁊ ꝑ cōſequēs ꝑuenire neq̄-
unt ad requiē beatā ſecundū alti-
tudinem autē cōſilii tui qđ eſt in-
cōpꝛehenſibile multiplicaſti ele-
ctos tuos in virtutibus per quas
eos faciſ ad ꝑticipandam beatitudi
nem tuā ꝑuenire

Pſalm⁹. XII. in quo de deſi-
derio ſanctoꝛū patrū ad aduē
tum Chꝛiſti.

Propheta in ꝑſona iuſtoꝛū

Uſquequo do
mine obliuiſceris me p̄-
ſentiā incarnationis differendo nū
quid hoc erit finaliter vſqꝫquo p̄
ſentiam filii tui tādiu deſideratam
abſcondis a me:
Quamdiu ponā ꝯſilia in ani-
ma mea tractans ⁊ cōſiderās qn̄
venies quamdiu hanc afflictioniſ
⁊ ineſtimabilis anxietatis magnitu
dinem patiar cōtinue ex dilatiōe ad
uentus tui:
Uſqꝫquo exaltabitur ⁊ gloꝛia-
bitur inimicus meus diabol⁹ ſu
per me ꝙ totū genus humanū ha
beat captiuum reſpice mitte queꝫ

miſſurus es et exaudi me cito ne
dilatione diutina totus mūdus ra/
ptus erroribus pereat domine de
us meus: cui⁹ ego ſum ſeruus et
creatura Illumina oculos me/
os lumine tue cōſolationis ne vn/
q̄ obdormiam in morte morta/
lis culpe ne quando dicat inſultā
do inimicus meus.ſcz diabolus
preualui aduerſus eum.
Qui tribulant me ſcz diabolus
⁊ angeli eius exultabunt ſi mo/
tus fuero a ſtabilitate fidei ⁊ a ca
ritate tua ego autem non in iuſti/
cia mea ſed in miſericordia tua
ſperaui ab his tribulationibus li/
berari. Non tantū ſperauit ſed
Exultauit cor meum leticia in/
teriori in ſalutari tuo ſcz Chriſto
quē ⁊ ſi carnalibus oculis nō videā
Interioribus tamē oculis fide intu/
eor ſaluatorē omniū eſſe venturum:
⁊ ideo cantabo domino mente ⁊
voce qui bona tā diu deſiderata ⁊
promiſſa certiſſime tribuet mihi
et pſallam bonis opibus ad laudē
nominis tui altiſſime.

Pſalmus.XIII.in quo pro/
pheta increpat iudeos qui ve
nienti Chriſto ñ crediderunt.

Populus iudaicus

Inſipiens videns
Chriſtū humana carne te/
ctuz ⁊ in humilitate dixit
non ſoluz ore ſed etiā corde non ē
hic homo deus nec qui predict⁹ eſt
a prophetis.
Et ideo dixerunt. quia Corrupti
ſunt dum a ſcripturaꝝ ſanitate re/
cedentes: in ſenſus ꝓbati ſunt inci/
diſſe vicioſos abominabiles.id ē
delecti ⁊ deſpicabiles in oculis dñi
in cogitationibus ſuis non eſt
qui faciat bonum meritorium ni
ſi qui puenerint fide ⁊ charitate vſ/
qz ad Chriſtū de quoꝝ numero fue/
runt omnes ſancti noui ⁊ veteriſ te
ſtamenti. Et hoc veꝝ eſt Quo/
niam deus pater d̄ altitudine ſue
diuinitatis proſpexit ſuper iude
os patriarchaꝝ hominū rationabi/
lium filios vt videri faceret ſi ali/
quis forte diuinitatem filii in aſſum
pta humanitate latentem vera fide
cognoſceret ⁊ bona opatione requi/
reret. Quales autem reperit
oſtendit dicens: Omnes tam ma/
iores q̄ minoreſ declinauerunt a
rectitudine iuſticie originalis: totuz
enim humanū genus obnoxiuz fuit
peccato originali. quoniam omnes
ſimul in pmis parentibus pecca/
to infecti inutiles facti ſunt .id
eſt.non valentes cōſequi vitam eter
nam ad quā participandā fact⁹ erat
homo nec vnus reptus eſt qui fa
ciat bonum meritorium ſuperne
beatitudinis nec etiam vnus in
ter filios hominū reptus eſt.
Uere inutiles facti ſunt.quoniam
Sepulcrum patēs eſt guttur
eorum fetidos odores exalās ver
ba eorum fetida ſunt et peſti
fera corruptiua bonorū morū
et ne ſoli pereant linguis ſuis do
loſe agebant . quia ſub ſpecie bo
ni habent ꝯſilia doloſa: dogmata la
biorum ſuoruz venenoſa ſunt ⁊ mor
tifera . ſicut eſt venenum aſpi
dum inſanabile.
Quorum os maledictione . id
eſt.blaſphemia in deum et amari
tudine in proximum plenum eſt

ꝓmpti et expediti ſūt affectus
eoꝝ ad effundendū ſanguinē
Chriſti ⁊ ſuorum.
Duo ſunt potiſſima mala que iudei
ꝑfidi incurrunt ex opibus eoꝝ maliſ
Primū eſt Contritio ſiue punitō
in preſenti ꝑ romanos: alteꝝ eſt per
petua in futuro damnatio vbi eſt
omīs miſeria. et hoc ideo quia chri
ſtū qui eſt pax noſtra cecati cor
de intelligere noluerunt q̄ oīa
iōo ꝯtigerūt quia non fuit timor
dei ante oculos eoꝝ
Non timent nunc. ſed Nonne co/
gnoſcent omnes qui operan/
tur iniquitatem quādoqꝫ dei iu/
ſticiam: vtiqꝫ cognoſcent experiēdo
in futuro iudicio quādo ſcꝫ viderint
bonos ad eterna premia diuinitꝰ in
uitari: ſe vero ad eterna ſupplicia
nunq̄ꝫ finiēda tranſmitti qui deuo
rant plebē meam ſimplices chri
ſtianoſ q̄tidiana rapina ſicut eſcā
panis cōſumerent.
Hoc enim ideo cōtingit iudeis. qꝛ
Deum verum venientem in carne
non crediderunt: illic. ſ. in dam/
no rerum tꝑalium trepidauerūt
timore vbi non fuit iuſta ratō ti
moris ſicut Pilatus timore ceſaris
vt iudei timore romanoꝝ ne locum
et gentem perderent abiecto timore
dei Chriſtū occiderūt.
Cognoſcent inq̄ꝫ Quoniam deꝰ
in generatione iuſtorum eſt iu
ſtus enī eſt ⁊ iuſticias diligit: ſꝫ vos
o miſeri iudei conſilium Chriſti
inopis ſuſcipere noluiſtis qui
ad vos venerat liberādos: humilem
aduentū ⁊ cōſilia eius ꝯtempſiſtis;
quia in eo non vidiſtis pompā ſecu/
li: qui ideo in humilitate venit vt q̄ſ
vocabat doceret in deo ſolo ſpeꝫ
ponere non in rebus ſeculi tranſe-
untibus. O vos iudei ꝯfudiſtis
id eſt. repuliſtis cōſiliū Chriſti hoc
ſtultum fuit. quia Quis dabit ve
nientem ex iudeis qui ſit ſal-
uator iſrael ⁊ eccleſie gentium ni
ſi deus pater qui Chriſtū dominuꝫ
mittere dignatus eſt omnium recte
credentium ſaluatorē: qui cuꝫ dam
nauerit diabolum qui impia cru
delitate plebē dei perſequebaṫ et te
nebat captiuam exultabit et leta
bitur iudeoꝝ et gentiū popu-
lus qn̄ ad regnū celoꝝ diuina miſe
ratione ꝑuenerit.
Pſalmus XIIII. in quo pro
pheta querit quiſ digne in pre
ſenti eccleſia deo militat et in
futura vita requiem ſit habi/
turus.

Domine quis
digne habitabit in ta/
bernaculo tuo ſcꝫ in ꝓ/
ſenti eccleſia militante in quo multi
ſunt corpore qui nō ſunt fide. multi
nomine q̄ nō ſunt numine aut quiſ
requieſcet in monte eterne be
atitudinis tue: Reſponſio
Qui immunis eſt ab omni la
be peccati mortalis et operatur
iuſticiam dei precepta inuiolabili
ter obſeruando. Qui loquitur
veritatem prout exiſtit in corde
qui non egit dolum in lingua
ſua aliud habēs in ore ⁊ aliud ī cor
de ad decipiendū proximum
Nec fecit cuiq̄ꝫ hominū malū
in facto nec corꝑaliter nec ſpūaliter
nulli fraudes machinatus eſt et ob
probriuꝫ detractionis aduerſus

proximos ſuos non accepit i cor
de temere aut libenter criminatori/
bus credendo: aut ore defectus eoꝝ
preteritos improperādo aut ad eoꝝ
infamiam alijs ꝓpalando: nec in au
re libenter detractores audiēdo
Qui ita fortis eſt ꝙ Ad nihilum
reputatuſ eſt in conſpectu eiꝰ
malignus diabolus vel homo ma
la ſuggerens. ſed timentes deuʒ
vtpute virtuoſos dignos gloria et
honore indicat et honorandos
demonſtrat.
Qui iurat proximo ſuo. aliqua
facturus et non decipit ſed ea fir
miter obſeruat qui pecuniam ſu
am non dedit ad vſuraʒ et mu
nera vt innocentis cauſaʒ deꝑmat
non accepit.
Qui facit hec que dicta ſunt incō
cuſſa ſtabilitate in pace requieſ/
cet in monte ſancto dei mon/
te felicitatis eterne.

Pſalmꝰ. xv. in quo agitur
de chriſti reſurrectione
Vox chriſti

Conſerua me

domine inter pericula:
⁊ libera me ꝺ̓ morte ⁊ fac
cito reſuſcitari de ſepulcro ⁊ debes
quoniam ſperaui in te nō i alio
et dixi domino corde ⁊ ore et oꝑe
deus meus es tu in eo ꝙ hō ſum
⁊ vere deus quoniam bonorum
meorum aut alicuius alteriꝰ non
eges hoc enim eſt propriū tue diui
nitatis qui fons es omnis boni ſed
ego ſḿ ꝙ homo ⁊ mei egemꝰ bonis
tuis. Inter alia a patre meo ꝟ ob
tinui ꝙ In ſanctis apoſtolis ⁊ di
ſcipulis meis. qui ſpe ciues ſunt
terre viuentium mirifice ad/
impleuit voluntates meas il/
luſtrando eos luce ſue ſapientie ⁊ ſci
entia predicandi ⁊ confirmando mi
raculis ꝑ̄dicationes eoꝝ.
Bene autem mirificaſti voluntateſ
meas ꝑ ſanctos meoſ apoſtolos: qm̄
et ſi Multiplicate fuerint apud
gentiles cecitates idolatrie ni/
hilominus ꝑ apoſtoloꝝ meoꝝ predi
cationem dimiſſis idolis ad fidē ve/
lociter concurrerunt.
Non congregabo per apoſtoloſ
conuentus fidelium: ſḿ ritum
veteris legis. non enim cōuentꝰ eo/
rum erunt carnales nec de ſangui
nibus pecudum propiciatus ꝯgre
gabo eos nec memorero nomē
eorum per labia meorum quia
nomina illa antiqua: que infideles
habuerunt: per ſequentem gratiam
ſunt ꝯmutata: Prius enim dicti ſūt
filii ire. filii diaboli. filii carnis. poſt
aduentum domini ſacris fontibꝰ re
nati appellati ſunt chriſtiani filii dī
amici ſponſi.
Portio eniʒ hereditaria mea:
et meorum non eſt terrena tota dele
ctatio et potus meus et meoruʒ
nō eſt carnalis ſed eſt deus tu pater
es qui per meritum paſſionis mee
reſtitues hereditateʒ eterne glo
rie meis quā in Adā ꝑdiderūt.
Limites hereditatis mee qua
ſi ſorte ceciderunt non tamen ca/
ſu aut fortuitu: ſed tue diuinitatis
diſpoſitione in preclariſqʒ non i
animalibus hominibus ſed in ſan/
ctis fide doctrina ⁊ miraculis fulgē
tibus et hereditas mea precla
ra eſt mihi mihi placet et cara eſt.

licet non mundo.
Benedicam dominum gratiaſ agens qui tribuit mihi intellectum quo omnia mihi nota ſunt. et meis intellectum dedit qui prius in docti erant insuper inter alia mala mea eſt ꝙ renes mei. id ē. iudei ex quibus ſm̄ carnem deſcendi increpuerunt me vexando iniuriiſ ⁊ blaſphemiis et verberibus vſqʒ ad mortem increpuerunt me iudei ſed in his attēte ⁊ ꝓuide.
Aſpiciebam dominum exiſtē tem in conſpectu meo ſemper vt omnia iuxta voluntatem ſuā agerem omnia tranſitura contemnam. quia dexteris eſt mihi vt in eo ſtabilis permaneam. et ideo nihil ſiniſtri mihi preualet.
Propter hoc ꝙ ita fauet mihi dominus vt ſtabiliter in eo permaneaʒ letatum eſt cor meum gaudio interiori et exultauit lingua mea exterius alacri ſermone inſuper p̄ter predicta creuit mihi leticia. quia caro mea non deficiet in interitu vt inimici mei exiſtimāt. ſed in ſpe reſurrectionis certiſſima requieſcet tanꝗ̄ dormiēs in ſepulcro
Letatum eſt inſuper cor meū Quoniam non dereliqueſ more cōmuni animam meam in inferno vbi deſcendet ad liberanduʒ ſanctos ſed gaudens ⁊ triumphans capta preda reunita corpori aſcendaʒ in celos nec patieriſ corpus meum a te ſanctificatum videre putrefactionem.
Non ſolum predicta facies imo iaʒ pro me Notas feciſti hominibꝰ vias vite vt in mandatis tuis humiliter ambulantes mortifere ſuperbie venena declinarēt et adimplebis meos leticia cuʒ vultu tuo ita vt nihil vltra deſiderent cum facie ad faciem te viderint: in quibus ego ſum qui etiam delectationeſ habebunt in boniſ tuis eternis ſine fine duraturas.

Pſalmus. XVI. in quo eſt oratio chriſti ad patrem pro ſe et eccleſia.
Vox chriſti ex humanitate

xaudi domine iuſticiam meam: clamantem ad te impleas qđ iuſticia mea petit: et diligenter auſculta ad deprecationem meam liberando me a malis.
Auribus tue clementie percipe orationem meam fuſam veraciter ex corde meo non in labiiſ doloſis ſʒ ſimplicibus. non alia ore ꝓfero: ⁊ alia mēte retineo.
Exaudi inquā quia hoc in oratione mea peto vt Judicium quo iudicatus ſum a Pilato et a iudeis manifeſtetur prodiiſſe de noticia ⁊ voluntate tua et oculi tui videant equitatem iudicando inter me ⁊ illos retribuendo mihi premiū reſurrectionis: iudeis vero penam cōdignam ſue iniq̇tatis.
Ideo ſancte pater fac qđ peto: quoniam Probaſti cor meum vtrū tibi obediens eſſem: et vtrū vſqʒ ad mortem tuis iuſſionibus parereʒ: et hoc per multas iudeoꝝ in me irriſiones ⁊ moleſtiaſ et viſitaſti aduerſitate tribulationis et igne acerbiſſime paſſionis me examinaſti et

11

non eſt inventa in me iniqui-
tas ſed ſemp humilē et obedientem
et iuſtum me p omnia pbaſti.
Ceterum ita iuſtus inventus ſum ⁊
patiēs Ut non loquatur os me
um opera hominuꝫ que ñ opor-
tet. nihil o pater locutus ſum niſi qđ
ad tuam gloriam pertineat ego ſu-
ſtinui vias laborioſas paſſibili
tatis ⁊ mortalitatis paupertatis et
afflictionis ⁊ paſſionis: non pro cul
pa mea ſed per verba que proceſ-
ſerunt de labijs tuis. ſcꝫ de pphe
tis complenda.
Perfice greſſus meos actiōes
meas quibus in hoc mundo quaſi q
buſdam pedibus ambulamus cōſer
ua in mandatis tuis vſqꝫ ad fi
nem vbi eſt meritoruꝫ ac premij to
ta perfectio vt imitantes me ñ mo-
veantur abs te:
Quoniam exaudiſti me alias certiſ-
ſime me ſcio exaudiendum. et ideo.
Ego clamaui inclina aurē mi-
ſericordie tue mihi humili et ex
audi verba mea que ſequuntur
Mirabiles fac miſericordias
tuas quibus me virtutibus fulge-
re ⁊ miraculis choruſcare concedis.
id eſt. ad effectum perduc que ⁊ ſi ñ
credant tamen ſub admiratione con
ſpiciant ne miſericordie tue vileſcāt
⁊ minus apprecientur. tu fac hoc. q
ſperantes in te in eterna vita
conſtitues.
A reſiſtentibuſ mihi iudeiſ qui
demoniaco inſtinctu aduerſuſ me ſe
uiunt qui dextera tua ſum per queꝫ
pignus pacis dediſti mundo cuſto
di me ſm humanitatem ita diligen
ter vt cuſtoditur pupilla oculi
Sub munimento alarū tua-
rum. id eſt. miſericordie ⁊ charita-
tis protege me ⁊ meos ab inſtā
tia impiorum demonum ⁊ iudeo
rum qui me ⁊ meos afflixerunt
vſqꝫ ad mortem
Ita afflixerunt ꝙ Inimici mei iu
dei circumdederunt vitaꝫ me-
am gladijs ⁊ fuſtibus conſilijs ⁊ in
ſidijs volentes eam perdere adipē.
id eſt. abundantē maliciam ſuā tan
ta obſtinatione firmauerunt:
vt abſqꝫ vlla miſericordia perſeque-
rentur me os inſuper eorum lo
cutum eſt contra me ſuperbiam
dicentes: aue rex iudeorum ⁊ hmōi
Proijcientes me extra ciuitateꝫ
quaſi locus de me macularetur: cir
cumdederunt me non obſequio:
ſed furore in cruce quaſi ad ſpecta
culum conuenientes vt me deriderēt
et hoc ideo quia oculos cordis eo
rum ſtatuerunt non eleuare ad de
um ſed declinare ad terram ſu
am ⁊ gentem conſeruandam putan
tes ſe locum et gentem et diuitias
amiſſuros ſi xpm nō occiderent
Susceperunt me principeſ iude
oruꝫ a Pilato dicente eis: tollite eū
et ſm legem veſtrā iudicate vt leo
famelicus paratus ad predaꝫ
et populus reliquus iudeorū: ſicut
catulus leonis permanens in
inſidijs vt ſue crudelitatis votum
more ferarum in me adimplerēt
Exurge domine ad vindictā con
tra iudeos: quem dormire arbitran
tur mali aut iniquitates hominum
non curare dum mihi non ſubuenis
et preueni factum eoruꝫ vindicta
excecationis ⁊ deſtitue eos ⁊ deiice
eos vt locum et gentem perdant: p
quibus retinendis me filium tuum

occiderunt eripe animam meaȝ ab impio diabolo reſuſcitãdo me a morte illata ab impiis frameaȝ tuam .id eſt.animã meaȝ qua vſus es tanq̃ framea ad debellanduȝ regna iniquitatis contra hoſtes v tutis tue.

Diuide hos inimicos virtutis tue a paucis fidelibus q̃ habitant hieruſaleȝ et diſpertire ad diuerſaſ orbis partes in vita eorum. quia de peccatis: que tanq̃ tenebre a lumine veritatis tue abſconduntur plena eſt memoria eoruȝ ita vt obliuiſcantur deum.

Saturati ſunt viciis et peccatis que ipſi ſibi genuerunt o iniq̃tas execranda audiebat ſenſus eoꝝ mandata dei ⁊ illi ſaturabantur ſordibus peccatorum et dimiſerunt reliquias ſue maledictionis paruulis ſuis ⁊ poſteris ſuis clamantes peccatum eius ſupra nos et ſup filios noſtros.

Ego autem in iuſticia.id eſt.cũ victorie triumpho: apparebo in conſpectu tuo quando mundum ab interitu mortis ſanguinis mei effuſione ſaluauero:ad te aſſumptꝰ fuero ſatiabor omnibus bonis repletus cum apparuerit gloria tua in ſanctis electiſ meis qui in me crediderunt.

Pſalmus.XVII.in quo de leticia reſurrectionis chriſti

Uox chriſti in memoriã tanti beneficij dicit:

Diligaȝ te domine toto corde meo.

Quia tu es fortitudo qua ſup inimicos meos fortior exiſto. quia tu es firmamentum patientie ĩ tolerantia aduerſariorum et refugium meum quia in aliis munitionibus non confido et liberator meus de inimicis meis

Ipſe etiam eſt Deus meus adiutor meus qui me creauit ſꝫm ꝙ homo adiutor in tempore tribulationis. et eo adiuuante ſperabo in eum quem in preterito ſemper ſenſi adiutorem.

Protector meus contra inſurgentes hoſtes. quia non de me preſumpſi. et firma celſitudo ſalutis mee ad diſſipandos inimicos et ſuſceptor meus per gratiam cum triumpho.

Et ideo pro his omnibus Laudans: non meam gloriam:ſed gloriam dei querens. et illi vniuerſa tribuere qui dignatus eſt cuncta p̃ſtare: et inuocabo intus in corde meo dominum et ſic per dei adiutorium: ab inimicis ſaluus ero.

Uox prophete in pſona generis humani

Ab inimicis ſaluus ero: et hoc mihi neceſſarium eſt: ꝙ Circumdederunt me dolores non de rebꝰ mundi: ſed dolores domini mortis que per peccatum intrauit in orbem terrarum: et iniquitates abundantes et rapide vt torrentes conturbauerunt me

Dolores graues ex timore inferni circumdederunt me preoccupauerunt me laquei mortis.id eſt.originale peccatum vn-

de eſt mors quod ante ligauit me ꝙ ex propria voluntate peccarem .qꝛ antequã naſcerer ab ipſo conceptu me reddidit obnoxium

In hac tanta tribulatione inuocaui dominum in oratõe mea quod eſt vnuꝫ et ſingulare inter mala remedium et ad deum meum clamaui: qui ſolus poteſt tante calamitati medicinã afferre.

Et ipſe dominus et deus meus. Exaudiuit de celo: quod eſt templum glorie eius vocem meam: et clamor meus quo clamo pro mundi ſalute introiuit in aures potẽtie et clemẽtie eius

Exaudiuit autem dominus vocem meam: quia incarnationis tempore per predicationeꝫ chriſti et apoſtolorum commoti ſunt multi peccatores interius per contritionem ad penitentiam: et qui terrenis erant dediti contremuerunt exterius diuitie et honores et dignitates: quas ſuperbi habent in ſeculo: que dicuntur fundamenta eorum conturbata ſunt et commota vt iam ſpes falſa mundi non habeat firmamentuꝫ in cordibus hominum. et hoc quia innotuit eis ira dei contra peccatores.

Aſcendit lacrimoſa deprecatio penitentium: cum cognouerunt quid comminetur deus impiis et feruor charitatis a facie domini procedens in hominibus exarſit: ita vt qui per peccatuꝫ velut carbones extincti et tenebroſi remãſerant rurſus ſpiritusſancti gratia: accenſi et illuminati reuixerunt et ex mortuis prunis viui incipiũt eſſe carbones.

Et hoc adueniente filio dei in carnem qui Inclinauit altitudineꝫ potentie et ſapientie ſue et deſcendit ad nos naturam noſtre humanitatis in vnitatem ſue perſone aſſumens et diabolus qui mẽtes obnubilat ſub pedibus eius eſt ſubiectus.

Et aſcendit ſm humanam naturam ſuper omnem angelicam celſitudinem: et ſuperat eius ſublimitas vniuerſas ſanctarum animarum virtutes: quẽ velut pennis ſe a terrenis timoribus in auras libertatis attollunt.

Obſcurum .id eſt. profundum poſuit incarnationis miſterium diuinitatem ſuam carnis nube tegẽdo ipſum ex omni parte eccleſia ꝙ ei militat ambit ſicut centrum: cui fide et charitate omnes fideles coniunguntur licet per ſpeciem non videant eum nunc: nec etiam per ſcripturam multum clare: quoniam obſcura eſt in prophetis et in aliis ꝑdicatoribus qui veluti nubes a terrenis eleuati compluunt verbum dei.

Obſcura ẽ dico ſcriptura In comparatione fulguris qui erit in conſpectu manifeſtationiſ eiꝰ quãdo ſcilicet videbitur facie ad faciem prefulgide et ſplẽdide pre aliiſ nubes ſcilicet apoſtoli tranſierunt a iudeis ad gentes: tranſierunt quidem vt grando comminationibus dura corda feriendo et vt carbones ignis humana corda igne diuine charitatis et ardore fidei accẽdendo.

Per quas nubes ſcilicet ꝑdicatores

Intonuit excelſus domin⁹ ver
ba cōminationis contra malos . et
idem altiſſimus dedit vocem
ſuam ſuauem: promittēdo immēſa
premia iuſtis grando reſpicit cō/
minationem que fit maliſ ignis ve
ro amoris reſpicit promiſſionem fa/
ctam bonis.
Miſit apoſtolicos viros ſagittaſ
ſuas per velocitatem curſus ⁊ ſtre
nuitatem officii virtutum penniſ re
cte volantes et diſſipauit vicia ī
eis ad quos miſit illos:⁊ in manife
ſtationem ſue potentie multiplica
uit miracula et ꝯturbauit eos
id eſt.pre admiratione ⁊ pauore red
didit omnes ſtupidos.
Et aperuit veritatem duoꝝ teſta
mentorum que ſunt fontes aqua/
rum ſalientium in vitam eternam
apoſtolis quando Chriſtus aperuit
eius intellectum vt intelligerēt ſcri/
pturas.ex tunc ex eorum predicatio
ne reuelata ſunt dicta propheta/
rum que ante non intelligebantur :
ſuper quos totius eccleſie funda/
menta locantur.
Uerum domine licet iſta exteriuſ ab
apoſtolis proceſſerint ſicut a mini/
ſtriſ tamen facta ſunt te interius do
cente ⁊ operante.naꝫ Ab increpa
tione tua domine increpatio eo/
rum habuit efficaciam ⁊ predicatio
eoruꝫ ab inſpiratione ſpirituſ
ſancti inſpirantis ⁊ docentis iraꝫ
tuam futurā timendā.
Uox eccl'ie eſt de tpib⁹ xp̄ianis
Hoc totum factum eſt quia de⁹ pa/
ter Miſit filium ſuum de ſeipſo
ſummo ante ſecula natum qui ac
cipiens carnem in vtero vir/
ginis aſſumpſit me de popu-
lis multis ſcꝫ iudeoꝝ et gentiliuꝫ
collectaꝫ in ſponſam ſibi federe ſem
piterno Qui eripuit me de in
imicis meis mundo:carne:et dia
bolo fortiſſimis ⁊ potiſſime a de/
monib⁹ qui oderūt me ⁊ op⁹ erat
quoniam confortati ſunt ſuꝑ
me quaſi vincere potuiſſent niſi for
tior adueniſſet qui eorum potentiaꝫ
contriuiſſet.
Preuenerunt me inimici mei
preualendo mihi tempaliter ad affli
gendam et peruertendā temporaleꝫ
vitam meam in tempore perſe/
cutionis martyrum ſed ꝯtra iſtas
afflictiones factus eſt dominus
ꝓtector meus.
Et eduxit me de anguſtiis carna
libus quas patiebar in latitudi
nem conſolationis ⁊ bone ſpei cum
per ſeuiciam perſecutorū numerus
augebatur fidelium ⁊ hoc bonitate
ſua non meritis meis gratis eniꝫ
elegit me in ſponſam ſibi
Et retribuet mihi dominus i
preſenti ſecundū iuſticiam mee
bone volūtatis quā ipſe in me opat⁹
eſt et ſecundū puritatē operuꝫ
meorū q̄ viciis non ſunt admixta.
retribuet mihi ī futuro vitā ſem
piternā. Et hoc retribuet mihi.
Quia ſtudioſiſſime cuſtodiui
vias dn̄i dilectionē dei ⁊ charita/
tem ꝓximi nec impie geſſi recedē
do ꝑ pctūm a deo meo
Et h' cuſtodiui Quoniaꝫ omnia
iudicia ei⁹.ſ.p̄mia iuſtoꝝ ⁊ penas
impioꝝ flagella corrigēdoꝝ ⁊ tēpta
tiōes ꝓbādoꝝ ꝑſeueranti ꝯtēpla
tione ꝯſidero et iuſticias euiſ
ſcꝫ flagella mihi inflicta non repu
li a me ſꝫ patiēter ſuſtinui.

Perſeuerabo in innocentia mea in
qua vocatus ſum. Et obſeruabo
me ab iniquitate mea quatenuſ
iniquitatis antique calamitatibus
non inuoluar : et ita immaculatꝰ
adherebo ei qui non patitur con/
ſortium maculatorum cum ſit ſan/
ctus ſanctorum.
Et hoc erit quoniam ſcio ꝙ Retri/
buet mihi dominus in futuro:
ſecundū iuſticiam meam et ſe
cundum puritatem operū me
orum que ſemper ſunt in ꝯſpectu
diuinitatis eius
Dixi ſꝫm iuſticiam meam et purita/
tem manuum mearū non ideo quia
hec a me ſint ſed a te ſunt. quia ad
hoc ꝙ homo ſit ſanctus per gratiaꝫ
neceſſario Cum ſancto tu eris
ſanctuſ effectiue. id eſt. ſanctificāſ
illum. ⁊ ad hoc ꝙ ſit innocens ne
ceſſario tu eris innocens. id eſt.
innocentiam tribuens ſiue innocen/
tem faciens.
Et ad hoc ꝙ aliquis ſit Electus.
id eſt. ſeparatus a ſocietate maloruꝫ
neceſſario tu eris electus effecti/
ue. id eſt. elector eius: et ſi homo dia
bolum peruerſum ſequitur cuꝫ ip
ſo pariter ſubuertetur:
Quoniam populum humileꝫ:
chriſtianorꝫ ſaluum facies cuꝫ in
die iudicii ad dexterā collocabitur.
et oculos ſuperborum humili
abis quia cū peruerſo auctore ſuo
diabolo ſubuertentur ⁊ tantū ī tar/
tari profundo mergentur quantum
ſe ad altiora cordꝫ tumido ſuſtulerūt
Tu domine Qui illuminaſti
perfectos ſcꝫ apoſtolos ⁊ alios ꝓmi
tiuos predicatores qui mundo fue/
runt lucerne ⁊ luminaria quedam
illumina etiaꝫ per doctores alios
fideles qui adhuc carnis ob/
ſcuritate tenentur.
Et ideo rogo vt illumineſ me Quo
niam ſi illuminas in tua virtute
eripiar a temptatione diaboli:
vt non cadā ꝑ conſenſuꝫ et in deo
meo tranſgrediar obſtaculuꝫ
quod inter homines ⁊ celuꝫ peccata
hominū extruxerūt.
Uere in deo eripiar: quoniam De
us meus talis eſt: ꝙ impolluta
via eius nihil enim inmundum ꝑ
cipit: lex enī domini immaculata eſt
et eloquia ſua ſunt puriſſima: et
ſplendida vt argentum igne ex/
aminatum ⁊ plenus pietate quo
niam protector eſt omniū ſpe
rantium in ſe.
Propheta cōtra paganorum inſa/
niam qui ſibi deos multifaria vani/
tate fixerunt dicit: Bene dixi deꝰ
meꝰ. Qm̄ quis deꝰ preter dn̄m
cui ex debito ſeruimꝰ aut quis de
us preter deum noſtrū queꝫ iu
ſtiſſime adoramus ⁊ colimus: quaſi
diceret nullus. quia alii ſunt dii fal/
ſi ſicut idola gentiū.
Et ipſe eſt Deus qui primo arma
uit me et precinxit virtute vt for
tis ſim ⁊ ad pugnandū cōtra diabo
lum ſiue ad aggrediendū ardua. et
poſuit immaculatam viā me/
am ſine ſorde peccati. Uidetur
vox Chriſti. Et ipſe deus eſt.
Qui ꝑfecit affectꝰ meos dire
ctos ī via dei agiles ⁊ veloces tan/
ꝙ ceruorū ad traſiliēda ſine leſiōe
hꝰ ſeculi īpedimēta vmbroſa ⁊ ſpino
ſa et collocauit et fixit ī celo cor/
dis mei intēſionē ⁊ deſideriū
Et ipſe eſt Qui me cautū ab im

minentibus in ſidijs et prudē
tem in expugnatione diaboli fecit.
et poſuiſti vt arcū eneum bra
chia mea dando mihi inflexibilem
cōſtantiā ad bene operandum.
Et protexiſti me ad ſalutē qꝛ
fortitudo mea parꝝ ꝓdeſſet niſi ꝓte-
ctio tua adeſſz et potentia diuini
tatis tue humanitatem meaz
aſſumptam in eterna maieſta
te conſtituit Diſciplina tua
paterna qua quos diligis corripis:
correxit meos dirigēdo in finez
debituz. id eſt. in eternā ſalutē et di
ſciplina tua ipa meos docebit
promouēdo ad meliora.
Nec in itinere meo impediūt me an
guſtie tpales Quoniam lataz fe
ciſti charitatē meaz opantē hi
lariter etiam in his que ſubtꝰ
me ſunt mortalibꝰ vt nō habeam
cor ſtrictū p auariciā vel irā vel hu-
iuſmodi. ⁊ ſic non ſunt infirma-
ta p mala mundi veſtigia meorū
operū q̄ impſſi imitāda ſequētibuſ
me. Nō ſunt infirmata dico ve
ſtigia mea ſed Perſequar inimi
cos meos q̇ doctrine mee cōtradi
cunt ꝯprehendam illos in ratio
ne. qꝛ nō habēt quō poſſent reſiſtere
et non ꝯuertar ab increpatio-
ne illorū donec deficiant
Confringam illos tribulationi-
bus nec poterūt pſeuerare ad-
uerſus me: ſꝫ potiuſ cadent ſubtꝰ
pedes meos plenarie mihi ſubie-
cti. Hoc totū eſt ex eo qꝛ tu dn̄e
Percinxiſti me v̓tute vt patien
tie fortitudine iniquorꝫ aduerſa ſu-
perarem et eos qui in ſana ꝯſpi
ratione ꝯtra me intumuerunt
ſub plantiſ pedū meorū ſubie
ciſti. Inimicos meos iudeoſ ali
quos eorꝫ dediſti mihi dorſum.
quia in ſalutiferā victoriam fugati
emerſerunt ſubito chriſtiani facti di
ſcipuli mei vt Paulꝰ ⁊ alii plureſ et
eoſ qui in odio meo obſtinato
manſerunt diſperſiſti p orbē
In qua diſperſione Clamauerūt
ad hoīes vel deoſ quos coluerūt au
xilium petētes ſꝫ non erat ex eiſ
qui ſaluos faceret eos qꝛ ſolꝰ de
us poteſt ſaluare q̇ deficiēte eis au-
xilio humano clamauerūt ad dn̄m
nec exaudiuit eoſ quia iudicauit
eos indignos exauditiōe manentes
in ſua malicia.
Et poſt diſpſionē Comminuam
eos ad vilē ſtatū ⁊ inſtabilē redigē-
do vt puluerē qui an̄ faciē ven
ti ſp mouetᷣ ⁊ ſpargitᷣ et vt viliſſi-
mū lutū platearū q̇ ab oībꝰ ꝯcul-
catur delebo eos
Eripies me de ꝯtradictioni-
bus populi iudeorꝫ q̇ ſp mihi con
tradixit ⁊ ereptū ab illis pfidiſ con
ſtitues me vt ſim caput ⁊ rector
gentiū vt iudeis excluſis gentibuſ
imperē. Populꝰ gentiū quem
non viſitaui pn̄tia corpali vel le-
ge aut ꝓphetis ſeruiuit mihi ſer-
uiture latrie mihi credēdo ⁊ adoran
do ⁊ colēdo in auditu auris. quia
oculis n̄ vidit me pdicātē aut mira-
cula facientē obediuit aplice voci
audito euāgelio credidit Lauſ iſta
gentiū: exprobratio eſt magᷤ iudeoruz
Nō ſic iudei ſꝫ ipi pus Filij ſꝫ nūc
facti alieni mētiti ſūt blaſphemā
tes ꝯtra me filij alieni inuetera
ti ſunt in peccato in infidelitate
ſua. et claudicauerunt. quaſi
vno pede debiles quia vetus teſta-

mētū tenētes ⁊ nouū reſpuētes clau di effecti ſunt: claudicāt etiā a ſemi tis ſuis lege ⁊ ꝓphetis ſequētes lit teram nō ſpūm ⁊ traditiones ſuas potius ꝙ dei.

Uox eſt exultātis eccl'ie Illi autē mentiti ſunt ⁊ claudicauerūt. ſ3 Ui uit dominus i ſe vita nobiliſſima ⁊ vita ſempiterna: viuit aūt etiaꝫ in me quē i ꝑñtia mea ſpꝯſpicio: in quē firmiter credo benedict⁹ de⁹ me us ⁊ laudat⁹ ꝑ beneficiis collatis: et exaltetur auctor ſalutiſ mee vt toto orbi dominetᷣ ꝑ fideꝫ ⁊ deuo tionem Merito benedictus es tu Deus qui das vindictaſ mihi de inimicis meis me vlciſcendo ſub dēdo eos mihi ⁊ fidei tue vnde ſub dis populos ſub me vt qui ante erant cōtumaces ad te cōuerſi fiant ꝑficua deuotione ſubiecti: tu dico li berator meus de inimicis me is furioſis ⁊ feruida malignitate ſucceſis. Et etiam tu excelſi orem me facies omnibus pſe cutoribus meis rationabile enꝫ eſt vt quāto alti⁹ in irā ſurrexerit in imici tāto amplius exaltetᷣ ꝗ ꝑtulit a viro iniquo ſcꝫ quolibet heretico vel ſciſmatico ꝗ ꝑuerſi dogmatiſ iniquitate graſſatur eripies me

Preter ea que dicta ſunt ꝙ inſur genteſ aduerſus me humiliaſti con fitebor tibi confeſſione laudis in diuerſis gentibus ⁊ voce ⁊ ope nomen tuū glorificabo:

Merito laudabo qm̄ ipſe Magn⁹ eſt faciens et oſtendēſ toto or bi terrarum ſalutes quas Chri ſtus rex ab eo cōſtitut⁹ opatus eſt i humano genere: ⁊ quaſ cōtinue ope ratur in credētibus et eſt faciens miſericordiam Chriſto manu forti ⁊ liberatori reſuſcitādo eum a mortuis ⁊ ad dexterā ſedere fecit et miſericordiā etiā facit eius ſpiri tuali populo in eum credenti: et hoc ſine fine.

Pſalmus. xviii. in quo de incarnatione domini.

Apoſtoli dicti

Eli ꝑ celſitudinē cōuer ſationis enarrant genti bus gloriam maieſtatis Chriſti in qua eſt equalis patri ⁊ ip ſi apoſtoli dei firmamentum. qꝛ virtute ſpirituſſācti firmati annū ciant opera domini que ſm ho minem geſſit ſcꝫ natiuitatē paſſiōeꝫ ⁊ mortē ⁊ huiuſmodi.

Ecce ꝙ diſcrete apoſtoli predicāt qꝛ non omnia omnib⁹. apoſtoli enī tan ꝙ Dies clara ſpiritualis ⁊ ꝑfecta diei. id eſt claris et ſpiritualibus ac ꝑfectis auditoribus eructant ple nitudinem ſui luminis diuiſe ſa pientie ſecreta reuelādo ſed audito ribus infirmis carnalib⁹ ⁊ tenebro ſis ipſi apoſtoli auditoꝝ taliū infir mitati ꝯdeſcendentes. ꝗſi nox facti indicant nō ſapiam ꝗ eſt de diuis vt ꝙ verbū eſt in ꝑncipio apud deū: ſed ſcientiā ꝗ eſt de humanis ⁊ ꝺ hu manitate xp̄i ⁊ paſſione ei⁹ ⁊ hmōi groſſa reſpectu alioꝝ Et hoc ꝑdi catiōis officiū apl'i tā mirifice exple uerunt vt oib⁹ linguis loquerentur Non enīꝫ ſūt lingue aut gene ra dicēdi ꝑ ꝗ loquētes ñ audiren tur ⁊ intelligerētᷣ voces eorum. Qui apl'i etiā ita late ꝑdicarunt ꝙ In oēm ꝑteꝫ ambit⁹ terre exi uit ꝟbum predicationis ⁊ fama

miraculoꝝ eoꝝ et in fines orbis terre verba eorū ꝑ ſe aut ꝑ alios a ſe miſſos vñ ante defecit eis terra ꝙ̄ lingua.

Propheta narrat q̇d p̄dicauerunt apl'i. Dei filius Poſuit corpuſ aſſumptū in quo venit pugnare contra inimicū in ſole.i.in manifeſtatione mūdi qꝛ qui inuiſibilis erat factus eſt viſibilis oculis hominuꝫ et ipſe dn̄s tanꝙ̄ ſponſus eccleſie copulatꝰ quā ſibi copulauit caſto et impolluto amore,ꝓceſſit i mundū de thalamo ſuo ſibi ꝯuenienti .i. de intacto vtero virginali.

Qui letꝰ ſpūali leticia Ut gigas fortiſſimus ⁊ ceteros hoīes inſuperabili virtute trāſcendens feſtinauit ad currendam viaꝫ quā ſuſcepit ꝓ redemptione humani generiſ qui a ſummo prē egreſſus ꝑ eternā generationē venit in mundū factus homo. Qui pacto humane redēptionis ope aſcendēs in celum Occurrit plenitudine diuinitatiſ vſqꝫ ad equalitatē prīs qui ſuꝑ oēs celoſ exaltatus ſpūm ſanctū ſuꝑ diſcipl'os miſit de cuius gratie donis nemo eſt qui digne petat et ñ recipiat ipſe enī omniū electoꝝ ſuoꝝ corda accēdit et illuminat.

Propheta ꝯmēdat legē quā apl'i p̄dicarūt Primo a latore qꝛ Lex domini deus enī illā dedit cōtra manicheos negātes legē vetereꝫ eſſe a deo. Secūdo a ſanctitate ⁊ puritate qꝛ immaculata omīa enī mala excludit nihil enī immundū aut maluꝫ cōcedit tanꝙ̄ licitū.cōtrarium facit lex machometi Tertio ab vtilitate. quia ꝯuertēs animas.ſ.de malo ad bonū:de infidelitate ad fidē.contrariū facit doctrina hereticorum.

Quarto ab infallibilitate veritatis ⁊ certitudinis qꝛ teſtimoniuꝫ domini fidele pleniſſima veritate recognitū ⁊ adimplens qd̓ ꝓmiſit: qd̓ non facit doctrina phoꝝ. Quinto a ſuauitate guſtꝰ qꝛ ſapientiaꝫ que delectat affectū preſtans humilibus nō tumida ſe elatione iactantibus qd̓ nō facit ſciētia mundanoruꝫ

Juſticie dn̄i recte qui nō aliter cognoſcitur feciſſe ꝙ̄ docuit letificantes corda bonoruꝫ ſpe premii eterni preceptum domini ſcꝫ nouum teſtamentū lucidum claruꝫ ⁊ immaculatū quale a patre luminuꝫ ꝓdire decet illuminans oculos nō carnales ſed mētis q̇ diuino munere ſpiritualiter clarificātur

Timor domini ſanctꝰ qui dicit̄ filialis ex amore ſancto procedens: permanet in ſanctis in ſeculuꝫ ſeculi charitas eiꝰ nunꝙ̄ excidit ex qua oritur iudicia domini ſcꝫ mādata domini in veteri ⁊ nouo teſtamento ſcripta ſunt vera quia immutabili veritate ꝑſeuerant iuſtificata in ſemetipſo qꝛ continēt manifeſtam iuſticiā vnde nō egent alterius autoritate vt firma ⁊ iuſta habeantur ꝙ̄ ipſius dei.

Et qꝛ talia ſūt iudicia dn̄i ⁊ eiꝰ p̄cepta merito ſūt p̄ferēda oībus rebus mūdi delectabilibꝰ.ſ.diuitiis ſecularibus ⁊ delectationibꝰ corꝑalibus Uere aūt ſūt dulcia Etenī ſeruꝰ tuꝰ q̇ vere ⁊ deuote ſeruit tibi exꝑit̄ et cuſtodit ea oꝑe adimplendo qꝛ in cuſtodiendis illis eſt retributio multa ſcilicet beatitudo ſuperna incomprehenſibilis et ineffabilis.

Sed quia timeo dñe ne longe fiaz a iudiciis tuiſ ꝑ occulta delicta mea que quaſi impoſſibilia ſunt bñ ꝯgno ſci oro ab omnib⁹ peccatis mūdari dicens: Quis enim delicta.ſ. tā maiora ꝙ minora taz cōmiſſa ꝙ ob miſſiōis peccata pfecte intelligit nullus: niſi tu qui oīa noſti: ideo ab occultis meis mūda me et ab alienis q̄ ſuadētibus demonib⁹ aut malis hoīb⁹ fiūt pce ſeruo tuo Ideo peto mūdari a peccatis meis omnib⁹. qm̄ Si nulla eorum fuerint mihi dominata tunc immaculat⁹ ero a criminali macula ⁊ ſapient mihi iudicia tua tūc aūt emūdabor a peccato ſupbie q̄ dicta eſt peccatū maximuz: tū quia ea cecidit diabolus ⁊ hominem traxit: tum qꝛ initiū eſt omnis peccati. Ideo etiā mūdari peto. qꝛ ſi emūdatus fuero a peccatiſ Eloquia oriſ mei ſcꝫ orationes ⁊ laudes erūt talia vt complaceant tibi cū procedant ex mūdo corde et meditatio cordis mei erit talis vt grata ſit ⁊ accepta in conſpectu tuo ſemp qui intus vides ⁊ cōſcientiā puram inſpicis. In cōſpectu tuo dico. quia tu Dñe es adiutor me⁹ in bonis agēdiſ et redēptor meus a malis: adiutor vt habitē in charitate tua. redemptor vt liberes me ab iniquitate mea.

Pſalmus. XIX. in quo propheta tangit dignitatē chriſti ſcꝫ ſacerdotalez et regalem

O Chriſte

Exaudiat te deus pater in die paſſiōis tue qui vere appellatus eſt dies tribulationis in qua tanꝙ ſacerdos offeres ei hoſtiam pro nobis et protegat te virtus dei populi xp̄iani Mittat tibi de ſancto. id eſt. de eccleſia auxilium eam ad credentium generationē tibi formando ſicut Evam Ade ad generationē carnalē in paradiſo et de ſion. id eſt. de diuinitate per quā ſpeculatur omnia tueatur te.

Memor ſit omnis ſacrificij tui totius paſſionis tue eius memores nos faciendo et holocauſtuz: in quo totū in cruce te pro nobiſ deo obtuliſti. placidum ⁊ acceptum deo fiat ⁊ in leticiā reſurrectionis ꝯuertat. Tribuat dominus effectuz et efficaciā paſſionis tue iuxta deſiderium et intentionez tuam ⁊ non ſm̄ eoꝝ crudelē intentionem qui paſſionē intulerunt et omne conſilium tuum cōpleat. qm̄ om̄ia alto cōſilio facis.

Ideo hoc oro o Chriſte quia Letabimur in ſalute quā nobis per tuam mortem opatus es et in nominis tui participatione magnificabimur cum a tuo nomine dicti ſumus chriſtiani.

Impleat dominus omneſ petitiones tuas non ſolum quas in terra feciſti ſed etiā eas quaſ in celo facies interpellans pro nobis: nec inde dubito quia ex nunc anteꝙ fiat per ſpirituz prophetie mihi monſtratum eſt quoniā dominus reſuſcitabit Chriſtū ſuū a mortuis Exaudiet illū orātē dñs de celo ſancto ſuo vbi ſedēs ad dexteram p̄ris interpellat ꝓ nob in cui⁹ fortitudine ꝟtutis et potētie ſal⁹ ſpūalis cōſiſtit fideliū.

¶Reprobi vero volubili ſucceſſione
tempaliũ bonoꝝ ꝙ quaſi rote voluũ
tur ⁊ trahunt. et Hi in curribꝰ ſu
perbis efferũtur honoribꝰ atqꝫ i eis
exultãt nos aũt ſerui dei ſpem no/
ſtram figẽtes i eternis in nomine
domini inuocabimꝰ diuinam
clementiam Ipſi reprobi fu/
nibus peccatoꝝ ſuoꝝ ⁊ reꝝ tpaliuꝫ
cupiditate ligati ceciderunt de
ſpe celeſti in morte eternã nos vo
electi ſurreximus ab infidelitate
ad fidem: a viciis ad virtutes et ere
cti ſumꝰ auxilio grẽ tue ad cõtem
planda ⁊ amanda celeſtia qui primo
tortuoſi fuimus in peccatis.

Domine ſaluũ fac regẽ chriſtũ
reſuſcitãdo eũ a mortuis: qꝛ ſaluo re
ge ſalui erimꝰ vt ipſo ſedẽte a dexte
ris tuis ⁊ interpellante ꝓ nobis ex/
audias nos per eũ in die neceſ
ſitatis noſtre.

¶Pſalmꝰ .XX. in quo de du/
plici natura in Chriſto diuini
tate et humanitate.

¶Propheta loquẽs ex parte
humanitatis Chriſti ait:

Omine invir
tute tua ⁊ omnipotentia
maieſtatis tue letabitur
Chriſtꝰ rex regũ ⁊ i eo ꝙ ꝑ eũ diſpo
ſuiſti ſaluare mundũ exultabit ve
hementer Deſideriuꝫ cordis
eius ſcꝫ animã ſuã ponere ꝓ redem
ptione mũdi ⁊ deſideriũ glorificati/
onis ſui corꝑis ⁊ deſideriũ vocatio/
nis credentiũ tribuiſti ei ꝯcedẽdo
vt h ſicut vellet impleret et petiti/
ones labiorũ ſuorũ que ex volũ/
tate deliberatã ꝓceſſerũt non frau
daſti qm̃ omia ꝗ fieri iuſſit imple/
ta ſunt. Et hoc ideo erit Inde
preueniſti eũ in benedictioni/
bus gratie tue ab inſtãti cõcepti/
onis poſuiſti inſuꝑ in eo hono/
rem et virtuteꝫ regie dignita
tis ſuper omnẽ creaturã.

Uitam .i. reſurrectionẽ glorioſam:
petijt a te et tribuiſti ei accele/
rãdo reſurrectionẽ ⁊ petiit a te lon
gitudinem dierũ ⁊ tribuiſti ei in
deficientẽ immortalitateꝫ in ſecu/
lum ſeculi. Magna eſt gloria
chriſti hominis: in eiꝰ ſalutari
reſurrectione demõſtrata in qua in/
notuit poteſtas ſibi data in celo et i
terra gloriam et magnũ decorẽ
addes ſuꝑ eũ cũ i celo ad dexterã
tuam collocaueris.

Et vere magna eſt gl'ia xp̄i homis:
Quoniam dabis eũ in benedi
ctionem his ꝗ in te credũt vt i ip/
ſo benedicant oẽs gẽtes ſicut ꝓmiſ/
ſum fuit Abrae letificans eũ ẜm
hominẽ in gaudio qd' ſui habebũt
viſione vultus tui:

Et merito hoc erit Quoniaꝫ rex
homo Chriſtꝰ vt humilis corde ſpe
rat in domino ſolũ et in miſeri
cordia altiſſimi exequẽda ꝑ eum
humano generi non ꝯturbabitur
humiliãs ſe ⁊ obediẽs vſqꝫ ad mor/
tem crucis. Propheta de punitio
ne maloꝝ. O Chriſte ex quo tal'
⁊ tantus es. Inueniatur vltrix
poteſtas tua cũ ad iudicium vene
ris puniendo peccata omnibꝰ ini
micis tuis ꝗ eã in humilitate non
cognouerũt iniurias patientem et
maieſtas tua in iudicio apparens
inueniat ad puniendum omnes
qui te oderunt.

Et ſic erit qm̃ Pones eos ſcilicet

peccatores qui ꝯtra regulas dñi ob
ſtinata mēte vixerūt ſimiles cliba
no ignis datos ꝑpetuis flāmis ex
omi ꝑte in tꝑe manifeſtationis
tue in iudicio ad eos cōdēnandum
dñs in vindicta ſua ꝯturbabit
eos ꝓferens ꝯtra eos ſentētiā dam
nationis dicēs: Ite maledicti i ignē
eternū qui deuorabit eos nō con
ſumendo ſꝫ eternaliter affligēdo
Fructum eorū quē habuiſſent in
terra ſcꝫ viuētiū ſi credidiſſent xp̄o
perdes qꝛ nō crediderūt ⁊ manda/
tis eius cōtumaci ſpū reſtiterunt et
imitatores eorū vel quos ſeduxe
runt nō deputabiſ inter filios ho
minum quos in hereditatē ſempi/
ternam vocaſti.
Merito inter alios iudei peribunt
Quoniam declinauerūt in te
mala verba dicētes ꝙ demoniū ha
bes ⁊ hmōi. et cogitauerunt ꝯſi
lia maligna dicētes: expedit vt vnꝰ
moriaṫ ꝓ populo ⁊c̈. ſꝫ iſta nō potu
erunt ſtabilire iuxta voluntatem
eoꝝ neſciētes quid dicerēt. Uerū q̄/
dem dictū eſt ſꝫ malo voto ꝓlatū eſt
Tolerabūtur aūt iudei in vita ꝑ̄/
ſenti ſed nō ſine pena. Quoniam
pones eos dorſum. i. in ſeruitu/
tem ſubiiciēdo et in extremiſ vi/
te tue que ſunt paſſio ⁊ mors pre/
parabis aptabis malam eorum
intentionē occidēdi te ad ſalutem
humani generis q̄ inde ſeq̈tur. illi
ita cogitauerūt deprimere. ſed
Exaltare domine. ſ. in gl̄a reſur
gendo ⁊ ad celos aſcēdendo. et hoc
in virtute deitatis ⁊ merito hu/
militatis ⁊ paſſionis: ⁊ nos canta/
bimus interiꝰ deuotiōe cordis. et
pſallemꝰ exteriꝰ deuotōe opis ⁊ an

nunciabimus excellentiam pote
ſtatis tue ⁊ mirabilia q̄ geſſiſti

Pſalmꝰ. xxi. in quo agitur de paſſione et reſurrectione chriſti.

Chriſtus homo omnia pre/
uidens quaſi iam vicina paſ/
ſione ꝓmotus ait ad patrem

Eus deus me
us ratiōe humanitatis a
te create reſpice in me
in afflictione mea pendentē in cruce
qualiter me dereliquiſti: i maní
bꝰ iudeoꝝ me ꝑſequētiū traditū eoꝝ
voluntati qualiter nō me preſeruas
a morte mihi ꝑ̄parata: q̄ met reſpon
dēs ſubiūgit longe a ſalute mea
corꝑali. i. ꝙ nō reſeruer a morte tꝑa
li faciūt verba clamoris membro
rum meorū poſtulantiū mortē me
am ſine qua eoꝝ delicta expiari non
poſſūt quoꝝ delicta q̄dammodo ſua
dicit: qꝛ ꝓ eis penā ipſe ſuſtinuit
Signū ꝙ me dereliquiſti eſt: qm̄
Deus meꝰ clamabo per dieꝫ
ſcꝫ circa horā nonā heli heli ⁊c̈. et ꝑ
noctem ꝑ̄cedentē pater ſi poſſibile
eſt trāſeat a me calix iſte et non ex
audies ſed hoc ꝙ nō ſim exauditꝰ
in hac mea oratione nō ſcribetuꝛ ad
inſipientiam meam quaſi neſci
uiſſem quid aut quomodo peterē: ſꝫ
ad ſapientiā maximā. quia cum mo
dus iſte humane liberationiſ ꝑ paſſi
onem meā fuerit cōuenientiſſimꝰ vt
ſic homo ſolueret qȯ debebat ⁊ deuſ
redimeret qui poterat: ꝯformaui vo
luntatē meā voluntati tue qui me ad
hoc miſiſti: Quāuis enī nō me in
hac mea oratiōe exaudiſti tamē non
me totaliter dereliquiſti: ſicut iudei

credunt dicẽtes: deꝰ dereliq̇t eũ ⁊c̄.
ſed Tu habitas in me ſancto
tuo inſeparabiliter: mundũ tibi recon
cilians cuiꝰ laus eſt in eccleſia q̄
eſt ꝯgregatio vidẽtiũ te ꝑ fidẽ.
Hec eſt cõſolatio mea ꝙ Patres
antiquos in te ſperantes au-
diſti et liberaſti a malis quãdo
expediuit eis. qꝛ ex hoc cognoſco ꝙ
nunc me audires ſi ſcires mihi expe
dire Ad te clamauerunt pa
tres antiqui in orõne et liberaſti
eos de ſeruitute egipti ⁊ de captiui
tate babiloniſ in te ſperauerunt
et nõ in alio. ideo non ſunt confu
ſi. quia aſſecuti ſunt liberationem q̄
liberationes fuerũt figure quedam
huiꝰ liberationis ꝑ mortẽ meã facte
Ego autem licet ſim maior om
nibus natura qꝛ deus ⁊ merito quia
ſanctus ſanctoꝝ dei nihilominꝰ ver
mis ⁊ vilis ſum in ꝯſpectu iudeorũ
vnde ſpuerũt in faciẽ meaꝫ ⁊ alapis
eam ceciderũt tanꝙ̄ ꝯtẽptibilem. et
ita vilis reputatꝰ ſum vt nõ videar
reputari homo ſed nulliꝰ fortitudi
nis vt vermis abominabilis. vñ fa-
ctus ſum opprobrium apud ma-
iores ſacerdotes ⁊ ſcribas et abie-
ctio apud ꝯmunẽ plebẽ.
Omnes huiꝰ mali taꝫ maiores ꝙ̄
minores vidẽtes me deriſerũt
locuti ſunt labijs me vituꝑando
⁊ blaſphemando et mouerunt ca
pita ſua irridẽtes ⁊ dicẽteſ verba q̄
ſequunt̃ Sperauit in domino
ſcꝫ p̄re ſuo vt ait: eripiat eum de
manibus nr̄is eũ crucifigi nõ ꝑmit-
tendo. vel ſi nõ eripiat saltẽ ſaluuꝫ
faciat eum a mortuis reſuſcitãdo
qm̄ vt ait deꝰ pater diligit eũ.
Hec mala mihi illi fecerũt ſed ꝓcor

domine ne diſceſſeris a me: Quo-
niam tu es qui ſupra naturam
naſci feciſti me de virgine gl'a v̄
ginitatis eiꝰ ꝑmanẽte ſpes mea a
iuuentute mea in te iactatus
ſum ex vtero. id eſt. ex quo factꝰ
ſum hõ vt tu ſolꝰ eſſes ſpes mihi
Oro domine ne diſceſſeris a me ſub
trahendo auxiliũ tuũ quẽ De ven-
tre matris mee deũ meum co-
gnoſco et colo ⁊ hoc neceſſe eſt:
quoniam tribulatio paſſioniſ
mee ꝓxima eſt ſm̄ tꝑus qꝛ immi
net et non eſt aliuſ qui adiuuet
eripiẽdo me de manibus iudeoꝝ ni-
ſi tu ſolus deus.
Deſcribit ſeriẽ paſſionis Circum
dabunt me multi ſcꝫ populi iude
orum dicti vituli quia ignorato dei
iugo incõſiderata ꝓcacitate laſciui-
unt cõtra me Chriſtũ cũ gladiis et
fuſtibus tauri pingues ſcꝫ princi
pes ſacerdotum ſuꝑbi ⁊ craſſitudi-
dine malicie cõtra dñm recalcitran-
tes obſederunt me ne poſſim eo-
rum manus euadere.
Aperuerunt ſuꝑ me os ſuum
quaſi fere volẽtes me deglutire exi-
ſtenteſ cõtra me crudeles ſicut leo
rapiens in cõprehenſione mea et
ſicut rugiens cum clamarũt cru-
cifige crucifige eum
Sicut aqua effuſus eſt ſan-
guis meus ita viliter aperte ⁊ ab
undãter ſicut aqua effundit̃ et diſ
perſi ſũt diſcipuli mei q̇ erãt fu
turi firmamẽta corꝑis mei eccl'ie. qꝛ
relicto me fugerũt Factũ eſt cor
meũ horrore naturali terribil' paſſi
onis imminẽtis ſicut cera reſolu-
tum in medio vẽtris mei. i. in ꝑ
te ſenſitiua Aruit i paſſiõe virtꝰ

mea opinione iudeoꝝ ſicut teſta:
fragilis ⁊ inutilis ad aliq̇d notabile
ꝑagendũ q̄ prius floruit multis mi/
raculis: et lingua mea adheſit
faucibus meis qꝛ cũ rationabili/
ter poſſez rñdere ad accuſatiões om
nino tacui nõ reſpõdi eis verbũ. idõ
etiã aruit. qꝛ ita vilé morté me pati
feciſti. Deſcribit ordiné paſſionis
Primo captus fui Quoniam cir
cumdederunt me iudei nõ vt ho
mines: ſed vt canes rabidi. Secun/
do illuſus conſiliũ malignantiũ
iudeoꝝ ſcz ſacerdotũ ⁊ ſeniorũ ob
ſedit me vndiq̃ ad illudendum. et
vt me morti adiudicarẽt. Tertio
affixus cruci in qua foderunt ma
nus meas et pedes meos groſ
ſis clauis affigẽtes ligno. Quar/
to ita dure ⁊ crudeliter in ligno extẽ
ſus vt oſſa mea humanis oculis:
numerabilia viderentur Quin
to deſpectus quaſi purꝰ hõ ꝓ pecca
tis ſuis mortuꝰ. qm̃ Ipſi ꝯſidera
uerunt me et inſpexerunt me
⁊ deſpexerũt eſtimãtes me purũ ho
miné eo ꝙ videbãt me talia patiẽtez
Sexto nudatus veſtimẽtis ſuis: vñ
ſequitur diuiſerũt ſibi veſtimẽ/
ta mea que erãt plura ⁊ diuiſibilia
et ſuper veſtem meam incõſuti
lem qꝛ nõ erat cõueniẽter diuiſibil':
miſerunt ſortem.
Tu aũt dñe ne elongaueris vſ
q̃ ad cõmuné reſurrectioné auxili/
um tuũ ſꝫ ſtatim reſuſcita me et ita
factũ eſt qꝛ tertia die reſurrexit ad
defenſionem meam conſpice
omnia nocumẽta q̇bus impedire re
ſurrectioné meã parãt amouẽdo
Erue a morte que velut gladiꝰ ſe
parat animã a corꝑe deꝰ animam
meam ſcz vt nõ detineatur multũ
in morte et de poteſtate inferi:
q̇ more canino deuorat animas ani
mam meam innocentiſſimam li/
bera. Salua me a crudeli/
tate leonina populi iudaici: et a
cornibus ſuꝑbie iudeorum ſalua
me humilem.
Qd̀ pater ſancte ſi feceris Narra
bo nomen tuum admirabile glo
rioſum atq̃ ſublime fratribꝰ me/
is apoſtolis ⁊ diſcipuliſ. qd̀ fecit qñ
manifeſtauit eis reſurrectioné ſuam
factã virtute dei pr̃is ⁊ in publico ⁊
manifeſto in congregatione fi/
delium poſt reſurrectioné meã faci
am ꝑ meos annũciari virtuté tuam
ad laudem et gloriã nominis
tui. Inuitat alios ad laudé dei
Qui timetis deũ timore filiali
laudate deum corde ⁊ ore et vni
uerſi imitatores fidei et ope/
rum iacob glorificate eum co/
ram omnibus.
Timeat eũ timore reuerẽtie om
ne ſemen ſpirituale iſrael. i. oẽs
fideles quoniam non deſpexit:
nec ſpreuit deprecationẽ pau
peris ſcz xp̄i q̇ cũ omniũ diues eſſꝫ
ꝓ nobis omnibꝰ pauꝑ eſſe voluit: vt
nos ſua pauꝑtate diuites faceret
Nec auertit faciem ſuã a me
repellẽdo orationé meã vt reſurgeré
ſed cũ clamarem ad eũ exaudi
uit me reſuſcitãdo me a mortuis
Chriſtus ad patré loqués gratiarũ
actioné agens ait. Apud te laus
mea te laudabo omnia ad tuã lau/
dem referendo in eccleſia que eſt
magna tam fideliũ multitudine: ꝙ
bonoꝝ amplitudine ſpiritualium et
vota mea ſcz ſacrificiũ corporis ⁊

ſanguinis qȯ voluntarie ĩ cruce ob/
tuli tibi offerri faciam cõtinue
in memoriã paſſionis mee in ꝯſpe
ctu timentium te vt intelligãt et
veꝝ corp⁹ eſſe ⁊ ꝑ illud ſe ſaluari
Qȯ ſacrificiũ corpis ⁊ ſanguis mei
Edent pauperes ſpiritu cõtem
ptores ſeculi. et humiles et ſatura
buntur pinguedine diuine gratie:
et laudabunt dominũ ſpirituali
ter exultãtes qui requirunt eum
cũ cordis deſiderio et viuent cor/
da eorum qui digne ſumunt illud
hic vita gratie et in ſeculum ſe/
culi vita glorie.
Gentes reminiſcẽtur ꝑ p̄dica/
tioñe apoſtoloꝝ dei ſui cui⁹ cogniti
oñe licet naturaliter eſſet inſerta dia
bolus obſcurauerat ⁊ cognoſcenteſ
ſe eſſe in tenebris obuolutos ꝯuer/
rentur ad dominuꝫ de vniuer
ſis finibus terre.
Et adorabunt eum adoratiõe la
trie aliqui de vniuerſis famili
is gentium.
Et hoc ideo Quia domini. i. xp̄i:
eſt regnum generaliter. ipſe eniꝫ
eſt rex regũ ⁊ domin⁹ dominantiuꝫ
et ipſe dñabitur gentiuꝫ cui di
ctum eſt a patre. poſtula a me ⁊ da
bo tibi gentes hereditatẽ tuã
Propheta oſtendit q̇bus ſumere ſa
cramentũ altaris ſit damnoſum ſcꝫ
reprobis de q̇bus ait: Manduca/
uerunt nõ ſolum paupes. id eſt. hu
miles ⁊ deuoti ſꝫ etiã pingueſ ter
re terrenoꝝ cupidi ⁊ ſectatores: ſed
diuerſimode. quia primi ſcꝫ boni ſa/
cramentaliter ⁊ ſpiritualiter. mali
vero ſacramentaliter tm̄ et adora
bunt ſpecieten⁹ nõ ſimplici ⁊ puro
corde ⁊ licꝫ ſimul manducẽt mali cũ
bonis in conſpectu tñ eius ca/
dent inuiſibili caſu ꝑ pctã omneſ
qui deſcendunt ab amore dei
ad amorem terrenorũ.
Propha in pſona cui⁹libet iuſti
Pingues cadẽt: ſꝫ Anima mea
qui paup ſum ⁊ humilis illi ſcꝫ deo
viuet ad honoreꝫ eius illi placebit
mandata obſeruando et filij mei
ꝑ imitationẽ fidei ſeruiẽt ipſi do/
mino. Annunciabitur do/
mino ꝑ angelos nuncios ſuos non
ꝙ deũ quicꝗ̄ lateat ſed vt ipſi mini
ſterium impleant generatio ven/
tura generatõ chriſtiana que ex aq̃
⁊ ſpiritusſancto erat deo largiente ꝓ
creanda et celi. id eſt. apoſtoli ⁊ do
ctores annunciabunt filium eiuſ
quia ipſe iuſticia per quẽ omnes iu/
ſtificamur populo qui naſcetur
ex aqua ⁊ ſpiritusſancto quem do/
minus predeſtinauit añ ſecula.

Pſalmus. XXII. in quo de mi
ſericordia dei.
Vox eccleſie ſcientis ſe Chri
ſti paſſione ſaluatam. et ꝑ gra
tiam baptiſmatis innouatam
iocunditate dulciſſima confi/
tetur dicens:

Dominus regit
me eripiendo me a ſeductõi
bus impioꝝ ſicut bon⁹ paſtor regit
oues ſuas. et eo regẽte: nihil mihi
deerit de eo qȯ eſt neceſſariũ ad ſa/
lutem ⁊ etiã in temporalibus in lo
co paſcue in lectione ſacre ſcriptu
re me collocauit vt ibi paſcar et
reficiar. quia ſermo diuinus animã
nouit ſaginare fideliter meditatus
Super aquam baptiſmi quo refi

ciuntur: qui integritatem et vires
amiſerunt ꝛ anima ariditate pecca/
torum ſterilis ad bonos fructus in/
ſerendos diuinis muneribꝰ irrigatꝰ.
educauit me ſpūaliter ad ꝑfectū
nutriendo ꝛ poſt animam meam
conuertit quia poſt baptiſmuꝫ de
peccatrice facta eſt iuſta de feculen/
ta mundiſſima de ꝯtracta ſine ruga
ſicut apoſtolus dicit:
Deduxit me per artiora man
data iuſticie ꝛ ꝑfectiora cōſilia ꝑ
que iuſti citius celeſtē cōuerſationē
cōſequūtur. ꝛ hoc nō ex meis meri
tis ſed ex miſericordia nominis
ſui. Vere deduxit me ꝑ ſemitas
iuſticie. quia Si ambulauero in
medio huius vite que eſt vmbra
mortis quia caligine peccatoꝝ eſt
obſcura ꝛ ad mortē deducit non ti
mebo mala ſiue occulta ſiue mani
feſta quoniam tu mecū es ꝓte/
ctor vite mee cū ꝙ nemo perire pōt.
Virga tua ſcꝫ leuis diſciplina:
que imponiᵗ infirmis et baculus
tuus ſcꝫ durior diſciplina ꝙ impo/
nitur grandioribuſ nō me afflixerūt
mortificando ſed conſolata ſunt
potius. ſūt enī ſigna paterni amoris
Conſolatus etiā quia Paraſti
domine in conſpectu meo .ſ. fi
delium nō infideliū menſam ſan/
cte eukariſtie vt in ea poſſent refici
O beata conuiuatio. epulatio felix.
ſaturitas fidei: eſca celeſtis: paraſti
dico aduerſus eos qui in aliqua
ꝑuerſitate diuerſi eccleſiam dei ſuo
grauiter errore ꝯtriſtant
In qua menſa Letificaſti ſpiritu/
ali leticia mentē caput anime mee:
et calix. id eſt. amor diuinitatis mi/
bi datus quo me inebriaſti ꝛ obliui/
ſci me feciſti omniū miſeriaꝝ ꝛ cura
rum huiꝰ ſeculi. valde preclarꝰ eſt
qm̄ feces carnaliū cogitationū et af
fectionū nō miſcenᵗ i illo ꝛ perducit
inſup ad claritatē eterne vite
Et miſericordia tua ſubſeque
tur me quaſi cuſtos ꝛ paſtor vt per
ſeuerem in bono omnibus diebꝰ
vite preſentis.
Miſericordia tua ſubſequetur me
adiuuās et efficiens Vt inhabitē
in futuro in celeſti hieruſalem
eternaliter.

Pſalmus. XXIII. in quo de
glorificatione chriſti et homi/
nis reparatione.

Propheta oſtendit chriſtū
dominum eſſe orbis terrarū
vt ſicut nullus ab eius impe/
rio probatur exceptus: ita nec
ab eius fide quis debeat eſſe
alienus dicens:
Domini id eſt. Chri
ſti qui eſt rex regū et dn̄s
dominātiū eſt terra quā
creauit ꝛ omnia quibꝰ plena eſt ꝛ or
nata orbis terrarum cum habi
tatoribus ſuis.
Quia ipſe iuxta maria firmā
ſtatuit vt mare non eam totā occu
pet vt homines ꝛ animalia i ea poſ/
ſent viuere et iuxta flumina pre
parauit. ſ. orbem
Propheta querit ꝗs ſit dignus qui
in culmen virtutū poſſit aſcēdere di
cēs: Quis ꝗſi diceret pauci aſcen
det in monteꝫ ꝑfectionis iuſticie
aut quis dignus in illa eterna bea
titudine cū dn̄o ſemꝑ manere:
Reſpondet ꝓpheta Purus in
operibus mūdus in cogitationibꝰ.

qui non accepit in vano aīam ſuam deputando eā ſeu implicādo rebus terrenis ⁊ caducis que vane ſunt: ſed magis applicuit eam reb⁹ ſpiritualib⁹ ⁊ eternis cuꝫ ipſa ſit creatura ſpūalis ⁊ immortalis nec iuravit in dolo proximo ſuo ipſū fallaciter decipiendo.

Hic accipiet benedictioneꝫ a domino in hac vita incrementum virtutū ⁊ in alia beatitudinis pmiū erit eni inter illoſ quibus in die iudicii dictur⁹ eſt dn̄s. venite benedicti patris mei pcipite regnū ⁊c̄. et miſericordiam totaliter liberantē ab omi miſeria accipiet a deo ſalutari ſuo Chriſto q̄ vere eſt ſalutaris: a quo ⁊ peccata relaxanť et beatitudo tribuitur.

Tales eni qui p̄dictis virtutib⁹ ſtudent aſcēdere in altitudineꝫ celeſtis patrie ſunt. Generatio ꝯmuniter omnium querentiū dominum ⁊ qui faciem dei Jacob videre cupiunt.

Quia null⁹ aſcendit in montē domini niſi p̄dictis virtutib⁹ polleat inq̄t pphe ta: o vos Principes ductores ⁊ rectores alioꝝ peccantiū auferte ab aīmis veſtris vicia et peccata que ſunt porte q̄bus adit⁹ fit diabolo in cordibuſ hominū O voſ virtutes eternales p quas eſt introitus ad eternā vitā: per quas etiam rex glorie dignat⁹ eſt introire elevamini vt in humanis cordib⁹ exaltemini et introibit ad ea p fidem et charitatē xp̄s q̄ eſt rex glorie.

Propheta querit ad cōuincendaꝫ pfidiaꝫ iudeoꝝ Quis eſt iſte rex glorie q̄ intratur⁹ eſt ad corda: Reſpondet dominus qui abſolute omnibus dominať fortis in reb⁹ agēdis potens cōtra poteſtates terrenas que nihil ſunt in cōſpectu eius. dominuſ potens in prelio quo cōtra mortē ⁊ diaboluꝫ pugnauit et vicit in omnibus.

Repetit idē dicenſ: Attollite portas principes veſtraſ et elevamini porte eternales et introibit rex glorie.

Quis ē iſte rex glorie Reſponſio dominus virtutū celeſtiuꝫ id eſt angeloꝝ vel ſup omnē v̄tuteꝫ ⁊ fortitudinē ⁊ ſup oīa ſublimis ipſe eſt rex glorie.

Pſalmus. XXIIII. in quo docetur vir iuſtus in adverſiſ non murmurare ſed diuinuꝫ expectare adiutorium.

Propheta in pſona eccleſie

D te levaui

ſpirituali deſiderio aīam meam que carnalibuſ deſideriis cōculcata p̄mebatur i terra levaui ad te amplexandū ⁊ ꝯtemplādum deus meus ego exptus i malis meā infirmitatē in tua bonitate: confido qui potēs es iuuare ⁊ ido non confundar de peccatis meiſ corā te ⁊ angelis tuis in finali iudicio. Hoc quippe oro vt Inimici mei viſibileſ ⁊ inuiſibiles ⁊ p̄cipue illi qui ſerpentinis ac ocultis ſuggeſtionibuſ inſidiātes ad hec mala me deiecerūt nō habeant facultatē me irridendi ad quod parati ſūt ⁊ certus ſum de hoc quod peto quia vniverſi qui ſub maloꝝ perſecutione auxiliuꝫ tuū fiducialiter expectāt non confundentur nec hic nec i futuro.

Sed Confundentur in die iudi
cii omnes ſiniqua agentes reb⁹
inutilibus vanis et infructuo-
ſis occupati.
Me autē ſim de numero inique agē
tium Uias tuas per quas itur ad
te ⁊ per quas ad nos veniſ demon
ſtra mihi ne aberrez ab illis et ſe
mitas conſiliorū tuorum que
ducunt in perfectionē maiorē edo/
ce me. Dirige me in verita/
te tua vt recte ⁊ pie viuā ſicut veri
tas tua exigit doce me vt nihil per
uerſe agam :in quo a te exaudiri de
beo.tum quia tu es ſaluator me
us ſalus autē conſiſtit in agnitione
veritatis.tum quia toto tempo/
ris mei tractu expectaui miſeri
cordiam tuam.
Propheta perſuadet exaudiri in cō
ſuetudine ſemꝑ miſerendi dicens:
Reminiſcere miſerationū tu/
arum quas fidelibus ſemꝑ impen-
diſti et miſericordiarum natura
liter tibi inſertaꝝ que ab initio ſe
culi ſunt nunq̄ eni ſine miſericor-
dia fuiſti nec peccanti homini miſe/
ratio tua defuit.
Ita domine reminiſcere miſericor-
die tue vt ꝑ miſericordiā tuā Non
reſerues mihi ad vindictā perpe/
tuam delicta mea quibus viā eq̄-
tatis dereliqui delicta iuuētutis
mee que ſcz audacter et precipitan
ter ⁊ ex fragilitate ꝑpetraui. ⁊ que
ignoranter geſſi non ſerues
ad vindictam.
Memento mei non ſm iraz qua
dignus ſum:ſed ſecundum miſe
ricordiam tuam que te digna eſt
non per merita mea que nulla ſunt.
ſed propter bonitatez tuaz do/
mine Hac fiducia motus ſum
ad petendū.quia Dulcis es et re
ctus dominus miſericors ⁊ iuſt⁹
et per hoc legem dulciſſimā et re
ctiſſimam dedit errantib⁹ ī via
preſentis vite .que lex eſt vt ſi vere
peniteant miſericordiā conſequanť
⁊ ſaluentur ſin autē non eternaliter
puniātur tanq̄ ſua miſericordia ab-
utentes.
Diriget manſuetos humiles et
quietos in iudicio cuz eos a repro
bis diſcernet ⁊ ne declinent a via re
cta mites docebit vias ſuas q̇-
bus ad ſe ꝑuenire poſſint.
Uniuerſe vie domini :licet ſint
innumerabiles.cōprehēdūtur tamē
ſub duabus que in omni opere do/
mini ſimul ſunt ſcz miſericordia
et veritas:miſericordia. quia ꝑue
nit cuncta bonitate. veritas.qꝛ om-
nia ſub integritate diiudicat.et hoc
patet requirentibus teſtamen
tum nouū in quo Chriſtus legitur
paſſus et mortuus pro redemptione
noſtra et requirentibus oracula ꝓ
phetaruz que manifeſte hoc teſtā-
tur. Propter gloriam nomi-
nis tui domine quod eſt dulce et
ſuaue propiciaberis oblato tibi
ſacrificio ſpiritus contribulati pec
cato meo ipſum remittendo mul
tum eſt enim excedit enī faculta-
tem virtutis mee ad ſatiſfaciendum
pro eo.
Quis eſt homo qui timet do-
minum timore filiali.id eſt. qualis
et quātus quaſi diceret :iſte eſt ſum
me cōmendādus.quoniā deus ſta
tuit ei legem diuinā ⁊ naturalem
que dirigunt eum in via iuſticie q̄
eſt pre omnibuſ eligenda quam vo

luntarie elegit ſeruandam vt ſciat
quid agendū ⁊ q̄d cauendū ſit.
Anima ſic timentis deū ⁊ amātis
poſt diſſolutioné corporis . ⁊ ſi ñ im
mediate cōſequatur perfectā beati
tudinem recipiens ſimplā ſtolā vſqꝫ
ad reſurrectionis tempus nihilomi
nus interim demorabitur in bo
nis glorie deum videndo; amādo ⁊
laudando et opus bonum eius
hereditabit ſolidam heredita
tem inſtaurati corpis quādo in re
ſurrectioue ſtolam glorificati corpo
ris recipiet.

Firmamentum eſt dominus
timentibus ſe ſtabilit eni eos i fi/
de ſua ⁊ firmat in bono ne vllis tem
ptationibus ſuccumbāt quibus eti
am teſtamētaria diſpoſitione
dedit ꝙ manifeſtabit ſe illis ī
quo eſt ſumma felicitas.
Oculi cordiſ mei ſemper ad do
minum de cuius gratia cōfido :ꝙ
euellet affectus meos de la/
queo diaboli a quo prius pro volu
ptatibus ſeculi capiebar
Quia oculi mei ſunt ad te domine
Reſpice in me pietatis affectu
aſpicienté te et miſerere mei i ef
fectu:locuſ eni eſt miſericordie quo
niam vnicus ſine auxilio amicoꝝ
et pauper a mundi rebus ſū ego

Item miſerere mei.quoniā Tri
bulationes cordis mei multi/
plicate ſunt et de aduerſitati/
bus exterioribus que ineuitabi/
les ſunt his qui pie in Chriſto vi/
uere volunt erue me
Uide humilitatem meam i cor
de ⁊ habe eam gratā et laborē me
um in corpe ⁊ his ſacrificius placa
tus dimitte vniuerſa delicta
mea. Reſpice inimicos me
os ad reprimenduꝫ eos quoniam
multiplicati ſunt non ſoluꝫ foris
infideles ſed etiā intus in eccleſia ñ
deſunt falſi chriſtiani et odio iniu
ſto ⁊ ſine cauſa oderunt me ſine
intermiſſione me pſequētes
Cuſtodi animam meam ab eo
rum fraudibus ne declinē ad ſeque/
lam eorum et erue me ſi forte īſur
gant aduerſum me ⁊ ſi nō per aliud
ſaltem ideo vt ſpes mea quam ha
beo de te non ſit mihi ad confu/
ſionem.
Ideo erue me.quia Boni adheſe
runt mihi nam innocentes qui
nec actu nec voluntate nocere volu/
erunt et recti qui in bono profice/
re ſtuduerunt adheſerunt mihi:
conſenſione cordis ⁊ vnius volunta
tis quia ſuſtinui te patienter ad/
uerſitates ſuſtinendo.
Libera deus iſrael populuꝫ tuū
qué ad tuam viſionem predeſtinaſti
ex omnibus tribulationibꝰ ſu
is quibus interius vel exterius op
primitur.

Pſalmus.XXV.in quo orat
iuſtus a conſortio malorum ſe
parari.

Uox viri iuſti.

Iudica me do
mine iudicio diſcretiōis
diſcernendo me a pecca/
toribus cōdemnandis quia inno/
center inceſſi viam huius vi/
te et in domino confidēs non
infirmabor deficiendo ab innocē
tia mea.
Dixi domine ꝙ innocens ego ſum
Proba me tribulationes immitté

do notū me fac.ꝓbatuꝫ et hoc non
vt innoteſcat tibi qui omnia noſti:ſꝫ
mihi ⁊ aliiſ.quod poſtq̄ feceriſ vre
cogitationes meas igne ſpiritꝰ
ſancti ⁊ ſi quā vicioꝝ maculam ī me
inueneris hanc oro exure hāc ſpūſ
ſancti calore cōſume.
Tempta me ⁊ vre dico nō preſum-
ptiue dico ſed vt emendationis gra
tia.quoniam Miſericordiam tu
am toto corde ītueor ꝙ magna
ſit ⁊ dulcis ⁊ in bonis tuis in quibꝰ
eſt veritas et iuſticia complacui
fiduciam habeo ꝙ nō ſines me ſup̄
vires meas temptari
Quia complacui in veritate tua.
Non apposui cor meum aut
conſenſi conſilio eorum qui in
tranſeuntiū rerū que vane ſunt frui
tione beatitudinē ponunt qd̓ eſt om
nium iniquitatū cauſa.et ideo etiaꝫ
cum iniqua gerentibus.ſ. here
ticis aut ſciſmaticiſ qui queſtionibꝰ
perfidis ſcripturas diuinas depua-
re contendunt non me aſſociaui
eorum doctrinis aut impietatibꝰ cō
municando.
Non tantū vitaui conſiliū maloruꝫ
ſed etiam Odiui congregatio-
nem ipſam malignantium in
malo perſeuerantiū et cū impijs:
qui cultum dei impugnant placitū
non habeo.
Sed inter innocentes conuerſabor
inter quos poſitꝰ Lauabo ⁊ mun
dabo ꝑ penitentiā a cūctis vicioruꝫ
ſordibus opa mea et menteꝫ in
qua tanq̄ in altari ſacrificiū ſpi-
ritus cōtribulati tibi offero circū-
dabo virtutibꝰ ⁊ bonis moribus q̄
ſi ornamentis ornādo.
Conuerſabor Inter innocenteſ
vt audiam et addiſcaꝫ eoꝝ exē-
plo ⁊ inſtructōe quomodo te lau
dem et cū didicero exponā aliis ali
qua de tuis opibus que omnia ſūt
mirabilia. Et ſi eccleſia tua ad
huc habeat malos admixtos cuꝫ bo
nis.ego tamen Domine dilexi ī
eccleſia tua bonos ⁊ ſanctos qui vi
ta ⁊ doctrina ſūt decor domꝰ tue
ſunt ⁊ locus habitationis glorie
tue quia nō ſuam ſed gloriā tuaꝫ q̄
runt Et quia ita me habui ita di
lexi domū tuā oro O deꝰ Ne per-
das cum impijs qui pietatē ⁊ cul
tum tuū abnegant animaꝫ meaꝫ
perdendo vel puniēdo eam nec cuꝫ
viris qui carnaliter viuunt et
ꝓximum oderunt vitam meā qui
a me valde diſſimiles ſunt.
Quorū opa iniuſta ſunt et in
iqua et dextera eoruꝫ repleta
eſt muneribus ꝓ quibꝰ iuſticiam
et iudicium ſubuerterūt innocentes
condemnauerunt vexauerunt vel in
terfecerunt.
Ego autem innocenter per ſtu
dium ſancte vite ambulaui ⁊ ideo
libera me a perditione impiorum
futura ⁊ in periculis huius vite mi
ſericordia tua non deſerat me ſed
in omnibꝰ me cōcomitetur.
Hoc fac domine. quia Dilectio
mea et affectio que facile labi ſo
let non receſſit a rectitudine et fidei
et iuſticie inter cōcutientes hereſes
et mundi grauiter ſeuientes angu
ſtias ſemp ſtetit immobilis ⁊ pſiſtēſ
in directo itinere mādatoꝝ tuoꝝ.et
ideo miſerere mei.qd̓ ſi feceriſ q̄ diu
ero ī ꝯgregatiōibꝰ hoīm publice be
nedicaꝫ te dn̄e laudādo ⁊ glificā
do ꝓ bn̄ficiis mihi collatis a te.

Pſalmus xxvi. in quo vir iuſtus petit a deo gratiam vt ſic in preſenti pugnando preualeat contra hoſtes ſpirituales vt ꝑueniat ad regnum

Propheta exultans docet quemq̄ hominuꝫ non timere quoniam a deo fuerat illuminatus ait:

Dominus illuminatio mea illuminans et docens me ꝯtra tenebras ignorantie et fortitudo ſalutis mee roborans infirmitatem meam vt in bello poſſim reſiſtere quem ego timebo: nullum vereor vel timeo hoſtem inſidiatorem vel perſecutorem.

Dominus protector vite mee ipſe eni repellit omnes impetus et inſidias hoſtium meorū a quo ergo trepitabo habendo talem protectorem: a nullo

Dixi non timeo aliquem. quia Dū perſecutores nocere appropiant mihi vt corpus meum rabido dente lacerent nō magnifacio. quoniaꝫ non timeo eos qui occidunt corpus animā autē occidere nō poſſunt

Quia dominus protector vite mee eſt Inimici mei qui perſequūtur me infirmati ſunt non potētes perficere quod intendebāt et ceciderunt in ruinam anime ſue puenientes. Si fortitudo demoniorum ſi impetus viciorꝝ. ſi molimina hoſtium aduerſum me conſiſtant n̄ timebit cor meum qm̄ deus bellator fortis pugnat ꝓ me.

Si exurgat fortius aduerſ⁹ me preliū a predictis inimicis in hoc meo adiutorio figam ſpem victorie ⁊ remunerationis amplioris glorie eterne.

Unam rem petij a dn̄o ꝑ ceteriſ et hanc requiram oratiōe pſeuerarter ꝓ obtentu ipſi⁹ vt inhabitē in domo dn̄i ſcꝫ militātis eccleſie vt q̄diu viuo nulla aduerſitaſ me excludat ab vnitate fideliū q̄ vnitateꝫ et veritatē dominice fidei ꝑ orbem terraꝝ tenēt ſꝫ in ea ꝑmaneā ſemꝑ

Hoc peto eo fine Ut tandē videam ꝑ guſtū bonitatē dei. in q̄ ſūma delectatio eſt ⁊ ſūma pulcritudo et viſitem celeſte templū eiuſ vbi cum ſanctis fruar clara contemplatione eius.

Ideo hoc mihi ſpero Quoniam iam in diſpenſatione vbi ſui incarnati ꝑ fideꝫ ⁊ ſpem abſcondit me in die malorum hominū me perſequentiuꝫ et protexit me: ne lederer in potentia diuinitatis abſcondit ſub humanitate: q̄ fuit tabernaculum in quo Chriſtus cōtra diabolū militauit.

Hoc etiā fecit quia In petra xp̄o: exaltauit me dominus qꝛ in ip̄o ⁊ ꝑ ipſum ꝓmoueor de virtute in vtutem et nunc in preſenti vita exaltauit mentē meaꝫ ſuꝑ prauos motus et appetit⁹ meos viciosos ne mei dominenſ.

Poſt hec oīa que fecit mihi domin⁹ Circuiui oīa bn̄ficia memorie cōmendādo ⁊ potiſſime redēptiōis bn̄ficiū ⁊ ego nō ingrat⁹ immolaui ī eccleſia catholica toto orbe diffuſa hoſtiā ineffabil' laudiſ ⁊ corde ⁊ opeletabor ī dn̄o ⁊ ideo tu audi dn̄e voceꝫ meaꝫ interiorē quā ī aures tuas forti intenſione direxi dicens:

Unam petii a dño rq̄ . exaudi me
domine ex tua clemētia pro illa vna
et miſerere mei.
Tibi non hominib⁹ aperui in cor
de meo vbi ſolus audis deſideriū
meum.ſ.q̄ aīa mea facta ad ima
ginem tuā exquiſiuit te ⁊ non ali
quod extra te premiū niſi vultū tu
um pñtiam viſionis tue dñe requi
ram huic inq̄ſitioni pſeuerāter inſta
bo.q2 p̄cioſius aliq̄d non inuenio.il
la enī eſt ſumma felicitas ⁊ beatitu
do omniū ſanctorum.
Ut autē inueniā qđ quero domine.
Non auertas lumen gratie
tue a me peccatore.q2 nō eſt in ma
nu mea obtinere qđ peto ⁊ non ſi
nas me labi in peccatū p qđ decli
nes in ira a ſeruo tuo.
Quia enī ego non ſufficio te inueni
re niſi tu adiuues.ideo deprecor.
Adiutor meus eſto i hac via vt
ad hoc pueniā non derelinquas
me cū ceperiſ adiuuare nec deſpi
cias me q̄ ego mortalis te eternū
audeo q̄rere.q2 tu es deus meus:
qui ad imaginē tuā me creaſti et ſa
lutaris meus q̄ ſanas plagas pec
cati mei.fruſtra aūt creaſti ⁊ recrea
ſti ſi mortales deſpicis.
Ideo etiā nō deſpicias me mortalē.
quia nō mea ꝓpria a me cōmiſſa :ſz
parentalis culpa eſt qua in hāc mor
talitatē deſcendi : Quoniam pa
ter meus Adam et mater mea
Eua dereliquerunt me expoſitū
miſeriis p̄ſentis vite. per eoꝝ enim
peccatū mors intrauit in oēs hoīes
dominus autem carne aſſumpta
aſſumpſit me ad immortalitatez
nō ergo deſpicias me.
Ex quo aſſumpſiſti carnē meā . Da
mihi legem viuēdi vt in via tua
regia firmiter pſiſtens nec ad dexte
ram nec ad ſiniſtrā declinē et diri
ge me in ſemitam rectam ⁊ in
hanc dirige me.quia nō ſufficit in
choare niſi pueniatur.⁊ hoc ꝓpter
inimicos meos demones prauoſ
homines appetitus carnis ⁊ praua
deſideria que inſidiari n̄ ceſſant vt i
pedimentū preſtent in via eundi ad
te deum meum.
Ne tradideris me in volun
tates perſequentium me : nec
ſinas eos ſatiari d̄ malis meiſ quo
niam inſurrexerunt contra
me teſtes iniqui de me falſa dicē
tes vt remoueant et reuocent me a
te.ſed tamen mentita eſt iniqui
tas ſibi quia ad damnum ſuū men
titi ſunt.omne enim peccatū in ſuū
redit auctorem.
Uir iuſtus cōfiſus de miſericordia
dei ait. Non obſtante perſecutio
ne inimicoꝝ ⁊ q̄ falſitas ⁊ mendaci
um increuerunt contra me Credo
videre bona domini electis ꝓ
miſſa in terra beata bona quidez
vera et dulcia immortalia ſempiter
na et incōmutabilia vbi nulli⁹ falſi
tatis locus vbi nullius boni defect⁹
Quia fortaſſis anime amāti hoc
tardum videtur ſequitur vox conſo
latoria. Expecta patienter domi
num ſecure qui non fallit.omnipo
tens promiſit.cert⁹ promiſit. verax
promiſit qui mentiri non poteſt. ſed
tu vt conſequaris viriliter age nō
remiſſe confortetur cor tuum ne
laſſeris a bonis operibus. etiā ſi ma
la eueniant ſuſtine perſeuerando.
non negatum putes quod nondum
accepiſti quia ſi differtur nō auferť

Pſalmus.XXVII.in quo eſt
vox Chriſti hominis de paſſi
one et reſurrectione ſua.

D te domine
ſancte pater ex magno affe
ctu clamabo auxiliũ tuũ inuocabo
ne ſileas a me cum te deprecatuſ
fuero ſubtrahendo mihi beneficiuz
reſurrectionis et ne taceas deſe-
rendo me totaliter in paſſione. alias
ſimilis eſſem aliis hominibꝰ de-
ſcendentibꝰ in lacũ inferni ſicut
inimici exiſtimant.
Quod ne fiat Exaudi vocez de
precationiſ mee cum oro ad te
pro totius mundi ſalute duz extol
lo manus meas in cruce vt tem
plum ſanctum tuum qđ eſt eccle
ſia tibi conſtruā ꝑ paſſionē meā
Exaudi me domine Ne ſimul me
tradas in mortē cum peccatori-
bus ſimul. id eſt. ex qua alii tradun
tur cauſa ſimili. ſcz pro peccatis ſu-
is et nec perdas me cum ope-
rantibus iniquitatem eo fine ⁊
intentione qua illi me tradent vt ſcz
nomē meũ deleāt ⁊ extinguāt
Qui ſcz iudei inimici mei pacem
doloſe loquũtur mihi ꝓximo.
ſm carnem et ꝑ impenſam eis mul-
tiplicem miſericordiā dicentes: ſci-
mus quia a deo veniſti magiſter et
viam dei in veritate doces: ſi licz cē
ſum dare ceſari. mala autem in
cordibus eorum quia mala intē-
tione interrogāt vt ſcz captũ in ver-
bis reꝑhendere poſſent.
Quibus dabis retributionez
condignam ſecundũ opera ma-
la illorum que mihi intulerunt fla-
gellantes conſpuentes et occidētes
et ſecundũ nequiciam adinuē
tionum ipſorum quibus falſa ad
inueniebant contra me: dicenteſ me
ſeductorem demoniacũ. et huiuſmo
di retribue illis
Quāuis ex paſſione mea ſequat̃ vti
litas toti humano generi ad ſalutē.
Tribue tamen illis mercedez
ſecundũ voluntatem malam:
et intentionem operum ipſo-
rum et ſicut ipſi reddiderunt mihi
mala ita retribue eis mala
Et hec ideo contingēt eis Quoni
am non intellexerunt opa do-
mini inuiſibilia vt verbum carnem
factum eſſe nec conſiderauerũt
opera manuum eiuſ viſibilia. ſ.
miracula eius que ſufficiēs teſtimo
nium ꝓhibebant de eo cum a nullo
alio taliter fieri poſſent. ido deſtru
es illos nunc ꝑ romanos irrepara
biliter et non edificabis eos po
ſtea vt ſolebas olim poſt captiuita-
tes reducere eos ſed de hac captiui
tate nō reducentur.
Sciens Chriſtus homo complenda
eſſe omnia que petebat quaſi iam ex
auditus gratias refert dicens: Be-
nedictus dominus quoniā ex
audiuit deuotionem depreca-
tionis mee.
Certe exaudiuit me dominus. quo-
niam Adiutor meus et ꝓtector
meꝰ eſt et in ipſo ſperauit cor
meum in morte et adiutus ſum
in reſurrectiōe Certe adiutꝰ ſum i
reſurrectiōe Quoniaz refloruit
caro mea ꝓcedēs de tumulo incor
rupta impaſſibil' ⁊ gl'oſa. vnde iam
metu mortis conſumpto libera vo-
luntate hilariter ⁊ gaudenter per
me et fideles meos confitebor ei

confeſſione laudis
Merito fideles mei ↄfitebūť ei qm̄
Fortitudo ī pugṅ ↄtra diabolū eſt
plebis ſue que credit et confidit
in eo et ꝓtector omniū qui paſſi
one filii ſui ſunt redempti tā in p̄
ſenti q̄ꝫ ī futuro eos cōſeruādo.
Interpello ⁊ oro dn̄e ſācte pater vt
Populum tuū ad ſalutem per
ducas q̇ et meꝰ eſt qꝛ omia mea tua
ſunt et benedic eccleſie tue que
eſt hereditas tua virtutibꝰ ⁊ nume
ro augēdo et rege eos in hac mor
tali vita ne declinēt ad praua extol
le illos a terrenis ad celeſtia eos
glorificādo eternaliter.

Pſalmus.XXVIII. in quo monentur fideles afferre ſpirituales hoſtias deo.

Filii dei affer
re domino voſmetipſos
nō corruptos erroribꝰ qui
eſtis filii apoſtolorꝫ q̇ vos genuerūt
ꝑ euangeliū qui arietes dicūtur
tum qꝛ duces gregū fuerūt. tum qꝛ
duobuſ cornibꝰ. id eſt. vtriuſqꝫ teſta
menti autoritatibꝰ p̄ualuerūt cōtra
hereticos ⁊ ſupſtitiones ⁊ idola q̄ſi
dura fronte eos diruētes
Afferte domino deo p̄ri gloriā
quia eſt oīs creature p̄ncipiū et ho
norem qꝛ eſt oīs creature finis. qd̄
tunc deo afferimꝰ quādo exhibemꝰ
nos tales in q̇bus deus honoreť et
glorificetur. afferte dn̄o filio qui eſt
noticia intelligētie paterne gloriaꝫ
p̄dicando eū equalē eſſe patri: et oīa
oꝑa veſtra ad eius gloriā dirigendo
adorate dn̄m ſpiritum ſanctū
qui eſt ſanctificator ⁊ ihabitator ec
cleſie ſancte ſue.
Ideo afferte dn̄o gloriā quia Vox
chriſti tam ꝑ ſe q̄ꝫ ꝑ ſuos fuit ſuꝑ
multos populos: ſuꝑ quos ipſe
Chriſtus rex glorie in humana na
tura terribiliter intonuit cōmina
tione futuri iudicii ⁊ fragore apoſto
lice predicationis ꝑ vniuerſum mū
dum quo mentes hominū ad cōuer
ſionem cōmouit.
Vox predicationis domini per ſe
et ꝑ ſuos in virtute quia cuꝫ ope
ratione multorꝫ miraculorꝫ et vox
domini in magnificentia quia
ſimplices ⁊ indoctos magnificos fe
cit in omni ſapiētia cui nō poterant
reſiſtere omnes ſapiētes mundi
Vox predicationis domini per ſe
et ꝑ ſuos quaſi confringētis ce
dros quia multos ſublimes ⁊ altoſ
diuites ⁊ potētes de gentibus voce
ſue predicationis cōteret confrin
get ad penitentiā ⁊ humiliabit ſub
iugo euangelii et eodem modo ce
dros libani qui ceteris cedris ſūt
altiores iudeos ſcꝫ qui ratione legiſ
ſe gentibus ſuꝑiores gloriabunť cō
fringet ad penitentiā.
Succiſſa atqꝫ confracta in eis ſuꝑ
bia Comminuet eos humilian
do tanq̄ꝫ vitulum pinguem ad
imitationeꝫ Chriſti vt ipſi etiā ſint
parati pro Chriſto mori ſi ſit opus
quemadmoduꝫ Chriſtus filius ſcḋm
carnem iudeorꝫ fecit pro nobis omi
bus q̇ iudei ꝓpter eorꝫ ſuꝑbiam di
cuntur vnicornes:
Vox predicationis chriſti qua
ſi intercidētis flammaꝫ ignis
qꝛ vicia carniſqꝫ cōcupiſcētias reſe
cat ⁊ ꝓhibet vox p̄dicatiōis ꝑ ſuos:
ↄmonit etiam gentiles ad fidem.

qui ideo deſertū dicti ſunt q2 ſine lege ſine deo ſine ,pphetis fuerant : ꝯmouebit etiam dn̄s ad fidē cō uertendo iudeos q̄ dicunť deſertū cades qđ interpretať ſanctū legis: a quo ſancto legis deſerti ſunt . qm̄ ſanctū legis . id eſt . ſpiritualē intellectum ei⁹ nō habent.

Uox predicationis christi quaſi preparantis ceruos . q2 tribuit ſpūm ſapiētie quibuſdā pfectis qui veluti cerui repellunt venenoſas linguas hereticoꝝ . et ſicut cerui p ſpinas incedūt ſine leſione . ita ipſi per vanitatē mundi ſine delectatione q̄bus dn̄s reuelabit ea que alijs ſunt abſcondita . ſcȝ vmbracula miſterioꝝ ⁊ omēs qui ſunt in templo ſic cōſummato ,p tātis bn̄ficiis dicent gloriam domino

Ideo etiā dāť gloriā domino . quia ſanctos ſuos i eccleſia quaſi i archa Noe conſtitutos Inter fluctus huius ſeculi illeſos inhabitare facit ſicut ſeruauit inter fluctuſ ⁊ aquaꝝ inundatiōes exiſtētes i archa Noe ⁊ deinde in templo ſedebit dominus rex regnās in eis ⁊ regens eos vſq3quo deducat coſ ad portum ſtabilitatis eterne

Domin⁹ ṽtutem populo ſuo dabit cōtra huius mūdi ,pcellas et turbines dimicāti ⁊ tandē dn̄s benedicet populo ſuo in euȝ credēti ⁊ mandata eius obſeruāti in pace eterna in ſeipſo qui eſt pax nr̄a

Pſalmus . xxix . in quo de reſurrectione christi

Christus homo gratias agens ,p reſurrectione ſua inquit:

Domine ſublimitatem tuaȝ glorioſe laudabo ampliando nomen tuum p multas gentes quoniam ſuſcepiſti me de morte in reſurrectione dedicādo me gloria imortalitatis . et quia3 nō permiſiſti diu inimicos meos iudeos ⁊ demones iocundari et delectari ſuper me quia inimici qui letati ſunt in cruce . in reſurrectione triſtes effecti ſunt . et deuoti gaudio magno floruerūt

Domine deus meus clamaui ad te in paſſione et ſanaſti me in reſurrectione ab omni corruptione: et infirmitate carnis . quia in corpe glorioſo ⁊ immortali me reſurgere feciſti.

Celeriter o domine Eduxiſti ab inferis animaȝ meam cuȝ aliis animabus ſanctis que ibi detinebātur ſaluaſti me de lacu inferni vbi ſunt aīe peccatoꝝ ne ſicut illi p̄ceps caderē in mortē.

Quia aūt reſurrectio q̄ pceſſit in capite ſperať in mēbris ſicut ,pmiſſum eſt eiſ hortať ,ppha gr̄as agēs dicēſ Ideo vos O ſancti dei has ,pmiſſiones habētes pſallite dn̄o bene opando et laudate eū q2 ex ſua bonitate et ſanctitate memor fuit noſtri vt ſanctificet nos

Iđ etiā pſallite dn̄o ꝯfitemini dn̄o Qm̄ ira eius cito trāſiens eſt q2 ſi aliqn̄ iraſcať ſuis ad correctōȝ eſt ⁊ i breui tpe vita vo in voluntate eius ſiue ,ppiciatiōe ei⁹ . n̄ eni vult mortē pctōris ſȝ vt ꝯuertať et viuat. Ho⁹ miſericordie ⁊ clemētie diuine ſignū oñdit ,ppha dicēs . in tā modico tempore ſicut eſt inter

Veſperum ꝛ matutinū flectet̃ ira dei ad miſericordiā ſi i veſpe ducat fletuz peccatores puniēdo cito trāſibit et in mane dabit leticiam: eos conſolando.

Ego aūt in ꝯfidentia diuinitatis cui⁹ plenitudo habitat in me dixi hoc non mouebor a voluntate dei ſed que placita ſunt ei ſp faciaz Et ſicut ego dixi tu ex gr̃a tua feciſti qm̄ preſtitiſti i puritati mee ꝛ innocētie mee virtutem perpetue ſtabilitatis i bono qđ ñ de hūana natura habeo: ſed de tua voluntate et gratia qua naturā humanitatiſ mee tue diuinitati copulaſti.

Qđ patz qꝛ Dn̄ auertere viſuſ es tue diuinitatis preſentiam a me quādo paſſioni me expoſuiſti i firmitas carnis mee attrita eſt et ſenſualitas turbata.

Tunc dixi Ad te pater domine pater clamabo in articulo paſſiōis petens auxiliū et ad deum meuz deprecabor ꝑ immortalitatiſ gloria habēda ꝛ ꝑ redēpto populo morte mea dicens:

Que vtilitas in effuſione ſanguinis mei qui ſine culpa mea effuſus eſt ſi nō ſtatim reſurgam aut corpus meū fuerit in ſepulcro corruptum corruptione putrefactiōiſ certe nulla. qꝛ in tali caſu non fuiſſet credita ei⁹ diuinitas ꝛ ꝑ ꝯſequēſ homines nō fuiſſent ꝯſecuti vtilitatē.

Inducēs aliā rationē ait: Nūquid confitebitur tibi cōfeſſione laudis corpus reſolutū in puluerem: planū eſt ꝙ nō aut annunciabit veritatem tuam: certe nō Unde apoſtoli ceſſauerūt a p̄dicatione ꝙdiu fuiſti in ſepulcro

Gaudēs Chriſtus de reſurrectione ſua ait: Audiuit dominuſ me deprecantē et miſert⁹ eſt mei faciēdo me a mortuis reſurgere dominus factus eſt adiutor meus. quia nō dedit ſanctū ſuū videre corruptionem: ſed me dedicauit gloria immortalitatis.

Chriſtus exponens moduz quo pater miſertuſ eſt ei ait ad p̄rez Conuertiſti planctum meum quez habui tempe paſſionis quo dixi triſtis eſt anima mea vſqz ad mortem: ꝛ planctū quo me plangebāt apoſtoli ꝛ ſancte mulieres in gaudiuz in reſurrectione mea. ꝛ carnē meā ſaccum in quo latebat precium redemptionis ſcidi permiſiſti clauis ꝛ lancea in morte ſed in reſurrectione mortalitate deſtructa immortalē feciſti: et ita circumdediſti me gloria immortalitatis cū ſūma leticia

Hoc quod mihi feciſti Cedet in gloriam tuaz erit enī cauſa vt lauderis a me ꝛ a meis. et vere circumdediſti me leticia: quia vlterius non ſentiam punctiones paſſionum ſicut ante qꝛ mors nō dn̄abitur mihi vltra domine de⁹ meus in eternum laudes maieſtatis tue decantabo ꝑ me et meos.

Pſalmus. xxx. in quo monetur iuſtuſ ne de ſe preſumat ſed de dei miſericordia preſumat.

Vox filij ex aſſumpta hūanitate ait: o deus pater.

In te domine ſperaui ſicut in ꝓtectore fortiſſimo non confūdar

in eternum ⁊ ſi tpalem ſuſtineam
confuſioné a iudeiſ in iuſticia tua
libera me vt nõ ſim detétus i mor
te. Hoc enĩ exigit tua iuſticia vt cuꝫ
nõ ſim debitor mortis: morté tamen
ꝓ redemptione humana ſuſceperim
in morte ñ ſim detétus ſed celeriter
reſuſcitatus exurgam :
Exaudi me humilem: et feſti-
na vt eruas me a morte tertia die
reſuſcitãdo ne differes vſqꝫ in ꝯmu
nem omniũ reſurrectioné meã
O tu deus pr̃ qui oĩa ſaluas ⁊ ꝓte-
gis: Eſto mihi deus protector
vt me vndiqꝫ tuo valles auxi
lio vt nulle iudeoꝝ impugnationes
me ledant: ſis mihi ſecuritas in qua
quieſcaꝫ. i. fac me reſurgere vt ſal
uuꝫ me facias a morte q̃ iudei pu
tant me poſſe damnare.
Ideo te ⁊ nõ aliũ quero Quoniaꝫ
fortitudo mea ad tolerandũ ꝑſe-
cutores et refugium ad euadẽdũ
eos tu mihi es ꝓpter nomen tu-
um deduces me. i. facies me trã
ſire de morte ad vitã: de corruptiõe
ad incorruptioné: de pena ad gloriã
et enutries me multiplicando et
paulatim augẽdo corpus meũ qđ ẽ
eccleſia. Et a Laqueo mortis
quo me omnino ꝑdere iudei ocultis
machinabãtur inſidiis educes be-
neficio reſurrectionis fruſtratis om
nibus iudeoꝝ cõſiliis cõtra me ꝑ̃pa
ratis quia domino protegente
nulla põt aduerſitas ꝑ̃ualere.
Poteſtati tue ꝯmendo ſpũm
meum cito euꝫ receptur⁹. Deinde
populus fidelis Chriſti paſſione re-
demptus de reſurrectiõe capitis le-
tus dicit gr̃as agẽs redemiſti me
domine deus veritatis non fal
lens in ꝓmiſſione. qđ enĩ ꝑ ꝓphetas
ꝓmiſiſti in tua morte adimpleuiſti
Populũ tuũ redemiſti. ſed Odiſti
obſeruantes et amantes va-
nam beatitudinem ſeculi diuiti
as. dignitates. gaudia ſeculi. q̃ vti-
qꝫ vana ſunt. quia talia nõ tantũ va
cue ſed ſuꝑuacue obſeruantur qñ
ita amant̃ vt celeſtia ꝯtemnãtur.
Illi obſeruãt vanitateſ. Ego aũt
ſperaui nõ in pecunia: honore. aut
in aliqua humane poteſtatis ſubli-
mitate que omĩa pereũt ſed in do-
mino qui eſt veritas ⁊ vita et ideo
exaltabor et letabor in miſeri-
cordia tua que nõ fallit nõ in mea
iuſticia Quia miſertus es hũi-
litatis mee tam mẽtis q̃ꝫ corporis
qua uſqꝫ ad morté me exinaniui et
grata tibi fuit ſaluaſti a peccatiſ
a quibus homo ſe ſaluare neq̇t ani
mam meam immuné ab omĩ pec-
cato conſeruãdo.
Quia ſic ſaluaſti me ideo Nec con
cluſiſti me in poteſtate diabo
li eum mihi dominari ꝑmittẽdo ita
vt nõ reſpiraré in libertaté q̇ nõ ha
bet in me quicq̃ꝫ imo ſtatuiſti ĩ lo
co ſpacioſo pedes meos qꝛ nõ
ſoluꝫ in iudea ſed ꝑ oĩa regna mũdi
apl'i firma fidei ſtabilitate firmati ⁊
ſucceſſores eoꝝ ꝑ̃dicãt nomé meum
Et quia licet me nõ cõcluſeriſ in
manibus inimici inſurgũt tñ aduer
ſus me inſidie multe iudeoꝝ. Ideo
Miſerere mei quoniaꝫ tribu
lor adeo q̃ꝫ turbatus eſt in furo
re iudeoꝝ ſeuientiũ in me oculus
rationis mee affectus ſenſualita-
tis et memoria mea.
Hic turbat⁹ ſum Quoniaꝫ vita
mea temꝑalis ꝑ longas et graues

paſſiones vſq3 ad morte̅ ꝑducta eſt:
et omne tp̄us quo in hoc ſeculo vixi
defecit in gemitib⁹ in anguſtiis et
ſuppliciis diuerſis
Infirmata eſt virtus ⁊ cõfiden
tia aĩmi in paupꝫtate ⁊ defectu bo
noꝝ. ⁊ paucitate credentiũ qm̃ in p̄
ſenti vita plures ſunt peccatores et
infideles: pauci v̊o ſancti et firmi
tas et virtus qua cõpago corꝑis
mei ſuſtinet̃ debilitata eſt quaſi de
ficiens a vigore ſuo
Preter p̄dicta turbat⁹ ſum. q2 Fa
ctus ſu3 ſuꝑ omnes inimicos
meos ſc3 q̇ torquent̃ ꝓ ſcelerib⁹ ſu
is opprobriũ ⁊ cõtemptibil' valde
vicinis meis q̇ in vicinitate fidei
appropinquabãt qui licet adhuc nõ
crederẽt credere tñ diſponebãt ſ3 vi
denteſ me in cruce pepẽdiſſe a credu
litatis vicinitate remoti ſũt dñ pati
videbãt que̅ adorandũ eſſe putaue
runt ⁊ etiã factus ſu3 timor notis
meis apoſtolis ⁊ diſcipulis meis q̇
me capto fugerunt.
Et etiã illi Qui min⁹ ſcripturis cre
dentes viderunt me in cruce poſi
tum foras. i. a fide deitatis latẽtis
in me fugerunt eſtimãtes ſpem ſu
am morte mea fuiſſe finitã ⁊ ſic ob
liti ſunt mei tanq̃ a corde eo
rum mortuus ſum
Et etiã Factus ſum in eſtimatio
ne ꝑfidoꝝ iudeoꝝ tanq̃ vas ꝑfo
ratum ad nullos vſus vtile ⁊ ꝑ ꝯſe
quens abiiciẽdus. ⁊ hoc ideo quo
niam audiui ⁊ patienter ſuſtinui
vituperationẽ multorũ ꝯmo
rantium in circũitu. ſ. circa cru
cem aſſiſtentiũ vel qui in hieruſalem
morabãtur q̇ ñ cognoſcebãt me eſſe
deum. Dum ſimul ꝯuenirent
aduerſum me in eo ꝯſiliati ſũt
vt acciperent ſeu tollerẽt ꝑ morte̅
vitam meam ſ3 cõtra eoꝝ cõſilia
inter hec obprobria ⁊ ſcãdala ego ĩ
te ſperaui nõ in hoie. nihil enĩ ſe
curius eſt q̃ ſperare in dño Dixi de
us meus es tu qui me creaſti in
diſpoſitione tua ſunt ſortes:
ta3 vite q̃ mortiſ mee q2 qñ vis vi
uimus vel morimur.
Et quia tu es de⁹ me⁹ Eripe me
de poteſtate diaboli ⁊ miniſtro
rum eius q̇ me odio habẽt et a per
ſequentibus me qui mihi mala ĩ
ferunt. Illuſtratio reſpectus
tui ſuper me ſeruũ tuu3 ſm̃ for
mam humanitatis effulgeat infun
dendo grãm ſaluũ me fac nõ in iu
ſticia mea nõ in meritis meis ſed
in tua miſericordia non eru
beſcam exultantib⁹ mihi malis ſ3
ſaluer ab his perſecutionib⁹ quoni
am inuocaui te qui potens es me
exaudire Erubeſcant impii. ſ.
iudei xp̄m crucifigẽtes ⁊ gẽtiles q̇ de
um veꝝ nõ cognoſcẽtes: idola et la
pides inuocãt vt vmbris infernali
bus ſocient̃ fac obmuteſcere labia
doloſa: que hic garrula ſunt dum
non timent iudicium.
Que labia doloſa loquuntur ad
uerſus iuſtum xp̄m iniquitatem.
irridentes crucifixũ ⁊ cõtemnentes
tanq̃ puꝝ hominẽ ⁊ peccatorez in q̊
peccauerunt primo in ſuperbia.
quia creatorẽ ſuũ ꝯtempſerũt. ſecun
do in abuſione quia eũ cui pluri
mum debebant ratione beneficiorũ
crucifixerunt.
Iſta cernens propheta ⁊ admirans
ait: O q̃ magna multitudo dul
cedinis tue deus o quanta glia

in futura beatitudine diſpoſita ſit
electis tuis plane ineſtimabil' in/
cõprehenſibilis quã modo abſcon
diſti in temetipſo vt plus deſidere/
tur. in futuro vero patebit.
Quã dulcedinẽ modo abſconditam
Conſummabis in apto in futu/
ra vita his qui vſqȝ in finem ꝑſeue/
rantes te expectant q̇ in conſpe
ctu hominum nõ erubeſcunt con
fiteri quod credunt ſed fidem ſuam
libere confitentur
Coram facie tua que nunc ab
ſcondita eſt hominibus tanta
pace ⁊ quiete fruentur electi tui vt
ab omni humana ꝑturbatione
in ꝑpetuũ ſint ſecuri
Sicut electos tuos in futuro abſcõ
des ita nunc In tabernaculo ec/
cleſie militãtis in qũa miliciam exer
cemus proteges a contradictio
ne linguarum omniũ ſciſmatũ et
hereſum que contradicunt veritati
chriſtiane doctrine. In eccleſia enĩ
inuenitur defenſio ſecura ab hꝰmõi
cõtradictione linguarum.
Quia tot facit ſanctis ſuis Bene
dictus dominus quoniam mi/
rabilem fecit miſericordiã ſu
am in me in ciuitate hieruſalez
munita tunc quãdo me ibi ⁊ doce/
re ⁊ miracula facere ibi etiã ꝓ homi
num ſalute mori voluiſti ibi q̃ȝ glo/
riam reſurrectionis mee oſtendiſti:
vt merito ſit qđ in hieruſalem potẽ
tia tua miſericordiã ſuã miraȝ fecit
vbi declarare tã ingentia ſacramen
ta delegiſti Ego ſtupefactꝰ cuȝ in
me horribiliter iudei ſeuirẽt dixi in
ſtupore meo ita vilis reputatꝰ ſuȝ
vt videar eſſe ꝓiectus a facie ocu
lorum tuorum. id eſt. a conſpectu
miſericordie tue.
Et qꝛ ſic humilẽ me exhibui ⁊ illi me
derelictũ ⁊ ꝓiectũ a te oẽs putabant
Ideo exaudiſti vocem oratio/
nis mee dum clamarem ad te
quãdo in cruce dixi: deus deus meꝰ
quare me dereliquiſti. q̇bus clamori
bus exauditũ eſt cuȝ reſurrectionis
grãm conſecutũ ad tuã dexterã me
collocaſti. Chriſtus homo ꝓ colla/
tis ſibi beneficiis ſanctos cõmonet
vt ament dominũ dicẽs: Diligite
dominum omnes ſancti eius
quoniam veritatem requiret
in iudicio premia diligẽtibus ſe cõ/
ferendo et retribuet abundan/
ter ſuꝑbis ꝯdignã punitionẽ
Ergo vos omnes qui incepiſtis bo
na operari Viriliter agite in in/
ceptis bonis cõſtantiſſime ꝑſeuerã
do ne feminea mollicie deficiatis et
confortetur cor veſtruȝ ne a re
cto propoſito aliqua carnis imbecil
litate ſeducatur omnes qui ſpe/
ratis in domino.

Pſalmus. XXXI. in quo agi tur de penitentia.

Vox prophete

Eati beatitudine ſpei
quorum remiſſe ſunt
iniquitates et quoruȝ
deleta ſunt peccata vt a deo nõ
puniantur ampliꝰ propter ea
Beatus vir cui non imputa
bit dominus peccatum ad eter
naliter puniendũ et non eſt ĩ ſpi
ritu eius dolus ſiue fraus vt ali
ud in labiis aliud in cogitatione vt
cũ ſit peccator iuſtum ſe predicet.
Et oſtendens q̃ periculoſum ſit
peccatum celare in confeſſione ait:

Quoniam tacui a ꝯfeſſione pctõrum meoꝝ defecerũt in fortitudine omnes vires mee iteriores peccatoꝝ mole depreſſe ⁊ debiles facte ſunt ad reſiſtendũ peccato dum clamarem ꝑ̃ſumptuoſe tota die me iuſtũ. iactãdo merita mea cuȝ ex me nõ haberẽ niſi peccatũ. iſte tacuit cõfeſſionẽ clamauit de meritis ꝑ̃ſumptionẽ ⁊ ſic tacuit vnde ꝓficerȝ nõ tacuit vnde deficeret.

Veꝝ Quia baculus correctionis tue me ſuperbũ tetigit aſſidue ⁊ in ip̃a aſſidua tribulatione flagelloꝝ meoꝝ ꝯuerſus ſum ad cognoſcendũ miſeriam meaȝ et culpam meam plangendã. dũ remorſus ꝯſcientie infigitur cordi meo. Poſtq̃ te iratum mihi cõperi qꝛ tacuerã nõ vlterius tacui ſed Delictum meũ obmiſſionis cognitum tibi feci ꝑ verã cõfeſſioneȝ ⁊ ſatiſfactionẽ et iniuſticiaȝ meam quã cõmiſi faciẽdo nõ faciẽda non abſcondi ſȝ aperui vt operires tu. detexi vt tegeres tu.

Propoſui ꝯfiteri iniuſticiam meam dño accuſando ⁊ dãnando me nõ alios et tu miſericorditer indulſiſti impietatẽ peccati mei

Pro hac peccatoꝝ remiſſione ⁊ venia orabit ad te omnis ſanctus vt eã ſibi valeat impetrare qꝛ nemo eſt hic a peccatis immuniſ. vñ nullus ſanctoꝝ eſt q̇ aſſidue ñ dicat: dimitte nobis debita nr̃a. orandum aũt eſt in tp̃e oportuno ſcȝ gr̃e et vite p̃ñtis. quia in alia vita nemo ꝓficue confitetur.

Veruntamẽ ⁊ ſi ſanctꝰ orat ꝓ venia peccatoꝝ ⁊ etiã in tp̃e oportuno illi tñ qui ſunt defluentes et natantes in carnalibus ꝯcupiſcẽtijs vel erroribꝰ diuerſaꝝ ſectaruȝ non approximabũt ad deum. quia errores ſequũtur niſi ꝑ̃uſ aqua cõfeſſionis peccatoꝝ ⁊ humiliatiõiſ cordis mundentur.

Merito ſancti orare debẽt. qꝛ Tu es refugium meũ a tribulatione huiꝰ ſeculi vł peccatoꝝ que circumdedit me exultatio mea cuius ope ſubſiſto cuiꝰ ſemꝑ ꝑ̃ſidio tutus ſum in cuiꝰ ſpei cõſolatione req̇eſco erue me a circumdantibuſ me demonibꝰ ⁊ malis hominibꝰ q̃rentibus me impellere ad recidiuũ.

Reſpondet dominꝰ petitioni penitentis. Intellectum tibi dabo ad cognoſcendũ agenda et inſtruam te vitare vitãda ĩ via hac mãdatoꝝ dei qua gradieris firmabo ſuper te oculos miſericordie mee te ꝓtegendo ne aliquis tibi nocere poſſit

Illuminatꝰ vero iã penitẽs ꝯuertit ſe ad alios ſuꝑbos peccata ſua defẽdentes monens eos ad penitẽtiam dicens: o vos peccatores Nolite fieri ſuꝑbi ſicut equus q̇ erecta ceruice incedit. aut ſtolidi ⁊ pigri ſicut mulus quibꝰ non eſt intellectus ſed ſequũtur appetitũ ſenſualem viuentes vita brutali.

Penitens dolens de ꝑditione taliũ hominũ qui more brutoꝝ animaliũ viuunt orat vt nolẽtes acquieſcere arceãtur flagellis ad acquieſcenduȝ dicenſ: In chamo et freno. ſ. maiori ⁊ minori tribulatione ẜm diuerſitatem culpaꝝ ⁊ ꝑ̃ſonaꝝ ſuperbiam et contumaciam conſtringe ⁊ cõtunde iactantiaȝ eorum qui non apꝓximant ad te hũiliãdo

ſe ⁊ obediēdo ad nutū. Bene mo-
nui vos nolite fieri ſicut equꝰ et mu
lus. qꝛ Multa ſunt flagella pec
catoribus ꝑparata hic ⁊ i futuro:
maxime vbi peccatoribꝰ obſtinatis
grauiſſima ſunt reſeruata Speran
tes autem in domino vera ſpe
miſericordia circumdabit vn-
diqꝫ ne ſit locus hoſti ad intrandū
Quia miſericordia dicit̄ circūdare
ſperātes in domino: ꝓpheta inuitat
iuſtos ad exultandū dicēs: o vos iu
ſti q̇bus iudicia dei placent. Leta-
mini in domino q̇ iuſte omnibuſ
retribuit gaudio interiori et exul-
tate gaudio exteriori et vos recti
corde q̇ cōformatis voluntateꝫ ve
ſtram voluntati diuine gloriami-
ni in domino omnia bona opa vr̄a
ad gloriā dei referentes.

Pſalmus. XXXII. in quo ꝓ
pheta exhortatur fideles lau-
dare deum.

xultate o iuſti
in domino nō in mundo:
alias non eſſetis iuſti. Non
eni eſt iuſtus q̇ nō gaudet i iuſticia
deus aūt iuſtꝰ eſt ⁊ iuſticias diligit.
⁊ declarans quoꝝ laudatio ſit dō ac
cepta ſubiūgit dicēs: rectos decꝫ
collaudatio recti aūt dicunt̄ q̇ cō-
formant̄ volūtati diuine que eſt pri
ma regula rectitudinis a qua q̇ de-
uiat diſtortus ⁊ curuus eſt
Circa modū laudādi deum ꝓpheta
deſcribens inſtrumēta muſice ſpūa-
lis quibus diuine laudes ſunt cātan
de dicit: Laudate dn̄m in cytha-
ra. id eſt. in operibꝰ actiue vite et in
pſalterio. id eſt. in operibꝰ cōtem
platiue vite que ſurſum in deuꝫ ten-
dit ꝑ obſeruantiā decē preceptoruꝫ
Cantate ei canticum gratie qḋ
nouus homo nouꝰ rex attulit mūdo
cantate ei qui incarnatꝰ eſt: cantate
quia natus eſt nobis. cantate qꝛ no-
nam legē dedit mundo. cātate quia
paſſus eſt. cantate qꝛ reſurrexit. qꝛ
aſcendit ⁊ ſedet ad dexterā pr̄is. no
ua ſunt omnia iſta cantica ⁊ a prio-
ribꝰ inaudita bene pſallite ei bo
nis opibꝰ leticia maiori qua po
teſtis Cantate dico domino
quoniam verbū ꝓmiſſionis eius
veꝝ eſt in omnibus ⁊ nullū fallit et
omnia opa eius fidelia nihil eni
ꝓmittit ſanctis ſuis qḋ nō reddat
Bene dixi rectū eſt verbum dn̄i. qꝛ
Diligit miſericordiam et vbiqꝫ
longe lateqꝫ diſſeminat videlicꝫ vbi
ſuſtinet peccatores: vbi blaſphemoſ
patienter expectat. vbi vitā p̄ſtat in
dignis ⁊ his ſimilibus. diligit quo
qꝫ iudicium cū pios ſequeſtrat ab
impiis ⁊ eoꝝ merita equitatis qua
litate diſcernit miſericordia dn̄i
plena ē terra vbiqꝫ terraꝝ p̄dica
ta eſt. vbiqꝫ a domino cōceſſa eſt pe
nitentibus remiſſio peccatoꝝ in om
ni re apparet eiꝰ miſericordia. quia
oīa ex volūtate ⁊ miſericordia eiꝰ
dependent.
Laudandꝰ eſt deus ratione poteſta
tis cuncta creātis. nam Verbo do
mini celi. id eſt. filio dei patris fir
mati ſunt ſtabiles ⁊ incorruptibi
les facti et ſpiritu ſancto qui ꝓce
dit a filio qui eſt os patris omnis
virtus eorum regendi ⁊ influēdi
ſuꝑ iſta inferiora.
Item ipſe eſt qui Aquas maris
que primo erant diffuſe congrega
uit in vnum locū ſicut in vtre

quia mare litoribuſ clauſit ⁊ coarta
uit ponit etiam in concauitati
bus occultis ſiue viſceribuſ terre
abiſſos.id eſt.copioſitates immē/
ſas aquarum.
Quia autē tam potēs eſt dñs Ti/
meat euz timore filiali omīs ho/
mo et ab eo ꝯmoueantur et ſi
nō amore ſaltem timore omnes pec
catores terre de ſtatu peccati ad pe/
nitentiam Ideo ipſum timeāt cun
cta Quoniam eius imperio et
iuſſu facta ſūt ⁊ ſicut ſimplici vo
luntate ſua omnia creauit de nihilo
ita poteſt ad nihilū cūcta redigere
Timēdus etiā ⁊ laudādus eſt domi
nus quoniā ipſe ē ita potēs ꝙ Diſ/
ſipat nō tm̄ facta ſed conſilia ſe/
creta gentium vt nō habeant effe
ctum ſm ꝙ conſiliator ſed ſm ꝙ de
us diſponit :ſpiritualiter diſſipauit
cōſilia volentiū diſſipare legem xp̄i:
reprobat cogitationes popu/
lorum vt fecit de cogitationib⁹ iu/
deorum qui cogitauerūt ipſum inter
ficiendo nomē chriſtianū extingue/
re de terra et reprobat ꝯſilia pri
cipum tyrannoꝝ inſurgentium cō
tra eccleſiam.quia nō eſt in poteſta/
te eorum ꝙ ſm intentū aſſequantur
effectū ſ; in ordinatione diuina
Conſilium autem domini qđ
intelligimuſ incarnationis archanū
quod ad cōſulendum humano gene/
ri conſtat eſſe cōceſſuz nulla etate diſ
ſoluitur.ſed in eternum ſtat . et
diſpoſitiones ſapientie eius:
nō ſunt mutabiles ſed in ſempiter
num ſtant.
Beata ergo gens cuiuſ eſt do
minus deus eius ꝑ verā fidez et
verum cultū populus quem ele
git electione p̄deſtinationis que in/
fallibiliter cōſequetur effectū in poſ
ſeſſionem perpetuā tanꝙ heredi/
tatem ſibi.
Bene beata gens illa.quia Domi
nus de altitudine ſue maieſta
tis reſpexit oculo miſericordie mit
tendo ei filium ſuū incarnādum Vi/
dit miſericorditer omnes filios
hominum ptinentes ad corpus fi
lii ſui amādo ⁊ approbādo.
De habitaculo aſſumpte huma/
nitatis in qua habitat omnis pleni/
tudo diuinitatis quod ab initio in p̄
deſtinatione preparatum ſiue di
ſpoſitum eſt ad ſalutem mūdi .ce
pit tamē in tempe eſſe ꝑ Mariā vir
ginem naſcēdo reſpexit miſericor
diter vt preſit illis ad regendū oēs
qui habitant per omnes ptes
terre Uere reſpexit omnes.quia
ipſe eſt Qui finxit ſiue formauit
omnes animas in ſingulis homi
nibus ex nihilo ꝑ ſeipſum nō ex vna
omnes nec ex ſua ſubſtantia vt q̄dā
heretici dixerunt.⁊ ex hoc cōcludēs
ait:qui intelligit omnia opera
eorum tam bona ꝙ mala ⁊ non tm̄
opera ſed etiam eoruz cogitationes
plene cognoſcit.
Ceterum colēdus eſt deus quonia;
ipſe eſt a quo omnis ſalus tam ſpūa
lis ꝙ corporalis pendet.quia Non
ſaluabitur rex per multaz vir
tutem ſui exercitus niſi aſſiſtat ſibi
diuinuz auxiliū et gigas non ſal
uabitur in multitudine virtuz
corporis ſui niſi diuia virtute ſit
adiutus.
Equus etiam eſt fallax ad ſa/
lutem ſepe fallit ſeſſori ſuo et ita ꝑ
abundantiaz fortitudinis ſue

ſeſſor ei⁹ ñ ſaluatur: ſed ſepe eum ad ruinã ⁊ interitũ terre collidit. et ita ſuperba potẽtia mũdane felicitatis fallit ⁊ ad interitũ eterne dãnationis perducit.
Cum ergo nullus in virtute ſua ſaluatur vnde querẽda eſt ſalus: reſpõdet ꝓpheta quod a deo dicens: Ecce oculi domini id eſt. reſpect⁹ miſericordie ſue eſt q̃ ſaluat ⁊ ꝓtegit. q̃ oculi ſunt ſuper timentes eum et amãtes ⁊ nõ ſup̱ de ſe p̃ſumẽtes vt eos diligenter cuſtodiat et in eis qui ſperant nõ in virib⁹ ſuis aut meritis: ſʒ in miſericordia eius
Oculi dñi ſunt ſup̱ timẽtes eũ Ut tandem eruat eos a morte. i. a poteſtate diaboli qḋ facit cũ per indulgentiã efficit liberos quos peccati damnatio fecerat eſſe captiuos et alat eos: ſempiterne veritatis pane nutriendo.
Ideoqʒ Anima noſtra interiʒ ſuſtinet dominũ patienter expectans ꝓmiſſionẽ eius. ⁊ poteſt ſuſtinere quoniam dñs adiutor noſter ad bonũ et protector ꝯtra malum noſter eſt.
Ideo ſuſtinendũ Quia tũc in alia vita cum ꝓpẽibuſ p̃mia ſuſcipiem⁹ plene letabitur cor noſtrũ ĩ eo et interim ſperabimus nõ in meritis noſtris ſʒ ĩ filio ſuo ſancto et benedicto ſaluatore nr̃o q̃ cũctos ſaluat ſperantes in ſe.
Sperauim⁹ quidẽ ⁊ ideo Fiat miſericordia tua ſuper nos quẽadmodum ſperauimus in miſericordia tua nõ in potẽtia aut ĩ iuſticia noſtra.

Pſalmus. XXXIII. in quo de mutatione veteris ſacrificij in nouum.
Uox prophete in p̱ſona omnium electorum.

Benedicã dominum corde ⁊ ope in omni tp̱e p̱ſperitatis ⁊ aduerſitatis nec ꝓ aliquo timore tacebo aſſidue tempibus oportunis laus eius in ore meo.
In domino laudabitur anima mea nõ in ſapiẽtia mũdi aut ſublimitate verboꝝ ſʒ in dño a quo ẽ omne qḋ laudabile eſt in me audiant hoc manſueti qui ſcʒ tp̱antiaʒ habent omnnũ reꝝ et letentur qꝛ habent me ſociũ laudantẽ ⁊ benedicentem vt ſint p̱ticipes remuneratiõis eterne. Et ideo ꝓpheta ex feruore charitatis ſubiungit: o manſueti Magnificate dominũ mecuʒ laudãdo eũ ⁊ predicãdo magnũ eſſe et exaltandũ predicemuſ cultũ nominis eius recorditer.
Merito inuitaui vos ad magnificãdum deũ quoniã plurimũ vtilitatis inde mihi ꝓuenit. Exquiſiui enĩ dominum in oratione et exaudiuit me et eripuit me hic a multis tribulationibus ſed vniuerſaliter eripiet ab omnibuſ in futuro cum mortale hoc induerit immortalitatem Quocirca Accedite ad noui ſacrificii ꝯmunionẽ paſſib⁹ mẽtis p̱ cogitationẽ ⁊ deuotionẽ et illuminamini ab eo q̃ eſt lux vera: et facies veſtre non patiẽtur repulſaʒ in orõib⁹ ſuis nec fruſtrabuntur mercede ſua. Uere accedẽtes cũ deuotiõe ad eũ nõ cõfundent̃ qm̃ ego Paup̱ ſpũ clamaui ĩ oratione et domin⁹ exaudiuit me:

et ex omnibꝰ tribulationibus
meis eripiet me in obitu trāſeū‑
tem ad ſe. Saluauit quidē qꝛ ma‑
gni cōſilii angelꝰ Jeſus chriſtꝰ Im‑
mittet ſplendorem ſui luminis
ꝓtegēdo in circuitu timentium
eum et eripiet eos ab omni īpu
gnatione demonū ⁊ hoſtiū ceteroꝝ
Hortās ꝓpheta fideles ad ꝑcipi‑
endam ſanctiſſimā ꝯmunicationem
corporis ⁊ ſanguinis xp̄i ait: Guſta
te dominici corporis refectionē et vi
dete.i.intelligite quoniā ſuauis
eſt dn̄s palato cordis ꝗ peccata di‑
mittit ⁊ homīes virtutibꝰ ornat: et
tandē cōfert vitā eternā: ⁊ quia talꝰ
eſt beatus vir ꝗ nō in legalibꝰ ſacri‑
ficiis ſed ꝗ ſperat in eo.ſ.dn̄o: mi
ſer qui ſperat in ſe vel in hominibuſ
ſed in dn̄o iā beatꝰ eſt.qꝛ eū iā habʒ
ſpe qui eſt omne bonum.
Quāuis aūt dn̄s ſuauis ſit Time
te tamen dominuʒ timore filiali
cauere offendere eū omnes ſan‑
cti eius.quoniam non eſt ino‑
pia timentibꝰ deū: p̄ntia eni chri
ſti ꝑ gr̄am quā in ſe ſentiūt timētes
eum ſufficit eis pro omni bono imo
alia bona eis diſſipiūt niſi q̄ntuʒ ne‑
ceſſitas exigit. Nō eſt inopia ſpi
ritualis ⁊ veri boni timētib[illegible] deuʒ
ſed Diuites ſeculi ſupbi deū nō ti
mentes eguerūt mētali refectione
et eſurierūt qꝛ minime dn̄ici cor‑
poris fertilitate ſatiant̄. o q̄ꝫ multi
magnas copias diuitiaꝝ habēt i ſe
culo ⁊ ſaturati vētre ꝗ paupes ſunt
fide ipſa inquirentes aūt dn̄m
toto corde fide ⁊ deuotiōe non mi‑
nuentur ꝑfecto bono qꝛ ſpiritu‑
alia habebūt ad votū: ⁊ tp̄ale ad ne‑
ceſſitatē. Nā cum diligimꝰ dn̄m i ip

ſo omnia repimꝰ vnꝰ eſt qui querit̄:
ſed in quo omīa ꝯtinētur.o lucꝝ mi‑
rabile.o ꝯpendiū ſingulare.cur nos
ꝑ diuerſa fatigamꝰ: ad ipſum ergo vna
nimiter feſtinemꝰ poſt quē bona cū‑
cta nō queremꝰ ſed tenemꝰ
Ne aliq̄s p̄tendat ignorantiā timo
ris dei ꝓpheta ſubiūgit de h doctri
nam dicēs: Venite filij ꝑ deſideri‑
um diſcipline audite me et timo
rem filialē domini qui eſt initium
ſapiētie ſanctoꝝ docebo vos.
Quis eſt homo qui vult vitā
beatā in qua nullus morit̄: et dili‑
git dies videre bonos ꝓſperos
⁊ eternos in q̄bus iocundet̄ cuʒ ſan‑
ctis i regno dei: faciat ſupple qd̄ ſe‑
quitur: Prohibe linguaʒ tuam
a malo blaſphemie: detractiōis: in
famationis ⁊ murmuratiōis et la‑
bia tua ne loquantur decepti‑
ones et falſitates ꝯtra ꝓximū
Declina diuerte a malo ope et
fac bonum.inquire cū magno de
ſiderio pacem que ſummū bonū ē
in hac vita ⁊ ꝑſeuerāter ꝑſequere
eam bonis opibus quouſqꝫ ad pa‑
cem eternā ꝑtingas
Et hoc ideo.qꝛ Oculi diuine pi‑
etatis ꝯtemplantur iuſtos tan
q̄ꝫ ſpēaliter dilectos ⁊ aures eius
parate ſunt ad exaudiendum eos vt
quod petunt det eis.
Expoſita iuſtoꝝ gr̄a cōuertit̄ ad pe
nas maloꝝ Vultus aūt ire ⁊ indi
gnationis dei ſup facientes ma
la ad puniēdum eos ⁊ perdēduʒ eos
ſic vt non remaneat in terra
inter iuſtos vlla eoꝝ ꝯmemo
ratio. Vere oculi dn̄i ſup iuſtos.
qm̄ Clamauerunt iuſti antiq̄ ſi
cut Abraā ⁊ ceteri iuſti orando pro

liberatione ſua : et dominꝰ exan
diuit eos ꝓmouēdo in boniſ et ex
omnibus tribulationibꝰ libe
rauit eos ꝓtegendo eos a malꝭ ſpi
ritualibꝰ ⁊ aliquādo etiā a corporali
bus vt treſ pueros in camino ⁊ Da
nielem in lacu leonū ⁊c.
Non eſt mirandū ſi dn̄s exaudit iu
ſtos. qm̄ Iuxta eſt dominus nō
loco quia deꝰ non eſt localis ſꝫ auxi
lio paratus ad ſubueniendū . vꝉ libe
rando eos vel virtutē patientie tri
buendo ad maiꝰ eoꝝ meritū: et hu
miles ſpiritu ſaluabit . qm̄ ipſo
rum eſt regnū celorum.
Dico humiles ſaluabit nō vtiqꝫ vt
nihil hic patiātur. quia Multe tri
bulationes iuſtorum q̄ꝛ a diabo
lo ⁊ ab inuidis hominibꝰ ſiue ex pro
priis paſſionibꝰ ſepe affligunť : hoc
ꝑmittente deo vt ꝑ patiētie meritū
veniāt ad maius premiū: ſed ī futu
ro de omnibꝰ his liberabit eoſ
dominus qn̄ abſterget deꝰ omneꝫ
lacrimā ab oculis ſanctoꝝ ſuoꝝ
Interim in electis ſuis Oſſa. ſ. fir
mamenta fidei patientiā ⁊ alias vir
tutes illeſa finaliter cuſtodit vnū
ex his non ꝑibit in eis nō man/
ſuetudo ꝑ irā quia nō murmur reſo/
nat nō patientia ꝑ iniuſticiā imo in
patientia poſſidebūt aīas ſuas
Nō ſic erit ō malis. q̄ꝛ Mors pec
catorum peſſima mors corꝑalis
mala ideo q̄ꝛ eſt priuatio corꝑaliſ vi
te. mors ſpūalis : q̄ eſt priuatio vite
gr̄e peior q̄nto vita gr̄e eſt melior vi
ta nature: ſed tn̄ nō eſt peſſima q̄ndo
peccator eſt in p̄ſenti vita in qua po
teſt redire ad ſpūalem ꝑ penitētiam
ſed mors gehēne eſt peſſima: a q̄ nō
eſt poſſibilis reuerſio. ⁊ hoꝝ pecca/
torum potiſſime mors erit peſſima:
qui oderūt iuſtū xp̄m dn̄m nr̄m:
q̄ ꝑ excellentiā diciť iuſtus:
Mors autē iuſtoꝝ nō ſic. quoniaꝫ:
Redimet dn̄s animas ſeruo/
rum ſuorū p̄cio mortis ſue qm̄ q̄ i
ipſum recte crediderint a peccatorū
debita captiuitate redimentur et n̄
derelinquet finaliť q̄ ſpe charita
te formata ſperant in eo in quo ē
remiſſio peccatoꝝ.

Pſalmus. XXXIIII. in quo
de chriſti paſſione.

Vox Chriſti ex ꝑte humanita
tis ꝯquerentis de iudeis et vl
tionem expetentis de eorū in
humaniſſima ꝑſecutione ait:
Iudica domi
ne iudicio ꝯdemnatiōis iu
deoſ nocentes me reddē
do eis ſ̄m oꝑa eoꝝ et expugna de
uince impugnantes me iniuſte.
Expugna inq̄ꝝ ⁊ ad hoc Appre
hende arma ꝓ me ad impugnan/
dum dādo nobis virtutes q̄bus ini/
micoſ arceamꝰ ⁊ opprimamꝰ et ſcu
tum ad protegendū dando nob vir
tutes quibꝰ poſſimꝰ ictꝰ inimicoꝝ re
pellere exurge manifeſte in adiu/
toriū mihi p̄n̄tialiť mihi ſuccurre.
Euagina gladiū ire tue ī iudeos
mitte Titū ⁊ Veſpaſianū quibꝰ per
dantur in vindictā meā conclude
eos tāta hoſtiū multitudine vt nec
vnus quidē de ciuitate egredi vꝉ in
gredi poſſit ſed ibi fame cōſumātur:
qui perſequūtur me: fac mani/
feſtum per effectū anime mee q̄ꝛ
tu es ſalus eius.
Confundantur cōfuſione mala
et timore horreſcant qui ſata/

gunt auferre vitaz meam.
Auertantur a deo vt ſint retror
ſum nō valētes ꝑficere qđ intēdūt
ſed deficiāt in poſteriꝰ et ꝯfundan
tur đ peccatis ſuis cogitātes ma
la contra me Fiant tanquaz
puluis vt ſicut puluis nō pōt reſi
ſtere vētis ita nec ipſi hoſtibꝰ et an
gelus malus vbicūqz fuerint ſꝑ
eos affligat et eis dn̄etur
Fiat via eorū tenebroſa vt non
videant quo fugere poſſint et lubri
coſa vt fugiētes cadāt et angelꝰ
dn̄i pſequens eos et cogens vt
facile capiantur.
Et hoc ideo Quoniam ſine cau
ſa cū nihil mali eis feciſſez abſcon
derunt mihi iudei inſidias latē
ter ſicut auceps cum rethi inſidiat
aui vt me occiderēt et ſine aliqua
eoruz vtilitate exprobrauerūt
animam meam opprobria mihi
mendaciter inferentes.
Laqueus captiuitatis ꝑ roma
nos principes quē ignorant veni
at illis: et fraus quam apud ſe
occulte diſpoſuerūt vt me occul
te ⁊ improuiſe caperēt appreben
dat eos ⁊ ſubito ⁊ improuiſe capi
antur et in laqueū eundē mor
tis quē mihi moliebant cadant ip
ſi. Hec p̄dicta illis fiēt Aīa aūt
mea in dn̄o a malꝰ oībꝰ liberata ex
ultabit in dn̄o recognoſcēdo a đo
ſuſcepta bn̄ficia et delectabitur ī
ſaluatione qua ſaluata ē in re
ſurrectione Letabūtur etiam
mei ī reſurrectiōe mea. qm̄ omnia
oſſa. i. apl'i ⁊ predicatores fortiora
mēbra corpis mei letabūt gr̄as agē
tes q̇ poſt reſurrectōz vbiqz terraꝝ
laudabūt et p̄dicabūt dicētes dn̄e
quis ſimilis tui nullus:
Qm̄ tu es Qui eripuit genus hu
manū cui nō erat adiutor de pote
ſtate diaboli et mēbrorū qui na
turaliter fortiores ſunt hoīe. ⁊ idem
genꝰ humanuz egenū ſapientia et
paupem virtutibꝰ eripuit a po
teſtatibꝰ tenebraꝝ quaꝝ tāta eſt po
teſtas vt poſſent diripe paupes tu
os niſi tu adiuues Surgentes
teſtes iniqui ſicut pūcipes iudeo
rū ⁊ īducti ab eiſ interrogabant
me vt poſſent extorq̄re aliqđ v̇buz
aut factū dignuz reprehenſione qđ
ſciētia apꝓbatiōis ignorabam. i.
qđ nunq̄ ſciuiſſem facere.
De ipſoꝝ ingratitudine ſubiūgens
ait: Retribuebant mihi mala
ꝓ bonis factis tā ī veteri teſtamē
to q̄ ī nouo: ego attuli eis vitā: ipſi
mortē retribuerūt. ego honores ipi
ꝯtumelias. ego medicinā ipi vulne
ra. cū tn̄ cibꝰ meꝰ eſſet fides ⁊ ſalus
eoꝝ. in omnibꝰ his retribuebāt ſte
rilitatez anime mee qꝛ ī eis fru
ctum fidei reperire nō potui.
Illi retribuebant mihi mala Ego
autem cū mihi moleſti eſſent
et in me ſeuirēt indutꝰ cilicio car
nis humane ſimilis aliis hominibꝰ
nō exercui potētiā diuinitatis ī eos
ſꝫ magꝭ quaſi vnꝰ de pctōribꝰ repu
tatus oīa patiēter ſuſtinui.
Affligebar in anima mea ie
iunio eo q̄ nulla bona opa ī iudeis
inuenirē q̄ in epulas ſpūales aſſume
rē q̇ tn̄ eſuriebā ⁊ ſitiebā ſalutē eorū
⁊ nihilominꝰ oratio mea ex q̄ dete
ſtabiles iudi ſuſcipe n̄ merēt in ſe
cretum pectoris mei vnde fu
erat egreſſa remeabat
Licet mihi moleſti forent iudei: ego

tamen Sic mihi ꝯplacebam in eis habēdo me ad eos ſicut ad ꝓximum ⁊ ſicut ad fratrem quando eos docebā ne delinquerēt qñ ꝓ ipſis in cruce poſitus ſupplicabā ⁊ tñ cū nollent cōuerti ego ſic hūiliabar quaſi pr̄ lugens filiū et ꝯtriſtatꝰ de morte filii mei ſic affligebar de ꝑditione eoꝝ. His non obſtantibꝰ ipſi iudei ingrati ⁊ maliuoli impia libertate letati ſunt in his q̄ mihi aduerſa fuerūt ꝯuenerūt in vnam prauam volūtatem vt me cōprehenſum crucifigerēt parata ſunt ſup me varia tormenta et ignorabaꝫ quare hoc mihi faciebāt. quia ſcꝫ nō promerui.

Diſſipati ſunt. id eſt. diſſoluti et attoniti viſis miraculis in paſſione dñi. ſol tenebras accepit. terra tremuit. velū templi ſciſſum eſt. nec tñ ꝑ duricia cordis ꝯpuncti ſunt de ſua iniquitate ad penitentiā: ſꝫ temptauerunt me dicētes ſi filiꝰ dei es deſcēde nūc de cruce et ſubſannauerunt deridētes me dicentes vah qui deſtruis templū ⁊ in tribus diebꝰ reedificas illud. ⁊ cetera Frenduerunt ſup me dentibꝰ ſuis: ferino ⁊ beſtiali more in me ſeuiētes

Hec mihi illi faciunt: ſed o dñe quando reſpicies me oculo tue pietatis ⁊ miſericordie vt me reſuſcites: oro nō diu differas. ſed reſtitue tertia die animam meaꝫ corpori meo. ꝓpter malignitateꝫ iudeorum q̄ morte volunt cōcludi et deriueri. ⁊ a ſupbia eoꝝ q̄ vt leones ſeuiunt libera vnicam meaꝫ. id ē carnē meā q̄ licet ſit ſilīs alioꝝ hominum carni. vnica tamē dicit̄ qꝛ d̄ virgine. quia ſine peccato. qꝛ vnita filio dei Reſtitue dico aīam meam ⁊ ſi hoc feceris Laudabo te grãs agēs in eccleſia magna q̄ de omnibus gētibus collecta eſt et in populo graui ponderatū virtutibus ac grauē ⁊ honeſtū bonis opibus et ſtabili ꝑ virtutē quē nō mouet vētꝰ temptationis laudabo te

Non ſupgaudeant mihi nō letētur ſup me qui aduerſantur mihi inique quaſi victores. qḋ facerent niſi mortuꝰ reſurgerē q̄ oderūt me ſine cauſa et annuūt oculiſ nutibꝰ ⁊ ſignis me diligere ſimulantes vel alios cōcitātes ⁊ ꝓuocantes ad deriſionē mei.

Uere annuūt mihi oculis vt ipocrite oſtēdētes nephāda doloſitate vultu ⁊ verbis quod nō habēt in corde: Quoniaꝫ mihi quideꝫ pacifice loquebantur dicētes magiſter ſcimus qꝛ verax es ⁊ viā dei in veritate doces ⁊ cetera: hec ⁊ ſiſ̄ia v̄ba pacifica ſunt. ſꝫ ſub adulatiōis figura dolū ꝯtinebāt et in iracūdia gravi quam de terra non ꝑdenda habebant. ſ. ne ꝑderēt locū ⁊ gētē loquētes dolos cogitabant quō me occiderent.

Et dilatauerunt in paſſione ſuper me os ſuum nō iam annuentes oculis ſed libera et aperta voce mortē inclamātes crucifige crucifige eum: o celeſte facinꝰ. negauit iudex fieri qḋ populꝰ clamabat ipleri. ꝯſequēter in ipa morte dixerūt inſultādo ⁊ irridēdo euge euge iam viderūt oculi noſtri facta tua et mirabilia qḋ nihil ſūt aut doloſa. vi dimꝰ iā qḋ d̄ te d̄ſideraui mꝰ efficere vt ſuaſor plebis cū latronibꝰ in cruce penderes.

Vidiſti domine impietatē eorū qua crudeles ſint illi mihi. vidiſti eorum nequiciā et meā innocentiam. et ideo ne ſileas ſ; pfer ſententiā ne diſcedas a me in paſſione ſubtrahendo mihi auxilium.
Nō diſcedas a me dñe ſancte pr̄. ſ; potius Exurge oſtendēdo potētiā tuam q̄ dormire videris diſſimulando et intende iudicio quo iudicatus ſum a iudeis et ꝯſidera quale iudicium ſit: iudiciū ſine iure. tormenta ſine ſcelere. mortē ſine pctō dñe deus meus intende in cauſā meam p qua patior q̄ pia eſt. qr p redemptione humani generis patior et morior nō p peccatis meis.
Iudica me ſecundū iuſticiam tuam que nō cōdemnat innocentes ſed impios: et oſtēde me iuſtū et innocentem faciēs me tertia die reſuſcitari et ñ ſupgaudeant mihi quaſi victores in cauſa qui gaudent me comprehendiſſe et morti tradidiſſe
Oro inſuper Non dicant in cordib⁹ ſuis euge euge anime noſtre. i. bñ bene eſt nobis. qr fecimus qd̄ volumus: occidim⁹. oſtēde eis me tertia die reſuſcitando q̄ nihil fecerint et vt ne gaudeāt dicentes: deuorauimus et extinxim⁹ nomen eius. Sed potius in clarificatione reſurrectionis mee. Erubeſcant tanq̄ fruſtrati intentione ſua peſſima timeāt omēs ſimul: penā et repentinū interitū qui gratulantur malis meis.
Induantur ꝯfuſione h et erubeſcentia ſiue timore ex omni pte: qui maligna loquūtur ſup me Ecōtra orat Chriſt⁹ p fidelib⁹ adherentibus ſibi dicēs: Exultēt exterius et letentur interius qui volunt iuſticiam meam imitari et dicant ſemp magnificetur dominus qui diligūt pacē quā ego ſeruus dei poſui mea morte inter deum et hominem.
Et lingua mea. id eſt. ſancti mei p quos quaſi p ppriam linguā meas in eccleſia denūcio volūtates me ditabitur iuſticiam tuam nouā legem predicando et tota die pſentis vite te laudabilem ī eccleſia annunciabit.

Pſalmus. xxxv. in quo oſtenditur mala nobis: bona vero attribuēda eſſe deo
Duo ſunt genera peccantiū vnum qd̄ credens legi p infirmitatē tñ carnis que ſūt iuſſa legis non ꝯplet. Aliud ē gen⁹ peius. ſ. audax quod ſibi ppoñit libera mēte peccare. et de iſto ppheta loquens ait:

Dixit iniuſtus id eſt. deliberauit et ſtatuit in corde ſuo et decreuit apud ſe vt delinquat vt ſemp peccet obduratum cor habens. et hoc ideo quia non eſt timor dei: qui eſt frenum peccanti ante oculos eius.
Et hoc patet. Quoniam doloſe egit in conſpectu eius. quia cum ſciret deū omnia videre. timore tamen eius poſtpoſito et lege ei⁹ contempta deliberauit in corde ſuo peccare. quare cum propria voluntate nullo impellente peccet. iniquitas eius odio habetur apud deum ad vindictam ſempiternam

Verba oris iniuſti ſiue iniqui ſcz Jude vel heretici cuiuslibet ple-na ſunt iniquitate q̄ ad apta mala et dolo quo ad occulta. ꝛ h̄ ideo. qꝛ noluit intelligere vt bn̄ ageret ſꝫ a vero intellectu ſuo vicio declinās ꝑuerſis erroꝛibus polluit. ꝛ iō veniam nō meretur.

Iniquitatem lōga deliberatiōe meditatus eſt in ſecreto coꝛdiſ ſui dedit ſe ſtudioſe omni generi peccati: maliciaꝫ aūt omnium criminū matrē n̄ odiuit ſꝫ dilexit

Propheta oſtendēs bona oīa a deo eſſe inquit Dn̄e in celo. i. celeſtibus viris ſpecialiter eſt miſericoꝛdia tua vbi copioſius dona a te emanauerunt: hoc enī bonum qd̄ habēt vt ſcꝫ ſint celeſtes viri altitudine ꝯtemplationis. nobilitate cōuerſatiōis ꝛ ſanctimonia vite nō eſt ab eis. ſꝫ a te. ſimiliter a te eſt q̄ amplioꝛ noticia veritatis veniat ꝑ reuelatio-neꝫ ad doctores ꝑ quos tanq̄ ꝑ nubes pluētes verbis coꝛuicātes miraculis imbrē ſalutis emittis vt fideles fructū dēt fidei q̄ ſteriles fuerant ariditate peccati.

Juſticia tua. i. iuſti tui: ꝛ maxime apoſtoli q̄ capaces diuīe iuſticie de-uotis vſibus extiterunt ſicut mon-tes dei q̄ a ſolis oꝛtu radios noue lucis excipiūt ꝛ ad cōualles terraꝝ refuſa claritate trāſmittūt iudicia q̄bus hoꝝ miſereris ꝛ hos excecas ſunt incōpꝛehenſibilia ꝛ inſcrutabilia ad modum abiſſi.

Sub tua ꝓuidētia eſt ſtatus tam hominum electoꝛū q̄ repꝛoboꝝ.

Saluabis hos ſcꝫ repꝛobos ſalu-te coꝛpali tm̄ nature neceſſaria ꝯmuniter ꝓuidēdo. electoſ vero ſpūaliter animaſ eoꝝ ſaluādo. o deus quemadmodum multiplicaſti miſe-ricoꝛdiam tuam. i. q̄ incōpꝛehen-ſibiliter ꝛ mirabiliter multiplicaſti.

Filij hominum vero rationabiliter viuētes ſpecialiter in ꝓtectione ſpirituali tua ſperabūt ſe recepturos eterna bona que alarum tua-rum. id eſt. veteris ꝛ noui teſtamentoꝝ teſtimonijs deſcribūtur.

Merito ſperabūt iuſti in ꝓtectione tua quoniā abundāter ꝛ delicioſe reficis eos Inebriabuntur. id eſt ſatiabunť enī ſine faſtidio abvbertate domus celeſtis glorie et toꝛrente copioſe delectationiſ tue potabis eos.

Qd̄ facere poteris o Chꝛiſte Quoniam apud te eſt fons vite in-deficiēs et in lumine gloꝛie tue eleuati ꝛ cōfoꝛtati videbimus lu-men tue diuinitatis.

Pretende ꝛ longe lateqꝫ diffunde miſericoꝛdiam tuam recte in te coꝛde firmiſſimo credentibus vt in iſto ſeculo ſub domini pietate degant et iuſticiam. id eſt. vite rectitudinē his qui dirigunt ſe ad voluntatem tuam. vt qd̄ bn̄ volunt perficiant.

Pretende domine miſericoꝛdiā tuā vt Non veniat mihi pes ſuꝑbie ſuꝑba affectio. nulla mētis ela-tio mihi ſurrepat et manus peccatoꝛis. i. diaboli īpulſio ſiue tēptatio non moueat me a ſtatu rectitudinis et ſalutis

Bn̄ dixi: nō veniat mihi pes ſuꝑbie qꝛ Ibi ceciderunt q̄ſi de alto in ꝓfundā foueā coꝛruētes oēs qui operātur iniquitateꝫ oēs enī ſuꝑbie vicio cadūt qui dn̄i iuſſa cōtemnūt.

vt p̄rim⁹ angel⁹ ꝛ p̄rim⁹ hō qui ex-
pulſi ſunt angel⁹ de celo ꝛ homo
primuſ de paradiſo nec potuerūt
ſtare quia dominuſ expulit eos cui
nemo reſiſtere poteſt.

Pſalmus .xxxvi. in quo
oſtenditur ꝓſperitas malorū
contemnenda.

Fuerūt qui murmurabant de
flore malorū et labore bonorū
quaſi omnia caſu regantur.
Contra hūc errorez occurrit
propheta inquiens:

Noli inuidere male agentibus in ſuiſ opib⁹ vt eadē facias aut ī-uidere ꝓſperitati eoꝝ vt illā cōcupiſcas nec amaueris facienteſ iniquitatez ſequēdo eoꝝ cōuerſationem.quia licet eoꝝ natura ſit diligēda:iniq̄tas tñ eoꝝ odio habēda eſt Ideo ne emuleris Quoniam tanq̄ fenū glīa ꝛ ꝓſperitas malorum velociter areſcet et quēadmodum viriditas herbarum cito decident quaſi dicerz:breuiter durabit ſicut iſta breuiter durāt

Noli ḡ vir iuſte maloꝝ ꝓſperitati inuidere.ſed Spera in dño hoc introitus fidei:hoc initium ſalutis eſt et fac bonitatez q̄ʒ fides ſine opibus mortua eſt et inhabita ꝑ ꝯfeſſionem fidei eccleſiam nō recedendo ab ea et paſceriſ ad ſaturitatē ꝛ ſuauitatē pennē in diuitijs ſpūalibus eius quaꝝ theſaurus eſt ipſe Chriſtus cui⁹ beata viſio eſt eterna ſanctoꝝ omniū refectio

Delectare ḡ:nō in deſiderijs carnis nō in rebus trāſitorijs ſeculi ſʒ in domino pone omnē delectationem ꝛ dulcedinē ac deſiderium mentis tue in eo cōſtitue.vt ſuauis ſit tibi recordatio eius:vt ames quem times ſpreta mundi iocūditate et dabit tibi petitiones cordis tui. quas ſcʒ ſpūs rationalis petit .ſ.bona gratie ꝛ virtutis.

Quas vt det Reuela explica ī oratione tua viam tuam deſideriū tuum domino indica q̄d pateris q̄d velis directionem eius petendo et confide in eo q̄ retribuet tibi et ipſe faciet illud qđ ſperas ꝛ ꝯfidēdo expectas.

Faciet quidē quoniam Educet in publicū opera iuſticie tue quaſi lumen alijs in exemplū virtutis et que ſecundū habitum iuſticie tue iudicas facienda faciet ꝓſperari vſqʒ ad ꝑfectionē iuſticie debitam ſicut aſcenſus ſolis ꝑficitur ī meridie ꝛ faciet clara ꝛ laud̄ digna in conſpectu hominū ſicut meridiē: que eſt clarior pars diei .interim vo ſubditus eſto deo ei humiliter ꝛ deuote ſeruiendo et ora euʒ pro tepie ꝛ ꝑſeuerāter et ꝯſeq̄ris intentū.

Noli indignari in homīe qui proſperatur in mundo iſto vt velis imitari eum nō te terreat impij felicitas quia breuis eſt.noli etiam imitari hominem facientez iniuſticias perſequentē iuſtos libere ꝛ impune licet videatur ꝓſperari in malicia ſua.

Sʒ tu Deſine ab ira ne iraſcariſ de flore maloꝝ q̄ʒ inde iraſci ꝛ indignari ē ꝯtra dñm murmurare ꝛ ꝓpe blaſphemare et derelinque indignationē noli indignari de ꝓſperitate maloꝝ vt conformeſ te eis mala faciendo.

Quoniam qui mali ſūt ⁊ ſi mo
do floreāt ꝑficientur tñ in futu/
ro extra terminos terre viuen/
tium ſuſtinētes aūt.ſ. qui aduer/
ſa ferunt ⁊ pſentia deſpiciūt ꝑpter
dominū qui nō fallit ⁊ oīa poteſt
ipſi hereditabunt terram viuē
tium. Suſtinentiā aūt iſtā nō lon
giſſimā putes.qm̄ Adhuc puſil/
lum.i.parū tp̄is reſtat. nō ḡ tedeat
te et non erit impius.ꝑ q̄ gemis
ſubtractus de medio et queres fe
licitatem eius et non inuen/
es quia euanuit Manſueti au
tem qui patiēter expectāt benepla/
cituꝫ dñi qui cor ſuū in puritate poſ
ſident hereditabūt terraꝫ viuen
tium et delectabūtur in multi/
tudine ſupne pacis q̄ ē pfecta vbi
nulla guerra nulla ſedicio nulla diſ/
cordia ſed req̇es opulenta.
Tūc in futuro erit pax iuſtis ſꝫ nec
bellū.qm̄ Peccator dolēs ď bono
virtutis iuſti obſeruat occultis in
ſidiis ſi aliq̇d poſſit hr̄e cōtra euꝫ ſi
ue vt capta oportunitate eū alliciat
ad cōſimilē vitā:⁊ ſi nō pōt allicere
mot⁹ ad irā ſtridet ſup eū denti
bus malicie vt furēs belua vt queꝫ
nō pōt ſubuertere conat̃ occidere
Peccator aūt ſic faciet.ſꝫ Dñs fa
ciet ⁊ oſtēdet eū irriſibilem et di
gnū obprobrio iudicabit.q2 ab intē/
to fraudabit eū quoniaꝫ ꝑſpicit
q̄ veniat dies retributiōis eius
Merito dñs irridebit tales.qm̄
Gladiū multiplicis pſecutiōiſ ma
nifeſte euaginauerūt peccatoreſ
aduerſus ſanctoſ ⁊ qñ ſic nō ꝑficiūt
intenderūt arcū ſuū.i.dolos q̇
bus occulte noceāt Intenderūt ar
cum Ut decipiant dolis paupeꝫ
xp̄i ⁊ humilē ſpū ⁊ euaginauerīt gla
diū vt trucidēt ꝯſtātes ⁊ firmos ī
fide xp̄i vt martyres q̇ recti ſunt
corde Gladi⁹ eorū intret in
corda ipſorū.i.moriāt̃ morte quā
aliis parauerunt et dolus et inſi
die eorū ſiue poteſtas nocēdi fru/
ſtrentur ne valeant adimplere q̇ȯ
male cupiūt Bñ dictū eſt ſupi⁹ no
li emulari in hoīe q̇ ꝑſperat̃ in rebuſ
hui⁹ ſeculi Quoniaꝫ melius eſt
modicū iuſto cū iuſticia q̄ mul/
ta in peccato melior eni eſt paup
cū timore dei q̄ theſauri magni
Uere melius eſt Quoniam bra/
chia.id eſt.poteſtas ⁊ fortitudo qui
bus impii preſumūt conterentur
in futuro ⁊ diuitie in q̇b⁹ cōfidebāt
iuſtos aūt confirmat dñs ne a
bono virtutis moueātur in ꝑſperis
vel aduerſis.
Confirmat aūt iuſtos dñſ Quoni
am nouit dñs noticia approbatio
nis opa virtutū q̄ iuſti fecerūt.⁊ q2
ſine macula ſunt hereditas eorū
in eternum erit. Non confū
dentur in die iudicij ſꝫ honora/
bunt̃.q2 tūc eiſ dicet̃:venite bñdicti
patris mei.ſꝫ impii confundētur
q̇bus dicit̃:ite maledicti ī ignē eter/
num.⁊ tūc impii eſuriēt p carentiaꝫ
oīs boni.iuſti aūt ſaturabuntur
p adeptionem ſummi boni ſacietate
eterna.⁊ q2 dñs iuſticiā exercebit in
peccatores vere peccatores pe/
ribunt. Peribūt q̇dē peccatores
Quoniaꝫ inimici dñi mox vt
honorificati fuerit et exaltati
honorib⁹ ⁊ potentia quemadmo/
dū fum⁹ q̇ q̄nto mag̃ aſcēdit tanto
citi⁹ euaneſcit ſtatim deficient
Deficient merito peccatores.qm̄

Mutuabitur peccator et non ſoluet qñ dei verbũ audit ꝛ non il lud ſuiſ opibus implet: qñ dei diuer ſa beneficia recipit ꝛ nullã gratiaꝝ reſtituit actionẽ: ſʒ cõtra ꝑteruus ꝛ tanꝙ nihil acceperit ſp ingratuſ eſt Iuſtus aũt ꝙuis hic pauca ſuſcipi at pia deuotiõe plura reſtituit lar giter in omnib⁹ grãs agens miſe retur paupibus ꝛ diſtribuit eis ſi habet reꝝ facultatẽ qđ põt. ſi nõ ha bet dat beniuolentiã dat cõſiliũ vel ſaltem orationem.

Ideo miſeret̃ iuſtus ꝛ dat qꝛ ſcit ꝙ Benedicentes ipſi deo gratiaſ de omnib⁹ bonis ſuſceptis agentes non ſolum verbis ſʒ vita hereditabunt terram viuentiũ maledicẽ tes autē tã lingua ꝙ vita vt blaſ phemi ꝛ dei legibus inobedientes a iuſtoꝝ ꝓmiſſa beatitudine diſperibunt Hominis iuſti greſſus a dño dirigẽtur vt nõ declinẽt a rectitudine iuſticie qui iuſt⁹ qui iaʒ corde directus fuerat viam domi ni cupiet nimis ſeq̃ ſaluatorẽ amã do qui eſt vere nr̃a via vitas ꝛ vita.

In qua via domini Cuʒ ceciderit iuſtus etiã ꝑ peccatuʒ mortale non collidetur irrepabiliter ſiue ꝑ deſperationẽ. ſʒ redit ꝑ penitẽtiaʒ ſi ſit de ꝑdeſtinatis quiã domin⁹ ſupponit manũ miſericordie ſue reducẽdo eũ ꝑ penitẽtiã ad grãm

Nã vt ait ꝓpħa Junior fui ete nim ſenui et non vidi iuſtum derelictũ a deo finaliter nec imi tatores iuſticie illi⁹ querẽteſ pa nem tpalem in egeſtate exiſtentes: q̃ntum ad vet⁹ teſtamentũ ꝛ ħ ꝯmu niter: q̃ntũ vero ad ſenſũ ſpũalem ta les nõ querũt panẽ ſpũalẽ. ſ. delecta tionem bonis opib⁹ ꝯiunctã ſine ꝑti cipatione ſapiẽtie ꝛ iuſticie xp̄i quia talis panis ꝑſto eſt querẽtib⁹ ipſum

Tote die miſeretur ꝛ cõmodat eſt ipſe. Uere iuſt⁹ nõ eget Quia omni tpe miſeretur affectu miſericor die inediã patientib⁹ et comodat: vñ diues eſt de doctrina. de pietate. de iuſticia. de patiẽtia: ceteriſqʒ bo nis quib⁹ fruitur mẽs illa ſanctiſſi ma et ſemen bonoꝝ opeꝝ eius ſi ue imitator fidei eius in bñdictio ne glorie erit audiẽs venite bene dicti ꝛc̃.

Et ideo tu quicunqʒ es Declina a malo. i. a pctõ obſeruã do ꝑcepta negatiua et fac bonuʒ obſeruando ꝑcepta affirmatiua ꝛ ꝑ hoc inhabitabis cũ deo in eterna beatitudine in ſeculũ ſeculi

Et hoc ideo. Quia dominus amat iudicium. id eſt. equitatem. Juſtũ eni eſt ꝛ equũ vt ipſe autor iu ſticie non derelinquat eos: qui eius eligunt ꝑcepta complere. nõ ꝙ derelinquet ſanctos ſuos ſed in eternũ ꝯſeruabũtur

Econtra Iniuſti punientur pe na eterna et imitatores eorum peribunt cũ eis iuſtis in eternum ſaluatis ꝛ cũ dño ꝑmanẽtibus

Juſti autem hereditabunt terram viuentiũ et inhabitabũt in ſeculũ ſeculi ſup eam

Merito iuſti hereditabunt terram quoniã Os iuſti ſapientiam q̃ eſt de deo ꝛ eternis loquetur ꝓce dentẽ ex corde recte ſapiat: et lin gua eiuſ q̃ ſentit de deo cũ iudicio et diſcretione profert ad inſtru ctionem alioꝝ

Non ſoluʒ in ore iuſti eſt Lex dei ſʒ in corde ip ſi⁹ ẽ ꝑ iugẽ med. tatõʒ ꝛ qꝛ lex dĩ pec care vetat ꝛ bona facere docet. ideq

non declinabunt greſſus eiuſ
a via iuſticie ꝑ quamcūqz demonis
aut hoīs ſuggeſtioné
Greſſus iuſti nō ſupplantabunt. tū
Conſiderat peccator iuſtū cal
lide inſidiādo vt occaſione accepta
ei nocere poſſit qꝛ iuſtus grauis ē ei
ad videndū qꝛ diſſimilis eſt aliis vi
ta eiꝰ ⁊ ideo ꝑ inuidiā querit opor
tunitaté mortificare eum corpa/
liter vel ſpiritualiter.
Sed iuſtꝰ defendit. qm̄ Dominꝰ
non derelinquet eum totaliter
in poteſtate impii vt ei cōſentiat: li
cet ad horā impii habeant poteſtaté
ſup iuſtos in corꝑibus nō tamen ſp
ſup animas aūt nullā habét. nec dā
nabit eum cū audiet cauſam
eius in futuro iudicio. licet ab hoi/
bus reprobis hic falſe reus ⁊ morte
dignus iudicetur.
Tu ergo vir iuſte nō deficias in tri/
bulationibus. ſed Expecta patien
ter dominū qui iudicabit te et ne
inuacuū expectes interim cuſtodi
mandata eius et exaltabit te h
meritis bonoꝝ opeꝝ ampliando vt
hereditate firma poſſeſſione capi
as terram ſupne patrie quā nemo
preualet niſi benemeritꝰ adipiſci cū
perierint peccatores videbis
audiens qd̄ dicet eiſ: diſcedite a me
maledicti ⁊ cetera.
Peccatores quidé certe ꝑibunt. naz
Vidi impium. i. peccatoré ſup ſta
tum ſue cōdicioniſ et ſupra huma
num modū potētia ⁊ honoribꝰ ſeculi
eleuatū ſicut cedri libani que
ſunt maxime alte. Et tranſiui mē
te ad nouiſſima ſua cōſideranda et
ecce non erat iſte qui ſic intumue
rat et reduxi eum ad memoriam

et non eſt inuētus ſplendor pom
pe eiuſ ⁊ veſtigiū ſuperbe glorie eiꝰ
in dignitate. in diuitiis ⁊ amplitudi
ne familie quia locus eius cū eiꝰ ꝓ/
ſperitate diſſoluitur cū totius orbiſ
corruptibilis gloria terminet.
Et ne ad impioꝝ ſimilitudiné tu pe/
reas Cuſtodi innocentiam vi/
te quantū ad deū iudica equitatē
iuſte cum proximo agendo quoni/
am bona opera eius qui paci/
fice vixit qui ſcz bellum ⁊ impetuſ
vicioꝝ in ſe cōprimit non pereūt
ſed poſt hanc vitā viuunt remunera
ta ⁊ premiata felicitate eterna
Econtra erit de impiis. qm̄ Iniu/
ſti ſimul cū ſuis operibus diſperi/
bunt traditi flāmis eterne ꝑditiōis
et reliquie eorum ſcz diuitie et
fama ſimul interibunt qm̄ ſuper
ueniente interitu eorū falſa laus et
fragilis diſſoluetur.
Salus autem iuſtorū a domi/
no nō aliunde eſt. ipſe enī eſt ſalꝰ no
ſtra et protector eorum in tem
pore tribulationis ſcz pſentiſ. ne
etiam corpaliter opprimātur. vl̄ tpe
tribulationis futuri iudicii. qꝛ ex ip/
ſa eripiet iuſtos.
Et adiuuabit eoſ dominus eiſ
ad pſeuerationez boni coopando et
liberabit eos de omnibꝰ anguſti
is eruet eos ne fides eoꝝ puertatur
a diabolo ⁊ miniſtris eius et ſalua
bit eos in futuro deducēdo ad glo
riam quia ſperauerunt in dn̄o
hec enī ſalus debetur his q̄ ſpem ſu
am in dei pietate poſuerūt
Pſalmus. XXXVII. in quo
docetur fideliſ penitēs memo
riam peccatorū habere vt lu
geat preterita ⁊ caueat futura

Vox cuiuſlibet penitentis.

Domine ne pu
nias me ſecūdū rigorē
tue iuſticie.qꝛ h̄ eſſet īpor
tabile ſed mag̃ ſ̄m temperamentū
miſericordie tue nec ī ira tua cor
ripias me peto corrigi ſed non in
ira aut furore.talis enī eſt correctio
tm̄ ad vindictā.ſ; bene correctiōe q̄
eſt ad emendationē que eſt ex miſeri
cordia ꝛ cum pietate.
D dn̄e ne arguas me in furore tuo
qm̄ ſufficere dꝫ tibi poſt multa q̄bus
vehemēter affligor Quoniā mul
te moleſtie et miſerie aīe et cor
poris quas ex Adā in vindictā ſui
peccati excepi ſicut ſagitte intime
infixe ſunt in me ꝛ p manū tuā
puniētē firmate ſunt nō ad horā,
ſed vſqꝫ ad finē h⁹ miſerabilis vite:
D dn̄e ne punias me in furore qꝛ
ſatis ſum ſagittat⁹.tot enī miſeriis
ſubditus ſuꝫ.vt Non ſit ſanitas
in carne mea ab inſtantia vin
dicte tue in Adā ꝛ in me implete:
non eſt pax in interioribus vi
ribus anime mee qꝛ carnis vici-
is impugnatur et hoc tamen ꝑ-
pter peccata mea.
Et aptius exponens mala ſua ait:
Quoniam iniquitates mee in
ualuerunt ſup me dominando vt
anima mea victa ſuccumberet que
ſicut onus graue grauiter de-
primunt me ad terrā ne me erige
re poſſim. In h̄ etiā afflict⁹ ſum qꝛ
Plage peccatorū p baptiſmū et
penitentiā ſaluate ꝯputruerūt in
cogitatione mea delectādo me in ill'
et corrupte ſunt exteri⁹ ad actū
ꝑducendo.ꝛ hoc ꝓpter ſtulticiam
meam multū enī inſipiēs eſt qui ſe
mel ſanat⁹ iteꝝ ſponte recidiuat
Et qꝛ putruerūt cicatrices mee:
Miultis miſeriis afflict⁹ ſum
ꝛ peccatoꝝ meoꝝ pōdere curuat⁹
vſqꝫ ad morteꝫ tota vita mea
contriſtat⁹ indignum me eſſe iudi
cans erigere oculos ad celū incede
bam. Contriſtat⁹ ſum Quoni-
am ſenſualitas ſeu carnalitas
mea impleta eſt illuſionibus q̄
a diabolo variis temptationib⁹ fati
gatur.ꝛ p hoc iterū non eſt ſani-
tas in carne mea quā diabol⁹ af-
fligit. Hinc Afflictus ſum ni
mis ita vt nihil in me liberꝝ ſit a ca
lamitate ꝛ iō vehemēti gemitu cor
dis me dolebā me peccaſſe
Qō tu quidē noſti Quoniam an̄
te quē nullū latet ſecretū eſt omne
deſiderū meū et gemit⁹ me⁹:
ꝑ peccatis meis a te n̄ ē abſcon-
ditus ſ; exaudit⁹ qꝛ pius es cū non
ꝑ terrenis ſ; ꝑ aīe liberatiōe ſoluaꝛ
Inde dolor ꝛ gemit⁹.qꝛ Cor me
um ꝯturbatū eſt in me qꝛ mens
mea ſuccubuit paſſionib⁹ ꝛ ita pacē
ſuā amiſit dereliquit me virtus
mea robur patiētie et lumen ocu
lorum meorū.i.rō impturbati iu
dicii:q̄ non eſt mecū ꝓpter ingen
tes moleſtias quas ſuſtineo.
Vox Chriſti Amici mei ficti et
cogniti mei iudei aduerſū me
appropinquauerūt corpe vt me
cōprehenderēt ꝛ ꝯſilus ac dolis ſte
terūt ꝯtra me pſeuerāter vt me oc
ciderēt. Apl'i Qui an̄ paſſionem
iuxta me erant delonge ſtete-
rūt qꝛ relicto me oēs fugerūt timē
tes mori ꝛ iudei qui inquirebant
vitaꝫ meaꝫ pdere vim faciebāt

violēter me captū trahētes ad prin-
cipes ſacerdotum. Et iudei Qui
inquirebant mala mihi crimīa
ſcꝫ que opponerēt nō inueniētes lo-
cuti ſunt falſa fingētes cōtra me
falſa teſtimonia et doloſ tota die
meditabantur vt accepta occaſio
ne romane poteſtati me traderēt
Ego autem tanq̄ ſurdus non
reſpondebam q̄ſi nō audirē ma-
ledicta ⁊ irriſiōes eoꝝ et ſicut mu
tus non apiens os ſuū patiēter
oīa ſuſtinui. Nō ſolū nō audiebā.
ſed Factus ſū ſicut homo qui
audire non poſſet non habēs
in ore ſuo redargutiones tāq̄
neſcirē ⁊ nō haberē qđ eoꝝ blaſphe-
miis reſpōdere poſſem cū vtiqꝫ eos
manifeſte valuiſſem redarguere.
Ideo tacui in paſſione ideo oīa pati
enter ſuſtinui Quoniaꝫ in te do
mine iuſto iudice ſperaui q̇ poteſ
triſticiā in gaudiū ꝯmutare ſciēs q̄
cū videris nullā cauſam mortis eſſe
in me tu exaudies me dn̄e deuſ
meus vt me reſuſcites.
Ideo tu exaudieſ Quia dixi ī ora
tione mea te dep̄cans vt cita reſur-
rectione me clarificareſ ne iudei in
imici mei gaudētes inſultarent
mihi ſi me morte detineri viderēt. q̄
re oro exaudi me. Itē ideo q: dū pe
des mei diſcipuli mei īfirmi com
mouentur ad caſum vacillantes:
⁊ titubātes in fide ſi cito non reſur-
gam ſup me magna locuti ſūt
multi inſultātes ⁊ gaudētes de caſu
meo. Nō recuſo o pr̄: cedi ⁊ cru-
cifigi ꝓ ſalute totꝰ mūdi Quoniā
ego in flagella ꝑatus ſum. id ē
p̄ordinatus a te: ⁊ ideo hec flagella
patior ſpōte tue volūtati me confor
mans et dolor meꝰ in ꝯſpectu
meo eſt mihi patet manifeſtus
eſt mihi dolor queꝫ patior. intelligo
enī me pati nō ꝓ culpa mea ſꝫ tua di
ſpoſitione. Ideo etiā in flagella
paratus ſum Quoniam iniqui-
tatem meorū in cauſam eſſe ꝯgno
ſco ſicut ⁊ aliis ꝓnūciabo ⁊ ego
cogitabo operā dando q̄liter pec
cata totꝰ mūdi mea paſſione
abſoluam. Cū tāta patior Ini
mici mei tn̄ viuūt et proſperant
omni ſanitate gaudēt confirmati
ſunt. i. roborati ſup me ꝑſequēdo
et multiplicati ſunt qui oderūt
me iniuſte. ſ. ſine culpa mea.
Oderūt me certe inique. qm̄ Retri
buerunt mala mihi pro bonis
odiū pro dilectiōe. mortē ꝓ vita quā
multis eoꝝ contuli detrahebant
mihi dicētes nō eſt ſalus illi in deo
eius ⁊ hoc nulla alia cauſa niſi quo
niam ſequebar bonitateꝫ ⁊ tn̄
felix cōſcientia cui nō pōt imponi ni
ſi q̄ ſeruat legē dei ſui
Ne derelinquas me dn̄e deuſ
meus voluntati infideliū me expo
nendo ne diſceſſeris a me ſed po
tiꝰ mecū ꝑmane vt me facias reſur-
gere. Intende in adiutorium
meum dn̄e deus q̇ me ad saluteꝫ
humani generis incarnari ⁊ pati mi
ſiſti.

Pſalmus. XXXVIII. in quo docetur vir iuſtus inter blaſphemos et īiquos lingue continentiam ſeruare certamina et rixas opprimere.

Loquitur vir iuſtus

Dixi id eſt. ſtatui ⁊ ꝓpo
ſui firmiter in corde meo:

cuſtodire vias meas actiões me
as tali diligētia vt etiã in lingua
mea non offendam loquēdo fa
tua ⁊ ociosa verba aut generalit̄ q̄
locutū me fuiſſe peniteret.
Ut nō delinquã Poſui ori me
cuſtodiam cautelã in loquendo vt
etiã ſtatuerim a bonis ſilere ⁊ a p̄di
catione abſtinere. ⁊ h̄ cū ꝯſiſteret
peccator vt hereticꝰ vel reprobus
aduerſum me querēs vñ ex v̄bis
meis calumniã poſſit efficere.
Poſui cuſtodiam ori meo vſqꝫ adeo
ꝙ Obmutui volēs vitare ꝯtentio
nem cū peccatoribꝰ impugnãtibꝰ me
ſed afflictꝰ ſum qꝛ ꝓpter hoc ſilui a
bonis enūciandis hominibus deſi
derantibꝰ veritatē audire vñ dolor
meus renouatus eſt priꝰ dolui
de indiſcreta locutiōe modo doleo d̄
indiſcreta taciturnitate.
Uerꝝ vidēs hincinde p̄icula Inqui
etum factū eſt cor meum et in
hac fluctuatione tacēdi inter calūni
oſos ⁊ loquēdi inter audire patos:
concitatus eſt calor charitatiſ
in corde meo ad loquendū amore
p̄rimorꝝ. Inter has difficultates q̄
rens locū vbi hec nō patiar Locu
tus ſum deo meo in lingua mea
toto corde ⁊ ore eū dep̄cādo notuꝫ
fac mihi finem meū Chriſtū q̄
eſt finis noſter. ꝯſummatio in p̄ſenti
ad iuſticiã: ⁊ in futuro ad coronam.
ibi enī gaudebo de ſocio n̄ timebo d̄
aduerſario. ibi enī cōtemplator me
cum erit amicꝰ nō calūniator inimi
cus. Et numerū dieruꝫ meorū
quo in hoc me viuere decreuiſti oſtē
de mihi quis eſt. i. q̄ntum ſuperſit
vt ſciam quid deſit mihi de tp̄e
vite mee. Ideo aūt vellē ſcire vt p̄
pararem me aduētui tuo ⁊ diſpone
rem de his q̄ ad me ſpectãt. Ideo ãt
ſcire vellē numerꝝ dierꝝ meorꝝ qꝛ bre
uis eſt vita mea. Uñ Menſura
biles. ſ. breues ⁊ trãſitorios poſui
ſti dies meoſ. et ſubſtãtia mea
que in Adam peccante corrupta eſt
tanq̄ꝫ nihilum eſt in ꝯpatione ad
te qui eternus es.
Bene dixi ꝙ vita mea in conſpectu
tuo ſit quaſi nō ſit: nō ſoluꝫ propter
breuitatē ſꝫ etiam ꝓpter vanitatem
Omnia enī que apud nos ſūt va
nitas omnia enī ſunt ſubiecta mu
tabilitati ⁊ etiã inter ea omniſ ho
mo hic viuens eſt ſubiectus mu
tabilitati ⁊ ſic etiã eſt vanitas.
Licet omnis homo viuēs hic ſit va
nitati ſubiectꝰ Uerūtamē ī ima
gine dei ad quã formatꝰ eſt ſp̄ ſtabi
lis permanet quia illa nunq̄ꝫ dele
tur in homine: ⁊ nihilominꝰ a purita
te mētis in actibꝰ ſeculi deducit̄ vbi
caducis deſideriiſ turbatus varia
ſollicitudine cōfunditur.
Uere fruſtra turbatur ⁊ ſtulta vani
tate. nam Theſauriſat et cū ma
gna ſollicitudine cupit peritura ſer
uare maxime cū poſſeſſio eorū ꝓbeẗ
incerta: nam ignorat cui congre
gat ea vtrꝝ ſcꝫ furibus aut hoſtibꝰ
aut extraneis aut fiſco.
Cognita aūt ſeculi vanitate conclu
dit vir iuſtus omnē ſollicitudineꝫ et
ſpem ſuã ponēdam in deo dicēs Et
nunc que eſt expectatio mea
et finis meus nonne dominus q̄
eſt ſuper omnia: certe ipſum ſoluꝫ fi
nem expecto et ſubſtantia diuitiarū
conſciētie mee apud te reſeruat̄.
Uerum quia nemo etiã iuſtus in vi
ta preſenti eſt ſine peccato preter te

Ab omnibus iniquitatibꝰ me
is ꝑteritis:preſentibus: ⁊ futuris:
erue me ⁊ debes me merito eruere
qꝛ cū ſic ſapio ꝙ humana cōtemno.
ꝙ letari in rebꝰ perituris nolo. ꝙ pe
nitentiam ago: Dediſti me oppro
brium. i. in deriſum ſtulto peccato-
ri qui illos magis irridere ſolitꝰ eſt:
quos bonis moribꝰ ſtudere ꝯgnoſcit
Licet apud talē ſtultū habitꝰ ſum
opprobrio Tacui nō egi cōtētioſe
cōtra eum nec aperui os meū.
in murmure cōtra deū ⁊ hoc venit a
te quoniam tu feciſti me talē dās
mihi patientiā. ⁊ quia talis ſū amo
ue a me flagella tua q̇bus ꝓ pec-
catis meis a te iuſtiſſime verberor
Neceſſe eſt ꝙ amoueas. qm̄ A for-
titudine potentie tue defeci vi
plagarum tuarum infirmatus ⁊
debilitatꝰ viribus: nō potēs amplꝰ
ſuſtinere duras punitiones tuas: q̄
licet graues ſint. ſunt tamē iuſte qm̄
ꝓpter iniquitatem flagellis tu-
is corripuiſti hominē vt ꝑ correctio
nem flagellorꝝ tuorum.
Tabeſcere feceris animā eiꝰ
vt deſiccata humiditate ⁊ pinguedi
ne carnali. ⁊ depoſita ſuꝑbia infir-
ma fieret ꝑ humilitatē quaſi ara-
nea qua nihil eſt tabidiꝰ que leuiter
tacta digito deficit. ſed ſepe licz ho
mo ſit correctus licet increpetur: li-
cet tabefiat: tn̄ fragilitate hūanita
tis diuerſarꝝ rerꝝ varietate confū-
ditur a qua ꝑturbatione ille ſolꝰ ex
cipitur q̇ deū pura mēte ꝯtēplat
Et ideo tu domine Exaudi orati
onem meam et humilem ſuppli
cationem meam: preces autez
meas cum lacrimis fuſas ex-
audi ꝑ effectū liberatiōis mee.

O dn̄e oro Ne ſileas a me imo
fac me audire vocē tuā interius ſcz
ſalus tua ego ſum: vel illaz: remiſſa
ſunt peccata tua: ⁊ finaliter illā cum
ſanctis omnibꝰ venite benedicti ⁊c̄
Quoniam aduena ego ſū apud
te nō habens hic manſionē manētē
ſed ſum ſicut peregrinus tendēs
alibi ſcz ad patriā vite eterne ſicut
omnes patres mei fuerunt
Cum autē tranſiturꝰ ſim reſtat hoc
petendum Remitte mihi peccata
mea vt ꝑ tuā miſericordiā ꝯſolatꝰ
certus ad tua iudicia ꝑueniā. ⁊ q̄n-
dam recreationē ſentiā in p̄nti vita
de illiꝰ regni tui ſecuritate ſuſcepta
⁊ hoc priuſq̄ abeam a vita p̄nti.
quia amplius nō ero in ſtatu meren
di nec ꝑ cōſequēs in ſtatu ꝑcipiendi
remiſſionem peccatorꝝ.

Pſalmus. XXXIX. in quo
eccleſia gratias agit de bene-
ficio incarnationis filij dei.

Eccleſia in ꝑſona ſanctorū
patrum preſtolans aduentuz
Chriſti ait:

xpectans ex
pectaui ex intimis ⁊ cuz
deſiderio aſſidue dn̄m in
carnandū qui ſolꝰ ſaluare poteſt et
ipſe pro ſua clemētia intendit mi
hi implēdo deſideriū amoris noſtri
mittēdo xp̄m. vnde ſequitur Et ex
audiuit preces meas Chriſtum
mittēdo quē optabam et deduxit
me de lacu miſerie infidelitatis
⁊ ignorātie quibꝰ detinebar et luto
fecis carnalis cōcupiſcētie
Et ſtatuit et firmauit ſupra pe-
tram Chriſtū affectus meos et
direxit actꝰ meoſ ad vitā eternā

Et immiſit in os meum canti cum nouū nō de vanitate non de turpibus.ſꝫ de nouo ꝛ inaudito diuine pietatis bñficio qđ etas antea nulla cōſpexit.qđ nouꝰ homo attulit mūdo:nouꝰ ergo populꝰ noua cātat.ſ.de incarnatione dñi: de reſurrectione:de aſcēſione ꝛ de aliis huiꝰmodi:canticū dico carmē ſiue himnum acceptabile deo noſtro vt iā nō ſonos turpes ꝛ theatrales concinam ſed in dei viuētis himnis ꝑ armoniā noui teſtamēti delecter:

Uidebunt multi populi poſteri: xp̄m annunciatū veniſſe quē priores expectabāt:videbūt etiā cōuerſationem meā et timebunt dānari ſi in infidelitate ꝑmanſerint.cōcuſſi ĝ ſalubri terrore facti chriſtiani ſperabūt in domino remiſſionē ꝯſequi peccatoꝝ Beatus vir cuiꝰ ſpes ſalutis ſue eſt nomen dñi quod ē Jeſus qđ interpretaſ ſaluator.quia nō eſt aliud nomē ſub celo in q̄ oporteat nos ſaluos fieri et non reſpexit in vanitates infidelitatis et idolatrie gentiliū et inſanias falſas.id eſt.in errores iudeoꝝ obſtinatoꝝ cōtra chriſtum.

Jſtoꝝ opa ſunt falſa ſed opa tua mirabilia qm̄ Multa feciſti tu dñe deus meus mirabilia in corpalibus ꝛ ſpūalibus inter que maiꝰ mirabile eſt recreatio mūdi ꝑ incarnationem ꝛ paſſionem tuā.ad q̄ omnia faciēda ꝑ te ſufficiens es nō ab alio inſtructus ſed cogitationibꝰ diſpoſitionibꝰ tue ſapiētie in q̄bꝰ non eſt qui ſimilis ſit tibi.

Uox Chriſti Annunciaui ego Chriſtus ꝑ ꝓphetas et locutꝰ ſūꝫ ego ipſe in pſona ꝛ ꝑ me ꝛ meos diſcipulos tot crediderūt vt credentes multiplicati ſunt ſuꝑ numerū quē aliquis poſſet numerare.

Uox chriſti ad patrē Sacrificiuꝫ quod fiebat de animalibus ꝛ auibꝰ: et oblationem que fiebat de rebꝰ inanimatis vt de pane ꝛ ſimila et thure ꝛ huiuſmodi noluiſti qꝛ iſta ſacrificia erant impfecta quia nō poterant auferre peccata aures autē perfectas dediſti mihi ad obediendum tibi deo patri vſqꝫ ad mortē vt me in cruce offerrem ſacrificiū ꝑfectum quod omnibus legis veteris ſacrificiis ſuccederet.

Exponit quod dixerat Olocauſtū quod totū incendebatur ad honorez dei pro peccato non poſtulaſti quia talia ſacrificia nō erant tibi accepta tunc dixi ego Chriſtus: ecce letus venio ad offerendum acceptiſſimum deo. Jn capite libri p̄deſtinationis eſt preſcitum et diſpoſitum vt facerem voluntatem tuam deus meus volui ħ idem ego et ad hoc deſcendi de celo et legem tuaꝫ in medio cordis mei ꝑ meditationē ſemꝑ habui

Annunciaui ꝑ apoſtolos meos ꝛ alios predicatores opera iuſticie dogmata veritatis ꝛ beneficia diuine miſericordie: in eccleſia catholica que magna eſt poteſtate ꝛ firmitate ꝛ amplitudine ecce labia mea non prohibebo nō cōprimam territus minis ꝛ cōtumeliis perſequentiū a ꝓmulgatione veritatis domine tu es teſtis ꝙ p̄dicta ſunt vera. Juſticiam ñ abſcondi in corde meo quando potui prodeſſe aliis ſed verbis ꝛ factis illam manifeſtaui ꝛ palā annūciaui

et veritatem tuam .ſ. promiſſorũ
exhibitionem ⁊ meipſum qui ſũ via
veritas ⁊ vita a te miſſuʒ ſalua
uatorem hominũ predicaui
Miſericordiam tuam qua pec/
cata donas et veritatem tuam q̃
que ꝓmittis ⁊ minaris adimples ñ
celaui non abſcondi a congre
gatione denſiſſima populorũ
Uox xp̃i ꝓ ſtatu corpis ſui miſtici
Attende dñe membra ſaucia attẽ
de peccatores Et non elonges:
ſed ꝓpe facias miſerationes tu/
as membris meis nec debes .q̃r
hactenus nõ elõgaſti quia miſeri/
cordia tua et veritas a primo iu
ſto vſqꝫ ad vltimũ ſemper ſuſce/
perunt me orationẽ meã exaudiẽ/
do Nec mirꝫ ꝙ te hoc ꝓ membriſ
meis deprecor Quoniam circũ/
dederunt me mala pene quorũ
non eſt numerus apud homineſ
vallauerunt me vndiqꝫ .i. mem
bra mea et comprehenderũt .i.
ſuo pondere ligauerũt iniquitateſ
ſue vt non poſſent videre de
um qm̃ abſtracta fuerat ab eis lux
veritatis. Opus eſt auxilii tui.
Quoniam multiplicate ſũt in
iquitates eorum innumerabilit̃:
et lumen rationis aufugit ab
eis. Complaceat ergo tibi dñe
vt eruas me mẽbra corpiſ mei in
doloribus poſita a malis p̃teritiſ et
ad adiuuandum ea reſpice con
tra mala impugnãtia de futuro
Orat ꝓ inimicis vt ꝯuertant̃ Con
fundantur inimici mei vtiliter vt
reſipiſcãt de factis ſuis erubeſcẽ/
tes timeant vltra peccare ne pe
reant qui fideliũ meorũ vitam
querũt vt auferant eam

Conuertantur retrorſuʒ cadẽ
tes vt ab intentõe mala eorꝫ deſiſtãt
et erubeſcant cognita eorꝫ iniqui
tate qui gaudẽt de malis meo
rum. Ferant ꝯfeſtim ꝯfuſio
nem ſuam ne diutiꝰ ingrauet̃ ma
lum: quãcito ab hoſtibus ſubuertãt̃
qui dicũt mei ſ euge euge dolo/
ſe laudando aut deridendo.
Orat ꝓ fidelibꝰ ſuis Exultent et
letentur ſuꝑ te deũ patrẽ ď bono
quod daturꝰ es eis qui querũt te
ꝑ verã fidẽ ⁊ dilectionẽ et magni
ficum predicent ſempꝑ te deũ ſi
cut magnus es in te omẽs qui dili
gunt me chriſtũ filium tuũ per
quẽ ſalutẽ omniũ operaris.
Peto hec omnia dñe deuſ ex forma
ſerui quia ꝑ me nõ ſufficio aliq̃d fa
cere .quia Mendicus ſum ⁊ ĩdo
neceſſe habeo mendicare auxiliũ gr̃/
tie a te et pauper quia niſi tua gra
tia clarificer ex me nõ ſufficio: qui
me hanc pauꝑtatẽ vilem abiectãqꝫ
iudicaremus ſubiungit dominus
curam mei habet.
Et quia indigeo auxilio tu dñe eſto
Adiutor meꝰ et protector me
us et ꝓpter ꝑiculum oro ne tarda
ueris nob auxiliari in p̃dictis.

Pſalmus. XL. in quo de paſ
ſione Chriſti et eiꝰ reſurrecti
one. Uox prophete

Eatus qui ſu
per Chriſtũ egenũ et
pauꝑem ita intuſ legit ꝙ
ſub pauꝑtate quã geſſit in forma no
ſtre humanitatiſ intus legat ꝑ verã
fidem diuitias ſue diuinitatis vt ſi/
cut credit eũ eſſe hominẽ ita etiã cre
dat deum eſſe et taleꝫ credentem

liberabit dominus in die iudicii a damnatione eterna ad quã iudica ti ſunt nõ credentes.

Dominus conſeruet eũ inter mala hui⁹ſeculi ne ab hoc intellectu cadat ſed in hoc manentẽ viuificz eum eterna ꝛ immortali vita et beatum faciat euz in terra viuentium vbi eſt vera et ꝑfecta beatitudo et non tradat eũ ad volũtatem inimicorũ eius diaboli ꝛ ministroꝝ eius. Cũ autẽ cõtigerit illum iacere Super lectũ afflictuz aliquo dolore corpis aut mentis ita dñs opem ferat illi in infirmitate eius: vt amplius nõ indigeat lecto parato ad iacendũ: ſed tranſuerſetur lectus tanꝗ nõ neceſſarius amplius. Propheta orans ꝓ ſe. Ego ſciens me peccaſſe sentiẽs egritudinẽ meam Clamaui ad te medicũ meũ miſerere mei ſana animã meam qm̃ nullo modo excuſo peccatũ ſed accuſo dicẽs: quia peccaui tibi mea propria ꝛ praua volũtate Vox xpi. Jnimici mei iudei ſcribe ꝛ pbariſei vidẽtes populum me ſequi ꝓpter miracula q̃ operabar vt retraherẽt populũ a ſequela mea dixerunt multa mala falſa et obprobria mihi dicebãt inſuper optãtes mortẽ meã quando morietur iſte vt non ſit memoria nominis eius.

Et ſi ingrediebatur aliquis ẽ inimicis meis ad cõſortium meũ vt faciebat Judas nõ ingrediebaẗ cauſa amicicie aut reuerẽtie ſed ad ꝑdẽdum poti⁹ doloſus intrabat aut cauſa explorandi q̃d agerẽ aut dicerẽ et vana et ficta loquebatur fingens ꝛ ſimulãs mihi velle cõſulere et cor eius congregauit iniquitatem ſibi .i. ad damnũ ſuũ ꝛ detrimentũ aie ꝛ corporis Qui egreſſus ad vulgares populos loquebatur idipſum .ſ. falſa ꝛ ficta ad ĩfamiã meã vt auerteret deuotionem populi a me. Nõ modo amici ficti ingrediẽtes ad me. ſꝫ Omnes inimici mei latenter detrahebant mihi ſcribe ꝛ phariſei et cõſimiles aduerſuz me cogitabant inferre mihi mortẽ cõtemptibilez et opprobrioſam. Verbũ iniquũ cõtra omnẽ iuſticiã ordinauerunt inimici mei aduerſum me in ſuo cõcilio dicẽtes crucifigatur: ꝛ ſi hũc dimittis non es amicus ceſaris: ſed iſtis inſultãs ꝓpheta dicit nũquid qui ab iniq̃s iniuſte ſomno mortis opprimitur. non addet vt reſurgat certe ſic: quia qui habuit poteſtatẽ põnendi animã ſuaz habet ꝛ reſumendi eam.

Quid mirꝫ ſi inimici mei loquebantur. ꝛ moliebantur aduerſum me. qñ Homo pacis mee familiaris meus cõmenſalis Judas in quo oſtẽdi me confidere tractando euz ſicut alios diſcipulos ꝛ ſibi ſpẽaliter cõmittendo cuſtodiã pecunie fecit magnam ſupplantationẽ contra me vt ꝑ oſculũ traderet iudeis

O deus pater illi ita crudeliter in me deſeuiunt Tu autem miſerere mei et reſuſcita me glorioſa reſurrectione tertia die et retribuam eis viciſſitudinẽ bonum que in me gerunt.

Jn hoc cognoui per experientiã quod in me ſemper placuit tibi: quoniam non gaudebit finaliter populus iudaicus ſuper me.

quia licet gauiſi ſūt ad horā de mor
te mea: triſtati ſunt multo plus d̄ re
ſurrectione mea in qua maxime de/
clarata fuit gloria mea.
Me aūt propter meritum in/
nocentie mee quia ſemp̄ ſine pec
cato fui ſuſcepiſti me animā me/
am ab inferis: corpus meū de ſepul
cro: cum gloria impaſſibilitatiſ ⁊ im
mortalitatis et confirmaſti me
in preſentia tua ſtabiliter in eter
num me ad dexterā tuā collocādo
Hinc Benedictus domin⁹ de⁹
iſrael a ſeculo et in ſeculū nos
aūt amen amen reſpōdeamus

Pſalm⁹. XLI. in quo mone/
tur fidelis ne ſeculi triſticie re
trahant eum a deſiderio eter/
ne vite.

Vox fidelis deū deſiderātis.

Quemadmo
dum ceruus vexatus a
venatorib⁹ ⁊ calefact⁹ de
ſiderat fontes aquarū vt ſitim
⁊ eſtū extinguat ita anima mea
demonū temptationib⁹ ⁊ malis ſecu
li afflicta deſiderat venire ad te
deus. Summe deſiderauit
anima mea ad deum fontē vi/
uum vnde om̄ia bona fluūt: cupio
plane diſſolui quia ſitio in hac pere
grinatione ſitio in curſu huius vite
ſatiabor in aduētu eius ſed quan/
do veniam et apparebo añ fa
ciē dei. id eſt. quādo erit dies illa
qua exutus vinculis corporis pre/
ſens cōſpectui mei redemptoris vi/
deam cum facie ad faciē
Interim autē dum curro dū pegri/
nor ſiue in pſperis ſiue in aduerſis.
Deſiderij mei lacrimas fūdo:
que lacrime nō inediā ſed ſatietatē
intulerunt: nec immerito quia fletuſ
ille cibus eſt animarū: corroboratio
ſenſuū: ablutio peccatorū: refectio
mentium: lauacrum culparum fue/
runt inſuper mihi lacrime. dū
improperādo ⁊ inſultādo dicitur a
paganis fidelibus meis vbi eſt
deus tuus veniat liberet vos
Hec recordatus ſum. ſ. impro/
peria infidelium dicentiū: vbi eſt de
us. ⁊ hac occaſione queſiui medi
tatus p̄ omnia viſibilia ſi p̄ ea inui
ſibilem cognoſcerē creatorem meū:
⁊ cum hec nō oſtenderēt quia ſolum
inueni quedā veſtigia eius effudi
dilataui in me animam meam
vt relictis omnibus exteriorib⁹ con
templarer in meipſo aliquid tale qđ
ſit deus me⁹: ſed cum nec in exterio
ribus nec in anima mea deū inueni/
rem. quia hec variabilia mutabil'
de⁹ excedit: hoc feci quoniā tran
ſibo in eccleſiā tabernaculū
domini vbi deus multa mirabilia
fecit ſanctis ſuis ⁊ ibi intuear ſapiē
tiam admirabilē fidei que docetur i
ea ⁊ admirādas virtutes quib⁹ mul
ti fidelium reſplendēt. et inde mente
per cōtemplationē pueniā vſq; ad
domū domini i qua clare videbo de
um meū. Inde trahor inde ſuſpi/
ro feſtināter accedere ad domū dei:
quia ibi erit Gaudium et exulta/
tio de bonis habitis. ꝯfeſſio lau/
dis de beneficiis gr̄e ſuſceptis ſpi
ritualis refectio mire ſuauita
tis. Propheta loquit' ad animā
ſuā eamq; cōſolat' rabeſcentē pſecu
tionib⁹ ⁊ calamitatib⁹ hui⁹ ſeculi di
cens: Quare triſtis es aīa mea
et quare ꝯturbas me cū de adu/

torio diuino certa ſis.q̄re triſtaris
Aduerſus hec ſalutare remediū ſe/
quitur:Spera in domino . quia
ſpes eius oīa cōmutat in meliꝰ et ad
eternū gaudium ꝑducit quos ſeculi
huiꝰ triſticia inflicta cōcluſerit: bea
ti eni qui lugēt q̄m ipſi cōſolabūtur
ꝯſolare ergo aīa mea quoniaꝫ ad
huc laudabo eum dicēſ tu es ſa
lutare ꝑticeps humanitatis mee.
et deus meus.

Sed quia in me nō eſt firmitas.per
ſtrepit enī mūduſ ⁊ caro grauat nec
eſt mihi ſpes de viribus meis. Ad
meipſum anima mea ꝯturba
ta eſt propterea vt euadam iſtas
tribulationeſ memor ero tui.id ē
ſumma velocitate recurro ad te in
humilitatē quam iordanis de/
ſignat et memor abrenunccia/
tionis diaboli quā in baptiſmo fe/
ci:qđ ꝑ hermonium intelligitur:⁊
cum volūtate faciendi que tibi deo
meo placita ſunt ſemper.

Decet vt ſim memor tui q̄m euāge/
lium et lex que ꝑpter ꝓfunditateꝫ ſa
pientie ⁊ agnitionis dei dicūť Ab
iſſus in hoc concordant ꝙ me/
mor ſim tui.quia in vtroqꝫ ꝓmittiť
auxiliuꝫ homini q̄ memor eſt dei . et
hoc in voce predicatorū et do
ctorum qui catharacte dicūtur
quia ꝑ eos fluēta diuine ſapiētie no
bis emanāt. Ideo etiā memor ero
tui q̄m Oēs tribulationes tam
grauiores q̄ dicūtur excelſa ꝙ mi/
nores q̄ deſignanť ꝑ fluctꝰ que ſu/
perāt vires meas tranſibūt a me
in futuro Ideo ⁊ ero memor dei qꝛ
In die.i.in qualicūqꝫ huiꝰ ſeculi ꝓ
ſperitate mandauit dominꝰ mi
ſericordiam ſuam quia ſola mi/
ſericordia ſua ⁊ pietate dat pacem
⁊ bona cuncta fidelibꝰ et nocte.i.
in qualicūqꝫ aduerſitate mādauit.i.
ꝓmiſit canticū.id eſt. exultationeꝫ
cōplere qđ in ꝓſperitate promiſerat
ſpecioſa enim eſt miſericordia in tꝑe
tribulationis.qꝛ tunc fructꝰ eius de
monſtratur. Cū vndiqꝫ mala ſint
in hac mea ꝑegrinatione ſingulare
ſolamen eſt mihi Oratio que eſt
apud me intus habeo in me quod
offerā.non enī vt exaudiat me dn̄s:
nauigabo vt de longinquo afferam
thura ⁊ aromata aut de grege vitu
lum aut arietē:intuſ habeo victimā
quā immolē:intus habeo thus qđ i
ponā.apud me ē oratio que fiēda
eſt auctori et ꝯſeruatori vite
mee qua orōe dicam deo ſuſcep
tor meus es tu qui penitenteꝫ ſu
ſcipis qui vota orationū meaꝝ non
ſpernis.

Uir iuſtus ſentiēs quanta illiꝰ quie
tis dulcedo futura ſit ⁊ mundi iſtiuſ
pericula:dicit more humano Qua
re oblitꝰ es mei ꝑmittendo me tā
diu his miſeriis vexari:cur tamdiu
differs vt me inducas in domuꝫ tu
am:quare contriſtatus incedo
ꝑ viam huiꝰ vite:ideo cōtriſtatꝰ qꝛ
diabolꝰ affligit me tēptādo quia
carniſ vicia iuito aut repugnāte aīo
ſuſtineo Uox eccl'ie lamētātiſ caſū
maioꝝ. Ita affligit me inimicꝰ vt
nō ſolum cōfringāť carnes mee.ſcꝫ
debiles fideles ſed etiam oſſa mea
ſcꝫ maiores eccleſiaſtici ꝑlati in qui
bus putabatur eſſe aliqua fortitudo
vt cedant fracti per impatientiā tri
bulationibus ⁊ ſcandalis :et cadant
per peccatū a ſtatu rectitudinis de
quo exprobrauerūt mihi verbis in

rioſis qui tribulant me inimici mei heretici ⁊ mali xp̄iani.

Hoc modo exprobrauerūt Dum dicunt meis fidelibus maxie martyribus ꝓ Christi fide in afflictionibus conſtitutis Ubi eſt deꝰ tuus: vel nullus eſt vel ſi eſt de te nō curat ⁊ ſi curat liberet te ſi poteſt ꝓpter h̄ turbata eſt anima mea quid autē ſuadeā: nō inuenio niſi quod ſ̄.

Quare triſtis es anima mea et quare conturbas me ſ; ne dicas ideo turbor q2 hic mala patior: confortare o anima ſpera in deo: quoniam adhuc in futuro confitebor ei ꝙ ipſe eſt ſalutare vultus mei et deus meꝰ

Pſalmus. XLII. in quo monemur ne in preſſuris deficiamus. Cum vir fidelis ſeculi huius iniquitatibus angeretur celeſti deſiderio affectꝰ ait

Udica me deus iudicio diſcretionis ſiue ſeꝑationis ī futuro iudicio: ſeꝑando me a malis: et diſcerne merita mea ab impiis. diſtet inter illum qui in te credit ⁊ illum qui nō credit de gente non ſancta mala ⁊ ꝑuerſa ſcz ab homīe iniquo et doloſo erue me.

Cum nō mihi arrogē fortitudinem qua opus eſt inter mala huiꝰ ſeculi ſed tu deus ſis Fortitudo mea quare ergo me repuliſti ſm̄ ꝙ videtur. repulſum enī me puto cum non ſtatim habeā qd̄ opto et quare triſtis incedo niſi quia affligit me inimicus quotidianis temptationibus hic in p̄nti qd̄ nō faciet in futuro Ut aūt excludat̄ inimicus me affligens oro dn̄e Emitte lucem tuam et vitatem tuam aufer tenebras ⁊ da lucē: aufer errorē ⁊ da veritatē ipſa tm̄ lux tua et veritas deduxerūt a peccatis et adduxerunt ad firmā credulitatē domini ſaluatoris qui mons dicit̄: et in tabernacula tua in eccleſiā ꝑ̄ſentem in qua ſunt diuerſitates ſanctorum. que ſunt quedā ꝑegrinationes ſuper terram.

Deduxiſti me domine in tabernacula vbi poſitus ſpero ꝙ inde Introibo ad altare inuiſibile celeſtis hieruſalem quo non accedit aliquis iniuſtus: at qui accedit ſumitur ī olocauſtum diuino igne totus incenſuſ ad dominum introibo qui letificat iuuentutem meam dando mihi immortalitatē ⁊ impaſſibilitatem. Item Confitebor tibi in cithara deus meus: cōfeſſione laudis in tribulatione gratiaſ agēs: nū ꝙ̄ enī ꝓpter quecunq3 huius ſeculi aduerſa a tua laude recedam. Cōſequenter vir fidelis alloquitur aīā ſuam ꝑſuadens ei triſticiā huius ſeculi fugiendā per quā patientie robur frangitur. per hāc charitatis lumen extinguitur. ꝑ hanc ſpei noſtre deſiderium virtuſq3 molleſcit ⁊ omnis vita confunditur: vnde ait: quare triſtis es anima mea: et quare ꝯturbas me dū deū adiutorē habeas. Cōſolare aīa mea Spera in dn̄o q̄ oēs ſeculi fluctus mitigat ⁊ in tēptatiōibꝰ ꝓtegit q̄ oīa peccata ꝯdonat quoniā adhuc confitebor illi ꝯfeſſione laudis dicens tu es ſalus mea. tu es ſalutare vultus mei et deus meus.

Pſalmus. XLIII. in quo con-

fortantur infirmi fideles ad/
mirantes cur martires videa
tur hic deus derelinquere cuꝫ
patres antiquos in manu va/
lida legatur iuuiſſe.

Propheta in pſona marti/
rum recolens beneficia anti/
quis collata ait: D

Eus auribus
noſtris audiuimus in
tellectu noſtro ꝯgnouim⁹
et patres noſtri ꝓphete que geſta
ſunt illoꝝ tempe retulerūt nobis ſcꝫ
Opus quod opatus es in die/
bus eorum Moyſi Joſue ꝛ alioꝝ
patꝝ.ſ.in diebus antiquis.
Opatus aūt es opus hoc.ſ.ꝙ Po
tentia tua morte ꝛ aliis modis gē
tes diſperdidit terre ꝓmiſſionis.
ſcꝫ amorreum eueū ꝛ alios et plan
taſti filios iſrael: afflixiſti po
pulos qui ibi erant: ꝛ expuliſti eos
de terra promiſſionis vt alios in/
troduceres ꝛ regnum eorū tua miſe
ricordia confirmares.
Tua virtute tua potentia hec
facta ſunt non eorū: nec enim
in gladio ſuo nō p bella ſua poſ/
ſederunt terraꝫ: nec robur eo
rum ſaluauit eos ꝙ nō ruerēt in
manus inimicorum.
Sed potētia tua ſaluauit eos
et fortitudo tua et ſapiens ꝯſi
lium a te eis datum: quoniam
ꝯplacuit tibi in illis ſcꝫ ex beni/
uolentia ꝛ grā tua. Tu ipſe ꝗ hec
illis feciſti es rex me⁹ et de⁹ me
us nō mutat⁹ nō diminut⁹: ꝛ ſi tpa
ſint mutata ꝛ variata creator tēpo/
rum nō mutat: tu dico qui mādas
victorias in bellis populo iu/
daico qui exiunt de iacob: ſicut
ergo illi ꝯfiſi ſunt de te: ita ꝛ ego cō
fido. Nō ſicut tua virtute aſſiſtē
te filii iſrael inimicos ſuos diſperdi
derunt ita In tua virtute inimi
cos noſtros ventilabimus diſ
perdemus poteſtate nobis a te
data: et p virtutem tuam ſper
nemus hoſtes noſtros in pñti:
vel in futuro ꝙ nihil poterūt nobis
nocere. Benedico in virtute tua
qꝛ Nec in meritis meis aut ar/
mis aut viribus ſperabo ſicut nec
patres noſtri ſperauerūt in ſuis.
Saluabis enim nos in futuro
de immūdis ſpiritibus: qui hic nos
multipliciter affligunt et odien/
tes nos ꝯfundes dānatiōe eter/
na qñ dicet eis: diſcedite a me male
dicti. Laudes dicemus deo no
ſtro in ꝑpetuum ꝙ nos eripuit d
affligentibus nos: et in nomine
tuo qd eſt Jeſus laudabim⁹ te ſi
ne fine ꝯfitētes ſaluationē no
ſtraꝫ ꝛ oīa bona nr̄a hr̄e a te: nihil
meritis noſtris attribuētes.
Propha in pſona martyꝝ Tu do
mine tot bn̄ficia ꝯtuliſti patrib⁹ an
tiq̄s nūc aūt repuliſti nos ita p
miſiſti ꝛ pmittis nos affligi ꝙ repu
tamur a te repulſi et ꝯfudiſti nos
nō in ꝯſciētia ſꝫ in facie hominū: cū
enī fuſtib⁹ verberib⁹ ꝛ iniuriis affli
gimur. ꝛ vt criminib⁹ obnoxii mor/
ti mācipamur: reputamur ab eis cō
fuſibiles: pcedim⁹ ad īimicos nr̄os:
et tu ñ ꝓcedis nobiſcū aut mit/
tis angelū pugnare ꝓ nobis ſicut fa
ciebas cū iudeis. illi enī tua v̄tute ꝓ
ſtrabāt ꝗ ſe ꝯ electū populū erigere
temptabāt: nos vero inualidi ſum⁹
cōtra inimicos nr̄os. vnde ſequitur

Auertiſti.id eſt.auerti permiſiſti nos retrorſum poſt inimicos noſtros fugiẽdo.quia illi victores ꝛ nos victi:plures eni de noſtris pe narum timore retrorſum auerſi ſũt a via veritatis declinantes:et qui oderunt nos diripiebant eos ſibi in predã ꝛ carceres vt plagis ꝛ reliquis tormẽtis vexarẽt oĩa bona eoꝝ ſibi vendicãtes.

Dediſti autem nos in fide perſiſtentes firmiter deuorandos tanꝙ oues que morſibus lupoꝝ deuorande exponũtur et in gentibus diſperſiſti eos.nam Petrꝰ rome eſt crucifixus.et Thomas in india eſt occiſus:et ſic d̕ aliis qui in diuerſis exiliis ꝑſecutioni traditi ſunt.

Vendidiſti.i.ꝑmiſiſti fideles tuos ita facile capi vt hi qui eos emebant precium ꝓ eis dare non ĩdigerent ꝛ non fuit multitudo precij in emptionibus eorum. quia minimo aut nullo ꝑcio ducebãtur in ſeruos. Poſuiſti nos obprobrium ꝑſecutoribus noſtris qui vicini noſtri ſunt ſꝫm habitationem humanã et ſubſannationem et deriſum eis qui ſepe exprobrant nobis irridẽdo dicẽtes:veniat deus veſter:eruat vos de manibus noſtris.

Poſuiſti nos gentibus in ſimilitudinem vt de nobis formaꝫ maledictionis ſumãt alios maledicẽdi.ſic pereas ſic moriaris:ſicut chriſtianus ille aut lapidatꝰ vt Stephanus:vel arſus vt Laurẽtius et poſuiſti nos commotioneꝫ capitis in populis ad inſultandũ nos et deridendũ dicentibus nobis ꝙ ꝓpter ſcelera noſtra damnationi ſumus deputati.

Quid ꝑ ſingula currimus: Tota die verecundia opprobriũ meorum continue eſt in conſpectu meo ꝛ confuſio faciei mee induit vultum meum rubedine ſignũ eni verecundie eſt rubor ĩ facie. Et hoc A voce exprobrantis ſcꝫ ingerentis mihi opprobrium in facie et occulte detrahẽtis ex omni enim ꝑte audio opprobria et blaſphemias ab inſtantia inimici odio habentis me: et actu perſequentis.

Dicunt martyres. Hec oĩa mala venerunt ſuper nos quaſi fera terribilis quaſi fluuius turbulentus et patiẽter ꝑtulimus nec ꝓpter omnes predictas grauiſſimas moleſtiaſ obliti ſumus te ſed ſemꝑ habuimus te in iugi memoria inique non egimus timore mortis in lege tua quã parati ſumꝰ obſeruare.

Nec receſſit retro cor noſtrũ auertendo ſe a fide et charitate tua. et ſemitas noſtras que erant in ꝓſperitate ꝛ voluptate ſeculi diminuiſti a via tua que ſemper fuit bona et ſancta ꝛ oſtendiſti nobis viam artam ꝛ anguſtã ꝗ ducit ad vitã

Non ſumus obliti te. Quia humiliaſti nos in loco afflictionis et cooperuit nos hec mors tẽporalis que vmbra mortis eſt: non vera mors:ſola illa ẽ vera morſ que eſt ſpũalis dãnationis eterne

Non ſumus obliti te ꝓpter has tribulationes ſcientes ꝙ: Si obliti ſumus nomen dei noſtri a viis eius declinantes.ſi expandimus manꝰ noſtraſ in oratione adorando idolum.

Nonne deus iſta requiret: vt puniat: certe ſic ipſe enim nouit abſcondita cordis.

Uox martyꝝ. Quoniam longis paſſionibus mortificamur non ꝑ criminib⁹ noſtris ſꝫ ꝓpter te vt fides tua in gentib⁹ augeat et extimati ſumus digni morte: ſicut oues occiſionis que nō reputantur vtiles niſi ad occidendum exurge ergo in adiutoriū noſtrū Exurge in auxiliū noſtrū loq̄t more humano. ⁊ cōforta ſtātes q̄ negligere videris exurge ne repellas finaliter ⁊ ſi videaris nos repuliſſe ad tempus. Quare auertis faciem tuam quaſi non velis exaudire nos: et obliuiſceris inopie noſtre nō dando nobis ſpiritum fortitudinis ſine quo inopes ſum⁹ et tribulationis noſtre quā ꝓpter te patimur eaꝫ mitigādo. nos neſcim⁹ q̄re ita facis: licet credam⁹ ꝙ iuſte ⁊ pie facias:

Ideo ne obliuiſcaris. Quoniam anima noſtra humiliata eſt vt te inuocem⁹ in auxiliū inter manus impioꝝ ⁊ pſequētiū qui ſunt puluis quē ꝓiicit ventus a facie terre. et qꝛ qđ cuꝫ dolore dico venter noſter ſcꝫ infirmi noſtri inter nos adheſerunt terrenis hominibus ⁊ cōſenſerūt iniquis recedentes a fide ⁊ cum ita ſit oramus: Exurge dn̄e adiuua nos tantis malis oppſſos et redime nos ab his malis nō ꝓpter meritū noſtꝝ ſed propter nomen tuum.

Pſalmus. XLIIII. in quo cantatur laus ſponſi et ſponſe. ſ. Chriſti et eccleſie.

Uox prophete

Mens mea ex plenitudine gratie ſpiritualis.

Ructauit verbum bonū quia cōſolatorium cū ſit myſterii Chriſti ⁊ eccleſie expreſſiuū quod dicere intendo et omīa alia opa mea dirigere ad laudem et honorē regis regum Jeſu chriſti.

Nemo putꝫ aliquid a me dicere ſꝫ a ſpirituſancto. cuius Lingua mea calamus velociter docentis ſiue inſpirātis i quo laus ⁊ virt⁹ hui⁹ ꝓphetie oſtenditur. Commēdatio ſponſi. Propheta ꝯmendat ſponſum multipliciter. Primo a forma dicēs: Specioſus forma pre filijs hominum tum ex parte corporis quod ſpirituſſācti virtute formatum eſt in cuius opere nō poteſt eſſe error aut defectus: tum ex parte anime que ab inſtanti creationis omnibus gratiis ⁊ ſcientiis repleta fuit. Secundo cōmendat a gratioſitate doctrine dicēs: Diffuſa eſt gratia in labijs tuis qꝛ eo loquente mūdus gratiā reconciliationis accepit propterea benedixit te deus: benedictione ſpiritualis regni cuius non erit finis. Tertio cōmendat ꝓpheta ſponſum a virtute ⁊ fortitudine dicens: o tu Chriſte Accingere in carne aſſumpta: gladio acutiſſimo ſpiritus quod eſt verbum dei: aſſume predicationis verbum qui diuidat filium a patre: filiam a matre: nuruꝫ a ſocru: qui male coherētia ſeparet potentiſſime: non ſegniter ſed viriliter: quoniam tibi nemo obſiſtere valebit: Quarto cōmēdat ſponſum a ꝓbitate dicēſ

Specie tua et pulcritudine iu
ſticie tue accinct⁹ intende vt pfici
as curſum legatiõis tue feliciter.p
cede velut ſpõſus de vtero virgina
li et regna p fidẽ in cordib⁹ boĩm
oppreſſo mortis impio

Procede ⁊ regna ⁊ hoc.quia Pro
pter veritatẽ doctrine ⁊ vite quã
tu ⁊ tui docẽt et manſuetudinez
quã tu ⁊ tui ſuſtinuiſtis patiẽter mo
leſtias ⁊ iniurias et iuſticiam abũ
dantem quã oſtẽdiſti in tua paſſione
offerẽdo te deo pr̃i p offenſa huma/
ni generis deducet te mirabili:
ter maieſtas tue diuinitatis q̃
te aſſumpſit : deducet te p hui⁹ vite
curſum:⁊ hoc mirabiliter qꝛ mor/
tuos ſuſcitabis:leproſos mũdabis:
⁊ multa alia miracula facies.

Verba tua ⁊ tuoꝝ apoſtoloꝝ q̇ a te
miſſi ſunt ad p̃dicandũ ſicut Sagit
te penetrabũt corda infidelium
inimicorũ regis xp̄i q̇ talibus ia
culis pſtrati ꝯuertẽtur et ſub tua
obedientia humiliabũtur corã
te adorãtes ⁊ q̇ primo nõ credendo
erãt inimici regis fiẽt credẽdo amici

Quinto ppħa cõmẽdat xp̄m a iu:
diciaria poteſtate dicens : Sedes
tua.i.iudiciaria ⁊ regalis poteſtas
tua o deuſ nõ eſt tpalis ſed ſempi
terna: diſciplina regni tui. di/
ſciplina equitatis q̃ veraciter re
cta eſt:que nulla prauitate curuatur
virga iſta iuſtos regit ⁊ impios per
cutit.que ab ipſius diuinitate proce
dit fortitudo inuicta. equitas rectiſ
ſima.inflexibilis diſciplina.

Vere v̂ga regni tui virga directiõiſ
qꝛ nõ ſolũ in te iuſtuſ es ſꝫ etiã in ali
is.Diligis iuſticiaꝫ et odis in:
iquitatẽ.ppterea vnxit te de⁹

pũritate ꝯſcientie et plenitu/
dine gratie pre omnib⁹ſanctiſ

Sexto cõmẽdat xp̄m ſponſum ab
ornatu veſtis ⁊ a pulcritudine habi
tationis dicẽs:odores virtutuꝫ his
aromatibus deſignati . Mirre et
gutte ⁊ cetera ſpirabunt de car:
ne tua qua velut veſtimento
diuinitatis ſe circumdedit et a
cordibus ſanctorũ in quibus
habitas que domus eburnee
dicuntur ppter caſtitatẽ ⁊ decorem
virtutũ ex quib⁹ odoramentis omẽſ
eccleſie quas apoſtoli tibi in fide ge
nuerunt delectabilem te haben
teſ exultabunt honorando no
men maieſtatis tue.

Septimo ꝯmẽdat ppħa ſponſum a
ſponſa.quã deſcribit q̃ntũ ad q̇nqꝫ.
Primo quo ad ſpõſi pn̄tiã qꝛ Aſti
tit ſemp deo adherens ⁊ ꝯiuncta.
Secũdo quo ad dignitatẽ quia re/
gina que ſub rege regit. Tertio q̊
ad gloriam ſiue prerogatiuam quia
a dextris ſtat ſcꝫ in potioribus bo
nis gratie p̃ſentis vite.Quarto q̃n
tum ad ornatum in veſtitu deau
rato.id eſt.in doctrina apoſtoloruꝫ
⁊ ppħetarum . Quinto quo ad ſpe/
ctabilẽ ſocietatẽ qꝛ circũdata va:
rietate virtutũ ⁊ meritoꝝ ſanctoꝝ
ſcꝫ gẽmis virginũ:croco martyrum
purpura penitẽtiũ:his eni ornat̃ ec
cleſia.vel circũdata varietate omni:
um linguaꝝ in vna tñ fide ⁊ diſcipli
na conuenientiũ.

Propheta quaſi vnus de apoſto:
lis qui predicationis verbo populũ
genuerũt chriſtianũ dicit:o Filia p̄
dicatiõe genita non ſis negligens:
ñ ſurda:aut icauta ſꝫ audi et vide
⁊ intellige talẽ ⁊ tantũ regem cui es

deſponſata et inclina aurē tuaꝫ
ad obediendū et obliuiſcere po
pulum iudeoꝝ ꝛ gētilitatis vñ ve
nis et conuerſationē et ꝯſorti
um diaboli q̇ primo te fedā genuit:
ſic fies decora. Si feceris hec que
dicta ſunt fies decora Et rex dele
ctabitur in decore tuo quē ipſe
dedit tibi ꝑ grām in te imaginē ſuā
reparās qd̄ magnū eſt ꝛ deſiderādū
quia iſte eſt rex magnꝰ in poteſtate.
quoniam ipſe eſt dominꝰ q̇ om
ni genti dominat̄ magnus nature
nobilitate quia deus tuus magnꝰ
in honore quia adorabunt euꝫ ꝛ
deprecabūtur omnes populi totius
mundi. O filia ſi feceris que dico
venies plurimū honorāda: nam Fi
lie tiri anime fideliū diuites ple
bis nobiles ꝛ ſapiētes qui de genti
litate: apoſtoloꝝ ꝑdicatione ꝯuertē-
tur ad regē ꝛ ſponſum tuū cuꝫ mu-
neribus vultū tuum depreca-
buntur magnificas elemonas of-
ferentes tibi ad ornamentū tuū de-
ſiderātes ſocietatē ꝛ cōformitatem
tuā. Secūdo cōmēdat ſponſam a
gloria dicēs: Omnis gloria eccle
ſie filie ꝛ ſponſe regis cōſiſtit non
in exteriori apparatu ſed interiori
ornatu: interiora ornatꝰ ſunt ꝯſciētia
pura: ibi videt Chriſtus: ibi amat
Chriſtus: ibi loquit̄ Chriſtꝰ: ibi co-
ronat Chriſtꝰ: ꝯſiſtit etiā gl'ia eccle
ſie in doctrina ſapientie que re-
gina eſt circūamicta varietati-
bus ad decorē ſcꝫ varietate lingua
rum diuerſaꝝ: varietate ſtatuū va-
rietate gratiaꝝ. ꝛ virtutū que ſunt
in ꝑſonis huiuſmodi ſtatuū. Ter
tio cōmendat ſponſam a ſocietate ſi
ue a domicellis que ſequūtur ſpon-
ſam dicēs: Adducentur regi v-
gines fideles ſcꝫ que primū retinēt
inter omnes gradus locū poſt eaꝫ
ſcꝫ vniuerſalē eccleſiā q̄ eſt generalis
mater fideliū adducent̄ quideꝫ grā
dei. qꝛ nemo venit ad me inq̄t chriſtꝰ
niſi pater traxerit eū. Prime etiaꝫ
regine in fide ꝛ virtutibus vt vidue
caſte q̄ ſecundū obtinēt locū ꝛ in ma
trimonio ꝯtinētes que tertiū locum
tenent afferentur tibi o rex.
Afferentur quidem in leticia
et exultatione miniſteriis angelo
rum: ꝛ nō ſolū adducētur ad conſpe
ctum: veꝝ etiā in penetralibꝰ re
gis. i. in hieruſalem futurā.
Quarto cōmendat ſponſam a prole
dicēs: o ſponſa Pro patribꝰ tuis
id eſt. loco apoſtoloꝝ. qui fuerūt pa-
tres tui. ipſi enī ſunt qui te genuerūt
ſpirituali generatiōe nati ſūt tibi
filij. ſcꝫ epiſcopi conſtitues eos
pricipes loco apoſtoloꝝ ſup om
nes populos per vniuerſum
orbem. Qui principes conſtituti
Memores erunt nominis tui
domine tue fame tue glorie: predi
cando ipſum: ipſum in memoria ha
bentes ꝛ aliis in memoriā adducen
tes ꝛ hoc per omnes ſucceſſio-
nes vſqꝫ in finem ſeculi
Propterea quia conſtitues prin-
cipes ſuper omneꝫ terram populi
credentes per eorū predicationem:
ꝛ doctrinam quā ſeminauerūt. quā
in ſcripto dimiſerunt confitebun
tur tibi confeſſione laudis. non ſo-
lum in preſenti: ſed etiā i futuro vbi
eſt eterna et ꝑfecta laus.

Pſalmus. xlv. in quo de aduentu Chriſti qui ſingulare fidelium refugium eſt

Propheta in pſona fideliū
dicit: nihil eſt timendum. quo/
niam.

Eus noſter re

fugium et virtus ad quē
inter pſſuras calamitatū cō
fugimus. ⁊ in quo ab omnib⁹ picul'
liberamur et in tribulationibus
ſeculi que nos plurimū fatigāt ad/
iutor valid⁹ eſt potens ſufficienter
nos defendere Propterea quia
talis eſt nobis in te ſecuritas: non
timebimus dum in aduentu tuo
ex nouitate tāti miraculi turbabi/
tur terra. i. generatio iudeoruꝫ et
montes. i. apoſtoli q̄ relictis incre
dulis iudeis tranſferūtur ad pdi
candū gētib⁹ ad extrema maris
Cum aūt apl'i ingrederent' ad gē/
tes barbaras Et ſono predica/
tionis annūciarent euāgelium
Chriſti turbati ſunt populi con
turbati ſunt excelſiores ſeculi po
teſtates q̄ de eoꝝ pdicatione fuerāt
pterrite viſa fortitudine dei q̄ aſſiſte
bat apl'is ⁊ aliis ſāctis pdicatorib⁹
Inter hos ſeculi fluct⁹ ⁊ ſonit⁹ nō
timēt q̄ ad diuinū auxiliū refugiūt.
quia Spū ſſancti inundatio le
tificat cōſolat' leticia ſpūali eccle/
ſiam dei eā ſua grā cōfirmādo cō/
tra tribulationes q̄ inferūt' ei quaꝫ
altiſſimus ſanctificat aqua ba/
ptiſmatis a viciis abluendo ⁊ incre/
menta virtutū preſtando.
Letificat aūt ⁊ ſanctificat eccleſiaꝫ
deus. qꝛ Deus in medio eccle/
ſie habitās. omnib⁹ equaliter cōſu
lens non ſeparabitur ab ea ſꝫ ſem
per in ea manebit ſupra ſe firmā pe/
tram eā ſolidās adiuuabit eaꝫ de
us mane diluculo qm̄ illud lum
exorietur qn̄ de eterni ſolis ſplēdore
illuſtrabit'. adiuuabit eā dico ſeculi
aduerſitate laborantem.
Hoc patet qm̄ intonāte p pdicato/
res ſuos ⁊ miracul' coruſcāte Con
turbate ſunt gentes p pdicatio/
nem apoſtoloꝝ: nō tn̄ ſic vt euertant
eccleſiā ſed ſalubriter. qꝛ relicta gē/
tilitate ad Chriſtuꝫ ꝯuertunt' et re/
gna que erecta erāt p ſupbiā vt ſe/
uirent inclinata ſunt ad ſuſcipiē/
dam fidē vt adorarēt ⁊ ſe iugo Chri
ſti ſubmitterēt dedit vocē ſuam
p ora apoſtoloꝝ. inſonuit apoſtolica
tuba terrena corda mota ſunt
timore iudicii ab infidelitate ad fi/
dem. a viciis ad virtutes.
Quis eſt iſte ad cui⁹ vocē mota eſt
terra: reſpōdit ppheta nō quecunqꝫ
poteſtas nō angel⁹ nō aliqua creatu
ra ſiue terrena ſiue celeſtis. ſꝫ Do/
minus virtutū eſt cui virtutes ce
leſtes ſeruiūt: cui omnis potētia fa/
mulatur. q̄ eſt nobiſcū aſſūpta car
ne noſtra: pprie eni de⁹ omniū nr̄oꝝ
dicit' eſſe ſuſceptor qn̄ carnem p fi
delium ſalute ſuſcepit De⁹ iacob. i.
deſignatoꝝ p Jacob.
Et ideo o vos populi Venite paſ/
ſibus fidei et intelligite intellectu
fide illuminato magnalia opa do/
mini nr̄i ſaluatoris q̄ fecit in incar
natione ſua vt de pace nimia et h⁹/
modi que poſuit ſup terraꝫ et il
la opa erāt pdigia quia aliqd ptē/
debāt: quid: hoc ſcꝫ qd ipſe eſt aufe
rens bella ſpūalia fidei qb⁹ rebel/
latum eſt ꝯtra deū p idolatras et pa
ganos vſqꝫ ad fines terre h au
tem iā factū eſt cū p Chriſti aduētū
idolatria ⁊ ſupſtitio toti⁹ q̄ſi orbis

perit ⁊ multi in pacem xp̄i deducti
ſunt vere religionis xp̄iane fidez ſu
ſcipiẽtes. ⁊ hoc ſignificabat illa pax
qua tp̄e dominice natiuitatis totuſ
mũdꝰ legit̃ eſſe pacatꝰ qd̓ non hũa-
nis viribus ſed xp̄i dñi corporali p̄
ſentia ꝓbatur effectũ. In cuiuſ
pacis ſignuz ip̄e. Arcum ꝯteret
ſcȝ occultas malignoꝝ inſidias: et
ꝯfrĩget arma ſupſticioſa certami
na paganoꝝ: et ſcuta. ſ. ꝓtectionẽ
ꝑfide p̄ſũptiõis igne ſpũ ſſancti
ꝯburet exue nos bõe rex armis dy
abolicis ⁊ indue nos armis tuis. ſ.
euangelice veritatis ꝯtinentie fidei
ſpei ⁊ caritatis. Uacate ergo o ho
mines q̇ mũdanis illuſionibꝰ arma
bamini et miliciã dyaboli ꝑageba
tis vacate ab armis dyaboli: a vici
is et tumultibꝰ ꝯtentioſis: quoniã
ego ſum dominus nõ ille q̇ vos
armabat qui vos ad nephãda certa
mina ꝑducebat: ſed ego ſum deus:
qui exaltabor per fidẽ in genti
bus et in iudea. Et iam oẽs
ꝯfiteantur ⁊ dicant Deus virtu
tum eſt nobiſcũ et ſuſceptor
noſter deus xp̄iãi popl̓i figurati
ꝑ iacob q̇ dilectꝰ fuit a deo.

Pſalmꝰ. XLVI. in quo omẽs
fideles inuitantur ad laudan
dum deum.

Propheta in perſona apo
ſtolorũ ait. cũ tot beneficia
vobis fecerit deus:

mnes gentes

ad quas ꝑuenit gr̃a dei gau
dete bonis oꝑibus iubi
late deo voce exultationiſ con
cordent manꝰ ⁊ lingua: ille operent̃
hec confiteatur Merito iubilã
dum et pſallẽdum eſt deo. Quoni
am eſt dominꝰ q̇ dñatur omĩ cre
ature excelſus nobilitate nature
qui priꝰ fuerat deſpectus a iudeis.
terribiliſ ip̄e eſt iudicaturꝰ mũdũ
poteſtate. rex magnꝰ ſuꝑ omnẽ
terram: qũo rex regũ eſt ⁊ dominꝰ
dñantium. Propheta in ꝑſona
apl̓oꝝ inquit Plaudite etiam quia
deus Subiecit nobis. i. vniuer-
ſitati xp̄ianoꝝ populos iudeorũ
vl̓ ꝑ fidem vt credentes vl̓ ꝑ dignã
ſue iniquitatis vltõem vt perfidos
obſtinatos et gentes ꝯuerſas ad
fidem ſub predicationibus no
ſtris ſbiecit per fidẽ obediẽtes ple
narie dño iheſu xp̄o q̇ pro oībꝰ mor
tuꝰ ẽ. Plaudite etiã qȝ dñs ſua
gr̃a nõ merito nr̃o Elegit dare
nobiſ vitã eternaz ſequẽtibꝰ
ſpeciẽ. i. illď qď miſtica ſignificati
one iacob quez dilexit. deꝰ p̄mo
monuit. ſ. terrena dare ꝓ celeſtibꝰ.
Dominꝰ non ſolũ elegit dare nobis
hereditatẽ ſuã. ſed aſcendit parare
nob̃ locum. Aſcendit quidez do
minus in iubilo multoꝝ ãgeloꝝ
et ſcõꝝ aſcẽdentiũ cum eo: q̊ aſcẽdẽ
te audita eſt vox clara quaſi
tuba angelorum dicentium admi-
rantibus et ſtupentibus apoſtolis.
Uiri galilei q̇d ſtatis hic aſpiciẽtes
in celũ. Et quia talis eſt ⁊ ſic aſcen
dit. Pſallite deo noſtro gratiaſ
agẽdo pſallite bõis actõibꝰ laudã
do pſallite regi noſtro. ſ. xp̄o n̄
alieno q̄m non decȝ iſta laudatõ q̄m
ſolꝰ eſt q̇ merito laudes accipiat q̊-
niam ip̄e ⁊ vniuerſa creat ⁊ creata
iugiter admiſtrat Pſallite xp̄o
ſapienter diſcrete et deuote: non ſo
lum ore ſed corde debet merito.

Omnipotēns rex vniuerſali
ter coli q̇ ſolꝰ creatoꝛ et liberatoꝛ
ꝓbaẗ eſſe cūctoꝝ. Jd̄o etiā pſal
lite:qꝛ Regnabit dn̄s ſupꝫ gen
tes qui olim ſupꝫ vnaȝ gentē regna
bat regnabit dico qn̄o iam aſcēdēs
ad dexteram patris ſedet ſupꝫ
ſedeȝ ſanctaȝ ſuaȝ.ſ.a dexteris
di:⁊ ſic nihil reſtat niſi ꝙ oēs ſbuci
antur ei. Nō ſolū gētes ſbuciē
tur ei.ſȝ etiā Principeſ populo
rum oim ꝯgregabūtur per fidē
et amorem cū xp̄o qui eſt deus ab
raam et hoc ideo qꝛ apl'i dn̄ ꝓpter
iudiciariaȝ poteſtatē ⁊ ꝑticipatōeȝ
diuine grē fortes fide ⁊ dilectione
valde a chriſto eleuati ſūt, doc
trina et poteſtate miracula faciēdi
ita vt ꝑncipū colla fidei iugo ſbmit
terent.

Pſalmus.XLVII.in quo de
multiplici ꝯmendatione eccle
ſie. Propheta ꝯmendans
ciuitatem eccleſie.primo ꝯmē
dat a dignitate conditoris et
a ſitu dicens.

Magnus domi
nus qꝛ dn̄s vniuerſoꝝ eſt
et qꝛ potenter omnia facit
et laudabilis valde ꝓpter excel-
lentiā nobilitatis ⁊ ſapie eiuſ q̄ pul
cra et mira facit laudabilis qui-
dem in ciuitate dei noſtri.ſ.ec-
cleſia q̄ eſt fundata in xp̄o monte
ſancto eius tercio ꝯmendat eccle
ſiā ab amplitudīe dicēs.Fūdatur
de habitatoribꝰ vniuerſe ter-
re exultātibus de remiſſione pecca
toꝝ nam populꝰ iudaicus per
montē ſion dſignatꝰ et populꝰ
gentilis per latera aquilonis
ſignificatꝰ vniti ſunt ī vna fide xp̄i
ex q̇bꝰ duobꝰ ppl'is eccl'a vniuerſal'
ciuitas regis magni .ſ. dei con
ſurgit.Quarto ꝯmendat ciuitatem
dei a ſapīa ciuiū q̄ vera conſiſtit in
cognitōe dei dicens Deus in do
mibus eius.i.in fidelibꝰ in q̇bus
hitat cognoſcetur deꝰ cognitōe
fidei et hoc cū ſuſcipiet eam mo
uēdo eā ad hāc grām. Quito ꝯ
mēdat ciuitatē dei a dignitate dicēſ
Ecce reges terre principes
ſeculi quoꝝ regna et dn̄atores cul
tui demonioꝝ dedita erāt ad p̄dica
tōem apl'oꝝ congregati ſunt cū
ceteris fidelibꝰ in vnitate fidei
vt fieret vna ciuitas ⁊ vnū ouile.
Jpſi ſcȝ reges ꝯgnoſcētes ꝑ fideȝ
miracl'a q̄ xp̄s ⁊ apl'i faciebant: ad
mirati ſunt ⁊ pꝰ admiratōem glo
rie et miraculoꝝ xp̄i conturbati
ſunt ꝓ peccatis et ꝯmoti ſūt ad
penitētiam ⁊ hoc.qꝛ timoꝛ futuri
iudicii apprehendit eos. Jn q̄
conturbatōe gētiuȝ ꝓ peccatis erīt.
Doloꝛes magni et graues vt
ꝑturientiſ hoc qꝛ in ſpū ſancto
conteres ſupꝫbiam ⁊ cupiditates
hꝰ mūdi in gentibꝰ q̄ deſignanẗ ꝑ
naues tharſis que quōdā ī naui
gatōe negocioꝝ ſupꝫba fuit. Jp̄i
iam credentes effecti clamant cum
gaudio dicentes.Sicut audiui-
mus in lege et ꝓphetis nūciatum.
ſic vidimꝰ in euāgelio in eccl'a ca
tholica ciuitate dei noſtri quā
deus fundauit nō ad tp̄us ſicut
tabernacl'ȝ moyſi ſȝ in eternum.
Jp̄i credentes grās agētes d̄ aduē
tu xp̄i ⁊ de fidei grā ſuſcepta dicūt
Suſcepimꝰ deus miſericoꝛdi
am tuaȝ xp̄ȝ nob miſicoꝛdiẗ datū

aptũ nomẽ: certa ꝓmiſſio ut ille mi
ſericordia vocaret q̃ et ſaluator vere
dr ⁊ redemptor in medio cordis
noſtri q̃ ꝑ grãm tuam facti ſumuſ
templũ tuũz. Queãdmodum
deus nomen tuũ vbiqz diffuſuz
eſt qꝛ nullꝰ eſt q̃ huic non ſe ſbĩiciat
ſic laus tua et reuerentia tui nois
dilatatᷣ vbiqz terrarũ: dextera
tua .ſ. eterna beatitudo plena eſt
iuſticia qꝛ in illam ꝑtez dextere ſo
lum recipiũtur q̃ ipſius munere iuſti
eẽ meruerĩt. Letetur ergo mons
ſion .i. fideles iudei q̃ dicũtur mon
tes qꝛ ꝑmo fidei radios ſuſcepit iu
dea et exultent gentes. filie iu
de ꝑ ꝑ̃dicatõem aplõꝝ q̃ de iudea
deſcenderĩt ꝓpter iudicia tua do
mine: qꝛ recta ſunt quibꝰ quoſdaz
aſſumis et q̃ſdam reprobas. Uos
ergo fideles anime. Circundate
honorantes ſanctaz eccleſiaz di
gnos ei exhibẽdo honores et ꝯple
ctimini ãplexibꝰ caritatis v̇tutes
illiꝰ et mores ſuadẽdo q̇bus acceptis
narrate laudes eiꝰ iuxta doctrinã
aplõꝝ q̃ ſunt turres munitões hꝰ
ciuitatis ꝯ̃ hereticos. Ne anie
fideliũ audiendo leticiã et exultatõ
nem aliq̃ remiſſiõe lenteſcerent ait
Ponite corda veſtra in virtu
te caritatis ſpũſſancti qui hãc
ciuitatẽ ꝓtegit. fortis ei eſt vt mors
dilectio: et vos maiores eccl'e diſtin
cta ⁊ canonica ordinatõe diſponi
te gradꝰ officioꝝ in eccl'a: vt epõſ
p̃ſbiteros dyaconos. ⁊c̃. vt ꝑ eos
magnalia dei non ſolũ his q̃ cre
dũt ſꝫ ⁊ hiſ q̃ crediturí ſũt debeãt
predicari. Narrate ħ. Qm̃ hic
ſcꝫ xp̃s q̃ in terris viſus eſt. et cum
hoibus conuerſatꝰ eſt dominus
deus noſterꝰ ꝑ quez creati ſumus
et ſi in hoĩe lateat ⁊ hoc ineternũ
nõ ad tp̃s ut falſi dii et ipſe regꝫ
nos qꝛ rex nr̃ eſt in p̃ñti ab immi
nentibꝰ periculis defendẽdo. et re
gnet in futuro ad eternaz nos di
rigendo patriam.

Pſalmꝰ. XLVIII. In quo
docemur vt oẽs p̃ñtiſ vite di
gnitates ⁊ voluptates ꝓ nihi
lo ducamꝰ qꝛ ſtabileſ non ſũt.

Propheta volens omnes
auditores attẽtos reddere ad
ea que dicturus eſt ait.

Audite hec
que dicturꝰ ſum omnẽs
gentes ñ ſolũ iudeoꝝ
qꝛ hec ad oẽs ꝑtinent audire auri
bus audiendo ꝑcipite qui ha
bitatis in quacũqꝫ ꝑte orbis
qm̃ qꝺ eſt hic dicendũ vtile eſt pro
bono ꝯmuni oĩm. Propheta qꝺ
dixerat exponẽs ait. Quiqꝫ terri
gene .i. ignobileſ et filij hoĩm .i.
nobiles quaꝝcũqꝫ natõuz ⁊ ſtatuũ
ſiue ſeruꝰ ſiue liber diues et pau
per venite ad audiendũ. nullũ
excipio nulli claudo ſmonẽ.

Propheta reddẽs auditores beni
uoloſ ex utilitate dicendoꝝ ait.
Oſ meũ loquetur ſapientia q̃
eſt altiſſimaꝝ et diuinaꝝ rerũ ꝯgni
tio quã audire et diſcere vtile eſt et
meditatio cordis mei loque
tur prudentiaz q̃ eſt ad mores ꝓ
babiles inſtituendos. in his ei duo
bus oĩs ſmo diuinus quaſi cõſiſtit

Propheta reddens auditores do
ciles ex mõ loquẽdi ĩtelligibili dicit
Inclinabo aurem meaz ſpũi
ſancto in me loquẽti in para.

bolis ⁊ ꝑ enigmata me docente: qꝛ
quidq̇d ñ videmꝰ ꝑ enigma eſt : ⁊ lu
cide tradã voƀ mea opatiõe quod
ꝓpoſui dicendū in pſalterio
id ē nõ ſolũ v̇bo ſꝫ etiã exẽplo vt qđ
doceo oꝛe ꝯpleã ope. Propheta
incipienſ narrare q̃ ſup̃ ꝓmiſerat ſe
dicturꝝ Et ꝑmo đ pena maloꝝ in ꝑ
ſona general' hoīs q̄rit cām dãnatõ
nis ⁊ timoꝛis dicẽſ: Cur timebo
in die illa tremenda iudicii q̃ erit
mala malis: rñdet iniquitas cal
canei mei. i. final' iniquitas ſiue q̃
pſeuerabit vſqꝫ ad fineꝫ vite circũ
dabit nichil ei timendũ eſt niſi pec
catũ qꝛ nulla nocebit aduerſitas: ſi
nulla dñetur iniq̇tas ⁊ in hoc patet
oppoſita ꝑs qꝛ abſoluti ab iniq̇tate
non habebũt tũc timoꝛẽ. Unde
illi timeãt ⁊ diem iudicii formidẽt
Qui ꝯfidunt aut p̄ſumunt ſicut
ſupbi et potẽtes ſeculi in poteſta
te ſua tpali aut amicoꝝ et qui in
multitudine diuitiarũ ſuaruꝫ
tãq̄ i ſummo bono gloꝛiantur. vt
auari. A cꝰ iudicii ſentẽtia nl'lꝰ
Redimi poteſt nec p̄ce nec p̄cio
cõſanguineoꝝ aut amicoꝝ. ſꝫ nũq̇d
ip̄e qui peccauit redimere ſe po
terit: rñdetur qꝛ non qꝛ non po
terit dare ſacrificiũ aut obla
tionem vñ placetur ſiue ꝓpicie
tur ſibi deus. Et ſimil'r nec dare
poterit in alia vita Preciũ vnde
redimatur anima ſua cũ ſit ex
tra tps merendi: et ideo laboꝛabit
in eternũ. i. patietur toꝛmẽta eter
na et viuet in ſempiternuꝫ vt
ſꝑ ſentiat penã. viuet vt ſꝑ intereat
vt ſit eis moꝛs ſine moꝛte ⁊ defectꝰ
ſine defectu. Sꝫ hõ carnalis et
mũdanus. Non intelligꝫ immi
nere ſibi interitũ gehenne. nam
videns iuſtos ⁊ peccatoꝛes ſapiẽ
tes et ſtultos eque moꝛi reputat
qꝛ ñ ſit alia vita in qua p̄mient boni
et in q̃ puniãtur mali: ſꝫ inſipiẽs
qui non credit futuraꝫ vitã et ſtul
tus qui licet credat non tñ cauet: ſꝫ
in tranſitoꝛiis rebꝰ ſpeꝫ ponit vno
codeꝫ mõ ꝑibunt. Et relinquẽt
diuicias ꝓpter quas multa mala
ꝯmiſerũt alienis. et ſi etiam filiis
reliquãt alienis tñ reliquũt qꝛ nihil
eis ꝓdeſſe pñt: Et licet Sepul
cra que ꝯſtruxerunt, magnifice ad
memoꝛiã ſui eſtimẽtur ſm opiniõeꝫ
eoꝝ domꝰ illoꝛũ eterne tñ quia
aliam vitã futurã non credũt ſcðm
tamẽ v̇itatem aīe eoꝝ i inferno ma
nent. Hic fructꝰ diuiciaꝝ queꝫ
eoꝛũ poſſeſſoꝛeſ q̇ aliam vitã eſſe nõ
credunt afferre poſſunt eſt qꝛ Ta
bernacula hitacula pulcra caſtra
palacia domꝰ maneant poſt eos in
multas generationes: vt ſic in
illis maneat eoꝝ fama vnde ſeq̇tur
vocauerũt. i. q̄ſierunt vocari no
mina ſua et famam eoꝝ celebreꝫ
haberi ꝑ multos annos in terris
ſuis. Cauſa hꝰ erroꝛis inde pꝛo
uenit qꝛ Homo cũ in honoꝛe eſ
ſet qꝛ ad ymaginem dei factꝰ ⁊ iñ
aptus eſſet ad poſſidenda celeſtia ñ
intellexit vel ſic egit ac ſi nõ intel
ligeret. et ideo ꝯpatus eſt iumen
tis in eligendo vitam voluptuoſã
que eſt vita pecudũ et iumẽtoꝛuꝫ: et
ſimilis factus eſt illis qꝛ ſbtra
cto honoꝛe ymagis nõ differt a bꝛu
to. nam tolle homini dei ꝯſideratio
nem. oīno pecꝰ inſipiens eſt. p̄ſump
tio vana et caduca ſuperbia. Hec
via illoꝛũ qui ſic agũt via ꝑditio

nis que ſtimulū ⁊ dolorem ſuis au
ctoribus facit et poſtea q̄ſi ſtulti:
vt in ore ſuo ſibi ꝯplaceant pꝰ
q̄ votū nequiſſime diſpoſitōiſ im
pleuerit mox diuinitati gr̄as refert
ꝙ ad ſuū velle ꝑducti ſunt tāꝙ aſſe:
cuti eſſent felicitatē homī poſſibilez
Sed q̇d talibꝰ in futuro erit ꝓphe
ta oſtēdit dicens. Sicut oues du
cte ad occiſionem hoc igno:
rātes ſic iſti in inferno ponen
tur poſt mortē ⁊ dyabolꝰ q̇ dicitur
mors deducet eos de pena in pe
nam. Juſti vero dominabūtur
eorū .ſ. maloꝝ qñ accipiēt iudicia
riā poteſtatē in die iudicii in q̄ dn̄s
ſua claritate omnia q̄ priꝰ erant in
nocte illuſtrabit et auxiliū eoruz
ſcȝ maloꝝ qd̄ habebant ab amicis
carnalibꝰ in potentia ⁊ diuiciis eo
ruz in pn̄ti vita. veteraſcet id eſt
ꝑibit oīno i inferno et a gloria eo
rum tranſibūt ad confuſionē maxi
mam. Mali iſta habēt. Verū
tamen ego: loquitur q̇libet iuſtus
liberabor ab iſtis: qm̄ deus redi/
met animaz meaz de poteſta
te diaboli ſub q̄ erāt hoīes añ ad
uentum xp̄i cum accepit me de
p̄ſenti vita. Ex q̄ ſic mali ꝑibūt
et dominꝰ iuſtos redimet alloquitꝰ
ꝓpheta vnūquēqȝ fidelem: o homo
Ne timueris vt velles deſiſtere
a via virtutis. cū videris malos
ꝓſperari ⁊ florere in ſec̄lo qm̄ non ē
magnū ꝙ diues factꝰ ſit homo
peccator: ⁊ ꝙ multiplicata fue
rit gloria domus eiꝰ in ꝑentibꝰ
in prole et in honoribꝰ ⁊ poſſeſſioni
bus. Qm̄ cū interierit non ſu:
met ſecū aliqua d̄ hiſ q̄ hic poſſe
dit nec deſcēdet cū eo i infernuz
gloria vite pn̄tis vnd̄ deſcendet
ſine gl̄a ſecl̄ari ſine turba ſatellitū.
ſine p̄ſumptōe gazarum. Qꝛ anīa
eius in vita ipſiꝰ benedicetur
non de bono actu: ſed deliciaꝝ ꝓpa
tōne laudaꝛ ab adulatoribꝰ aſſiſtēti
bus talibꝰ ꝯmendabit te et gr̄as
aget o deus cum operatus fueris
aliquid in honorē vel lucrum
eius. Jſte peccator ſic diueſ De
ſcēdet ad infernū vbi patres
eius impii iacent quoꝝ celerū fuit
imitator et in eternū ñ videbit
lumen: q̇a ſicut peccata tenebroſa
ſunt ita peccatoribꝰ ſapiētie lumen
auferūt vñ tenebraſ exterioreſ ⁊ in
teriores patientur. Et quare
hoc Qꝛ cū eſſȝ preditꝰ lumine
rationis vtpote in honore di:
uine ſimilitudinis ꝯditꝰ nolu
it illo lumine regi: ſȝ ſenſualita
te inſtar iumētoꝝ. Pulcerrime hūc
v̄ſuz ꝓpheta repetiit vt ſe peccator
a malo ꝓpoſito remoueret cū notaz
difformitatem ſuam in tanta incre
patione cognoſceret.

Pſalmus. XLIX. in quo de
vtroqȝ aduentu chriſti.

eus verus et nat̄a
et ſubſtātialr̄ deus deꝰ
deorum .i. ſcōruz deifi
catorū per gr̄am q̇ etiā eſt dominꝰ
dominātiuz locutus eſt ꝑ ſe in hu
manitate aſſumpta ⁊ ꝑ p̄coneſ ſuos
qui olim multiphariā in ꝓphetis lo
q̄baꝛ et vocauit ad fidez ſuā vni
uerſos hītatores terre ꝑ ſe et
apl̄os q̄s miſit in mūduz ad docēdū
omnes gentes. Vocauit q̇dem
omnē terram. A ſolis ortu vſqȝ
ad occaſuz et incepit iſta vocatio

ex ſion id ē ihꝛl'm: inde ei cepit de
cus euāgelii ānūciari et ðriuari ad
alias ꝑtes inde ſpecies decoris
chriſti cepit ānūciari in toto orbe
terrarū. Propheta de aduētu ad
iudiciū. Deus xp̄s q̊ occult⁹ vēit
ad n̄ram redemptiōem .i. maieſtate
ſua carne celata manifeſte veni
et et gl'oſus ad iudicādū totū mun
dum et deuſ noſter non ſilebit
modo ſilet expectādo pctōres ad pe
nitentiam tūc in iudicio non ſilebit
qn̄ ſceleratiſ dictur⁹ eſt. Ite in ignē
eternū. ꝛc. et qn̄ iuſtis dicturus eſt
venite benedicti. Ignis cōflagra
tōnis q̊ exuretur facies mūdi hui⁹
quo in bonis purgabiť ſi quid erit
purgādu3. ꝛ qui tādez inuoluet ma
los in infernū precedet faciez iu
dicis et in circuitu ei⁹ tempe-
ſtaſ valida ꝯſurgenſ ex oi3 elemē
toꝝ ꝯmotōe ante iudiciū. vn̄ v̇tuteſ
celoꝝ etiā ꝯmouebūtur ita vt omis
creatura miretur. erūt eni ſigna in
ſole et luna ꝛ ſtellis. Veniens
aūt iudex ad iudiciū. Vocabit an
gelos q̊ cū eo deſcendēt ad iudiciū
et ꝑfectos viros ſecū iudicatu-
ros et vocabit oēs iudicandos: que
vocatio erit. vt diſcernātur pij
ab impijs ne vlteri⁹ ſicut hic con
fuſis hītatōibus miſceantur.
Propheta videns futura tāq̄ p̄ſen
tia exultās exhortatur āgelos exe-
cutores diuini iudicii dicenſ. Con
gregate dn̄o xp̄o: ſanctos eius
eos. i. qui poſtpoſitis legalib⁹ rec
to ordine nouum teſtamentū
ſequūtur ope adimplentes ea q̄
in teſtamenti ſerie cognouerit faciē
da. Domin⁹ manifeſte veniet
ad iudiciū qm̄ annunciabūt viri

apl'ici et doctores celeſtis ver bi diſ
penſatores iuſticiaz ei⁹ q̄ iuſti re
munerabūtur ꝛ repbi iuſte dānabū
tur quoniaz de⁹ iudex eſt viuo-
rū ꝛ mortuoꝝ q̊ nec fallit nec falliť
et cui nihil ſupp̄mitur. Vox do
mini Audi aure cordis ꝛ diligenť
intellige tu q̊ es populus meus
et loquar tibi iſrael et teſtifi-
cabor te per teſtimonia ꝓpheta rū
ꝛ ꝑ miracl'a h̄ .ſ. q2 ego de⁹ ille q̊
general' eſt oi3 ꝑ potentiā de⁹ q̄ oia
creaui et deus tu⁹ ꝓprie et famili
aris q2 te habeo ſuū peculiarem et
q2 in ꝓphetis tibi promiſſus ſum
Cū venero ad iudiciū. Non in
ſacrificijs tuis non exhibitiſ tan
q̄ irrep̄henſibilē ea obmittendo ar
guam te q2 non q̄ro aīalia in ſacri
ficiu3 ſ3 olocauſta q̄ ſunt ð tua ꝑ
ſona. ſ. cum aīam tuā igne caritatiſ
inflāmatam totā in ſeruitiū meum
offeres: talia olocauſta ſunt in
ꝯſpectu meo ſꝑ grata. Bn̄ dixi
non arguā te ſi mihi ſuitiū pecudū
nō obtuleris: ſi etiā offeres. Non
accipiaz de domo tua vitulos
nec de gregib⁹ tuis hircos: q2
talia ſacrificia nō ſūt mihi accepta
Nō accipiā dico q2 non indigeo eiſ
et ſi indigerē nō q̄rerem a te. Qm̄
mee ſunt oēs fere ſiluaru3: iu
menta et boues que paſcūtur
in montibus. Cognoui omnia
volatilia celi de q̊b⁹ ſolebāt fieri
ſacrificia vt ſunt turtures columbe
ꝛ cetera et vbertas omniū que
terra gignit mihi ſeruit Et ſi
ita eſſet q2 ego eſurirem qd̄ ē im-
poſſibile n̄ oporteret q2 a te aliq̊d pe
terem me⁹ eni3 eſt orbis terre
et plenitudo eius. i. oēſ creature

Nunquid ſum ego tal' nature aut
ꝯditõis ꝙ manducabo carnes
thaurorũ: aut ſanguinem hir
corũ potabo certe ñ imo inſania
eſſet hoc cogitare ꝙ deꝰ thauroruz
carnibꝰ paſcatur aut ſanguie poteſ
hircoꝝ. Oñdit q̃ ſacrificia velit
dicens. Jmmola deo ſacrificiũ
laudis qđ in te eſt hoc eſt ſacrifici
um acceptabile hoc eſt olocauſtum
pingue vt laudeſ deꝰ ab hoie quez
creauit quẽ redemit. cui etiã regnũ
celeſte ꝓmittit. tu aũt redde altiſ/
ſimo vota tua ſi q̇d vouiſti deo.
ne moreris reddere. Et tũc inuo
ca me ñ p̄ſumas de viribꝰ tuis in
die tribulationis ⁊ aduerſitatis
tue eruam te et honorificabis
me et magnificab' me grãs agens
cũ fueris a picul' liberatꝰ. Qꝛ nõ
eſt ſpecioſa laus in ore peccatoris:
ꝓhibꝫ ne ligua eoꝝ p̄ſumat laudes
deo canere q̇bus turpis ꝯſciẽtia ob
uiat dicẽs peccatori q̇ bñ p̄dicat et
male viuit. Quare tu preſumiſ
predicare iuſticiaſ meas l' eẽ ꝯ
mũi ſmõe ad ppl'ꝫ alidđ q̇ mea ma
ieſtate ꝓferre. oportꝫ ei os eẽ iuſtuz
qđ iuſticias dñi enarrare preſumit.
quare tu preſumis ꝑ os tuuz
ſceleratũ ⁊ blaſphemũ teſtamen
tum meũ ſcũm aliis p̄dicare: ſan
cta ei ⁊ venerãda v̇ba oſ pollutũ do
cere p̄ſumere ñ debet. Tu vo odi
ſti diſciplinam q̇ ad correctõnes
inſtas: in q̃ p̄ſumptõe murmuras ⁊
non vis dñm in te vindicare qđ pec
cas et ꝓieciſti ſermones meoſ
retrorſum eos ꝯtẽnendo vbi ñ vi
deanſ a te implẽdi: et tñ eos aliis p̄
dicare p̄ſumis. Proieciſti q̇dem
ſmones meos retrorſuꝫ. qꝛ Si vi

debas furẽ currebas cum eo
ope vl' conſilio l' ꝯſenſu l' fauore l' eiꝰ
exẽplo aliud furtũ ꝯmittendo et cũ
adulteris portionẽ tuaꝫ pone
bas ſeq̃ndo ꝯcupiſcentiã carnis q̇
ei laudãdo eũ vl' auxiliando l' ꝯſiliã
do aut dando pecunias aut aliq̃ ad
minicula p̄bendo q̇bꝰ adulter vota
ſua ꝑficiat ſine dubio cuꝫ adultero
hr̃e portionẽ dinoſciſ. Arguẽſ eũ
de ꝯſcientie p̄uitate et lingue dolo/
ſiate ait. Os. i. cogitatõ tua abun
dauit malicia ꝑ diuerſa genera
peccatoꝝ iniqua volũtate te ingraſ
ſando et lingua ꝯponebat do/
los aut falſe laudãdo aut iniq̃ ꝯſu
lendo aut mẽdacia colorãdo ad d̄ce
ptionẽ ꝓximi vnđ ſequiſ. Sedẽs
aduerſus fratrẽ tuũ ex induſtria
loquebaris đ trahẽdo l' in iudicõ
calũnioſe obiurgãdo ipꝫ: et aduer
ſꝰ filiũ matris tue. ſ. eccl'e pone
bas ſcandalũ p̄bendo ei v̇bo aut
exẽplo occaſionẽ ruine hec predic/
ta feciſti et tacui ñ ſtatĩ vĩdicaui
ſed ex clemẽtia mea et miſ icordia
ad penitentiã expectaui. Verũ
qꝛ ex hoc ꝙ deꝰ ex miſericordia ſua
non ſtatĩ punit mali credũt ꝙ nõ de
beat alias punire iđ dicit. Exiſti
maſti inique ꝙ ero tui ſimiliſ
ꝯſentiẽdo mal' aut qꝛ ſcelera tua ſta
tim nõ vindico. putes illa mihi pla
cuiſſe. iniquuꝫ eſt hoc de me ſentire
vñ arguam te indeficiẽtibꝰ flagel
lis puniendo et ſtatuaꝫ ꝯtra faci
em tuam peccata tua q̃ tu mõ nõ
attendis vt videas feditatẽ tuã. nõ
vt corrigas ſed vt erubeſcas. Et iđ
ꝓpheta admonet oĩs fideles dicẽſ
Intelligite hec q̃ iam ꝯmemora
ui vos qui obliuiſcimini deum

eius mādata iniqua ꝑſumptione ↄ
temnendo ne qñ rapiat vos de
pñti vita ad eternam dānationē et
non ſit qui eripiat qꝛ i inferno
nulla eſt redēptō Intelligite etiā
hoc ꝙ ſacrificiū laudis non q̄le
ſcelerati canūt ſed quale pura mēs
ↄſueuit offerre. ipm eni qñ cuȝ ſidi
puritate et ꝓba actiōe fuerit imola
tū honorificabit me in q̊ ſacrifi
cio laudis eſt iter quo oſtendaȝ
offerenti ſaluationē dei. O gl'o
ſa ſemita q̄ ducit ad celi terreqȝ cre
atorē que ſi puro corde pagatur fit
nob illa ſcala iacob que aſcendētes
perducebat ad celos. Pſalm⁹
.L. in quo ꝓpha monȝ peccato
reȝ exēplo ſui ad penitentiaȝ

Miſerere mei
de⁹ ſecūduȝ magnā
miſericordiaȝ tuaȝ
qꝛ magna eſt miſeria mea: magna
o dñe. indigeo mīſicordia. ſubuēi ꝙ
grandi vulneri meo ẜm magnaȝ mi
ſericordiā. Et ſecūduȝ multitu
dinem miſerationū tuarū de
le iniquitateȝ meam ↄfugio ad
mīſatōes vt grauib⁹ vulnerib⁹ me
is thyriacā remiſſionis infūdas. mlt
te ſunt miſerationes tue multe ſunt
iniq̄tates mee ſȝ mīſatōes tue oēm
exſupant magnitudineȝ q̄ꝝlibȝ pec
catoꝝ: miſeratōes ergo tue deleāt
peccata mea q̄uis videantur ingē
tia. Dixi quidē et Amplius dicā
et hoc iteꝝ iterūqȝ repetā nec ſeml'
depulſus precari deſiſtā laua me
dñe ab īiquitate mea et a pec/
cato meo mūda me fōte mīſicor
die: ampli⁹ laua me: ampli⁹ munda
ꝙ petere intelligā: ſed ita mūda q̄te
nus nihil immūduȝ maneat in me
Laua me domine. Qm̄ iniquita
teȝ meaȝ ego cognoſco ↄfite oꝛ
peccatū cognoſco me iniquū. nō ne
go me peccaſſe et peccatū meuȝ
non tradā obliuioni ſȝ ↄtīnue ꝓpo
nam ante oculos meos hoc di
cit ꝓpheta qꝛ quotiēs talia corde re
ſpicim⁹ totiens cōmiſſa deploram⁹
Mūda dico ⁊ merito te oro vt
mūdes me. qꝛ Tibi ſoli peccaui
tāꝙ iudici ⁊ potenti punire qꝛ ſolus
tu es ſupioꝛ me q̊ potes pctā mea
diſcutere et malū coram te feci
te pñte et vidente q̊ vbiqȝ es: ⁊ re:
mitte mihi vt verax inueniaris
indulgētiā peccati dādo ad te ↄuer
ſis ſicut ꝓmittis in ſermonibus
tuis et vincas ↄuincendo de mē
dacio illos q̊ iudicant te ꝙ non de
beas implere ꝓmiſſa mihi nec dele/
re peccata mea. Propheta pſua
ſionē remiſſiōis peccati ſui inducēs
ex hūana fragilitate dicit ne mirꝫ ꝙ
peccaui. Ecce in iniquitatibus
ↄceptus ſū i pctō originali ſicut
⁊ oēs hoīes ex q̊ rōne fomitis ad
actualia ꝓnus exiſto et in pecca:
tis ↄcepit me mater mea eſt re
petitō eiuſdem. Ecce enīȝ veraci
ter ↄfido de venia tū qꝛ veritatē
dilexiſti et ita ſine d̄fectu adipleb
ꝓmiſſiones tuas. tū qꝛ incerta ſcȝ
q̄ d̄ ſui natura ſūt variabilia et oc
culta q̄ excedūt oculū mentis mee
que tū a ſapientia tua ↄphendūtur
ꝑ ſpūm prophetie reuelaſti mihi
inter q̄ ↄnumerat' miſteriū incarna
tōis ⁊ mīſicordia qua remittis pec
cata vñ iam redēptoreȝ video: iam
filiū dei incarnatōeȝ ꝑcognoſco: iaȝ
intueoꝛ ꝙ de ſemīe meo naſcet' in q̄

benedicent oēs generatōes. Int
alia tue diſpoſitōis ſacramēta mihi
reuelata vido paſſionē tuā q̄ mūdꝰ
redimēdꝰ eſt ⁊ ita certꝰ ſū. ꝙ Aſp-
ges me ſanguīe tuo q̇ ꝑ yſopū q̄ ē
herba hūil' et medicinal' d'ſignatur
et lauabis me et inꝯꝑabiliter
dealbabor. Auditui meo da
bis gaudiū d' abſolutōe pcti quā
do audire meruero dimiſſa ſūt tibi
pctā tua et leticiaꝫ de eternis bo
nis q̄ ꝓmittiſ abſolutiſ: dicēs vēite
bn̄dicti p.m. ⁊c. et exultabunt vi
res mee q̄ pꝰ pctiſ erāt hūiliate
Et vt poſſint exultare. Auerte fa
ciem tuaꝫ a peccatis meis vt
āpliꝰ ea nō aſpicias ad puniēdū: et
omnes alias iniquitateſ meaſ
dele pteritas pn̄tes ⁊ futas. De
le iniqtates meas oro et eis deletis
Cor mūdum crea in me deꝰ ꝑ
grāꝫ iuſtificātē quā tu ſolꝰ reſtitue
re potes. ⁊ q2 incuruata eſt ꝑ pctūꝫ
rectitudo ſp̄s mei ad terrena ſpūꝫ
rectū tēdentē in deū innoua intꝰ
in anime mee viribꝰ. Ne ꝓijci
as me a pn̄tia tua: vn̄ lumē et ſa
nitas venit et ſpūſſancti grati
am quā mihi penitēti ⁊ ꝯfitēti tua
benignitate iā d'diſti non auferaſ
a me l' ſpūꝫ h' intellige ꝓphetie do
nū qd' ſibi pcioſiꝰ ē oībꝰ rebꝰ. Red
de mihi leticiaꝫ ſalutaris tui
ſcꝫ xp̄i per q̄m fit remiſſio pctōꝝ et
ſpū principali i. ſctō ꝑncipāte et
dn̄ante ſr̄ oīa ꝯfirma me ne iteꝝ
peccē ne a te cuꝫ mutabilitate diſce
dā. Cū reddideris mihi leticiā n̄
ingratꝰ ero ſꝫ Docebo iniquos
vias tuas pcepta tua v'bo vt d'cli
nātes a viis puis penitētiā agenteſ
miſicordiā ꝯſequātur. docebo etiā
exēplo q2 dū michi pctōri pcit. aliis
ſpeſ venie dat. Quis ei ad ꝯuerſiōꝫ
nō parꝫ animū vbi rex ⁊ ꝓpha con
ceſſe ſibi venie pſtabat exēplū. hinc
ſeq̇tur et impij ꝯuertētur ad te
ꝑ penitentiā. Et aūt digne aliis
pdicare vias meas merear. Libe
ra me de multiſ peccatiſ meiſ
vt ab his deſinā q2 tu ſolus potes
deꝰ auctor ſalutis mee liberare
⁊ cū mūdatꝰ fuero cū exultatōe an
nūciabo iuſticiaꝫ tuaꝫ q̄ ſꝑ tue
pietati ꝯiūgitur. Ne videar pſū
ptuoſus in pdicatōe mea: Dn̄e la
bia mea q̄ ꝓpter pctā fuerāt clau
ſa apies dādo grām ⁊ ſciētiā loqn
di et os meū cū fiducia annūci
abit laudem tuaꝫ q̄ creatꝰ ſū. lau
dem tuam qua peccans non dereli-
ctus ſum. laudem tuam qua vt con
fiterer ammonitus ſum. laudem tu
am qua vt ſecurus eſſem mundatus
ſum. Os meum dico annūciabit
laudem tuā. Qm̄ ſi voluiſſes il
lud ſacrificiū qd' ꝓ expiatōe pcti
d'bebatur in lege ꝑatus erā et ſū
dare ſꝫ non offero q2 olocauſtis
q̄ ſunt iter ſacrificia digniora non
delectaberis non enī ſunt tibi ac
cepta q̄ etiaꝫ ī aduentu tuo q̇ es ve
rum futuꝝ ſacrificiū ꝓ pctō totius
generis hūani deo pr̄i offerendum
ego reſpuenda puideo. Nec tamē
nos ſine ſacrificio relicti ſumꝰ: naꝫ
Sacrificiū deo acceptiſſimū ⁊ q̄
pctā ſoluūtur eſt ſpūs contribu
latus id eſt de omnibꝰ pctis ſimul
triſtatꝰ cor contritū et hūiliatū
vnde non ſanguis egreditur ſꝫ la
crimarum fluenta decurrūt. deꝰ
non deſpicies. Benigne fac
dn̄e. i. oſn̄de benignitatē volunta

tis tue eccleſie ſcte vt munimẽ ta imortalitatis nr̃e q̃ p pmũ hoiez fuer̃t deſtructa ⁊ q̃ dãda ſunt i futo ꝯſtruantur mõ in fide ſpe ⁊ cari tate. Tũc cũ muri ihrl'm edificati fuerint.ſ.in futuro tũc acceptum habebis ſacrificiũ iuſticie id ẽ paſſionẽ filii tui glorioſã q̃ ſe ſacrifi ciũ in ara crucis obtulit ꝓ omnib⁹ ⁊ fideliũ oblationes et olocau ſta cordis ꝯtriti ⁊ hũiliati ⁊ tũc ec cleſia ꝯſtructa ml'ti imponent ſu per altare fidei ſup qđ eſt offerẽ dum quidq̃d offerendũ eſt vitulos id eſt ſeipos hoſtiam viuentez ſanc tam tibi placentem.

Pſalm⁹.LI.in quo ꝯfortant fideles ꝯtra anticriſtũ et com plices ei⁹. Propheta i ſpũ ꝓuidẽs ãticriſtũ cũ toto cor pe ſuo.i.vniuerſitate reꝓbo rum intelligens eũ virũ ſcele ratum de ſola ſe malignitate iactantez cũ indignatione re dargnit dicẽs.o antichriſte.

Quid gloria ris i malicia cur vel' ð mal' actib⁹ gl'ari vñ ðbe res poti⁹ ꝯſciẽtia teſte ꝯfundi cũ ñ niſi ð bono ſit gl'andũ et potẽtiaz et honorẽ exiſtimas opari ini quitatem cum tñ poſſe peccare ñ ſit poſſe.Omni tpe vite tue i quo malicia tua propagata eſt ſine inter miſſione iniuſticiam cogitauit cor tuum et lingua tua locuta eſt:et ſicut nouacula acuta ita ſbtil'r ⁊ expedite feciſti dolũ ⁊ pro mittendo beatitudinẽ terrenoꝝ que beatitudo nõ eſt.Nõ aũt tm̃ feciſti malũ ſed dilexiſti maliciam ex affectu et ſtudio ſup benignita tem qđ eſt ꝯ naturã q2 naturale eſt diligere bonũ.bonũ ei ẽ qđ oĩa appe tũt ⁊ maliciaz odire: in q̃ execrabili morbo ꝯpbaris corrupt⁹ illud ma gis appetibile iudicans qđ natura et boni mores accuſant.itẽ dilexiſti magis facere iniuſticiam q̃ lo qui equitatem. Tu inſuper antixp̃e.Uir linguoſus et dolo ſus dilexiſti omnia ṽba preci pitationiſ et doloſitatis ad pci pitandum in mortẽ ſuos dei. Pro pterea deuſ deſtruet te in fine eternis ſuppliciis deputãdo licet ꝑ mittat te ad modicũ regnare.B mõ deſtruet:qm̃ pmo euellet te tanq̃ peſtiferam flãmã auferendo a te di gnitatẽ tuã ⁊ p⁹ hoc faciet te trã ſire de hac gl'ia vana in qua es ad tps et de tabernaculo tuo.i.de domo tua et ſtatu tuo ⁊ final'r te et radicem tuaz.i.ꝯplices tuos mi ſtros dyaboli euellet de terra vi uentiũ q2 cũ ſcis dei nec dyabolus nec antixp̃s nec ſequaces eoꝝ habe bũt aliquã portõz.Uidebũt iuſti hãc antixp̃i iuſtiſſimã deiectõem et ðſtructõez et timebũt deũ timore reuerentiali:ei⁹ iuſticiam laudãtes et ridebũt ſup antixp̃m ⁊ merito: qm̃ ſancta dei patiẽtia a pfido hoie iniq̃ voluntate ꝯtẽpta ẽ et irridẽtes euz de ſupbia ſua dicent.ecce ho mo qui non poſuit deuz adiu torem ſuũ ñ credidit q̃ indigerz dei auxilio ſ3 ſe deũ fecit Sed ſpe rabit in multitudine diuicia rum ſuarum auri et argenti ⁊ po tentie et gl'ie quas male acquiſiuit et per quas multos ad ſe traxit et preualuit in vanitate ſua in

mūdiali pompa. ꝓualuit in malicia
ſua qꝛ nullꝰ impioꝝ tot fideles deci
piet ⁊ ſcōs ꝑſequetur. ⁊ idō merito
ſuꝑ eum hec vindicta deſcendet.
Propheta in ꝑſona fidel' popl'i ait
ſic. antixp̄s ⁊ ſequaces ſperāt in di
uiciis ⁊ in vanis rebus. non ſic ego
nā ego. Sicut oliua q̄ omni tēꝑe
viret fide fructifera bōis opibus
in domo dei. ſ. in eccl'a ſancta dei
ſꝑaui in miſericordia dei q̄ du
ratura eſt ineternū et in ſeculū
ſeculi. Confitebor tibi ꝯfeſſiōe
laudis ꝑpetuo qꝛ feciſti n̄ ex meri
tis meis ſ3 ex miſericordia tua ipſa
q̄ dicta ſūt. ſ. ꝙ ſum oliua fructifera
in domo dei ⁊ ꝙ ſpero ī miſericordia
dei et expectabo re3 nominis
tui qđ eſt ihesus. i. ſaluatōem meā
qm̄ nomen tuū bonū eſt. i. dul
ce ⁊ hoc in ꝯſpectu ſanctorū tu
orum impiis vero terribile ⁊ hor
rendum.

Pſalmus: LXI. in quo ꝓpheta conſolatur fideles contra ꝑſecutores ſuos.

Dixit inſipiēſ

id eſt iudeꝰ l' antixp̄ſ: vl' ali
q̇s ꝺ̄ familia ſua in corde
ſuo non eſt deus. ſ. xp̄s q̇ dictuſ
fuit deꝰ. vnde ē ꝙ hoc idem hodie
mlti dicūt: qꝛ ſc3 Corrupti ſunt
ab omni vi rōnis in q̄ verbo omnes
heretici notati ſunt: nā deo recte nō
crediſſe corruptio eſt: ⁊ qꝛ a mala
fide itur in turpes mores et in acer
rimas iniq̄tates ſic abomīabiles
facti ſunt deo in deſideriis ſuis.
et non eſt de illis reꝓbis qui
faciat bonū meritoriū qđ fieri nō
poteſt ſine fide ꝑ dilectōe3 oꝑante.

Pro examinā̄da v̇itate. Domi
nꝰ ꝑ ſcōs viros celeſtes q̄i examina
toreſ v̇itatiſ faciet ꝓſpicere ſuꝑ
filios hominū: vt videri ſiue
ſciri faciat ſi eſt aliquis ex illis
intelligens vera cognitōe deum
aut recta oꝑatōe requirens deū.
Omnes filii hoīm q̇. ſ. nephariis
ꝑſuaſionibꝰ excecantur oēs decli
nauerūt a rectitudie iuſticie hinc
inepti facti ſunt ad ꝯſecutōne3 vite
eterne n̄ de numero illoꝝ icreduloꝝ
eſt qui faciat bonū meritorium
vſq3 ad vnu3. Nonne cogno
ſcēt ſe impie agere iſti qui oꝑan
tur iniquitate3 vtiq3 cognoſcēt
penaꝝ exꝑimento. q̇ fideles dn̄i la
niare ꝯtendūt. q̇ ꝯ̄ mandata eius vi
duas opp̄mūt pupilloſ expoliant q̇
malicie dentibꝰ plebe3 mea3 aſſi
due ⁊ ꝺ̄lectabil'r ac ſi cibū panis
ꝯmederent deglutiūt ⁊ conſumūt.
Et merito hoc eis accidit: q̊nia3
Deum non inuocauerūt intuſ
in corde ꝓ eternis bonis qꝛ in eum
non crediderīt illic trepidauerūt
timore. ſ. ne adepta felicitate frau
dētur ne diuitiiſ minꝰ fruātur inuē
tis ne acq̄ſitis ꝓuenī honoribꝰ vbi
n̄ erat timor iuſtꝰ: qꝛ oīa iſta hūa
na ꝯditione ſūt reliquēda: illa vero
n̄ cogitāt ꝑ q̄ veriſſimo timore tor
quēdi veniūt ineternū: Quare
trepidauerīt vbi n̄ fuit timor. Qm̄
deus diſſipauit virtutē eoru3
qui hominibꝰ placere querūt:
⁊ n̄ ꝺ̄o: qđ ſceleratoꝝ ſpēal'r eē dino
ſcit tales ꝯfūdentur qꝛ a regno
dei ſeꝑabūt qm̄ deꝰ ſprevit eos
qđ ſpēal'r reſpicit iuꝺ̄oſ q̇ timēteſ ne
locū ꝑderēt occiderīt xp̄m. Ad q̊s iu
ꝺ̄os ꝯuerſus ꝓpħa ait o ſtulti iudei

Quis dabit ex ſion ex gēte nr̄a iudeoꝝ ſalutem iſrael: nullꝰ niſi iſte quē negaſtis eſſe deū iſte ſolꝰ dabit q̄ cū auerterit.i.ꝓrſus amouerit captiuitatem oēs fideles a paradiſo exules.et q̄ captiui hn̄tur i die iudicii ad beatā patriā reducet exultabit iacob id eſt credentes iudei et letabitur iſrael id ē omnes qui mente vident deum.

Pſalmus.LIII.in quo docetur vir iuſtus in aduerſis laudare deū.

Orat propheta in perſona viri iuſti dicens.

[D]euſ in uirtute nominis tui a me inuocati ſaluum me fac

ſcio ꝙ non eſt aliud nomē ſb celo niſi tuum in quo oporteat nos ſaluos fieri ⁊ i futo iudicō vb ī maieſtatis tue virtute apꝑebis ſecerne me a maſſa ꝑditoꝝ Deus exaudi orationez meaz tacitaz:et etiam vba oris mei vt iam nō ſolū cordis inſtinctū:ſed etiā vocis exaudias affectū q̄ deſidero a malis liberari ꝑcipe dicit qꝛ illa ꝓprie ꝑcipere dicimur q̄ mentis archano recondūtur. Jdo oro. Qm̄ mali alieni a deo fide ⁊ opibꝰ inſurrexerūt aduerſuz me ⁊ liuore inſane mētiſ armati q̄ſierūt vitā meā et ſanctoꝝ ꝑdere qui ū ꝓpoſuerūt deū ante ↄſpectū ſuuz ignorare deū credētes q̄ ſcelerata mēte ↄceperīt.Ecce gr̄as ago deo meo ꝙ oratō mea exaudita eſt quoniam deꝰ adiuuat me laborātē ferre patiēter q̄ impii ſuꝑ me nitebant ingerere.adiuuat aūt hoc mō quoniam ſuſceptor eſt aīe mee. etiā ſi caro mea ꝑiculis .expōat ad tps.Auerte mala ab inimicis meis aduerſuz me cogitata et in vtute tua diſꝑde illos ne poſſit ꝑficere q̄ cogitauerūt contra me

Ego vero ne ingratꝰ videar.Voluntarie ſacrificabo tibi puritatē bone mentis tibi offerendo et confitebor nomini tuo ↄfeſſiōe laudis qm̄ bonuz eſt imo eo nihil melius inuenio.illū ei velle laudare deū ineſtimabile bonū eſt.vn̄ ⁊ mēs ſancta reficit ⁊ mūdi iſtius aduerſitas effugatur. Jdeo ↄfitebor nomini tuo.Quoniam ex omni tribulatione eripuiſti me in p̄terito.et ita ſpero ꝙ facies in futuro et ſuꝑ inimicos meos florentes oculus meꝰ: ſurſum tendens mente rapta ad deuz quaſi cito areſcentes deſpexit.

Pſalmus.LIIII.in quo de paſſione chriſti.

Vox criſti ex forma ſerui.

[E]xaudi deuſ orationez meā.et ne deſpexeris deprecationē meam:

qꝛ ex mādato tuo infirmitatē carniſ ſuſcepi intende mihi et exaudi me. Et h iō oro.qꝛ Contriſtatꝰ ſū in exercitatione mea q̄m ꝓ mūdi ſalute ſuſcepi:vicz p̄dicādo miracl'a faciēdo.infirmos ſanando ſz in hac exercitatōe contriſtatꝰ ſum eo maxie qꝛ inde fructū iuſticie ꝑfidi non ꝓbātur afferre: o bonitatem piiſſimi creatoris: vt ſe cōtriſtatum et conturbatum dicat ꝙ predicationibus ſaluberrimis obſtinati ppl'i veſania ū credebat. inſuꝑ

turbatus ſum a facie inimici ppl'i iudeoꝝ dicētis: ſi rex iſrl' ē de/ſcendat de cruce et credimus ei: et a tribulatione peccatoris qua me alapis et flagellis cedebant: ore ſacrilego conſpuebant: ſpinis coronabant. cruci affigebant.

Merito a voce inimici turba'tus ſum. Quoniam declinaue runt in me iniquitates, pferentes ſup me mēdacia ꝛ falſa teſtimonia cꝰ furentis ppl'i impetꝰ q̄i fluminis curſus erat in me. qꝛ nullā volētes recipere rōnez. effuſionē ſanguinis innocētis exſpectabāt et in furore ſuo moleſti et ſeueri erāt mihi. Et formido mortis cecidit ſuper me ad tps vñ et propter hoc turbatū eſt cor meū ſm hoiem in me cepi ꝯtriſtari ꝛ meſtus eſſe. et triſtis facta eſt aīa mea vſqꝫ ad mortē. Et qꝛ ſepatio aīe a corpe ſine turbatōe maxīa non pt euenire: inqt. Timor in corde et tremor in corpe venerūt ſuper me vñ pr̄ ſi poſſibile ē trāſeat a me calix iſte et ꝯtexerunt me tenebre qꝛ extincti ſunt oēs ſenſus mei

Qui vt conturbatōes p̄dictas et moleſtias iudeorū vitaret, liberatōnē expetens ait. Quis dabit mihi pennas ſicut colūbe: et uolabo et requieſcam in pace ppe tua. vbi tu pr̄ qui hūanam naturaz vſqꝫ ad celoruz regna perducēs. ad tuam dexteram collocabis. Ecce elongaui me fugiens a pfidis iudis quoꝝ duriſſima corda iuenio et manſi in ſolitudine gentiū.

Licet aūt timor et tremor mortis venerit ſup me. Expectabam tñ p̄ſidiū patris qui me ſaluū fecit a puſillanimitate ſpūs ne cederem malis ſiue deficerē in paſſione ꝛ tempeſtate tribulatōiſ iudeoꝝ. Precipita domine eos q̇ i altū ſupbie erecti ſunt in ꝯtēptuz hoīm: et diſpge eos p diuerſas natōes et linguas ne pniciosam ꝯſluant vanitatē ꝛ hoc ideo: qꝛ vidi pfidiam eorū ī nō credendo mihi et ꝯtradictionē mihi faciendaz in ciuitate ihrl'm. Die cū docerē turbas et ipi iudi ñ crederēt: et nocte cū paterer ꝛ illi blaſphemarent: ita ciuitas illa repleta eſt inquitate tā maiores q̄ꝫ minores. ut ſupra muros redūdare videret iniquitas eius in cōmuni aūt plebe erat ſtudium malignandi ad mortē mihi inferēdā et iniuſticia qꝛ ſine merito meo. Et non defecit de plateis eiꝰ vſura et dolꝰ oīa enīz que in lege, phibita ſunt ad augendū peccati cumulū excreuerīt in ea Expbrat ſpecial'r iniq̄tatē pfidi iud dicēs. Qm̄ ſi inimicus meꝰ aptus pblicus iurgiis maledixiſſꝫ michi eo q̄ꝫ ſibi nocuiſſem cām hrem patienter ſuſtinendi Si is qui oderat me manifeſte ſup me magna locutꝰ fuiſſet: ſupbe michi inſultādo, ꝯminādo aliqd malū vel mortē abſcondiſſez me forſitan ab eo nō vindicaſſez me. Tu vero o iuda. Homo vnanimis id eſt euiſdez animi reputatus inter apoſtolos dux miſſꝰ cuꝫ ceteris ad p̄dicandum: ſiue dux quia itineris p̄curſor et notꝰ meꝰ in eadem ſocietate ꝛ in eodem collegio mecū manēs. Qui ſimul me cū capiebas cibos cū dulcedīe caritatis ꝛ ſepe in tēplo ſalomōis

pari ꝯſenſu ambulaſti mecū cū
aliiſ diſcipul' ad p̄dicandū:et tñ tra
didiſti me in man⁹ peccatoꝝ.
Propheta in pſona xp̄i imprecans
penam predictis inimicis ait.
Ueniat mors ſup illlos.ſcʒ iu
dam ⁊ ſocios ſuos.q̇ opere aut cōſi
lio in vēdendo et tradēdo xp̄ʒ inter
fuerūt et deſcendant ī infernū
viuentes.i.ita grauiter puniant̃
acſi viui cremarent̃. Et h̄ iō Qm̄
tam precordia q̄ȝ opa eorū ne
quicijs plurimiſ et pniciosiſſi
mis plena ſūt tā in occulto q̄ȝ in
aperto. Ego aūt ex forma ſui ad
dominū clamaui:et deus pater
exaudiuit me ꝯſequēs erat illū ex
audiri q̇ a maieſtate ſua nō poterat
ſegregari:alia lr̄a hʒ ſaluauit me .ſ.
reſuſcitans me. ⁊ ideo nec iude pdi
tionē nec alioꝝ impioꝝ ꝯplicū iniq̇
tatem timeo. Et qꝛ ſaluabit me
Narrabo et annūciabo veſpe
id eſt in cena diſcipulis qd̄ fecit cuʒ
dixit vado ad eū q̇ me miſit. ⁊ alia
multa et narrabo etiam mane
qd̄ fecit cū pylato q̄renti an eēt rex
iudeoꝝ:rn̄dit.tu dicis et narrabo
in meridie qd̄ fecit cū dixit. ꝯſum
matū eſt ⁊ emiſit ſpūm et domin⁹
ad exitū pducet voceʒ meam
vt ſicut dicā ita erit. Exaudiuit
quidē me qꝛ bn̄ficio reſurrectōnis.
Liberabit in pace animaʒ me
am ab hijs qui appinquant
mihi.i.ab his q̇ laudib⁹ fictis red
dere videbant̃ obſequiū:corde nihil
ominus fauebant inimicis qm̄ in
ter multos q̇ me ſeq̄bātur erant
tales qui me ficte laudabāt dicen
tes:ſcim⁹ qꝛ verax eſ magiſter. ⁊ tñ
latenter fauebant aduerſariis.

Exaudiet de⁹ me orantē qꝛ de⁹
pr̄ qui eſt ante ſecula hūiliabit
illos pfidos iudeos tollēs eis locū
et gentē p romanos. Merito
hūiliabit illos.qm̄ Non ꝯmutā
tur de malo in bonū de pecca
to ad penitentiam ſʒ pmanēt in
puerſitate ſua obſtinati:⁊ hoc iō qꝛ
non timuerūt deū filiū dei cruci
figentes.nam q̇ timet deū a ſua p
fidia ꝯmutatur dū iudicii pauore ⁊
caritatis ſtudio eligit domicis iuſſi
onibus obedire.et iō deus exten
dit vindictam ſuaʒ ad retribu
endum eis penam p peccato ſe
cundū ordinē ſue ſapie condignam.
Merito extendit vindictā ſuper
eos. qꝛ Contaminauerunt te
ſtamentū dei p̄uo intellectu iter
pretātes ſacram ſcripturā. ⁊ nolen
tes credere q̄ȝ eis cognoſcitur ſcrip
turaruʒ veritas p̄dicaſſe.et iō diui
dentur in die vindicte a ſocie
tate fideliū tanq̄ȝ arſure palee
a granis:et hoc erit ī die iudicii qn̄
volūtas dei oībus innoteſcet. tunc
ei illd̄ qd̄ hic per pphetas p̄ciniuit:
et p apl'os p̄dicauit generalitas ma
feſtiſſime tūc videbit. Cur de⁹
faciet illa q̄ dicta ſunt:quoniam.
Mollierūt pfidi iudei ſermo
nes ſuos ſup oleum qn̄ dicebāt
magiſter ſcim⁹ qꝛ a deo veniſti ⁊ vi
am dei ī v̇itate doces et ipſi tñ fu
erunt iacula quando dixerīt reus
eſt mortis:o execranda diuerſitas.
Potuiſſent homines mollia loqui
dum eſſent tam dura facturi.
Loquitur chriſtus ad vnūq̄mqʒ
fidelem. Et quia tales ſunt iſti non
in eos ſʒ ī deū. Jacta curaʒ tuaʒ
tāq̄ȝ in portum et ipſe te fouebit

et ſi iuſtus fueris ñ patie tur te finaliter fluctibus fatigari et ſi in h̄ ſecl'o ñ adimat iuſtis fluctuatões. eſt qꝛ eos tpal'r probat vt in eterna vita q̊s coronet inueniat.

Tu vero deus q̇ iuſtos nutris foues et ꝯſuas deduces eos qui me perſequũt̃ in puteuz inferni vt qui noluer̃t bibere d̑ fonte aque viue in puteũ eterni interitꝰ demergãtur o pietas inaudita iudicantis totuz hoībꝰ p̄dicitur vt culpa plectibilis euitetur. Und̑. Uiri ſanguinum et doloſi q̇ effuſuri ſunt ſanguiné innocentiſſimi redemptoris nr̃i non dimidiabũt dies ſuos volũtarios ſcz non aũt a deo cõſtitutos: qꝛ illi in p̄deſtinatõe dei noſcũtur eſſe diffiniti: ſed ſuos. non ei ꝑficient tot annos q̄ꝗtum putant: ſꝫ infra tempꝰ peribũt q̊d viuere ſperabant ego aũt vox filii ad patrez a diebꝰ tempalibꝰ veniam ad diem eternũ qꝛ ſperaui in te domine quod non faciunt illi.

Pſalmus. LV. in quo populꝰ fidelis confortatur contra ꝑſecutiones malorum.

Uox eccleſie orantis deũ ne fideles opprimantur ab inimicis dicit.

Iſerere mei

deus p̄ſta auxiliuz. porrige ſcutum miſicordie. ne deficiaz in tribulatõe quoniaz inimicus. ſ. dyabolꝰ ꝑ ſe ⁊ ꝑ ſuos ꝑſequitur me multis modis me affligédo toto tp̱e impugnans viſibiliter et inuiſibil'r tribulauit me. Neceſſe eſt vt miſerearis Quoniaz multi ſunt inimici mei membrã dyaboli q̄ſi bellantes toto tp̱e vite mee aduerſum me in mẽbris meis quaſi pedibus conculcauerũt me. Sed nũquid Ab altitudine ſup̱bie et elationis iſtoꝝ qui me perſequũtur q̇ breui tp̱e duratura ẽ timebo d̑ſperando. abſit. non ei timebo q̇a ego in te ſperabo in quo nulli ſperanti timendũ eſt. Quis enim ſperauit in domino et ꝯfuſus eſt. nullus.

In deo laudabo ſermones meos attribuens ei ſicut fonti ſapientie ꝙ bene loquor In domino ſperaui in quo ꝯfirmatuſ ñ timebo quid faciat mihi homo id ẽ carnalis quicũqꝫ. Tota die verba mea licet eſſent a deo. licꝫ eſſent ſalutaria execrabantur contẽnebantur a ꝑfidis inimicis meis omnia conſilia eoꝝ erant ad inferenduz maluz mihi. Ipſi ſubdoli xp̄iani. Inhabitabũt mixtim cuz bonis. publice eni videbã tur eſſe in eccl'a ⁊ ꝯgregatões ſequi ꝯuentuſqꝫ ppl'oꝝ ſed virꝰ ꝑuerſitatis ſue abſcondũt ipſi ſi ñ pñt ſtatim decip̱e imitãtes magiſtꝝ ſuuz dyabolũ q̇ ſp̱ nititur in fine hoiem decip̱e calcaneũ meuz finez vite mee obſeruabunt. Illi ita agent ꝯtra me vtpote q̇bus grauis ſum ad videndũ. mali eni quaſi graue pondus ferũt vitam iuſtoꝝ ſꝫ tñ ego non curo: q̄m tu. O domine ſaluos facies illos: et hoc pro nichilo id eſt ſine aliquo merito eorum: ſed gratis per pietatem: ⁊ per hoc ſaluabis. quia in ira correctionis tue per flagella populos a ſtatu ſuperbie confringes ad humilitatem et per diuerſarũ anguſtiaꝝ

numeroſitatẽ reuocati cõpellẽt tibi
domio ꝯfiteri. vnde ego vt exemplũ
eis darẽ cõuerſionis. Annũciaui
tibi vitaꝫ meaꝫ ꝑ hũilẽ ꝯfeſſionẽ
et lacrimas meas q̃s tibi ꝓ his
fudi pro tua clemẽtia acceptaſ ha
buiſti in ꝯſpectu tuo. Sicut
erat in ꝓmiſſione tua exaudi-
ſti me deprecanteꝫ ꝓmiſeras ei
te exauditurũ flentẽ ac tribulatum.
inueni ergo te miſericordẽ in ꝓmit
tendo. veracem in reddẽdo: cũ exau
dit⁹ ſũ non timeo inimicos: qũo ad
uerſarij mei in fugam ꝯuertẽ
tur. In quacũqꝫ die: ꝛ in q̃cũqꝫ
etate inuocauero te ecce ꝯgno
ui ꝙ in omni neceſſitate tu de⁹ aſſi
ſtis miſ̃icordiã p̃ſtans tuis et ita ꝯ
gnoui ꝙ deuſ me⁹ es ꝓprie qui
in omnib⁹ mihi aduerſis tã clemen
ter ſubuenis: quẽ colo quem amo.
Et iõ In deo laudabo verbuꝫ
filiũ in deo p̃re intelligẽdo et p̃dicã
do eũ patri cõſ̃balẽ coeternũ ꝛ omi
potentẽ. ꝛ quidq̃d ỏ p̃re ſ̃m ſubſtan
tiam ỏꝛ de eo eſſe ſentiendũ. et ſer
monem. i. p̃dicationẽ xp̃i ꝑ quam
regulã viuendi mũdo p̃ſtitit ꝛ ſalu
tem laudabo in domino ſpũſcõ
per q̃m eſt facta. et iõ in domino
ſperaui ꝛ propter hoc ñ timebo
quid faciat michi homo. i. dya
bol⁹ q̇ me iniqua ſꝑ volũtate ꝑſeq̇r
Nõ timebo dico qꝛ ſi auferantur
mihi hec tꝑalia tñ remanebit mihi
vndỏ tibi ſeruire poſſim. qꝛ In me
ſunt vota tua deus. i. deſideria
tibi ſ̃uiendi: non eſt op⁹ extra q̃rere
qꝛ in me ſunt que vota ego red
dam tibi. ſ. laudationes nomi
nis tui: qꝛ de cordis area ꝓfertur
laudis incenſum ꝛ ỏ cellario bone ꝯ
ſcientie ꝓfertur fidei ſacrificiũ. iſta
ſunt vota p̃ncipal'r tibi grata ſi ca
ritate fuerint incenſa. Merito
ỏbeo laudare te. Qũo eripies in
alia vita aĩam meam de morte
ꝑpetua oculos meoſ a lacrimiſ
qꝛ ibi null⁹ mala ſua deflet et pedeſ
a lapſu qꝛ ibi nulli labũtur i malũ
eripuiſti dico vt placeam coraꝫ
deo in ſplendorib⁹ ſanctoruꝫ
ineternum.

Pſalm⁹. LVI. in quo de paſſi
one et reſurrectione chriſti.

Vox criſti ex ꝑte hũanitatiſ
ꝓ ſe et corꝑe ſuo ad patreꝫ in
quit regulaꝫ nobis ſancte ora
tionis oſtendens.

Iſerere mei
de⁹ miſerere mei re
petẽdo ẞ piclꝫ imminere
magnũ oñdit miſerere mei de⁹
qꝛ in te ꝯfidit aĩa mea tue eni
cõditõis eſt propriũ illis p̃ſtare mi
ſ̃icordiam. q̇ in te hñt confidẽtiã.
Bñ debeſ facere: Quoniaꝫ in ꝓ
tectione materne pietatiſ tue
in hoc tribulatõis eſtu ne areſcam.
ſperabo vt vmbraclꝫ p̃beas mihi
hoc in mẽbris iugiter facit donec
tranſeat iniquitas qỏ in fine cõ
plebitur. nam ante finẽ ſeculi nec in
iquitas deerit p̃mẽs nec iuſticia pa
tiens. Clamabo ad deu altiſſi
mum ad quẽ non voce valida: ſed
puritate ꝯſcientie ꝑuenit: qui bñ
fecit michi maxĩe cum excellẽtiſſi
mũ incarnatõiſ archanũ ſua gratia
hũano generi contulit. vndỏ ſeq̇r
Vox eccl'e. Bene fecit michi ꝛ ita
bñ: ꝙ Miſit pr̄ filiũ ſuũ de celo
id eſt de ſecreta eſſentia ſua q̇ me ꝛ

totū genꝰ hūanū ſanguīe ſuo redē
mit ⁊ dabit in obꝓbriū impios
et pctīs obnoxios ꝯculcātes me
Vox xp̄i. Deꝰ pater miſeri
corditer egit mecū ſecundum
veritatem ꝓmiſſionū ſuarum
qꝛ eripuit animam meam de
medio populi iudeorum a ꝑn
cipibꝰ eorum ſeducti. vn̄ illi leōes
⁊ illi catuli leonū omnes fremuer̄t
omnes occiderūt ego dormiui ſō
no mortis ſ̄m carnē conturbatꝰ
ex timore ⁊ anguſtia paſſionis.
Vere fui conturbatꝰ. qꝛ. Filij ho
minum. ſ. iudei qui deberēt eſſe fi
lii dei ⁊ ſunt filii dyaboli qui licz in
paſſione manꝰ hn̄ent inermes: os tn̄
habuer̄t armatū. nam dentes eo
rum ſunt arma ſcz impia eorum
cōſilia ſagitte verba volātia vſqꝫ
operatiōem mortis emiſſa et lingua
eorum gladius acutus: dum
clamarent crucifige crucifige eum
O deꝰ pater mi illi ita faciunt ꝯtra
me ita me deridēt Sꝫ tu fac me
reſurgere ⁊ exaltari ſuꝑ celos
ad dexterā tuā et ꝑ hoc in omnē
terraꝫ dilatabitur gloria tua.
Poſtꝙ̄ xp̄s interpoſuit de ſua exal
tatōne reuertitur ad inceptā narra
tōem d̄ ſua paſſione dicēs. Laque
um parauer̄ūt pedibus meis q̄ſi
latenter dū interrogatōnes infere
bant doloſas ut ſi liceat cenſum da
re ceſari. ⁊ d̄ adultera cum interro
gant quid ip̄e dicerem et incurua
runt vitam meaꝫ deiciendo me
in mortem. Foderunt ante faci
em meam foueam et hoc cuꝫ in
facie mea dixerūt clamantes reꝰ eſt
mortis. q̄ ideo dicti ſunt foueam fo
dere. qꝛ cuꝫ neci viſi ſunt tradidiſſe
ſed hoc agendo xp̄o qui patiens fu
it nō obfuerūt ſed ipſis iudeis qui
ceciderunt in foueam ipſam
mortis quādo poſt chriſti reſurre
ctōnem capti diſꝑſi ⁊ interfecti ſūt
interfecerūt xp̄m et interfecti ſunt.
⁊ vnde ſe regnū obtinere putabāt
inde perdiderūt. O deus pater
et ſi inimici mei laqueū parauerūt
pedibꝰ meis ⁊ foueam foderūt ante
faciem meam nichilominꝰ. Para
tū eſt cor meū ad tolerātiam paſ
ſionis vſqꝫ ad mortem. et ꝓ reſurre
ctionis gloria quā modis omnibus
mihi ſpero affuturam paratum cor
meum ad agendas gratias. nam
cantabo ore et pſalmum opere
dicam. Et vt hoc poſſim ex
plere. Exurge gloria mea q̄ ha
ctenꝰ latuiſti exurge potēter caro
que fuiſti pſalterium diuina ope
rans: et cithara humana patiēs ex
ſurge dico et letare quia certꝰ ſum
ꝙ exurgam diluculo quo tempe
eum reſurrexiſſe euangelii lectio
ſancta teſtatur: Confitebor tibi
cōfeſſione laudis poſtꝙ̄ reſurrexero
per meos coram populis ꝑ̄dicā
do laudes tuas et pſallam tibi v̄
tuoſis operibus vt tu pater gl̄ifice
ris a gentibus. Hoc aūt confi
tebor tibi confeſſione laudis. Q̄m
magnificata eſt miſericordia
tua vſqꝫ ad celos cuꝫ hūanitas
mea vſqꝫ ad celoꝝ regna ꝑducta eſt
et veritas tua quam ꝑ ꝓphetas
dixeras qui nubes dicūtur per me
adimpleta eſt. Agentes ergo gr̄as
dicimus cū ꝓph̄a. o xp̄e Exaltare
ſuꝑ celos deus et ſuꝑ omnem
terraꝫ maīfeſtabit̄ gloria tua cū
ſp̄ūſſci donū ī oēm carnē effuderis.

Pſalm⁹. LVII in quo redar
guitur malicia iudeorum con
tra chriſtū. Propħa gene
raliter monenſ oēs fideles re
cte iudicare et vere loqui. et
ſpeāliter in ꝑſona criſti incre
pans iudeos qui aliud de cri
ſto loquebantur ⁊ aliud iudi
cabant ait.

Jlli hominuz

patriarchaꝝ et ꝓphaꝝ q̄s
imitari debetis ſi vere qđ
vtiqʒ veꝝ eſt iuſticiam loquimi
ni dicendo michi magiſter ſcim⁹ qꝛ
a deo veniſti ⁊ viaʒ dei in ṽitate do
ces recte iudicate quō aūt dici
tis poſt coram pylato crucifige cru
cifige eū. ſic aūt iudicantes ficte lo
cuti iuſticiam ꝯꝓbamini. aliud in la
biis: aliud in corde hn̄tes. Sed
vos o iudei quō poteſtis ō me recte
iudicare. Qui iniquas cogita
tiones in corde veſtro ꝯtra me
oꝑamini in terra. i. in poplo vr̄o
et ſicut male cogitatis ita inique
oꝑamini mali ſeniʒ cogitatio
nib⁹ veſtris: oꝑa veſtra ꝯcor
dant man⁹ ci ſeq̇tur cor. vn̄ iniqui
eſtis corde ⁊ manu. Et hoc iō fa
ciunt qꝛ. Alienati ſunt peccato
res iudei a veritate a vita beata a
vulua. i. ab ip̄o origine. n̄ qꝛ extūc
peccauerīt ſed qꝛ p̄cognouit dn̄s ab
vtero illos peccaturos. vnde ſeq̇r.
errauerunt ab vtero. i. errare p̄
ſciti ſunt ab vtero locuti ſunt fal
ſa dicentes ſe filios abrahe cū oꝑa
abrahe non facerēt. Quib⁹ fuit
furor in malo ad ſimilitudinez
ſerpentis nō c⁹cūqʒ ſʒ aſpidis
ſurde non q̇deʒ carentis aurib⁹ ſʒ
obturantis aures ſuas terra
et cauda ne audiat. vnđ ſeq̇r Que
aſpis quia obturat aures non ex
audiet vocez incātantiū vt ad
lucez educatur et venefici incan
tantis ſapienter ſɱ arteʒ ſuaʒ.
cui merito iudei cōꝑantur q̇ cordis
aurib⁹ obturatis nolunt audire ſcri
pture ſcē ſaluberrimā doctrinā per
quā reuocari poſſent ab errore ⁊ de
tenebris venire ad lucē. obturanteſ
aures ſuas. vnā amore terrenorūʒ
alterā cauda. i. delectatōe peccatoꝝ
p̄teritoꝝ. Propheta p̄dicēs pe
nā eoꝝ dicit. Deus inimicorūʒ
ꝯteret et deducʒ ad nichilum
dentes. i. doloſa ṽba et capcioſas
interrogatiōes ⁊ h̄ in ore ipſorū
vt n̄ audeant p̄ confuſiōe loq̇ ſicut
qn̄ poſuit ſilentiū ſaduceis ⁊ phari
ſeis interrogātib⁹ ſi licʒ cenſū dare
ceſari et molas leonū. i. inclama
tōes mortis q̄s fecerīt iudei cruēto
ore clamātes crucifige crucifige eū
ꝯfringet dn̄s. hoꝝ mole ꝯfracte
ſūt qn̄ xp̄s reſurrexit. Ad nichilū
deuenient tanq̄ aqua decur
rens q̄ cito abſorbeť a terra: ſʒ de⁹
ꝑ miſicordiā ad ſalutē eoꝝ arcū. ſ.
minas q̇b⁹ terret intendit ⁊ tādiu
terret minis ⁊ flagellis donec in
firmati et hūiliati ad pniam ⁊ ꝯ
feſſiōis ſalutē meliorata ſe mente ꝯ
uertāt Sicut cera q̄ igne diſſolui
tur ſic illi mali q̇ i ꝑfidia ſua indu
rati fuerīt i futuro iudicio igne pu
nientur ſupcecidit ignis ſuper
bie ꝯcupiſcentie et ire ſuꝑ eos. et iō
non viderūt ſoleʒ iuſticie a quo
oēs gētes illūinanť. Priuſq̄ ſpi
ne veſtre. i. q̄ ſpinaꝝ more p̄mo ð
lectant poſtmodū pūgunt manife
ſte ꝑcipiant ꝑ expientiā ramnū
id ē acutiſſimā dānatōem i extremo

ignis viciorum absorbꝫ eos dum ad huc viuunt i vita ista. q dicunt non ab solute viuentes: ſꝫ ſicut viuētes qa vita ipsorum non est vera ſꝫ falſa: et hoc fit in ira qꝛ deus tamen iratus puniet peccatores. Letabitur iuſtus cum viderit punitionem peccatorum non zelo vi dicte ſꝫ zelo diuine iuſticie concordans ſe diuine voluntati manus ſuas laua bit in ſanguine peccatoris .i. opa ſua probabit munda ab iniquitatibus tis malorum viſa eorum punitione qꝛ ſtul to peũte ſapiens aſtutior erit. Qui bus conſideratis dicet quicumqꝫ rōnabiliter loquens. Qꝛ vtiqꝫ ē fructus iuſto de bonis opibus ſuis. ſiue de ſua iuſticia ergo a Deus vtiqꝫ dominus diiudi cans eos. i. malos de iniquitatibus eorum non ſolum in futuro ſꝫ etiam i vita preſenti vbi florere videntur: vel ergo itelligi q nec mali i hoc ſeculo oino a pena ſunt liberi quamuis florere videantur: nec boni a beneficio ſequeſtrati licꝫ mundanis one ribus opprimantur

Pſalmus. LVIII

Vox criſti et membrorum eius.

Eripe me de

inimicis meis qui oderunt me deus meus qꝛ non poſſum eripi ſine tuo adiutorio: et ab in ſurgentibus in me verbis contume lioſis libera me. Eripe me non ſolum de cogitantibus mihi mala: ſꝫ de his etiam qui iniquitatem conce ptam mente durata etiam opatione complerent. et de viris patis ad effundendum ſanguinem innocentum xpi et ſuorum. Salua me dico qꝛ ecce Ceperunt animam meam. i. me ipm irruerunt cum impetu ſine omni rōne in me humilem fortes ſupbi iu dei principes ſacerdotum et ſeniores ppli de ſua iuſticia preſumentes vt mor ti me traderent. Ita pfidi iudei ſr me irruerunt ſine cauſa: qꝛ Nec iniqui tas mea peccando contra proximum nec pec catum meum factum contra deum meruerit: qꝛ hoc mihi facere debuiſſent qui ſine iniquitate curſum vite preſentis p egi et direxi verbo meo: predicatione mea et vite mee exemplo: prauos et di ſtortos homines quantum in me fuit ad rec tum finem direxi. Occurre michi ad te venienti q ſecundum naturam diui nam a te nunquam diſceſſi et fac vt qui non vident videant per fidem quod ego equalis tibi ſum: fac notam hominibus equalitatem no ſtram: non putent iudei ſe purum hominem crucifixiſſe et tu domine deus virtutum. i. angelorum deus iſrael. i. qui videris deus ſolius iſrael. i. vnius gen tis que te colit. Intende ad viſi tandas omnes gentes vt tibi cre dentium copia creſcat ex gentibus qꝛ ſterilitatem fidei in iudayco pplo cope riſti non miſerearis his qui ex certa malicia et obſtinata mente i pec catis perſeuerant qꝛ tales non ſunt digni miſericordia. Prophetia de iuday ci ppli futura conuerſione. Intende do mine et vere intendes et ſalubriter: quoniam In vltima etate ſeculi adhuc iudei qui perfidi fuerunt ante conuertentur ad fidem tuam ita ardenter quod ſicut nunc crudeliſſima obſtinatione durati ſunt ita tunc vt canes famelici fidei auidiſ ſima deſideria patientur qui canibus merito comparantur quoniam antixpm illum in humaniſſimam beluam fidei calore rapta ti: religioſis latratibus inſequuntur: meli ores erunt tunc canes quam nunc ſunt homines quoniam legem in qua modo deliquunt tunc fideliter defenſare contendent. qui conuerſi ciuita tem. i. ſcam eccleſiam defendent et mu nient contra hereticas impugnationes quando correctis predicationibus circuibunt.

Ecce loquentur in ore ſuo qđ
nūc hr̄e nō merent in corde:alioſqꝫ
ad bōa ꝯuertent q̄ ipi pꝰ credere no
luerīt:⁊ erit vtiqꝫ in labijs eorūꝫ
gladiꝰ celeſtis v̇bū dei q̇ gladiꝰ le/
gitͥ bis acutꝰ ex vtroqꝫ teſtam̄to fe
riēs ad ſanitatē felices aīas ſua vul
neratōe ꝑducēs.⁊ ita oēs mirabūt
dicētes q̄m quis audiuit.ſ.talia.
Et tu domine deridebis eos
q̇ p̄dicatōes rectas audire noluerit
et ad nihilū deduces oēs gen
teſ malignātes q̄ obſtiatōe crudeli
i ſcelerata ātixp̄i religiōe ꝑmāſerit
Vox filii ad p̄rēꝫ ex forma hūani/
tatiſ.Fortitudineꝫ meam ꝑ te
cuſtodiaꝫ ſuitio tuo applicandā ⁊
exponēdā ad gl'am tuā qꝛ tu deuſ
ad altitudineꝫ tuaꝫ ſuſcepiſti
me et miſericordia tua añꝙ q̇c:
ꝙ bōi agerē preuenit me p̄pſorti
bꝰ meis dādo michi ſine menſura
ſpūmſcūꝫ.Deꝰ oñdit mihi ꝙtaꝫ
miſcd'iam exhibuerit mihi ſuꝑ ini
micos meos vt totalr̄ non ꝑeant
vt etiā īter inimicos meos v̇tꝰ ma:
ieſtatis poſſꝫ oſtēdi.ſ.vt de blaſphe
mis fiāt religioſi.⁊ de iniq̄ ꝯuerſa/
tōe iuſtiſſimi ego v̇o implēs p̄ceptū
tuū oro ne occidas eos ne penitꝰ
ꝑeāt ſed magꝭ erraſſe ſe gl'oſa ſatiſfa
ctōe cognoſcāt et neq̄ñ obliuiſ
cātur populi xp̄iāi aliq̊ tꝑe mei
.i.mee paſſioniſ.ſi nō ſint teſtes legꝭ
⁊ mortis mee.iud'i ml'tm q̇dē iuuāt
autoritatē xp̄ianā ꝙ p̄dicta oīa iue
niūt i libriſ eoꝝ.qđ niſi eſſꝫ.ꝯfixiſſe
et adiueniſſe xp̄iani putarent. Et
ſi rogo deꝰ meꝰ vt iudei oīno nō ꝑe
ant.Diſꝑge tn̄ illos in virtute
tua ꝑ diuerſas terras vt i hac diſꝑ
ſione ſcelꝰ ſuū penitendo deplorent
et depone eos đ ſuꝑbia ſua.a po

teſtate.a iudiciis a regno.a ſacerdo
cio vt ſint in obꝓbriū oībꝰ.ꝓtector
meꝰ domine. Et ſi rogo deus
meꝰ vt nō occidas eos Occide tn̄
delictū oris eorū.i.inſanas cogi
tatōes eoꝝ qñ ꝯſiliuꝫ inierīt vt neci
me traderent.et ſermonē labio/
ruꝫ ſuorū qñ dixerīt reꝰ eſt mortiſ
reſuſcitādo aūt me q̄m ꝑdere volue
rūt occidis delicta oris eoꝝ:⁊ ſmo
nem labioꝝ ſuoꝝ qꝛ tūc q̇ppe q̄m ꝑ
dēdū clamauerīt viuere expaueſcēt
et q̄m i terra ꝯtēpſerīt ī celo ab oībꝰ
gentibꝰ adorari mirent et ꝯprehē
dant in ſuꝑbia ſua videntes ſe
ſuꝑbe egiſſe ⁊ inaniter:qꝛ fruſtra ir
ruerīt fortes i hūileꝫ. Iud'i ꝯphēſi
in ſuꝑbia ſua facti hūiles.De exe
cratione ſiue maledicto ꝯ xp̄m et
de mendacio ꝯ eū penitētes an/
nūciabūtur in ꝯſūmatione.i.
in ꝑfectōe v̇tutū.annūciabit ei aliiſ
ꝙ iudei qui p̄mo erāt xp̄i inimici iā
ſūt ꝯuerſi ⁊ ꝑfecti i v̇tutibꝰ ita ꝙ v
bi abūdauit d'lictū execratōiſ ⁊ mē
dacii:ſuꝑabūdabit gr̄a ꝑfectōis.et
hoc factū ē in ira ꝯſūmationis
q̄ eſt qñ deꝰ vēdicat ad ſalutē et ita
non erūt tales q̄les pꝰ fuerīt ſuꝑ
bi et blaſphemi.Et iſti iudei cū fue
rit ꝑfecta religione v̇aciter inſtructi
Tūc ſcient et cognoſcent cri
ſtū dominum eſſe iacob p̄riar.
che ſui qđ p̄mitꝰ nō credebāt et fi
niū terre gentiū ꝑ oēs ꝑtes terre
qđ mō durato corde ñ ſapiūt.Con
uertentur ſuꝑ eſt poſitꝰ v̇ſus iſte
vbi cōuerſio ⁊ ſalꝰ iud'oꝝ futa affir
māt.Ipſi v̇o iudei q̇ verā merue:
rūt hr̄e doctrinā diſꝑgentur vbi
qꝫ īter gentes ad manducandū
cibū ſpūalē.ſ.vt alios lucrent p̄dica
tōibꝰ ſuis ⁊ i corpꝰ eccl'e trāſformēt

credentes ſi non fuerint ſatura
ti de credulitate pploꝝ vidẽtes ver
ba ſua non fructificare ĩ mentib⁹ ꝑ
fidoꝝ ut vellent murmurabunt
ↄtra pigros increpãtes alios nolen
tes credere. Utroq; piete.ſ.pplo
iudayco ⁊ pplo gentili ĩ angulari la
pide ↄiũcto eccl'a tota gaudẽs dicit
Ego aũt cantabo potentiã
tuam qua liberaſti me ⁊ iudeos et
gentes ↄuertiſti: et exultabo ma
ne miſericordia tua cuz ſcz nox
ſeculi iſti⁹ obſcura trãſierit:qñ iam
miſericordia tua ĩ ſcõꝝ remuneratõi
b⁹ eluceſcet. Et hoc iuſte faciã
Qꝛ factus es ſuſceptor meuſ
id ẽ meoꝝ ad maxiam dignitatem:
refugiũ mei et meoꝝ mihi in die
tribulationis o ꝗ̃ gratũ eſt refu-
gium qñ tpe tribulatõis ↄdonatur
Quapꝓpter. Adiutor me⁹ non
tm̃ cantabo:ſed tibi pſallaz bõis
operib⁹:qꝛ deus ſuſceptor me⁹
es ↄ̃ pſecutões hoſtium de⁹ me⁹
id eſt creator meus miſericordia
mea: qꝛ totum quidq̃d ſum de tua
miſericordia eſt.

Pſalmus.LIX. in quo doce
mur vt deſerentes diabolum
regem nobis chriſtum eſſe co
gonoſcam⁹. Propheta in
voce populi qui in priſtinis
erroribus erat alligat⁹ gratias
agens de conuerſione eoruz
dicit.

Eus noſ q̃ mali
eram⁹ repuliſti noſ ab
errore et a pctis et de-
ſtruxiſti nos male edificatos vt
erigeres in bonũ edificiũ qđ duret
in ꝑpetuũ irat⁹ es malicie noſtre
vetuſtati nr̃e vt pereat et miſert⁹
es nobis ad cultũ vere religiõis
adducẽdo nos.o ira miſericorſ.o indi
gnatio ſalutaris:captiuitas libera.
aduerſatio fructuoſa Cõmouiſti
corda eorũ qñ culturas ſuas deo
cognouerũt abominabiles extitiſſe.
qñ animaduerterũt diuitiaſ honores
ceteraq; mũdi h⁹ bona apud deum
poſtrema.q̃ ante putauerũt pcipua:
et conturbaſti eos terrore futu-
ri iudicii.o medice. iã ↄtritis corde
ↄpetenti medicina ſuccurre ſana
ↄtritiones ei⁹ paſſiões. ſana vul
nera ei⁹ qꝛ ↄmota eſt a pſtino er-
rore trãſlata vt tibi dño pareat que
añ ydolis ſuiebat. Qꝛ ei licz pec
cata per ↄmotõem ↄtritõis remiſſa
ſint.ñ tñ ſtati dñs ad req̃ez colligit
fideles.ſed tribulatõib⁹ quib⁹ pur-
gent̃ exponit.ſeq̃tur. Oſtendiſti
non ſola cognitõne ſed etiã ipſa rei
experientia populo tuo facto tibi
ſbiugato ac deuoto dura gũiſſimaſ
tribulatiões oſtendit vero pplo ſuo
dura.tuz qñ martiꝝ cateruas ſeuis
paſſionib⁹ acquiſiuit.tum quãdo ꝑ
ſcripturã ſacraz ꝓhibuit ſuos ſuoſ
ꝑ delectabilia et mollia atq; ſuauia
ꝓpria deſideria abſtinere docuit vt
duris laborib⁹ exterminati aduer-
ſus ſpũalia nequicie ⁊ inſurgentiũ
cogitatõuz bella virilr̃ erecti ad pal
mã glorioſã ei⁹ miſericordia mere-
rentur adduci et potaſti nos vi-
no non vbi eſt viciorum copia: ſed
compunctionis libtas peccato
rum. Quantum ſint vtiles
tribulatiões preſentis vite fidelib⁹
oſtendiſti quando per ſcripturaſ do
cuiſti in hoc mũdo paſſiones multi-
plices tuos fideliſſimos ſuſtinere.
Et hanc ſignificationez dedi
ſti me tuentibuſ te vt fugiant

a facie arcus a facie futuri iudi-
cii: dediſti etiam ſignificatõnem vt
in futuro liberẽtur dilecti ab erũ
nis ſeculi ſaluum fac populum
tuum ad dexteram tuam collocan
do vbi eterna ſal⁹ eſt et ſine fine le
ticia et exaudi me in his q̃ peto.
Quia deus locut⁹ eſt in ſan
cto ſuo ſcʒ chriſto quãdo verbum
caro factũ eſt et mundi ſaluator ap-
paruit in quo ꝓmiſit hanc ſaluatõʒ
de qua locutõne letabor vox eccl'e
ꝛ hac fiducia oro et partibor ſic-
cimam id eſt humeros gentiũ. im
ponens ſuper eos ſarcinã gratiam
ſeruitutis et fidei xp̃i. que ſarcina
quibuſdã ſcʒ bonis erit leuis. iugũ
enĩʒ xp̃i ſuaue eſt et onus leue. aliis
vero ſcʒ malis erit grauis: qꝛ ñ om
nium erit fides. ꝛ eodeʒ modo. con
uallem tabernaculorũ id eſt hu
meros iudeoꝝ partibor qꝛ de gen
te iudayca aliquã portõeʒ cui iugũ
xp̃i ſuaue erit et onus leue habebo
vnde conſtat de variis natõib⁹ ec
cleſiam domini eſſe collectã.
Vox etiam eccleſie. Meus eſt id
eſt ad corp⁹ meũ pertinẽs eſt conuẽ
tus martirũ: per galaad qui inter-
pretatur aceru⁹ teſtimonii deſigna
tus et popl's fideliuʒ qui ꝑoris vite
oblitus in anteriora ſe extendit per
manaſſen figuratus qui interp̃-
tatur oblitus meus eſt popul⁹ fið
lis qui in bonis operib⁹ ſemp fruc-
tificat. qui per effraim intelligitur:
qui interp̃tatur fructificatio forti
tudo eſt capitis mei id ẽ chriſti
inquit eccl'a qui carne moriẽdo per
gl'oſam reſurrectõeʒ ſuã ꝯtulit ſpei
nr̃e copioſiſſimũ fructum. Juda. i.
xp̄s qui de ſtirpe iude ſm carnẽ de-
ſcendit eſt rex meus hec ẽ fideliũ
glorioſa confeſſio et gentiũ moa
bitarum tribulatio ꝛ pſecutio ſcʒ
illa quã in hoc mũdo ſanctiſſimi ſu
ſtinẽt xp̄iãi eſt olla. i. refectõ ſpei
mee qꝛ ad ſpem vite eterne dño p̄
ſtante porrigitur: gl'amur enim in tri
bulationib⁹ inquit apl's. ſcientes qꝛ
tribulatio patientiã operatur. patien
tia aũt ꝓbatõem. ꝓbatõ aũt ſpem.
Letabor etiam qꝛ. In idumeã
extendam calciamentũ. i. euã-
geliũ qð ẽ calciam̃tũ qð nos munit
in via. hec eſt defenſio q̃ ſeculi hui⁹
ſpinoſa tranſcendit gẽteſ que pri
us alienigene erant ſubdite
ſunt modo mihi qꝛ fidẽ nr̃aʒ re
ceperũt. Deſiderio future beati
tudinis fiðlis ppl's exclamat ad do
minũ. Quis deducet me. i. null⁹
niſi ſolus de⁹ in ciuitateʒ muni
tam iheruſalẽ futurã que ſic mũita
et pfecta eſt vt nulla pſecutõe qua-
tiatur aut quis deducet me vſqʒ
in idumeaʒ. i. gentilitatẽ: terrenã
p cupiditatẽ: et rubeã p crudelitatẽ
niſi tu ipe deus ad q̃s gẽtiles dedu
ci deſiderat. vt multi ex gentib⁹ ſibi
incorporentur et amplientur ſocietate
membroꝝ. ꝛ impleto numero p̄de-
ſtinatoꝝ ſimul cũ eis ad eterna bea
titudĩs gaudia perueniret. Nonne
tu de⁹ pduces nos ad regnũ tuum
qui tñ ſicut videtur repuliſti nos
pmittẽdo nos tribulari et ñ egre
dieris de⁹ in vtutib⁹ noſtris ꝯ
eos q̃ dicũt nob vbi ẽ de⁹ eoꝝ: ſicut
olim feciſti pr̃ib⁹ qb⁹ oſtẽdiſti potẽ
tiã tuã. qb⁹ te auxiliãte gẽtes ceſſe
runt ꝛ magna ſtrage facta. terram
ꝓmiſſionis obtinuerũt. Et qꝛ dedu
ces. Auxiliare ergo tu nobis
deus tu de tribulatõib⁹ nos eripe
tuo nos medicamĩe ſana. qa vana

ſalus hominis ſalutez pſtare in hoie nō pt indigus ſalutis. ideoqz ſperare in hoie ñ debet q pprijs virib9 pbatur infirm9. Et qz vana ſaluſ hois ppl'ſ fideliū dicit. In deo faciemus vtutez nō ei cū dyabolo aut viciis gladio certanduz eſt: ſed illis virtutib9 qbuſ xp̄s ip̄e pugnauit vt ſupbiā hūilitate vincam9. diuitias mūdi pauptate ſuperem9. et ip̄e cui null9 reſiſtere pt p nob pugnās deducz in nihilū inimicoſ noſtros delendo de libro vite vbi ſibi ſcripti videbātur elati.

Pſalm9.LX.in quo monz ad laudem dei.

Vox eccleſie petentis vt eius exaudiatur oratio dicit.

Exaudi domine deprecationē meam ſup remotōe maloꝝ intende orationi mee ſup impetratōe eterne vite. Intende dico qz Clamaui ad te ab vniuerſo orbe terraru ꝫ ħ in anxietate cordis mei vt a te ɔſoler: verū ꝫ ſi q̄diu ſum i hac pegrinatōne anxietur cor meū tēptatoib9. ñ tñ pro tua clemētia vicor qz in criſto qui eſt petra firma exaltaſti me in qua ois edificat9 eſt xp̄ian9. Nō ſolū exaltaſti ſed exaltatū ꝫ i fidē firmatū. Deduxiſti p te viam ad te veritaté et vitā ꝫ hoc qz fact9 es ſpes mea in omi anguſtia mea et turris .i. defenſio fortiſſima et inexpugnabile pſidiuz a facie diaboli ꝫ ſocioꝝ eius q famulos ſuos inuicta ptectōe cuſtodit. Tu es ſpes mea turris fortitudis ꝫ ideo tu tiſſim9 Inhabitabo i tabernaculo tuo qz i eo ē h9 mundi picula alaruz tuarū .ſ. miſcōie ꝫ potētie tue q alis ɔpātur nimimine pteg ar ñ ad breue tps ſz quouſqz ſecula vite iſti9 diuia adminiſtratiōe pagantur. Ideo dico firmiter ptegar i velamēto alaꝝ tuaꝝ Qm ſcio qꝛ tu deus exaudiſti orationem meaz ꝫ vere exaudiſti quia dediſti et dabis futuri ſeculi regnū in hereditatez ppetuā timentib9 nomen tuū ſine diſtinctōe pſonaꝝ. hereditaté dico q non morte relinquit ſz q cū largitore ſuo ppetuo munere poſſidet q ſic venit ad filios vt a teſtatore minime deſeratur: hec hereditas non hz finez ſz cū ſemel ſuſcepta fuerit nūq̄ a nob pmutatōe diſcedit: vnde ſequitur.

Propha de eternitate hereditatis xp̄i et per ɔſeqns iuſtoꝝ cohereduz eius ait Quo de9 pr̄ Sup dies tpales regis nr̄i xp̄i qb9 in pn̄ti eccl'ia regnat dabis dies eternos vt ñ ſolū his dieb9 trāſeūtib9 regnet i eccleſia ſua ſz etiā regnēt cū illo ſācti ineternū et ideo repetens ſb aliis vbiſ inquit adijcies ſup annos qb9 in pn̄ti nobiſcum eſt annos eternos qui pmanent in generatione et generationē vnde ſeqtur Permanet ineternū ppl'ſ fidel' in ɔſpectu dei del pn̄tia ſemper fruens vbi tanta erit oiz bonoꝝ copia qꝛ nulla erit ibi miſia. nulluſqz ibi miſer null9 ibi queret miſericordiam et qz nō deerit aliqd de pmiſſis non ſolutū et oms facie ad facié videbūt deum nullus etiaz requiret vitatez. Sic pſalmū dicam ſic opabor ad honorem tuū non breui tpe ſz q̄diu durabit michi hoc ſeculuz vt laudes a me tibi pmiſſas et vota bonoruz

opum meoꝝ reddam aſſidue ꝯ
tinuãdo de die pn̄tis vite vſqꝫ
in diē eternitatis vt et h̄ vota nr̄a
reddamꝰ et ibi laudes dn̄o ꝑpetua
hilaritate cantemꝰ eternas ei gr̄ias
indeficientes exſoluentes.

Pſalmꝰ.LXI.in quo mone·
mur vt ſpretis rebꝰ caducis
eterna ſperemꝰ. Propha
in pſona cꝰlibet viri iuſti qui
ſeculi vicia relinquēs ſoli deo
ſe ſubditū eſſe ꝯmemorat di/
cens:ꝯtra inuidos ⁊ carnales
volentes eū decipe ⁊ ad ſimi/
lem eorū vitā attrahere quid
me temptatis inimici: quid ē
quod me ſubuertere nitimi/
ni cur animaꝫ meaꝫ perdere
vultis.

Nonne deo
ſubiecta erit anima
mea agēdo ſtrēnue que
ad eiꝰ honorē ꝯgnouero ptinere:in
ipo delectari:i ipo refici. ⁊ pter eū
nihil aliud ꝯcupiſcere:⁊ hoc merito
qm̄ ab ipſo eſt ſalꝰ mea. Meri
to ſbiecta deo debꝫ eſſe aīa mea.
Nam ipſe eſt deꝰ meꝰ q̄ creauit
me cū non eſſeꝫ et ſalutaris meꝰ
ſalutis mee q̄ in adā pierat p paſſio
nē ſuā reſtitutor et ſuſceptor me
us ſub tua ꝑtectōe in laborībꝰ ſecl'i
ideoqꝫ tali adiutorio munitꝰ n̄ mo
uebor amplꝰ vt pꝰ fui carnis in/
firmitate ꝑ̄guatꝰ. Uox eccl'e ſiue
iuſti general' ad pſecutores xp̄iãoꝝ
o vos ſtulti. Quouſqꝫ irruitis
ſup hoīes inocētes n̄ vos reuocat
timor diuinꝰ pducētes vſqꝫ ad
mortem q̄s deo ſditos eē ſentitis
q̄ vob ꝯſentire nolūt et incūbitis
eis tanq̄ parieti inclinato ad ru
inam:et macerie depulſe putā
tes. q̄ xp̄ianꝰ ppl's ſit ſine d̄fenſore
et q̄ facile ruat:vos inania medita
mini:qꝛ cū deꝰ ſit ſuſceptor meꝰ.nō
mouebor āplꝰ. Uox eccl'e ꝯ iude
os ⁊ fictos xp̄ianos a q̄bꝰ etiā patit'
ſicut a pagāis q̄ dicit Uerū tn̄ iu/
dei et ficti xp̄iani cogitauerūt re
pellere a me preciū meuꝫ ſiue
honorē meū.i.xp̄ꝫ q̄ p̄ciū ⁊ honor ⁊
gl'a mea eſt ne puro corde ab hoībꝰ
colerer.illi ita.ſꝫ ego ſp cucurri p
miliciā ⁊ viā ꝑpoſitā inflexibiliſ in
ſiti ſalutis eoꝝ cupiens eoꝝ ſrō ſa
turari.ſꝫ ipi ore ſuo bn̄dicebant
vt adulatōnis me verb decipent et
corde ſuo maledicebant mala i
me machināteſ. Ipi me p tribula
tōes et dolos impugnāt.Uerū tn̄
anima mea ſubiecta eſto deo
⁊ debes qm̄ n̄ a me ſꝫ ab eo eſt pa
tiētia mea ipe ei patientē ⁊ fortē i
pſecutōībꝰ meiſ me fecit. Itez me
rito ſbiecta eē debes aīa mea.Qꝛ
ipſe ē deꝰ meꝰ q̄ vocat me et ſa;
lutaris meꝰ q̄ redemit p hūanita
tē aſſūptā et adiutor meꝰ ad bn̄ o
perāduꝫ ⁊ iō nō emigrabo ab eiꝰ
ſrō nō ſepabor ⁊ hoc qꝛ In deo ſa
lutare meū ſalus mea et gloria
mea h̄ ⁊ i ſuſo.et ipe eſt meū au
xiliū in oī iſirmitate mea et ſpes
mea in deo eſt non in rebꝰ ſeculi
Cuꝫ ergo deus nr̄ talis ſit.Spera
te in eo omnis ꝯgregatio po
puli ⁊ vt poſſitis ſecure ſperare ef
fundite euacuate ab omni ſorde ⁊
corda veſtra peccata veſtra vber
rimis lacrimis ꝯfitendo coram illo
ſpate dico qꝛ deꝰ adiutor noſter
in eternū. Ego monui ſpare in
dn̄o.Uerū tn̄ filij hominū ade ⁊

eue hoc ñ attendũt: iz ſunt vani terrena appetentes vt auari mendaces in ſtateris vt cupidi q̇ falſis põderib⁹ ſtudent alios decipe vl' vt heretici q̇ i exponẽdis diuis ſcripturis ſunt mendaces. vt ſimplices in aliquẽ inuoluãt errorẽ. ſtudia aũt hoꝝ i hoc ꝯueniũt ꝙ de vanitate ad vanitatez tendunt alios in idipſuz vanitatis ducẽtes vt ſocios ſibi ꝯſtituãt. Uox eccl'e. o vos filii Nolite ſpare in iniquitate in malicia q₂ inde nl'la vtilitas naſcit̃ ſed poti⁹ eterna dãnatõ ꝓcuratur ꝛ ad paupes ait et rapinaſ nolite concupiſcere auferendo aliena p violentiã: ñ ei ꝑt crimẽ rapine indigentia tollere: ꝛ ad diuites ait diuitie ſi affluant nolite cor apponere vt eas ſũmũ bonuz putetis: vt ille q̇ non hz nõ ambiat. et ille q̇ hz non ſuperbiat. Nolite hec mala facere. q₂ Deus ſemel id ẽ immutabil'r locutus eſt ꝛ eo loq̄nte duo hec audiui q̄ oĩs ſcripture diuĩe ꝯtinent. ſ. ꝙ poteſtas dei eſt ad puniendũ malos et miſericordia ad remunerãdũ bonos q₂ tu reddes vnicuiqz iuxta opera ſua.

Pſalm⁹. LXII. in quo monet recte conuerſari in medio nationis praue.

Eccleſia neceſſitatib⁹ hui⁹ vite eſtuans clamat.

Eus deus meus

us ad te vigilo te ſolum deſiderans et laudare cupiens et hoc excitante me luce tue gr̃e. Jdõ vigilo q₂ Sitiuit veni re ad te anima mea fontẽ viuuz in q̄ plenã inuenirẽ refectõem: ꝛ inquieta eſt donec q̇eſcat in te. ſitiuit hoc idez ad laudẽ tuã ꝛ hoc ꝙ multipliciter caro mea q₂ multis et amplioꝛib⁹ cauſis ꝙ aĩa. ſbiacet ei amplioꝛib⁹ miſeriis. ſ. ſiti fami frigori et huiõi. Sitiuit in te merito aĩa mea q₂ pñs ſeculum eſt Tota deſerta ꝙtum ad ſe omĩ bono et inuia q₂ nullã hz viã p quã ad te veniat̃ et inaquoſa. i. ſterilis et i fructuoſa et ſic in hac ſiti degẽs in mãdatis tuis vigilãdo appui tibi p ſanctũ deſideriũ meuz vt tua luce illuſtrat⁹ viderem chꝛiſtum v̄tutem et gloꝛiaz tuaz ꝛ q₂ apparui tibi obſeq̄ndo te videre merui.

Jdeo hec oĩa ago Qm̃ melioꝛ eſt miſericoꝛdia tua ſup vitaſ naz vita nat̃e et vita gr̃e ꝛ vita gl'e pendent ex miſcõia dei labia mea laudabũt te. p beneficiis mihi ex tua miſcõia exhibitis.

Et quia miſcõia tua eſt ſup vitas. Benedicã te in tota vita mea bene viuẽdo miſericoꝛdie tue tribuendo totam vitam meam ad honorẽ ꝛ gloꝛiã nominis tui bona operaboꝛ. Leuabo man⁹ meas in oratione: et hec petã vtinã. Anima mea repleatur ſapiẽtia que adeps eſt anime ſine qua anima macreſcit: et ita exilis efficitur vt in bonis operibuſ cito deficiat. non enim placet macra anima deo ſicut nec caro macra dicebatur placere deo in ſacrificio. et anima repleat̃ pia alacritate ſpirituſſancti que q̄ſi pinguedo anime eſt et labijs exultationis id eſt voce exultãte laudabit os meum nomen ſanctum tuum gratias referẽdo d̄ tuis beneficis. Laudabit te os meũ

et in ſtratu et in mané et hoc eſt.
Sic memoꝛ fui tui ſupꝛa ſtra
tum meū.ſ.in quiete ꝓſperitatis
qñ ſolent hūana coꝛda collata bene
ficia in mēoꝛia vix hr̄e tūc in ma/
tutinis q̄z in bonis actibuſ medi
taboꝛ in te:quia fuiſti adiutoꝛ
meꝰ niſi eī te iuuāte bona a nob im
pleri non pn̄t. Et qꝛ fuiſti adiutoꝛ
meus in pericl'is. In refrigerio
quod mihi faciēt ale tue exul/
tabo iō exultabo qꝛ anima mea
feruenti dilectōe adheſit pꝰ te vt
te imitet̄.⁊ qꝛ ſic adheſit ſuſcepit
me filꝰ tuꝰ xp̄s q̇ eſt dextera tua
alaꝝ ſuaꝝ velamine ꝓtegendaȝ.
Qꝛ ſuſcepit me dextera tua ip̄i pſe-
cutoꝛeſ.In vanū queſierūt ani
mam meam fruſtrati intentiōen
ſua q̇ ꝯdictōibus ſceleſtibꝰ me extin
guere temptauer̄t introibunt in
inferioꝛa inferni:tradentur ī
poteſtate hoſtiū ſuoꝝū et cū ma
lignis ſpiritibꝰ q̇ ſimulata verſutia
veluti vulpes hoībꝰ inſidiantur:
erunt ſoꝛtes eoꝝū. Rex vero
xp̄s letabitur in deo pr̄e ⁊ nos ī
ip̄o pꝰ reſurrectiōem ⁊ digni laude
habebūtur qui iurant in eo id ē
q̇ ei m̄tis iuiolabile obſequiū ꝓmit-
tūt ⁊ perſoluūt qꝛ os loquentiū
ꝯtra eos ī hac vita iniqua obſtru
ctum erit in iudicio qñ eternal'r ꝯ
uicta oīs iniq̇tas obmuteſcet.

Pſalmꝰ.LXIII.in quo do
cemur in paſſionibꝰ ſpare in
domino Vox criſti ex pſo-
na hūanitatis.

xaudi deus
oꝛationem meaȝ qꝛ te
totis viribus pꝛecoꝛ a ti
moꝛe inimici ppl'i iudayci eripe
animaȝ meaȝ non p̄catur vt ex
piat̄ a moꝛte quā libēs ꝓ ſalute oīm
venerat ſubire ſȝ a timoꝛe ppl'i pſe
quentis ne ſcȝ ꝓpter timoꝛē cederet
inimiq̇ Protegas me a ꝯuentu
et ꝯſilio malignantiū mala de
me cogitātiuȝ.ſ.pꝛīcipū ſacerdotuȝ
et ſenioꝝ ppl'i cū me facies reſurge
re.tūc eī q̇ me credebant ꝯmuniter
moꝛi reſurrectōis mee gl'a ꝓbabun
tur eē ꝯfuſi et ꝓteges me a mul
titudine opantiū iniquitateȝ
actu vt me occiderēt. Qui exacu
erunt vt gladium linguas ſu-
as accuſando xp̄m et inclamando
moꝛtē eiꝰ intenderunt arcū pa-
uerunt dolos pauer̄t inſidias oc
cultas:pfidū q̇dem iudaȝ datis tri
gita argenteis ſollicitauer̄t vt eſſet
traditoꝛ.q̇ eius videbat̄ diſcipulꝰ.

O res amara et omī felle deteri
oꝛ ꝯuiuā ad ꝓditōem.diſcipl'um ad
necem.ꝯſeruatoꝛem pecunie p̄mio
ſubito fuiſſe coꝛruptuȝ. Intende-
runt quidē arcum malicie ſue vt
ſagittent in occultiſ id ē occulte
ſm̄ ſtultā opiniōem eoꝝ inmacu
latuȝ.ſ.xp̄m q̇ nullā ꝯtraxit macu
lā pctōꝝ ſed celeſti puritate mū diſ
ſimꝰ ab oī delicto ꝓbatur alienus.
Subito ſagittabunt euȝ. ſ.ꝯtrū
ad ſe.ſbito eī putabāt ſe iudei eū dle
re poſſe ſȝ tñ potiꝰ eiꝰ gl'a dilatata ē
non timebunt tm̄ ſcelꝰ in deum
ſuum et regeȝ ꝑpetrare. O coꝛ duꝝ
velle occidere hominē qui moꝛtuoſ
ſuſcitabat ⁊ inde ñ timere ideo non
timuer̄t qꝛ obſtinatōe duriſſima nō
veritatis munimīe ſolidata firma
uerunt apud ſe ſermoneȝ ne-
quam qñ dixer̄t reꝰ eſt moꝛtis.

Poſtq̄ firmauerūt iudei apud
ſe de occidēdo xp̄m. Narrauerūt

inter ſe conſilia capientes vt ab
ſcōderēt laqueos q̄b⁹ xp̄ʒ cape
poſſent dicentes quis videbit
eos.ſ.laq̄os quaſi diceret nec ipſe
nec ei⁹ amici ſic iudei ſcelerata m̄te
ɔfuſi xp̄ʒ tm̄mō hoīem putātes ma
lignitatē ſuā non credebāt agnoſci
ab eo cui cūcta celeſtia ⁊ terrena ve
racius patent q̄ꝫ ipa ſibi ſint cogni
ta. Scrutati ſūt multo ſtudio
inquirentes iniq̄tates ſi forte in
xp̄o repirent aliq̄s vt inueniret qua
ex cauſa accuſarent eū ſed ipi ſcru
tantes non ſemel: ſʒ ſcrutinio.i.
aſſidua inq̄ſitione defecerūt quia
in eo inuenire nō potuerūt aliquid
rep̄henſione dignū q̄ peccatū nō fe
cit nec inuent⁹ eſt dol⁹ in ore ei⁹.
Illi defecerūt.ſed Accedet ſpōte
homo xp̄s ad exeq̄dū cor altū
id eſt diſpoſitōem diuini ɔſilii in pa
tiendo p̄ ſalute hūani generis et ex
altabitur deus in reſurrectōe: oc
ciditur vt hō in paſſione. et exaltaē
vt deus in reſurrectōe. Defece
rūt etiā iudei ab intentiōe ſua: quia
Plage eorū facte ſunt ſagit
te puulorū qꝛ nihil nocuerūt ſicut
canne q̄b⁹ puuli ludūt q̄ nihil nocēt
reſurgēte ei xp̄o furor eorꝝ euanuit
qꝛ qd̄ voluerāt n̄ impleuerāt et ligue
eorū q̄ dixerūt cuſtodib⁹ dicite q̄a
vobis dormientib⁹ venerūt diſcipli
et furati ſunt eū infirmati ſūt ad
eorum verecūdiam ſi ei dormi
ebant quō videre potuerūt. ſi vero
nihil viderāt quō teſtes fuerāt ɔ̄ ſe ḡ
mēcientes locuti ſunt. Cuʒ in
notuiſſet xp̄i reſurrectio. et qd̄ in no
mine crucifixi fierent miracula.
Conturbati ſunt ad ſalutē om
nes id eſt aliq̄ de omni genere qui
videbāt iudeos defeciſſe ⁊ itellige
bānt ad redemptionē ſuā ſanguineʒ
xp̄i fuſum et omnis homo ſic ɔ
turbatus timuit penā p̄ pctīs.
Illi tales ad xp̄i fidem ɔuolantes
Annūciauerunt opa miraculo
ſa incarnatōis miſteria. glām reſur
rectiōis ⁊ huiōi et facta ei⁹ intel
lexerūt eſſe diuia qꝛ talia implere
non poterat fragilitas hūana.
Viſo qꝛ reſurrexit xp̄s et aſcendit
in celū. Letabitur iuſt⁹ non in ſe
ſʒ in domino et ſperabit in do
mino ⁊ in futuro q̄n puerſi dāna
būtur oīs recti corde q̄les ſunt
oēs qui p̄ rectas ſemitas domini
gradiūtur laudabūtur reddentur
laudabiles qꝛ et dominū laudant ⁊
ab ipa veritate laudātur. quid eni
laudabili⁹ q̄ꝫ ab ipo iudice in ɔſpe
ctu oīm angelorꝝ glorioſe et deſide
ranter audire: venite benedicti pa
tris mei. ⁊ cetera.

Pſalmus.LXIII.in q̄ no
pp̄heta videtur ɔſolari fide
les in hoc exilio p̄ ſpem rede
undi in ſupernā iheruſalem.

Propheta in pſona iuſtorū
pegrinantium in hoc mundo
O deus.

Te creatorem. te redem
ptorē. te ducē te cu
ſtodem decet himnus
vt te laudent q̄ vel ſpe vl
re ſunt in ſion id ē celeſti beatitu
dine vbi tibi reddetur totū vo
tum nr̄m non ſolū aīa ſed etiā caro
iā p̄ reſurrectōʒ incorruptibil' facta
p̄ vtroq̄ʒ tibi redom⁹ laudes. Et
qꝛ ibi reddēdum ē tibi votū ḡ o dn̄e
Exaudi orōeʒ meā vt poſſiʒ ad
te ſine macl'a puenire ſcio qꝛ ante
tribunal tuuʒ oēs homines ɔ
parebūt reddituri rationem eorꝝ

que geſſerit in corpe mortali viuētes

Neceſſe eſt dñe ꝙ exaudias. q̄a Verba iniquorū p̄m noſtroꝝ in iniq̄tate gentilitatis viuentiū q̄ docuerit colere ydola ꝛ rit⁹ ꝛ mores ſuos preualuerūt ſup nos dñati ſunt nob̄ qꝛ nos nati in terra eoꝝ ſecuti ſum⁹ mores et ritus gētiliū quib⁹ ꝑ etate ꝛ auctoritate obediendū erat: ſed tu q̄ pi⁹ es iniquitatibus noſtris ꝓpiciaberis temet ipſum hoſtiam offerēdo ꝓ nobis. Dico ꝓpiciaberis et ille Beatus erit quem tu elegiſti per grām a maſſa ꝑditoꝝ ſepando et aſſumpſiſti in p̄riam celeſtē talis habitabit in celeſti iheruſalem quam dicit atria ꝓpter āplitudinē. Vere beati tales q̄ hītabūt ī atriis tuis. qꝛ Replebūtur .i. ſaciabuntur in bonis ꝛ gaudus domus tue p̄rie celeſtis c⁹ gaudia ad liq̄dū nll'a mēs hūana ꝑſcrutari ſufficit qꝛ nec ocul⁹ vidit nec auris audiuit nec ī cor hoīm aſcendit q̄ ꝑꝑauit deus his q̄ diligūt eū ecce ſcūm eſt templū tuū null⁹ ibi admittit niſi ab omi ſorde purgat⁹ mirabile eſt in equitate in q̄ ſupne beatitudīs gl'a vnicuiqꝫ ſm dignitatē eſt diſtributa. Quib⁹ bonis vt poſſim⁹ repleri. Exaudi nos de⁹ ſalutaris noſter vt ab iſto exilio ꝛ captiuitate ad celeſtē p̄riaꝫ trāſeam⁹. tu qui ſpes es omniū hominū ꝑmtam poſitoꝝ in finib⁹ terre ꝙ in remotis inſulis maris. Et merito in te eſt ſpes omnium: q̄niā Tu prepaſti predicatores ſicut montes hn̄tes fortitudineꝫ fidei et altitudinē ſāctitatis hūiles ꝯuerſatione. ſed merito celſiores: q̄s miſiſti ad p̄dicandū ꝛ docendū oēs gētes ꝛ hoc in virtute tua quia per eos feciſti magna miracula vt magnitudine verbi incredulos conuerterent et factorum admiratione duriſſima corda mollirent

Et bene potes preparare qꝛ tu es Accinctus potentia id eſt indutus maieſtate: humanitas eniꝫ diui verbi poteſtate ꝓcincta ē. vt qd̄ hō ex ſe non habuit virtus diuina preſtaret qui per illos mōtes id eſt apoſtoloꝝ predicationem conturbas profundum maris id eſt gentilium corda ꝛ alioꝝ potētū ſeculi demerſa profundi⁹: quoꝝ etiam predicationibus compeſcis ſonum fluctuum eius ſcꝫ maris ꝛ fremituꝫ perſecutōnum eorum contra eccl'aꝫ vnd̄ ſequitur. Turbabūtur gentes maxime turbate ſunt ad miracula apoſtoloꝝ et caſum ydolorum ſuoꝝ que apoſtoloꝝ potentiā pauere videbunt: et in eoꝝ preſentia reſponſa denegare et timebūt qui intra mundi terminos continentur ꝛ hoc ꝓpter ſigna ꝛ miracula apoſtolorum tua virtute facta et delectabiles facies conuerſos de proſperitate huius mūdi. et conuerſos etiaꝫ exeuntes de aduerſitate ei⁹: itaqꝫ vtrarūqꝫ reꝝ exitus delectabit dn̄s qꝛ vndiqꝫ d̄uotos ꝑ abundātiā ſue largitatis acq̄rit. Viſitaſti gen⁹ hūanuꝫ tuo aduētu et inebraſti eam p̄dicatōe apl'oꝝ copioſiſſima et ſalubrima et lopletatiōeꝫ illi⁹ multis modis apliaſti. Bene dn̄e potes inebriare tuos quia Flumen .i. miſericordia dei que h̄ flumini ꝯparatur quia nec aliqua ſiccitate pōt minui nec potatōib⁹ crebris p̄t expēdi repletū ē aquis.i.

donis ſpūalib⁹. ⁊ non tm̄ potaſti ſȝ etiam cibaſti vt ꝯuiuiū dn̄i in nulla pte eſſȝ defectuoſuȝ vn̄ paſti cibū illoꝝ ſcȝ credentiū corpuſ domini iheſu xp̄i cuius ſanguinē bibim⁹ et de eius corpe ſaginamur qđ nō fac tū eſt caſu ſed qm̄ ita ab ipſo deo preparatū et diſpoſitū eſt. Et tu domine Apoſtolos et alios primitiuos fideles q̄ de illo re pleto flūine biberūt inebria aqua ſapientie ita replendo vt ſibi ⁊ aliiſ ſufficiant multiplica generatio nes eoꝝ vt p̄dicatō beata nō de/ficiat ſȝ multiplicetur vnde catholi ca ſp creſcat eccleſia et in ſtillici/diis.i.guttis cadentib⁹ de doctrīa apl'oꝝ.letabit̄ rudis et nouiter credens q̄bus inq̄t apl's: lac dedi vobis potum non eſcā Et vere facies qꝛ Benedices multitudini fideliū p quaȝ catholica dilatat̄ ec cleſia.quā cū coronā nominat.ſigni ficat eā eſſe collectā ex omī circuitu terre benedices quidem corone acq̄ſite.ſ.anno.i.tpe ḡrie i q̄ appa ruit benignitaſ tua.ſ. q̄ eſt ab ad uentu domini vſq; ad fineȝ ſecl'i et campi tui.ſ.hūiles ⁊ fideles vbe res fructus afferēt. Credētes de deſto gentilitatis ad q̄s null⁹ p pheta fuerat deſtinat⁹. Pinguedi nē gratie ſpūſſancti abūdan ter recipient qn̄ ad eos apl'oꝝ p̄ dicatio ſancta puenit ⁊ gr̄a dn̄i per fidem decori facti ſunt. q̄s pridem incredulitatis macies horrēda tur babat et colles.i.altōreſ viri ſicut martires accingētur exultatio ne qꝛ p̄ſtante dn̄o puenīūt ad eter num gaudiū. Arietes ouiū id eſt apl'i ⁊ ceteri ſancti q̄ doctrine dono duces fuer̄t popl'o xp̄iano induen tur exultatione gaudentes d̄ fru ctibus p̄dicatōis ⁊ doctrine eoꝝ et valles ſcȝ hūiles credenteſ abun dabūt frumēto ſcȝ fruge bonoꝝ de q̄ oēs q̄ dicti ſūt clamabūt ad dominū laudes dicentes ei.

Pſalm⁹.LXV. in quo de ex ultatione reſurrectionis chri ſti. Uox eccleſie.

Ubilate deo ineffabili leticia d̄ gaudio reſurrectiōis omēs habi tantes terram: ꝯiūgite iubila tioni bona opa in gloriā reſurre ctōis eius: omī timore depoſito an nūciate aliis deū eſſe glorioſū non ad laudem vr̄am ſed ad laudeȝ ipi⁹ oīa referte. Dicite deo o fide les cōfeſſione laudis q̄ terribilia opa tua.ſ.q̄ cuȝ de⁹ eſſes fact⁹ es homo.q̄ paſſus: tādeȝ q̄ mortu⁹ q̄ reſurrexiſti. dicūtur aūt huiōi opa terribilia q̄ pfecto dici pn̄t amabi lia.tum qꝛ in ſe incōphenſilia ſūt tū vt timeas.ſi eniȝ gaudes ppter p̄di cta etiā time.ne qđ datū eſt hūili au feratur ſupbo et licȝ opera tua xp̄e magna virtute et pietate plēa ſunt tn̄ i hac v̄tute mētiebantur inimici tui iudei qn̄ opa tua ſigna admiranda nō ſpūi ſctō ſȝ dyabolo aſcribebant dicētes te i beelzebub principe demoniorum illa facere.

Illis ergo relictis in mendacio. Omis homo te adoret te ve neretur. tibi ꝯcinat. te predicȝ ac in nomīe tuo cūcta operet̄ o altiſſime. Uenite o gētes per fidem ad chriſtum ⁊ lumine cordis cognoſcite opera dei in antiq̄s patribus facta: in nobis eſſe com pleta qui terribilis ē ſup filios

hominuȝ terribile ē cogitare q̊mō
vn⁹ reꝓbatur ⁊ ali⁹ eligiť. terribile
eſt cogitare quō de⁹ iudeos ex q̊buſ
nat⁹ eſt xp̄us dereliq̊t. et ad gentes
ydola colentes venit. Ecce opa que
ſupi⁹ admonuit ītelligere Qui do
minus conuertit mare in ari
dam qn̄ hebreū ppl'm per medios
fluctus ire fecit et in flumine ſcȝ
iordāis trāſibant pede ſicco ibi
letabimur in ipſo. i. ſicut tūc po
pul⁹ iſrl' fuit letat⁹ ita ī ꝑfiguratōe
ꝑdictoꝝ opeꝝ veraciter p⁹ letatus
eſt ppl's xp̄ian⁹. q2 ppl's ille ꝑ mare
trāſiuit ſe q̄ns xp̄i baptiſma figura
uit in q̊ oīs amaritudo pcti abluiť.
q2 v̇o flūina ſiccis pedib⁹ ſine ꝑicl'o
ppl's ille trāſmeabat ſig̃ficabat flu
enta b⁹ ſecl'i ſecure poſſe ꝑ gr̃aȝ trā
ſire ⁊ ad fluenta pēitētie tutiſſime ꝑ
uenire: ⁊ ibi. i. ī oīb⁹ operib⁹ ſic cō
pletis ī nob̄ letabimur in ip̄o. ſ. deo
q2 in his letātur xp̄iani. In ip̄o di
co deo letabimur. Qui dominať
omnib⁹ in v̄tute ſua ꝓpria in
eternū hoc eſt ꝓpriū ei⁹ q2 licȝ do
minari pn̄t ꝑncipes terraꝝ nō tam̄
ī v̇tute ſua ſȝ dei: nec ī eternū oculi
ei⁹ reſpiciūt ſuꝑ genteſ creditu
ras vt miſereať eis iudei vero et
alij increduli iram dei ꝓuocan
tes non exaltentur in ſemetip
ſis ſed hūilienť et deꝓmātur.
Et iō Benedicite gentes deū
noſtrū ꝯſona ꝑdicatōe gl'ificare ⁊
auditam facite vocem laudis
ei⁹. i. firma credulitate ſuſcipite et
aliis ꝑdicate vocē illā qua pr̄ d̄ filio
dixit in baptiſmo h̄ eſt fili⁹ me⁹ dile
ctus in q̊ mihi bene ꝯplacui: quā pu
riſſimis ac d̄uotis m̄tib⁹ oportȝ au
dire ut vn⁹ ac idē credatur dn̄s xp̄s
q̊ ante ſecula a pr̄e ꝓgenit⁹ eſt ꝯſub

ſtātialis. ip̄e etiā ex maria v̄gine ꝓ
creatus dignat⁹ eſt nob̄ fieri ī aſſū
pta hūanitate ꝯſimilis. Predican
da et laudāda eſt miſericordia dei: q2
Ipſe animaȝ meam q̄ pctō mor
tua fuerat reduxit ad vitam id ē
ad xp̄ȝ et non dedit in ꝯmotio
nem pedes meos. i. fecit vt non
recedā a via recta ⁊ operib⁹ bonis.
Qd̄ aūt a multis ꝑiculis liberata
ſit eccl'a ī ſuis m̄bris oſtendit dicēs
in ꝑſona martirū non in ꝑceps d̄di
ſti pedes nr̄os: ſed bene Probaſti
nos aduerſis ⁊ temptatōib⁹ igne
tribulatōis nos examinaſti non
ſicut fenū qd̄ in cinerē vertiť ſed ſi
cut argentū qd̄ a ſordib⁹ mūdať.
Induxiſti nos ī carceres induxi
ſti dico q2 oīa tua volūtate ꝯſtat eē
facta Poſuiſti tribulationeſ fla
gella ⁊ verbera in dorſo noſtro:
impoſuiſti homines pctōres q̈
ſic domiarenť ſuꝑ capita noſtra
vt d̄ nobis ſentētias capitales dare
poſſēt. Itē Tranſiuim⁹ ꝑ ignē
et aquaȝ qd̄ vtiqȝ factū eſt qn̄ ali
os martires ignis abſūpſit ⁊ alios
aq̄ d̄uorauit et eduxiſti nos d̄ ig
ne ⁊ aq̄ in refrigeriū. ſ. ī ſecurita
teȝ celeſtis p̄rie. Un̄ ſeq̇ť Introi
bo in domū tuaȝ eterne beatitu
dis in olocauſtis. i. me totuȝ offe
rēdo tibi vt nihil ī me remaneat q̇d̄
nō ꝯſumat ignis diuitatis qd̄ ī reſur
rectōe erit qn̄ nihil manebit corru
ptibile ī carne mea: nihil culpabile
in ſpū et reddaȝ tibi vota mea
. i. laudes tuas ſb̄ ꝑpetuitate tua de
cātem ⁊ cū oī celeſti milicia hīmnū
gl'e dicā ſp: hec ſūt vota ⁊ deſideria
que fideles labijs ſuis dn̄o ob
tulerūt. Reddā etiā tibi vota q̇
Locutū eſt os meū cuȝ ego in

tribulatione aliqua vł in aliq̄ ne
ceſſitatis articło poſit⁹ eſſem.
Introibo in domū tuā in olocauſtiſ
q̄ꝛ dū vixero. Offeram tibi me
ipſiꝫ cū medulla intimi amo
ris. et cū acceptabili orationiſ
ſuauiſſimo odore ſicut ex apłoꝝ
traditōib⁹ hēmus offeraꝫ tibi in
quit eccł'ia boues. i. p̄dicatores q̄
pectora hūana feliciter exarātes eo
rū ſenſib⁹ celeſtis vbi ſemia fructu
oſa cōdant offeraꝫ etiaꝫ hircos
fetidoſ in pctīs ꝯuertendo ad te.
Eccł'a ꝯuertit ſmonē ſuū ad fidleſ
duotos vt exēplo ſue liberatōis am
plius ꝯfidāt in domino dicēs. Ve
nite o vos gētes qui timetis de
um et ꝑꝫte vos ad intelligētiaꝫ et
audite aurib⁹ cordis: ⁊ narrabo
q̄ta bñficia deus fecit aīe mee
Inter ea q̄ fecit aīe mee hoc fecit q̄
clamātib⁹ gētib⁹ ad ydola ⁊ ad la
pides ego Clamaui puro corde
recta ꝯſcientia nō volūtate ꝑuerſa
ad dn̄m q̄ me fecit ⁊ refecit et ex
ultaui in eo quod līgua ꝓtuli.
Et q̄ꝛ puritas in orōne req̄rit ita q̄
orātis anim⁹ null' cogitatōuꝫ ſordi
bus polluatur: dicit Si iniquita
tem aſpexi in corde meo vt cō
plerē eā n̄ exaudiet dn̄s q̄a tlis
orō n̄ eſt exauditōe digna. Prop
terea q̄ n̄ dilexi i iq̄tatē i cordꝫ meo
Exaudiuit me et intēdit voci
deprecationis mee ⁊ miſert⁹ ē
mihi. Et q̄ꝛ ſic exaudiuit me.
Benedictus dominꝰ qui plen⁹
miſcōia non amouit non repulit
orationeꝫ a ſe pie eni aures eius
ſꝑ iuſtoꝝ p̄cibus patent nec amo
uit miſericordiaꝫ ſuam a me
ſed ampliora miſicordie ſue benefi
cia ab eo ſpero.

Pſalmus. LXVI in quo pro
pheta monet ad laudeꝫ dei et
ad bene operandum.

eus miſerea
tur noſtri errantes re
ducendo ad viam rectā et
benedicat nobis augēdo in nob
bona ſpūalia et oſtendat deus p̄r
claritateꝫ filij ſui q̄ eſt vult⁹ ei⁹:
generi hūano ꝑ incarnatiōeꝫ vt ab
eo capiam⁹ lucē. q̄m nemo p̄t vidre
niſi q̄ claritate ei⁹ pfuſus eſt et mi
ſereatur noſtri repetit q̄ꝛ q̄mad
modū illūinatō ſine dei miſicordia
non p̄t bn̄i: ſic nec bita ſine miſicor
dia poteſt ꝯſeruari. Et ad hoc
illūinet. Ut cognoſcam⁹ in p̄nti
vita vbi neceſſaria eſt cognitio vi
am tuam. i. filiū tuū per q̄m ꝑue
nitur ad te. in qua via nemo errare
pōt niſi q̄ ab eius regulis dュuiare p̄
ſumit. ꝯgnoſcam⁹ dico eū omniū
gentiūꝫ eſſe ſaluatoreꝫ. Et
cū cognouerit te ꝑ fidem. Confi
teantur tibi pctā ſua accuſando
ſe de eis ⁊ ipis pctis deletis ꝯfite
antur tibi ꝯfeſſione laudiſ popu
li nō pauci ſꝫ omnes. Quia vo
qui iā ꝯfeſſi ſunt pctā ſua: formida
re neq̄unt futura iudicia tāq̄ ibi dā
nandi de talib⁹ ꝓpha loquēs ait.
Letentur et exultent gentes
que faciē dei ꝯfeſſione ꝑuenire me
ruerūt. ⁊ ꝯuertens ſmoneꝫ ad deū.
ait. quoniam iudicas in futuro
iudicio in equitate reddēs ſingul'
ſm ſua merita hūiliū corda ſanādo
⁊ ſupboꝝ colla ꝯcidēdo et gente ſ
in terra dirigis faciens eas in h
mūdo cōfiteri vt dyabolico neq̄ant
errore ſubuerti Confiteantur ti
bi populi deus cōfeſſione laudis

ↄfiteantur tibi populi omnes
qm̄ terra nr̄i cordis q̄ pri⁹ i infidelitate cōſiſtēs ſpinas ⁊ tribulos vi
cioꝝ pferebat expurgatis ſordibuſ
ydolatrie dat fructū bonorū o:
perū et plurimos fruct⁹ virtutum
Et ideo Benedicat deus
pater .ſ. in hac vita multiplicādo in
nobis virtutes et benedicat noſ
deus fili⁹: benedicat nos de⁹
ſpūs ſcūs et metuant eū q̄ eſt
vn⁹ in tribus pſonis timore filiali
omnes homines de omnibuſ
finib⁹ terre vt ſuſceptā fidem ac
curata ſollicitudine cuſtodirēt.

Pſalmus .LXVII. in quo
de exultatione criſti et ruina
aduerſariorum.

Propheta confidenter op:
tans reſurrectionem criſti in
qua diſſiparentur aduerſarij.
eius ait.

Xurgat deuſ
id ē xp̄s a morte et diſ:
ſipentur inimici eiuſ
iudei qd̄ impletū eſt in diſpſione tyti
⁊ veſpaſiāi tollantur metu animi
a preſentia dei q̄ vbiqꝫ eſt pn̄s: q̄
re pbi in iudicio pn̄tiam xp̄i iudicā
tis euadere cupient: licꝫ mīme poſ=
ſint qui oderūt eū .i. qui in ſua p/
tinacia perſtiterīt Sicut deficit
fumus ſic in ſupbia ⁊ elatione ſua
deficiant ſic̄ fluit cera a facie
ignis ſic peant peccatores cū
ante dei facieꝫ in iudicio deducē
tur. Et iuſti reficiantur deliciiſ
diuinitatiſ et exultent poſiti in
conſpectu dei in clara viſione ei⁹
et delectentur in leticia ſua
quā nouerīt nullo fine claudendam
Propħa ↄuertit ſermonē ad fid
leſ quib⁹ tātam ſpem dedit hortās
eos ad laudes deo decātādas dicēs
Cantate deo puro atqꝫ fideli ſp
aīo laudate eū opa vr̄a in gl'am
nōis eius referendo iter facite ei
corda vr̄a purificate p̄pando q̄ dig
netur ip̄e ſcūs domin⁹ introire qui
aſcendit ſup occaſuꝫ .i. mortem
a mortuis reſurgēdo cui nomen
eſt domin⁹ abſolute. q̄ p̄eſt omni
creature. Exultate i iteriori hoie
in conſideratōe p̄mii futuri q̄ erum
nas pn̄tis vite mitigat: ideo etiam
exultate qꝛ qui vos ↄturbant .ſ. op/
p̄ſſores paupeꝝ viduaꝝ ⁊ orphano
rū turbabūt a facie ei⁹ .ſ. dei qn̄
dicet ite maledicti i ignē eternum a
facie ei⁹ dico qui eſt pater et pa/
tron⁹ orphanoruꝫ et iudex vi
duarū. Iteꝝ ppħa ↄmendans
xp̄m ait. Deus in habitat in lo
co ſancto .ſ. in angel' ⁊ ſcis viris:
qui habitare facit homines v
nanimes in domo eccl'e qui mu
tua caritate ſocianť: qꝝ ē cor vnuꝫ
et aīa vna in dn̄o. Alia ↄmēdatō
q̄ ſcꝫ dūs Educit vinctos d̄ vin
culis pctōꝝ ⁊ ſctōs p̄res de carcere
inferni fortitudinis ſue robo/
re alligato dyabolo eduxit q̄s tene
bat ille captiuos ſimiliter etiaꝫ
eos eduxit ſoluendo eoꝝ pctā qui
exaſpant ⁊ puocāt dn̄ ad irā qui
habitant in mala ↄſciētia car/
niſ voluptatib⁹ dediti. taliū ei miſeť
aliqn̄ deus ⁊ deducit eos a iugo ac
ſuitute dyaboli. Uere dn̄e edu/
ces vinctos. Cū te ipſuꝫ o deus
manifeſtū oſtendes homini/
bus ⁊ fideles in opib⁹ tuis pietatē
potentiaqꝫ cognoſcentes ad te con
uertētur ⁊ cū deſertis indeiſ per
tranſieris in deſertū gētilitatiſ

vbi multos abſolues pctõꝝ vinculiſ
alligatos. tũc Mota ē terra .i.ha
bitatores terre excitati ſũt ad fidē ⁊
hoc qꝛ celi.i.apl'i diſtillauerunt a
facie habitãtis in eis.doctrinã ſa/
lutarē.miracula plurima ⁊ mag̃ fa:
ciētes facie dico dei veteris legiſ ⁊
antiq̇ teſtamēti Pluuiam doctri
ne ⁊ gr̃e tue volũtariam.i.gratiſ
datã ſine aliq̃ merito ſegregabis
hereditati tue populo iſraelitico
cui pñtialiter p̃dicaſti q̄ hereditas ĩ
firmata ē.i.excecata.qꝛ noluit re/
cipe v̇bũ tuũ tu v̇o ꝑfeciſti eã ſup
plendo locũ ei⁹ de gentib⁹.vñ ſequit̄
Animalia tua.i.gētes q̄ dicũtur
aĩmalia.tũ qꝛ indomite:tũ qꝛ ſine le
ge.tum qꝛ veluti irrõnabiles cultuꝫ
diuinũ ⁊ honorē irrationabili crea/
ture impēdebãt habitabũt in he/
reditate.ſ.eccl'ia tua qꝛ vna cuꝫ iu
deis fiet hereditas tua cũ v̇e religio
nis cultũ te miſerãte ꝑceperint ha/
bitabũt quidē nõ meritis ſuis nec
ſua v̇tute ſꝫ qꝛ in dulci miſericoꝛ
dia tua ab eterno p̃parasti h̃ pau
peri ppl'o gētili ad te ꝯuerſo ⁊ diui/
tiis ſuꝑbie carēti Ad quaꝝ gētiũ
ꝯuerſionē Dñs dabit euangeli/
ſantib⁹ vtriuſqꝫ teſtamēti ſciam
⁊ ita euãgeliſare in v̇tute multa:
v̇bo doctrine.ſanctitatis exēplo. et
miraculoꝝ inmēſitate Rex virtu
tum.ſ.angeloꝝ ⁊ poteſtatũ dilecti
filij ſui: et ſuꝑ omnia ſemꝑqꝫ
dilecti dedit filio ſuo: diuidere
ſpolia.i. ppl'os a diaboli captiui/
tate. ereptos ordinãdo eos ĩ diuerſ
ordinib⁹ qḋ ⁊ fecit cõſtituēs in opuſ
miſterii ĩ edificationē corꝑis ſui ali/
os apl'os:alios ꝓph̃as:alios euãge/
liſtas alios doctores:q̄ ordinũ vari/
etas ⁊ officioꝝ diſtributio ordinat̄
ad ſpecioſitatē dom⁹ eccl'ie ſicut
ſpecioſũ eſt corp⁹ diſtributõe mēbro
rũ. Faciet ⁊ h̃.qm̃ Si vos fide/
les quieſcatiſ a ſtrepitu et oꝑi
bus ſeculi meditãtes diuinaꝝ ſcri
pturaꝝ ſacramenta q̄ ꝯtinēt inter
duo teſtamēta ⁊ ĩ eis delectemini
ſuſtulerīt vos penne.i. v̇tutes q̇b⁹
ad celũ celerit̄ volare poſſitis pen:
ne dico colũbe deargentate.i.
eccl'ie q̄ tal' dꝛ qꝛ innocētiã hꝫ colũbe
⁊ diuini eloq̇i argēteo cãdore reſplē
det:cui⁹ eccl'ie ⁊ cui⁹cũqꝫ mēbri ei⁹:
vltima in ſpecie auri clarificata
reſplendēt.qꝛ poſtq̃ de h̃ mõo diſceſ
ſerit ſup̃ auꝝ ei⁹ gr̃a lucebit Et h̃
etiã faciet nob̃ dñſ.qꝛ Dũ celeſtiſ
rex xp̃s p⁹ aſcēſionē in celũ diſcer/
nit ordinat ⁊ diſponit reges ſcõs
p̃latoſ q̇ bñ regãt ⁊ ſe ⁊ alios ſuꝑ ec
cleſiã ĩpi ⁊ alii eoꝝ p̃dicatiõib⁹ ad fi
dē xp̃i ꝯuerſi ꝑ fidē ⁊ baptiſmũ ſuꝑ
niueꝫ dealbabũtur in ſelmon
qḋ vmbra interp̃tat̄.i.in v̇tute xp̃i:
⁊ obũbratiõe ſpũſſãcti q̇ mõs ſelmõ
in q̄ eſt plenitudo gr̃e ⁊ vmbra nob̃
fit ⁊ refugiũ ꝯ eſt⁹ hui⁹ ſeculi ē mõs
xp̃s q̇ eſt mons pinguis ex q̄ ꝑpe
tua ⁊ ſuauia fluēta deſcēdũt q̇ aquaſ
habꝫ irriguas ⁊ celeſti ſuauitate cõ
ditas Mons coagulat⁹ eſt xp̃ſ
ꝓpter ꝑuulos nutriēdos q̇ non eſca
corpulēta ſꝫ coagulato lacte potãdi
ſũt q̊s lacte tenerioriſ doctrĩe paſcit
et nutrit eſt etiaꝫ mons pinguiſ
qꝛ fertilitate ſua ſꝑ vberrim⁹ ⁊ ꝓpt̄
maturos q̊s pane ſolidioris doctri/
ne cibat:⁊ ꝯuertēs ſmonē ad iudeos
reprehēdens eos q̇ xp̃m puꝝ hoiem
eſſe credētes dicebãt illũ aliquē pro/
phetaꝝ eſſe dicit Vt quid voſ iudei

…OTEKA GŁÓWNA … w Poznaniu … im. A. Mickiewicza

ſuſpicamini montes coagula
tos.ſ.viros ſanctos ꝓphas vt mon
tem xp̄z nihil diſtare ab eis credatiſ
falſe creditiſ qm̄ ⁊ ſi alii ꝓphe ꝓpter
virtutū excellentiā ⁊ operꝝ ſolidita-
tem mōtes coagulati dicāť:nō atti-
git tn̄ ad celſitudinē illiꝰ mōtis qui
eſt in vertice montiū. Nō ſuſpica
mini hoc iudei:qm̄ xp̄s ſolus eſt ille
Mon ſ in quo bn̄placitū eſt do
mino habitare in eo ꝑſonaliter:
et inhabitabit in eo inſeꝑabili
ter in aliis vo mōtibꝰ.ſ.ſanctis ha-
bitabit ꝑ grām vſqꝫ ducat eos in
finem.i.in ſe deū ꝯtemplandū.
Licet alii ſancti ꝯꝑabiles nō ſint al-
titudini xp̄i q̇ eſt mons montiū : ſan
ctus ſanctorꝝ:rex regū:⁊ dn̄s domi
nantiū:nihilominꝰ copulati charita
te ſunt. Currus dei quē ille velut
auriga inſedit:⁊ advolūtatis ſue mi
niſteriū ſalutari lege moderať et re-
git:currꝰ dico decem milibꝰ mul
tiplex.i.ex infinita nūeroſitate om
nium credentiū :poſuit finitū ꝓ infi
nito:q̄ in numero milia ſunt letan
tium et hoc qꝛ deus eſt in eis q̇
magne exultationis ē cumulꝰ et bo-
norꝝ omniū dulcedo mirabilis:⁊ q̄re
in eis qꝛ obſeruāt mādata dei q̄ da-
ta ſunt in monte ſinai ſancto
Propheta cōuertēs ſermonem ad
xp̄m ait:Aſcendiſti o Chriſte in
altum ſuꝑ omēs altitudines ac ho
nores.ſuꝑ oēs celos ad dexteraꝫ pa
tris ⁊ liberatos ſanctos p̄res a ca-
ptiuitate diaboli ꝑduxiſti ad celos:
et accepiſti dona a p̄re diſtribuē-
da hominibus. Inter alia dona
inſuꝑ accepiſti ꝙ Qui non crede
bant prius deū inhabitare poſ
ſe mortalibꝰ ſicut gētiles q̇ deū inha
bitare inter hoies nō credebāt per
gratiaꝫ ſancti ſpūs inhabitan
tur ab eo. Propheta ꝓuidēs tan
tam miſicordiā dandā hoibꝰ plenus
leticia dicit:Bn̄dictꝰ dn̄s ſit cun
ctis diebꝰ omniqꝫ tp̄e a fidelibus
laudeť qui aſcendit in altuꝫ du
xit captiuitatē dedit dona ho-
minibus et ꝓſperū iter faciet
nobiſ aſcendendi q̇ ipſe preceſſit
deus ſalutariū noſtrorū .i. ſal-
uationū nr̄aꝝ.qꝛ de pluribꝰ ꝑiculis
liberat.nullꝰ ḡ de ꝓſpero itinere du
bitet cui dux ſalutaris eſt dn̄s xp̄s
Merito dr̄ deꝰ ſalutariū nr̄orꝝ. qm̄
Deus eſt deꝰ habens poteſta
tem ſaluandi quoſcūqꝫ voluerit:
quaꝓpter ipſe nos ſaluos fecit q̇ pro
nobis mori dignatꝰ eſt:et qꝛ diceret
aliquis quomodo morimur ſi ſumꝰ
ſaluati:reſpōſio ē duplex ƀm duplicē
intellectū huiꝰ lr̄e:p̄mo nō dedigne-
ris ſi moreris . qꝛ ipſiꝰ dn̄i : q̇ ſine
peccato fuit exitꝰ ab hac vita n̄ aliꝰ
fuit q̄ꝫ mortis Secundo noli diffi-
dere ſi moreris ſꝫ ſpera qꝛ exitꝰ do
mini q̇ reſurgendo a morte exiuit:
fuit exitus.i.deſtructio mortiſ.qꝛ
ꝑ mortē ſuā mortē deſtruxit.vnde ſi
cut ip̄e inde exiuit ⁊ nob̄ exire dedit
ſpe eni ſaluati ſumꝰ. Licet Deus
poteſtatē habeat ſaluos faciendi pe
reuntes.qꝛ tn̄ iuſtꝰ eſt ꝯfringet ca
pita inimicorū ſuorū autores.ſ.
iudaice ſeditiōis.ſ.ꝓncipes ſacerdo
tū ⁊ ſeniores iudeorꝝ ꝯfringet etiaꝫ
verticeꝫ capilli.i.excellētiā ⁊ ela
tionē:ſectas .ſ.hereticorꝝ q̇bꝰ eleua
banť ⁊ ſuꝑbiebāt ꝑambulantiuꝫ
dico.i.ꝑſeuerātiū in delictis ſuiſ
Quoſdā dn̄s ꝯfringet ⁊ q̇ſdā etiā cō
uertet.qm̄ Dn̄s dixit ex baſan.

qđ interp̄tat̄ ſiccitas.i.de hũano ge
nere.qđ ſiccitas poſſederat aridita/
te peccati conuertaʒ conuertaʒ
ꝓfecto mł'tos de gẽtilitate ad viridi
tatẽ ſuã dũ illi fluuios ſalutis infu:
dit conuertaʒ in ꝓfundum ma
ris etiã de eis q̃ in viciorꝝ ꝓfundo
iacẽt. Propħa admirãs ꝯuerſionẽ
aliquorꝝ q̃ fiet p xp̄m ꝯuertẽs ſmo/
nem ad ipſũ ait:ita cõuertes eos q̃
añ gradiebant̄ in voluptuoſo mari:
vt q̃ pri⁹ erãt inimici fiãt Pes tu⁹
q̃ portet te p̄dicãdo ꝛ p noīe tuo cer
tando vſqʒ ad effuſionẽ ſangui-
nis ꝛ ita vt de inimicis tuis fiãt
optimi p̄dicatores:q̃ veluti canes
ꝓ te dñe clamoroſis latratib⁹ ꝯ ho/
ſtes inuigilẽt ꝛ domũ eccl'ie tue:cau
tiſſima ſagacitate cuſtodiãt:ꝛ h̄ non
a ſeipſiſ habebũt ſʒ ab ipſo domi
no q̃ amara mutat in dulcedinẽ:tri:
ſticiã vertit i gaudiũ.egritudineſ de
teſtabiles in ſalutẽ. Inde aliq̃ ita
mirabiliter ꝯuerſi ſũt ad te o xp̄e.q:
Viderũt ingreſſus tuos q̃bus
veniſti i mundũ ꝛ vixiſti i eo. videli
cet incarnationẽ.veſtigia p̄dicatio/
nis q̃b⁹ innocẽter in h̄ mũdo ſanctis
greſſib⁹ ambulaſti miraculorꝝ immẽ
ſitatẽ:ſanctiſſimã vitã ſplẽdidiſſime
ꝯũſatiõis exẽpla:ingreſſ⁹ dico re
gis mei qui habitat in ſancto
tẽplo ei⁹.ſ.in corpe ei⁹ in q̃ eſt pleni/
tudo diuitatis :quã pfidi videre nõ
poterãt. Cõuertent̄ etiã Princi
pes.i.apl'i q̃ populorũ credentiũ
p̄ncipes fuerũt preuenerũt eos:
q: pri⁹ credẽtes ꝛ ſe aliis fidei et bo
ne opatiõis exẽpla dederũt ꝛ hi non
ſoli ſʒ coniũcti multis alijs ſua
p̄dicatiõe ꝯuerſis laudes dñi nõ vo
ce tm̄ ſʒ bonis actib⁹ ꝑſonãtibus:et

ne crederes femineũ ſexũ ꝯtẽptũ:ſe/
quit̄ in medio iuuencularũ pri/
ma etate florẽtiũ q̃ timpana ſua h̄
eſt corpis tẽſionẽ ad dei laudes glo
riãqʒ vertẽt macerãtes ſe ieiuniis
carnis afflictiõe gaudẽtes. Pro
pter hec omia bona a deo ſuſcepta
Vos fideles benedicite deo ñ
p diuerſa cõuẽticula paganorꝝ nec p
hereticorꝝ ſpelũcas ſʒ in eccleſiis
vbi eſt loc⁹ bñdictiõis vbi recta ẽ fi
des ꝛ recta cõfeſſio.q̃ eni ex̄ eccl'iam
ſũt:deũ digne laudare nõ poſſunt
Benedicite dico De fontib⁹ iſra
el.i.de doctrina xp̄iana quã gẽtib⁹
apl'i infuderũt fons religionis inde
ad ceteraſ natões emanauit ab apo
ſtolis q̃ doctrinã ꝛ exẽplũ ſumite:q̃ſ
domin⁹ fõtes doctrine ex iſrael xp̄s
p̄us elegit.Inter q̃s fõtes ſiue eccle
ſiarꝝ p̄ncipes eſt paulus de tribu
beniamin ort⁹ aplorꝝ nouiſſim⁹
tpe adoleſcẽtie vocatus ꝛ cõuerſus
qui rapt⁹ eſt vſqʒ ad tertiũ celum
Ibi etiaʒ in ter principeſ i eccle
ſia cõſtitutos ſũt p̄ncipes iuda.id ẽ
apl'i ſancti q̃ deſcẽderunt de tribu iu
da de q̃ nat⁹ eſt xp̄s ꝛ cognati ei⁹ et
principes zabulon : et princi
pes neptalim .i. apl'i ſancti deſcẽ
dẽtes de tribu zabulon ꝛ tribu nep
talim. Propheta accepto tã ineſti
mabili munere ad p̄rem cõuerſus di
cit.Manda de⁹ p̄r vtuti tue.id ẽ
xp̄o:q̃d:hoc .ſ.q confirmet id qđ
ipſe deus opatus eſt in nobis
nos docẽdo:reſurrectiõʒ ſuã manife
ſtãdo.ſpũmſanctũ mittẽdo vt fides
quã nob̄ donare dignat⁹ ẽ firma ſta
biliſqʒ ſp maneat. Qđ opat⁹ es di
co:icipiẽdo A templo tuo in hie
ruſalẽʒ ibi ei xp̄ſ ꝑſonalit̄ p̄dicauit

ibi ſpūmſanctū ſuꝑ apl'os miſit:q̇b⁹ apl'is ⁊ aliis diſcipul' cōfirmatis ⁊ fidem ꝯſtāter p̄dicātib⁹ ꝑ orbē multe gētes ꝯuerſe ad xp̄m reges ⁊ p̄ncipes dederūt multa ⁊ mag̃ munera ad edificationē eccl'iaꝝ ⁊ ſuſtētationē miniſtroꝝ i eis ¶Propħa nūc ꝯuertit orōez ſuā vt de⁹ fidei hoſtes ſua v̊tute cōpeſcat:videlicz tyrānoſ ⁊ hereticos dicēs:Increpa ꝯpeſce feras.i.tyrānos gētiles principes romanos q̊s feras noiat ꝓpter crudelitatē.vn̄ ſepe dabāt feris martyres deuorādos arūdinis v̊o qꝛ p̄ncipes romani vēto vane gl'ie mouebant̃:ꝯpeſcēda eſt etiaz ꝯgregatio thaurorū.i.hereticoꝝ q̇ ſunt cerui coſi indomiti q̇ erecta ceruice ſeducunt aīas innocētes:⁊ ad ſuū gregē trahūt q̊s infelici ꝑſuaſione decipiunt.inter q̊s leues ad ſeducēdū ſunt vacce populorū.i.muliercule vel muliebriter viuētes ducti volūtate leuiſſime q̄ ꝑ fidē doctoreſ tāq̄ꝫ thauros ſequunt̃.hoꝝ aūt tyrānoꝝ ⁊ hereticoꝝ ſtudiū ē vt ꝑ tormēta aut dolos aut blādimēta ſeparēt et auertant a v̊itate fidei eos q̇ mag̃ q̄ꝫ argentū in fornace ꝓbati ſūt.ſ.catholicos doctores Diſſipa gentes .ſ.hereticos ⁊ alios eis ꝯſentiētes que bella volūt ſeditiōes cōmouētes aduerſus eccl'iaz qd̊ fiet qꝛ de egipto.i.de mūd̊o peccati nigredine tenebroſo venēt legati.i.apl'i q̇ pacez mūdo attulerūt dicētes:genus humanū deo p̄ri recōciliatū eſſe ꝑ xp̄m:venēt dico ad cōuertendum populos de tenebris pctōꝝ ethiopia.i.gētilitaſ denigrata pctis preueniet man⁹.i.vīdictas dei deo recōciliata ꝑ fidez ad grām.qꝛ ꝑus credet q̄ꝫ de⁹ vindicet de ea.

¶Propħa exultās de hac gentiū conuerſione ad deū inuitat oēs fideles ad laudē dei dicēs:Regna terre. id eſt.omne gen⁹ hominū cantate deo cū puritate mentis et pſallite dn̄o bn̄ oꝑando ad laudez ei⁹ q̇a mōte oliueti q̇ eſt ad orientem aſcendit ſuꝑ omnes celos. Et qꝛ p⁹ aſcenſionem poſt paululū ventur⁹ eſt ad iudicium dicit ꝓpħa q̄ꝫ tūc Vocem ſuam virtuoſaz faciet vt ad vocationem ſuā omnes hoīes reſuſcitētur:⁊ qꝛ tātus eſt:vos omnes hoīes date gloriaz deo regnāti ſuꝑ omnes vidētes deū cui⁹ magnificentia et virtus apparebit in ſanctis apoſtolis ⁊ aliis viris ꝑfectis q̇ aliquādo nubib⁹ ꝯꝑant̃ qꝛ nō ſol⁹ veniet ad iudiciū ſꝫ cū ſeniorib⁹ populi ſui. Vn̄ ſequit̃:Mirabiliſ deus in ſanctis ſuis q̊s poſt ml'tas tribulationes euexit in ſublimitate celoꝝ de⁹ populi chriſtiani dabit plebi ſue fragili ⁊ infirme virtutem reſurrectiōis et fortitudinem immortalitatis quā in ſua carne p̄miſit:ꝓ tātis g̊ bonis a deo nobis ꝓmiſſis dicamus nos cum ꝓpheta gratias agentes illi benedictus deus.

Pſalm⁹ .LXVIII. in quo de paſſione Chriſti.

Vox filij ad patrez ex ꝑſona humanitatis.

Aluū me fac deus non rogat vt differatur paſſio q̄ gen⁹ humanum redimere decreuerat ſꝫ vt non diu retineretur in morte quoniam aque.i.ſeditiōes ⁊ ꝑſecutiōes ppl'i

iudeoꝝ intrauerūt vſqꝫ ad ani
mam meaꝫ intantū enī ſeuierūt in
me vt auferrēt vitā meā. Saluū
me fac oro deꝰ.qm̄ Infixus ſum
in limo ꝓfundi captꝰ ſum.ꝯp̄hen
ſus ſum in manibꝰ iudeoꝝ q̄ ſunt li
mus.i.corruptio ƀm ꝯmunē naturā
humanitatis q̄ de limo formata eſt:
ſed dicunt̄ limꝰ ꝓfundi ꝓpter ſcele
ratā ⁊ ꝓfundā iniquitateꝫ eoꝝ et n̄
eſt ſubſtantia.i.carniſ virtus per
quā exinde euadā niſi tu ſalues
Ueni in altitudinē ꝑſecutiōis in
ſanientiū iudeoꝝ et ſeditio cōcita
ta ꝑ eos demerſit me in mortem
Et de hoc nō ſunt excuſabiles qꝛ
ego clamaui oñdendo ea nō eſſe fa
cienda q̄ mihi faciebāt.et hoc Cla
mans laboraui qꝛ nō audiebar a
ꝑfidis rauce facte ſunt fauces.
id eſt ſiľes rauco qꝛ a paucis exaudi
ebar defecerūt oculi mei carna
les q̄ in morte extincti ſūt duꝫ ſpe
ro in deum meū q̄ me cito reſuſ
citabit Conſequēter plangēs mul
titudinē ꝑſequētiū ait: Multipli
cati ſunt ſuꝑ capillos capitis
mei:qui oderūt me ſine cauſa
gratis oderūt me qm̄ ſine vllis offē
ſionibꝰ ſine merito ꝑſecuti ſūt me
Et nō tm̄ ſunt multi ſed Confor
tati ſunt ꝑ Herodē ⁊ Pilatū et for
tes facti ſunt inimici qui me
ꝑſecuti ſunt iniuſte in q̄ tribula
tione exoluebaꝫ penas ꝓ his que
non rapui.i.ꝓ peccatis q̄ nō ꝑpe
traui.ſꝫ p̄mi ꝑentes rapuerūt ⁊ ego
ꝓ eis ſuſpēſus ſum.Un̄ ſequit̄ Ex
ponens ꝓpter q̄ paſſuſ eſt ait:tu ſan
cte pater Scis inſipientiaꝫ me
orum a me luendā et delicta ſcien
ter facta meorū q̄ in me ſuſcepi de

lenda a te non ſunt abſcondita
delictoꝝ enī fui ſuſceptor:nō cōmiſ
ſor. Et qꝛ talia nō mea culpa pati
or:o dn̄e p̄cor Ut non fruſtren
tur ſancti p̄res ꝓphete ⁊ alii iuſti q̄
detinent̄ i inferno qui expectant
educi ꝑ me:qđ fieret ſi nō reſurgerē
⁊ ideo domine virtutū cui nihil
impoſſibile eſt non aliter eueniat q̄
ſpūſſanctus ꝑ eoꝝ ora p̄dixit Non
confundantur ſuꝑ me moriēteꝫ
id eſt.nō humanas inſultationes de
mea dormitione ſuſtineāt qui te re
quirere ꝯprobantur deꝰ iſrael
.i.videntiū deū Merito nō debēt
cōfundi i paſſione mea q̄ te expectāt
quoniā nō ꝓ culpa mea Suſtinui
opprobrium crucis ſed vt volun
tateꝫ tuā explerē et confuſio.ſ.cō
ſpui:alapis cedi: velato vultu deri
deri ⁊ tandē dignꝰ haberi cū latro
nibus crucifigi cooperuit facieꝫ
meam. Et exequēs paſſionē ait:
Extraneus factus ſum fratri
buſ meis.i.iudeis q̄ erāt ei ſangui
nis vicinitate cōiuncti:q̄bus extra
neus factꝰ eſt qn̄ ei credere noluerūt
et peregrinus eiſdē iudeis filiiſ
ſinagoge matris ſue.ſinagogā au
tem matrē dicit:de qua ortus eſt dn̄
in iudea gente naſci dignatꝰ eſt.qui
bus fratribꝰ peregrinus fuit qn̄ eū
nō receperunt ſed potius abiecerūt
eum dicēteſ:hunc neſcimus vnde ſit
Ideo peregrinus eis factus ſum
Quoniam zelus ſiue amor do
mus tue totū me ſibi vendicauit
et abſorbuit :vnde quia domus tue
gloriam zelans ꝑſecutus ſum in eis
iniquitates eoꝝ eiciendo vendētes
et ementes in templo indignati ſunt
ꝯ me.⁊ machinati ſunt mihi morteꝫ

et opprobria que iudei expro-
brauerunt tibi miracula que ego tua virtute faciebã attribuẽdo vtu-
ti demonũ ceciderunt ſuper me quia occaſione miraculoꝝ que tua virtute opabar: iudei queſierũt mortem meã dicẽtes: quid facimus q2 hꝰ homo multa ſigna facit ⁊c.

Propter hec erga eos iratũ me non oſtendi volens me de eis vindicare ſz triſticia quaſi pallio Cooperui me quia cũ ieiunus eſſem ab illis nõ potẽs aliquos mihi incorpare de eis et factum eſt in opprobrium irriſionis ⁊ detractiõis mihi: ſemp enĩ boni malis opprobrio ſunt quãdo minime eoꝝ ſceleribꝰ acquieſcũt dũ illis ſtudioſe detrahũt q̃bus nulla ſocietate iũguntꝰ Et poſui veſtimentũ meum ciliciuz id eſt. triſticiã oſtendi faciẽſ me ſimilem illis qui veſtiuntꝰ cilicio ſcz penitentibus. nuſq̃ enĩ legitur dominuz vſum fuiſſe cilicio et factus ſum illis in parabolam de quo fabulas ſuas irriſorias facerent. Unde ſequitur: Aduerſum me loquebantur in publico vbi conueniebat cõuentus pluriũ q̃ mihi inſultabant et potatores vini in tabernis in deriſionẽ meaz ↄuertebant cantus ſuos. Illi ita ſeuiũt cõtra me Ego vero orationez meam ad te dirigo quia iurgiis hominũ nõ inflãmatiſ rixis ſz piis orationibus obuiandũ eſt p eis vt ↄuertantur. ⁊ q2 ad te oro exaudi me. q2 nunc eſt tempus beneplaciti ſcz gratie qd̃ tu deus pater hũano generi p me ſubuenire diſpoſuiſti. tps qd̃ vincit omnia ſecula: tps qd̃ mundum repauit labentẽ: tps qd̃ eternitatem attulit ⁊ ſalutem.

Tempus q̃dem preparatũ fuit a te: nõ meritis hominũ. ſz In multitudine miſericordie tue nã ſi multitudo miſericordie nõ fuiſſet neq̃q̃ redimi poteramus obnoxii. nõ enim paruũ miſericordie fuit que tã ingẽtia peccata ſupauit multitudo q̃dez fuit delicti ſz multo numeroſior miſericordia illa que vicit ⁊ quia iam o deus pater tempus beneplaciti ẽ: exaudi me in veritate ſalutis tue. id ẽ. in pfecta reſurrectiõe quã in veritate pollicitus es p pphetas Eripe me de luto vt non infigar. id eſt. eripe p accelerationez reſurrectionis vt non putreſiam i ſepulcro libera me ab his ſcz iudeis qui oderunt me quoruz odia reſurgente Chriſto fruſtrata vanuerunt et de populo iudeorum: q̃ pfundus erat ex malignitate cõſilii et ſeditionibꝰ turbulentus.

Non me demergat tempeſtaſ aque. id eſt. paſſioniſ mee vt diu detinear i morte nec abſorbeat me pfundum terre in ſepulcro vt corpus meũ in eo putreſcat: nec puteus limbi patꝝ cũ ad eũ deſcenderit anima mea claudat ſuper eam os ſuum vt inde nõ exeat ſz cito redeat ad corpꝰ ⁊ reſurrectio ↄpleatꝰ

Expoſitis periculis orat dicẽs Exaudi me domine quoniam benigna eſt miſericordia tua ſemperq3 ad bñfaciendũ parata ſecundum multitudinem miſerationum tuarũ reſpice in me

Et ne auertas faciez a puero tuo. ſ. Chriſto q̃ puer dicitꝰ. tuz propter innocẽtie puritatẽ. immuniſ enĩ fuit ab omni pctõ. tũ q2 in hũilitate

carnis apparuit velociter exaudi me nō differas reſurrectionē meaꝫ vſqꝫ ad ꝯmunē omniū reſurrectiōeꝫ quoniaꝫ tribuloꝛ ꝑceſſit afflictio ſequatꝰ velox miſericoꝛdia tua

Ergo Intende anime mee ꝯſiderās qua innocētia tibi fuierit: et libera eam non rogat vt differatꝰ paſſio ſꝫ vt cita reſurrectiōe gl'ificetꝰ nō tm̄ ꝑpter meipſū me libera ſꝫ etiam ꝑpter inimicos meos eripe me vt vidētes me reſurgētē tertia die cōfundantꝰ vl' ꝯuertātꝰ ad te.

Merito exaudire me debes. qm̄ Tu ſcis q̄re i aſſumpta carne iſta ſuſtineo improperiū mihi illatū in v̄bis turpibꝰ ꝛ iniurioſis confuſionem meaꝫ qm̄ captꝰ ſū ad modū latronis et ignominiaꝫ meaꝫ in ſputis i alapis ꝛ flagellis mihi illatis. q̄re aūt iſta ſint mihi illata tu ſcis. Exaudi me dico vt puniās inimicos meos. qm̄ In ꝯſpectu tue diuinitatis ſūt omnes qui tribulant me ꝑ voluntate tua potes eos punire quā tm̄ tribulationē ſponte ſuſtineo qꝛ improperiū ipſoꝛū ꝑſciens illud coꝛ meū volūtate expectauit et miſeriaꝫ etiā mortiſ libenter accepit: deſiderio eni deſiderauit hoc paſca māducare Et ſuſtineus iſta Expectaui qui ſimul contriſtaretur et n̄ fuit de tanta multitudine inīq̄ꝝ q̄s aut cōpaſſus doloꝛibꝰ meis aut extitit conſolatoꝛ ſꝫ oēs leti ſcelꝰ pegerūt. Qui cōſolaretꝰ ꝛ nō iueni. ſꝫ Dederūt i eſcam meam fel et in ſiti mea potauerunt me aceto hoc impletum fuiſſe i euāgelius legimus.

Predicit penā iudeoꝝ dicēs: Fiat menſa eoꝛuꝫ in laqueuꝫ hoc impletū eſt qn̄ ipſis celebꝛātibꝰ i hieruſalem ꝯuiuiū paſcale: circūdati ſūt a romanis ꝛ concluſi ſicut aues in laqueo et in retributiones penarum debitaꝝ ꝑpter mala illata xp̄o et in ſcandalum ruēdo de malo i malū. nā fame ꝛ peſte ꝛ gladio ꝑcuſſi ſunt i illa obſidione. Predicitur pena cecitatis iudeoꝝ Obſcurentur oculi eoꝛum ne videant verum ſolē iuſticie nec legꝫ ſacramēta itelligāt. nā q̇ intēdere noluerūt dū poterāt ipa illiſ optatꝰ merito pena ne videant: et doꝛſum eoꝛuꝫ ſemper incurua nimio delictoꝝ pōdere ꝑgrauatū Effunde dn̄e ſuper eos vindictam tuam in p̄nti: et furor indignationis tue comprehendat eos i futuro iudicio Fiat habitatio eoꝛuꝫ deſerta: qđ impletū eſt i euerſione hieroſolime ciuitatis ꝑ romanos et ī tabernaculis eorum non ſit ex nūero illoꝝ qui inhabitet in tēplo ꝛ i palatio regio Propheta aſſignans cauſam oīuꝫ illoꝝ maloꝝ dicit Quoniam xp̄m filiū tuū quem tu nō pro culpa ſua ꝑcuſſiſti paſſibilitate et moꝛtalitate q̇ pena ē hūani generiſ ꝑ redēptione ꝛ ſalute oīuꝫ ꝑplo'ꝝ ꝑcuſſiſti: iudei ex malicia perſecuti ſunt: et ſuꝑ doloreꝫ vulneruꝫ meorum q̇ erat de eoꝝ pctis ꝛ ꝑditione addiderunt mihi moꝛtē q̇ venerā ꝑ ſalute multoꝛuꝫ Permitte eos addere iniquitateꝫ iniquitati ruere d̄ vicio i viciū et non intrent in viaꝫ veritatis: q̇ ducit ad vitā eternaꝫ Deleantur de libro viuentiuꝫ ꝑ finalē reprobationē ꝛ dānationē eternā: nō āt dicūtꝰ delēdi qꝛ ibi ſcripti fuerint. quia qui

abſolute ibi ſcripti ſũt nũq̄ delentur
eterna p̄deſtinatiõe ſolidati. ſꝫ quia
ibi ſcriptos ſeipſos iudicabãt: ſeq̄r:
et iuſtorũ ordini ñ interponan
tur. Illi ſũt tales Ego ſũ pau
per q̇ cũ diues eſſet ꝓ oib⁹ paup̱ fa
ctus eſt vt diuitiaꝝ ei⁹ ꝑticipes effi
ceremur: ⁊ etiã ſum dolẽs ꝓ oibuſ
ipſe enĩ dolores nr̃os in ſe tulit et
ſalus tua. i. diuinitas tua p̱ quã ſi
delib⁹ medicina cõfertur me ſuſce
pit reſuſcitãdo a morte Et qꝛ ſa
lus tua me ſuſcepit. Laudabo in
me ⁊ in mẽbris meis nomen tuũ
cũ exultatione et magnificum
predicabo eum p̱ mẽbra mea: et
laudabo eũ. Et laus illa mea
placebit deo ſup̱ oib⁹ ſacrificiis
legis in q̄ mos erat vt ꝓ pctis vitu
luſ vni⁹ ãni offerreref. q̇ iã cornua
ꝓducebat et vngulas. Place
bit laus mea ſup̱ vitulũ ⁊ cetera. idõ
Videant pauperes et intelli
gant q̄ oblatio deo accepta ĩ mẽte
eſt: in q̄ paup̱ equaf diuiti ñ in exte
riorib⁹ reb⁹: ⁊ inde letentur et ad
paupes ꝯuerſus ait: o paupes hꝰ in
telligẽtes querite dñm p̱ deſideri
um pedib⁹ fidei ſpei ⁊ charitatis et
viuet anima veſtra vita gr̃e hic
⁊ vita gl'ie in futura vita
Querite dñm Quoniaꝫ exaudi
uit dñs oibus tꝑib⁹ paupes qui
querũt eũ et vinctos ſuos q̇ ſcꝫ
legib⁹ vinciunf ſiue alligãtur non
deſpexit ipſos eni liberat a laque
is carnalib⁹ q̊s ſuis regulis ꝯnexos
agnouerit Quia g̊ ita eſt: Lau
dent illũ celeſtia terreſtria et
omnia in mari natantia et om
nia que in eis ſunt hec laudant
deũ dũ ex eis laudaf creator eoꝝ

Hinc etiã laudãdus ẽ de⁹ Quoni
am deus ſaluaꝫ faciet eccleſi
am que illũ mẽte ſpeculaf ĩ eternũ
q̄ hic multis ꝑſecutionib⁹ multis fa
tigatur anguſtiiſ et edificabũtur
ciuitates. i. eccl'ie ꝑticulares iude
id eſt. xp̄i q̇ ex origine iude carnis ꝓ
pagatione deſcẽdit Et inhabita
bunt ibi in ſion fideles et heredi
tate acquirent eam vt poſſideãt
eã in eternũ qñ ad hieruſalẽ eternã
dñi miſeratiõe ꝑuenerint.
Et nõ vna generatio ſola iuſtoꝝ ha
bitabit in ea ſed ſucceſſores. ideo ſe
quitur: Et ſemẽ. i. imitatores ſer
uorum. i. apoſtoloꝝ ⁊ diſcipuloruꝫ
xp̄i poſſidebit eam eternaliter ⁊ vni
uerſaliter oẽs qui diligũt nomen
eius habitabũt in ea. ſ. ciuitate
celeſti eterna felicitate gaudẽtes
Pſalmus. LXIX. in quo mo
net vt in ſolo deo ꝯfidamuſ et
gloriemur.
Vox ꝓphete in ꝑſona genera
liſ toti⁹ eccleſie que in preſenti
pacẽ ꝑfectam habere nequaq̄
valet. ideoqꝫ in anguſtiiſ et ca
lamitatib⁹ huius vite poſita
diuinũ implorat auxilium di
cens:

Eus qui ſoles iuuare:
in adiutoriũ meum in
tende ꝯ ꝑicula ⁊ ne ĩimi
ci p̄ualeãt mihi ad adiuuandum
me feſtina qꝛ ſi tardet mĩſericordia
g̃uiora creſcẽt ꝑicula Eccl'ia emen
datione poſtulãs ĩimicoꝝ ſuorũ ait:
Confũdantur. i. d̃ ꝑuerſitatibus
ſuis turbẽf et reuereantur. i. for
midẽt ne ꝓ leſa iuſticia penas incur
rãt qui querũt animaꝫ. i. vitam

meā ꝑdere Auertantur retror
ſum.i.a ꝓpoſito ſuo malo: et eru/
beſcant ne poſſint implere qđ moli
untur qui volūt mihi mala.
Auertantur ſtatim vt a ſuo ꝓ/
poſito erubeſcentes velociter ſeu
ꝯpellātur abſcedere qui dicūt mi/
hi irriſorie euge euge.id ē.gaude
gaude. Orans ꝓ iuſtis ait Exul
tent et letentur in te in q̊ eſt lux
⁊ nō in alio qui querūt te ꝯfiten
tes te magnificū et liberaliſſi
mum in dādo ꝯfidētib⁹ veniā qui
diligūt filiū tuū memores ſaluati
onis ſibi a deo collate ꝑ eum.
Vox populi xp̄iani Ego vo ege/
nus ſum egen⁹ ꝯtinue grām diui/
nitatis expectās et pauꝑ ad benefi
cia tua ſuſcipiēda auide ꝓperās De
us adiuua me a tribulatiōe mūda
na vbi cum viciorꝫ aduerſitate pu/
gnamus tua miſeratiōe liberādo
Adiutor me⁹ i neceſſitatib⁹ et de
hac ſeculi clade liberator eſto do
mine ⁊ qꝛ nō eſt alia mihi ſpes idō
dn̄e ne moreris licet eni de⁹ men
ſurate faciat oīa nos tn̄ tardū puta/
mus qđ deſiderio magno reqrimus

Pſalmus.LXX.in quo mo
net vt in omni tꝑe totaꝫ ſpem
noſtram in dn̄o ponamus

Vox cuiuſlibet iuſti

N te domine

ſperaui nō in bonore.non
in mūdanis q̄ caduca ſūt: et
ideo non ꝯfundar nō erubeſcam
in eternū.ſ. in illa iudicii retribu
tione vbi ꝯfundi penale eſt in iuſti
cia tua nō mea.qꝛ iuſticia tua miſe
ricordiā ſꝑ habꝫ ꝯiunctā.vn̄ eius eſt
ſempꝑ ꝑcere ſupplicāti libera me a
ꝑiculis et eripe me de poteſtāte di
aboli ne cū eo dānemur Inclina
ad me egrotū ⁊ iacentē aurēꝫ tue
miſericordie ⁊ ſalua me ab egri
tudine q̄ int⁹ eſt Et ne ad me veni
ant iacula inimici oro Eſto mihi
in deū ꝓtectorem qꝛ ego me ꝓte
gere nequeo et in locū munituꝫ:
vt nō tm̄ ſim ꝓtect⁹ ſꝫ etiā ſecurus:
vn̄ ſequit̄ ſaluū me facias:i alio
eni ſalu⁹ eſſe nō potero Oro vt
ſis mihi ꝓtector Quoniaꝫ firma
mentuꝫ meū dans mihi firmita
tem ꝯſtātie ꝯ̄ omēs tēptatiōes et re
fugium meū in oī tribulatōe mea
Deus me⁹ qꝛ in te ſperaui eripe
me de poteſtate diaboli q̊ abſo
lute dr̄ pctōr et de manu ꝯtra le
gem agentis q̄lis eſt iude⁹ ⁊ mal⁹
chriſtian⁹ et iniqui vt ſūt pagani.
q̊ nulla lege dn̄i refrenātur:ſꝫ more
ferarꝫ faciūt quodcūqꝫ libuerit
Merito debes me eripe Quia tu
es patientia mea cauſa ꝓpt̄ quā
oīa libēti aīo ſuſtineo et ſpes mea
id eſt.certitudo futuri premii mei a
tꝑe ꝯuerſionis mee
Nō ſolū a iuuētute ſpes mea es ſed
etiam a puericia Quoniam in te
ꝯfirmat⁹ ſum.i.ſuſtētat⁹ ex vte
ro ⁊ de ventre matris mee tu
es ꝓtector meus Propter que
ad te ⁊ De te laudes cantabo
ſine fine q̊ bona tribuiſti mihi. qꝛ
aūt te ſolū laudo:⁊ res ſeculi reſpuo
factus ſum ꝓdigiuꝫ amatoribus
ſeculi reputātib⁹ me q̄ſi inſanū qꝛ n̄
ſequor q̄ amat ⁊ ſeq̄t̄ peccātiū multi
tudo:ſꝫ cōtra oīa opprobria illa tu
factus es mihi adiutor fortis.
Petit vt dignas grās poſſit red
dere dicens:Repleat̄ os meum

laude ꝑ tuis bñficiis vt toto tpe
meo cantem ⁊ ꝑdicē te glorioſū
et magnitudinez beneficiorū
tuorū q̄ feciſti mihi. Tu es dñe
ſpes mea a iuuētute mea ſic. Ne ꝓ
ijcias me in tempe ſenectutis
mee qꝛ feſſa virtꝰ mea indiget pluſ
adiuuari: q̇d ꝑ ſenectutez intelligat
exponit dicēs cū defecerit virtꝰ
mea. i. qñ patiētie firmitas quaſſa/
ta molleſcit neqꝫ ſuſtinere pōt viri/
bus ſuis onꝰ tribulatiōis impoſitū.
ne derelinquas me qꝛ intellecta
debilitate mea inſidiātiū feruoꝛ ac/
cenſus eſt. Et h ideo dico Quia
inimici mei dixerūt mala mi/
hi exprobrātes mihi et qui ſtudio
decipiēdi cuſtodiebant animaz
meaz: ꝯſiliū fecerūt in vnum:
cōuenientes in eadē volūtate nocēdi.
Dicentes deꝰ dereliquit eū:
mūdani quē vidēt calamitate crebra
fatigatū credūt a deo deſertū ꝑſe/
quimini qꝛ fugere ñ poterit com/
prehendite qꝛ reluctari validiſſi/
mus nō valebit: ⁊ ſecuri tenete. qꝛ
non eſt qui eripiat Ipſi me ita
derelictū putāt ſ; tu Deꝰ ne elon
geris a me diu me ꝑmittēs ab illiſ
tribulari Deus meus ī auxilium
meū reſpice vt ſi debeā adhuc af
fligi dignā mihi patientiā tribuas.
nā quē tu adiuuas maloꝝ ꝯtritiōe ñ
deficit. ſ; tūc ſpe potiꝰ erigiť qñ tri/
bulationū faſce ꝑgrauať. Me re/
ſpice. ⁊ Confundantur ineffica
ces effecti ꝑficere qđ volebāt et de
ficiant virībꝰ vt nō ſint potenteſ
vlteriꝰ aggredi detrahentes ani
me mee: operiantur in tantū
ꝯfuſione ⁊ pudoꝛe de mala ꝯſcien
tia eoꝝ vt actiōes ꝑſtinas vita meli
oꝛi ꝯdemnēt. qꝛ querūt mala mi/
hi Quicq̇d alii faciāt q̇cquid mihi
mali ꝑparēt Ego aūt ſemꝑ in te
ſperabo et adijciaz ſuꝑ omnez
laudem tuaz quā de mūdi creatio
ne habes: adiiciā aliā laudē: qꝛ filiū
tuū incarnari feceras ꝑ ſalute cūcto
rum Unñ ſeq̇tur: Os meū annū
ciabit ꝑdicabit aliis ſcꝫ gētibus iu
ſticiam tuaz. i. filiū tuū ꝑ quē im/
pleta eſt iuſticia ſalutare tuū per
quē tu pr̄ ſalutē dediſti mūdo
Quoniaz non ꝯgnoui ꝑ practi
cam negociationes q̄ mal̄ actibꝰ
vt mēdaciis piuriis ⁊ blaſphemiis i
quinanť introibo in ſuꝑnaz do/
mum vbi ꝯgnoſcā potentiā dñi et
ibi memoꝛaboꝛ iuſticie tue ſoli
us tūc eni mirabilē ⁊ ſingularez eſſe
cognoſcā cū impios in gehennā ⁊ fi
deles mittes in requiē ſempiternā
Quia docuiſti me ꝑ libros diui/
nos ⁊ reuelationez ab initio fidei
mee vſqꝫ dū fuerit tps. ꝓnun/
ciabo aliis mirabilia tua maxīe
mirabilē incarnatiōis nouitatē oīe
miraculū ⁊ nouitatē trāſcendentem
Et vſqꝫ ad vltima mea non
derelinquas me quatenꝰ tua for
titudine roboꝛatꝰ vſqꝫ in finē ſeculi
laudes poſſim tuas debitas explica
re Ne derelinq̄s me Donec an
nunciem filiū tuū q̇ eſt brachiū
tuū ꝑ qđ oīa facta ſūt ⁊ q̄ diabolus
ſuꝑatus eſt generationi omni ꝑ
ſucceſſiōes que vētura eſt vſqꝫ i
in finē ſeculi Rurſus ne derelinq̄ſ
me donec annunciez Potentiam
tuaz q̄ ſaluas hoīes et iuſticiaz q̄
iudicas oēs ſm meritū vniꝰ cuiuſqꝫ
annunciē dico deducēdo ꝑdicationē
meā vſqꝫ in altiſſima que feci

ſti magnalia circa redẽptionẽ hu
mani generis que altiſſima ſũt:
⁊ pfundiſſima O deus quis ſimi-
lis tibi: certe null⁹: qm̃ oĩs creatu-
re virtus in infinitũ diſtat a ſublimi
tate nobilitatis nature tue: ⁊ incom
p̃henſibilitate potẽtie tue.
Quantas oñdiſti mihi p rei ex
perientiã tribulationes multas
numero: ⁊ q̃litate malas.i.graues
et dũ me ꝯuertiſti ad te viuifi-
caſti me vita gr̃e: et de abiſſis
terre.i.de pfunditate pctõꝝ iterũ
p penitentiã reduxiſti me Et mi
hi ſic reducto Multiplicaſti ma-
gnificentiaȝ tuaȝ de⁹ mltis mo
dis mihi magna bñficia cõferẽdo et
conſolatus es me ſecuꝝ me faci
endo de eterno p̃mio Vere ꝯſolat⁹
es me Naȝ ego o deus ideo con
fitebor tibi cõfeſſiõe laudis in de
cantatiõe laudis pſalmoꝝ Vitateȝ
tuaȝ.ſ.ꝙ ver⁹ de⁹ es ⁊ verax in ꝓ-
miſſis pſallam tibi ope q̃ es ſan-
ctificãs oẽm videntẽ deũ Vere cã
tabo tibi ⁊ ex magnitudine deuotio
nis Labia mea exultabũt ⁊ ani
ma mea quaȝ redemiſti Nõ
tm̃ aĩa mea cantabit tibi Sȝ et lin
gua mea cũ fuerit ĩ reſurrectionis
gl'ia meditabitur iuſticiaȝ tuaȝ
cantãtes ĩ eternũ miſicordias tuas
⁊ B erit cum confuſi fuerint et
erubuerint qui modo inſultãt
mihi.

Pſalmus LXXI. in quo mo
net vt chriſtũ verũ hominẽ et
verũ deũ eſſe credamus.

Propheta ad patreȝ loquẽs
ait: o deus pater fac quod pre
uideo futurum,

A iudiciariaȝ
poteſtatem regi xp̃o et
eidẽ filio tuo q̃ eſt rex ver⁹
iudicij executionem.
Iudiciũ da dico Iudicare vt iudi
cet populũ tuum in iuſticia: et
pauperes tuos in iudicio pau
peres autẽ patris ⁊ xp̃i ſunt q̃ mun
dana ſupbia derelicta humilitati ſe
p omnia tradiderũt. nã et ſi pauper
ſupbiat nõ eſt dei paup: ⁊ ſi locuples
humilitatẽ diligat nõ ẽ ſeculi diues
voluntates eni taliũ ſunt inſpiciẽde
nõ nomina Poteſtatẽ hanc iudici
ariam da regi Chriſto ſed prius pre
ſciatur iudicatur⁹ per legatos tuos
Suſcipiant montes.id ẽ.ſancti
apoſtoli q̃ ad ſupna firmiter eleuati
celeſti gratie ſunt ꝓximores man
datũ annunciandi populo dei
pacẽ.i.xp̃m et colles.i.alij inferi
oris grad⁹ ꝙ apl'i ſed tñ altiores po
pulis iuſticiaȝ.i.xp̃m.pax vere d̃r
xp̃s qꝛ p ip̃m hõ recõciliat⁹ ẽ deo: iu
ſticia etiã d̃r qm̃ orbẽ terraꝝ ſub eq
tate iudicabit ⁊ qꝛ diabolũ p iuſtici
am mag' ꝙ potẽtie vtute ſupauit
Oraui vt daꝛ regi xp̃o iudiciũ ⁊ ve
dabit qm̃ ipſe Iudicabit paupes
p xp̃o volũtarios q̃ ſũt in populo:
vbi boni ſũt malis admixti vt q̃ pro
eo paupes facti ſũt celeſtis regni di
uitiis locupletẽtur: et ſaluos faci
et filios pauperũ.id eſt. imitato
res aplo'ꝝ ⁊ hũiliabit calũniato
rem.i.diabolũ ſupbũ crudelẽ ⁊ inſa
tiabilẽ: maloꝝ oĩuȝ ꝑncipẽ: calũnia
torem q̃ humanũ gen⁹ ſuis fraudib⁹
tot ſeculis ꝓbatur impetere: hũilia
bit qñ illo cũ pfidis dampnato fideles
ſe viderint regnare cum Chriſto.

Judicabit rex xp̄s : ⁊ facto iudicio:
Permanebit ei⁹ hūanitas cū
ſole.i.ſꝑ vnita cū diuitate verbi qd̓
dr̄ ſol iuſticie añ lunam.i.ꝯſpectuꝫ
eccl'ie.qꝛ ſꝑ erit in pñtia eccl'ie vt ab
ipſo vt luna a ſole recipiat lumen q̄
nihil a ſe luminis habꝫ:permanebit di
co in generationē et generatio
nem.i.in ſeculū ſeculi. Cōſequē
ter ꝓpħa oñdens quō iudex iſte ꝓuſ
venit in mōm ait : Sicut pluuia
in vellus ſuauiter ſine ſtrepitu ſine
corruptione aliq̄ : ⁊ imꝑceptibiliter
deſcendit ita rex ille q̇ iudicatur⁹
eſt deſcēdit in vterꝝ virginalē beatiſ
ſime Marie ſpūſancto operāte car
nem de ea ſuſceptur⁹ humanā.⁊ idē
eſt qd̓ ſeq̇tur:deſcēdet ſicut ſtillici
dia ſtillantia ſuꝑ terraꝫ q̄ in mo
dū roris ſūma leuitate deſcendūt
Orietur in diebus ei⁹ iuſticia
qꝛ iꝑe ort⁹ de v̇gine eſt ſol iuſticie.et
abūdantia pacis orietur abun-
dantia pacis eſt dū religio xp̄ianoꝝ
toto orbe dilatať donec aufera-
tur luna.i.vſqꝫ in finē ſeculi.
Propħa de amplitudine regni eius
ait Et dominabitur ſuꝑ totā ter
ram a mari circūdatā et a flumi-
ne iordane in q̄ xp̄s baptizatus eſt:
vſqꝫ ad terminos orbis terra-
rum in q̇b⁹ omnib⁹ terris ꝑ p̄dica-
tionē apl'oꝝ ⁊ alioꝝ diſcipuloꝝ cul-
tus xp̄iane religiōis in aliq̇bus plā-
tatus eſſe dinoſciť Coram illo re
ge procident ethiopes .i. gētes
nigre pctis fidē ei⁹ hūiliter recipien
tes eū deuote adorādo : et inimici
eius.ſ.iudei in ſua ptinacia ⁊ obſti-
natione ꝑmāſuri terram lingent
id eſt .terrena cū magna auiditate ⁊
deſiderio more ſerpētis exquirent

Reges tharſis et inſule mū e-
ra offerent qd̓ ꝯpletū fuit de regi
bus q̇ venerūt adorare xp̄m cū mu-
nerib⁹ q̇ venerūt de his ꝓuinciis h̄
deſcriptis q̇ fuerūt figure gentiuꝫ q̄
adorature erāt: Vñ ſeq̇ť Omnes
reges terre adorabūt eū : om-
nes gentes ſeruient ei qd̓ mo-
do impletū fuit tpe Cōſtātini impe
ratoris q̇ ad fidem xp̄i ꝯuerſus fuit
cui tāq̄ꝫ monarche obediebāt omēs
reges terre q̄ adorāte videnť omneſ
alii adoraſſe q̇ etiā p̄cepit vbiqꝫ ter-
raꝝ ad honorē xp̄i edificari eccl'ias
vel ſi nō mō ſaltē in iudicio ꝯplebiť.
vel oēs reges.i.aliq̇ de oī genere re-
gū.⁊ ita oēs gētes.i.aliq̇ de oī gēte
Seruiēt dico merito Quia libe
rauit pauperem.i.ppl'm xp̄ianuꝫ a
potente diabolo ⁊ liberauit etiā i
opē cui non erat adiutor : qꝛ nec
aliq̇s hō iuſt⁹ nec angel⁹ nec lex nec
liberꝝ arbitriū niſi tm̄ leo d̓ tribu iu-
da rex nr̄ xp̄s. Liberauit q̇dē pau
perem:et illi liberato Parcet pctā
dimittēdo et animas pauperuꝫ
de dño confidentiū ſaluas faciet
primo ⁊ tandē corpa eoꝝ in iudicio
futuro ſalua faciet ſalute ꝑpetua.
Et ex h̄ q̄ animas pauperuꝫ ſaluas
faciet Ex uſuris .id eſt. reatibus
peccatorum et ab ipſa iniquitate re
dimet animas eorum a culpa ⁊
pena liberabuntur in futuro et ho-
norabile nomen eorum coraꝫ
ipſo qui nomine ſuo fuerunt inſig-
niti.id eſt .qui chriſtiani vocantur :
preclarum reuera nomen vt chriſtia
ni dicantur vt de ſuo rege reſplende
ant : et accepta vocabuli dignitate
glorientur.
Et viuet rex xp̄s in ſeculuꝫ ſeculi

et dabitur ei de auro arabie vñ
poſt reſurrectioné xp̄i multi impatores
res ⁊ reges ad gl'iam reſurrectiōis
eius dederūt p̄cioſa donaria inter q̄
erat auꝝ arabie ad edificationez ec
cleſiaꝝ ⁊ diuini cult⁹ augmentuz in
q̇bus eccleſiis adorāt xp̄m fideles:
et tota die benedicent ei.
Omni die bn̄dicūt ei ⁊ merito quia
ipſe Erit firmamentū labēti in
firmitati hūane corda fideliū ī fide
cōfirmās in ap̄lis aliiſq3 diſcipulis
qui p eminētia ſanctitatiſ mōtes ap
pellātur et extollentur ſup oēm
candidationem hui⁹ ſeculi Fru-
ctus chriſti.ſ.ipi ſancti q̄ exeūtes
de ciuitate eccl'ie milirātis ī ciuitate
celeſti florebunt ſicut fenuz ter
re virētes beatitudine ſempiterna:
hic enim tribulationib⁹ afficiunť vt
ibi ppetua gratulatiōe coronenť
Pro tātis beneficiis q̄ ſanctis ſuiſ
cōfert Sit nomen eius benedi
ctum in eternū cui⁹ nomē pma-
net añ omnem creaturaz que
ſole illuſtratur. Et bn̄dicen-
tur ī ipſo domino ieſu chriſto
omnes tribus terre ſicut abrae
dictū eſt: in ſemine tuo bn̄dicenť om
nes trib⁹ terre.i.aliq̇ de omni tribu
omnes gentes magnificabūt
eū tanq̄ dominū et ſaluatorez
omniū Et q2 in ipſo bn̄dicēť om
nes trib⁹ terre. idō ſit Benedict⁹
domin⁹ de⁹ videntium ſe: qui
facit mirabilia magna ſolus:
ſua vtute Et benedictū nomen
maieſtatis eius in eternū qd̄ ē
mai⁹ omnib⁹ noib⁹ et replebitur
maieſtate eius omnis terra.i.
oēs ſancti clarificatiōe ei⁹ replebūť
et quia rē valde deſiderabilez optat

dicit fiat fiat:

Pſalm⁹.LXXII.in quo mo-
net pp̄heta vt eterna amplectamur
et p illis deū laudem⁹:

Quam bonus
es.i.multū deus viden
tiū eū nō tn̄ omnib⁹ ſic ap
paret.q2 nō iniq̇s a q̇b⁹ ſua bonitaſ
nō ſentiť ſicut nec oculis egris dele
ctabilis ē claritas ſol' q̄ ſanis ē ama-
bilis.ſ3 ei⁹ bonitas ſentiť ⁊ guſtať:
ab his qui recti ſunt corde.i.q̇
opa ei⁹ ſtudio pietatis intelligūt.
Propheta in pſona infirmoꝝ q̇ vi-
dentes pſperitatē maloꝝ ⁊ iuſtoruz
aduerſitates ⁊ tribulatiōes incipiūt
dubitare de bonitate diuīe puidētie
dicēs: Mei aūt pene moti ſunt
pedes mei ad errādū ⁊ male ſentiē
dum de bonitate diuīe puidentie ef
fuſi p̄cipitati a ſtabilitate ſine vigo
re mētis ſūt greſſus mei.i.effe-
ctus mei ⁊ opa mea Et hoc ideo.
Quia zelaui.i. g̃uiter tuli ⁊ indi-
gnat⁹ ſū de iniquis pacē trāquil-
litatē ⁊ tpalē felicitatē peccatoruz
vidēs pax tn̄ pctōꝝ va nō ē ſ3 falſa
⁊ caduca pax q̄ cū ↄſcia ſp litigat ri
xat intrinſec⁹ ⁊ cū hoſtem n̄ habeat
ſecū ipa decertat Idō etiā effuſi ſūt
greſſus mei Q2 non ē diſtinctio
in morte iniq̄ꝝ a morte iuſtoꝝ ita
q̄ iniq̇ citi⁹ moriāť q̄ iuſti imo ſepe
ↄtingit ↄtrariū nec eſt diſtinctio
in plagis ſiue ī infirmitatib⁹ eoꝝ
q̄ infirmati iniq̇ tardi⁹ curēť q̄ iuſti
imo ſepe iniq̇ veloci⁹ ↄualeſcūt habē
tes ī pmptu remedia curationū ppť
abūdātiā diuitiaꝝ ſuarum
Ideo etiaz egreſſi ſunt: quia iniqui
In labore hominū non ſūt in

ſolaciis ⁊ deliciis viuētes nec cum
hominibꝰ iuſtis tribulationū
flagellis ꝑcutiūtur. Et qꝛ tpa
li felicitate gaudent. Ideo tenuit
eos ſuꝑbia: opti inuoluti ex omni
ꝑte ſūt iniquitate q̄ntū ad ꝓximū
et īpietate ſua qꝛ ꝯ dn̄m blaſphe-
mi ſūt. ſua dicit qꝛ nō a deo ſ a ſeip
ſo habꝫ bō neq̇ciā ſuā. Et nō ſuf
ficit eos eſſe malos i ſe ſ etiā Pro
diit in apto iniquitas eoꝝ et h̄
ex ſuꝑabūdantia ⁊ ſuꝑfluitate bono
rū huiꝰ ſeculi vt dent exēplū ſuꝑbiē-
di. ⁊ depoſito oī timore tranſierūt
a via recta in affectū cordis vt i
plerēt quicq̇d cor prauū eoꝝ deſide-
rabat eūtes pꝰ cōcupiſcētias ſuas
Et h̄ nō q̄ſi ex improuiſo fecerīt ſed
cū attētione Quoniā cogitaue
runt itellectū ſuū ⁊ induſtriā appli
cando ad maliciā et locuti ſūt ne
quiciā ꝑcipiētes ſuis ſatellitibus
eā exeq̇ ad iuſtoꝝ afflictionem ſicut
patꝫ in tyrānis iniquitatē in ex-
celſo locuti ſūt blaſphemias dicē
do de deo. Iniq̇tatē in excelſo lo-
cuti ſūt. qꝛ Poſuerūt in celū os
ſuū ſuꝑba loquētes ꝯ deū altiſſimū
quē blaſphemabāt dicētes deū vl' ne
ſcire mala q̄ differt in tpe vindicare
vel maloꝝ nr̄oꝝ nō eſſe vltorē et lin
gua eoꝝ tranſiuit mēſurā hu
manitatis in loq̄n̄do. qꝛ cū ipi ſint
imbecilles ⁊ fragiles. tenere imorta
les eſtimāt dignitates Quibꝰ attē
tis inq̇t ꝓpha: Ideo ꝯuertetur
populꝰ meꝰ. ſ. infirmꝰ hic ad ꝯſi-
deratione v̇itatis ꝯpande ꝓſperita-
ti maloꝝ iuxta aduerſitatē iuſtoꝝ ⁊
hoc ꝑ dies plenos ⁊ vigiliſ ⁊ me
ditationibꝰ Qui vidētes maloꝝ ꝓ
ſperitatē Dixerūt q̄rentes ⁊ admi
rātes quomodo ſcit deꝰ iſta et ꝑ
mittit talia vl' ad hoc ſe extendit
ꝓuidentia dei excelſi. Oſtēdit
vn̄ videat̄ ſibi ꝙ deꝰ videat̄ neſcire
iſta inferiora Ecce i manifeſto eſt
ipſi peccatores et abūdantes
in malis hꝰ ſeculi obtinuerūt
diuitias qđ valde iniuſtū videt̄ vn̄
ſi deꝰ iſta inferiora ſciret aut curarꝫ
n̄ ſuſtineret iſta Attēto ꝙ pctōreſ
florēt ⁊ abundāt i diuitiis Dixi in
ꝑſona dubitātis ego exercitatuſ
in iuſticia excluſuſ a bonis p̄dictiſ
tpalibꝰ q̇bꝰ pctōres abundāt ergo
fruſtra iuſtificaui cor meū cauē
do a pctis fruſtra mūdaui opa
mea inter innocētes vt eſſez de
nūero eoꝝ Et fruſtra ſepe tribula-
tionibꝰ fui flagellatꝰ ſuſtinui pe-
nas ac penuriā et caſtigatio mea
de pctis p̄teritis in matutinis .i.
nō differt̄ ſ velocit̄ adhibet̄: malis
v̇o vl' nulla caſtigatio vel ſera adhi-
bet̄. In oppoſitū arguēs ex auto-
ritate ſcōꝝ ait: Dicebā ſi narra
bo ſic. ſ. ꝙ dixerūt h̄ eſt: deū nō hr̄e
ſciam hoꝝ inferioꝝ ⁊ curā nō hr̄e ꝓ
uoꝝ ſuoꝝ. ſicut p̄dicti heſitāt d̄ ꝓui
dentia ecce nationē .i. dicta filiꝰ
oꝝ tuoꝝ .ſ. ſcōꝝ pr̄iarchaꝝ ꝓph̄a
rū reꝓbaui oēs eni aliter docēt q̇bꝰ
credere debeo. Sꝫ ne reꝓbare vi-
derer dicta patꝝ ⁊ p̄ori doctrie ita ci
to cōtradicere Exiſtimabā .i. co
gitabā dare operā vt ꝯgnoſcerē
v̇itatē cur. ſ. in p̄nti deus ꝑmittit
pctōres ꝓſperari ⁊ iuſtos deficere.
ſ hoc laborioſum ⁊ difficile eſt
ante me ſuꝑgredit̄ eni facultatem
intellectꝰ mei
Hoc labor ē an̄ me Donec intrē
mente ⁊ ſtudio dicta ſacre ſcripture

que ſanctuariū dei dr̄ qꝛ deꝰ in ea nobis loquit̄ et intelligaꝫ nouiſſima eorum .ſ. punitiōes maloꝝ: ibūt eni hi in ſuppliciū eternū licꝫ h̄ tꝑaliter floruerint: ⁊ p̄mia iuſtoruꝫ qm̄ iuſti ibūt in vitā eternā licet hic tꝑaliter fuerit afflicti: de q̇bus ſcriptura ſacra in vtroqꝫ teſtamēto plene loquit̄. Declarat hic dictaꝫ determiationé ſꝫm ea q̄ vidicit i ſanctuario ⁊ ad ea q̄ ex aduerſo inducebāt̄ de ꝓſperitate maloꝝ ⁊ lōga eoꝝ vita: dicit ꝙ nō eſt ſic ſꝑ: imo ſepe breuiatur vita eoꝝ ⁊ tꝑalis eoꝝ felicitas cito euaneſcit dicēs: Veruntamen ꝓpter dolos ⁊ fraudes q̇bꝰ mali affligūt innocētes tu deꝰ poſuiſti eis finē ſue tꝑalis ꝓſperitatis: ſubtrahēdo eos cito d̓ vita preſenti et ſepe deieciſti eos ab altitudine ſuꝑbie eoꝝ dū adhuc eſſent in augmēto felicitatis ſue Vn̄ ꝓph̄a videns nouiſſima maloꝝ ⁊ admirans ait: Quomodo q̇ heri tāta felicitate pollebāt rebꝰ omnibꝰ ꝑuati taꝫ ſubito defecerūt de vita p̄ſenti ⁊ perierūt eternaliter propter iniquitatem ſuam. Sic eoꝝ ꝓſperitas euaneſcit Sicut ſomnium ſurgentiuꝫ qꝛ velut hō in ſomnis accipiēs diuitias cū euigilat nihil inuenit ſic gloria impioꝝ cito euaneſcit: et in intuitu populi tui gloriam eoꝝ ad nihilū rediges

Quia inflammatū eſt coꝛ meum ꝑ dei purā dilectioné et renes mei ꝯmutati ſūt in caſtitaté ꝑ carnalis ꝯcupiſcētie repꝛeſſioné q̄ viget i renibꝰ ego ad nihilū redactꝰ ſū in mea reputatiōe et neſciui .i. me ignorantē reputaui: quāto eni plus q̇s deo ꝑ charitaté ꝯiungit̄ tāto magis humilis in ſua reputatiōe efficitur. vn̄ ſequit̄ Ut iumentū factꝰ ſum apud te ſine murmure onus dn̄i portabo et ego ſemꝑ tecū .i. in tua fide ſꝑ ꝑſeuerabo. Et h̄ qꝛ Tenuiſti manū dextere mee dulciter in tua ꝓtectiōe accipiendo: ⁊ pro volūtate tua nō meis meritis deduxiſti me de virtute in virtuté et cū gloria ſuſcepiſti me in futuro ad beatā vitā me transferēdo

Propheta conſiderās que ⁊ quāta electi gaudia expectent in futura vita dicit ex ꝑſona eorū admirando Quid mihi inquit eſt in celo preparatū ſcꝫ ineffabilis gloria quā nec oculus vidit nec auris audiuit: nec in coꝛ hominis aſcendit ꝑ cōprehenſionem. ⁊ deinde quaſi redarguens ſemetipſum ꝙ terrena cōcupierat dicit et a te quid volui ſuper terram: quaſi diceret: ego veritatis ignarus qui talia ſuꝑ terraꝫ ſperabam vt peccatoꝝ bona cuperē habere cōmunia cum tu beneficia parares in eternitate manſura.

Attenta magnitudine explicabilis gl'ie tue Defecit pre nimio deſiderio caro mea: et coꝛ vtrūqꝫ ſuſpirat ad illum ꝑuenire Deus cordis mei creatoꝛ ⁊ beatificatoꝛ ꝑs mea deus in eternum a quo nunq̄ ſeparaboꝛ.

Ideo facio te partem meam o deus Quia ecce qui elongant ſe a te per turpem et inhoneſtam vitā peribunt damnatione perpetua: perdidiſti omnes qui aliud q̄ te querunt tanq̄ vltimū finé Eligant alii quid volūt diuitias potētiā ⁊ honoreſ ⁊ cetera ſeculi bona Mihi aūt adherere deo bonū

eſt vera fide ꝛ opeꝝ ꝓbitateꝯiungi
bonū mihi vt deū eligā in q̄ omniū
bonoꝝ plenitudinē poſſideā et po:
nere in deo ſpem meā qꝛ nihil
pōt eſſe beati⁹ q̄ꝫ illi oia ꝯmittere qui
nouit ſuis cultorib⁹ ꝯgrue ꝓfutura
pſtare. Interim aūt hoc erit offi
ciū mei Ut annunciē omēs pre
dicationes tuas q̄ debēt ad verā
fidē ꝑcipiendā annūciari fidelib⁹ tu
is ad gl'iam tuā ꝛ vtilitatē eoꝝ in
auribus filioꝝ eccleſie.

Pſalm⁹. LXXIII. in quo mo
net vt relictis figuris veritaſ
teneatur: et ꝯtemptis tranſito
rijs eterna querantur.

Propheta admirans et con
querens de captiuitate popu
li iſrael ait:

Ut quid o deuſ
qui eſ creator nr̄ repuliſti
nos q̄ſi alienos a defenſio
ne tua ex toto et iratus eſt furor
tuus ſup oues paſcue tue. i. po
pulū iſraeliticū quē pauiſti māna in
deſerto. xl. annis vſq3quo introdu
ceres eā in terrā melle ꝛ lacte manā
tem. Memor eſto congregatio
nis tue populi ſcꝫ iſraelitici quem
cōgregaſti in egipto ꝛ elegiſti i po
pulum peculiarē quē poſſediſti
a tpe pr̄iarchaꝝ q̄ fuerūt initiū il
lius populi Memor eſſe debes
ei⁹ o deus qꝛ olim Redemiſti. i. li
beraſti de pharaoniſ ſuitute popu
lum iudaicū qui fuit hereditas
tua q̄ diu tibi puro aīo ſeruiebat q̄
virga dꝛ ꝑpter Moyſen famulum
tuū cui iuſſiſti p virgā magnalia fa
cere vt diuia ꝩtute iudei roborati d̄
terra egipti egrederēt intrepidi que

hereditas ē mons ſion. i. ciuitas
hierl'm in q̄ eſt caput regni. ꝛ ibi eſt
mōs ſion in q̄ ꝯditū eſt tēplū i quo
tu corꝑaliter habitaſti fact⁹ hō.
Quia tāta bn̄ficia feciſti huic ppl'o.
o de⁹ Leua ꝩtutes potentie tue
q̄ videt̄ fuiſſe remiſſa ꝯ̄ eos ad fran
gendū ſupbias babilonioꝝ a q̄buſ
euerſa eſt hierl'm ꝛ h̄ facias in fine
id ē oñde ꝛ vide quanta maligna
tuſ eſt inimic⁹. ſ. rex babilonie cū
ppl'o ſuo in ſancto. i. in tēplo. in ſa
cerdotio. ꝛ i ceteris ſacris. Et qd̄
ſceleratiſſimū eſt: vbi ſeq̄ debuit pe
nitudo Gloriati ſūt vt nō ſolū pec
caſſe ſꝫ ipm q̄ꝫ malū ad gl'iā ſuā tra
xiſſe viderēt. o dn̄e nō eſt patiēter h̄
ferendū q̄ ab hiſ qui oderūt te ad
magnū ꝯtēptū tui ꝯgnoſcit̄ eſſe ꝑpe
tratū maxie cū in medio atrio te
pli i q̄ paſcalis ſolēnitas ſolebat ce
lebrari ſacrilegiū cōmiſiſſe dicant̄
Poſuerūt vexilla q̄b⁹ in ꝑlio vte
bant̄ ſigna victorie ſup ſūmitates
turriū ꝛ portaꝝ et non cognoue
runt inimici hec faciēteſ q̄ illa victo
ria eiſ ex te ꝑpter pctā ppl'i iſraeliti
ci. poſuerūt dico ſigna ſicut ſolitū
eſt in exitu belli q̄ victores ponūt
vexilla ſua ſup ſūmū locū. Et ex
aggerando eoꝝ nequiciā ſubiungit
Quaſi in ſilua. i. ſicut homies ſe
curib⁹ cedūt ligna i ſiluis nullo ꝓ
hibēte ita iſti ianuas templi abſq3
vlla reuerētia ꝛ timore pſeuerāter ꝛ
cōſtāter idipſū vnanimit̄ fecerūt in
ſecuri et aſcia q̄ ſūt inſtrumēta fa
brilia deiecerūt eā. ſ. ciuitatē
Incenderunt igni ſanctuariū
tuum templū diuino cultui dedica
tum. qd̄ enim nō poterant excidere
ſecuribus igne cōburebāt vſq3 ad

terraȝ deiiciētes polluerunt ta
bernaculū nominis tui nam ca
pto tēplo immolauerīt idolis ſuis at‑
tribuentes eis victoriā habitam
Dixerūt in corde ſuo tota illa
hoſtiū multitudo ꝯueniēs ſimul
cōſiliariter vt deꝰ hebreoꝝ ampliuſ
nō colereť dixerūt ꝯcluſiue in corde
ſuo ⁊ deinde ore ꝓtulerūt quieſce‑
re.i.ceſſare faciamꝰ omnes di‑
es feſtoſ dei a terra omnēqȝ cul
tum dei hebreoꝝ vt ampliꝰ nō ſit in
terra glīa noīs eiꝰ Propħa indu‑
cit v̇ba quorūdā apoſtataꝝ iudeorū
q̇ tūc tpis trāſierunt ad chaldeos.
dicebāt enī in multis tn̄ mentienteſ
Signa noſtre liberationis
non vidimus talia q̄lia data ſūt
pr̄ibus nr̄is in exitu de egipto iam
non eſt ꝓpheta q̇ annūciet nobis
dei voluntatē: ⁊ ſic debemꝰ eū relin
quere ſicut reliq̇t nos. vn̄ dicūt noſ
non cognoſcet ampliꝰ
Propħa tot mala videns aduenisse
populo iſraelitico orat ad deuȝ alle‑
gando eiꝰ potētiā ad ſubueniēdū di‑
cens O deꝰ vſqȝquo populus
gentilis improperabit pp̄lo iu
deoꝝ ꝙ deꝰ eoꝝ nō ſit deꝰ verꝰ cum
nō ſaluet eos in q̊ aduerſariꝰ irri
tat nomen tuū nimis diu.
Ut quid auertis potentiaȝ tu‑
am vſitatā a pp̄lo tuo et v̓tutē tu
am quaȝ videris in ſinu tene
re: differs extrahere ad ꝑcutiēdum
hoſtes pp̄li tui quē ſꝑ fouiſti Pro‑
pheta reuertiť ad loquēdū de ſalute
vniuerſali hūani generiſ dicēs Rex
noſter qui eſt deꝰ an̄ ſecula et
nūc hō opatus eſt ſalutē in hie‑
ruſalē in q̄ ſalutis nr̄e myſteria pa
trauit q̄ dȝ eſſe i medio terre. Tu
ꝯfirmaſti in v̓tute tua gentes
que mariſ vocabulo deſignan
tur ne fluerent i vicia ꝑduxiſti ad
nihilū capita draconū.i.potēti‑
as ⁊ ſuꝑbiā ſpirituū immūdoꝝ: in
aquis baptiſmatis qn̄ aīas: q̄s illi
pctōꝝ ſordibꝰ inq̇nant ſalutaris vn
da mūdat Tu ꝯfregiſti capita
id eſt. ſuꝑbiā ⁊ poteſtatē draconis
p̄ncipis demonioꝝ leuiathan qn̄ ſu
ꝑbia eiꝰ de celo deiecta eſt ⁊ natiuaȝ
claritatē retinere n̄ meruit q̇ ſe volū
taria obſcuritate maculauit et de‑
diſti eaȝ eſcaȝ deuorandam et
ꝯſumēdam populis ethiopuȝ
id eſt. pctōribꝰ q̇ an̄ ꝯuerſionē ſūt te
nebroſa mēte teterrimi: q̇ ad dn̄ȝ cō
uerſi eſcā ceperūt hr̄e diabolū cū de
eiꝰ detractiōe ſatiāť: ſic ſolemꝰ dice
re detractoribꝰ: cur me rodiſ: cur me
comediſ: ſic fit vt q̇ a paganis an̄ ve
nerabil' nūc a xp̄ianis detractionuȝ
morſibꝰ corrodať. Et h̄ feciſti ꝑ p̄
dicatores tuos. qm̄ Apuiſti fon
tes et torrētes ſcripturas noui et
veteris teſtam̄ti vt emanarēt liq̇reȝ
ſapie ⁊ diuitiaſ fidei tu ſiccaſti flu
uioſ etham.i.doctrinaſ v̇boſitateſ
vanitates p̄ſūptuoſoꝝ hoīȝ magoꝝ
iudeoꝝ phariſeoꝝ ⁊ hereticoꝝ
Tua eſt dieſ.i.claritas noui teſta
mēti tua eſt nox.i.obſcuritas vete
ris teſtam̄ti. vtꝝqȝ q̇dē a te emanat
vtrūqȝ te laudat ⁊ bn̄dicit tu fabri
catꝰ es auroraȝ et ſoleȝ.ſ.inſipi
entes ⁊ ꝑfectos ſapiētes ⁊ minꝰ ſapi
entes Tu feciſti omnes termi
noſ terre apl'oꝝ.ſ. ⁊ alios p̄dica‑
tores chriſti: q̄a ſicut termini diſtin
guūt fines agroꝝ. ita iſti v̇e fidi iu
ra defendunt eſtatem.i. feruētes
ſpū qui ad martiriū gr̄a dei ꝑueniūt

et ver.i.ſobrios ⁊ mãſuetos: ſicut
ſũt ſancti cõfeſſores tui plaſmaſti
ea.i.oẽs gradꝰ ſanctoꝝ.i. fuiſti ꝑn/
cipiũ eoꝝ oim vñ nõ gl'ient' q̃i ñ acce
perint. Propħa ꝑcatur ꝓ iudeis
piũ iudicẽ vt indulgeat iudeis q̇ ad
eũ ↄuertent' dicens: Memor eſto
huiꝰ creature ſupiꝰ ↄmemorate et
ꝓmiſſiõis facte iudeis: ⁊ licȝ inimi
cus.ſ.ppl'us iudeorũ q̇ tũc fuerunt
improꝑauit domino dicẽs dño
niũ habes ⁊ idẽ populꝰ inſipiẽs
ꝓuocauit ad irã nomen tuũ di/
cens ſi filiꝰ dei eſt deſcẽdat nunc de
cruce: nihilominꝰ indulge ⁊ recipe
ad miſericordiã veniẽtes ad te Sȝ
o dñe Ne tradas beſtijs.i.demo
nibus aĩas ↄfitẽtes tibi pctã ſua
ſeu laudãteſ te et animas hũiliũ
ne obliuiſcaris omnino ſȝ ele/
ua eaſ ne in pctis ꝑſeuerẽt Reſpi
ce.i.ↄſidera promiſſiones tuas
quas in vtroqȝ teſtamẽto feci
ſti ꝙ ſperãtibꝰ in te eſſes auxilio et
veniẽtes ad te miſericorditer ſuſcipe
res cuiuſmõi ſũt pauꝑes hũiles: de
diuitibꝰ ſuꝑbis nõ loq̃r.q2 repleti
ſunt iniq̃tatibus qui obſcurati
ſunt q2 lumẽ ſapiẽtie ꝑdiderũt ter
renis deſiderijs excecati O dñe q2
ꝓmiſiſti Non auertatur hũilis
id ẽ.nõ abiciat' a te q̇cũqȝ de ſuꝑbo
factꝰ eſt humilis ⁊ ↄfuſus.q̇ erube
ſcit de pctis ſuis paup ſpũ verꝰ ⁊ in
ops eſt q̇ nihil de ſe ꝑ̃ſumit ſȝ oĩa dõ
tribuit.iſti tales laudabũt nomẽ
tuũ. Quia ↄtẽptꝰ eſt xp̃s a iudeiſ
ambulãs in terra ⁊ a falſis xp̃ianis
ſedẽs i celo inq̇t ꝓpħa Exurge de
us iudica cauſaȝ tuaȝ vt illi ma/
nifeſta v̇itate ꝑ̃dicent qd̃ ꝑus ſtulte
abnuebãt memor eſto impꝛope

riorũ tuorũ eorũ que ab inſipi
ente obiecta ſũt tota die Ne ob
liuiſcaris voces inimicorũ tu
orũ q̇n eoꝝ blaſphemias depmaſ.ñ
eni ab iniq̃tate ceſſabũt. ſȝ ſuꝑbia
eorũ qui te oderũt aſcẽdit ſꝑi
tm̃ aſcẽdit ſuꝑbia reg̃ babilonis vt
facerȝ ſe adorari tanq̃ deũ in aurea
ſtatua quam erexit.

Pſalmꝰ.LXXIIII.in quo mo
net ne quis ſuꝑbuſ de ſe preſu
mat ne hũilis de deo deſperet

Propheta in ꝑſona populi
iudaici qui erat chriſto domĩo
crediturus ait:

Confitebimur
tibi deꝰ maieſtatẽ tuã ado
rando ↄfitebimur ↄfeſſio
ne laudiſ et inuocabimꝰ nomen
tuũ vt a te q̇ vocaris Jeſus.i.ſalua
tor ſaluemur Narrabimꝰ ꝑ̃dica
bimꝰ vbiqȝ terraꝝ mirabilia tua
de creatiõe mũdi: de redẽptiõe hũa/
ni generis.rñdet deꝰ ppl'o dicẽti cõ
fitebimur tibi ⁊ inuocabimꝰ nomen
tuũ cũ accepero tpſ diſpoſitũ ſm
ordinẽ ſapie mee ſententias iuſti/
cie ponaȝ in effectu reddẽs tibi ꝓ
merito tuo ⁊ aliis ſil'r. ⁊ impioſ puni
endo Et opꝰ eſt vt nõ differã.qm̃
Liquefacta eſt terra.i. humana
natura a ſtabilitate v̇tutiſ ⁊ iuſticie
vt in diuerſas defluat ↄcupiſcẽtias:
terrã dico.i.omnes qui habitãt
in ea liquefacti ſũt ⁊ corrupti ꝑ pec
cata.ſed ego morꝰ miſericordia ↄfir
maui columnas q̃ in paſſiõe mea
nutauerũt ſcȝ apl'os meos q̇ totiꝰ ec
cleſie ſũt ſuſtẽtamentũ ⁊ ꝑ illos acq̇
rent' multi q̇ digni erũt in iudicio re
muneratione vite eterne.

Et p illos ſcʒ apl'os. Dixi iniquiſ omnib⁹ in generali nolite inique agere ſed cito currite ad medicum et delinquentib⁹ cõtra precepta mea dixi noliti exaltare cornu veſtꝝ p ſuperbiã dicẽdo vos eſſe iuſtos ⁊ inculpabiliter viuere aut per elationẽ peccata veſtra defendendo aut peccatũ propriũ p alios excuſando vt p diabolũ vel pſuaſores vel p neceſſitatẽ: Nolite extollere in altum ſupbie cornu veſtrum cõtra deũ vt dicatis vos culpa creatoris eſſe peccatoreſ qui tales vos creauit: ⁊ q̃d ſit in altũ extollere cornu: exponẽs ait: nolite aduerſus deum loqui iniquitatem.

Nolite dico hoc facere Quia nec ab oriente nec ab occidẽte nec a deſertis montibus nec ab aliqua mundi pte poteſt q̃s effugere iudicium dei qui vbiqʒ tot⁹ cõſtat eſſe p̃ſens quoniam deus iudex eſt et iuſtus. Hunc ſcʒ ſupbum humiliat hic ⁊ in alia vita et hunc. ſcʒ humilẽ exaltat multiplicãdo eũ in virtutib⁹ ⁊ tandẽ in gloria coronãdo quia calix .i. diſpenſatio diuini iudicii in qua ꝓpinatur vnicuiqʒ ꝓ merito ſuo ſicut ꝓpinatur de calice: calix dico vini meri in q̃ ꝓpinatur vinum meꝝ .i. gl'ia eterna plenus mixto .i. pena q̃ potãt mali. vtꝝqʒ cõcurrit in diuino iudicio

Et inclinabit p̃dictum calicem ex hoc in hoc q2 p illũ calicẽ et bonis bona ⁊ malis mala ꝓpinat verumtamen fundus calicis in quo ſunt feces non eſt euacuatus quia ſemper remanet in deo virtus ad puniendũ peccatores. ⁊ q2 ſp perpetuo punieẽt, vñ ſequit̃ bibẽt omnes peccatores terre ſcʒ illã penam in eternũ. Vox xp̃i eſt in mẽbris ſuis. Ego aũt in mẽbris meiſ gaudebo q̃diu ſeculũ erit et cantabo deo illoꝝ q̃ penitẽtiã agẽtes quotidie vicia ſupplantãt.

Pſalm⁹ .LXXV. in quo commendatur deus ex multis bonis que confert.

Vox eccleſie olim antequã illuminaret crux mundum anteqũ videretur dñs in terra.

Otus erat in

iudea deus cui legẽ dederat atqʒ prophetas. non ſic erat in aliis terris vbi non vigebat verus dei cultus: nec ſcientia legis et ꝓphetarũ et in iſrael magnũ nomen eius q̃m ſolus ille popul⁹ vnũ veꝝ deũ adorabat

Factus eſt in pace locus eius id ẽ in aĩo humili ⁊ q̃eto q̃ aduerſus mãdata dñi ↄtraria volũtate nõ litigat q̃ ſequit̃ iuſſa dominãtis ⁊ ad omne p̃ceptũ diuinũ ſuũ flectit arbitrium et habitatio ei⁹ in ſion .i. in aĩa que deũ ſincera mẽte ſpeculat̃ Ibi .i. vbi dñs pac̨ habitare dignatur pereũt oĩa inimica pacis. vñ confregit hic ꝑ pte ⁊ i futuro totaliter potentias q̃b⁹ diabol⁹ fideles impugnat: ↄfregit quidẽ arcũ doloſitatis hereticoꝝ ſcutũ incredulorũ iudeoꝝ gladiũ tyrãnoꝝ bellũ viciorũ: vbi eni auctor pacis venit oĩa iſta fugiũt. Tu q̃ ↄfregiſti potẽtias: es Illuminans fideles tuoſ cognitione ſummi boni a montibus eternis. id eſt. per apoſtolos: tuos qui mõtes eterni dicunt̃. quia eterna et icommutabili ſublimitate

cõſiſtũt mirabiliter q2 p̃dicationẽ ſuã exẽplis roborabãt ⁊ miracul' cõ firmabãt turbati ſũt omnes in ſipienteſ corde.ſ.pbariſei ⁊ ſecu li ſapiẽtes audiẽtes noua p̃cepta an nũciari ⁊ recedẽtes a vo lumie tene/ broſa mũdi deſideria ſunt ſecuti
Quid aũt bis inſipiẽtib⁹ corde cõti gerit ſubiũgit dicẽs: Dormierũt ſomnũ ſuũ mortis et nihil inue nerũt omẽs viri diuitiarũ cuiuſ modi ſunt q̃ pecuniis captiua mẽte deſeruiũt in manib⁹ ſuis ſiue in poteſtate ſua ſicut euigilãſ a ſomno nihil inuenit qȯ ſe hr̃e putabat
Inexcuſabiles ppħa oñdit illos in/ credulos dicens Ab increpatio ne tua de⁹ iacob cum increpares eos p te ⁊ p p̃dicatoreſ tuos dormi tauerũt ſancta monita tua neglig̃ ter audiẽtes:⁊ ideo merito culpabi/ les reddunt̃:iſti aũt ſunt qui aſcen derũt equos.i.q̃ in ſupbia creſcẽ: tes q̃ſi equis currentib⁹ mũdi iſti⁹ il lecebras puagant̃ Tu deus qui hoc feciſti terribilis es futurus i piis in iudicio:qñ in gl'ia maieſtatis tue veniẽs ſupbos igni eterno adci xeris ⁊ hũilib⁹ corde ppetuã cõtule ris dignitatẽ et quiſ reſiſtet tibi id eſt.null⁹ vtiq3 extunc apparebit ira tua q2 nihil vlteri⁹ p patientiã diſſimulabis De celo.i.de ſũmi tate potẽtie deſcendet iudicium tanq̃ fortiſſima certaq3 manu iacu lum deſignatũ terra.i.terreni hoieſ qui diuine ſentẽtie auctoritate dam nandi ſunt trement cũ audierint: ite in ignẽ eternũ et quieſcent cũ in ppetua damnatiõe recipient̃: ſed quies iſta ſine reqe eſt.q2 quieſcẽt a malis operib⁹ ſed in ſupplicio nõ q̃ eſcunt quippe.q2 eterna flãma cruci andi ſunt Quãdo erit hoc Cum exurgeret in iudicio deus tunc terra.i.terreni homines peccatores trement.exurget aũt de⁹ ad iudican dum nõ ad ſolã damnationẽ malorũ ſ3 vt ſaluos faciat omneſ man ſuetos et quietos terre quieti terre ſunt qui nullis vicus mũdi hu ius inflãmata voluntate rapiuntur ſed equali ſe moderatione tractãtes pacem mẽtis pbant̃ hr̃e trãquillã
Propheta locutur⁹ de votis dõ red dendis ait: Cogitatio hominis confitebitur tibi quãdo peccata preterita humilitatis ſatiſfactione damnauerit et reliquie cogitati onis. id eſt .recordationis peccato ru3 poſt effuſas lacrimas ad aſſidu am cordis cõtritionẽ preteritoꝝ cri minum diem feſtum agent tibi gratias agendo qm̃ ſentit ſe homo a peccatis libeꝝ Uouete qȯ quiſ q3 poterit et reddite domĩo deo veſtro quia diſplicet deo infidelis pmiſſio: nõ dicit que vota reddam⁹ ſed intelligitur vt quod pmiſerimuſ reddam⁹:quib⁹autẽ loquit̃ ſubiũgit omnes qui in circũitu affertiſ munera non quidẽ hereticis nõ pa ganis ſed eis qui altari eius mune ra reddere catholica inſtitutione fe ſtinant: in circũitu res agitur cũ mu nera fidelium ſacratiſſimis altarib⁹ offeruntur.
Nolite negligere reddere vota vr̃a quoniã vouiſtis domino Terribi li:terribili dico non ſolum paruis: ſed principibus et regib⁹ quo rum aufert ſpiritu3 quãdo vult: nullus enim coru3 vltra velle dei vi uere poteſt.

Pſalmus .LXXVI. in quo monet deſideria et illecebras ſeculi calcare et nihil ſibi pro ponere niſi deum in quo ſunt omnia

Vox eccleſie

Voce mea ad dominum clamaui: in tentione deuotiõis nihil aliud q̄ ipſum expetii ſed eū ſolū ſuper oīa dſideraui. Voce mea ad dominum. ⁊ nõ fruſtra qꝛ. intendit mihi. benigne me reſpexit Maxime In die tribulationis mee deum exquiſiui. ſolū. manibus meis. non ſolū credendo et orãdo ſed opibuſ bonis. nocte. i. in pſenti vita que q̄uis lucē habere videaꝛ peccatoꝝ tñ obſcuritate fuſca eſt. coram eo: et non ſum deceptus. id eſt. defraudatꝰ a ſpe quam in eū proiecerã cõſecutus eni ſuꝫ effectum orationis mee

Renuit conſolari aīa mea. in iſtis rebus mūdanis et caducis: ſed memor fui dei. in q̄ eſt ſumma ſuauitas. et in eius memoria delectatus ſum: et exercitatus ſum. inquirēdo magnitudinem tue potētie et ſapiētie: et cū in cõtemplatione mea tractarē quali potētia omnia cõtineas: quali ſapiētia omia diſponas: ⁊ tã multa mirabili ordinatione diſpēſaſ. defecit ſpiritꝰ meus. quia incõprehenſibilis es:

Anticipauerunt vigilias oculi mei. ante alios ſurgēs ad ↄtēplãdum: ⁊ in ipſa mea contemplatione turbatus ſum. recordatiõe peccãtium: qꝛ humanū genꝰ in delictoruꝫ pcipitia ruere videbã. et tacui q̄m in pfunda nocte nõ habui ſolatium humani colloquii.

Cogitaui dies antiquos q̄bus humanū genꝰ peccatis tenebaꝛ obnoxiū qui caduci ſunt: ⁊ labili varietate fugitiui: et admiratꝰ ſuꝫ cur labētes dies ⁊ quos tenere nemo pōt tãtopere deſideret ⁊ q̄rat hūanitas et annos eternos. q̄ ſemper ſtãt qui nõ tempoꝝ labentiū momentis excurrūt: ſꝫ eterna ſtabilitate firmãtur q̄ ſoli ſūt ſpecialiter appetēdi: negligebamꝰ: cõtēnebamꝰ nec credebamus eſſe dū eos in pn̄ti nõ valeamus aſpicere

Et meditatꝰ ſum nocte. in preſenti vita. cum corde meo. i. cum oratõe mea. et exercitabar. vt cognoſcerē quid potiꝰ tenendū ſit: et vt meliꝰ intelligerē ſcopebam. id eſt. diſcutiebã ⁊ mūdabã. ſpirituꝫ meum. ne q̄d ſordēs ne q̄d diuinis cõſpectibꝰ diſplicēs i eo remaneret

Meditatus aūt ſum dicēs: Numquid in eternum pꝛiecit deus: genus humanū vt nõ aduentus ſui miſeratione reſpiciat. aut non apponet ſiue addet. vt complacitior. i. mãſuetior. ſit adhuc

Aut totaliter miſericordiam abſcidet a genere humano. id eſt. omni tp̄e: certe nõ q̄m in nouiſſima etate mittet filium

Aut obliuiſcetur miſereri deus. certe nõ. qꝛ natura miſericors ē ⁊ miſericordia ab eiꝰ maieſtate nūq̄ diuiditur. aut continebit in ira miſericordias ſuas. i. ira vincet miſericordiã: certe nõ. quia potiꝰ miſericordia vincet iram

Hoc ita cogitabam apud me: et pꝰ hoc Dixi reſpõdēdo meditatiõi

mee. nunc cepi quaſi intelligerem
qđ fuit tacitũ ab eternis tꝑibꝰ .ſ. ꝙ
homo reduceꝛ̃ ad annos eternos et
hec mutatio eſt dextere excel/
ſi. i. fauoris et ꝓpiciationis filii dei
q̇ eſt dextera dei pr̃is: qm̄ niſi corpꝰ
noſtꝝ accepit: nos miſericordiaꝫ ac
cipere nõ poſſumus et de condiciõe
ſeruili mutemur in filios
Et ꝑ hoc intellexi illã mutationẽ fu/
turam. qꝛ Memor fui operum
dñi. ſ. ꝙ creauit hominẽ: et ſicut euꝫ
ꝑ miſericordiaꝫ creauit ſic intellexi
ꝙ eundẽ ꝑ miſericordiaꝫ reparabit.
quia etiam memor ero mira/
bilium tuorum q̃ feciſti ab initio
humano generi: eidẽ piuſ miſerator
in multis indulgendo et ſic ſpero ꝙ
etiã nunc indulgebis
Et meditabor in omnibus
operibus tuis. ⁊ te in eis artificẽ
potentiſſimũ ⁊ ſapiẽtiſſimũ ꝯtempla
bor. et in preceptis tuis ſaluta/
ribus q̃ tu inueniſti humili deuoti/
one verſabor
Propheta in his eruditꝰ in laudes
ꝓrumpit dicẽs: Deus pater via
veniendi ad te eſt in Chriſto ſi/
ue ꝑ chriſtũ q̇ ait nemo venit ad pa
trẽ niſi ꝑ me quis deus magnuſ
ſicut deus noſter: nullꝰ: imo tu
ſolus et non aliꝰ facis mirabilia.
tam in aĩa q̄ꝫ in corpore
Notam feciſti virtutez tuam
id eſt. filiũ tuũ q̇ eſt virtꝰ ⁊ ſapiẽtia
quãdo eũ in mundũ miſiſti ipſe eti
am eſt brachium in quo rede/
miſti populum tuuꝫ. ſ. credẽtes
ex iudeis et electos ex gẽtibus.
Notã feciſti virtutẽ tuã nã cũ notũ
feciſti filiũ tuũ ꝑ eum. Viderunt.
id eſt. cognouerũt te fide. populi đ
iudeis et populi de gentibꝰ. et ti
muerunt potentiã tuã viſis mira
culis. et turbati ſunt ſalubriter in
fideles qui erãt ſine fundamẽto fi
dei errorẽ ſuũ confitẽtes et veniam
poſtulantes
Et tunc. Multitudo ſonitus
aquarum auditꝰ eſt ſonantiũ ĩ lau
dibus dei de miſſione filii in cõfeſſi
onibus peccatoꝝ: in gemitu culpaꝝ
in orationibꝰ: in gratiaꝝ actionibꝰ:
qui ſonitꝰ ꝓuenit qꝛ vocem dede
runt nubes. i. p̃dicatores ꝑ orbeꝫ
terraꝝ in oĩbꝰ gẽtibꝰ p̃dicãdo xp̃m.
Vere dederũt vocẽ ſuã Etenim
id eſt: quia. ſagitte tue o deꝰ. id eſt
voces p̃dicatoꝝ tuoꝝ corda fideliũ
medicinaliter penetrarunt ad ſa
lutem et vox ipſa p̃dicationiſ apo
ſtoloꝝ que ſoniũ et fulgorẽ ⁊ timoreꝫ
humanis pectoribus inferebat to/
tius orbis circulum et ambi/
tum cinxit
Unde ſequitur Illuxerunt ꝑ apo
ſtolos diuina precepta veritatis
lumine radiantia coruſcando.
miraculis q̃ tenebras hominũ per
totum munduꝫ ſalutari illumina
tione fugauerũt Unde commota
eſt terra. i. homĩes ad ꝯuerſionem
et contremuit: agẽdo penitentiã
ꝓ peccatis: eos aũt dicit cõmotos ⁊
tremefactos q̇ verbũ fideliter audiẽ
tes ad cõuerſionis ſtudiũ chriſti mu
nere peruenerunt
Et ꝑ ipſos apoſtolos ſic operãtes.
In mari gentiũ via tua nũc que
dudũ erat in iudeoꝝ populo ⁊ p̃ce/
pta tua recepta ſũt a pluribꝰ popul'
gentiũ ⁊ tñ veſtigia tua ſcꝫ pñtia
tua corpal' doctrina miracula non
ſunt ab ĩfidelibꝰ iudeis cognita.

Cum tū Beduxiſti illū popu-
lum quondā tuū de egipto ad mo
duz omnuz in manu moiſi q̄ fuit
dux populi et aaron quē prefeciſti
tu de⁹ ſacerdotē oī populo

Pſalm⁹. LXXVII. in quo
monet populuz ne ſit ingrat⁹
diuinis beneficiis

Uox dei qui per Moiſen le-
gem dedit hebreis.

Attendite corde
populе meus legez
meam: inclinate per
humilitatē aurez veſtri cordis.
ad intelligendū verba oris mei
Aperiam os meuz in figuris
et ſimilitudinibus: ex quib⁹ ad
alia capietis intellectū. loquar ob
ſcuras queſtiones .q̄ adhibita
diſceptatiōe ſoluēde ſūt ab initio
exit⁹ filioꝝ iſrael de egipto

Uox apl'oꝝ ſeu pph'a ī pſona eoruz
Quanta.i. q̄ꝫ magna q̄ꝫ mirabilia
audiuimu ſ bñficia exhibita popu
lo iudeoꝝ ī egreſſu ſuo de egipto: et
in pgreſſu ī deſerto ⁊ in igreſſu ter
re pmiſſiōis. et cognouimus ea
qꝛ pſes. ſ. pph'e narrauerunt no
bis q̄ tamē iudei ingrati fuerūt.

Et ita narrātib⁹ patrib⁹. Non
ſunt occultata a filiis ſuis: in
ſuccedētib⁹ ſibi generationi-
bus. Patres noſtri. Narra-
uerunt opa dei in q̄b⁹ merito lau
dand⁹ appar3 de⁹ et virtutes ei⁹
que in egipto facte ſunt poſtq̄ꝫ
exierunt de egipto.

Et poſtea Suſcitauit in populo
iudaico legem in mōte ſynai q̄ dici
tur teſtimoniuz locutiōis diuine
cū populo: et quia teſtabat̄ heredita
tem eternā quā nobis pmittit deus
dicit: ſuſcitauit: qꝛ lex natural' quaſi
in lucē redit p legē ſcriptā. q̄ ſomno
ignorātie videbat̄ oppreſſa ⁊ ſopita
lex et teſtimoniuz idē ſunt ſicut
Jacob et iſrael.

In qua lege Quanta.i. q̄ꝫ magna
et mirifica mandauit patribus
noſtris nota facere filiis ſuis
id eſt. poſteris nō tm̄ iudeis ſed vt
cognoſcat generatio altera .i.
chriſtiana quā de gentibus conſtat
eſſe electam.

Et ſic cōſequēter. Filii ſc3 xpiani
qui naſcentur poſtea ex aq̄ ⁊ ſpū
ſancto et exurgent ſurſū habētes
cor ſuū. q̄ vero nati ſunt ⁊ nō renati
nō ſurſuz ē cor eoꝝ et narrabunt
filiis p generatōeſ qđ vtiq3 xpiani
impleuerūt q̄ pdicatiōes ſāctas ad
aīaꝝ ſalutē cōferendā ſuis poſteris
tradiderunt

Et hoc ideo Ut ponant ſpez ſu
am nō in lege q̄ punit ſ3 in gratia
conceſſa q̄ redimit et non obliui-
ſcantur operuz dñi ſicut fecerūt
pfidi iudei q̄ oblito auctore ſuo ad
culturas ſe demonū trāſtulerūt. et
mandata eius exquirant. ipſa
eſt eni dei ſummi vera recordatio ſi
mādata ei⁹ deuotis mētib⁹ ipleam⁹

Ideo exquirāt. Ne fiant ſicut
patreſ eoruz generatio praua
et exaſperans. praua. qꝛ vitatem
recipere noluit: exaſperās .qꝛ adeo
exaſperauit in deū vt in ſaluatorem
armaret̄: qđ fuit ſup oēs acerbitateſ
⁊ aſperitates

Et qꝛ praua eſt ideo. Generatio
que non direxit cor ſuum ad fi
dem ſuſcipiendā: ad diligendū deuz
⁊ in preceptis eius ambulandum.

et non eſt creditꝰ cuꝫ deo ſpi-
ritꝰ eiꝰ qꝛ fuit ſꝑ incredulꝰ ꝓmiſſio
nibus dei.
Vñ dicit̃ ꝙ generatio illa coꝛ ſuuꝫ
nõ direxit. qꝛ nec Filii effren qui
videbant̃ meliores i illo pplo inten
dentes arcuꝫ et mittentes ſa-
gittas conuerſi ſunt in die bel
li :ꝑ ſimilitudinẽ loq̇tur Judei intẽ
derunt arcũ ⁊ miſerunt ſagittas qñ
ꝓmiſerunt ſe obſeruare legẽ ammo
nente Moyſe dicẽtes: quecũqꝫ locu
tus eſt dñs deꝰ nr̃ faciemus ⁊ audie-
mus: cõuerſi ſunt in die belli quãdo
Aaron dixerũt: fac nobis deos q̊s
adoremꝰ: ecce quõ in ꝑabolis et ꝓ
poſitionibus omnia explicat
Quare cõuerſi ſunt in die belli. qꝛ
Non cuſtodierunt teſtamen-
tum dei. i. ꝓmiſſionẽ quã deo fece-
rant: oĩa q̃ locutꝰ eſt dñs faciemus.
et in lege dñi noluerunt am-
bulare Et obliti ſunt benefi-
ciorum eiꝰ et mirabiliuꝫ eius.
que oſtendit eis coraꝫ patribꝰ
eorum Coram patribꝰ eorum
Moyſe Aaron aliiſqꝫ ſenioribus.
fecit mirabilia in terra egipti
in campo thaneos. q̃ ciuitas re-
gia ẽ egipti in q̃ erat Pharao apud
quã decẽ plage egipti facte ſunt
Interrupit mare rubꝝ et ꝑdu
xit eos pede ſicco ad aliud littꝰ. et
ſtatuit aquas ex vtraqꝫ parte ne
fluerẽt ſed firme ſtarẽt ſicut aqua
in vtre.
Et deduxit eos de die in nu-
be ꝓtegẽte eos ab ardore ſolis. et
de nocte in columna ignis. q̃
oſtẽderet eis viã. Interrupit pe-
tram in heremo in loco ſicco et
deſerto ⁊ emanauit fõtes irriguos.

et potauit eos abundãter velut
in abiſſo multa
Et eduxit aquam de petra. q̃
ſequebat̃ eos quocũqꝫ ibãt et edu
xit aquas nõ paꝝ ſꝫ tanq̃ flumi
na q̃ de vberibꝰ montiũ copioſa in-
undatione procedunt.
Quibꝰ beneficiis ⁊ miraculis ñ ob-
ſtantibꝰ. Appoſuerunt adhuc
peccare ei. i. nõ credere: in iram
concitauerunt. i. ad irã excitaue-
rũt excelſum in inaquoſo loco
nõ credẽdo deũ poſſe ſibiipſis diffi-
cilia facere.
Et temptauerunt deum diffi
dentes d̃ eiꝰ potẽtia in cordibꝰ ſu
is ad hoc vt peterent eſcas non
ſpũales ſꝫ carnales animabꝰ ſuis
id eſt ꝓpter aĩas retinẽdas in corpo
ribus: eſca enĩ retinaculũ eſt anime
in corpore
Et male ⁊ vtiqꝫ male qꝛ falſa lo-
cuti ſunt de deo dicentes num
quid poterit deus parare men
ſam in deſerto: ſplendidã carniũ
quaſi dicerẽt nõ Ecce blaſphemia ⁊
diffidẽtia: o ſtulta nimis abſurdaqꝫ
vecordia humanã impoſſibilitatẽ ad
diuinã trãſtuliſti virtutẽ.
Et rurſus diffidẽtes dicũt. Quoni
am ꝑcuſſit petraꝫ et fluxerunt
aq̃ et torrentes ex mag̃ aq̃ꝝ abũ
dãtia inundauerunt: ſeq̇t̃ ꝙ po
terit aliõ etiã facere O nimis fatua
cogitatõ. exẽplũ magni miraculi da
re et eiꝰ auctorẽ in reliq̇s arbitrari
poſſe deficere
Numquid et paneꝫ poterit da
re aut parare refectioneꝫ ſplẽ
didam ⁊ delicatã populo ſuo q̃ſi
dicerẽt dubitandũ eſt Sꝫ mãſue-
tiſſimꝰ dñs noluit ſtatiꝫ punire eos

ſicut bene merebātur: ſꝫ ne videreť nō poſſe facere q̄ petebāt ſicut ſtulte illi dubitabāt
Jdeo audiuit ⁊ impleuit petitōeſ et diſtulit penā inferre eis: vt pri⁹ oñderet ſuā potētiā. et ignis. i. ira dei accenſus eſt in populū deſcendētem de iacob et in iſrael.
Hinc ignis accēſus eſt in iacob ⁊ cetera. Quia non crediderunt deo ſuo ꝙ poſſet licet ex p̄cedētib⁹ miraculis h̄ firmiter poterāt credere. nec ſperauerunt in bonitate ſua. ꝙ nō deficeret eiſ in neceſſariis. Et mandās executiōi petitiones eoꝝ mādauit nubib⁹ deſup: ⁊ ianuas celi aerei vbi generabatur māna apuit unde deſcēdere faciens
Vn̄ ſeq̄tur Pluit illis. i. dedit. p modū pluuie. māna ad manducandum ⁊ ſic panē celi. i. in celo aereo angeloꝝ miniſterio formatuꝫ dedit eis
Et ita Paneꝫ angeloruꝫ. i. miniſterio eoꝝ formatū māducauit homo: cibaria miſit in abundantia. cū q̄libet colligeret de eo q̄ntuꝫ comedere poterat
Et ad ſatiſfaciendū deſiderio eoruꝫ de eſu carniū Trāſtulit ventuꝫ auſtralem de ſupiori pte aeriſ ne ſcꝫ flaret. et induxit virtute ſua ventum africuꝫ q̄ eſt vētus occidētalis vt flaret verſus vbi erat mľtitudo magna coturnicū q̄s ventus trāſportauit vltra mare rubrum vbi erant caſtra hebreoꝝ
Seq̄tur. Et pluit ſup eos ſicut puluerem. id ē. valde abundanter carnes viuas in maxia copia ſcꝫ. volatilia pennata
Et ceciderunt ī medio caſtrorum eorum circa tabernacula eorum. vt ſine oi labore et difficultate poſſent ea capere.
Et ipſi manducauerunt et ſaturati ſunt nimis vſqꝫ ad nauſeam: abundātiā carniū ſicut deſiderauerunt attulit eis: et non ſūt fraudati deſiderio. imo ſūt cōſecuti illud habētes carnes in abundantia Oſtēſo ꝙ ſtulte dubitauerāt de potētia dei. oñdit ꝓpħa q̄liter puniti ſunt a deo de q̄ ita ait:
Adhuc eſce erant in ore ipſorum qꝛ multi actu comedebant. et punitio dei deſcēdit ſup eos.
Et occidit potentes eoruꝫ: repletos diuitus et electos iſrael ſcꝫ Moyſen ⁊ Aaron ⁊ Mariā impediuit ne ingredereń terram promiſſionis
Jn omnib⁹ his correcti ⁊ puniti peccauerunt adhuc et non crediderunt ī mirabilibus eius
Et ideo Defecerunt dies eoruꝫ quaſi lāguida tabe ꝯſumpti in id eſt. ꝓ vanitate ꝓ qua citi⁹ perierunt. et anni eorum cum feſtinatione qꝛ mors multoꝝ fuit accelerata ſicut ī rebellione chore
Cum occideret aliq̄s de populo alii timētes querebant euꝫ et reuertebantur ſtudioſe. et ſedulo veniētes petebant miſericordiam a deo
Reuertebanť quidē qꝛ Rememorati ſunt qꝛ de⁹ adiutor eoruꝫ eſt. in bonis. et de⁹ excelſus redemptor eorum eſt a malis
Et qꝛ iſta reuerſio ad deū q̄ ad multoſ nō erat ex amore iuſticie ſꝫ timore pene dicit: Et dilexerunt euꝫ in ore ſuo et lingua ſua mētiti

ſunt ei. q2 nō ſic habebāt in mēte ſicut ꝓtendebāt in ore
Vñ ſeq̄tur. Cor autem eorū nō erat rectum cū eo. q2 idola colere deſiderabāt nec fideles habiti ſunt in teſtamento eius. vt legē ei⁹ obſeruarēt ſicut in timore ꝓmittebant
Ipſe autē eſt miſericors in natura ⁊ etiā cōtra merita ipſoꝝ. fiet propici⁹ peccatis ipſorū puniens eoſ citra cōdignū. et non diſpdet eos totaliter eos delēdo ſicut meruerunt
Et abundauit miſericordia dei. vt auerteret ab eis vindictā ſuā quā de eis ſumere ceperat. et non accendit omnem iram ſuam. vt de eis ſumeret omnem promeritam penam
Et hoc ideo q2. Recordatus eſt. id eſt. ad modū recordātis ſe habuit q̄ſi oblit⁹ dū eos affligeret. q2 caro ſunt ſcʒ carnales et fragiles ꝓnīq3 ad peccandū: hec eſt maxīa cauſa que deū mouet vt ſe nobis miſericordem exhibeat ſpiritus homo ē vadens in breui de hoc mundo ꝑ ſeparationē aīe a corpe et non rediens ad ipſum corp⁹ virtute ꝓpria nature.
Pepcit eis: ⁊ licet pceret ipis Ipſi tamen multotiēſ. id ē. ſine numero exacerbauerunt eum in deſerto: et ad vindictam concitauerunt eum in inaquoſo vt digne eis penas inferret.
Et conuerſi ſunt ad idolatriam et tēptauerunt deum doloſe petentes ab eo qđ ab illo accipe diffidebāt et ſanctum iſrael ad amaritudinē prouocauerunt

Et non ſunt recordati poteſtatis eius: die qua redemit eoſ de manu tribulantis ſcilicʒ Pharaonis
Preterea nō ſunt recordati. Qualiter poſuit ī egipto ſigna ſua ſcʒ decē plagas et ꝓdigia in ciuitate illa regia vbi ſigna iſta facta ſunt. idem eſt ſignū et ꝓdigiū: ſignū inq̄ꝫ dei potentiā indicat; ꝓdigiū q2 in ſe dat nobis aliud intelligere
Inter q̄s plagas. Conuertit in ſanguinem flumina eorum et pluuiales aquas ne biberent
Miſit in eos muſcam caninam ⁊ pūgebat eos grauiter et ranas et diſperdidit eos q2 in nullo loco poterāt ſtabiles eſſe ꝓpter ranas. Et dedit erugini. i. vēto vrēti q̄ corrupit ſegetes fruct⁹ eorum: et fructus ꝑlabores eorum ꝓductos locuſtis.
Et occidit in grandine vineas eorum et moros eorum in pruina. vel in frigore corrūpente
Tradidit grandini iumēta eorum exiſtētia in campis. et poſſeſſiones igni
Miſit in eos effectum ire ſue indignationis ꝑ plagas dictaſ ⁊ ſequentes immiſſas ꝑ angelos malos q̄ fuerūt executores diuine iuſticie in pſecutionib⁹ egipti
Viam fecit ſemite ire ſue. id ē. ſemitam in viā cōuertit. q2 ex quo ꝑ prima flagella nō fuerīt correcti plage ampliores ſunt augmentate. vnde ſeq̄tur et non pepcit a morte vitas eorum: et iumenta eorū in morte concluſit
Et percuſſit omne primogenitum in terra egipti nō ſolum

dominū ſed etiā omniū iumētoꝝ pri
mogenita primitias omnis la/
boris eorum vt ordeū ⁊ linū et ſi/
milia q̄ citius matureſcūt in taber
nabulis egiptioꝝ deſcendētiū de
cham. Propheta nūc oñdit quō
de⁹ eduxit iudeos de egipto ⁊ indu/
xit in terrā ꝑmiſſionis ⁊ ipſi iteꝝ in
grati offenderūt eū ſic dicēs
Et eduxit de egipto populuz
ſuum iſrael diligēter cuſtodiēdo ſi/
cut paſtor oues ſuas et ꝑduxit eū
tanq̄ gregem ī deſerto qđ erat
inter mare ⁊ egiptum.
Et eduxit eos ꝑ deſertū in ſpe
veniēdi in terrā ꝑmiſſionis. et non
timuerunt q2 inimicos eorum
cooperuit mare
Et induxit eos in terrā ꝑmiſ
ſionis que dicitur ſanctifica/
ta ꝓpter hierl'm in qua edificatum
erat tēplū in montē moria quem
montē nō gladi⁹ eoꝝ acquiſiuit ſ3
dextera.i.potētia eius
Hoc modo acquiſiuit q2 Eiecit a
preſentia eoru3 gentes chana/
neas.q̄ prius terrā illā obtinebāt et
alios ibi habitātes et ſorte diui/
ſit ſingulis tribub⁹ terram ꝑmiſ/
ſionis equali mēſura.antiq̄tuſ tenſo
funiculo terrā diuidebāt
Et habitare fecit in domibus
villis ciuitatib⁹ ⁊ caſtris a gētilib⁹
edificatis tribus iſrael
De ingratitudine iudeoꝝ ⁊ eoꝝ cō/
tumacia ⁊ q̄d eis irato dño contige
rit ꝓpheta exponit dicēs:et iſtis be/
neficiis nō obſtātibus Tempta/
uerunt deum diffidētes de diuīa
virtute. et exacerbauerunt de/
um excelſum ꝓuocātes ad irā et
precepta ei⁹ ñ cuſtodierunt.

Et auerterunt ſe ſcienter ab eo.
et non ſeruauerunt pactum.i.
legem quam pepigerant obſeruare.
quēadmodum patres eorum.
qui adorauerūt vitulū ⁊ multipliciť
offenderunt in deſerto. conuerſi
ſunt in arcum prauu3.i.ſimiles
facti ſunt arcui prauo:arcus prauuſ
diciť malicia peccatoꝝ q̄ nō eminuſ
ꝑcutit ſed in ſe mag̃ ſpicula directa
conuertit
In iram concitauerunt eum.
imolādo idolis in collibus ſuis.
et cū honorē deo debitū ſculptili/
bus ſuis impartirēt ad indigna
tione3 ⁊ vindictā ꝓuocauerunt
Propheta numerat vindicte gene/
ra q̄bus punit⁹eſt popul⁹ ille pfiduſ
dicens:Aduertit de⁹ predicta3
populi nequiciam et ſpreuit:
et ad nihilu3 redegit valde iſ/
rael tradēs eū captiuitati alioꝝ po
puloꝝ poſt mortē Joſue
Et repulit ꝓpter eoꝝ nequiciam
ciuitatem ſilo que fuit deſtructa
ꝑ philiſteos in qua erat dei archa il
lo tempe. ⁊ ideo diciť tabernacu/
lum vbi habitauit inter hoīeſ
q2 ibi deus reſponſa dabat
Et tradidit in captiuitatē vir/
tutem eorum.id eſt. archam que
erat virtus eoꝝ.quia ea p̄ſente ſem
per vincebāt inimicos et pulcritu
dinem.id eſt.eandē archam d̄ qua
ipſi gloriabātur ſup oēs gentes.in
manus inimici ſc3 philiſtinoru3.
a quibus capta eſt.
Et concluſit ī gladio populu3
ſuum ꝑmittēs eos ab inimicis oc/
cidi.et hereditatē ſua3 ſpreuit
Juuenes eoru3 comedit fu
ror vel gladius inimicoru3 et

virgines eorum non ſunt la-
mentate quia cū quilibet quererẽ
ocium fugiēdi dimittebātur mortui
i inſepulti ⁊ inlamentati

Sacerdotes eorum ſcꝫ ophni ⁊
finees filij heli ī gladio philiſtino-
ruꝫ ceciderunt: et vidue eoruꝫ
non plorabantur eadē ratione ꝙ
virgines.

Propheta oſtendēs vltionē in ipos
aduerſarios retortā dicit: Domi-
nus qui prius tanꝙ dormiens.
viſus eſt qꝛ populum ſuū dimiſit af
fligi ab inimicis excitatꝰ eſt tan
ꝙ potens incenſus vino. quia
tunc ſunt homines ad irā faciles et
ad virtutē potētes quando poſt cra
pulam de ſomno ſurgunt: excitatus
dico ad inferendā vindictā hoſtibuſ
ſcꝫ philiſteis qui archam domini ra
pientes locauerāt iuxda deum ſuuꝫ
dagon.

Et percuſſit inimicos ſuos ī
poſteriora in ſecretiori pte natiuꝫ
vt etiam viui a ſoricibꝰ rodentibus
eoꝝ anos execrabili morte punirenꝫ
tur opprobrium ſempiternuꝫ
dedit eis quia nullus alter taliter
punitus eſt: qđ in ſempiternū diuul-
gabitur ꝙdiu ſcriptura ſancta ī qua
redactum eſt legetur

Inimicos ſuos ita pcuſſit ſꝫ ſuos re
edificauit eligendo tribū ꝓ regia di
gnitate dicēs: Et repulit taber-
naculum ioſeph vt inde eſſꝫ rex.
et tribum effraim non elegit.
ad regiam dignitatem.

Sed elegit tribum iuda vt fa-
ceret inde regē montē ſion queꝫ
dilexit eligēs ad cultū ſuum

Et edificauit per Salomonem
ſanctum edificium ſuo noīe de-
putatum ſicut vnicornium. quia
ſicut illud animal nō pmittit aliud
animal accedere ad cubiculū. ſic deꝰ
ꝓhibuit alienigenā intra templum
miniſtrare in terra. id eſt. in hieru
ſalem quaꝫ fundauit ꝓ cultu ſuo
⁊ ſolio ſuo ſtabiliter q̄ntuꝫ fuit ex
parte ſua. ⁊ ita fuiſſet niſi peccata iſ
rael impediuiſſent

Et elegit Dauid ſeruū ſuum
in tribu iuda ⁊ inter filios iſai ꝙuiſ
eſſet iunior. et ſuſtulit de gregi-
bus ouiuꝫ ſequenteꝫ oues fe
tas accepit euꝫ in regē: ⁊ ita ex pa
ſtore pecudū ad regimen hominum
eſt tranſlatus

Unde ſequitur Paſcere. id eſt. ele
git vt paſcat populum deſcen-
denteꝫ de iacob et iſrael popu-
lum eundē a deo ſpecialiter dile-
ctum ſibi

Et gubernauit eos in purita
te conſcientie: et in opibuſ ab
eo prudēter actis deduxit eos
ad virtuoſe ⁊ pacifice viuendū

Pſalmus. LXXVIII in quo ppheta deplorat captiuitateꝫ hieruſalem tempore regiſ an thiochi.

Propheta Dauid licet lon-
gis aū tpibus ꝙ rex exiſteret
antiochꝰ: omnia tn̄ more ſuo
quaſi tranſacta refert que ſpi
ritu ſancto repletus p̄uidebat
eſſe futura: vn̄ deflens pieta-
tis affectu ait: o

Eus venerūt gentes in iudeaꝫ tunc
hereditatē tuam pollue-
runt ſanctum tēplum tuuꝫ. ſa-
crificando in eis idolis ſuis poſue
runt hieruſalem euertentes eaꝫ
quaſi caſulam vel ſicut tugurium

ſiue acerū̄ lapidū̄ vbi ſolēt cuſtodeſ poni ad cuſtodiēda pomeria.
Poſuerunt cadauera inſepulta ſeruorum tuorum eſcas vola tilibus celi ꝛ nō ſolum illis ſed eti am beſtiis terre ſcꝫ lupis ꝛ cani bus poſuerunt eſcas carnes ſan/ ctorum tuorum.
Effuderunt ſanguineꝫ eorūꝫ in tanta copia et ita viliter ſine aliq̄ reſpectu miſericordie ſicut effunde rent aquam: et nō ſolū intra muros ſed etiā in circuitu hieruſalem: et non erat qui ſepeliret. quia par cōdicio ꝑiculi omneſ inuoluerat
Facti ſumus opprobrium omnibus in circuitu gentibus. ſubſannatio et illuſio his qui in circuitu noſtro ſunt. i. his q̄ nos ad famam templi honorabant: deſpectabiles facti ſumus.
Propheta deprecaṫ dominū̄ ꝓ po/ pulo iſrael cōtra inimicos ꝛ inſultā/ tes dicens: Uſquequo domine iraſceris in finem q̄diu hoc ſu ſtinebimus ꝛ videbimus nos ita af fligi ꝓpter te et non vlciſceris nos. vſquequo accendetur ꝛ multi/ plicabitur velut ignis indigna/ tio tua:
Effunde iram tuam. id eſt. indi gnationem tuā abundantē emitte. in gētes que te non nouerunt ꝑ veram fidem nec voluerūt ſꝫ ſunt idolatre. et regeſ qui nomen tu um non inuocauerunt in te cre dentes. ſed demonia vel aliquaꝫ ali am creaturam.
Debes o domine effundere irā tuā Quia iſraeliticum populum. pro magna ꝑte crudeliter conſum pſerunt ſicut cibus cōſumitur. et ciuitates iudee deſolauerunt et deſtruxerunt
Cōfiteor domine noſtra peccata me ruiſſe iſta flagella ſed deprecor pie/ tatem tuam Ne memineris ad puniendum iniquitatum noſtra rum antiquarum nō tantū̄ noui ter factaꝝ ſed quas a patribus acce pimus cito preueniant nos mi ſericordie tue ne in toto abſorbe amur per deſperatiōꝫ quia omnibꝰ adminiculis pauperes facti ſu/ mus nimis
Adiuua nos deus qui in tribula tionibus ſemper ſolitus es ſaluare nos et propter gloriam et ho/ norem nominis tui domine li bera nos nō ꝓpter meritum nr̄m. et propicius eſto peccatis no ſtris propter nomen tuum. id eſt ꝓpter tuā bonitatē non ꝓpter no ſtram iuſticiam
Adiuua noſ oro Ne forte dicant inter gentiles vbi eſt deuſ eo rum quaſi dicerent vel non eſt: vel ſi eſt: eſt tam parui momenti q̄ non poteſt ſuos adiuuare. ꝛ vindicta fiē da in eis ita cito fiat vt omneſ na tiones. i. gētes intelligant deū̄ in eos ſe vlciſci ꝛ etiā nos oculis noſtris videamꝰ Ultio ſan guinis ſeruorūꝫ tuorūꝫ qui ef fuſus eſt introeat in ꝯſpectu tuo: et gemitꝰ ꝯpeditorūꝫ. id ē eoꝝ q̄ captiui teneṫ vt liberētur
Secundūꝫ magnitudineꝫ po tentie tue: filios. i. imitatoreſ eo rūꝫ q̄ ꝓveritatis defenſione occiduntur. ſ. ṽitates defenſores poſſide ꝛ cuſtodi ne aliq̄ tribulati onis aſperitate poſſint reuocari
Et redde vicinis nr̄is philiſte/ is ꝛ aliis natōibꝰ ī circuitu iude po ſitis vindictā ꝑfectā ꝛ vltōꝫ plenā

que ſeptenario numero deſignātur. in ſinu eorum. id eſt. in anima: ad qđ te moueat improperium quod exprobrauerunt tibi domine attribuētes impotētie tue captiuitatem noſtram

Nos autē popul⁹ tu⁹ et oues paſcue tue: confitebimur tibi. cōfeſſione laudis ꝓ liberatione nr̄a. in ſempiternum nō tm̄ confitebimur ſed etiā annunciabimus. aliis laudem tuā q̄ꝺdiu aliqua generatio erit

Pſalmus. LXXIX. in quo monet nos in melius ꝯmutari et ad Chriſtum dirigi

Qui regis iſrael intende: qui deducis velut ouem ioſeph.

V deus qui es rex cuius arbitrio ⁊ creata ſunt ⁊ adminiſtrātur vniuerſa: rex dico ſpecialiter iſrael. id eſt. eoꝝ qui te puro corde cōſpiciunt: intende deſiderio ⁊ petitioni ſanctoꝝ q̄ aduentū tuū deſiderāt qui deducis ꝑ apoſtolos populum credentē de gentib⁹ ſignificatum ꝑ Joſeph ad caulas dei tanq̄ oues ad paſcua

Qui ſedes ſuper illas ſublimes poteſtates celorum appare in mundo forma nr̄e mortalitatis aſſumpta videāt te populi qui ꝑ iſtas tres trib⁹ effraim bēiamin et manaſſe deſignātur

Excita potentiam tuam et veni. id eſt. manifeſta in filio q̄ eſt virtus tua ꝑ incarnationē eius. vt ſaluos facias nos. de poteſtate diaboli.

O deus virtutū ꝯuerte nos auerſos a te: aliter nō cōuertemur: niſi tu facias qui ſolus potens es. q̄ vult vniuerſa cōpleri. et oſtende filium tuū et ſalui erimus

Domine deus virtutum celeſtium quouſq̄ iratum te oſtendes mihi ſeruo tuo: ad te oranti differendo mittere filiū pro cui⁹ aduentu totiens te rogaui

Quouſq̄ Cibabis nos pane lacrimarum. id eſt. ꝑmittes nos affligi tot tribulationib⁹ ⁊ dolorib⁹ lacrimoſis. quia vir ſanctus ipſis ſuis lacrimis paſcitur et reficitur ſciens tribulationem quā patitur vel propter exercitium vel ꝓpter remiſſioꝫ peccatoꝝ dari ſequitur: potum dabis nobis in lacrimis que ratione predicta ſanctis viris ſunt potus et refectō que lacrime erunt in menſura ſcꝫ quales ſuſtinere poſſumus quia omnipotēs deus conſulens fragilitati noſtre modificat et quadam menſura tēperat flagella ſua

Poſuiſti nos in contradictionem gentibuſ viciniſ noſtriſ quia nobis colentibus ⁊ p̄dicantib⁹ te deum verum cōtradicitur ab eis multitudine ſimulacroꝝ ſuorum. et inimici noſtri irrident nos q̄ſi fruſtra ſperātes vt ſalui fiam⁹

Sed contra iſtos. Deus virtutum conuerte nos totoſ ad te vt te toto corde diligamus et oſtēde preſentiam filii tui et ſalui erimus. ipſa eni eſt ꝑ quā laqueoſ mortis euaſimus; ipſa deniq̄ eſt q̄ dignis ⁊ cōfitētibus celeſtia regna largitur

Vineam. i. populū iudaicū quē tu excolebas ſicut bon⁹ agricola vineā ſuā. tranſtuliſti d̄ egipto i trā ꝓmiſſioīſ eieciſti geteſ. ſ. amorreoſ gebuſeos ⁊ cet̄a et plātaſti firmiſ

collocando ꝛ ſecure habitare feciſti
Dux itineris fuiſti in conſpe
ctu eius q2 in nube p̄eunte p̄ diem
et in colūna ignis preeunte de nocte
manifeſte te eiſ oſtēdiſti. et planta
ſti radices eius. i. p̄ncipes. ſ. moi
ſen ꝛ aaron ꝛ ꝓphas q̄ in cultu dei.
ꝛ fide radices ꝛ fundamēta fuerunt
alioꝝ. et popul⁹ ille impleuit ter
ram ꝓmiſſionis p̄ multiplicationē
ꝓlis. Umbra eius. i. cura ꝛ ſo
licitudo de eiſ regēdis operuit ma
iores q̄ hic dicūtur monteſ ne pro
ſua volūtate ipſi agerēt ſ3 cure ſub
ditoꝝ totaliter intenderēt. ꝛ arbu
ſta. id eſt. excremēta huius populi.
cooꝑuit cedros dei. i. altiſſimos
eoꝝ p̄latos ꝛ doctores. quāto enim
magis illa vinea ſiue popul⁹ creſce
bat: tāto maiori cura ꝛ ſolicitudine
prelati eoꝝ occupabant̄: ꝛ ita vinea
iſta creſcēdo cooꝑuit omēs ſanctos
ꝓphetaſ ꝛ patriarchas cura ꝛ ſolici
tudine Et extendit hec vinea
palmites ſuos. i. filios ſuos a hi
ruſalem vſq3 ad mare mediterra
nenſe quo terminatur regnū iude et
vſq3 ad flumen iordanis. propa
gines eius filios filiorū.
O dn̄e cū tot bn̄ficia ꝯtuleris illi
ppl'o Ut quid ergo deſtruxiſti
maceriam eius. i. cuſtodiā ange
licā qua eā vallaueras: ſubtraxiſti
ꝓtectionē ei⁹ ꝛ expoſuiſti eā gētibuſ
vindemiant eam ſpoliādo: diri
piendo: ꝛ ꝯculcāt omnes gentes
que iuxta eum ſunt
Exterminauit extra terminoſ pa
trie ſue eiecit eā captiuādo aper
ſc3 veſpaſianus: immundus fortis
egreſſus de ſilua gētilitatis q̄ ſin
gularis. id ē. ſupbus ferus iudeiſ
depaſtus eſt eam. id eſt. totali
ter conſumpſit
O dn̄e deus virtutum q̄uis ex
terminata ſit vinea ꝛ ꝯſumpta ꝑ ma
iori pte vt tn̄ reliq̄e ſalue fiant con
uertere ab ira tua. ꝛ ꝓpiciare ei
de celo: et vide indulgēdo ei. et
viſita mittēdo filiū tuū q̄ ſanet eā
egrotantem
Et ne pereat vinea ex toto. Perfi
ce eam in fide filii tui quā incho
aſti in vmbra legali quam planta
uit dextera tua ꝓpiciatio tua: ꝛ ꝑ
fice eā ſuper fidem filii tui fun
datam. ꝛ quem confirmaſti ti
bi. i. tuū eſſe filium naturalē oſtendi
ſti dicens: hic eſt filiuſ meus dilect⁹
in quo mihi bene cōplacui.
Qui igne īpietatis vel cupiditatis.
Succenſi ꝛ occultis iniq̄tatibus.
ſuffoſſi ex eadē gente in chriſtum
credere noluerūt ab increpatio
ne terribili in die iudicii: vultus
tui. id eſt. filii tui peribunt
Quia tam diu mali erimus donec
ſaluator adueniat: ideo. Fiat ma
nus tua. id eſt. operatio tua oſten
datur potentia ſuper virum id ē.
Chriſtum qui ad dexteram ſedet et
ſuper filium hominis ſc3 virgi
nis ſc3 eundem Chriſtū qui ita eſt
filius dei vt etiam ſit filius virginiſ
quem confirmaſti tibi. ſupra ē
expoſitum
Hoc fac vt oraui. Et non diſce
dimus per auerſionē a fide vltra
qui prius diſceſſimus ꝛ viuifica
bis nos. vita gratie in preſenti. et
glorie in futuro. et nomen tuum
inuocabimus. illud ſcilicet nomē
q̄ de⁹ pr̄ appellaris: inuocabim⁹ edo
cti a filio tuo q̄ īſtitutōe ſalutari noſ

docuit ſic orare:pater nr̄ et cetera
Dñe deus virtutum conuer/
te nos ad te perfecte diligendum.
oſtende faciem tuam ꝑ aptã vi
ſionem et ſalui erimus qꝛ i clara
viſione dei ⁊ ꝑfecta fruitione ↄſiſtit
eterna ſalus noſtra.

Pſalmus.LXXX.in quo
monet vt contemptis terre
nis ad celeſtia mente aſcen
damus.

Vox eccleſie:o fideles

Exultare cordiſ d
uotiõe deo qui nos iu/
uat in oĩbus p̄ſſuris no
ſtris:iubilate inexplicabili leticia.
deo populi fideles deſignati ꝑ Ja/
cob qui fuit ver⁹ cultor dei

Et vt poſſitis exultare ⁊ iubilare
Sumite ſequẽtia inſtrumẽta muſi
calia ſcꝫ pſalmum.i.bonã oꝑatõꝫ
et date deo timpanum.i.laudeꝫ
cũ vr̄e carnis mortificatiõe. et his
duob⁹ adiũgat̄ pſalteriuꝫ iocun
dum cuꝫ cithara.i.deuota oratõ
Buccinate.i.annũciate aliis lau
deꝫ alta voce.in inſigni feſto tu
barum.ſ.in innouatiõe vr̄i q̄ per ſe
ptiformẽ gr̄aꝫ ſpũſſãcti fit.i. preco
niali voce cantate cũ noue rege
nerationis gaudia fueritis ↄſecuti.
q̄ vobis debet eſſe mag̃ ſolẽnitas.

Ideo buccinate in p̄dicta ſolẽnita
te. Quia preceptum eſt in iſra
el.illis ad litterã nobis ſpũaliter :⁊
ſi negligitis timendũ ẽ vob̄ qꝛ iudi
cium eſt deo Jacob. p̄ceptũ eni
illud datũ eſt ꝑ eũ q̇ eſt futur⁹ iudex

Illud p̄ceptũ.i.legem Poſuit
dñs in populo iudeorum deſi
gnato hic ꝑ ioſeph cito p⁹ exitũ
de egipto q̄ lex eſſet illi teſtimoni
um q̇d eſſet faciendũ et quid timen/
dum:vnde ſeq̇tur.cum ille popu/
lus exiret de egipto: linguam
quam non nouerat audiuit.i.
legem.Amouit domin⁹ dorſuꝫ
populi iſraelitici ab onerib⁹ luti ⁊
lateris quibus p̄mebatur in captiui
tate egipti.cuius populi manuſ
ſeruierunt in cophino.cogebã
tur eni inſtrumẽtis portare fimuꝫ et
feces de ciuitatibus

Propheta in ꝑſona dei recolẽtis be
neficia p̄ſtita populo iſrael vt graui
or eſtimetur eius offenſa dicit:.

In tribulatione dure ſeruitutis
tue inuocaſti me vt liberarẽ te et
liberaui te de captiuitate educẽdo
et exaudiui te ĩ abſcondito an/
guſtie tue et tempeſtatis quã/
do ſcꝫ audiẽtibus egiptiis ad me ge
mere nõ audebaſ.et etiam proba
ui te apud aquam contradicti
onis vbi de potentia mea.i.bonita
te te reperi dubitantem

Hec bona omnia feci tibi et ideo.
Audi o popule me⁹ et intelli/
ge et teſtis ero veritatis ↄtra te
ſi legem meã trãſgreſſus fueris iſ/
rael ſi audieris me obtẽperãdo
p̄ceptis meis non erit ĩ te de⁹ re
cens.de⁹ nr̄ nũq̄ fuit recẽs nec no/
uus nec in tꝑe fact⁹ ſꝫ antiq̇ſſim⁹ ſꝑ
ab eterno ⁊ i eternũ nec adorabiſ
deuꝫ alienuꝫ q̇ noie ⁊ nõ eſſentia
ſiue natura ſit deus

Nõ adorabis dico deũ alienũ.qm̄
Ego ſuꝫ domin⁹ de⁹ tuus qui
eduxi te de terra egipti ⁊ ñ ali⁹
dilata os tuum ad petendum ti/
bi vtilia.et implebo deſideriuꝫ
tuum.

Ego ſic ammonui eos. ⁊ tamen Non audiuit popul⁹ q̄ meus: deberet eſſe ad monitionē meā et iſ rael non intēdit mihi ingratus tot beneficiis.

Et q̄ꝛ attēdere noluit ideo Dimiſi eos vt ꝓ ſuo libitu ad oēs ſui cordis voluptates ferantur. ⁊ ipſi ſubtracta gr̄a mea. ibunt in peccatis enormib⁹ et erroꝛib⁹ ab eis nouiter inuentis.

Sic dimiſi eos. ſed Si populus meus audiſſet me credēdo ⁊ ip ſe fact⁹ ver⁹ iſrael ſi in viis me is ambulaſſet p̄cepta mea obſer uando Pro nihilo foꝛſitan. i. vere abſqꝫ vlla difficultate. inimi cos eoꝛuꝫ humiliaſſem eos ad nihilū redigēdo. et ſup tribulan tes eos oſtendiſſem potenti am meaꝫ eos interficiendo

Propheta de eoꝝ eterna dānatio ne loquēs ait Inimici dn̄i. ſ. iudei q̄ deberēt eſſe amici. mentiti ſunt ei. nō reddētes ꝓmiſſa q̄b⁹ ſe ad p̄ce pta oīa ei⁹ implēda bonis pollicita tionib⁹ obligauerūt ⁊ ideo tp̄s pu nitionis eoꝛuꝫ erit in eternuꝫ

Et merito veniūt damnādi. quia Deus cibauit illos ex intima medulla frumēti et ſaturauit eos de melle fluente de petra i rupib⁹ eni illi⁹ fr̄e erat mel i copia

Pſalmus. LXXXI. in quo monet credere chriſtuꝫ veruꝫ deum et verum hominēꝫ eſſe

Eus fact⁹ homo ſte tit in ſinagoga. i. ꝯuen tu iudeoꝝ bonoꝝ q̄s deoſ dicit: iuxta morē illū q̄ dii dicunt q̄ cunqꝫ magni viri: i medio hoꝝ deoꝝ ruꝫ ſtetit xp̄c i aſſumpta natura ſm illud. medi⁹ aūt veſtꝝ ſtetit. in me dio autē diiudicat. id ē. diſcernit bonos ac iuſtos: q̄ maieſtatis ſue monita fidēqꝫ ſecuti ſūt a malis

Ad iudices accuſanſ eoꝝ prauā cōſuetudinē ait: Vſquequo iudi catis iniquitatem ꝯtradicētes le gi quā vobis dederā: ꝓphetas iniu riis afficitis q̄s vobis miſerā: vſqꝫ quo extenditiſ iniq̄tatē iudicii veſtri q̄ iniquū iudiciū facitis ſup me q̄ ꝓ pter vos veni: q̄ vobis tāta bona fe ci: quē occidere diſponitis. et vos o minores quare conſentitis iniquis iudiciis maioꝛum: q̄re cū inſaniētibus inſanitis:

Nolite ḡ iudicare iniquitatem. ſed Iudicate recte ſcꝫ xp̄m egenum q̄ ſemp terrenas facultates ꝯtēpſit: qui cū eſſet diues ꝓ nob fact⁹ ē pau per. et puſillum q̄ ſibi p̄ſidiū nō q̄ ſiuit in terra: iudicate dico vt euꝫ li beretis. et humilem et paupe rem. i. iuſtū oſ̄dite et predicate.

Et vos minores qui plures eſtiſ Eripite pauperem et egenuꝫ xp̄m ſcꝫ de manu maioꝝ ne ꝑmitta tis eū ampli⁹ capi. et de manu iu de q̄ iniuſte pſecut⁹ ē eū. liberate

Ego ita monui eos ſꝫ tn̄ ipi Ne ſcierūt ñ ꝯgnouerūt xp̄m: ⁊ q̄re hoc q̄ꝛ non intellexerunt. id eſt. non crediderūt: ſcriptū eſt eni niſi credi deritis nō intelligetis ⁊ q̄re hoc: q̄ꝛ in tenebris ambulant. i obſcu ro vicioꝝ ⁊ cecitate infidelitatis de tinebanſ. ⁊ ſignū dās ꝓpħa iudeis quo agnoſcāt xp̄m ait: mouebun tur oīa fundamēta terre. nā in eius moꝛte terra mota eſt: et petre ſciſſe ſunt

Et tamē. Ego dixi ſi vultis credere ⁊ mādata dei cuſtodire dii eſtis ꝑticipatione gr̄e mee. O mira dei gr̄a cū ſol⁹ ſit vert⁹ ⁊ ſubſtātialiter deus nō inuidet ꝑticipiū noīs ſui hoībus. et filii excelſi oēs ꝑ gr̄am ⁊ adoptionē. omēs quidem q̄ ſanctis iuſſionibus acquieſcunt

Verba deflectit ad impios dicens: Vos autē impii ⁊ increduli nō eritis ſicut dii viuētes vita eterna: ſʒ moriemini ſicut homīes peccatores in pctō infidelitatis: ⁊ voſ maiores ſupbiā vr̄am in xp̄m exercētes cadetis in ꝓfundū inferni: ita irrecupabiliter ſicut vn⁹ de principibus. i. diabol⁹ q̄ de celo ꝓiect⁹ corruit ⁊ penā ſue puerſitatiſ īuenit

Vos quidē cadetis: ſʒ tu Deus exurge de ſepulcro et iudica terrenos illos iudeos. dāna eos q̄ ita te crucifixerūt: qm̄ his repulſis: tu hereditabis in oībus gentib⁹ ꝓ vna iudeoꝝ gēte que tibi quondā hereditas peculiaris ex omnib⁹ mūdi natiōib⁹ fuit hereditatē accipies omnes gentes

Pſalmus. LXXXII. in quo monet iuſtos ad patiētiam

Propheta preuidens chriſtuʒ in maieſtate magna venturum ad iudicium et admirans ait:

Domine quis ſimilis erit tibi cū ad iudiciū in maieſtate tua magno angeloꝝ exercitu comitante veniēs: null⁹ ne taceas dare i impios ſententiā: ite maledicti i ignez etērnū nec aliq̄ miſeratōe compeſcaris aut miteſcaſ a vindicta eoꝝ ſed cōprime eos pena eterna. Propheta de pſecutione antixp̄i futura loquens ait.

Ne taceas dn̄e dico Quoniam inimici tui antichriſti mēbra tumltuoſis ſeditionib⁹ ſonabunt ꝯtradicētes doctrine tue ⁊ detrahēdo tibi. et qui oderunt te extollent caput ſibi ſcʒ antixp̄m q̄ tāta poteſtate gloriabitur vt ſe etiā deū pſumat dicere excelſum

Super populuʒ tuum chriſtianū. maligno animo ſunt conſiliati ad ppl'i tui depſſionē ⁊ nō tātū ſunt ꝯſiliati: ſʒ etiam cogitauerunt q̄s eoꝝ peiorē ſententiā poſſet dare. cogitauerūt dico nō tm̄ aduerſus mediocres: ſʒ aduerſus ſanctos tuos

Et exhortātes ſe inuicē in ſuo ꝯſilio Dixerunt venite et diſpdam⁹ populuʒ chriſtianuʒ de gente id ē. de mūdo. et n̄ memoreť nomen iſrael. i. nomē xp̄ianū vltra

Et oñdēs vn̄ erit eis tāta fiducia opandi malū dicit Quoniaʒ erūt multi ⁊ vnanimes. qm̄ cogitauerunt ſimul multi ſtudioſi omēs in vnā prauā nocēdi volūtatē ꝯcordantes diſpoſuerunt aduerſuʒ te pactū firmū vt adunato ſtudio pſequāť ſanctos tuos oēſqʒ q̄ ab eoruʒ errore diſſentiūt ⁊ diſpoſuerunt ad h̄ homines terrena amantes et ſanguinem ſitientes. prauos impios qui per habitantes in tabernaculis idumeoruʒ et iſmaelitarum deſignātur ſm̄ eorum interp̄tationes Propheta cōmemorat inimicos xp̄i ſub vocabul' gentiū que ipugnauerūt iſral' iuxta interp̄tationes eoꝝ. Moab. id eſt.

homo abutēs lege. Agar .i. homo alienus a deo. Gebal homo ſimulans humilitatē Amon populꝰ turbidus furioſus. Amalech hō lingens terrā .ſ. fallaciter blandiens. Philiſtim qui hic dicūtur alienigene. interp̄tantur cadentes potione. id eſt. homīes ebrii diuitiis et ꝓſperitate ſeculi cuȝ habitantibꝰ tiruȝ quod interp̄tatur anguſtia. ꝑ quod poſſunt intelligi poſſidentes ⁊ amantes terrena propter que multum anguſtiātur: iſte ſunt gētes que diſpoſuerūt inter ſe fedus pugnādi cōtra gloriā nominis tui cōtra ſanctos tuos ⁊ eccleſiā tuā

Et Aſur qui interpretat̄ elatꝰ ſuperbus ⁊ ſignificat diabolū qui veniet cum illis malis ad ꝑſecutionem fideliū: ⁊ hi oēs opante in ſe diabolo. facti ſunt in adiutorium filiis Loth q̇ interp̄tatur declināſ id eſt. in adiutoriū ſatellitibꝰ diaboli qui a veritate declinauit

Iſti ita diſpoſuerūt ꝯtra te ſȝ tu domine. Fac illis ſicut feciſti populꝰ illis ꝑſecutoribus populi tui iſrael. ſcȝ Madian et Siſare ſicut iabin quos oēs miraculoſe debellaſti per populū tuū Iſrael iuxta torrētem Ciſon.

Diſperierunt iuxta fontē Endor et facti ſunt vt ſtercꝰ terre. qꝛ eorū cadauera cōputruerunt. qꝛ remāſerūt inſepulta ſuꝑ terrā

Pone proſterne ⁊ diſperge principes inimicoruȝ populi chriſtiani ſicut Oreb et zeb et zebee et Salmana quos etiaȝ miraculoſe debellaſti ꝑ gedeonē et trecentos viros cum eo

Depone etiā domine omēs principes eoꝝ. Qui dixerunt ore ⁊ ope poſſideamus ſanctuariuȝ dei id ē. populū ſanctū dei ⁊ hereditatē

Deus meus pone illos vt rotam vt in infernū celerrimo curſu deuoluātur et ſicut ſtipulam ante faciem venti. vt ſicut ſtipula omni vēto circūfertur ita illi vbiqȝ diſpergantur.

Preterea mala ſentiāt in preſenti ī alia vero vita. Sicut ignis qui comburit ſiluam ex magna potētia. et ſicut flamma comburēs montes ex ardoriſ vehemētia. ita perſequeris illos ī tempeſtate tua. id eſt. in iudicio quod ſubito quaſi tempeſtas veniet. et in die vindicte tue oſtendes te eis iratum penā eternā eis inferēdo

Propheta poſtꝙ̄ petiit damnationem maloꝝ modo petit cōuerſioneȝ ſaluandoꝝ dicens: Imple facies eorum. ſ. ꝑſecutoꝝ q̇ preuiſi ſūt ad ſalutem. ignominia. i. fac eos ſibi et aliis ignominioſos videri vt erubeſcant de peccatis. et ſic querēt nomen tuum dn̄e. vt fiāt chriſtiani qui ante erant obſtinati

De malꝰ obſtiatis q̇ ꝯuerti noluūt ait Erubeſcant de turpitatibꝰ ſuis. ⁊ conturbentur de penis duraturis. in ſeculuȝ ſeculi et confundantur in aīa ⁊ corpe et pereant eternis tormētis

Vt tūc ſaltim cognoſcant ꝑ experientiaȝ pene inflicte. qꝛ conuenit tibi veraciter hoc nomen dn̄s. id ē. magnitudinē tue potētie ꝯgnoſcāt etiā ꝙ tu ſolꝰ altiſſimus ſuper oēs terrenos q̇ potēs es cōuerſis ꝑcere ⁊ obſtinatos eterna vltione dannare.

Pſalm⁹. LXXXIII. in quo
monet ad amorē eternorum

Propheta in perſona ec-
cleſie ad supernā hieruſalem
peruenire cupientis ait

Quam id eſt. valde
amabilis patria celeſtis
O quam deſiderata
tabernacula tua. valde precioſe:
ſpecioſe: et luciðiſſime ſunt manſio-
nes tue. o domine angelorum. Con-
cupiſcit anima itrare i atria tua.
et languet. p̄ deſiderio qđ actu nō
ingreditur
Anima mea et caro mea exul
tauerunt de ſpe perueniendi. ad
deum viuum
Etenim dñe: ſi paſſer querit
ſibi domum in qua pmaneat. et
turtur ſibi nidum querit: vbi re
ponat pullos ſuos: quāto mag
homo rōis capax debet q̄rere locū
vbi ppetuo quieſcat q̄ nō eſt ali⁹ ni-
ſi tu deus in quo ſolo pōt quieſcere
cor humanum.

Nid⁹ aūt quē ꝯcupiſco inuenire
ſunt. Altaria tua dñe virtutū
māſiones tuorum ſanctorum vbi iugiter
tibi offerent ſacrificia laudis. rex
meus. q̄ me regis in via euntem ad
illa altaria. et deus meus qui me
ad hoc creaſti. Nec mirum ſi cor meū
et caro mea exultāt de hoc quoniā.
Beati qui habitant in domo
tua celeſti domine in ſecula ſe-
culorum laudabunt te. quia in
comprehenſibilis pulcritudo diui-
nitatis ſanctis tuis pn̄s ſemper erit
Oſtendit quo auxilio pueniatur ad
domum dei dicens:
Beatus vir ſpe in hac vita eſt.
qui habet auxiliū a te. q2 alias
nō poteſt: cū beatitudo illa omnē ex
cedat creatā facultatē p qđ auxiliū
gratie tue aſcēſiones diſponit
in corde ſuo virtutib⁹. qb⁹ tāq̄
gradibus virtutū ad domū celeſtem
aſcendere mereat. diſponit: dico ī
valle lacrimarū, p peccatiſ. loc⁹
quē deus hoī ad merendū inſtituit
Etenim talib⁹ dabit benedicti
onem ſuam Chriſt⁹ legis euāge
lice lator et iſti ibunt de virtute
in virtutē. ſemp pficiēdo ī augmē
to grē donec pueniant ad vitā eter
nam q̄ cōſiſtit in plena viſione dei
ſanctorum ſuorum
Propheta orat in pſona fideliū aſ
ſociari beatis dicens:
Domine deus virtutū exau
di orationē meam dādo mihi il-
las virtutes p quas aſcenditur ad
te videndū. cito percipe oratio-
nem meam o deus Jacob
O dñe de⁹ pater. Protector no-
ſter aſpice ad p̄ces noſtras acce-
ptando eas: et ſi nō ppter nos ſaltē
reſpectu meritorum filii tui qui eſt ima
go tua.

Ideo o dñe deus cupio puenire in
domū tuā Quia melior eſt dies
illa. que vna eſt ꝯtinua ⁊ eterna cui
nunq̄ ſuccedūt tenebre ī atriis tu
is in habitatione celeſti. ſuper mi-
lia annorum tranſeuntium.
Et vt ad illa atria merear admitti.
Elegi abiectuſ eſſe in humilita
te viuere hic in eccleſia militāte: q̄
diuitiis et honorib⁹ huius ſeculi ab
undare inter peccatores
Hoc aūt ideo elegi. Quoniam mi
ſericordiam et veritatem dili
git deus: miſericordiam peccata

condonãdo:veritaté veraciteꝛ adim
plédo qđ ꝓmiſit ſanctis ſuis .ſ. gra
tiam in pñti et gloꝛiam in futuro
Dabit quidé veraciter ſuis ſuis
gratiã ⁊ gloꝛiam.qm̄ Non pꝛiua
bit bonis grẽ ⁊ glĩe eos qui am
bulant ⁊ pſeuerãt in innocẽtia.
talis nõ poteſt ꝓuari muneribꝰ dei.
qui iam hic dona beate ꝯuerſatiõiſ
accepit.⁊ ideo Domine deus vir
tutum beatus homo qui ſpe
rat in te nõ in rebus ſeculi tranſi
toꝛiis ⁊ caducis

Pſalmꝰ.LXXXIIII.ĩ quo
monet per fidem accedere ad
chꝛiſtum vt habeatur eius be
nedictio.

Pꝛopheta pꝛeuidés futura
quaſi pꝛeterita ꝓpter certitu
dinem narrans ait: Dñe pa
ter qui quondam maledixiſti
terram ꝓpter peccatũ pꝛimi
hominis:modo

enedixiſti recipi
entem aduentũ filii tui ĩ fi
de ꝑ qué auertiſti pecca
tum ꝑ qđ humanũ genꝰ captiuũ
tenebatur a diabolo
Auertiſti captiuitaté qꝛ Remiſi
ſti iniquitatem plebis tue pꝛo
pter quã fuerat captiua ꝑ fontẽ ba
ptiſmatis et cooperuiſti omnia
peccata eoꝛum vt amplius nõ veni
ant in cõſpectu tuo puniéda
Uere remiſiſti qꝛ o dñe Omnem
iram tuã qua humano generi ira
tus eraſ mitigaſti in aduẽtu filii tui
⁊ ita mitigaſti ꝙ auerſuſ es ab
ira indignationis tue.
Pꝛopheta qđ dixerat fiendum oꝛat
vt fiat dicés o deus ꝗ nos ꝑ filiũ tu
um ſaluare diſponis
Conuerte nos ad fidem filii tui
et auerte iram tuam a nobis.
quã habes ꝓpter peccatũ ꝓmi hois
Auerte.⁊ auertes irã tuã.quia
Nunquid in eternum iraſce
ris nobis certe nõ:cũ ꝑcere et mi
ſereri ſit ꝓpꝛium tibi.aut extẽdes
iram tuam ꝑ omnes generati
ones ſuccedentes :certe non qꝛ
placabilis eris in generatione xp̄i
Nõ extendes irã tuã ſed Tu deꝰ
ꝯuerſus ab ira viuificabis nos
ſpũaliter per aduentum filii tui . et
plebs tua viuificata letabitur ĩ
te ſecura de eterna beatitudine.
Et vt hoc cito fiat Oſtende no
bis domine miſericoꝛdiam tu
am mittédo nobiſ filiũ tuũ in carne
viſibilem .et da nobis ſalutare
tuum quaſi amplectendũ quaſi poſ
ſidendũ quaſi munere eterne gloꝛie
ꝑfruendũ:da vt cũ in mente nr̃a cele
ſti dono recipitur:nullis téptationi
bus auferatur
Pꝛopheta quaſi petitiõis ſue com
pos dicit : Audiam attente quid
loquatur in me deus meꝰ ꝑ in
ternã reuelationem.⁊ audiuit ꝙ lo
quitur pacem annũciabit mihi fi
liũ ſuũ qui eſt pax noſtra nõ ad oẽs
loquitur pacem ſed in plebem
ſuam ſcꝫ in ſanctos ꝗ dño ꝓbabili
cõuerſatione placuerũt
Dico in plebẽ ſuã.i. Super ſan
ctos ſuos et ſuꝑ eos oẽs qui
de omni gente conuertuntur
ad Chꝛiſtum
Licet xp̄s pacé locuturꝰ ſit ſuꝑ oẽs
ꝗ cõuertent ad eũ Ueruntamen
ꝓpe iudeos.qui ſoli inter alias
gẽtes timere dicebãtur deum

quia legē eius receperāt: xp̄s naſce
tur ⁊ miſteriū redemptiōis humane
pficiet vt terra noſtre ꝓmiſſio
nis hanc gloriam habeat qꝛ i ea
ex gēte ſua ſaluatoꝛ nat⁹ ſit ⁊ paceꝫ
in omēs fuerit locutus

Miſericoꝛdia et veritas ſimul
conuenerunt in aduentu chri
ſti: miſericoꝛdia qꝛ fili⁹ dī aſſumpſit
carnē: veritas qꝛ impleta eſt ꝓmiſſio
facta patrib⁹ veteris teſtamēti de i
carnatione filii dei et xp̄o p ſuā paſ
ſionē ſatiſfaciēte ꝓ nobis. Iuſticia
et pax concoꝛdiam fecerunt

Ideo ꝯuenerūt miſericoꝛdia ⁊ ve
ritas ⁊ iuſticia ⁊ pax cōcoꝛdiaꝫ fece
runt qꝛ Veritas .i. chꝛiſt⁹ de ter
ra oꝛta eſt .id ē. ex Maria virgine
verbū caro factū eſt et iuſticia de
celo ꝓſpexit qn̄ hūano generi pe
riclitanti filius dei mirabili diſpen
ſatione ſubuenit. vn̄ ſequitur

Etenim dn̄s dabit benignita
tem .i. gratiā inſpirantē p chꝛiſtum
et facultas liberi arbitrii no
ſtri aſperſa illa benignitate dabit
fructum ſuum .i. bona opa

Licet de⁹ dicatur ⁊ ſit benignus.
Iuſticia tamē ante eum ambu
labit parās ei viā: ꝓma iuſticia ho
minis eſt vt puniat ſe malū ⁊ faciat
ſe bonū. ⁊ hec eſt via dei vt veiat ad
eū ⁊ ſit in coꝛde eis ponet in via.
ſic parata veſtigia ſue imitatio
nis deus

Pſalmus. LXXXV. in quo
monet ad oꝛationem

Chꝛiſtus ex foꝛma ſerui
ad patrem ait:

Nclina ad me au
rem clementie tue et ex
audi me vt deſideria mea cōplean
tur: inclina dico quoniam inops
ab alio nō habēs opē et paup p me
ſum ex pte humanitatis loquit̄. q̄
ex ſe nihil habere poteſt niſi qđ lar
gitate diuinitatis accepit.

In hoc exaudi me pr̄ Cuſtodi
animam meam ⁊ meoꝝ ab omni
bus ſcandalis contra inſidiatoꝛes.
quoniam ſanctus ſum in me et
mei etiā ſunt ſanctificati in baptiſ
mo ſaluum me fac q̄ ex obedien
tia tua foꝛmā ſerui accepi ⁊ meos q̄
tibi vnanimiter ſeruiūt deus me⁹
ſperantem in te.

Miſerere mei dn̄e quoniam
ad te clamaui pſeuerāter ⁊ inſtan
ter letifica animam ſerui tui. q̄
multis amaritudinib⁹ cōtriſtatur li
berādo me ab eis quoniaꝫ aīam
meam leuaui p deuotionē ⁊ ardē
tem amorē nō deoꝛſuꝫ declinaui ad
terrā ſed leuaui ad te vbi eſt vā le
ticia ⁊ ſine fine ſecuritas

Ideo animā meam leuaui ad te:
Quoniaꝫ tu dn̄e ſuauis es. qꝛ
poſt amaritudinē hui⁹ ſeculi dulciſ
es ad te recurrētibus mitis qꝛ diu
ſuſtines peccatoꝛes et copioſus i
miſericoꝛdia qꝛ licet ſint innume
roſa nr̄a peccata multo abundātioꝛ
eſt tua pietas q̄ tot relaxat offenſaſ
omnibus inuocantib⁹ te

Ideo Auribus pcipe oꝛationē
meaꝫ: et intēde voci depreca
tionis mee dādo effectū oꝛatiōis
mee quā ꝓ me ⁊ meis fundo

Tempe tribulationiſ mee cla
maui ad te licet eni omni tpe de⁹
ſit exoꝛādus: enixi⁹ tn̄ in tribulatiōe
eſt inuocādus qꝛ exaudiſti me. ꝓ
tua clemētia p̄teritis tempoꝛibus i

aliis meis pctibus.
Merito clamabo ad te quia o dñe. Non eſt ſimilis tui in diis.i. poteſtatib⁹ hui⁹ ſeculi ſiue in celeſtibus creaturis. ſcʒ nec in nobilitate ſubſtãtie nec in magnitudine potentie nec in magnificẽtia admirabiliũ operum tuorũ ⁊ generaliter nõ eſt q̄ ſimilis ſit tui ad quẽ clamare potuiſſeʒ tu me ſtatim liberare potes ꝑ tua volũtate.
Uere nõ eſt aliq̄s ſimilis tui.qm̄. Omnes gentes.i.aliqui d̄ omni gente venient ꝑ fidẽ de cultu ſuo ad tuum cultuʒ te adorãtes ⁊ venerãtes et glorificabunt nomẽ tuum.i.glorioſum p̄dicabũt.
Uere nõ eſt tibi ſimilis Quoniaʒ magnus es tu cui poteſtati nulla tenus valet aliq̄d ꝯpari q̄ nulla mutabilitate cõuertitur:ſʒ ſꝑ in nature ſue gl'a pſeuerat et faciens mirabilia tu es deus ſolus q̄ ⁊ ſi alii faciũt tua v̄tute faciũt ⁊ ꝑ te faciũt
Oratur ꝓ mẽbris Deduc me domine.i.meos in viam mãdatorum tuorum q̄ via iuſta ⁊ ſãcta eſt.⁊ poſitus in ea ingrediar ĩ veritate tua ꝓficiẽdo de virtute ĩ virtutem letetur cor meuʒ de ſpe remuneratiõis ſemꝑ tamen timeat nomen tuuʒ timore caſto.
Qd̄ ſi feceris nõ ero ingratus.qm̄ Confitebor tibi confeſſione laudis in toto corde meo:et glorificabo nomen tuũ in eternuʒ.
Quia miſericordia tua magna eſt ſuꝑ meos. q̄ maior dici nõ poteſt et eruiſti animam meam.i.meoꝝ.ex infernali damnatione.
Chriſtus ex pſona ſerui de paſſione loquẽs ait:O deus iniqui.id eſt. iudei.inſurrexerunt ſuper me volẽtes me cõprehẽdere ⁊ nõ ſolũ in iq̄ inferiores ſʒ etiam ſinagoga potentium iudeorum queſierunt animaʒ meam vt me interficerent et non poſuerunt te in conſpectu ſuo.i.obliti ſũt tui.
Ipſi ita Et tu dñe deus miſerator q2 ſingulis creaturis miſericordiã faciẽs miſericors q2 ſempia eſt ipſa natura diuinitatis patiens q2 peccatores ſuſtinet ⁊ ad votum cõuerſionis inuitat.et multe miſericordie q2 pctã indulget.et verax implẽdo ꝓmiſſa
Reſpice in me dominẽ et miſerere mei celerrima reſurrectione ſubueniẽdo da poteſtatẽ iudicij mihi innocẽti ſuꝑ oẽm creaturaʒ et ſaluum fac filium beate Marie q̄ dixit ecce ancilla domini Fac mecuʒ.i.imple in me ſignuʒ Ione ꝓphete vt ſicut ille ſtetit in vẽtre ceti trib⁹ dieb⁹ ⁊ tribus noctib⁹. ſic ego tm̄ ſim in corde terre qd̄ reſurrectionis ſignũ erit in bonum. quia ꝑ illud declarabitur virt⁹ tua. ſpes credentiũ cõfirmabitur.et iudei qui me oderunt videntes me reſurgere confundẽtur intelligẽtes ſe male egiſſe.et quoniam tu domine adiuuiſti me in certamine et conſolatus es me. reſuſcitando me a mortuis.

Pſalm⁹.LXXXVI.in quo monet toto corde aſpirare ad celeſtem hieruſalem

Propheta in laudeʒ eccleſie ꝓrumpens ſub noĩe ciuitatis ꝯmendat eum primo a fundamentis dicens

Undamēta eius. ſ. eccleſie in montibus ſanctis ſcꝫ ꝓphetis et apoſtolis qui poſt Chriſtū qui eſt principale fundamentum: fundauerunt eccleſiaꝫ in fide Chriſti: qui apoſtoli dicunt etiā monteſ propter altitudinē virtutū Secūdo cōmēdat eccleſiā a portis ſcꝫ ſacramētis eccleſie dicens: diligit dominus portas ſion. id ē. eccleſie ſacramēta. ſuper omnia figuratiua et cerimonialia cultus veteris teſtamenti Tertio cōmendat eccleſiam a celebritate fame dicēs: Glorioſa dicta ſunt p ꝓphetas nō de illa figurali que cecidit ſꝫ de te ciuitas dei Quarto cōmendat eam a multitudine ciuiū cū in pſona chriſti ait:

Memor ero ñ tantū populi iudeorum ſed omniū gentiū p Raab et Babilon deſignataꝝ vt euocētur ad me ꝛ hoc mediantibꝰ ſcientibꝰ me. id eſt. apoſtolis quibꝰ pceptum fuit cūctis gētibus pdicare

Quoꝝ pdicatione cōuerſe ſunt gentes. Tirus ſcꝫ et populus ethiopum: horuꝫ multi fuerunt recepti in eccleſia in xp̄m credenteſ ex qbus ipſa ciuitas dei eſt ꝯſtructa

Nunquid ſinagoge poterit h glorioſū pſuaderi qꝫ homo natꝰ eſt in ea qui ſaluabit eam et ipſe idem eſt qui fundauit eam inqntum deus qui eſt altiſſimus

Certe ſic pſuaderi poteſt ꝛ tanqꝫ veriſſimum pdicari. qm Dominus qui mentiri nō poteſt. narrauit in ſcripturis ꝓphetarum que credite ſunt populo iudeoꝝ qꝫ chriſtus verus deus erat ꝛ verꝰ homo: h etiam narrauit in ſcripturis apoſtolorum qui principes eccleſiarū fuerunt Quinto cōmendat eā propheta a beatitudine ſupna incōprehenſibili ad quam ſumenda eſt poſt iudicium.

O ſion ſuperna Omnes qui ī te habitant iocundi ſunt et vere letantur quia gaudiū ꝛ leticia iuenientur in te vbi felicitas pfecta. et iocūditas cōſummata

Pſalmus. LXXXVII.

Chriſtus ex forma ſerui ad patrem oransait

Omine deuſ auctor ſalutis mee. id ē immunitatis mee a peccato omni tempe clamaui coram te. i. attēte ꝛ pſeuerāter

Et quia ita clamaui Sit accepta conſpectu tuo oratio mea ꝛ a te ſit exaudita p effectum

Opus eſt vt me exaudias Quoniam repleta eſt anima malis. i. doloribus: anxietatibus: vnde ipſe dicit: triſtis eſt anima mea vſqꝫ ad mortem. et anima mea in inferno appropinquauit. duꝫ trador ad mortem.

Eſtimatus ſum cum deſcendentibus in lacum: inferni: putauerūt eni iudei me peccatorē vnū de illis qui neceſſario ꝛ inuiti deſcēdunt in pfundum inferni eſtimatꝰ ſum etiam ab eis ſicut homo ſimpliciter ſine adiutorio cum tamē inter mortuos eſſem liber a coactione ꝛ liber ab oī pctō.

Eſtimatus etiam ſuꝫ ab eis Sicut alij vulnerati dormiētes ſono

moꝛtis in ſepulcris: quoꝛum ñ
eſt memoꝛia amplius vt ad bo
num reſurgant et ipſi qui talez me
exiſtimauerunt repulſi ſunt o de
us a pꝛotectione tua qui me ſine
adiutoꝛio tuo eſſe putauerunt
Poſuerunt me reputatione ſua.
in lacu inferioꝛi. putauerunt enĩ
me dignum qui in talẽ deberẽ deſcẽ
dere locum. et in tenebꝛis et vm
bꝛa moꝛtis. id eſt. in tenebꝛis obli-
uionis derelictum quẽ nemo reqꝛre-
ret: nemo ſaluaret eſtimauerunt me
poſuiſſe.
Arbitrati ſunt iudei ꝙ Sup me
confirmatus eſſet furoꝛ tuus
credentes ꝙ ex ira tua ad paſſionis
pericula perueniſſem et ampliſſi-
mas indignationes tuas. pu-
tant te induxiſſe ſuper me cum
me ꝑtuleris crucifigi
Quomodo autẽ amici eius in paſſi
one ſua ſe habuerunt dicit: Longe
feciſti eos quibus notꝰ eram.
ſcꝫ diſcipulos qui me relicto fugerũt
poſuerunt iudei me abomina-
tionem ſibi ita vt nomen meũ nol
lent audire.
Traditus ſum a proditoꝛe diſci-
pulo et non egrediebar ad vindi
ctam. oſtendẽdo potentiaꝫ diuinita-
tis mee. et oculi mei id eſt. apoſto
li infirmati ſunt. ita vt Petrꝰ ne
garet ⁊ alii fugerẽt: et hoc ꝓ inopia
veri luminis ⁊ intelligentie ſcriptu-
rarum ſacraꝝ. q̃ dicebant opoꝛtere
pati chꝛiſtum ⁊ reſurgere a moꝛtuiſ
Clamaui ad te domine ĩ cru
ce hely hely ⁊ cetera ſic tradidi ſpiri
tum operationes autem meaſ
expandi per charitatẽ ad te ad tu
am ſemꝑ referẽdo voluntatẽ

Oſtendit quibus nõ ꝓſunt opa ſua
dicenſ: Nunquid moꝛtuis coꝛde
⁊ obſtinatis in malo facies mira
bilia certe non quia credere nolunt
aut medici ſuſcitabunt moꝛtu-
os et illi confitebuntur tibi: cõ
feſſione laudis: certe nõ.
Nunquid narrabit aliquis. ꝙ
diu anima ſua moꝛtua peccatis iacꝫ
in ſepulcro coꝛporis ſui miſeri-
coꝛdiam tuam qua relaxãtur pec
cata: certe nõ. et veritatem tuaꝫ
narrabit qui inter ꝑditos com-
putatur:
Nunquid cognoſcentur in te
nebꝛis mirabilia tua. id eſt. ĩ pec
catoꝛibus obſtinatis tenebꝛis igno
rantie ⁊ erroꝝ obtenebꝛatis: certe ñ
impediẽte hoc eoꝝ malicia: p̃termit
tentes enĩ deum ſapiẽtie lumina per
diderunt. et iuſticia tua non co
letur ꝑ repꝛobos homĩes. qui
iniquitatum ſuarũ merito ob-
liti ſunt deum.
Et ego ad te clamaui qui potẽs
es moꝛtuos reſuſcitare mane oꝛa
tio mea preueniet te qꝛ matuti-
na reſurrectione me clarificabis.
Ut quid domine repellis oꝛa
tionem meam: auertis faciez
tuam a me vt trãſeat calix iſte.
Ego ꝓ tui obediẽtia a tempoꝛe car-
nis aſſumpte Paup ſum et in la
boꝛibus a iuuentute mea exal
tatus in cruce humiliatus in ſe-
pulcro: et conturbatus in moꝛte.
Jn me tranſierunt afflicti
ones tue quas tua voluntate non
mea culpa patioꝛ: tranſierunt dico:
non perſtiterũt et terroꝛes indi-
gnationis tue contra humanum
genꝰ conturbauerũt infirmitatẽ

carniſ mee quoniã ex obediẽtia tua languores eorũ ego tuli ⁊ dolores eorꝫ ego portaui.
Circumdederunt me iudei in/undantia grauiũ perſecutionũ. cir/cumdederunt me ſimul phari/ſei cum ſacerdotibus Pilatus cum principib⁹ et populis
Elongaſti a me amicum cetũ apoſtolorꝫ et proximum qui mihi aliquam faceret miſericordiã et no tos meos a miſeria. mea ita vt nullus auxiliũ ferre mihi poſſet
Pſalmus .LXXXVIII. in quo monet vt ſpez non in no bis ſed in deo ponamus.
Vox prophete
Jſericordias domini in eternuz can/tabo eas ſcz quibus hoiez peccato mortuũ viſitare dignat⁹ eſt per filium ſuum
Propheta: miſericordias dñi cãta/bo de reparatione humani generis. que eterna ſtabilitate conſiſtũt et ꝑ/petuis ſunt celebrãde ꝓconiis. fecit enim mirabilẽ in humano genere pi etatem vt quod pierat requireret et vulnerata ſanaret.
Jn generatione iudeorꝫ et ĩ ge neratione gentiũ annunciabo completionẽ promiſſionũz ſu arum in ore meo in quo fit cõfeſ ſio ad ſalutem.
Cantabo ſecurus miſericordias Quoniam tu dixiſti mihi ꝑ re uelationẽ ſpiritusſancti ꝙ in eter/nuz miſericordia edificabitur remiſſio peccatorum edificatur duz corruerint vicia ⁊ plantabũt virtu tes; iſta miſericordia nunꝙ deſtruit ſed ſemꝑ viget ſemꝑ augetur ꝑ apo ſtolos qui celi dicũtur Veritas tua predicabitur et exponetur
Jtem dixiſti Diſpoſui ordina/ui pactum non cum omnibus: ſed cum electis meiſ euangelicis vt acquiſitos per gratiam dei populoſ vel doceant vel informent. iuraui chriſto qui ex ſemine dauid carnez aſſumpſit vſqz in eternum pre/parabo ſemen tuum imitatoreſ tue iuſticie. preparabo ad eternaz et ſemper manſurã felicitatẽ.
Et continuabo regnum tuuz. quo regas in populo fideliũ in om nem generationẽ futuram
Et ſicut dixiſti ita cõplebitur. vnde Confitebuntur celi. id eſt. apo/ſtoli mirabilia tua que preparaſti in redemptione humani generis. ſanando omnes infirmos et veri/tatem tuam. id eſt. adimpletionẽ promiſſionũ tuarꝫ in eccleſia ſan ctoruz in qua ſola ſacramẽta fidei prophetarꝫ archana cuz deuotione ſuſcipiũtur ⁊ eorꝫ veritas amatur ⁊ colitur.
Securus te laudabo Quoniam quis in prophetis qui nubes dicuntur aut de numero aliorꝫ ſan ctorum equabitur in potẽtia. do mino nullus autem ſimilis erit domino in ſubſtãtia in filijs dei. ſcz in angelis et aliis ſanctis viris: qui ſunt filii dei per adoptionẽ. nul/lus profecto vnigenito filio dei po/teſt per equalitatem aſſimilari: quo/niam ille in omnibus ad ꝑfectionez pertinentibus in infinitum excellen tior eſt vniuerſis.
Vere nullus equabitur domino qm̃ ipſe eſt de⁹ Qui cũ pr̃e ⁊ ſpũſancto

glorificatur a ſanctorum ange lorum collegio magnus potentia. cuius magnitudinis nõ eſt finis terribilis. id eſt. metuenduſ ꝑpter iudicium quod facturus eſt. ipſe dico exiſtens: ſuper omnes qui in circuitu eius ei aſſiſtunt excelſus et reuerendus per quẽ omneſ cognoſcuntur eſſe glorioſi. vnde ſequitur:

Domine deus virtutum celeſtium quis ſimilis tui nullꝰ vtiqꝫ tu enim potens es ex te ſolo: nec aliquis habet potentiam niſi per te et claritas tue lucis expanſa eſt ſuper omẽs qui in circuitu tuo ſunt q̇ oẽs tua veritate illuminanẗ

Uere tu potenſ es. quia Tu dominaris poteſtati mariſ ⁊ cetera non tantũ ad litteram: ſed etiam dominariſ poteſtati huius ſeculi qḋ dicitur mare. et procellas ſeditionum et perſecutionum q̇bus ſeuiunt in ſeruos tuos tu mitigas ne tantum poſſint graſſari quantuꝫ volunt: licet non prorſus ſemper auferas: ſed relinquaſ pro parte ad ſeruorum probationẽ

In hoc etiam apparet tua potentia deus ꝙ Humiliaſti deieciſti ḋ celo in hanc aeris denſiſſimam graſſitatem diabolum qui ſingulariter ſuperbus eſt ſicut vulneratum. vulneratus quidem fuit quãdo ſplẽdore dignitatis qua prius nituit priuatus de celo corruit et hoc in brachio virtutis tue in quo diſperſi ſunt iudei in omnes gẽtes.

Bene autem hec omnia facere potuiſti. quoniam

Tui ſunt celi et tua eſt terra vniuerſa: orbem terre et plenitudinem eius tu fundaſti: aquilonem et mare tu creaſti. ꝑ aquilonem qui frigidus ventꝰ eſt intelligitur diabolus qui dixit: ponam ſedem meam ab aquilone ⁊ ero ſimilis altiſſimo: ⁊ per mare iniquaſ poteſtates que contra domini mandata ſacrilegis voluntatibus erigũtur.

Et quia ita potens es Thabor et hermon qui ſunt montes ſyrie. id eſt. duo populi deſignati per eos ſcꝫ populus iudeorum. ad quos primo venit lumen diuine cognitionis. qḋ interpretatur thabor. et populꝰ gentium qui primo erant in anathemate: quod interpretatur hermon. erãt alieni et ſeparati a te conuerſi ad te exultabunt in nomine tuo gaudentes ꝙ ab eo dicuntur chriſtiani. quia tuum brachium quo humiliaſti ſuperbum. cũ potentia ſemper eſt et erit

Quare oro Firmetur manus tua contra ſuperbos et exaltetur dextera maieſtatis tue ad hũiliandum eos. et cõmendans chriſtũ a iuſticia dicit ſedes tua apparebit in iudicio parata ad faciẽduꝫ iuſticiam et iudiciuꝫ ad iuſte iudicandum cum manifeſte ſepabunẗ oues ab hedis.

Uerũtamen anteꝙ̃ facias iudiciuꝫ. Precedent faciem tuam miſericordia qua deles peccata. et veritas qua imples promiſſa beatuſ populus qui omnem immenſam leticiam ſuam non in proprijs viribus ſed in dei ꝯgnoſcitur poſuiſſe virtute

Bene beatus eſt quoniam tales ambulabunt. In illuminatione

filij tui qui tuus dicitur vultus . qꝛ
per eum ipſe cognoſceris . et exul
tabunt aſſidue chriſtiano nomīe
exaltabuntur in tua iuſticia .q̊
niam obtinebūt regnū celeſte ꝑ iuſti
ciam quam tu eis dediſti.

Bene dicitur in iuſticia tua exalta
buntur . Quoniam gloria vir/
tutis eorum tu es.id eſt.tibi non
ſibi virtutem ſuam aſcribunt ⁊ te in
de reputant glorioſum vnde tibi di
cunt in beneplacito filio tuo ſu
per quem bene tibi complacuit . ex
altabitur.id eſt.excreſcet fortitu
do et virtus noſtra

Et hoc ideo . quia Dominus aſ
ſumpſit carnem noſtraz domi
nus ſcilicet qui ſanctificator eſt
iſrael et rex noſter in eternum.

Unde ſcis hec predicta . quia
Tunc temporis aſſumpte carniſ
locutus es per reuelationem
ſanctiſ tuis ſicut zacharie et ſime
oni et anne prophetiſſe conſolationē
iſrael et dixiſti :poſui adiutori
um hominum ſuper filium potē
tem cuius potentia eſt inſuperabi/
lis quem tuis fidelibus adiutorium
conſtituiſti ⁊ ipſum natum de ple/
be mea iudaica exaltaui vſq; ad
dexterā meā ſublimādo

Dixiſti etiam hoc Inueni elegi
chriſtum de ſemine Dauid na
tum manu fortem ſeruum obediē
tem in quo ſalutem humani generiſ
perficerem ⁊ ideo oleo ſancto .i.
ſpūſancto vnxi eum.

Ideo potens quia Uerbum diui
num humanitati vnitum auxi
liabitur et conſolabitur Chri
ſto homini in omnibus operib⁹ ſu
is ⁊ paſſionibus et idem verbuz
confirmabit eum contra aduer=
ſa vt quā pro ſalute mundi prius re
demptor ſuſceperat:propoſitam pa
geret paſſionem

Quouſq; confirmabit:qꝛ Nihil ꝓ
ficiet diabolus proteruus humani
tatis inimicus contra eum : et
filius iniquitatis Judas ſcilicz
non valebit nocere ei quia licet
iudas nocere ei preſumpſerit nulluſ
tamen eorum peccatū qd̄ iuſte accu/
ſare potuiſſent inuenit in eo

Et ideo

Concidam a facie ipſius ini
micos eius ſcilicet iudeos qui ſe
pe a domino ꝯfuſi diſcedebāt a con
ſpectu dei : et diabolos odientes
eum in fugam conuertam qui
coram eo ſepe fugiebant claman=
tes cur veniſti ante temp⁹ torquere
nos.

Et veritas mea et miſeri
cordia mea cum ipſo nihil enim
diuiſum eſt inter patrem ⁊ filiū :vir
tutes enim quas habet pater habet
et filius . Ueritas enim pertinet ad
iudicium quo iudicaturus eſt mun/
dum:miſericordia ad pietatem qua
peccata dimittit et in nōie meo.
quod eſt deus exaltabitur fortí/
tudo eius.

Et ponam in gentibus que
per mare ſignificantur poteſtatē
et dominationem eius . in vni/
uerſo orbe dilatabo et in principi
bus quorum cura fluit in populuz
ſicut flumina in mare potentiam
eius qd̄ tunc poſuit quando ei plu=
res ꝑncipeſ terre reges ⁊ imꝑatoreſ
ꝑ fidem ſubdidit

Et hoc ideo quia Ipſe inuocauit me dicens: pater meus es tu. ſm q deus et deus meus ſm q homo. et ſuſceptor mei ad ſalutem.

Ipſe inuocauit me pater meus es tu: et ego primogenitum conſtituam illum: excelſum p regibus terre. quia ipſe rex regū et dominus dominantiū

Quia poteſtas data Chriſto nō eſt temporalis ſubdit:

In eternum ſeruabo illi miſericordiam meam gratiam meam nihil reuocando ex his que dedi illi. et fideliter adimplebo ī eo cuncta que illi pmiſi

Et ponam in ſeculum ſeculi ſemen eius ſpirituale: populum ſcz chriſtianum qui illum imitatur q ſemper durabit et thronum id eſt poteſtatē iudiciariaz ſicut dies celi. id eſt. perpetuam ꝛ immortalē

Et hoc dicit Si autem illi q debent eſſe filii eius. id eſt. Chriſti dereliquerint. id eſt. nulla ratiōe voluerint ſuſcipere legem meam: ꝛ ſi illi qui debent eſſe filii nō ambulauerint in viis meis.

Si iuſticias meas prophanauerint aliquo errore aut mēdacio. et mandata mea non cuſtodierint.

Non exterminabo eos totalit vtendo auſteritate iudicis. ſed Viſitabo in virga: aliqua afflictione temporali zelo paterne correctionis iniquitates eorum: et in verberibus peccata eorum vt corrigam et erudiam vt cōuertātur

Miſericordiam autem meam non diſpergam ab eo. ſcz Chriſto nec membris eius: peniteant peccatores et nullus deſperet. nec nocebo in veritate mea. quia nolo mortem peccatoris ſed vt conuertatur ꝛ viuat

Non nocebo nec etiaz prophanabo non violabo pactum meū quod pepigi cum patribus antiquis: nec promiſſiones meas ſed rerum fides honorabiles faciam. et que locutus ſum per prophetas meos quia ſunt labia mea non faciaz irrita: ſed implebo

Non faciam irrita que locutus ſum. quoniam

Immutabiliter iuraui ī me ſancto et non mentiar Chriſto eius populus chriſtianus in eternum manebit.

Et thronus eius. id eſt. populus fidelis in quo inſidet quieſcit et iudicat quantum ad animas erit. ſicut ſol et quantum ad corpora poſt reſurrectionez erit ſicut luna perfecta tota lucida nullam obſcuritatem habens. et huius glorie ſanctorum teſtis fidelis eſt ipſe Chriſtus in celo: cuius caro reſurrexit glorioſa: cuius glorie claritati ꝯformes futuri ſunt omnes ſancti

Vox apoſtolorum ad patrē quaſi exprobrantiū ei

Tu qui promittebas et confirmabas iuramento que promiſiſti iſta feciſti: quid eſt hoc: iuraſti ſemen chriſti in eternum duraturum et nunc repuliſti. id eſt. videris repuliſſe vſqz ad patibulum Chriſtum tuum ꝛ deſpectū dediſti et diſtuliſti eū a gloria tradēdo inimicis.

⁊ ſic videtur qͦ ꝓmiſiſti non ſit in il
lo implendum.
Auertiſti.id eſt.videris auertiſ
ſe pactum ſerui tui per quod pro
miſeras nos ſecum regnare ꝓpha
naſſe etiam videris ſanctua/
rium tuum promiſeras eniꝫ ꝙ nō
dares ſanctum tuū videre corrupti
onem et iam ſepulcro tegitur
Deſtruxiſſe etiā videris om
nes ſepes eius verba legis ⁊ ꝓ
phetarum quibus munieras eū po/
ſuiſti nos: apoſtolos qui cum eo
ambulabamus cum doceret turbas
formidinem ita vt in ſua captio/
ne fugeremus ab eo.
Diruperunt eum omēs tran
ſeuntes viam: factus eſt op/
probrium vicinis ſuis: iudeis
ac principibus ſacerdotum qui dice
bant vah qui deſtruis templum do/
mini ⁊c̄.
Exaltaſti dexteram potentiā
deprimentium eum ⁊ in hac le
tificaſti omnes inimicos eiꝰ.
et membroꝝ eius.
Auertiſſe etiam videris ad/
iutorium gladij ſpiritus eius qꝛ
non profecit ī iudeis ſermo predica
tionis eius: et non es ei auxilia/
tus in ꝯflictu paſſionis.
Deſtruxiſti eum ab emun/
datione quia videtur nihil profu/
iſſe paſſio eius. Unde propter iſta
multi non receperunt fidem eius: et
aliqui a fide recepta ceciderunt qua
tamen purificantur ⁊ emundantur
corda credentium et illos in qui/
bus ipſe Chriſtus ſedere et
quieſcere videbatur colliſiſti
ad terrā in obitu eius.
Minoraſti dies tempis eius.

quia cito de vita abſtuliſti. et per/
fudiſti euꝫ confuſione mortis
Uox eccleſie ſuccedētis apoſtolis
Uſquequo domine auertis
oculos tuos a ſalute Chriſti: nunq̇d
vſqꝫ in finem ⁊ exardeſcet ſi/
cut ignis ira tua: non domine. ſꝫ
potius memorare ꝙ nulla eſt
vite mee ſubſtantia niſi in eum
quem preſtolor reuerti de morte nū
quid vane. id eſt. fruſtra conſti/
tuiſti filios hominum: certe nō
ſed in ſpe reſurrectionis ⁊ ſupne be/
atitudinis collocaſti: quāto ergo ma
gis filiū tuū reſuſcitare debes.
Ideo dico tibi memorare quoniam
aliuſ non eſt qui adiuuare poſſet. nā
Quis eſt homo qui viuit et
non experietur morteꝫ: et eru
et animam ſuaꝫ de poteſtate
inferi: certe nemo niſi ille ſolꝰ qui
habet vite mortiſqꝫ imperiū.
Propterea Ubi ſunt miſeri
cordie tue antique domine pa
tribus olim facte: miſericordie di/
co complende ſicut iuraſti Da/
uid in veritate tua: ſicut ꝙ ſemē
eius in eternum manebit ſi chriſtus
non reſuſcitatur.
Non differas ergo domine reſurre
ctionem Chriſti.
Memor eſto opprobrij illati
ſeruis tuis ab infidelibus multa/
rum gentium exprobrantibus ꝙ in
mortuum hominem et crucifixū cre
derent quod continui patienter.
in mente mea ſine murmuratio/
ne.
Opprobrii Quod exprobra
uerunt tibi inimici tui. ſcilicet.
iudei et pagani. memor eſto ad hoc
ꝙ impunitum non derelinquas.

hoc exprobrauerunt ꝙ imputabant fidelibus tuis commutationem xpi ſcꝫ ꝙ homines ſolū adorabant hominē crucifixū ⁊ hominem qui omnino periſſet

Sed propheta inquit: exprobratio iſta tempalis eſt. ⁊ hominū inſipientium. ſed Dominus ē ī eternuꝫ benedictus. quod omnes ſancti clamant et ꝯfirmant dicentes: amē amen.

Pſalmus LXXXIX. ī quo monet ad contemptum veteris et ad amorē noue vite

Propheta in pſona eccleſie

Domine refugium factus es nobis. ad quem in omni periculo inť anguſtias et preſſuras hꝰ ſeculi fugientes ſecuritaté inuenimus: et hoc a generatione pma iuſtoruꝫ vſqꝫ ad nouiſſimam.

Et licet ex tempe factus ſis nob refugiuꝫ. tamen prius es Antequā montes fierent. id ē. angelice creature aut terra quā videmus formaretur et orbis. id eſt. ipſuꝫ firmamentum cū omnibus que continet ab eterno et in eternū ſemper vere es ⁊ immutabilis.

Domine cum ſis refugium Ne. pauicias hominem in huius mundi concupiſcentiam et ambitionem terrenorum. que apud te dominū abiecta ſunt ⁊ contemptibilia ſꝫ ſubleuet eum tua miſericordia tu enim dixiſti per ora ꝓphetaꝝ conuertimini filij hominum. ad me: et ego ſanabo contritiones veſtras.

Opꝰ eſt dn̄e ad te conuerti cū nō ſit confidendū in longa vita Quoniam omne tempus quantumcunqꝫ longum eternitati tue comparatum nihil eſt vn̄ ſeqť

Et ſicut cuſtodia. id eſt. vigilia in nocte triuꝫ aut quattuor horaruꝫ ſic ſunt anni noſtri q̄ apō deum nulliꝰ momēti reputāť

Luat homo quod meruit. ꝙ Sicut herba mutatus a qualitate quaꝫ hꝫ ī nocte ī deteriorē mane orto ſole ita mutať hō ī deteriꝰ. vn̄ mane id eſt. infantia cito tranſit ad aliā qualitatem. Item ꝙ mane. id eſt. ī iuuentute floreat ꝙ veſpere decidat per mortem ꝙ induretur ī cadauer et areſcat in puluerem.

Propheta aſſignat cauſam huiꝰ defectus dicens:

In hūc defectū paſſibilitatis ⁊ mortalitatis cecidimus Quia ſubijcimur ire tue: vindicte tue quaꝫ nobis infliriſti pro peccato pmoruꝫ parentum in cuiꝰ ſententie executione cum recordamur turbati ſumꝰ mortis timore

Defecimus iuſte quidem quia peccauimus ⁊ tu Poſuiſti iniquitates noſtras vitam noſtraꝫ prauā in conſpectu tuo ad puniendum ſeculum. id eſt. totus decurſus vite noſtre totus patet oculis tuiſ nec te poteſt latere

Bene dico ꝙ poſuiſti iniq̄tates noſtras in conſpectu tuo Quoniam omnes dies noſtri. abbreuiati ſunt et quaſi defecerunt. quia ad paucitateꝫ redacti ſunt propter peccatum. et ita in ira tua vita noſtra abbreuiata eſt plena miſeria ⁊ laboribus defecit

Ecce quomodo defecit. quia

Homines viuentes in annis noſtris reputabuntur inaneſ et inutiles ſicut aranea. quia ſicut illa inane et vile facit opus vt vilem capiat predam .ſ. muſcã et ĩ hoc totam ſe euiſcerat: ſimiliter homĩes inania faciunt ⁊ multos labores cõſumunt ad hoc ꝙ adipiſcãtur iſta tẽporalia: honores: diuitias: que inania ſunt ⁊ caduca cito tranſeuntia: ⁊ in hoc viſcera ſua ꝯſumunt quia aliquando corpus et animã ꝑdunt. et dies hominis ita breues ſunt vt de cõmuni curſu. computãtur in eis ſeptuaginta.

Si autem in bene cõplexionatiſ q̃ vires ⁊ potentias corporis habuerint bonas. octuaginta anni in conuenienti ſtatu cõpleti fuerit ſi amplius vixerint labor et dolor cum ſenectus ſit ipſe morbus et quidam languor. vnde ſeq̃tur

Quoniam ſuperuenit debilitas et nature grauitas que ex miſericordia dei nobiſ euenit: tum vt nõ diu laboremus infirmitatibus ⁊ doloribus. tum vt corripiamur ab inſolentiis nr̃is abſtinẽtes

Quis nouit quis intelligere põt. efficaciam ire tue quã exerceſ in his quibus hic parcis et iram tuam diſtinguere. quia his parcit ad penam. hos punit ad ſalutem: et hoc non poſſumus diſtinguere pre timore horrore enĩ percutimur loquendo de ira tua.

Propheta orans pro liberatiõe ait ad patrem Filium tuum per quẽ liberationem humani generis perficere diſpoſuiſti. ſic notum fac vt eius exemplo et doctrina diſcãt tui magis appetere celeſtia ꝙ terrena. eterna ꝙ caduca: ⁊ ſic fac notoſ apoſtolos tuos eruditos corde et ſapientia celeſti ꝑ quos toti orbi notum faciat filiũ tuũ

O domine qui videris faciẽ tuam auertere a nobiſ Conuertere aliquantulum. oculos miſericordie tue: nos reſpiciendo ⁊ mitigãdo tribulationem noſtrã. et deprecabilis eſto ſuper ſeruos tuos preces eoꝝ exaudiẽdo

Propheta oſtendẽs ſe exauditũ quo ad ſtatum futuꝝ ait: Replebimur in eternitate miſericordia tua: exultabimus in laude tua et delectabimur omnibus dieb⁹ noſtris in te ſũma dulcedo in eternum

Quantũ ad ſtatum preſentez dicit: Letati ſumus in dieb⁹ malignis quibus nos humiliaſti quia dediſti nobis potentiã ⁊ leticiã in tribulatione et in annis quibuſ experti ſumus anguſtias et aduerſitates.

Propheta orans vt deus parcat iudeis peccantibus et ſi non pro meritis ſaltẽ ꝓpter opa q̃ in eis fecit ait

Reſpice in ſeruos tuos. tui enim ſunt licet peccatores et ĩ opera tua que feciſti in eis. et dirige filios eorum vt ſi ipſi propter iniquitatem ſuam diſperſi ſunt: ſaltem filii in fine conuerſi ad veniam peruenire mereantur

Et ſit ſplendor gratie domini noſtri ſuper nos mẽtes noſtras illuminanſ et opera manuuz noſtrarum dirige ſuper nos. vt creſcant et dirigantur ad celeſtia et opus manuum noſtrarum ad vnũ finẽ q̃ deus eſt dirige

Pſalmus.xc.in quo monet
exẽplo xpi tẽptationes ſuꝑare
Vox prophete

Qui habitat in
adiutorio altiſſimi to-
tam ſpem ſuã ponẽs i eo
qui altiſſimus eſt. protegetur in
omnib⁹ ab eo vt nec illecebra ma
le blandiẽtis voluptatis capiat̃. nec
timore aduerſitatis frangatur.

Dicet deo vir deuotus recognoſ
cẽs ꝓtectõis beneficiũ. ſuſceptor
mei infirmi ad curandũ es tu: et
refugium meũ fugiẽtis a facie i
imicoꝝ meoꝝ et ſpũ qꝛ de⁹ me⁹ eſt
ſperabo in eum. qꝛ nunꝗ̃ in aliq̃
de me preſumã ſꝫ ſemꝑ ad deũ i om
ni neceſſitate recurrã

Et hoc merito ſperabo Quoniam
ipſe liberauit me iam de frau
dibus et doloſis captionibus
demonuꝫ qui animas hominuꝫ la
queis inſidiaꝝ captare deſiderãt et
liberauit a temptatione que
fit per verba aſpera puta ꝑ ma
lorum inſultationẽ vel per detracti
ones propter quas quãdoqꝫ quiſ di
uertit a via dei

Proteget autẽ te qui ſperas in dño
ſic ꝙ Scapulis ſuis. id eſt. pater
na virtute ſua obumbrabit tibi.
ne temptationis eſtus te exurat: et
tanꝗ̃ gallina ſub alis ſuis prote-
get te ne ab accipitre rapiaris: ſecu
rus ergo ſub pennis eius ſpe-
rabis.

Scuto miſericordie circumda-
bit te veritas eius que nunꝗ̃ de
ficit in ꝓmiſſis ne ab ardentibus di
aboli ſagittis ledaris: et quia circũ-
dabit te non timebis a diabolo
qui in tenebris ſemꝑ eſt. ꝛ de nocte
tãꝗ̃ occult⁹ ꝓdo hoies iuadere ſolet

Nõ timebis inſuper a leui et ma
nifeſta temptatiõe que fit ſcientib⁹.
que dicitur Sagitta volans in
die non timebis a temptatione gra
ui ꝛ occulta que dicit̃ negocium
perambulans in tenebris et a
temptatione graui et apta que dici
tur demonium meridianum.
quia tunc viget eſtus maioris tem-
ptationis.

Ille qui habitat in adiutorio altiſſi-
mi nõ timebit ab aliquo genere tẽ-
ptationis ſed o Chriſte Mille. id ẽ
infiniti qui preſumunt ſe futuros in
latere tuo tecum ſeſſuros ad iudicã-
dum cũ apoſtolis ꝛ aliis viris perfe
ctis cadent a latere tuo. id ẽ. nõ
deputabunt̃ cum illis qui cõſiliarii
et iudices tecum erunt et decẽ mi
lia. id eſt. infiniti qui preſumũt ſe po
nendos a dexteris. id eſt. inter ſalua
tos. cadent a dextris tuis. quia
a ſiniſtris ponẽtur

Mille dicit a latere cadere ꝛ pluref
a dextris quia plures ſunt illi qui ꝑ
ſumunt ſe ſaluandos ꝙ qui ꝑſumũt
ſe cum Chriſto iudicaturos

Ad te autem in mẽbris veris cuꝫ
quibus vnum es nullum taliũ ali
quo modo appropinquabit. qꝛ
et ſi carnem aliqua illaꝝ temptatio
num affligat fidẽ nõ tñ ledet

Et licet impu te ꝑmittente tuos ꝑ
ſequantur. Veruntamen nõ im-
pune quia oculis tue diſcretio-
nis conſiderabis malum qđ vo
luerunt inferre. et retributioneꝫ
debite damnationis vt eis re
tribuas.

Jõ ego tẽptatiões ꝑdictas ñ timeo

Quoniam tu es ſpes mea i te
nō in hoīe cōfido: in te bn̄ debeo ſpe
rare qꝛ altiſſimuz poſuiſti refu
gium tuuz i quo ſolo ſecuritas po
teſt inueniri qꝛ ipe altiſſim⁹. vn̄ ſeqꝛ

Non accedat ad tuos maluz
qꝛ altiſſimū poſuiſti refugiū tuū. et
flagellum non appropinqua-
bit tabernaculo tuo ſcz aie fide-
li in te ſperāti quia altiſſimū poſui-
ſti refugium tuū

Et hoc ideo qꝛ ſperanti in te auxili-
um diuinū ꝓmittiꝛ Angelis inqt
id eſt. nūciis ſuis mandauit de⁹
pater de te o vir iuſte vt cuſtodi-
ant te ī omnib⁹ actionib⁹ tuis

Angeli miniſterio ſuo diri-
gent te in via. ne forte pecces
in Chriſto

Super omnes diabolicas tē-
ptationes his beſtiaruz nomi
nibus deſignatas ambulabis
ſecurus dei ope adiutus ꝛ ſanctorū
angelorū auxilio vallatus et ꝯcul-
cabis leonē et draconez qꝛ om-
nes diaboli temptationes ſubiicien
tur viro iuſto.

Vox dei Quoniaz in me ſpera
uit vir iuſtus ſcz liberabo eum:
ab omnibus anguſtiis protegam
eum quoniaz nouit veram fi-
dem filij mei ꝛ me ipſius patrem
credidit ꝛ intellexit

Clamabit ad me orādo deuote.
et ego exaudiaz euz. adimplēdo
petitionē ſuā cuz ipſo ſuz in tri-
bulatione ſp adiuuās: ꝛ de eadez
tribulatione eripiaz euz ꝙ ampli⁹
nulla tribulatio circūdabit eū: qḋ in
fine cōplendum eſt et glorificabo
eum in celo

Et erectū Longitudine dieruz.
id eſt. eternitate vite replebo euz.
et in ipa eternitate oſtendaz illi
ꝑ aptam viſionē meipſuz in quo
ſalus omniuz ꝯſiſtit

Pſalmus. XCI. in quo mo-
net in hac vita laborare vt
tandez exultem⁹ in eterna
beatitudine.

onum eſt ſcz et ne
ceſſariū laudare deū et
te bonis opibus lauda
re nō ad gloriā hoīs ſz nominis
tui o altiſſime

Laus nr̄a debet ordinari. Ad an-
nunciandū tpe ꝓſperitatis
miſericordiaz tuaz. qꝛ quicqd ꝓ-
ſperi habemus ꝓuenit ex miſericor-
dia ꝛ gr̄a dei. et iuſticiaz tpe ad-
uerſitatis qꝛ quicqd aſpex et ad-
uerſum nobis ꝯtingit iuſto dei iudi-
cio ꝯtingi ꝓpter peccata noſtra cre-
dere debemus.

Sequētib⁹ inſtrumētis hanc diui
nā laudē ꝑficere debem⁹. In deca
cordo pſalterio: vt cū aſſiduitate
diuine laudis ipleam⁹ decalogū leg̃
ꝛ adiūgam⁹ opa pietatis q̄ deſignā
tur ꝑ citharaz ꝛ h̄ nō cū triſticia ſꝫ
cuz cantico. i. hilari cord ꝛ ſereno

Bonū dico eſt te laudare Quia.
o dn̄e delectaſti me i eo qḋ in me
factura tua tu facis: tu eni feciſti
ſi bn̄ ago: quicqd boni in me eſt a te
ſolo eſt et in opibus manuuz tu-
aruz exultabo. i. ſi qd boni ago d
te a quo eſt exultabo non in mea fe
licitate.

Quaz magnificata ſunt opa
tua dn̄e in ſubſtātia in virtutibus
et in aliis qualitatibus ꝛ intm̄ vt ex
plicari non poſſet nimis ꝓfunde.

inſcrutabiles ⁊ incõprehẽſibiles ſũt diſpenſationes ſapientie tue q̇bus talia feciſti et facta gubernas

Uir tamẽ inſipiens cui nõ ſapit beneficiũ creationiſ non ꝯgnoſcit diuina beneficia tua meditãdo et ſtultus non intelligit in operibus dei creatorem

Nõ te delectet ꝓſperitas tempalis maloꝝ.qm̃. Cum peccatoreſ exorti fuerint in magnas diuitias ⁊ honores ⁊ extiterint florẽtes ⁊ uirentes ſicut fenum et apparuerint qui operantur iniquitatẽ ad tempus florẽtes tempali ꝓſperitate:qm̃ ad hoc florẽt ad tp̄s vt intereant in eternũ.vñ ſeq̇tur

Et intereant in ſeculum ſeculi.ꝓpter ſuas iniq̇tateſ quibus erit defectus ſine defectu:interitꝰ ſine interitu:mors ſine morte. interibunt quippe tu autem altiſſimus in eternum dñe

Uere interibũt. Quoniã ecce inimici tui ſcʒ iudei pagani ꝑſecutores populi xp̄iani:heretici blaſphematores pſeudo xp̄iani plꝰ ſeculũ q̄ꝫ deũ diligẽteſ hi oẽs peribunt ĩ die iudicii et ſeꝑabuntur a grege et ſocietate bonoꝝ omnes qui operantur iniquitatem

Uox eccleſie

Illi ꝑibũt Et exaltabitur fortitudo vnitatis q̃ tũc erit ſublimis ſicut vnicorniſ.i.ſicut monarcha qꝛ imperiũ meũ obtinebit generaliť ꝑ vniuerſum mundũ et ſenectus mea.id ẽ. vltima etas mea erit in vbertate miſericordie dei

Et ideo. Deſpexit oculus meꝰ inimicos meos cognoſcẽs ⁊ vitam illoꝝ eſſe iutilẽ ⁊ potẽtiã breuẽ et inſurgentibus in me malignantibus ꝑſecutoribus et in me graſſantibus audiet auris mea. in futuro iudicio dici diſcedite a me maledicti in ignẽ eternum

Juſtus nõ vt fenum :ſed vt palma florebit compatur iuſtus palme ꝓpter altitudinẽ ⁊ pulcritudinẽ. ⁊ fructus ſuauitatẽ et ſicut cedrꝰ multiplicabitur.cedrus immarceſſibilis eſt altior aliis arboribus p̄ſertim in libano.ita iuſtus erit imputribilis ſtola immortalitatis cãdidꝰ

Fideles autẽ qui nunc Plantati ſunt per fideʒ in eccleſia que eſt domus domini finaliter. in atriis domus domini .id eſt. in celeſtibuſ manſionibus floridi choruſcabunt.

Adhuc fideles et ſi modo nõ ſint plures.tamen multiplicabuntur in nouiſſimis vbi eccleſia cum plenitudo gentiũ intrauerit erit vberrima et bene patientes erũt patienter mala huius peregrinationiſ ſuſtinentes et hoc vt annuncient id eſt digni ſint annũciare aliis qđ ſequitur.

Quoniaʒ rectus et iuſtꝰ dñs noſter qui ſuis promiſſa complet. et non eſt iniquitas in eo. vt hic permittat pati pro ſe quos ibi ñ coronet.

Pſalmꝰ. XCII in quo monet ad laudem Chriſti

Dominus Jeſus xp̄c verus hõ deus regnauit qꝛ in ſua reſurrectione poteſtatẽ ſuꝑ ꝑ omnẽ creaturã accepit decorẽ indutꝰ eſt cũ corpꝰ imortale ⁊ gl'oſum ĩ ſua reſurrectõe aſſũpſit

indutus eſt dominus fortitu-
dinem qñ diabolũ oppreſſit ⁊ cap-
tiuos de inferno potẽter eduxit . et
precinxit ſe ꝟtute qñ angeloꝝ
multitudine circũdatꝰ remeauit ad
patrem.
Etenim firmauit in fide popu
lum fidelez in toto orbe terra-
rum qui non ꝯmouebitur a ſo-
liditate fidei ad errores . licet cõcuti
atur inſtabilis tñ ⁊ mobil' adhuc eſſꝫ
niſi ſua fuiſſet reſurrectiõe firmatꝰ.
Parata eſt ſedes tua pote-
ſtas iudiciaria extunc ſcꝫ a paſſio-
ne tua qua meruiſti illã tu tamen
ab eterno es
Apoſtoli quaſi Flumina repleti
ſpirituſancto . eleuauerunt forti-
ter ſine timore ⁊ alte vocez predi-
cationis ſue ꝑ totũ orbẽ terrarũ
ariditatẽ gentiũ ſua doctrina irrigã
tes Predicta Flumina . i . apl'i
cum a iudeis ꝓhiberent̃ loqui et do
cere in nomine ieſu eleuauerunt
fluctus ſuos ꝑ̃dicationes impetu
oſas ⁊ reſpõſiones cõtra aduerſari
os fidei a vocibus populorum
multorum cõmouentiũ ꝑſecutiões
contra predicatores.
Apoſtolis aũt eleuãtibus vocem ꝑ̃
dicationis ſue. Mirabiles conci
tate ſunt ꝑſecutiones maris.
⁊ infideliũ populorũ cõtra ꝑ̃dicato-
res euangelii ſed mirabilis in al-
tis dominus ſuꝑ capita poteſta-
tum regũ terrenoꝝ: quos ſibi ſubiu
gat . et fremitꝰ eoꝝ cõpeſcit . quorũ
multi poſtea crediderũt et ſubiuga-
ti ſunt xp̃o ⁊ pax data eſt eccleſie : ñ
terreãtur ergo qꝛ mirabiles elatio-
nes maris quia mirabilis in
altis dominus.

Et bene mirabilis es domine . qm̃
Teſtimonia veritatis ꝑ̃dicate ꝑ
apl'os et diſcipulos tuos certiſſima
facta ꝑ opa miraculoſa ſoli tue diui-
ne virtuti poſſibilia credibilia fa-
cta ſunt nimis . i . valde . his enim
nihil verius eſſe poteſt cũ tu ſis ſan
ctus ſanctoꝝ q̇ eccleſiam inhabitas
domum tuaꝫ decet ſanctitudo
in eternum qꝛ ⁊ ſi aliq̇ cadãt: do-
mus tñ ſancta toto tꝑe ꝑſeuerat . vn
de in ſanctitate fidei ꝑmanebit vſqꝫ
in finem ſeculi

Pſalmus . XCIII . in quo
monet ad patientiam.

Propheta in ꝑſona eccleſie

Eus qui putabatur ab
aliquibꝰ nõ iudicaturꝰ ma
los eſt deꝰ vltionũ vlti
onem capiet de malis: ⁊ vt amplius
cõfirmet repetit deus vltionum
deꝰ libere egit qꝛ nullo impedien
te iudicabit: nõ eni eſt ſubditꝰ alicui
legi aut regi ſed libere aget quicq̇d
voluerit.
Et tu qui es deꝰ vltionũ q̇ humilez
te oſtendiſti Exaltare reſurgendo
⁊ aſcendendo ⁊ veniẽs ad iudicium
oſtẽde potentiã tuã qui poteſtatẽ
habes iudicandi vniuerſos
de tota terra: et redde retribu
tionem ſuꝑbis q̇ in peccatis ob-
ſtinati penitere noluerunt
Et querẽs qñ fiet hoc inq̇t Uſque
quo peccatores domine glori-
abuntur: de malicia ſua: non ſuffi-
cit eis peccare ſꝫ etiã in malis ſuis
⁊ nece ſanctoꝝ gloriant̃
Uere ſunt peccatores qꝛ Effabun
tur omnes prauas cogitatiões eo-
rũ ĩ manifeſto et iactant̃ loquẽtur

iniquitatem cōtra deum dicētes:
deus nō curat hec vel placēt ei que
facimus ⁊ loquentur talia nō pau
ci ſed omnes qui operantur in
iuſticiam.

Operanť aūt hanc iniuſticiā Po
pulum tuum fideles tibi ſeruos.
humiliauerunt diuerſis cōtume-
liis:cōculcauerūt diuerſis tormēto-
rum generibꝰ et eundē populū he-
reditatem tuam vexauerunt.

Viduam et aduenaz inter
fecerunt: et pupillos occide-
runt ſicut patuit in ꝑſecutionibus
martyꝝ.nulli ſexui.nulli etati. nulli
ꝑſone parcentes

Et dixerunt corde tenēdo. et ore
ꝓferendo non videbit nō attēdet
dominꝰ: et attendere non cu-
rabit deus iacob.i.fideliū.credē
tes ꝓuidentiā domini nō ſe extende
re ad iſta inferiora.

Propheta redarguēs hūc errorem
ait: Intelligite vos inſipiētes
de populo vos errare:⁊ credite di
uinam ꝓuidentiā ad oīa ſe extēdere
et vos ſtulti aliqn̄ ſapite deuz
hec oīa diſponere.

Propheta ad excludendū ꝓdictū er
rorem inducit rōes ſic:o ſtulti vide-
te q̄ꝛ ſtulte cogitatis:dicite

Qui plantauit auditum in au-
dientibus nonne audiet audiet
vtiqꝫ:aut qui creauit oculuz in
videntibus nonne videbit:vi
debit vtiqꝫ.nulli tantum dedit q̄n-
tum in ſe habet.

Item ille Qui corripit gentes.
de malis ſuis: hic multis flagellis.
nonne arguet impios de pecca-
tis:faciet vtiqꝫ ⁊ qui docet homi
nem ſcientiam erit ipſe ſine ſciē-
tia:et ipſe neſciet q̇ te ſcire fecit:ab-
ſit:Quoniam

Dominus ſcit cogitationes
hominum intus latentes etiaz mi
nutiſſimas ⁊ ſcit quoniam vane
ſunt ⁊ incerte ⁊ inſtabiles

Et ideo Beatus homo quez tu
erudieris mentē eiꝰ illuſtrādo. et
de lege tua docueris eum dan-
do ei intellectū in ſcripturis ſanctis
⁊ voluntatem.

Beatus eſt quē tu docueris. Vt
mala preſentis vite leuius et
patienter ferat is eni vere beatꝰ
eſt cui hilaritas et trāquillitas men
tis datur vt mitigetur ei a die-
bus malis.i.vt mala que inferun-
tur patienter ſuſtineat donec pec
catores in ſepulcris ponātur
⁊ aīe eoꝝ trāſferanť in infernū.

Vere beatꝰ qui ex lege didicerit pa
tientē eſſe Quia dn̄s non repel
lit plebem ſuam vt abiectā.exer
cet plebem ſuā nō repellit. qꝛ domi-
nus corripit ⁊ flagellat omnē filium
quē recipit et hereditatez ſuam
non derelinquit qui ſemꝑ ei pro
ſua neceſſitate ī tribulatiōibꝰ aſſiſtit

Non derelinquit dico: Quouſqꝫ
iuſticia conuertatur.i.ponatur.
in executione in iudicio futuro. ī
quo reducenť ad debitū ordinem iu
ſticie:ſed qui ſunt illi qui poterūt ter
rorem diuine iuſticie ſecure expecta
re:reſpondet:omēs qui recti ſunt
corde qui diuine voluntati q̄ ſūma
iuſticia eſt volūtatē ſuā cōformāt

Propheta in ꝑſona viri iuſti quē
vndiqꝫ mala circūſtant cōquerētis
aduerſus reprobos ⁊ expetentis ad
eorum damnationem diuinum auxi
lium ait:

Quis conſurget mihi in auxi
lium aduerſus malignantes.
vt eos vincã aut ſi vincere nõ poſſez
quis ſtabit pſeuerãter mecum:
tanq̃ pugil fortis aduerſus ope/
rantes iniquitatem:vt non vin
car ab iniq̃tate eoꝝ quaſi dicerẽ nul
lus niſi tu deus.
Uñ cernẽs huiuſmodi malos pſpe/
rari ad tantã indignationẽ lapſus
ſum Ut meritus eſſem penis
gehennalib⁹ tradi niſi diuini/
tatis fuiſſem miſericordi ma/
nu adiutus.
Si petis cur aut quõ adiutus ſum.
reſpõdeo:qꝛ Si dicebam deo per
cõfeſſionẽ accuſando me de peccatiſ
motus eſt pes meus.i.affectio
a via recta ad aliqđ illicitũ:ibi etiã.
miſericordia dñi adiuuabat
me retrahẽdo me a pctõ ⁊ me in bo
no ope cõfirmãdo. O potentiſſima
diuinitatis clemẽtia q̃ ante dat pro/
mereri veniã q̃ꝫ expiri penã
Bene miſericordia tua adiuuit me.
quoniã Secundum multitudi/
nem dolorum meorum in cor/
de meo quos patior tã ꝓ peccatis
q̃ꝫ de pſſuris ⁊ temptationib⁹ huiuſ
ſeculi conſolationes tue letifi/
cauerunt animam meam.
Numquid iniquus homo ſede
bit tecum certe nõ qꝛ nulla eſt con
uentio lucis ad tenebras qui preci
pis laborare in bonis opibus
illos q̃ debẽt tibi adherere
Impii aũt licet nõ adhereant tibi p
mittis tñ eos pungere bonos vt tri
bulẽt.vt cũcti boni cogant acclama
re.vnde impii Captabunt.i.inſi/
dioſe tractabunt quõ ſeducant ani
mam iuſti ⁊ ſi nõ poſſunt decipere
ſanguinem licet innocentem
condemnabunt.
Sed cõtra hec oĩa Factus eſt mi
hi refugium ne cedã tribulatõib⁹
et ipſe deus meus factus eſt in
adiutorium ſpei mee.id ẽ iuuat
ad bene operandũ vt qđ obtineo ſpe
adipiſcar in re.
Propheta cõcludẽs in materia đ ꝓ
uidentia oſtẽdit q deus nõ negligit
mala ſꝫ oportune punit dicens:Et
retribuet illis meritũ iniqui/
tatum ſuarum pro merito ſingu/
lorum puniẽdo eos q̃ aduerſus deũ
extollũtur ⁊ ſanctos iniuſte affligũt
et pro malicia eorum diſpdet
eos dominus deus noſter qꝛ a
grege electoꝝ ſepabit eos in die iu/
dicii.in qua ſeparatione ineffabilis
erit miſeria.

Pſalmus.xciiii. in quo monet deuz hilariter et deuo/te laudare.

Uox eccleſie

Enite non paſſibus
corpis ſed mẽtis p fidem ⁊
deuotionẽ exultemuſ do
mino in exultatione ſeruiamus illi
iubilemus cantemuſ laudes dño
ieſu chriſto qui ſua morte cõtulit
nobis ſalutem.
Et preueniam⁹ faciẽ eius:qui
ventur⁹ eſt iudex ne imꝑparati inue
niamur.et h̃ ꝯfitẽdo peccata no
ſtra anq̃ꝫ ad iudiciũ veniat vt nõ in
ueniat q̃s damnet ſꝫ q̃s remuneret.
et iocunditatem quã ꝯcipim⁹
bonis operibus indicemus.
Merito iubilãdũ eſt ei Quoniã
dñs creator omniũ ẽ magn⁹ dñs
qꝛ oĩb⁹ dñatur et rex magn⁹ ſup

omnes principes et dignita-
tes et poteſtates celi et terre
Itē merito iubilandū eſt Quia
in poteſtate eius ſunt omnes
homines qui ꝯcluduntur fini
bus terre: et altitudines pote
ſtatum et dignitatum hui⁹ ſe-
culi in ei⁹ poteſtate ſunt: nullus
enī poteſt eleuari in h̔ ſeculo niſi eo
oꝑante vel ꝑmittēte..
Quoniam ipſius eſt mare et
ipſe fecit illud: et terram ma-
nus ei⁹ formauerunt nihil enim
eſt in eis qđ ipſe nō fecerit
Venite adoremus adoratiōe la
trie et procidamus ante deum
humiliemus nos in ꝯſciētiis noſtris
noſipſos cinerē ⁊ puluerē reputātes
et ploremus ꝓ peccatis nr̄is an-
te ipſum lacrima enī extinguit flā-
mam peccati q̄ ardet in cōſciētia. et
hoc debem⁹ quoniam ipſe fecit
nos ⁊ ideo etiā quia ipſe eſt do-
minus deus noſter
Ideo etiā debem⁹. qꝛ Nos ſum⁹
populus paſcue eius cui ſpecia
liter modo ꝓuidet ⁊ nos reficit ſpū
alibus bonis ⁊ corꝑe ⁊ ſanguie ſuo
et ſumus oues nō tantū ſangui-
nis ſui ꝑcio redempte ſed poteſta
tis ſue manu facte
Vox Chriſti ad iudeos. qꝛ eſtis po-
pulus ⁊ oues mee Si audieritis
vocem in lege noua q̇ prius locut⁹
ſum patrib⁹ in ꝓphetis hodie. id ē.
tꝑe grē qm̄ egoipſe loquor. nolite
obdurare corda veſtra
Nolite obdurare dico Sicut pa-
tres veſtri fecerunt in irrita-
tione facta in die qua tempta
uerunt me patres veſtri dubi
tantes de potētia et probauerunt
me quid poſſem et viderunt oꝑa
mea que tot ⁊ tā mirabilia fuerunt
ꝙ nullo modo dubitare debebāt de
poteſtate mea:
Et qꝛ ſic tēptauerūt Quadragin
ta annis offenſus. id eſt. iratus
fui generationi huic ꝓpter icre-
dulitatē ipſoꝝ et dixi arguēdo eos
ꝑ Moyſen ⁊ alios electos meos hi
homines ſemꝑ errant corde.
ex certa ſciētia ⁊ volūtate. qꝛ me im
potentē crediderūt.
Et licet ita dixiſſem eis Iſti tamē
non cognouerunt ꝓcepta mea
ſi. i. nō intrabunt iſti tales duri ⁊
increduli in requiem meam eter
nam vt immobiliter ⁊ irreuocabili-
ter iuraui eis; bene autem alii boni
intrabunt.

Pſalmus. xcv. in quo mo
net ad laudem dei edificatio-
ne domus ſpiritualis.

Vox prophete

antate domi
no filio dei qui eſt rex re-
gum ⁊ dn̄s dominantium
nouum canticum qꝛ nou⁹ hō nat⁹
eſt in mūdo dicētes cū angelis: gl'ia
in excelſis deo. et cantate dn̄o nō
ſolū iudei ſꝫ oēs habitantes ter
ram qꝛ aduēt⁹ xp̄i oib⁹ fuit i ſalutē
Cantate dn̄o et benedicite
nomini ei⁹ qđ eſt ieſus grās agē
do de tāto bn̄ficio annunciate o
vos apl'i ⁊ ꝓlati continue ipſum
filium dei per quem genus hu
manum ſaluatur.
Annūciate ꝓdicate inter gētes
ipſum chriſtum glorioſum qꝛ fi
lius dei eſt in omnibus populis
mirabilia ei⁹ videlicꝫ natiuitatem

de virgine q mortuos ſuſcitauit.et ſimilia.
Bene dixi cãtate Quoniam ipſe xps magnus in potẽtia dñs omniũ et laudabilis in bonitate.et hoc nimis qz nullus põt explicare q̃nta ſit eius bonitas miſericordia et potentia. terribilis demonibus qui p diis colebantur a gẽtibus.vñ ſequit Quoniã omnes dii gentium demonia ſunt.iſte aũt dñs cui cãtandũ eſt celos fecit et materiales et ſpũales.ſ.angelos et ſcõs viros

Propheta de vtilitate cãtantiũ eo ſubdẽs dicit:inde ẽ Confeſſio peccatoꝝ et pulcritudo multaruz virtutũ vñ cõfitẽdo fit hõ pulcer:ſi ergo amas pulcritudinẽ cõfitere vt ſic ſis pulcer.i.iuſtus i cõſpectu eius inde etiã eſt ſanctimonia aĩe magnificentia opeꝝ.q̃ tñ nõ niſi in ſanctificatione eius.i.ipſo ſanctificante et donãte fiũt
O patrie o familie gentium iaz ad xpm cõuerſaꝝ afferte dño pro tanto bñficio gloriaz et honorez in ſecreto et in publico et ita cõuerſemini vt in vobis glorificetur nomen eius.
Tollite hoſtias voſmetipſos corde cõtritos et hũiles et introite in atria eccleſie militãtis et ſic nõ intrabitis vacui adorate dñz in eccleſia ſancta catholica:que eſt vniuerſale atrium eius
Omnes habitantes terram. id eſt.amatores ſeculi cõmoueantur coram chriſto motu timoris ac reuerentie cuius cauſa ſubditur:et vos iã cõuerſi dicite et pdicate in gentibus qz dominus ieſus chriſtus regnauit.i.regnũ ſuper omnẽ creaturã accepit in ſua reſurrectione et aſcẽſione
Hoc patet qm̃ ipſe Correxit orbem terre ab errore idolatrie.q̃ a tpe pdicatiõis xpi et aplo꞉ cepit ceſſare qui non cõmouebitur ex toto a veritate fidei xpiane q̃ntũcũqz tribulatiõibus impellat.nõ aũt tm̃ pdicate q dñs regnauit ſz etiã q iudicabit populos in equitate ſine acceptione pſonaꝝ reddens vnicuiqz pro merito.
Pro hac eq̃tate iudicii in quo remunerabunt boni Letẽtur celi.id eſt ſancti ſupiores et exultent humiliores ſancti:moueatur ſeculum ad gaudium a minimo vſqz ad maximũ gaudebunt humiles et mites et omnes virtutes eorum in ſpe future felicitatis.
Tunc.ſ.poſt cõuerſionem exultabunt omnes gentes conuerſe ad chriſtum q̃ prius erant ligna ſiluarum inculta et infructuoſa.a facie domini qz venit in primo aduẽtu ad redimẽdũ et qz venit: in ſecũdo aduẽtu ad iudicandum omnes habitãtes terram
Qui iudicabit orbem terre in equitate ſingulis reddẽs p meritis et populos in veritate ſua.i. ſm q vnuſquiſqz eoꝝ veritatez ſibi cõmiſſam diſpẽſauit.

Pſalmus.XCVI.in quo monet ad exultationẽ Quia

Dominus Jeſus chriſtus regnauit regnuz et dominiũ i ſua reſurrectione accipiẽs ſup omĩa creata exultent habitantes in terra qz per reſurrectionẽ et aſcẽſionẽ pbuit aliis

ingreſſum ad gloriā letentur etiā eadē cā inſule multe in q̄bus propagata eſt fides xp̄iana
Propheta deſcribēs q̄liter ſit vēturus ad iudiciū dicit:qn̄ ventur⁹ ē ad iudiciū filius dei veniet in Nube. cuȝ poteſtate magna ⁊ maieſtate q̄ ꝓpter ei⁹ incōprehenſibilitatē dicit̄ caligo ⁊ correctio orbis ꝓcedens ex ſede.id ē.poteſtate iudiciaria ei⁹ erit iuſta ⁊ recta ⁊ irreuocabil'
Ignis ꝯflagrationis añ ipſuȝ precedet q̄ data ſentētia iudicij inuolnet reprobos ⁊ ſic detrudent̄ in infernum.
Erūt añ iudiciū Fulgura terribilia per totum orbem:que vidētes homines habitantes ī terra ꝯmouebūtur ꝯmotiōe timoriſ
Tūc etiā erūt terremot⁹ maximi vt Montes ruant ſicut cera a facie ignis et omnis terra alteretur et hoc poteſtate diuīa
Per ſigna manifeſta et miracula apparentia in celo manifeſtabitur q̄ ꝓpinqu⁹ ſit aduentus iudicis: et vident oēs populi gloriam eius q̄ viſio erit terribilis reprobis ⁊ delectabil' electis.vnde ſequitur.
Confundentur omnes idolatre q̄ creaturis exhibēt cultum ſoli deo debitū . et qui gloriantur in ſimulacris ſuis q̄ oīa vana ſunt nec adorāda ſȝ ſolus de⁹ quē angeli adorāt.vnde ſequitur:
Adorate eum.ſ.xp̄m omēs angeli ei⁹ adoratiōe latrie q̄ꝛ eſt ver⁹ deus audiuit eccleſia p̄ p̄dicationem xp̄i ⁊ apl'oꝝ q̄ futuꝝ eſt iudiciū letata eſt q̄ꝛ materia exultationis eſt pro electis.

Et exultabūt anime fideles et electe ꝓpter hoc q̄ iudicia tua dn̄e iuſta ⁊ recta ſunt ⁊ ſancta q̄ꝛ nō es pſonaꝝ acceptor ⁊ oēs recti pis q̄ ad te veniūt
Merito tibi tūc cūcta ſubiicientur
Quoniam tu dominus altiſſimus quo alti⁹ cogitari nō pōt valde exaltat⁹ ſup angelos et homines ſanctos q̄ a te gratia tua deificantur
Hinc Qui diligitis dominum odite malum culpe q̄d opponitur dilectioni diuīe nolite dubitare q̄m poſſitis vitare maluȝ culpe .q̄m cuſtodit domin⁹ animas ſanctorum ſuoruȝ q̄ in tribulationib⁹ et temptationib⁹ toto corde ad ei⁹ auxilium ꝯfugerint de poteſtate demonis liberabit eos.
Nolite timere p̄dere hoc auxilium. q̄m Lux diuine gr̄e orta eſt p̄ſto ē iuſto et rectis corde leticia . q̄ꝛ hactenus pctōꝝ tenebris obcecati: nunc autē recti corde effecti domio famulantur.
Ergo vos Juſti letamini in domino leticia deuotionis laudate eum gratias agentes q̄ꝛ cum eſſetis peccatores memor fuit vt vos ſanctificaret.
Pſalm⁹.xcvii in quo monet ad gaudiuȝ et exultationē.
Vox prophete

antate domino Jeſu xp̄o canticū nouum noua res nouum habeat canticū q̄ fili⁹ dei fact⁹ eſt hō in cui⁹ ortu nouū canticū cātauerūt angeli q̄ꝛ nūq̄ mūdus tale audiuit. q̄ꝛ mirabilia fecit naſcēdo de vir

gine: cecos illuminādo: mortuos ſu-
ſcitādo et ſimilia:
Inter q̄ mirabilia h̄ fecit inſigne qꝛ
ipſe q̄ Brachiuz et dextera eſt
patris ſalutez fecit in genere
humano ad gl'iam p̄ris et ſui.
Quē deꝰ pater Notum fecit toti
orbi filium ſuū quādo eum incarna
ri miſit ꝓ ſalute omniū ⁊ nō tantū i
iudea ſz in ꝯſpectu omniuz gē-
tium notum fecit ꝑ p̄dicationez
apl'oꝝ ⁊ diſcipuloꝝ ipſuz chriſtuz
iuſtificantē et ſanctificantem
nos Uere in hoc Recordatꝰ
eſt deꝰ pater miſericordie ſue
quā ꝓmiſit ſe factuꝝ patribꝰ ꝑ pro-
phetas et veritatis ſue quā im-
plebit populo qui videt hic de-
um per fidem.
Uiderunt oēs homines a ter-
mino terre vſqz ad terminuz
oculis fidei dn̄m Jeſuz chriſtuz
ꝑ quem eſt ſalus omnium
Et qꝛ recordatꝰ eſt miſericordie ſue
⁊ alia nobis ſalutaria fecit Jubila
te deo in gr̄aꝝ actiōe oēs de om-
nibus terre ꝑtibus. qꝛ omnibus
natꝰ eſt chriſtꝰ cantate in cordibuſ
v̄ris interiꝰ et exultate exteriuſ in
aliq̄bus ſignis deuotiōis pſallite
bonis operibus.
Pſallite dn̄o ī mortificatione
carnis in dulcedine charitatiſ
in obſeruātia preceptoruz di-
uine legiſ et in oꝑe v̄tutis que
deſignant̄ ꝑ inſtrumēta hec muſica
lia Jubilate in conſpectu
regis dn̄i modis iā dictis qꝛ atten
tus eſt ad laudationem n̄ram . aureſ
eius delectant̄ cū deuote ei pſallit̄.
moueantur peccatores pecca-
ti amaritudine amari ad fidē ⁊ peni
tentiā orbis terraruz et qui ha
bitant in eo. ad idem
Sancti viri pleni aquis grati
arum in vnitate fidei et chari
tatiſ ꝯgregati cuz exultatione
bene operabuntur ⁊ ſancti viri
maiores virtutibꝰ eminētes ⁊ bene
ſtabiles q̄ ideo dicunt̄ montes ex
ultabunt a ꝯſpectu dn̄i qꝛ ꝯſpi
cient deū remuneratorē ſuū: exulta
bunt dico quoniam venit iudi-
care terram boni eni gaudebunt
iudice veniēte. mali vero ꝯtremiſcēt
Judicabit orbē terrarum in
iuſticia iuſtos remunerādo et ma-
los condemnādo . et populos in
equitate ſingulis dando equa me
ritis.

Pſalmuſ. xcviii. in quo
monet ad laudem et honorem
Chriſti

Dominus Jeſus
chriſtꝰ ⁊ ſi priꝰ humilis in
ter hoīes apparuit. nūc au
tem poſt reſurrectionē ⁊ aſcēſionem
dominiū ⁊ regnuz ſuper omnē
creaturaz obtinuit ⁊ quaſi deri-
dens inimicos ꝓpheta xp̄i dicit: po-
puli nō credētes de iudeis vel de gē
tibus iraſcantur nunc quantūcū-
qz velint quia nō poſſunt nocere ei.
qui ſedet ſuper omnes ange-
licas poteſtates: moueantur
etiaz terreni homines q̄ntūcū
qz velint q̄ q̄ſi ſtultiſſimi moti ſūt cō
tra eū qui regnat ſuꝑ omēs ordines
angelorum.
Dn̄s autē regnauit q̄ ſcz in iu-
dea natus eſt magnus et excel-
ſus eſt ſuper oēs populos
Et q̄m̄ tu es talis Confiteātur

confeſſione laudis nomē tuū magnum dilatatū in omni terra quoniam venerabile eſt vel terribile potētia q̄ punit et ſanctuz. bonitate q̄ pcit vl' ſanctū.i.alios ſanctificās et honor regis iudiciuz diligit.i.diſcretionē:vult enī diſcrete laudari.nō leui volūtate colēdus ē:ſz fixa deliberatiōe ⁊ totis virib⁹

Tu paraſti hominib⁹ vias rectas p̄cepta tua q̄b⁹ ad te dirigētur: nā docuiſti in populo fideli p iacob deſignato iudiciū quo diſcernerēt inter bonū ⁊ malū et iuſticiam vt bonum ꝯgnitū faciāt ⁊ malum deuitent.

Quia vero talia facit in nobis:o vos fideles Exaltate dn̄m deuz adoratiōe latrie q2 de⁹ nr̄ eſt et adorate humanitatē incarnati filii ei⁹: in q̄ maieſtas diuinitatis tanq̄ ſup ſcabellū ſtetit quoniam ſanctū ē omni ſanctitate plenū:omni ſanctitate dignū.in q̄ oīs plenitudo diuinitatis corpaliter.i.veraciter inhabitat. Merito adorate dominū qm̄ Moiſes et Aaron cōputati in ſacerdotib⁹:Samuel inter pphetas ⁊ aliī antiq̄ p2es inuocabant nomē ei⁹ ⁊ pphetarūt ⁊ adorauerunt.vnde ſequitur.

Inuocabant dn̄m hūiliter et deuote et ipſe exaudiebat eos:in columna nubiſ loquebatur ad eos ſicut de Moiſe ⁊ Aaron ē manifeſtū in pluribus locis.

Ideo exaudiebat eos Quia cuſtodiebant teſtimonia ei⁹ q̄ntū ad iudicialia ⁊ cerimonialia q̄ dicūt̄ teſtimonia quedā dei et preceptū.i. p̄cepta moralia que dedit eis per Moyſen:q̄ licet ſint plura.ſunt tn̄ i radice charitatis vnum.

Dn̄e deus virtutuz tu exaudiebas eos in neceſſitatib⁹ eoꝝ ⁊ i iuſtis petitionib⁹ tu ꝓpicius fuiſti eis cōdonādo eis pctā et vlciſcēſ etiam aliq̄n peccata ex eorum arbitrio inuenta.

Exemplo g̊ moyſi ⁊ aaron ⁊ aliorū antiquoꝝ ſanctoꝝ patꝝ q̇ dn̄o ſeruierunt Uos exaltate dominum deū noſtrū laudibus extollēdo et adorate in eccleſia ſancto loco eius extra quē nō eſt loc⁹ orōis quoniam ſanctus eſt domin⁹ deus noſter.

Pſalm⁹.xcix.in quo monet deum alacriter laudare et peccata noſtra hūiliter plangere.

Ubilate deo id eſt.ineffabili q̄dā leticiā laudate omēs inhabitantes terram:et ſeruite domino et hoc nō coacti vel cū aliq̄ triſticia. ſed cū leticia cordis.nō enī placēt deo ſeruitia coacta.vn̄ ſequitur

Introite.i.facite opera digna in ꝯſpectu dei in exultatione

Hoc ideo qm̄ Scitote quoniam domin⁹ ipſe ē deus ipſe fecit noſ non ipi noſ omē enī bonū noſtꝝ ex ipſo ē: non ex nobis.

Nos autē popul⁹ ei⁹ ſum⁹ ⁊ ipſe rex et oues paſcue ei⁹ quas ipſe paſtor reficit ſp̄ualib⁹ bonis ⁊ etiaz cibo corpis ⁊ ſanguinis ſui ⁊ diuio paſtu ſcripture.

Introite ꝯfidēter portas miſericordie eius ſz a ꝯfeſſiōe incipite ad miſericordiā intrare.⁊ cū intraueritis in atria ei⁹.i.in amplitudinem

celeſtis beatitudinis laudate euz
ꝙ talē gloriā vobis p̄parauit.
Laudate dico nomē eius ⁊ noli
te deficere quoniam dulcis ē do
minus quē laudatis ⁊ cito placabi
lis p̄cibus veſtris in eternum mi
ſericordia eiꝰ eſt duratura.ꝑatuſ
eni ſꝑ eſt indulgere peccatoribꝰ ve-
ritas promiſſionū eius ſemꝑ
complebitur.

Pſalmꝰ.C.in quo monet bo
na appetere et mala renuere.

Mſericordiaz
quā modo ꝑatus es facere
penitētibus cantabo tibi
dn̄e.i.laudabo te de hoc vt nullus
deſperet de ſua ſalute et iudicium
cantabo tibi ꝑiter: qđ facturꝰ es in
malo ꝑſiſtentibꝰ vt nullꝰ de miſeri-
cordia dei p̄ſumat ad impunitatē
Et ꝑpter hoc Pſallam.i.in hila
ritate bn̄ opabor et intelligaz qn̄
venieſ ad me vt in me habiteſ vl'
vt de pn̄ti ſeculo nequā me ſuſcipiaſ
ad tuā gloriā:in hoc ſcꝫ qn̄ imma/
culate ꝑ bona opa incedo.
Via autē immaculata eſt Peram
bulabam in innocētia in oibus
opibus meis. in innocētia cordis
mei nō tantū abſtinui manꝰ meas
ne nocerē ꝓximo:ſed etiā volūtatē.
talis innocētia totiꝰ hois ꝑfectio eſt
vnde nihil ſic placet deo ſicut ſimpli
citas ⁊ innocētia in medio domꝰ
mee.i.cordis mei in q̄ q̄ete habito:
Propheta exponēs ꝑtes innocē
tie quaꝝ p̄ma eſt nihil ꝯmune habe
re cū malis ait: Non ꝓponebaz
ante oculoſ meos interiores ali
quam rem iniuſtam vt diligerē
eā aut mihi placeret illā facere.imo
tranſgreſſores diuine legis
odiui.id eſt.a te recedētes dignos
odio iudicaui.
Non adheſit mihi prauū cor:
tortū nō informatū diuine volūtati
malignum declinantem a me
catholice viuēte quātūcunqꝫ eſſꝫ mi
hi ꝓximus.quantūcunqꝫ eſſet mihi
ſuꝑior dignitate cōſtitutus ſi ꝑuer/
tebat ſemitas rectas non appro-
baui illum: Detrahentem ſe
crete ſiue in abſentia ꝓximo ſuo
hunc perſequebar ad puniendū
ſpe correctionis non conſenſu mali-
gnitatis.
Superbi et auari ꝯſortia ſtu/
dioſiſſime declinabam quoni
am non paſcebar nec delecta
bar in ſocietate eorum:ſed
Oculi mei ad fideles terre.i.
ſicut deteſtabar iniquos ita me fide
lium delectabat cōſortiū ambulāſ
ī via immaculata hic mihi mi/
niſtrabat hoꝝ ſolū delectabar ob-
ſequiis qui erāt ab omni errore ⁊ p̄
uitate ſeparati.
Non habitabit ī medio domꝰ
mee qui facit ſuꝑbiam.id eſt.fer
re nō poſſum vt in cōmunionez mee
habitationis reciperē eū quē ſuꝑ ali
os tumor mētis erexerat qui loqui
tur iniqua non fuit acceptꝰ in
conſpectu oculorum meorum
⁊ ideo hos lōge a cōſortio meo ſub-
mouebā Vox xp̄i de fine maloꝝ
In matutino.i.in futuro iudicio
qn̄ vera lux incipiet oriri bonis in-
terficiam omēs qui habitant
terram moriētes impenitentes.et
diſꝑdam de ſocietate ſancto/
rum oēs opantes iniquitatez
ꝑmanētes in volūtate peccandi: et

mittam eos in ignē eternū.

Pſalmus.ci.in quo monet omnes aduertere ſuam miſeriam et petere a deo miſericordiā Ex pſona penitētis

Domine exaudi orationem meaz et clamor meus qz de toto corde pferē accept⁹ ſit coraz te Ne auertas faciem tuam a me penitēte:deſpiciēdo penitētiam meā in quacūqz die tribulor inclina mihi humili aurē clemētie tue In quacunqz die inuocauero te nō differas exaudi re me. Opus eſt dn̄e vt exaudias Quia defecerūt ſicut fumus qui cito et cito diſparet dies mei qz nihil vere vtilitatis attulerunt Item ppter hoc opus eſt quia anime mee vires ab omni hūore deuotionis deſiccate tanq̄ cremium aruerunt.

Percuſſus ſum a malo falciatore ſcz diabolo vt fenum. quod ad ardorem ſolis cito ſiccat̄ aruit cor meum ſterilitate peccati quia oblitus ſuz me reficere contemplatione dei mei qui vite panis eſt.

Propter nimiū gemitū meuz et afflictionē quā ſumpſi p peccatiſ meis ita exiccatus ſum q̄ os meū cuti mee adheſit.

Peccata mea cōſiderās ⁊ dolēs fugi aſpectum hominū Similis factus ſum ſolitario ſicut pellicanus amator ſolitudinis: et factus ſuz quaſi nicticorax inter parietes abſcondit⁹ nō auſus cōparere.

Uigilaui nō potēs dormire p̄ anxietate animi et factus ſum ſicut paſſer ſolitarius tota die.

Dolentē me ſic de peccatis meis et penitentē Irridebant mihi tota die homines mūdani inimici ſalutis mee dicētes quid tantū te maceras:peccata tua nō ſunt ita magna vt ſic te debeas affligere et laudātes me deriſorie aduerſū me conſpirabant detrahēdo mihi

Sed q̄ exprobrarēt mihi inimici mei nō curabam. Quia cinerem ipſam ſcz humilitatē:deiectionem ⁊ irriſionem tanquaz panē ſuauē manducabam reficiebar adeo q̄ poculuz meum.id eſt deſiderium celeſtis patrie pro dilectione ei⁹ cuz lacrimis miſcebam.

Hic aūt fletus inde mihi Quia conſideraui iram indignationis tue quaz merui actualiter peccādo.⁊ timui valde quia eleuans in honorē faciēdo me ad imaginem tuā qua oīa aīalia ſuperamuſ grauius alliſiſti me nihil enī habet hāc peccati miſeriā ⁊ gehenne timorem niſi homo.

Dies mei ſicut vmbra cuz ſumma feſtinatione. euanuerunt:et ego quaſi fenuz pre feruore doloris defeci.

Non ſicut dies mei tui Tu autez domine in eternum pmanes: et memoriale q̄ memor es nr̄i in generatione pn̄ti et p generationē futurā.qz pmiſſionē habemus vite q̄ nūc eſt ⁊ future

Unde Tu exurgens ad regnandum: qui quaſi dormiens diſtuleras: miſereberis populi tui: ſed prius iudee vnde fuerunt

apl'i ⁊ alii ꝑmi credentes qꝛ venit
tempus redemptionis nostre ſm
ꝗ fuerat a ꝓphetis diffinitū.
Miſereberis ſion ſiue iudee primo.
Quoniam placuerunt ſeruis
tuis apl'is edificatoribꝰ eccleſie la
pides.i.fideles de iudea conuer'
ſi vtpute ſolidi firmi ⁊ ſtabiles ī bo'
nis opibus q̇ primi fuerūt in edifica
tione ſpūali eccl'ie poſiti.⁊ illi ſerui:
miſerebūtur terre ſion exhor/
tando ⁊ p̄dicādo ⁊ miracula facien/
do vbi ad p̄dicationē eoꝝ multa mi
lia crediderūt ponētes ad pedeſ apo
ſtoloꝝ p̄cia reꝝ ſuarum.
Hoc aūt nō tm̄ factū eſt in iudea :ſʒ
etiā in gētibus . vn̄ p̄dicātibꝰ apl'is
tuis Timebūt gentes nomen
tuum q̇ priꝰ idola metuebāt ⁊ d̄mo
nioꝝ noīa inuocabāt ⁊ nō ſoluʒ vul/
gares recipiēt fidē tuā:ſʒ etiam re/
geſ et principes ſeculi timebūt
gloriam potētie tue qđ maxīe cō
plebitur añ finē mūdi.
Hoc modo agitur Quia edifica/
bit dominꝰ ſion.ſ.eccleſiā ſuꝑ fū
damentū apl'oꝝ ⁊ ꝓphetaꝝ ⁊ ex du
obus parietibꝰ.ſ.populiſ duobus iu
deoꝝ ⁊ gentiliū.⁊ tandē edificata ſi
on videbitur in gloria ſua cum
omne corpꝰ eiꝰ trāſformauerit ad ſi/
militudinē imaginis glorie eius
Uere edificabit dn̄s ſion .quia Re
ſpexit orationem humiliuʒ ad
implendo petitiones eoruʒ et non
ſpreuit preceſ eorum ſʒ aduētu
ſuo viſitauit mundū qđ ſumme olim
deſiderabatur.
Scribantur hec quia digna ſunt
memoria . vt generationes ſe·
quentes de hoc habeant noti·
ciam vt qđ in ꝓpheti ſ eis eſt repro
miſſum in ſe cognoſcāt eſſe adim ple
tum .qđ ſi factū fuerit et populus
qui regenerabitur fonte baptiſ
matis laudabit dominum
Hec ſcʒ ſcribant ꝗ deus Proſpe
xit de excelſo ſancto ſuo pecca
tores longe poſitos oculis miſericor'
die ſue:qđ fecit quādo viſitauit nos
oriēs ex alto in ſua incarnatione
Proſpexit aūt Ut audiret vt ꝑ
ipſuʒ mediatorē filiū audiret gemi
tus ſanctoꝝ patruʒ qui in inferno
erant compediti:et vt ſolueret
a vinculis peccatoꝝ filioſ mor
tuorum in peccatis.
Ad hoc abſoluit vt ipſi ſoluti An/
nuncient in preſenti eccleſia no:
men domini eius fidem libere cō
fitendo:qđ ante nō audebāt cum in
terficerent et laudes ei debitas
annunciēt in eadē eccleſia.
Ita annunciēt nomen domini Et
faciant populos diſperſos ꝑ
diuerſas ꝑtes orbis conueni/
re in vnitate fidei et morum:
et reges vt ſeruiant domino:
redemptori noſtro.
De his eccleſia gratias agens Re
ſpondit Chriſto non lingua ſed vi
ta aſſentiendo ſue vocationi ⁊ obſe/
quens preceptis eius et ambulans
in via virtutis ſue conſtanter ꝑ
ſiſtendo in bono:verum quia quidā
dicebant eccleſiam cito defecturam
petit ſuper hoc certificari dicens:
paucitatem dierum annuncia
mihi.quia pauci ſunt ſm opinionē
aliquorum
Et quia omne quod finitur exiguʒ
eſt orat vt eternitati adiungat poſt
iſtos exiguos dies dicens:
Ne reuoces me.id eſt.nō deſinā

in iſtis diebus dimidijs ſʒ pſi-
ce eos vſqʒ ad finē ſeculi et poſtea
adiungar annis tuis qui ſunt
eterni.
Bn̄ dico ꝙ anni tui ſunt eterni.
Quoniaʒ tu dn̄e nec initiū habu
iſti nec finē habebis.nō initiū habu
iſti qꝛ in initio terrā fundaſti ꝗ
an̄ terrā fuiſti ſine initio vn̄ eternita
te ꝓcedis oīa et opa manuū tua
rū ſunt celi quia tu eos feciſti
Q̄ꝺ finē nō ſis habitur⁹ patet.qm̄.
Ipſi celi peribunt nō q̄ntuʒ ad
ſubſtantiā ſʒ q̄ntū ad aliam diſpoſi
tionē vel qualitatē tu autem ꝑma
nebis omnino imutabilis omneſ
ſicut veſtimētum veteraſcēt.
a ſtatu in quo ſūt.qꝛ ſm̄ corruptiōeʒ
hominū ipſa elemēta q̄ſi corrūpunt
veluti terra q̄ eſt iā min⁹ fertilis ꝙ
prius ⁊ aer minus ſalubris.
Et ſicut optorium mutabis
eos celoſ ⁊ elemēta.qꝛ manēte eoꝝ
ſubſtātia in q̄litatib⁹ mutabunt tu
aūt idē ipſe es ſp penit⁹ imutabil'
et anni tui non deficient.quia
eterni ſunt.
In q̄ eternitate Filij.i.imitatores
ſeruoꝛuʒ tuoꝛuʒ aploꝝ habita-
bunt tecum p⁹ terminuʒ h⁹ vite.
et opa eoꝛuʒ ſp actu ⁊ ꝯtinue fe-
rentur in te deum nunꝙ ceſſantes
a laude tua.
Pſalm⁹ cii.in quo incita
tur fidelis populuſ ad laudan
dum deum.

Enedic benedicti-
one laudis aīa mea dn̄o
et oīa que intra me
ſunt.ſ.intellect⁹:volūtas:ceterequ
potentie ⁊ vireſ:nulla diſcrepet.bn̄
dicite nomini ſancto eius quia
corde totiſqʒ aīe virib⁹ laudandus
eſt deus.
Et qꝛ hoc maxime faciendū ē iteruʒ
repeto Benedic anima mea do
mino ⁊ vt ſp bn̄dicas noli obliui
ſci beneficia ſua q̄ innūera ſunt.
Itē bn̄dic aīa mea dn̄o qꝛ ipſe eſt.
Qui ꝓpiciatur omnibus ini-
quitatibus tuis eas remittendo.
Itē qꝛ ipſe eſt qui ſanat omnes
infirmitates tuas.nūc fouendo
blādis:nūc ſecādo aſperis.omnipo-
tenti eni medico null⁹ inſanabil' lan-
guoꝛ occurrit.
Ceteꝝ bn̄dic aīa mea dn̄o qꝛ ipſe ē.
Qui redemit ꝑ ꝑciū ſanguinis fi
lij ſui animaʒ tuam de interitu
ꝑpetue damnationiſ:bn̄dic iteꝝ do-
mino quia ipſe eſt.qui te iuſtum
ſua miſericoꝛdia et in ſuis mi
ſerationibuſ coꝛonabit coꝛona
gloꝛie in eternum.
Preterea benedic anima mea dn̄o.
Qui replet in bonis deſideri
um tuum et ſolus ipſe q̄ fons om-
niuʒ bonoꝝ eſt replere poteſt: quod
tunc facit cū ſanctos ſuos trāſire fa
cit de hoc ſeculo ad domū beatitudi
nis ſue vbi ſancti omnib⁹ bonis re-
plebunt et renouabitur vt aqui
le iuuentus tua in reſurrectione
in qua ſancti in etate iuuenili reſur-
gent mutati ꝺ coꝛruptione in icoꝛru
ptionem.
Ampli⁹ bn̄dic aīa mea dn̄o qm̄ ipſe
eſt Faciēs miſericoꝛdias ē etiā
faciēſ iudiciū.i.vindictā omnib⁹
iniuriam patientib⁹ vt oppſſis
impius erigat paupes ſuos.
Propheta narratur⁹ miſericoꝛdias
quas de⁹ fecit patrib⁹ antiq̄s inq̄t

Notas fecit moiſi precepta le
lis que ſunt vie veniēdi ad ſa
lutem et mandata ſue volun/
tatis expreſſiua : p moiſen nota
fecit filijs iſrael.
Et ipſe eſt Miſerator actu exhi/
bēs nobis multa bñficia ſine meri/
to nr̄o ⁊ idē dñs eſt miſericors i
natura ſua longanimis. q2 expe/
ctat nos diu ad penitētiā ⁊ ipſe idez
eſt de9 multuz miſericors q2 q̄ti
diana ⁊ innumerabilia cōdonat nob
pctā. cito eni flectit ad miſericordiā
Unde Non in ppetuum ira/
ſcetur electis ſuis. nec in eter/
num comminabitur illis. ſed fi:
naliter placabit: in pñti tñ percutiet
ex amore ad emendationē
Bñ dixi q eſt multū miſericors qm̄
Non ſecundū peccata noſtra
fecit nobis. qm̄ nos merebamur
irā ⁊ mortē eternā. ⁊ ipe vſus ſūma
clemētia dedit nobis omniū pctōruz
remiſſionē nec ſecunduz iniqui/
tates noſtras retribuit nobis
maiora eni flagella merebamur
Bñ dixi q nō ſm iniq̄tates noſtras
retribuit nobis Quoniaz ſecun
dum magnaz menſuraz miſe
ricordie ſue corroborauit mi/
ſericordiam ſuaz ſup timētes
ſe q2 eos iugiter ptegit et ꝯfirmat
Quantuz diſtat lux a tenebris
longe fecit a nobis iniquita/
tes noſtras liberādo nos a malo
culpe. Bene dixi q miſert9 eſt
dñs nobis timētib9 ſe. qm̄ Sicut
pater aliq̄ñ blāde conſolatur fi/
lios aliq̄ñ voto pie correctiōis fla:
gellat miſerēdo illi9 vt meliorez red
dat ita dñs miſeretur ſuis ideo
quidē miſeret quoniam ipſe co-
gnouit fragilitatem noſtram.
Unñ ſequit Recordat9 eſt quo
niaz puluis ſum9 q̄ntū ad corp9
homo eſt ſicut fenuz ad modicū
tps virēs vita ei9 ⁊ fortitudo ⁊ ſplē
dor ei9 tanq̄ flos agri ſic leuiter
efflorebit. id eſt. marceſcet.
Et h vere Quoniaz ſpirit9 ratio
nalis q̄ in hoie eſt. ptranſibit ab
eo et non ſubſiſtet hō q2 diſſolu
ta ꝯiunctiōe aīe cū corpe nō ē homo
et ampli9 in hac vita non viui
ficabit hoc corpus mortale. ni
ſi diuina virtute opante.
Miſericordia domini ab eter
no pmiſſa et vſq3 in eternum.
pmāſura ſup timētes euz timore
filialis reuerentie
Et iuſticia illi9 retribuēs merce
dem opibus bonis his qui ſer/
uant precepta eius corde retinē
do ⁊ ope cōplendo
Et memores ſunt mandato/
rum eius nō ad audiēdū tm̄ ſ3 ad
faciendum ea nō eni auditores le
gis tm̄ iuſtificabunt apud deū ſ3 fa/
ctores Et memores eſſe debem9
mandatoꝝ ei9. q2 Domin9 in ce/
lo parauit ſedez ſuam iudicia
riam et de oib9 iudicabit. ⁊ ne im/
potentē iudicē putes ſeq̄t regnum
id eſt. poteſtas ipſi9 omnibus do
minabitur null9 eni reſiſtere pote
rit ei9 impio Et qm̄ de9 tā vniuer
ſalis eſt dñs ppha monet etiā alias
creaturas ad laudādū deū dicēs:
Bñdicite huic dño oēs angeli
eius potentes virtute: adim/
plentes mandatuz illi9 paratiſ/
ſimi ⁊ volūtarii ad exequendum
vocem preceptoruz ei9 ilico quo
fuerit locutus.

Benedicite dño omnes ordi-
nes angelorũ vos dico miniſtri
eius qui facitis voluntatẽ ei⁹
Benedicite dño omnia opa
eius celeſtia ⁊ terreſtria . in toto
mũdo in quo dñatur .i. date mi-
hi materiã bñdicẽdi dño qm̃ oẽs cre
ature laudãt dñm tu anima mea
benedic illi.

Pſalmus .ciii. in quo mo
net ad laudem dei.

enedic anima
mea dñm ꝑ tãtis bñficiis
et muneribꝫ grãꝝ ei⁹: ⁊ ꝯuer
ſus ꝓpha ad deũ ait: o dñe deus.
bene debet aĩa mea te bñdicere. qm̃
magnificat⁹ es magn⁹ nature no
bilitate. magn⁹ poteſtate. magn⁹ ſa
pientia. magn⁹ miſericordia . et hoc
vehemẽter .i. incõprehẽſibiliter q̃
re maior es omni laude.

Bene magnificat⁹ es Qui habeſ
angelos et homines ſanctos
decore eterno ſplendidos et
luminoſos te inceſſanter lau
dantes et lux vndiqꝫ tibi eſt.
q̇ habitas lucem immarceſſibilẽ
Merito magnificat⁹ es qm̃ magni
tudo potẽtie tue relucet in omnibus
creaturis: tu es q̇ Celum q̃ſi ten-
toriũ ſup emiſperiũ nr̃m extendis
ſine labore ac ſi quis extenderet
pellem: tu es qui tegis ſuperi
ora eius ſcꝫ celũ ſidereũ aq̃s ſcꝫ ce
lo criſtallino quod ꝓpter dyaphanei
tatem aqueũ nominaſ.

Tu es qui viſibiliter aſcẽdẽs i celũ
Poſuiſti nubem aſcenſuꝫ tu-
um: qui ſuperas omnem velo
citatem ventorũ q̇ vbiqꝫ es pñs
Tu qui es Spirituales ſub-
ſtantias facis nuncios tuos:
et miniſtros tuos plenos di-
lectione dei vt etiã alios vrãt
et accendãt ad dilectionẽ ſui creato
ris accẽſos ⁊ efficaces ad executio-
nem tue voluntatis.

Tu es Qui fundaſti terram
ita ſtabilem et firmam q̧ non
inclinabitur in ſeculum ſecu-
li. terra enĩ in eternũ ſtat:
Mare occeanum quaſi veſti-
mentum circumdat terram vn
diqꝫ excepta vna pte q̃ diſcooperta
remãſit ꝓpter vitã hominũ ⁊ aĩaliũ
terreſtriũ ſuper montes ſtabũt
aque pluuiales q̃ generãſ ex nubib⁹
Ad beneplacitum tue volun-
tatis mouebunt ſe aque flatu
vẽtoꝝ a te ꝯcitatoꝝ de loco ad locũ
et a clangore tonitruorum et
fulguruꝫ que generantur ĩ nu
bib⁹ ad modũ formidantis ſe
habebunt q̧ꝛ p terribiles ventos
deſiccantur.
Quib⁹ aq̃s fugiẽtibus ſiue motis.
Aſcẽdũt .i. apparẽt alti montes
et deſcendunt .i. apparẽt campi
in hũili loco ſꝫ nõ oẽs in eadẽ altitu
dine vel in eadẽ hũilitate: ſꝫ ſecun-
dum q̧ diſpoſuiſti eis.
Terminuꝫ poſuiſti aq̃s maris
occeani . nec ꝯuertẽtur operire
terraꝫ ſicut fecerũt tpe diluuii qđ
totum mundũ occupauit
Qui emittis fontes in ꝯualli-
bus q̧ꝛ de mõtib⁹ fluũt aq̃ i valles.
et aque fluẽtes ptranſibunt de
loco ad locũ inter mediuꝫ monti
um ad ſuſtẽtatõꝫ viuẽtiũ. vñ ſeq̇tur
Potabunt omnes beſtie agri
et reficiẽtur onagri in ſiti ſua
Super ea que dicta ſũt mõteſ

⁊ valles ⁊ fontes volucres i aere
volantes habitabunt:et de me-
dio foraminũ petraruz dabunt
voces cantando.

Tu es Rigans montes de nu/
bibus pluuioſis generans ſuper
mõtes et de effectu pluuiarum
que ſũt opa tua fecundabitur
terra.

Producens fenum iumentis.
vnde ipſa nutriant̃ et herbam vt
ſeruiant hominibꝰ que ꝑpter h̃
facta ſunt.vnde ſeq̇tur:

Suſtentas aũt iuméta Ut educas
frumentum et talia de terra ad
ſuſtentatioñe hũane vite et vinuz
letificet cor hominis.

Tu es etiã Producens oleum
ad condimentum ciborum na-
tura eni olei eſt vt multũ foueat car
nem et reddat hilarez:et panis
cor homĩs ꝯfirmet ſiue roboret.

Et ex pluuia Humectabuntur
arbores campi ad eoꝝ nutrimen
tuz ⁊ fructificatioñe et cedri liba
ni quas plantauit dominꝰ illic
id eſt.in cedris paſſeres animalia
minuta nidificabunt.

Herodij qui rex paſſeruz dici
tur nidus eſt in cedris: mon/
tes excelſi ſunt refugium cer-
uis:et cauernoſa loca refugi-
um erinacijs que animalia parua
ſpinoſa eſſe dicunt̃

Poſuiſti lunaz vt diſtinguat
et variet tpa et ſol ⁊ ſic d̃t mina
te tendit ad occaſum ac ſi ha-
beret cognitionẽ

Poſuiſti tenebras in emiſperio
nr̃o p occaſuz ſol' et facta eſt nox
in ipſa ptranſibunt . de loco ad
locũ oẽs beſtie ſilue illud eni tps
eſt diuia diſpoſitiõe idoneũ in q̊ be-
ſtie querãt ſibi victũ.vñ ſeq̇tur:

Catuli leonum ptrãſibũt fame
lici et leones ipſi ⁊ alie beſtie vt
rapiant et querant eſcaz ſibi.

Qui Capta preda et orto ſo-
le reuertũtur ad cubicula ſua.

Orto ſole ⁊ iã beſtiis collocatis.
Exibit homo ad opus ſuuz et
ad operationẽ ſuaz cõtinuandã
vſq3 ad veſperam.

Cũ oibus iſtis inſpectis admirabil'
occurrat altitudo diuie potẽtie ⁊ in-
cõprehenſibil' altitudo diuie ꝓuidẽ-
tie ꝓpheta ⁊ ſecũ q̇libet fidelis admi
ratiue dicit:Ualde magnificata
ſunt opa tua dñe excedũt hũanũ
ſenſũ omĩa in ſapientia feciſti
impleta eſt terra hoibꝰ ⁊ aĩalibꝰ
⁊ cetera que ſunt creature tue.

Nõ ſolũ celũ ⁊ terrã tua ꝓuidẽtia
regis.ſ3 etiã Hoc mare magnuz
et ſpacioſuz manibꝰ nauigãtiũ.
in q̊ ſimul poſſũt nauigare mlr̃i illic
id eſt.in h̃ mari reptilia piſces di-
uerſaꝝ maneriеꝝ ⁊ naturaꝝ quo-
rum non ẽ numerꝰ certus apud
aliquẽ hoiem

In quo mari piſces Parui et ma
gni monſtra maxima vt cete
grandia diſcurrũt.⁊ q̃uis tot ⁊ tã
mag̃ mõſtra ſint i mari.tñ illic na-
ues tranſibunt illeſe q̃ de vna
terra ad aliã neceſſaria deportãt

Inter hec aĩalia ẽ etiã i mari cetꝰ
grãdiſſimꝰ piſcis Draco dictꝰ q̇ de
uorat alios piſces q̇ lic3 ſit magnꝰ ⁊
fortis piſcis.facilit̃ tñ illudit̃ ⁊ occi
dit quẽ formaſti ad illudenduz
ei nõ ſic intelligas ꝙ ly ad illudẽdũ
ſumatur finaliter .ſ. ad hunc finem
ſit formatus.ſed tenet̃ ꝯſecutiue,q3

illuſio ſeqtur cōdicionē ei⁹. vnde cū
ille piſciſ velit deuorare alios piſceſ
illi piſces naturali inſtinctu fugiunt
ad ripam vbi cet⁹ natare nō poteſt
ꝓpter aque puitatē. et ideo cet⁹ eos
inſequēs impingit ſe ad terrā et ibi
a piſcatoribus occidit. et ſic illuſus
ſua ſpe fruſtratur Omnia tamē ani
malia viuentia in terra et in aquis:
a te expectant vt des illiſ eſcā
in tempore oportuno ſm cōdicio
nem cui⁹libet ſpeciei naturalē.
Que aīmalia dante te colligēt:
aperiente te manum tuam. p
diffuſionē tue bonitatis in effectib⁹
oīa implebuntur bono con/
uenienti ſue nature.
Auertente autem te faciē tu/
am denegādo ꝑdictā diffuſionē bo
nitatis tue turbabuntur ex defe/
ctu nutrimēti auferes ſpiritum
eorum et deficient a vita et in
materiā vnde ſunt formata.
que ꝓ magna parte eſt terra
reuertentur.
Emittes tue voluntatis effe
ctum et de nouo formabūtur.
in eadē ſpecie ſm curſum nature et
renouabis faciem terre. ſicut
patet in eſtate in q̄ terra renouatur
herbis: florib⁹ ⁊ fructibus q̄bus pri
uata fuerat in hyeme.
Enumeratis diuinis opibus ꝓphe/
ta inquit Impendatur domino
laus ⁊ honor debitus. nō ad temp⁹
ſed in eternum letabitur domi
nus in creaturis ſuis ad ſuam
gloriam ordinatis
Qui viſitat homines habitan
tes in terra minoris ſtatus et fa/
ciet eos tremere ō peccatis: me
lius eſt eni tremor humilitatis q̄ cō
fidentia ſupbie. qui tangit ꝯmina
tione vel aliquo flagello ꝑſecutiōis
montes. i. potētes q̄ prius erāt ſu
perbi iactantes ſe fumigant lacri
moſa ꝯpunctiōe pctā ſua plorātes
Quia hec ꝑdicta fecit dn̄s. ⁊ ido
his inſpectis Laudabo dominū
q̄diu viuam hic ⁊ in futura vita.
pſallam deo meo q̄diu ſum.
Iocundū gratū. acceptū ſit illi
ſcʒ deo eloquium laudis mee ego
vero delectabor ī diuinis ꝯſo
lationibus n̄ in terrenis.
Deficiant peccatoreſ iniq̄ obſtina
ti in malo ita vt non ſint iniq̄ ſi
cut prius ſʒ iuſti ꝓ oībus his bn̄fici
is dei bn̄dic anima mea dn̄o

Pſalm⁹. ciiii. in quo mo
net ad laudem dei.

audate domi
num ꝓ beneficiiſ ab eo ob
tentiſ et inuocate nomē
eius ꝓ obtinēdis q2 gratitudo de ꝑ
teritis beneficiis eſt optima diſpoſi
tio ꝓ futuris impetrādis annunci
ate inter gentes opera pote/
ſtatis ſue ⁊ bonitatiſ declaratiua
ſicut enim ō vr̄a ſalute ſolliciti eſtis
ſic ⁊ de alioꝝ ſalute
Cantate ei ore ⁊ corde laudando
pſallite illi bona opatiōe narra/
te aliis ꝑdicādo omīa mirabilia
ei⁹ vobis nota vl' aliq̄ de oībus. q2
nullus poteſt omnia narrare.
Facite bona opa ī q̄b⁹ merito Lau
demini ⁊ h in nomine ſancto
ei⁹ ad ei⁹ gl'aʒ bona vr̄a dirigēdo q̄
dedit velle ⁊ poſſe: ꝗuis caro mole/
ſtiis affligat: mēs tn̄ letetur cor q̄
rentiū dn̄ʒ i ſpe p̄rie celeſtis vt cū
hilaritate ⁊ iocūditate diuia pficiāt

Querite dn̄m ex ſtudio et in
tenta mēte bona oꝑando: ⁊ illumine
mini in agēdis et confortamini.
in charitate xp̄i vt bona oꝑa incho‑
ata perficere poſſitis querite pre‑
ſentiam eius non ad horam : ſed
ſemper vt hic habeatis eiꝰ cogni
tionem verā ⁊ in futuro clare eiꝰ fa‑
ciem intueamini.
Quia ad querendū deū maxime diſ‑
ponit memoria fidei antiquorū pa
trum ⁊ operꝝ que deus fecit illis ait
Mementote mirabilium eiuſ
que fecit filiis iſrael educēdo eos
de egipto et ſigna que patrata ſūt
in egipto et precepta oris eius.
Dico memētote horꝝ vos q̇ eſtis
Semen.i.imitatores fidei abrae
ſerui dei vt ſicut Abraā cuius ſe
men eſtis deū ſpecialiter queſiuit et
ei ī fide ſeruiuit ita ⁊ vos facere de
betis: vos dico etiā filij iacob ele
cti eius quē ſi imitamini luctando
cōtra vicia ⁊ cōtra carnem inter ele
ctos dei cōnumerabimini.
Et ne putes filios abrae tm̄ eſſe in
vna gēte ſm̄ carnē ait : Ipſe dn̄s
deus noſter ī vniuerſa terra.
habet iudicia ſua in vniuerſa ter‑
ra ſunt Jacob et Iſrael.i.fideles q̇‑
bus iudicia ſua manifeſtat ſ; nō alii
genti ꝙ̄ chriſtiane.
Mementote dico dei.quia ipſe
Memor fuit implēdo promiſſa te
ſtamenti ſui noui duraturi ī eter‑
num in quo ꝓmittiꝛ hereditas eter‑
na verbi ſui etiam memor fuit.
quod mandauit in omnes ge‑
nerationes credēteſ in eū.hoc eſt
verbū fidei verbū euāgelii qḋ extē‑
ditur in omēſ generationes pro quo
ſeruato redditꝛ ꝓmiſſum eternū qḋ
ꝑ teſtamentū an̄ ſignificauit qḋ nō
mandauit ſ; ꝓmiſit.ꝓmiſſum eſt qḋ
accipe debemꝰ.mandatū qḋ hoc fa‑
cere debemꝰ.hoc eſt fides vt iuſtus
ex fide viuat ⁊ huic fidei promittiꝛ
hereditas.
Memor fuit verbi Quod diſpo‑
ſuit ad abraam cū ei dixit per me
metipſū iuraui qꝛ feciſti rem hanc
et cetera.ſequiꝛ: benedicā tibi ⁊ ce‑
tera et iuramenti ſui ad iſaac.
cū ait ad abraā in iſaac vocabitur ti
bi ſemen.
Et ſtatuit illud verbū fidei ḋ cul
tu vnius dei iacob in preceptū
ad faciēdū ⁊ obſeruandū et iſrael.
qḋ idē eſt qḋ iacob eiuſdē ꝑ̄cepti ad‑
impleti mercedē que fidelibus eter
na et incommutabilis erit
Dicens tibi dabo terram cha
naan figura eterne hereditatis
que terra ꝓmiſſionis funiculo di‑
ſtribuēda erat ī diuerſas ꝑtes
Hanc terrā chanaā ꝓmiſit Cum
illi quibuſ ꝓmiſit eſſent numero
breui: ⁊ ita breui ꝙ pauciſſimi.
qꝛ abraā iſaac ⁊ iacob tm̄ erāt quo‑
rum merito ꝓmitterēꝛ ⁊ erāt cū hoc
aduene nō ciues terre ꝓmiſſiōis.vn̄
quaſi extranei ibi habitabāt
Et pertranſierunt de gente ī
gentem alterā: vn̄ abraā exiuit de
terra chaldeorꝝ ⁊ venit in meſopota
miam ⁊ deinde in terrā ꝓmiſſionis.
et de regno ad populū alterū
venit ī egiptū.ſilr̄ iſaac ḋ terra cha
naan ꝑegrinatus eſt.
Qui ꝑtranſeundo tot varias gētes
durare potuerunt.quia dominus
Non permiſit hominē nocе
re eis notabili nocumēto et corri
puit pro eis reges qui volebant

nocere ſicut pharaonē q̄ abſtulerat abꝛahe ſarā et abimelech qui abſtu lerat yſaac rebeccam.
Dicēs Nolite tangere chꝛiſtos meos id ē vnctos mea gr̄a et in ꝓphetis meis cuiuſmodi erāt abꝛahaz yſaac ⁊ iacob nolite maligne agere. Narrans ꝓpheta quō factū ſit ꝙ p̄dicti ſācti pr̄es ꝑtranſiuerūt de gente in gentē ⁊ cetera ait.
Et vocauit .i. iuſſit ut famis eſſet ſupꝛa terraz ꝑ quā famē omne ſuſtentamentum panis ꝑ magna pte ꝯtriuit et ꝑ hoc coacti ſunt in egiptū ire et ita ad aliā gētē tranſire et p̄ceſſit eos ioſeph.
Unde ſequit̄. Miſit ante eos iacob et filios eius virum ioſeph in egiptū qui in ſeruiciuz vendit⁹ eſt a fratribus ſuis.
Humiliauerunt egiptii in ꝯpedibus pedes eius ad accuſatōez dn̄e ſue et dolor de infamia timoꝛ de moꝛte ꝑtranſiuit animaz ei⁹ donec veniret interp̄tatō ſomnii pharaonis q̄ fuit verbum eius ſicut dicentis et dn̄i ſicut inſpirantis vn̄ ſequit̄. Eloquium domini .i. ſpūs reuelās miſteria igniuit euz viuaciter excitauit vt futura dicerꝫ ⁊ q̄a ſomnia ita expoſuit miſit rex pharao et ſoluit eum de vinculis q̄b⁹ tenebat̄ pꝛinceps ip̄e populoꝝ egipti dimiſit eum ex toto liberū. Cognoſcēs aūt pharao ꝑ interp̄tatōez ſomnii ſui ꝙ ioſeph haberet ſpm̄ dei Conſtituit euz dominum domus ſue et pꝛincipem omnis poſſeſſionis ſue Nō tm̄ vt haberet curam tpaliū ſꝫ Et erudiret pꝛincipes eius ſicut ſemetipſum de diuinis quoꝝ illi noticiā nō habebant. et ſenes ei⁹ pꝛudenciaz doceret. de his que dei erāt
Intrauit iſrael. cuꝫ filiis et familiis eoꝝ et hoc ad mandatū ioſeph ibi regnātis vt poſſint ibi viuere tēpoꝛe famis. et iacob accola fuit in egipto que dicit̄ terꝛa cham filius noe pꝛius habitauit
Et ibi auxit domin⁹ populuꝫ ſuum vehementer. qm̄ ex ſeptuagita hominib⁹ ſexcētamilia armatoꝝ eduxit. et firmauit eum ſuꝑ inimicos eius. quia tp̄e moiſi inuitis egipciis eduxit eos deus ⁊ illos multis modis afflixit.
Propheta narꝛatur⁹ que facta ſūt in egipto dicit. Conuerti permiſit deus coꝛ egiptioꝝ ut odirent. ꝑ inuidiaꝫ. populum iſrael et dolum facerent in ſeruos eius. laborib⁹ aggrauādo vt luti ⁊ lateris opibus oppreſſi minuerentur ſerui dei: Ad quoꝝ liberationem elegit deus miniſtros de quib⁹ ait.
Miſit moiſen ſeruum ſuum. ad liberandū eos ad pharaonem et aſſociauit ei. aaron quem elegit ad hoc miniſteriū.
Et poſuit in eis. ſcꝫ moiſe et aaron legatis ſuis. virtutem faciēdi miracula minoꝛa et maioꝛa. in terra egipti. ad verba moiſi et aaron que ſequunt̄
Miſit tenebꝛas. palpabiles. et obſcurauit tempus. ut null⁹ cognoſceret aliuꝫ. et non exacerbauit omnes ſermones ſuos. qꝛ cū pharao penitenciā ꝑmittebat deus remouebat plagam ⁊ ſic dulcoꝛabat ſermones ſuos licet ſciret eos futuros obſtinatos et duriſſimos

Conuertit aquas ĩ ſangui/
nem.et occidit piſces eorum.
Impleuit terram eoruz ranis
nõ mõ in locis exterioribꝰ et cõmu
nibus ſed in ſecretis cubilibus
pharaonis et principum eius.
Dixit et venit cinomia ſcz mu/
ſca canina et cinphes q̃ intrabãt
eis in oculos et hoc nõ in paucis lo
cis ſed in omnibus finibꝰ eorũ
Poſuit pluuias eoruz cũ gran
dine et ignez comburentez ſcili
cet fulmia in terra ipſorum
Et percuſſit grandine et fulmi
bus vineas et ficulneas eoruz
et contriuit lignum finium eo
rum.ſ.arbores fructuoſas
Dixit id eſt voluit et venit locu
ſta et brucus fetꝰ eiꝰ cuius non
erat numerꝰ. Et comedit locu
ſta et brucꝰ comedit omnem her-
bam in terra eoruz et comedit
omnez fructum terre eoruz
Et percuſſit omne primoge-
nituz tã hominũ ꝙ animalium in
terra eoruz et primicias omni
um frugiz Propheta expo-
nens bñficia collata populo iſrl' ait
Et eduxit filios iſrael cum ar
gento et auro quia vaſa aurea et
argentea: que ab egiptiis mutua/
uerãt p̃cepto domini deportarũt et
non erat in tribubꝰ eorũ infir
mus quod valde mirabile fuit ꝙ i
tanta multitudine nullꝰ infirmaret̃
et tũc ſcz poſt ſubmerſionẽ exercitꝰ
pharaonis Letata eſt egiptꝰ
id eſt illi q̃ remanſerãt quia inde iu
dei ꝓfecti erant et hoc quia timor
eoruz incubuit ſuper egiptioſ
ne redirent iudei et reliq̃s egipti
cõſũmerent. Narrat beneficia data
illis poſtꝙ eduxit eos deꝰ i deſerto.
Expandit nubez in protectio
nez eoruz ne vrerent̃ ab ardore ſo
lis et ignez ut luceret eis cõtra
tenebras per noctem.
Petierunt carnes et venit co
turnix in maxima multitudine et
manna deſcendente de celo ae
reo ſaturauit eos
Diſrupit petram et fluxerũt
aque.abierũt in deſerto larga
fluenta que ſequebant̃ eos per de
ſertum Hec beneficia nõ fe
cit eis deꝰ ꝓ meritis eorum quia po
pulꝰ rebellis fuit et murmurãs con
tra dñm.ſed Quoniam memor
fuit promiſſionis quam fece/
rat abrae fideli ſeruo ſuo dicẽs
tibi dabo terraz hãc et i ſemine tuo
benedicent̃ omnes gentes.
Et eduxit poſt mortẽ moiſi de de
ſerto populũ ſuum ſub ducatu io
ſue i terraz ꝓmiſſionis in exulta-
tione et electoſ ſuos in leticia
quia murmuratoreſ dñi furore per
cuſſi interierũt Et dedit illis
regiones gentium vbi habita/
bãt gẽtiles ciuitates caſtra et poſ
ſeſſiones laboribus aliorũ ac/
quiſitas poſſederunt.
Et hec beneficia fecit eis deus nõ
vt luxu defluant vel ꝑuerſa ſecuri
tate torpeſcant. Sed
Ut iuſte viuant ſecũduz man
data eius et legis miſteria di/
ligenter intelligant.
Pſalmus.cv.in quo mo
net ad geminam ꝯfeſſionem
ſcz laudis et peccatorum
Onfitemini
domino cõfeſſiõe lau/

dis quoniam bonꝰ et ſolus naſa bonꝰ.ſolus ꝑfectus.nõ ſolũ in ſe bonus eſt ſed diffuſione bonitatis ſue ſuꝑ oĩes creaturas : vel ꝯfitemini dño peccata vr̃a vt ꝯſequami veniã quoniaꝫ bonꝰ id eſt miſericors et facilis ad indulgendũ quoniaꝫ in ſeculũ ſcꝫ pñs tm̃ miſericordia eius niſi enĩ hic cõuerſi fueritis in futuro miſericordiã non inuenietis.

Sed Quis loquetur ad plenum oꝑa que potenter operatur et narrabit omnes laudes eius nullus vtiqꝫ: q̃a cũ ſit infinite bonitatis ſuꝑ omnem laudem eſt.

Et ſi nullꝰ ſufficiat enarrare laudeſ eius. Beati tamẽ hic beatitudine ſpei et in futuro beatitudine rei qui habent diſcretionẽ quid ſit bonũ et quid malũ et habita diſcretione faciũt executioneꝫ bonorũ operũ omni tempore.

Memento noſtri dñe in beneplacito tuo id eſt in filio quẽ ex ſolo bñplacito tuo nõ ex hoim meritis ad redemptõeꝫ miſiſti : et ut hoc ſit viſita nos per filiũ tuũ inquo ſaluemur ſaluatione eterna.

Uiſita dico. Ut videamꝰ te facie ad faciem ꝑ bonitatem gr̃e quã p̃ſtas electis tuis viſita nos ut delectemur ĩ leticia electorũ tuorũ q̃ ẽ tuipẽ ſũmũ et veꝝ ⁊ incõmutabile et beatificũ bonũ ut laucleris a nobis cum cetera hereditate tua. Peto ꝙ viſites nos qm̃ opus eſt. Peccauimꝰ enim ut patres noſtri eoꝝ peccata imitantes iniuſte egimus ꝯtra,primũ iniquitateꝫ fecimꝰ peccando ꝯtra deũ Patres noſtri in egipto non ĩtellexerũt mirabilia tua que ꝓ eis feceras ĩ egipto non fuerũt memores miſericordie tue facte eis in liberatõne eorum a ſuitute pharaonis.

Non fuerunt dico memores, imo Irritauerũt in moiſe deũ aſcendentes de egipto verſus mare rubrũ diffiſi d̃ poteſtate ſua.

Non obſtãte aũt eoꝝ murmuratõe et diffidentia. Saluauit eos ab inſeq̃ntibus egiptiis non ꝓpter merita eoꝝ ſed ꝓpter nomen ſuũꝫ ampliandũ ⁊ gl̃ificandũ ut notam faceret potentiaꝫ ſuam.

Saluauit aũt ſic.quia Increpuit ſiue increpauit mare rubrũ nõ voce ſed ope et p̃cepto et exſiccatũ eſt:et deduxit filios iſrahel in illa ꝓfunditate maris ſicut in deſerto.i.in loco plano et ſicco Et ſaluauit eos de poteſtate egiptiorũ ꝑſequentiũ eos et redemit eos de captiuitate pharaonis. Et operuit aqua pharaonẽ ⁊ egiptios tribulãtes eos et vnus ex eis non remanſit qui non ſubmergereſ

Quibꝰ miracul' viſis Crediderũt verbũ dñi et moiſi et laudauerũt laudem eius dicẽtes illud cãtemꝰ domino glorioſe enim ⁊ cetera.

Cito fecerũt parũ ſteterũt in laude eius obliti ſunt operũ eius quibꝰ eis ꝓuiderat in ꝑiculis maioribus et non exſpectauerũt pacienter tempꝰ q̊ deus diſpoſuerat eis ſubuenire ſcõm ꝯſiliũ volũtatis ſue ſed p̃uenerũt murmurando ſine rõne Et ꝯcupierũt nõ ſolũ naturalẽ cibũ ut panẽ et aquã ſꝫ ꝯcupiſcentias id eſt delicatos cibos in deſerto et temptauerũt

deūz in deſerto in quo erat pe nuria aque dubitantes de poten tia ſua. Et licet deū ſic tem ptarent. Dedit eis petitiones eorum et hoc vſqz ad plenitudinez miſit enim ſaturitatez in ani mas eorum

Et nihilominꝰ nō ceſſauerunt a ma lo. nā honore ambientis dignitatis ſacerdotalis Irritauerūt moiſē in caſtris et aaron ꝯſecratuz deo chore et ſibi adherentes inui dentes ꝙ aaron et filii eius ſoli ha buerunt ſacerdotium

Propter quā irritatōnez Aperta eſt terra et deglutiuit dathan et abiron cum ſua familia et ſuper omnes ſe clauſit Et ex arſit ignis in congregatione conſentiente iſtis pdictis de thuri bulis eoꝝ et in tm̄ ꝙ flāma com buſſit peccatores ſcz quinquagi taducentos q̄ offerebāt incenſū illi cite vendicantes ſibi ſacerdotiū aa ron. Propheta deſcribens pec catū adoratōnis vituli ait Et fece runt vitulū in oreb et abſentiaz moiſi qui aſcenderat in montem ad dn̄m nō tolerantes adorauerunt ſculptile vel conflatile

Et ſic faciendo Mutauerunt gloriam ſuam id eſt deū qui erat gloria eoꝝ in ſimilitudinem vi tuli comedentis fenū id eſt glo riā et honorez debitū deo attribue rūt nō vero vitulo ſed ſimulacro vi tuli Et ſic obliti ſūt deū qui ſaluauit eos ab egipciis qui fe cit magnalia in egipto egipti os flagellādo multipliciter terribi lia in terra cham id eſt in eadem egipto terribilia in mari rubro pharaonē et exercitū eiꝰ ſubmergē do et mare diuidendo.

Et ꝓpter iſta peccata dixit dn̄ mīnā do ut diſperderet eos qa digni erāt omnes pire. et diſpdidiſſet ſi n̄ moiſes electus eiꝰ ſtetiſſet in contradictione ſuis oratōnibus impediendo ne diſperderet eos

Stetit ergo moyſes in cōfractōne Ut auerteret iram eiꝰ ne diſp deret eos et nō tm̄ pdicta mala fe cerūt ſed etiā terraz ꝓmiſſionis de ſiderabilem fluētē lac et mel quā dn̄s eis promiſerat pro nihilo ha buerūt Et hoc ideo. quia Non crediderunt verbo eiꝰ q̄ ꝓmiſerat eos introducere in terraz illā quia reuerſis exploratoribꝰ ſuis cū nūciarent terrā illaz bonā eſſe ho mines tn̄ terre illius tales eſſe quoꝝ vnus centuz iudeos poſſet occidere timuerūt et murmurauerunt in tabernaculis ſuis dicentes. que ramꝰ nobis ducem et reuertamur in egiptuz meliꝰ em̄ eſſet nobis adhuc eſſe in ſeruitute q̄ in pugna iſtoꝝ p ire et non exaudiuerūt vocem domini quia dubitauerūt de terra quā deꝰ ꝓmiſerat eis.

Et tūc eleuauit manū ſuaz do minꝰ id eſt pauit ſe ad vindictā fa ciendā ſup eos ut ꝓſternerζ eos in deſerto tūc em̄ lata eſt diuina ſententia ut omnes qui numerati fu erāt a viginti annis et ſup̄ non ingre derentur terrā ꝓmiſſionis ſed more rentur in deſerto preter caleph ⁊ io ſue Non tantuz leuauit ma nū vindicte ſue in eos: ſed etiam Ut deiceret ſemen eorum p di uerſas nationes ⁊ regiones hec aūt pena pcībꝰ moiſi fuit īpedita

Et merito diſperderet eos. Quia
iniciati ſunt id eſt ꝯſecrati. ꝯſecra
uerũt enĩ ſe ydolo beelfegor beel ẽ
ydolũ. fegor eſt mons vbi colebant
et nõ ſolũ ſacrificauerũt ydolis ſed
etiã ꝯmederũt de carnibꝰ imo
latis ſimulacris mortuorum
hominũ quos deos dicebãt. ut ioui
mercurio et cetera. et hoc cauſa ve-
neratõnis. Et tũc irritauerunt
eũ in peccatis ab eis ꝓprio in
genio male diſpoſito inuẽtis.
et ſtudioſe factis et multiplicata
eſt in eis ruina quia tũc occiſi ſt
ex ipĩs vigintiquatuormilia. Et
ſtetit phinees ꝯſtãter ꝯ̃ idolatras
accẽſus zelo dei ⁊ tranſfigens coeũ
tes. ſ. iudeũ ⁊ madianitidẽ placauit
dñm ſic faciendo et ceſſauit pla
ga populi Et quia dñs nouit
q̃nta caritate ppl'i et zelo dei phine-
es illud fecerit reputatũ eſt ei ad
iuſticiam id eſt reputatꝰ eſt in hoc
iuſtus ⁊ hoc in omnez generati-
onẽ vſq; in ſempiternũ nõ ſolũ
ĩ ꝑdictis locis irritauerũt iudei deũ
ſed etiam Irritauerunt eum ad
aquas ꝯtradictionis q̇a impa-
tienter ⁊ ꝯtentioſe locuti ſunt cõtra
moiſen ꝓpter aque defectũ et ꝑ ꝯñs
contra deũ et turbatus eſt moi-
ſes ab illis et hoc quia exacerba
uerũt id eſt iratũ et acerbũ fecerũt
ſpiritũ eius itantũ vt nimia ĩpor
tunitate populi ſuccenſus diffident
excrepuit dicens: nunquid de petra
hac poterimꝰ vobis aquã eiicere.
Et ita manifeſte oſtendit moiſes
in labiis ſuis in modo loq̃ndi he-
ſitatõez cordis ſui quã habuit ĩ hoc
miracl'o. et in hoc diſtinxit et ſepa
uit hoc miraculũ a ceteris in quibꝰ
nullo modo dubitauit. turbatus enĩ
moiſes murmure populi infidelis
non tenuit fiduciam quã debuit pro
pter quod ſtatim fuit a domino re-
prehenſus et in penam ab ingreſſu
terre ꝓmiſſionis excluſus: quod q̇a
moiſes non ſponte fecit ſed illorum
malicia ꝓuocatus ideo tantũ tempo
liter nõ eternaliter punitus eſt. Itez
populus ille peccauit quoniam cum
filii iſrahel intraſſent terram ꝓmiſ-
ſionis non diſperdiderunt gen
tes habitãtes ibi ſicut preceꝑat
dominꝰ ne ex eoꝝ conuictu ſcele-
ribus inuoluerent̃ et ad ydolatriaz
traherent̃ ſicut factum eſt.
Unde ſequitur. Commixti ſunt
inter gentes terre illius contra p̃
ceptum domini et didicerũt opa
eorũ idolis ſeruire filios imolare
iuxta ritum cananeoꝝ et factñ eſt
illis in ruinam et offenſionez
Unde ſequit̃. Et imolauerunt
filios ſuos et filias ſuas de-
moniis latentibus in idolis ſcd̃m
cõſuetudinem illaꝝ gentium.
Et effuderũt ſanguinẽ inno
centẽ. ſ. filiorũ ſuorũ et filiarũ
ſuaruz: quas ſacrificauerunt
ſculptilibus cananeorũ.
Et interfecti ſunt ſpiritualiter
gladio grauiſſimi pcc̃i homines
predicti habitantes terram ef
fundendo ſanguinem innocentẽ et
imolando illum idolis et contami
nati ſunt in peccatis ſuis et pol-
luti ſunt adulterinis ſuꝑſtitio
nibus ſuis.
Et iratus eſt furore id eſt graui
ira dominꝰ in populo ſuo et ab
hominatꝰ eſt filios iſrahel qui
dicebantur hereditas eius q̃ſi

non curans defendere eum.
Unde ſequitur. Tradidit eos in manus gentiũ ydolatraꝝ et dominati ſũt eorũ qui oderũt eos Et tribulauerunt eos inimici eorũ: et humiliati ſunt id eſt afflicti ſub manibus eorũ reſiſtere eis non valentes ⁊ nichilominꝰ dñs vſꝰ pietate ſua ſepe liberauit eos Ipſi autem hanc miſericordiam liberatiõis nõ attendentes adhuc exacerbauerũt deum ↄſilium eorum malũ ſequentes et ideo ꝓpter iniquitates ſuas humiliati et modis multis afflicti ſunt Ueruȝ quia in afflictõne illoꝝ non defuit miſericordia dei iõ ſequitur. Et vidit oculis miſericordie ſue cum tribularentur: et miſertꝰ eſt eis audiens oratione eorũ et liberauit eos.
Et memor fuit ꝓmiſſi ſui qḋ diſpoſuit ad abraham de filii ſui incarnatõne et ideo pepcit eis: ſi eñi omes propter eoꝝ peccata occidi p miſiſſet non naſcereẗ de eis xp̃us et ita vana fuiſſet p̃dicta ꝓmiſſio: ⁊ iõ penituit eum aliter faciendo ꝙ videbaẗ facturus et hoc non quia illi iuſticiã haberẽt ſed ſecundũ multitudineȝ miſericordie ſue opatus eſt Et dedit eos in miſericordias in beniuolentiã et in reuerentiã in conſpectu gentium que cepant eos ut quos p̃us deſpectui habebant haberent metuendos et honorabiles.
Propheta ſuam dep̃catõnem ꝓ liberatõne ppl̃i iſrahel reaſſumẽs ait Saluos fac nos dñe deus noſter de ſuitute et anguſtiis quibus populus tuus in diuerſis terris affligitur et ↄgrega nos de gentibus inter quas diſp̃ſi ſumus.
Et ad hoc congrega nos. Ut confiteamur ↄfeſſione laudis nomini ſancto tuo: et gloriemur in laude tua de qua ſequiẗ. Benedictus dñs deus iſrael ab eterno et in eternũ: et dicat omnis populus tam de iudeis ꝙ de gentibus fiat fiat. i. benedictus ſit deꝰ.

Pſalmus. cvi. in quo commẽdatur miſericordia dei multiplex facta populo iſrahel.

Confitemini domino ↄfeſſiõe laudis quoniam bonus qm̃ dulcis et ſuauis et vere quoniam in eternũ miſericordia eiꝰ que nũꝙ negatur penitentibus
Dicant nunc laudes deo qui redempti ſunt a domino a quibuſcũqȝ periculis de manu inimici eos affligentis de regionibꝰ vbi erant diſp̃ſi ↄgregauit eos in terram ſuam iudeam
Congregauit quidẽ eos a ſolis ortu et occaſu ab aquilone et ab auſtro quatuor climatibꝰ m̃di. Errauerunt in ſolitudine vbi non erat aqua errauerunt quia ñ inuenerunt ſtratam ducentem ad aliꝙ ciuitatem habitabilem vbi poſſent habitare quia in deſertis nõ ſunt tales vie.
Et quia errabant in locis deſertis vbi eſt inopia victualium ſecutum eſt ꝙ in tantũ Eſurientes et ſicientes redderentur ut virtus eorum deficeret Et quia anima id eſt virtus eorum pre inopia deficiebat ideo conuicti clamauerũt ad

dominum cum tribularentur errore et fame vt liberaret eos et de malis eorum ineuitabilib⁹ eripuit eos
Eripuit dico quia Eduxit eos in viam rectam sua prouidentia n̄ humana ut irent in ciuitatez habitationis i qua poſſent habitare secure et de victualib⁹ ꝓuidere
De quib⁹ beneficiis gratias agēs ait Confiteantur domino confeſſione laudis homines quibus facte ſunt miſericordie dei et filii hominum quibus mirabilia dei ſunt exhibita
Ideo debent deum laudare quia nō ſolum duxit in viam ſed a fame liberauit. Quia ſaciauit animā debilitatam ex deuio itineris et animam eſurientem ſaciauit bonis Ideo et laudare deberent deum quia liberauit miraculoſe Captiuos ſedentes in tenebroſis locis que habēt vmbrā mortiſ vinctos.i.afflictos duricia cathenarum et auſteritate et paucitate victuſ
Cauſa captiuitatis eorum fuit Quia exacerbauerunt id ē contēpſerūt eloquia domini loquentis p legem ⁊ prophetas et ꝯſiliū altiſſimi qđ erat ꝙ iuſte viuerent ſpreuerunt
Ideo Humiliatum et deiectuz ē a ſuperbia coꝛ eoꝝ afflictione dante eis intellectum et infirmati ſunt id eſt debilitati virtute videntes ſe nihil poſſe ꝑ ſe et non erat qui adiuuaret qui poſſꝫ eos liberare de captiuitate
Deficiente ergo omni auxilio humano Clamauerunt ad dominū cum tribularentur ꝑdictis mał de quibus liberauit eos.
Liberauit aūt hoc mō.quia Eduxit de tenebris et vmbra mortis.et vincula eorum diſrupit
Propter que beneficia dignum eſt ut Confiteantur domino confeſſione laudis ꝛc̄ ut ſupra
Merito laudandus eſt deus ab illiſ Quia contriuit in eis conſuetudines viciosas que quaſi porte non ſinebant exire de peccato et diabolicas ſuggeſtiones que q̄ſi vectes fortes firmabāt et roborabant predictas porta s ereas confregit Et Suſcepit eos de via iniquitatis ad penitentiā et ad correctōnem ſicut pater ſuſcipit filium ad caſtigandum bene dico de via iniquitatis.quia propter iniuſticias ſuas humiliati ſunt id eſt deiecti vſqꝫ ad interitum.
Ita ut Omnem eſcam abominata eſt anima eorum infirmitate ingraueſcente et appropinquauerunt id eſt vere deuenerūt vſqꝫ ad portas mortis ex deſperatōne recupande ſalutis
Et hac neceſſitate coacti clamauerunt ad dominum cum tribularentur et de neceſſitatibus eorum liberauit eos
Hoc mō liberauit eos.Miſit verbum ſuum id ē impauit et ſanauit eos ſcđm illud.dic tantum verbum et ſanabitur puer meus.dicere enim dei eſt facere.et ita eripuit eos de infirmitatibus ducētibus ad interitum mortis
Propter que dignum eſt ut Confiteantur domino miſericordie eius ꝛc̄.ſicut ſupra.

Dico confiteanť. Et ſacrificent ſacrificium nõ pecudũ ut quõdaz ſed laudis quia laudes bene prola te ꝑ ſacrificiõ reputãť et annunci ent opa eius in ſeipis expta p mi rabiles ſanatões ⁊ hoc nõ cũ tedio et merore ſed in exultatione ṽuo tõnis Propheta oſtendit ꝙ etiã gratiarũactões fiende ſint pro liberatõne a periculo maris ait Qui deſcendũt mare in naui bus facientes opationes mul tas ⁊ laborioſas gubernãdo naueſ et dirigendo in aquis multis Ipſi viderũt opa dei que multa et inſolita videnť in mari et mira bilia eius q̃ ſepe ibi opatur ⁊ max ime in profundo maris

In cuius ꝑfundo ſepe cõtingit ꝙ Domin⁹ impauit et excitat⁹ eſt ventus et fortificat⁹ ꝯmoueń mare et exaltati ſũt fluct⁹ eius Nam Aſcendunt vſqz ad ma gnam ptem aeris que dicitur celũ et deſcendũt vſqz ad pro fundũ maris quod dicitur ab iſſus et anima nauigantis in malis tabeſcebat deficiebat aĩo ꝑpter piculũ imminentis naufragii

Et ex magna commotõe maris. Turbati ſunt exiſtentes in naui bus in cerebro ſicut ebrius et tur batur caput et vires ſenſitiue q̃bus turbatis impeditur actus intellect⁹ et p conſequens omnis ſapiẽtia eorũ deficit Et iſti clamaue runt et cetera vt ſupra

Liberauit aũt eos domin⁹ hoc mõ Quia conuertit tempeſtatem in auram ſuauẽ et tranquillam et ceſſauerunt fluctus ei⁹ facti q̃ eti Et letati ſunt homines in nauibus exiſtentes et eduxit eos in portũ deſideratũ Confi teantur ergo domino et cetera ut ſupra. Et exaltent illum debitas laudes reddẽdo tam in lo co congregationis plebis q̃ i loco congregationis doctorũ Propheta oſtendit quõ de⁹ liberat a ſterilitate terre que q̃nqz infligi tur ꝑpter peccata hominũ dicens. Poſuit flumina in deſertum id ẽ deſiccauit ea et fontes aqua rum poſuit in ariditate Terram fructiferam poſuit i ſterilitatem et hoc propter ma liciaz inhabitantiũ in ea. et ta lia fecit deus i punitõnẽ habitãtiũ. Et quia dei miſericordia ſemp pre ſto eſt penitentibus ideo ſuccedente illoꝝ penitẽcia dicit propheta Po ſuit deſertũ ſcz locũ deſiccatũ in copiam aquarũ et terram que prius erat ſine aqua in exitus a quarũ dando torrentes et fõtes ⁊ flumina in ea

Et collocauit illic habitatoreſ reducendo eos qui ꝑpter ſterilitatẽ nimiã inde fugerant et reparantes loca que ꝑ pte erant ruinoſa ꝯſtitu erũt loca ad inhabitandum. Et ſeminauerunt agros et plantauerunt vineas. et fece rũt fructũ naturalez et bonũ. Et benedixit eis multiplicando bona ſpiritualia et temporalia. et multiplicati ſunt nimis. et iu menta eorum non minorauit ſed potius multiplicauit.

Propheta oſtendit quomodo etiaz dominus liberat a malo diſſenſiõis et diſcordie inter ciues que eſt ni mis periculoſa dicens.

Pauci facti ſunt cōciues alicui⁹ ciuitatis vel cōpatriote et vexati a tribulatione malorū inter eoſ cōſurgente Ex eo ſcilicet ꝙ Effuſa eſt contentio ſup̄ prin cipes eorꝫ et iuſto ſuo iudicō deus permiſit eos errare in inuio ꝺ uiādo a iudicō recte ratōis et non in via ꝑ quā poſſent habere itētū Sed dn̄s Pauperem humilē ad iuuit de inope diuitem faciendo et i ꝓle familiā multiplicando Et quia talis liberatō eſt cauſa leti ce bonis dicit Videbūt recti et letabūtur ⁊ ꝯrio qꝛ malis ⁊ ſuper bis occaſio eſt triſticie ſeqꝛ omniſ homo iniquus obſtruet os ſu um ex ſua deiectōne factus tacēs. et mutus Quis ergo ſapiens videns ꝙ de⁹ ſic adiuuat paupem ⁊ ſupbos excecat cuſtodiet hec ut ſit paup humilis nō diues ſupbus. et intelliget miſericordias ſcili cet ꝙ ab omnib⁹ malis liberat non ꝑ merito hominū ſed per miſericor dias ſuas

Pſalm⁹.cvii.in quo mo net ad bonam opationem

Propheta

Paratū cor me um de⁹ ut te voce p̄dicez et opibus glorificē canta bo corde pſallam ope et hoc faciā ꝙ tibi totis virib⁹ meis ſeruiā glo ria mea eſt Exurge dicebat pro pheta dauid inſtrumentis ſuis i qui bus dictas laudes decātabat exur ge pſalteriū et cithara.exurgā diluculo hora ſcꝫ qua ꝺuoti homi nes ſoliti ſunt ſurgere ad laudādūꝫ deum Propheta p̄uidens ꝙ pſalmi eius forent in futuris gene ratōnib⁹ decātandi in eccleſia dicit Confitebor tibi ꝯfeſſione laudis in populis criſtianis et pſallam tibi in nationib⁹ omnib⁹ in qui bus filius tuus ꝑ apoſtolos eſt ma nifeſtatus Et merito Quia magna ſup ſpirituales creaturas miſericordia tua qꝛ etiā angeli beneficiis tuis fruūꝛ nec ē aliqua creatura que miſericor dia dei nō egeat veritas tua ma gna eſt vſqꝫ ad nubes cōſtituē da id eſt apoſtolos et p̄dicatores ſā ctos qui veluti nubes compluant eccleſiā aqua celeſtis doctrine. Quia ergo miſericōdia tua magna eſt Exaltare oſtendendo potentiā tuam et ſuper omneꝫ angelicā naturam altū et ſublimē te oſten de et ſuper omneꝫ terram et vt tibi ſit gloria liberentur dilecti tui de poteſtate dyaboli Reliq̄ ver ſus ſunt ſupra expoſiti pſalmo.lix

Pſalmus.cviii.in quo monet iude maliciam declina re et chriſti humilitatē imitari Vox chriſti ex pte humanita tis ad patrem

Deus pater ꝯtra impꝑia que inimici mei loquuntur aduerſū me ne tacueris laudem meam ſed fac me .cogno ſci et laudari ꝑ totuꝫ mundum ſicut per nationes ab apoſtoliſ notificari fecit ⁊ hoc ideo quia os peccato ris et doloſi ſcilicet iude et popu li iudaici contra me apertum ē dicendo multa falſa ad depreſſioneꝫ meam Unde ſequitur

Locuti ſūt aduerſū me lingua
doloſa iudei ⁊ iudas ſil' tractando
de traditōe mea et ex odio circū-
dederūt me ſermonib⁹ iniuri
oſis dicētes ſamaritan⁹ es tu ⁊ de
moniū habes ⁊ hmōi et expugna
uerūt me ſine cauſa iuſta.
Uere gratis expugnauerūt me q̄a
cū Pro bñficiis que ɔtuli eis
deberent me diligere detrahe
bant mihi negantes me eſſe filiū
dei ⁊ dicentes ꝙ in beelzebub eiicio
demonia. ego autem orabaȝ etiā
ꝓ illis. pr̄ ignoſce illis ⁊ cetera.
Et reddiderūt mihi mala pro
bonis que feci eis et odiū ꝓ di-
lectione quā exhibui ppl'o iudaico
Quia ergo ſic eſt. Conſtitue ſuꝑ
populū iudaicum diabolū oīm
vicioꝝ principē ut ex quo noluerunt
me in regē habeant dyabolū et dia
bolus ſtet a dextris eius tanq̄
ꝑpoſitus eius vl' ſuꝑ eum id eſt iu
daȝ ɔſtitue dyabolū ut ꝙ xp̄o noluit
eē ſubdit⁹ hēat dyabolū ſibi dñantē
Judas vo. Cū iudicatur exeat
ɔdemnat⁹. et oratio eius fiat
in peccatū vñ penitentia iude cō
uerſa eſt illi in peccatū quia ſe ſuſpē
dio interemit
Fiant dies eius pauci ſic fuit
quia poſt ꝓditōneȝ cito ſe ſuſpendit
et epiſcopatum id eſt dignitateȝ
apoſtolicam accipiat alter ſcilicet
mathias. Moriantur fi
lii eius orphani patre carnali et
vxor eius vidua ꝓ quibus ſuſten
tandis fur erat et latro.
De pena iudaici populi loquens ait
Nutantes id eſt vagi inſtabiles i
certi quo vadāt transferantur de
loco ad locū et omni ꝑſidio deſtituti
mendicent et oīb⁹ bonis ſuis ſpo
liati eiiciantur de habitationi
bus ſuis ſicut cōpletū fuit ꝑ Ti
tum et veſpaſianum
Et ſcrutetur fenerator ſiue exa
ctor omnem ſubſtantiaȝ ei⁹ et
diripiant alieni diuicias labo
rib⁹ ei⁹ acquiſitas ſicut adimple
tum eſt ꝑ titū et veſpaſianum princi
pes romanos Non ſit illi
populo adiutor qui inſurgat ad
defenſionem eius. nec ſit qui
miſereatur pupillis eius.
Sed Fiant nati ei⁹ in interi
tum. i. moriant' morte tꝑali: vñ filii
eoꝝ qui occiderūt xp̄m interēpti ſūt
gladio romanoꝝ et in generatio
ne vna deleatur nomē eius vt
i poſteꝝ non faciat populū habentē
terrā aut dominiū in mūdo.
Iniquitas iudaici populi q̄ inter
fecerunt chriſtum redeat in ɔſpe
ctu dñi ad vlciſcendā et peccatū
hieruſalem matris eorum quod
ꝓphetas occidendo et in morte xp̄i
cōmiſit non deleatur ſȝ puniat'
Sed Fiant contra dominuȝ ſꝑ
iudei eñ qui remanſerunt ꝓ maiori
ꝑte ſemꝑ remanent obſtinati in īfi-
delitate et diſpereat de terra me
moria eorum ſcȝ iudeoꝝ ita ꝙ nl'
lus iuſtoꝝ aliqua pia affectatōe mo
ueatur ſuper eos pro eo quia idem
iudaicus populus non eſt recor
datus facere miſericordiaȝ in
xp̄m quē occiderūt ⁊ i apl'os q̄s ꝑſe
cuti ſūt ſȝ vſi ſūt multa crudelitate
Vñ ſequit' Et ꝑſecut⁹ ē popul⁹ il
le iudaic⁹ hominē ſcȝ chriſtum in
opem et mendicum qui pro no
bis pauꝑ fact⁹ eſt vt nos diuites fa
ceret et ɔpunctū. i. afflictū corde

de eorum ingratitudine et psecutus est eum nõ vt aliquid de tpalibus eius auferrent sed vt mortificarent
Et dilexit populus ille iudaicus maledictionem q̃ iprecatur psecutoribus innocentum i ſacra ſcriptura et veniet illi et noluit benedictionem id eſt q̃ in lege iprecatur operibus miſericordie et elongabitur ab eo Unde romani nõ fuerũt eis miſerti Et fuit circũdatus foris maledictione .i. eſt pena mortis xpi ſicut veſtimento circundatur hõ et intus intrauit maledictio ſicut aqua penetrans interiora eius et ſicut oleũ in oſſibus eius. Fiat ei ipſa maledictio ſicut veſtimentum quo cooperitur. et ſicut zona qua ſp precingitur ut ſit ſp ea aſtrictus Hec merces et pena damnationis eſt iudeorum q̃ detrahũt mihi apud deũ negantes me eſſe filiũ dei et xpm quẽ lex et pphete pnũciauerũt et qui loquũtur mala aduerſus animam meam iponẽtes mihi crimina ut me eſſe peccatorem maliuolum demoniũ habere et ſimilia.
Chriſtus ad patrẽ loquẽs cõſumans orationẽ incohatã ait illi ita loquũr ſed Tu domine deus angelorum et hoim fac mecũ miſericordiam me reſuſcitãdo et glorificãdo ut nomen tuũ glorificetur p meam exaltatõem quia ſuauis eſt miſericordia tua q̃ p me q̃ nõ pieram q̃tis qd pierat Ita vtique fac mecum Libera me de hmõi corporis ifirmitate p reſurrectõnem quia egenus et pauper ſũ ego q̃diu inuoluor hus carnis corruptõe et cor meum intra cturbatũ eſt timore mortis. Sicut vmbra cum declinat ablatus ſũ de vita preſenti p mortem et fugatus ſum in apl'is meis a pſecutoribus ſicut locuſta de loco ad locũ fugiendo qui in mea paſſiõe diſpſi ſũt. Genua mea id eſt fortes mei ſcz apl'i ſubtracto me pane qui de celo deſcendi a pñtia eorum infirmati ſunt et defecerũt a ieiunio q̃a diuini verbi refectõem non habebant et caro mea immutata eſt in melius quia in gloriã imortalitatis et hoc propter inhabitantem gratiam diuinitatis.
Et inferebant mihi in paſſione opprobria: viderũt me i cruce pendentẽ et mouerunt capita ſua i ſignũ deriſionis illudẽtes mihi et dicẽtes. vah q̃ deſtruit tẽplum dei. Adiuua me dñe deus meus ſaluũ me fac ſecũdũ miſericordiam tuam i paſſiõe cfortãdo ne deficiã et ſaluum me fac reſuſcitãdo Ut p hoc ſciant et itelligãt oẽs iudei q nõ ipi pualuerũt in me ſed mea et tua volũtas facta ẽ ut patiar Sed Illi ſcz obſtinati iudei maledicent detrahentes auxilio qd vident in me. vnde iudei gloriam reſurrectõnis xpi nõ credentes maledicebant apoſtolis predicãtibus illam et tu benedices predicationem apoſtolorũ miraculis cõfirmando confũdantur qui inſurgũt i me putãtes pficere cõtra me ſeruus aũt tuus letabitur de opatõne facta p ipm Induantur confuſione et pudore .i. vbique ex oi pte cfundantur qui detrahũt mihi et opiantur cfuſione ſua it et foris corã deo et hoibus

Ego autem ꝯfitebor domino
ꝯfeſſione laudis valde palã ꝛ ħ nõ
corã paucis ſꝫ in medio multorũ
laudabo eũ. Eum quidẽ merito
laudare debeo. Quia aſtitit a de
xtris mei pauperis me ſemꝑ in
bonis opibus ꝯſeruãdo: aſtitit dico
ut ſaluaꝫ faceret a pſequẽtibꝰ
animaꝫ meam ne eis cederẽ vel
morte poſſent me retinere.

Pſalmus.cix.in quo mo
net ſubdici chriſto tanq̃ vero
deo et homini.

Vox prophete.

Dixit domi
nus pater domino fi
lio qui dñs meus eſt
ſede a dextris meis id ẽ expleta
militia tua et pacta obedientia qui
eſce ĩ potioribꝰ bonis meis.hoc aũt
factũ fuit in aſcenſione.
Sede dico Donec ponaꝫ inimi
cos tuos.imperio tuo ſubiectos ł
adoptatos vel victos vt ſub pedi
bꝰ tuis ſubiecti omnes locuꝫ
teneant volentes vel nolentes vo
luntate vel neceſſitate.
Propheta oſtendẽs vnde r̃gnũ xp̃i
incepit ait ad xp̃m.Virgam id eſt
regiã poteſtateꝫ dñatiue uirtutis
tue dabit tibi dominus pater
ex ſion.quia ex iudeis originaliter
inchoatũ eſt in credentibꝰ regnum
xp̃i dominare ergo o xp̃e vel dña
beris in precordiis per fidẽ quõ
dam inimicorum tuoruꝫ ꝛ mõ
iam cõuerſoꝝ ꝛ tibi iã ꝓpria volun
tate ſubiectorum.
Dñare dico et hoc ratõnabiliter qꝛ
ego pater Suꝫ principiuꝫ vnũ
et idem tecum eadem dñandi po
teſtas et principandi auctoritas eſt
mihi tecũ et hoc apparebit in die
claritatis eterne quando ma
nifeſtabitur omnibꝰ ſanctis
qui fulgebunt ſicut ſol q̃ tu es
ĩ me et ego in te ꝑ vnitateꝫ eſſentie
potentie et maieſtatis .et hoc quia
ego ex intima et ſecreta mea
ſubſtantia ĩeffabili genitura
genui te et nõ in tp̃e ſꝫ ante om
nem creaturam.
Propheta de ſacerdotio chriſti ait.
Iurauit dominꝰ pater xp̃o et ĩ
concuſſa veritate firmauit et
nũq̃ mutabit tu es ſacerdos in
eternum ſacerdos eſt quia ſemet
ip̃m obtulit deo patri in ara crucis
ꝛ deum patrem ſemꝑ interpellat ꝓ
nobis tu es ſacerdos dico:ꝛ ħ ſecu
duꝫ ordineꝫ melchiſedech q̇ pa
nem et vinuꝫ obtulit in ſacrificio et
tu ita facies ĩ cõſecratõne corꝑis ꝛ
ſanguinis tui. Propheta ꝯuer
tens ſermonẽ ad patreꝫ ait o domĩe
pater. Dominꝰ iheſꝰ ſacer
dos iſte a dextris tuis ſedẽs con
fringet ſcꝫ in die iudicii qñ a ꝓpa
rebit ira et vindicta ſua reges qui
nomẽ xp̃i delere volebãt.vnde ſequi
tur et ip̃e Iudicabit in futuro in
nationibus omnibꝰ.quia iudiciũ
fiale generale erit: tunc implebit
ruinas corꝑa mortuoꝝ reſuſcitãdo
que ꝑ morteꝫ ruerũt a preſenti vita
et implebit ea animabꝰ ꝓpriis que
illa viuificent et gubernent.et con
quaſſabit capita id eſt cõteret ſu
ꝑbiã et altitudines multoruꝫ he
reticoꝝ et tirannoꝝ grauiter puniẽ
do etiaꝫ in vita preſenti in qua ſepe
de multis ſuꝑbis huiles facit. Hoc
aũt facere hẽbit poteſtateꝫ paſſiõis

ſue merito. quia De torrente et fluxu mortalitatis nr̄e ⁊ turbulenta paſſione bibit naſcendo ⁊ moriēdo et h̄ in via p̄ntis vite et ꝓpterea quia humiliatꝰ eſt factus obediens vſqꝫ ad mortē exaltabit deꝰ pater caput eius dando ei poteſtatē iudiciariam ⁊ omnibꝰ dn̄andi.

Pſalmꝰ.cx.in quo monet ad laudeꝫ dei ꝑpetuam ꝓpter tam admirabile beneficium.

Vox ꝓphete

Confitebor tibi domine ꝯfeſſione laudis ex toto cordis affectu ut nulla ps cordis mei ſit que non ſit in tuis laudibus occupata:⁊ hoc nō in ꝯuenticulis hereticoꝝ aut ꝑuerſoꝝ hoīm ſꝫ in ꝯgregatione iuſtorū q̄ volūtatem tuam et conſilium ſciunt et ſequuntur.

Ideo laudabo.q̄a Magna opera domini magna op̄a creatōnis faciendo ea de nichilo et in tanto numero et in tā admirabili diuerſitate magna op̄a recreatōis de impiis et peccatoribus facere pios et iuſtos: op̄a dico exquiſita ī omnes voluntates eius q̄a oīa quecunqꝫ vult eximie et mirifice facit.

Laus et decor opus eius quia oīa que facit laudabilia ſūt ⁊ ḋcora et ip̄m eoꝝ artificē laudabilē ⁊ magnificū oñdunt et iuſticia illius qua reddet vnicuiqꝫ ſcd̄m op̄a ſua: vel qua ordinat vnūquodqꝫ in fineꝫ debitū manet inꝯmutabilis in ſeculum ſeculi. Ideo etiam laudare debemꝰ.quia Dn̄s miſericors natura et miſerator exhibitōne ſiue in effectu:q̄ñ venit ⁊ q̄ñ pati voluit eſcam id eſt refectōneꝫ corpis et ſāguinis ſui in ſacramēto dedit nō tñ omnibus quia nō offēdentibus ſed timentibꝰ ſe quā eſcā dando fecit memoriaꝫ mirabiliū ſuorum antiquis exhibitorū cōplendo in ſignificatis quod ꝑſignauerat in figuris quia cuꝫ nobis eſcā corpis ſui dedit. memores nos fecit māne prefigurantis hanc eſcam Propheta de efficacia huius ſacramenti conſequenter ait Memor erit in ſeculū teſtamenti ſui id eſt huius ſacrificii q̄d dicitur teſtamentū in euāgelio ut ſēper maneat in eccleſia virtuteꝫ effectuū eius annūciabit populo ſuo vnde p ſemetip̄ꝫ annūciauit apoſtolis et primitiue eccleſie dicēs caro mea vere eſt cibus et ſanguis meus vere eſt potus et ſiquis manducauerit ex hoc pane.viuet ineternum Que aūt ſit virtus et efficacia huius ſacramenti ſequitur Ut det illis hereditatē gentiū id eſt vitā eternaꝫ ad quā introducit hoc ſacramentum. vnde qui manducat meā carnem et bibit meum ſāguinem habet vitā eternā dicitur aūt vita beata hereditas gētium quia ad eā omnes gētes eo ꝙ ad ymaginē dei create ſunt aptitudinē habent Op̄a manuū eius maxīe ī hoc ſacramento veritas quia ī eo eſt corpus xp̄i verū ñ eſt ibi fallacia nō fantaſia ;ſed veritas p̄ſentie xp̄i et iudiciuꝫ vite.ſumentibꝰ deuote et iudiciū mortis indigne ſumētibꝰ.

Fidelia omnia mandata eius et maxime mādata de cōſecratōne: et vſu huius ſacramenti que habentur ī euāgelio.fidelia q2 a fideliſſio

ſunt mandata . fidelia . quia fidelib⁹ ſunt vtilia confirmata miraculis facta in veritate id eſt ab eo qui nō mentit̃ et equitate id eſt ab eo qui nihil iniquū mandat

Aſſignās propheta tempus inſtitutōnis ſacramenti quod fuit in cena iminente paſſione ait tūc Redēptionem miſit dominus populo ſuo quia xp̄us ex obedientia dei patris venit ad ſuā paſſionē p̄ quā redēptum eſt gen⁹ humanum . et tunc mandauit id eſt iſtituit eucariſtie ſacramentū quod teſtamentū dicit̃ in euāgelio mathei . xxvi . inſtituit dico ineternū non ad tp̄us ſicut ſacrificia legalia quib⁹ ſuccedit hoc ſacrificiū . huic aūt nullū aliud ſuccedit niſi vita beata in qua ē plena fruitō xp̄i contenti in hoc ſacramento .

De fructu ſacramenti huius ait Sanctum eſt nomen ei⁹ ſāctū eſt in ſe ⁊ ſanctū ē effectiue quia digne accedentes amplius ſanctificat terribile q̄tū ad indigne accedentes quos dānat Inicium aūt ſaporis et illuminatōis in hoc ſacramēto eſt timor domini qui purgat palatū ab amaritudine peccati ⁊ facit bene ſape qd̄ ſapidum eſt

Undeſequit̃ Intellectus dignitatis ſacramenti eucariſtie eſt bon⁹ ſcʒ vtilis ſumentibus illud his qui ſicut intelligunt ita ad ei⁹ ſuſceptionē ſe diſponūt cui⁹ ſacramenti laudatio manet in eccleſia in ſeculum ſeculi

Pſalmus . cxi . in quo monet ad laudem dei

Eatus vir qui ſ̄ p̄ d̄uia b⁹ m̄di q̄rit btitudieʒ ſʒ q̄ tiore filiali tiet deū offēdē iō beatus beatitudine ſpei quia talis mandata eius cum vero affectu amoris adimplet ſeu adimplere cupit

Propheta de p̄mio timentiū deum ait opus timentis deū et ex caritate adimplentis mandata eius faciet eū Potens in terra viuentiū ad emendū regnū celoꝝ et merendum vitā beataʒ et imitatores iuſtoꝝ rūʒ benedicentur eterna retributione Item Gloria de puritate cōſcientie et diuicie ſanctarum virtutū in domo timentis deuʒ et meritū iuſticie eius manet ineternum

Hec inde ſunt viro iuſto . quia Exortum eſt nobis qui in tenebris eramus lumen de lumine deus verus de deo vero ut peccatorum tenebras pellat et hoc rectis corde q̄rum cor recte tendit p̄ amoreʒ i deū ſicut in principiū et vltimū finem eius quod lumen eſt ille qui eſt miſericors natura et miſerator exhibitione et iuſtus promiſſoꝝ adimpletōne Jocundus id eſt let⁹ in ſecreto cōſcieneti et gratus deo ē homo qui mieſretur hilariter egentibus et comodat pecuniam auxiliū et fauoreʒ gratis tribuit petentibus . talis em̄ diligenter conſiderat qualiter reſpondebit dn̄o in iudicio de miſericordia arguenti . et ob hoc facit op̄a miſericordie . et talis nūq̄ a gloria beatitudinis ſepabitur

Bene dico non cōmouebitur . ſʒ In memoria eterna erit iuſtus cū laudibus ab auditione aūt mala quam audient imiſericordes ſcʒ ite

maledicti in ignē eternū non timebit ſed bonam audiet quam audituri ſunt miſericordes ſcʒ venite benedicti et cetera

Dico non timebit. quia Cor iuſti ſemper eſt paratum ſperare in domino non in mūdo nō in rebus caducis confirmatū eſt cor eiuſ in caritate et patientia ut nulla re ſeculi nullis tēptationibus frangatur nullius minas formidet et quia ſpeſ ſua tota poſita eſt in dn̄o non commouebitur anima eius a ſpe ſua donec res veiat. vnde ſequitur donec exiſtens in terra viuentiū inde deſpiciat inimicos ſuos quoſcūqʒ Et ꝓpter hoc Diſperſit id eſt dedit ꝓpter amorem dei iuſt⁹ liberaliter ſine ſpe retributōnis terrene pauꝑibus nō diuitibus. non adulatoribus ſeu hiſtrionibuſ iuſticie eius remunerator manet eternaliter et fama eius erit glorioſa Propheta de maloꝝ punitione ait Peccator videbit viri iuſti exultatōnem et ſuā miſeriaʒ et iraſcetur ꝯmotus et etiaʒ ꝯturbatus ꝓpter illā dentibus ſuis fremet ꝑ inuidia de bonoꝝ gloria quā amiſit et tabeſcet nō potens ipſe re quod deſiderat deſideriū eniʒ peccatorum ꝑibit ab eis ut nihil deſiderabiliū habere poſſint nec preſentiū nec futuroꝝ et inde cruciabūtur in ſeipſis

Pſalm⁹. cxii. in quo monet ad laudandum deum

Laudate ſerui humiles dominum laudate nomen domini eius facta et virtutes ꝑdicando in quibus ipſe laudabilis apparet

Laudate dico nō ad horaʒ ſed Sit nomen domini benedictū a vobis benedictōe laudis et hoc ſine fine Laudate dico nō in vno loco tātū ſed ſemꝑ et vbiqʒ. quoniam A ſolis ortu uſqʒ ad occaſum laudabile eſt nomen domini Et hoc merito quoniā Dominus excelſus ſuꝑ omnes homineſ cuiuſcūqʒ poteſtatis et dignitatiſ et ſuꝑ angelicas virtuteſ eſt glorioſus.

Vere glorioſus et excelſus eſt dn̄s ſuꝑ omnia. quoniā Quis quātūcūqʒ excelſus eſt ſicut deus nullus qui habitat in angelis in ſanctis ꝑ eminentiā virtutū altis qui humileſ reſpicit eis condeſcēdendo et hoc in celo et in terra i celo humiles angelos cōfirmando. et in terra homines hūiles penitentes iuſtificando

Et vere humilia reſpicit dominus quoniā ipſe eſt Suſcitans ꝑ ſuam gratiā a terra inopem virtutib⁹. ſuſcitando in eo virtutes: et de loco vili erigens pauperem non habentem opa virtutum dando ei gratiam bonoꝝ operum

Et hoc Vt collocet eum cū principibus angelicis et cum apoſtol' qui principes ſunt populi chriſtiani Nullus certe eſt ſicut deus nr̄. Qui ſterilē hītare facit ī domo matrem filiorū letantē

Pſalm⁹ cxiii. in quo monet ad cultum et laudem veri dei.

Propheta narraturus aliqua beneficia exhibita populo iſrahelitico dicit

Um popu
lus iſrael qui dicitur
domus iacob exiret de
egipto populo barbaro infideli ⁊ a-
ſpero Facta eſt iudea locus ſan-
ctificationis eius quia in ea tem
plū domini edificatū fuit vbi cultus
fuit dei et doctrina legis et ꝓpheta
rum et iſrael factus eſt exerci-
tus eius ad debellandū cananeos
Mare rubꝛuꝫ quaſi ſi intellige-
ret voluntatem dei ſe in ꝑtes
diuiſit retrahendo ſe a medio
ut popul⁹ pede ſicco tranſiret. et qñ
venerunt ad iordanem iordanis
ꝯuerſus eſt retroꝛſum verſus
locū ſui oꝛiginis ut faceret eis viam
Montes et colles materiam
exultationis dederūt quia i trā
ſitu fluuii arnon ſcopuli inclinati vi
debantur applaudere aduentui fili
oꝝ iſrael ⁊ tranſitui eoꝛum
Propheta ut excitet admiratōnem
interrogat vnde venerunt hec mira
bilia que facta ſunt dicens. Quid
eſt tibi mare quod fugiſti et tu
iordanis ꝙ ꝯuerſus es retror-
ſum Montes exultaſtis ſicut
arietes et colles ſicut agni oui
um Idem ꝓpheta reſpondens ait
A voluntate dei omnipoten
tis cui etiā obediūt inſenſibilia iſta
ꝓceſſerunt ſicut enim ad dei nutum
mota eſt terra quando abſoꝛbuit
dathan et abiron ita montes et col-
les et aque in conſimilib⁹ ad nutuꝫ
dei mouentur
Ipſe etiā eſt Qui in deſerto ꝯuer
tit petram in ſtagna aquaruꝫ
et rupem in fontes aquarum.
Propheta in ꝑſona bonoꝝ iudeoꝝ
quia nō meritis noſtris ꝑcedentib⁹
facta ſunt iſta ſed tua miſericoꝛdia.
Non nobis tribuatur gloꝛia de ꝑ
dictis miraculis et beneficiis ſꝫ po
teſtati tue ut nomen tuū gloꝛi
ficetur in gentibus
Unde ſequit᷑. Talia facta ſunt De
miſericoꝛdia tua ideſt ad decla
ratōneꝫ miſericoꝛdie tue. qua popu
lus iſrael licet pluries te offenderit
miſericoꝛditer tñ de poteſtate gētiū
liberati ſunt etiā de veritate tua
id eſt ad declaratōneꝫ veritatis tue
qua ꝓmiſſa patribus abꝛae yſaac et
iacob adimpleuiſti ne quando di
cant gentiles ydola colētes vbi
eſt deus hebꝛeoꝛū ſi eniꝫ non ad
impleuiſſes ꝓmiſſiones patribus fa
ctas videretur gentibus ꝙ virtus
tua defeciſſet.
Ad queſtionē gentiū querentiū vbi
eſt deus noſter reſpondent ſancti
Deus aūt noſter in celo licꝫ ei
vbiqꝫ ſit ꝑ eſſentiā potentiā et ꝑſen
tiam. ſpecialiter in celo eſſe dicit᷑ qa
ibi magis relucet poteſtas eius. i ce
lo eſt potens ſuꝑ omneꝫ creaturā q̊
omnia quecūqꝫ voluit in corꝑ-
alibus et ſpiritualibus fecit per qd̕
omnipotens apparet
Propheta improbans ydolatriam
ait deus noſter eſt in celo potens ſu
per omnia ſed Dij gentium qui i
ſunt ſimulacra qa ad ſimilitudīeꝫ
alicuius hominis moꝛtui fingnnt
nō ſunt veri dii ſed argentū et au
rum quo ad materiaꝫ de qua ſunt i
foꝛma vero ſunt oꝑa manuuꝫ homi
nū Propheta deridens ydola
trarū ſtulticiā deſcribit ſimulacroꝝ
eoꝝ impotentiam dicens Os hn̄t
et non loquētur. oculos habēt

et non videbũt Aures hñt
et non audient: nares habent
et non odorabũt Man⁹ hñt
et non palpabũt: pedes hñt et
non ambulabũt: ñ clamabunt
in gutture ſuo Similes illis
fiant qui faciũt ea. ſcʒ artifices
ydoloꝝ vt ſicut ydola nõ vident nec
aliquẽ ſenſuʒ habẽt: ita factores ydo
loꝝ priuẽtur omni vigore aĩe ꝛ non
ſolũ qui faciũt. ſed omnes qui ꝯ
fidũt in eis. ab eis q̃ſi a deo petẽ
tes auxiliũ Propheta vtilitatẽ
xp̃iane religiõis ꝯmẽdãs ait. gẽtes
ꝯfidũt in ſimulacris que iuuare nõ
pñt. Dom⁹ aũt iſrael ſpe
rauit in domino ip̃m deuote co
lẽdo. et domin⁹ adiutor ẽ eorũ.
ad bene opandũ. et ꝓtector eorũ
ꝯtra hoſtiles incurſus.
Dom⁹ aaron. ſummi ſacerdotis
ſperauit in domĩo. et nõ ſine fru
ctu. adiutor eorũ et ꝓtector eo
rum eſt. Quid per ſingula. omnes
ꝺ q̃cũqʒ cõditõe Qui timẽt dñʒ
ſperauerũt in domĩo. ꝛ auxiliũ
in eo inuenerũt qꝛ adiutor eorũʒ
et ꝓtector eorũ eſt.
Uere Domin⁹. adiutor ẽ quoniã
dominus. memor fuit noſtri. di
cunt filii iſrael nõ meritis noſtris.
ſed ex ſua miſericordia. et benedi
xit nobis. multiplicando in nobis
ſpũalia et tempalia. Benedi
xit domui iſrael. benedixit do
mui aaron. Benedixit om
nib⁹ qui timẽt dominũ. puſil
lis cũ maiorib⁹. reges ꝛ ſubditos
equalis eſt illi omnis cura de omi⁹
Hec beneficia fecit nobis. ꝛ ad
huc Adijciat domin⁹. alia bona
cõferendo. ſup vos: et ſup filios
veſtros Benedicti vos
tã maiores q̃ minores ſitis. a dño
per gratie ſue infuſiõem q̃ bene põt
fideles ſuos benedicere. qꝛ ipſe eſt.
qui fecit celũ et terram. Ce
lum celi. qꝺ eſt celũ empireuʒ. qꝺ ẽ
locus beatoꝝ. domino. ſibi retinẽs
tanq̃ domũ glorie ſue. qꝛ in eo mag
relucet gloria ei⁹ in ãgelis ꝛ beatis
terram aũt dedit filijs homĩʒ
pro bitatõe in vita pñti. Ad hoc
precor vt bñdicas: vt iuſtificati di
gne te laudare poſſim⁹: quia. Mor
tui. in peccatis. non laudabũt te
domine. placida laude. qꝛ ñ eſt ſpe
cioſa laus in ore peccatoris nec ali
quis deſcẽdentiũ in infernuʒ
Sʒ nos qui viuim⁹. vita gratie
benedicim⁹ domino. bñdictiõe
laudis. incipientes ex hoc pñti. ꝛ ꝯ
tinuãtes et pſeuerãtes in laudibus
dei ſemp ſine fine.

Pſalmus. cxiiii. in quo
monet ad laudem dei pro be
neficio liberationis a malis
huius ſeculi.

Propheta deuʒ quẽ dilexi
prius ꝓpter ſe et ſup omnia.

Jlexi nunc ardẽti⁹
quoniã exaudiuit do
min⁹ vocẽ orationis
mee. in anguſtiis. Spero q̃ in
anguſtiis exaudiar Quia iam dñs
inclinauit aurẽ ſuam mihi ꝯde
ſcendẽdo petitõi mee: ꝛ in hoc exp
tus miſericordiã ſuam audacter in
uocabo eũ in diebus miſerie
mee quos michi feci peccando qui
ſunt pleni laboris et doloris
In quib⁹ dieb⁹ neceſſe habeo iuoca
re eũ. quoniã Circũdederũt me

dolores mortis.i. peccata vñ ꝑ
cedit dolor et mors aīe.⁊ temptati
ones grauiſſime que ſūt ꝑicula in
ferni inuenerunt me errātem a
te ⁊ expoſitū malis. Hec me inue
nerūt et ego Tribulationem
et dolorē in hꝰ mūdi ꝓſperitatibꝰ
latentē in qbꝰ oblectabar inueni q̄
bus tribulatōibꝰ ꝯmonitꝰ nomen
domini inuocaui vt liberarer.
vnde ſequit. O domine libera
animam meam de oī impedimē
to ſeculi:qꝛ niſi adiuues captiua eſt
miſericors dominꝰ i natura iu
ſtus corrigēdo peccata. ⁊ vere mi
ſericors dñs qḋ patz per effectuz et
deꝰ noſter miſeretur actu
Vere miſericors et iuſtꝰ qꝛ Domi
nꝰ cuſtodit hūiles a peccatis et
ab inimicis ſuis.expto credite quia
ego hūiliatꝰ ſum mēte puulus fa
ctus corā deo et liberauit me ab
onere peccatoꝝ ⁊ pſequētibus me.
ſua gratia et virtute.
Et qꝛ ſic dominꝰ liberauit aniam
meam.ideo Conuertere anima
mea in hꝰ mūdi turbatōibꝰ demer
ſa ad deum in quo eſt vera re
quies mētis qḋ facere debes qꝛ
dominꝰ benefecit tibi multipli
citer. Certe benefecit tibi.
Quia eripuit te de morte pec
cati ⁊ oculos meos a lacrimiſ
afflictiōis ꝑ timore pene pedes a
lapſu recidiui. Et quāuis in pñti
deo placeā nō tamē ita quēadmodū
in futuro.vbi Placebo pfecte et
ex oī pte domino vbi nullaz in me
offenſionē inueniet in regione vi
uorum vbi nec lacrime nec luctus
nec lapſus pedū.nec triſte aut infir
mū aliquid eſſe poteſt.

Pſalmꝰ. cxv. in quo
monet ad laudem dei pro do
no fidei.

Propheta.

Redidi ſcz ꝙ place
bo domino in regiōe viuo
rum propter quod apui
os meum ad laudandū deū ego
aūt humiliatꝰ.i.afflictuſ ſum ni
mis a pſecutione inimicoꝝ.
Ego aūt in altitudine ꝯtem
plationis dei poſitus et intelli
gens ꝙ hō nihil boni poteſt habere
a ſe dixi. id eſt ꝓnunciaui omnis
homo mendax ꝙtum eſt de ſe.
Cuz ergo homo nihil boni ꝓpriū
habeat Quid retribuam domi
no pro omnibus beneficiis que
ipſe retribuit mihi. Ego tan
te retributōis nihil dignū inueniēs
quod carius eſt tibi.ſacrificabo.
Accipiam in deſiderio calicem
paſſionis pro eius nomīe ſangui
nem fundere nō formidans.et quia
calicem paſſionis bibere non eſt vir
tutis hūane ſed gratie dei nomen
domini inuocabo vt non me de
relinquat in die tribulationis.
Vota mea reddam domino .i.
complebo ope quod deſiderabā id ē
meipm ſicut optaueram paſſioni of
feram actu coraz omni populo
eius vt ceteri exemplū capiant. iō
ſic reddam vota mea qꝛ precioſa
id ē cara placens et grata eſt mors
ſanctorum eiꝰ ꝑ noīe.et fide eius
aſſumpta. O domine ꝙ merito
ego mori ꝑ te deberem. tum quia
ego ſeruꝰ tuus iure creationis.

tum q2 ego ſerui⁹ tui⁹ iure redem-ptōis. tum q2 fili⁹ ancille tue .i. eccleſie. Tum etiā q2 tu Dirru piſti vincula peccatorū meorum q̄bus eram ↄſtrictus. ⁊ q2 hoc ñ meritis meis: ſed ex miſericordia tua gratias agēſ ſacrificabo tibi me ipſū in laudē tuam: et nomen tuum inuocabo vt quod reſtat ad pficiendum ſeruitutis tue implere valeaꝫ Quia ergo ego ſeruus tuus ſum. Vota mea domino reddam .i. meipꝫ in ſeruitutē tuaꝫ in conſpectu omnis populi ei⁹ vt aliis exemplū laudiſ exhibeā. ⁊ hoc non in oī loco ſed in atriis dom⁹ domini .i. in pñti eccleſia in qua eſto q2 extra eccleſiā ñ eſt vep ſacrificiū. reddam aūt vota mea dño iā poſitus ſpe in medio tui iheruſalem celeſtis in qua eſt eterne pacis viſio.

Pſalm⁹. cxvi. in quo monet omnes gentes ad laudeꝫ dei.

Laudate dominū oēs gētes .i. gētiles laudate eū omnes populi iudeorū ad fidem chriſti euocandi. Laudādus eſt dñs Quoniaꝫ confirmata eſt ſup nos miſericordia eius. ſcꝫ repatō hominis miſericorditer promiſſa q̄ nūc dicit ↄfirmata q2 quod per ꝓphetas circa hanc ꝓmiſit per aduentū xp̄i compleuit et veritaſ domini ſiue in his q̄ ꝓmiſit piis ⁊ iuſtis. ſiue in hiſ q̄ minatur impiiſ ⁊ peccatorib⁹ manꝫ in eternum.

Pſalm⁹. cxvii. in quo monet ad laudē dei Propheta inuitans omneſ ad laudandū deum ait.

Confitemini domino ↄfeſſiōe laudis oēs generalr quoniaꝫ bon⁹ et ſolus p ſe ⁊ eſſentialiter bon⁹ quoniaꝫ in eternū miſericordia ei⁹ ſemp ſubueniēſ deuote reqrentib⁹ eū. Specialr inuitans iſrael ait Confiteatur domino confeſſione laudis iſrael quoniaꝫ bon⁹: quoniam in ſeculū miſericordia eius.

Inuitans tribū ſacerdotalem ait. Confiteatur dño ↄfeſſione laudis domus aaron quoniaꝫ bonus: quoniā in ſeculū miſericordia eius.

Inuitās omnes de q̄cunqꝫ gente et natōe ⁊ ↄditōe ait. Confiteātur domino ↄfeſſiōe laudis oēs qui timēt dñm quoniaꝫ bon⁹ quoniā in ſeculū miſericordia ei⁹.

Bene dico q̄ ſit bonus quoniaꝫ in me patꝫ qui Inuocaui dñm de tribulatione et exaudiuit me de āguſtiis liberādo et ī gaudiorū latitudinē īduxit me Cū aūt Dñs ſit mihi adiutor non timebo hominē q̄tūcūqꝫ ſeuiat Nō tm̄ hoīeꝫ ñ timebo: ſꝫ etiā q2 ip̄e . Dñs eſt mihi adiutor: ego deſpiciaꝫ inimicoſ meos malignos ſp̄s ⁊ vicia ⁊ pſecutores Et q2 dñs ē adiutor fortis. Bonū ē ↄfidere in domino q̄ nō deficit ī neceſſitate ⁊ vitā pt preſtare eternā q̄ ↄfidere in homine cuius ſalus vana eſt Bonum eſt ſperare in domino qui in ſe ſperantes nunq̄ dere-

linquit q̄ ſperare pricipibus q̄ ſeipſos a morte eripere non poſſunt

Propheta oñdit exēplo ſui q̄ bonum ſit ↄfidere in dño dicens.

Omnes gētes.ſ. inimici mei circūdederūt me qui cū Abſolon q̄rebāt me iterficere et in nomine domini .i. non p me ſed p auxiliuz dñi ↄtigit ↄtrium qꝛ vltus ſuz in eos. Circūdantes circūdederūt me pſeuerantes mihi in ꝓpria pſona mala inferēdo. et in eos tā graues pſecutores. vltꝰ ſuz in nomine dñi. vt ſup cuiꝰ eram vexillo munitꝰ. Circumdederūt me ſicut apes volentes me pūgere gladiis tanq̄ aculeis et exarſerūt inuidia nitentes me velociter ↄſumere ſicut ignis ſpinas cito ↄburēs. et in nomine domini ↄtigit ↄtrium: qꝛ vltꝰ ſum in eos: qꝛ ea que mihi intulerāt in eos refuſa ſunt. Bonū eſt ſperare in domino: quia Impulſus euerſus ſuz vt caderē in mortē ſed dominꝰ quē ſolū adiutorē quero ſuſcepit me ne caderem.

Quia Fortitudo domini vtrunq3 fecit.ſ. q̄ impulſus nō corrui. et euerſus ſteti. iō ipe mihi laus erit ipm concinā ipſum fortitudinē meā dicā qui in hac tribulationis morte factꝰ eſt mihi in ſalutem.

Quo circa Vox exultationis et ſalutis reſonet in ſecretis cordium iuſtorū qui facti ſunt tabernaculū dñi p inhabitantez ſpūm ſanctum. Qualiter aūt dñs ſit factus fortitudo ſibi ⁊ ſalus ait.

Dextera.i. potentia dñi fecit virtutem dādo mihi victoriā de hoſtibus dextera domini exaltauit me: qꝛ ab hūilitate diuerſaꝝ paſſionum virtute eiꝰ eleuatus ſum.

Ideoq3 Non moriar morte eterna tanta virtute ſtipatꝰ ſed viuaz vita gr̄e in xp̄o ꝑpetualiter ⁊ q̄diu hic ero narrabo aliis opa domini qui mihi ſp et vbiq3 auxiliatur.

Non moriar. quia et ſi aliqua mala intulit michi dñs ad correctōem fecit. quoniā Caſtigās caſtigauit me dominus ad emendatōem et morti eterne non tradidit ſic ſolet caſtigare ſuos i m̄ltis verberibꝰ vt emēdatos eruat a morte ꝑpetua.

Cū aūt ſaluatio hūani generis facta ſit p fidem xp̄i paſſi et glorificati. propheta i perſona humani generis petēs ingreſſum huiꝰ fidei dicit. Aperite o vos apoſtoli dī ⁊ eccleſie doctores mihi acceſſuz ad fidē et ſacramēta eccleſie que iuſtificant ⁊ p que datur ingreſſꝰ ad locū celeſtis gl̄ie et ingreſſus in eas laudabo dominuz. hec porta domini dei patris eſt. ipſe dñs xp̄s qui ait. nemo venit ad p̄rez niſi p me. Item. ego ſum hoſtiū per me. ſi quis introierit ſaluabitur.

Vñ ſeq̄tur et iuſti intrabūt in eā et per illā intrabūt in gloriā eternā

Et iō o dñe Confitebor tibi ↄfeſſione laudis letꝰ gratias agens quoniaz exaudiſti me in aduētu filii tui quē hores iuſti tanto deſiderio expectabant et ita factus es mihi in ſalutē p̄teritū p futuro p pter certitudinē ꝓphetie ponit.

Et vere in ſalutem. naz Lapidem quem reprobauerunt ſacerdotes et doctores iudeoꝝ ad quoruz ſacerdotū officiū expectabat edificare in fide ⁊ moribus populū. hic factꝰ

eſt in caput anguli ꝯnectens per fidē in ſemetiꝑo duos pietes i vnū ſcʒ populum iudaicum et populum gentilē ⁊ ita ex ambobꝰ ꝯſtituit vnū corpus eccleſie cꝰ ipe caput eſt.
A domino patre factus eſt me diator noſter et eius et eſt mira bile hoc incarnatōnis miſteriū in oculis noſtris ſpiritualibus qui eū credendo ſuſcipimus et clementi am admiramur Hec eſt dies ſalutis et gratie quam ſpecialiter merito feciſſe dicitur dominus quia ſpecialem in eo gratiā humāo generi exhibuit et ideo exultemur ſcʒ corpe et letemur mente in ea qꝛ in hac die redempti ſumus
Et qꝛ dies ſalutiſ ē O dn̄e q̄ potēs es ſaluum me id eſt pticipem me fac huiꝰ ſaluatōnis quā mundo attuliſti o domine proſperuʒ faci to iter illud quo ad te poſt multoſ labores reuertor. et ſpero ꝙ ita erit quia benedictuſ ſcʒ xp̄us qui venit in nomine domini patriſ ſui Propheta in pſona apoſtoloꝝ ⁊ ſacerdotū. nos ſacerdotes Benediximus vobis ſubditis noſtris de eccleſia domo domini ꝺ qua ſumitur baptiſmus et eucariſtia ⁊ alia ſacramenta in quibus benedictio gratie datur vel augmentuʒ. Hanc aūt benedictōnem nō damus ex nobis nec a nobis ſʒ a ꝺo q̄ gratie ſue radiis illuxit nobis et hanc poteſtatem conceſſit.
Et vos iam benedicti Conſtituite dies ſolennes ſicut natiuitatis reſurrectōnis et aſcenſionis qui honori dei ꝑ eccleſiaʒ ſunt conſecrati. et hoc nō tepide et ſegniter agentes ſed in condenſis id eſt in frequentationibus hominū ut impleatur eccleſia et nō ceſſabitiſ vſqʒ oſficiū ſcʒ altaris ſacrificiū ſit finitū ita ut ante benedictionē ſacerdotis nullus p̄ſumat de eccleſia recedere Conſtituite dico diē ſolēnem et quilibet dicat mecū Deus meus es tu ⁊ ideo confitebor tibi confeſſione laudis deus meus es tu et exaltabo te altitudinem tuā aliis ꝑdicādo qꝛ a te ab huilitate ſuʒ eleuatus. Confitebor tibi domine cōfeſſione laudis quoniam exaudiſti me et factꝰ es mihi in ſalutē ut me cū ſanctis tuis i celeſti hieruſaleʒ ſociares
Propheta cōcludens hunc pſalmū vnde ſūpſit exordium ait Confitemini domino et cetera monens ut ab inicio credulitatis noſtre vſqʒ ad finem in deum noſtrum fiduciam habentes eius laudē perſeueranter confiteamur

Pſalmꝰ. cxviii. in quo datūr pfecta doctrina ad beatitudineʒ conſequendam.

Propheta in pſona omnium ſanctorum loquens ait

Eati beatitudine ſpei id eſt digni introduci ad vitaʒ eternā qui ſine macula peccati mortalis ſunt in via vite preſentis qui in lege domini mandata eius adimplendo pſeuerant Beati qui ſcrutātur diuinas ſcripturas q̄ ſūt teſtimonia dei ut itelligāt cū peccauerit ſe corā teſtibꝰ deliquiſſe et in toto corde. ſ. itellcū ⁊ amoris affcū exquirūt deū ut habeant amicuʒ quē deum in ſcripturis vident.

Beati dico qui ambulant ĩ lege do/
mini Non in iniquitate quia q̃
oꝑantur iniquitatez in vijs ei
us ñ ambulauerunt lex eñi dñi
ĩmaculata eſt. vie eius vie pulcre
Et quia merito lex tua ſancta cuſto
dienda eſt Tu mandaſti mãda/
ta tua cuſtodiri valde non tepi/
do corde nõ diſſoluto animo: ſed for
titer cuz magna diligentia et ſollici
tudine Ex quo tu dñe iubes
mãdata tua cuſtodiri: precor Ut di
rigantur oꝑa et actus mei qui
ꝑ ſe tortuoſi ſunt ad cuſtodienda
mandata tua quia niſi a te dirigã
tur vie mee ego mibi nõ ſufficio.
Utinã dirigantur vie mee. q̃r Tũc
non confundar in futuro iudicõ
cuz ꝑfecte ꝓſpexero in omnib⁹
mandatis tuis cognoſcendis et
cuſtodiendis. in omnib⁹ dico ne pec
cando contra vnũ efficiar omniũ re
us quo ad penam damni
Si direxeris vias meas nõ ero tibi
ingratus. quia Confitebor tibi
cõfeſſione laudis in corde meo di
recto et iuſtificato a te ꝓ eo q̃ di
dici a ſpiritu ſancto interius loquẽ
te mibi vel a ſanctis patribus iudi
cia iuſticie tue inter que eſt q̃ ob
ſeruans p̃cepta tua iuſtificatur bic
a peccatis et in futuro conſequitur
vitam beatam
Dico laudabo te recto corde ⁊ ĩſuꝑ
Juſtificationes tuas cuſtodi
am oꝑa iuſticie faciẽdo et quia ſcio
dyabolũ circuire ad impediendum
non me derelinquat gratie tu
e aſſiſtentia quia ſi ad momentũ
ſubtraxeris mandata tua meritorie
ad implere nõ potero
Propbeta edocens adoleſcentẽ eta
tem corrigere vitã ſuã dicit q̃rẽdo.
Jn quo corrigit adoleſcenti/
or vitam ſuaz deprauatã ſequen
do paſſiones et concupiſcẽtias iu ue
niles. corrigit et ad ꝓbitatis normã
reducit. reſpondz o dñe in cuſtodi
endo ſermones tuos qui et paſ
ſionũ reꝑſſionem et mentis rectitu
dinem operantur.
Et quia in cuſtodiendo ſermones tu
os eſt correctõ adoleſcentis. ideo
Jn toto corde meo exquiſiui
te ita ut nulla ꝑticula cordis mei va
cet ab inquiſitõne tui et precor vt
me adiuues ad impletionem
mandatorum tuorũ Jn corde
meo ĩ memoria mea abſcondi pre
cepta tua diligenter memorie con
mendando ſciens nõ aliter a pecca
tis me abſtinere poſſe niſi aſſidua e
orum recordatõne. ⁊ boc eſt quod ſe
quitur ut non peccem tibi Be
nedictus es domine omni bene
dictõne et laude dignus de bono q̃d
in me incepiſti erudiendo me in elo/
quiis tuis Doce me iuſtificatio/
nes tuas perficiendo quod incbo
atum eſt quia fruſtra abſconduntur
in corde eloquia niſi ſequantur oꝑe
ra iuſticie
Doce me domine eloquia tua Qui
a bis doctus pronunciaui aliis
credentibus et digniſ omnia iudi
cia que didici per prophetas
et apoſtolos tuos qui ſunt os
tuum Jn via teſtimoniorũ
dilectõnis tue ad nos que ſunt ĩcar/
natõ natiuitas mors reſurrectio et
buiuſmodi delectatus ſum Jtez
in via teſtimoniorum que eſt cbri/
ſtus in quo ſunt oẽs thezauri ſapie
et ſcie dei abſcõditi delectatus ſum

ſuper omnes diuitias ſeculi
Et quia tante ſuauitatiſ ſunt teſtio nia tua ideo deinceps aſſidue. Exercebor in mandatis tuis cogitando et opando ⁊ in his exercitat⁹ conſiderabo pfecti⁹ cognoſcens vias tuas Ex illa exercitatione eueniet etiã hoc. ꝙ In iuſtificationib⁹ tuis meditabor non obliuiſcar ſermones tuos illas meditabor in hiſ exercebor
Dico nõ obliuiſcar ſermones tuos. et ideo Retribue ſeruo tuo q̃ te ſolũ verũ deũ ꝯgnoſco. hoc ſcȝ viuifica me vita gratie tu qui vita es et ſic viuificat⁹ mandata tua dũ preſens vita voluitur cuſtodiam ſermones tuos
Sed quia nõ poſſunt ſermones tui cuſtodiri ꝑ obedientiã niſi prius videantur ꝑ intelligenciã ideo Reuela abſterge ab oculiſ cordis mei velamen littere et fac me ſpirituali ſenſu legis tue mirabilia cõtēplari ꝯſiderabo quidem de lege tua quid ſcȝ ſpiritualiter ſignificēt mirabilia que in lege tua ꝯtinent
Reuela ⁊ illumina precor qꝛ Incola ego ſum pegrinus ſum in hoc mundo et ideo non abſcondas a me mandata tua tãꝙ a pegrio ſed reuela mihi tãꝙ amico et ꝯmenſali ut in obſequiũ tuũ ſeru⁹ tuus deſudet Nam Concupiuit anima mea maximo affectu ut amplius deſiderarem iuſtificationeſ tuas id eſt opa iuſticie tue ñ ad horam ut mali faciunt ſed omni tempore etiam in aduerſis
Ideo vtiqȝ concupiui deſiderare qꝛ Increpaſti flagellando ſupbos dyabolum ſcȝ in celo adam in padiſo terreſtri qui ſe eleuauerunt in ſuperbia et modo ꝑ tuos doctores increpas aduerſarias poteſtates. mẽbra dyaboli. hereticos vl' malos homines maledicti in futuro qui declinant per ſuperbiã et contēptum a mandatis tuis quibus dictur⁹ es. Jte maledicti in ignem eternuȝ Quia maledicti ſunt qui declinant a mandatis tuis. ideo ꝑcor. Aufer a me opprobriũ huius maledictionis et contēptum tranſgreſſiõis quia teſtimonia tua exquiſiui ad meam inſtructionem non ocioſe et ſomnolenter ſed ſtrenue et vigilãter Jdeo aufer opprobriũ quoniam Principes id eſt ſpirit⁹ maligni ſtudioſe tractauerũt qualiter me poſſent deicere ꝑ contēptum mandatorum tuorum ſed ſeruus tuus exercebatur ĩ iuſtificationibus tuis et tanto magis quanto fortius me ĩpugnari ab eis percipiebam.
Exercebor dico qu oniã Meditatio mea iugiter verſatur circa teſtimonia tua et conſiliũ meũ eſt ſeruare iuſtificationes tuas quia vitã pollicentur eternã
Adheſit id eſt cõiuncta ẽ anima mea corpi terreno et corruptibili conſentiens ei ad aliqua illicita ne ergo inualeſcat peccatuȝ Fortifica me vita gratie dando mihi facultatem ne anima conſenciat corpi ſcio eñi ꝙ concupiſcentia carnis morteȝ opatur. viuifica dico ſecundum verbum tuum videlicet illud nõ in ſolo pane viuit homo ſed in omni verbo quod procedit de ore dĩ quia ſicut pane corpus roboratur ita verbo dei robur mentis augetur.

Quod peto obtinere cõfido quia
Uias meas malas et iniquas ĩ q̃
bus inceſſerã cõfitendo enũciaui
et exaudiſti me peccata mea di-
mittendo.et quia dediſti veniã ideo
o dñe doce me iuſtificationes
tuas id eſt de cetero fac me opari
ſcõm pcepta tua
Quia nõ eſt ſatis bona agere niſi fi
ant debito modo et ordine.ait.Uiã
iuſtificationũ tuarum quas le-
gis littera protulit inſtrue me da
mihi verũ et plenũ ſpiritualem ĩtel-
lectũ et ego ſic ĩſtruct⁹ exercebor
multiplici opatõne in mirabilib⁹
tuis que in figuris latent.
Exercebor dico ſed quãdoqʒ Ani
ma mea dormitauit id ẽ a bono
ope tepuit pre tedio imbecillitatiſ
torpe ſed tu dñe confirma me de
ĩceps ĩ verbis tuis ut ablato pec
cati ſomno inſtanter ĩ eis vigilem
Ut poſſim confirmari o dñe Deſi
derũ illud p quod ad peccatũ vei
tur ſeu dyabolũ qui eſt omnis via
iniquitatis amoue a me tua g̃
tia ne poſſit mihi pualere ⁊ in aliqd
viciũ ingerere et ſecundũ legem
tuam apud te inſtitutã que eſt ut ſẽ
per miſerearis miſerere mei
Miſerere dñe quia iã Elegi viã
veritatis id eſt xp̄m imitari et ei⁹
legem ſequi et iudicia tua quib⁹
iudicas et iudicabis ut eſt illud.om
nis qui credit in filiũ hominis habʒ
vitã eternã.et illud.qui nõ credit iã
iudicat⁹ eſt non ſum oblit⁹ ſed il
la teneo in memoria et ea mecum ſẽ
per tractaui
Nõ ſum oblit⁹ iudicia tua.ſed poti
us Adheſi.i.firmus et ſtabilis fui
in preceptis tuis quibuſ volũ
tatem tuam teſtaris et quia his
adherens anteriorꝝ peccatorꝝ indul
gentiã merui queſo ne patiaris
me de iteratione peccati con
fundi Non tm̃ adheſi
teſtimoniis ſed etiã Cucurri expe
dite viam mandatorũ tuorum
ope exequendo.⁊ hoc ideo quia di
lataſti ampliaſti cor meũ caritate.
patientia lõganimitate et ſimilibus
virtutibus
Dixi noli me confundere.ſʒ potius
Legem pone mihi domine p
ficere volenti non tñ veterem nimis
onerantẽ et ĩpfectã.ſed eam que
ad pfectionẽ iuſticie deducat q̃
eſt ſola lex noua et eã habitã exqui
ram in ea pficiendo ſemp gradu
viuam Et quia nõ eſt ſa
tis inquirere niſi intelligã quod exq̃
ro.Da mihi intellectũ ut ad ei⁹
alta pueniam in quibus tota lex pẽ
det et prophete.et habito intellectu
ſcrutabor legem tuam pfectius
ↄgnoſcendo et cuſtodiam illam
in toto corde meo omnes vires
meas ponendo ut poſſim mandata
tua adimplere
Legem pone dico ⁊ etiam Deduc
me p gratiã tuã in ſemitam mã
datorũ tuorũ id eſt altiora et ſtri
ctiora cõſilia tua data in euangelio
quia ipſam ſcʒ ſemitã volui tan
q̃ tutiorem pulcriorem et breuiorẽʒ
Et q̃a ipa bona volũtas a te eſt oro
Inclina cor meũ ut magis ⁊ fer
uen ti⁹ ac deuotius ferat̃ in teſtio
nia tua.et non in auariciã aliq̃
altitudinis vel pecunie que eſt ydo
lorꝝ ſeruitus.
Dico nõ inclines cor meuʒ in auari
ciam.ſed potius Auerte oculos

interiores ne ↄcupiſcant vana ſeculi nec delectētur in his terrenis que vana ſunt ⁊ caduca. aut ꝓpter vanitatē bonū faciant: ſʒ in temet ipſo qui es vera vita viuifica me. Quia vero timor auertit a vanitate ꝑcatur dicēs. Statue .i. firma immobil'r ſeruū tuū in eloquio tuo vt ei firmiter obediat in timore tuo in quo de/clinat omnis homo a malo.

Bn̄ dico auerte oculoſ meos a vanitate: et etiam Amputa falce tue gr̄e obꝓbriū .i. peccatū et quo ſeq̄tur obꝓbriū. ſi quod occultū neſciuſ habeo quod tn̄ conſiderata hūana fragilitate ſuſpicatꝰ ſū ne aūt in die iudicii de eo poſſeʒ ↄuinci tibi iudici audeo cōfiteri qꝛ iudicia tua dulcia ſunt ↄfitenti nō ſeuera Et qꝛ dulcia ſūt iudicia tua Ecce concupiui mandata tua adimplere in equitate tua viuifica me hoc eī eſt vnū miseratōiſ tue donum ut eloquia tua cuſtodientes. in tua eq̄tate viuificemur. Cōcupiui mādata tua Et vt ea ꝑficiam eueniat de celeſtibus ſup me miſericordia tua q̄ me saluādū ꝓmiſiſti quam ut ↄſequar veniat chriſtus redimere nos ſecūdum ꝓmiſſioneʒ tuam factā abrae qꝛ in ſemine eiꝰ bn̄dicerent̄ omēs generatiōes. Si veneris redimere noſ Reſpondebo audacter obꝓbrioſe loquentibꝰ de fide mea illis a quibꝰ crucifixꝰ es vl' q̄bus ſcādalum eſt vl' ſtulticia qꝛ verbū caro factum eſt. ⁊ non timebo qꝛ ſperaui in ſermonibus tuis quibus dictū eſt Nolite cogitare quomodo aut q̄d loquamini q̄ ſunt mihi bona arma et fortiſſima turris fortitudinis a facie inimici. Quia vero multi vrgētibus mal' negāt fidē. precor qꝛ Ne auferas. i. auferri ſinaſ verbū veritatis verbū fidei de ore meo in perſecutiōe mea vſqꝫ quaqꝫ. i. ꝑ oīa vt ipaʒ fidem negē qꝛ metu iudiciorū tuorū plus merito ſperaui a te qꝛ nō auferaſ de ore meo verbū veritatis. Et ſi n̄ abſtuleris a me verbū veritatis cuſtodiam legem tuaʒ in omne tempꝰ vite pn̄tis. Vn̄ ſeq̄tur Et ambulabam in latitudine caritatis in q̄ tota lex pendet et qꝛ in deum et in ꝓximū dilectōeʒ meā extēdo: nec nō in inimicoſ quod maius eſt: qꝛ mandata tua queſiui diligēter ea ꝑſcrutans vt crederem ⁊ intelligerē. Ambulabam Et etiam loquebar ↄſtanter et intrepide in conſpectu regū ⁊ ꝓncipū et ꝑſidentium q̄ me terrere poterāt de teſtimonijs ſcripturarum tuarū certans ꝓ veritate vſqꝫ ad mortē et non confūdebar timore vel pudore vt cederē eis aut tacerem ꝓpter eos ſicut in beatis martiribꝰ ptʒ. Et meditabar in mandatis tuis: que dilexi vt ꝑ opus meditatōis et dilectionis ꝑficerem fructum. Et qꝛ meditatio mandatoꝝ ſola non ſufficit ſine ope ait. Et leuaui manꝰ meas a peccato mundas. ab effuſione ſanguinis innocentis alienas ad mandata tua adimplenda que dilexi et exercebor ī iuſtificationibꝰ tuis ſollicite mētis affectu reuoluēdo ut que in his ꝑ lr̄aʒ indicant̄ ſpūaliter poſſim aduertere. Vir iuſtꝰ vt ego in exercitatōe mea ſtrenue labo

rem .et in laboꝛe habeã conſolatõez Memoꝛ eſto verbi tui facti ſer uo tuo in ſcripturis ſanctis ꝓmiſſi onis vite eterne in quo mihi ſpē dediſti adipiſcendi vitam eternam Hec ſpes conſolata eſt me in afflictione mea qꝛ eloquium tuũ michi in his anguſtiis poſito eterne vite pabulũ ſubmiſtrat.

Uere ꝯſolatus ſum in afflictõe mea. qꝛ ⁊ ſi Supbi inique age bant valde iuſtos et bonos multi pliciter pſequẽdo. verũtñ ꝙtũcũqꝫ me impellerēt ego a lege tua non declinaui ad quod tñ inſtabãt ſu perbi. A lege aũt tua ñ declinaui ſꝫ Memoꝛ fui iudicioꝝ tuoꝝ quib⁹ a principio mũdi obediē tes remuneras et impios dãnas. et quõ vnuſqſqꝫ ſcõꝝ ꝑmiſſu tuo affli gitur in pñti ut cõſolatõez accipiat in futuro et ꝯſolatus ſuꝫ ego qꝛ cognoſcens ſine dei oꝛdiatione nul lum interfici poſſe cõſolatus ſum in tribulatõibus meis certũ me ſciens remunerandũ a te Uir iuſt⁹ lcꝫ inſe ꝯſolat⁹ eſſꝫ dolebat tañ de pec catorib⁹. Unde ait Defectio .i. afflictio et doloꝛ tenuit me pro peccatoꝛib⁹ nõ ꝓ mihi mala infe rentib⁹. ſꝫ ꝓ derelinquẽtibus le gem tuam q̃ ſunt multi valde.

Pꝛo illis deficiebã: ſed vt auferꝛez tediũ a me cantabam tibi pſalmoſ ⁊ ymnos in coꝛde meo. vnde Can tabiles ⁊ ad dicendũ delectabiles mihi erant laudes tue. in loco miſere vite preſentis in q̃ pe grinamur a domino. Memoꝛ fui in cantãdo tibi laudes non ſoluꝫ de die. ſed etiaꝫ de nocte non ſolũ tpe ꝓſperitatis ſꝫ etiã aduerſitatis no minis tui. i. cognoui te eſſe dñm me ſeruũ. et iuſtũ eſſe ꝙ domin⁹ ſer uum corrigat Cuſtodiui. i. patien tiam habui q̃ ꝑcipitur in lege tua Hec nox aduerſitatis facta eſt mihi ad vtilitatē qꝛ in hac aduerſi tatis nocte iuſtificationes tuaſ exquiſiui homo ei in aduerſitate magis q̃rit iuſtificari ꝙ̃ in ꝓſperita te. Propheta in pſona viri iuſti qui reliq̃t mũdi ſupbiam: bonoꝛum faſtigia: diuitiaꝝ qꝫ iactãtiã ait.

O. Domine tu es poꝛtio mea non. elegi mihi in ptez auꝝ l' aliq̃d mũdanum ſꝫ te ſolũ qui es vera via ad beatitudinē: ⁊ qꝛ te in ptem meã elegi Deliberaui decreui apð me ipm cuſtodire legē tuam.

Propoſui cuſtodire legē tuã. ſed qꝛ viribus meis non confido Depꝛe catus ſum faciē tuam in toto coꝛde meo miſerere mei ſecũ dum eloquiũ tuũ per quod ꝓmi ſiſti ut peccatoꝛē in moꝛtem non ob rueres: ſed miſericoꝛdia conſolares

Miſerere depcoꝛ. qꝛ. Cogita ui diligenter vias meas ꝑores ⁊ cognoui ꝙ non erãt recte. ⁊ iõ con uerti pedes meos. i. affect⁹ me os in teſtimonia ꝑceptoꝝ tuoꝛuꝫ vt ibi haberēt viã qꝛ illa non ſinunt errare. Propoſui cuſtodire legē tuam ſic ꝙ etiam Paratus ſum prompta volũtate vt cuſtodiam mandata tua. et non ſum tur batus aduerſis me vndiqꝫ circum ſtãtibus: qꝛ ꝓpter xp̃m ꝑatus ſum aduerſa omnia ſuſtinere.

Non turboꝛ in aduerſitate ptꝫ q̃m Funes id ē deceptões. iniq̃ expro brantiũ iacula et alia impedimēta quib⁹ inimici mei p⁹ ſe me trahere

conabātur circū̄plexi ſūt me ex omni pte. fruſtra tn̄ qꝛ legem tuā non ſū̄ oblit⁹. Vere nō ſum oblitus. qꝛ Media nocte ſurgebam ad laudandū̄ te de omibus gr̄as agens etiam de hoc q me iudicabas flagellandū̄ vt iuſtificares qꝛ hoc ſignū̄ eſt ꝙ ſū̄ de familia tua. Quid p ſingula. Particeps ego ſum omnium timētiū̄ te timore filiali et cuſtodientium mandata tua.

De cōſtātia in aduerſitatib⁹ i dn̄o confido: qꝛ Miſericordia domini plena eſt terra qꝛ omnia dat nob ex ſua miſericordia q̄ ſolem ſuū̄ oriri facit ſup bonos ⁊ malos mādata tua doce me vt intelligā ꝓ dicem. ⁊ ope impleam.

O domine ꝓpono in bono firmiter ſtare et debeo. qꝛ Bonitatem feciſti cū̄ ſeruo tuo peccanté ad penitentiam expectādo. penitenté ad ꝑfectum promouendo. ꝓficienté ad glām perducendo: ⁊ hoc feciſti non ſm meritū̄ meum: ſed ſecundum ꝓmiſſionem tuam ne peccātem in ira punires ſed miſericordia conſolares. Vt amplius in grā ꝓficiam. Bonitatem doce me inſpirādo caritaté vt ex amore operer: ⁊ ſit mihi boni delectatō diſciplinā doce me in tribulatōe patientiā tribuendo et ſcientiam doce me illuminando intelligētiā qꝛ mandatis tuis credidi id eſt ea ope compleui. Doce me qꝛ confiteor ꝙ Deliqui p actualé culpā a q̄ culpa n̄ poterā liberari niſi p diſciplinam: deliqui dico priuſ q̄ hūiliarer a te p correctōem propterea ne rurſus flagellis hūiliarer

mandata tua cuſtodiui.

Deinde laudat iudicē vt impetret dicens Bonus es tu inte ⁊ eſſentialr̄ bonuſ doce me opa iuſticie eo ꝙ bona ſint ſicut et tu bon⁹ es. Et neceſſe eſt vt doceas: qꝛ Multiplicata eſt ſup me iniquitas ſupborū̄ demonū̄ nitentiū̄ impellere in peccatū̄ non tn̄ refriguit i me caritas: qꝛ ego toto corde meo ſcrutabor mandata tua ꝯſolationem reqrens in eis.

Multiplicta eſt ſuper me iniquitas ſuperborum: quia Coagulatum id ē induratū̄ eſt cor eorū̄ ſup me ꝯtra quoꝝ obſtinatōem refrigerium ſuſcepi in meditatione legis tue. Diſciplinā dixi doce me. qꝛ Bonū̄ michi ꝙ hū̄iliaſti me. i. ꝙ me diuerſis temptatiōib⁹ exercuiſti. qꝛ per hoc didici mandata tua implere q̄ non in ſupbia ſed in hū̄ilitate diſcūtur.

Bonū mihi lex euāgelica ore tuo ꝓlata qꝛ vbiqꝫ et in omnibus me conſolaꝛ ſuper quantaſcū̄qꝫ diuitias et quecū̄qꝫ amabilia huius ſeculi. Bonum mihi lex oris tui ⁊ iuſtū̄ eſt. qꝛ o domine.

Manus tue potentia ⁊ ſapiētia tua quib⁹ volūtas tua omnia opaꝛ fecerū̄t me ad imaginé ⁊ ſimilitudinem tuā et plaſmauerunt me ſm corp⁹. et ideo qꝛ ob hoc obligor ad ſeruitiū̄ tuū̄ da michi limpitudinē intellectus illumina intellectum ut mandata tua clarius intelligam ſepi⁹ in meditatiōe reuoluā et deuoti⁹ complectar.

Propheta in perſona eccleſie. da mihi domīe intellectū̄. quod ſi feceris. Qui timēt te timore filiali

id ē ſancti viri fideles tui videbūt me ſic illuminatum et inde letabūtur de ꝑfectu meo ſpirituali hꝯ et in futuro. Jtem ꝓpter hoc debes dare itellectū qꝛ in verbo tuo .i. filio tuo l' verbo tuo quo bonis bōa ꝓmittis ſupſperaui. Jdeo da intellectū. qꝛ iam Cognoui ꝙ iudicia tua ꝗbus iudicas facientes mandata et ñ facientes. ſunt nō tm̄ equa. ſꝫ equitas qꝛ a iuſto ⁊ equo nūꝙ̄ diuidūt cognoui etiā ꝙ iuſto tuo iudicio me hūiliaſti in his miſeriis deiciēdo me in neceſſitatē moriendi ꝓpter inobediētie ſupbiaꝫ primoꝝ parentū. vt corrigereſ.

Sed ꝯtra has miſerias ꝑcoꝛ Fiat miſericoꝛdia tua michi ſeruo tuo vt ꝗ ad tempꝰ fui hūiliatꝰ eterna gaudeam ꝯſolatiōe ſecundum ꝓmiſſum ꝗ ꝓmiſiſti vt poſt hūilitatem afflictōis tribueres ꝑſidium ꝯſolatōis. Ueniant michi miſerationeſ tue. i. effectꝰ pie affectionis ⁊ miſericoꝛdie tue et viuam vita gratie in pꝛeſenti: ⁊ vita glorie in futuro que ſola vera vita eſt qua qui viuit ñ timet moꝛi. et hꝯ iō qꝛ lex tua meditatio mea eſt que diſpōit ad grām habendā ⁊ ad habitam augendā. Sic me viuifica ꝑ miſꝛicoꝛdiaꝫ qui hūiliter obedio. ſed Confundantur ſupbi in peccatis ſuis vt cognoſcant īique egiſſe aduerſus me. ego aūt in mandatis tuis adimplēdis. oſtendens eis exmplariter que opoꝛteat eos facere exercéboꝛ.

Et qꝛ contra impugnatōes maloꝝ opus eſt auxilio bonoꝛuꝫ ait: Conuertantur in auxiliū meū oms timentes te filiali timoꝛe et qui nouerūt teſtimonia tua intelligendo ⁊ operādo. Pꝛo me ſpecial'r pꝛecoꝛ. ꝙ Fiat coꝛ meuꝫ immaculatū per remiſſionē omniū peccatoꝝ in opibꝰ iuſticie que iuſtum faciūt hoīeꝫ vt ī iudicio dānationis ſentētia me ñ ꝯfundat cū impiis qñ dicet eis. Jte maledicti et cetera. Uox ꝓphete in perſona ſanctoꝝ pr̄m vl' eccleſie.

Defecit omnibꝰ anima mea ſoliꝰ ſaluatoꝛis accēſa deſiderio et in verbū tuū quod in pncipio deus erat apud deū ſup merita mea ſupſperaui vt ab eo redēptus in patriaꝫ reducar. Aīa mea defecit ab omni appetitu terrenoꝝ ⁊ etiā Oculi mei defecerūt ocl'i mei interioꝛes ꝑ magnitudine deſiderii in ꝓmiſſum tuū ꝙ de celo venires. defecert oculi mei dico dicentes qñ ꝯſolaberis me mittēdo ſaluatoꝛeꝫ. Jn defectōe ſpiritualiū oculoꝝ Factus ſum ieiunando vigilādo oꝛādo ⁊ in aliis ſpiritualibus exercitiis ſicut vter in pꝛuina ab ardoꝛe peccati īfrigidatꝰ et a noxiiſ deſideriis moꝛtificatꝰ pꝛecepta tua ꝗbus hoīes iuſtificantur non ſum oblitus quin ea ſemꝑ cuſtodirem ⁊ adimplerē.

Cū factus ſum ſicut vter in pꝛuina o dñe. Quot ſūt dies ſerui tui id ē ꝙ̄diu patiar ego iſtas miſerias ꝙ̄diu retardaboꝛ in hꝰ mundi tēptationibꝰ et neceſſitatibuſ qñ inſuper facies de pſequētibus me iudicium. ſ. de dyabolo et ſatellitibꝰ eius. ꝯtere velociter ſub pedibꝰ noſtris ꝗ nos pſequūtur. Opus eſt vt facias iudiciū: qꝛ Narrauerūt michi iniqui heretici et pagani

multa fabuloſa et ꝯficta vt me
a veritatis tramite ꝺ̓torquerent ſꝫ
ñ ſunt mihi iſta placita ſic̄ lex
tua que eſt lex immaculata lex veri
tatis. Vñ ſequit̄ Nõ ſunt vt lex
tua. qm̄ . Omnia mandata tua
veritaſ nullo errore nulla falſitate
ꝑmiſcent̄ vtpote q̄ ab ineffabili ve
ritate : et inobfuſcabili diuinitatis
luce ſunt deriuata. talia aũt non ſũt
hereticoꝝ p̄cepta. ſed falſa vana er
ronea ⁊ que in ꝑditõem deducunt.
et qꝛ tua v̓itas me delectat ꝑſecuti
ſunt me multa mala inferendo. ut
ſaltem me ꝑ hoc ſue volũtati ſubii-
cerent. ſed tu dñe adiuua me con-
tra eoꝝ deceptões et perſecutõnes
Opus eſt vt me adiuues dicit ec
cleſia qꝛ tot fideles ꝓ defenſione ve
ritatiſ tue ab iniq̄s infidelib⁹ occiſi
ſũt ꝙ Paulominꝰ. i. fere ꝯſum
mauerũt me ĩ terra q̄ ē afflictõ
nis loc⁹ ſic̄ celũ cõſolatõis: ſed ñ va
luerũt in toto me extiguere: quoniã
ego in multis membris meiſ non
dereliqui veritatez mandato
rũ tuorũ. Sꝫ vt poſſit perſeue
rare vſqꝫ in finem ait . Secundũ
miſericordiam tuam viuifica
me ut poſſim viriliter reſiſtere per
ſecutoribus meis et cuſtodiam
que in lege mandaſti vel in euã
gelio ꝓtuliſti: Merito debeo
cuſtodire teſtimonia tua quia Ver
bum tuũ. i. obſ̄uantia mandatorũ
tuoꝝ in eternum ꝑmanet in ce
leſtibus ſpiritib⁹ . qui dei mandata
ſemꝑ obſ̄uãt: ⁊ nũꝙ̄ ab eis ꝑ tranſ
greſſionem recedunt.
Et qꝛ non ſolũ in celeſtibus creatis
ꝑmanet verbũ dei: ſed etiã in terra
ait In generatione ꝑorũ iuſtoꝝ

et in generatione iuſtoꝝ noui
teſtamẽti ꝑmanet veritas tua
q̄ nũꝙ̄ defuit in ſanctis tuis fũda
ſti eccleſiaꝫ i vtroqꝫ populo ĩ fun
damẽto vno quod eſt xp̄us et ꝑma
net veritas in ea et hoc diſpoſitiõe
diuina. Vñ ſequitur. Ordina
tione tua perſeuerat lex verita
tis tue in eccleſia ⁊ ratõ eſt quoni
am omnia tp̄alia et eterna ſeruĩ
unt tibi oĩa ei ꝓ tuo nutu diſponiſ
etſi diuerſo mõ. Cõfitebor ꝙ lex
tua ita valida eſt contra afflictiões
h⁹ ſeculi ꝙ Niſi lex tua medita
tio mea eſt ⁊ ñ tantũ ut ſciã ſꝫ vt
perficiã fere periſſem in afflic
tione mea. Et qꝛ meditatõne
legis tue me a ꝑditõe liberaſti. ideo
Non obliuiſcar iuſtificatio
nes tuas per totã vitã meã qꝛ in
ipſis iuſtificationib⁹ viuifica
ſti me ꝑ eaꝝ meditatõnem preſer
uando me a morte peccati . Et q̇a
viuificaſti me Tu⁹ ſum ego ſer
meus tibi per omnia. et iõ ſaluũ
me fac perducendo ad eternitatez
qꝛ iuſtificationes in lege tua cõ
tentas ſtudioſe exquiſiui ad in
telligendum et ꝯplendum. Ne
ceſſe habeo vt ſaluũ me facias. qũo
Me expectauerũt peccatoreſ
q̃i ĩ inſidiis latitantes . oportunum
temp⁹ ad ydoneas deceptõnes que
rendo ad hoc vt ꝑderent me faci
endo me conſentire da malũ . ſed iñ
nõ perii qꝛ teſtimonia tua intel
lexi que me decipi nõ ꝑmittebant.
In quib⁹ teſtimoniis tuis intelle
xi. Omnis virtuoſe ꝑfectioniſ
ſiue ꝯſũmationis finē eē latũ
mandatum tuũ valde. ſ. p̄ceptũ
caritatis. finis ei precepti caritas.

quod ꝑceptum ita latū eſt vt ad ini
micos ſe extendat. Vidi legē cari
tatis q̄ eſt finis ꝯſummatōis. ⁊ iō.
Quomodo.i.ꝙ fortiter ꝙ vehemē
ter dilexi legē tuam domine in
cuiꝰ ſignum ꝯtinue meditatio
mea eſt. Et ideo Sup inimicoſ
meos iudeos paganos ⁊ hereticoſ
intelligentē me feciſti veritatē
tuā qꝛ mandatū tuū ducit me
ad eternitatez quod n̄ facit erga
inimicos.qꝛ illi vel non intelligunt
ſpūal'r ſed peruerſe: vl' non operāt.

Et non tantū ſup inimicos meoſ
prudentē me feciſti.ſed Sup oēſ
docentes me ſcribas et phariſe
os q̇ ſe clauem ſcientie hr̄e dicebāt.
intellexi ſacre ſcripture veritatez
⁊ hoc iō qꝛ teſtimonia tua me
ditatio mea eſt.i.dilgenſ inq̇ſitō
in ſpū non in lr̄a.non eniz in lr̄a ſed
in ſpū quieſco. q̄ meditatō n̄ ē illoꝝ
qui falſa ibi ſentiūt et docent.

Non ſolū ſup docentes: ſed etiam
Sup ſenes id eſt antiq̇ores ſacer
dotes ⁊ ꝑ̇ncipes intellexi melius
enim intelligit nouꝰ populꝰ q̇ hic lo
quitur q̇ accepit ꝙ ille ſenior iuday
cus.et hoc ideo qꝛ mandata tua
queſiui interiꝰ non exterius.

Queſiui mandata tua ⁊ compleui.
vn̄ Ab omni via mala q̄ ducit i
ꝑditiōem ꝓhibui affectꝰ meos
vt cuſtodiam verba tua qꝺ ali
ter fieri nō poterat Nō eni pec
cata ⁊ mādata ſe ꝯpatiunt̄ A iudi
ciis aūt tuis q̄ pertinent ad regu
lā viuendi ꝯtentis in lege tua non
declinaui: qꝛ tu cui obedire ꝺbeo
legē poſuiſti mihi ꝙ ſi ab his de
clinarem iudiciis in eternū iudicio
ꝯdēnarer. Merito dilexi legem
tuam ⁊ diligo: qꝛ Eloquia tua fa
cta ſunt mihi valde dulcia vi
ribus anīe mee. dulcia dico ſuper
mel et fauuz q̄ ita dulcia ſunt vt
eiſdem guſtatis oīs erroris amari
tudo de corde ꝯfeſtim recedit Per
obedientiaz mandatorū veniēſ
ad altitudinē ſapientie intellexi n̄
eſſe ambulanduz cum impiis ꝓpte
rea omnem odiui viaz iniqui
tatis. Dilexi dn̄e legem tuā ꝓ
pter dulcedinē quā inde ſenſi: etiam
diligo.qꝛ Verbū tuum ꝑ moyſen
et alios ꝓphetas ad nos delatū eſt
lucerna in teſta ⁊ veritaſ ſub figu
ra affectibꝰ meis dirigendis
ad te lucerna q̇dem i hꝰ ſecl'i nocte
lucens vt ꝑcaueā laq̄os funiū id eſt
a ꝑcipicio foueaꝝ q̄s dyabolus no
bis ꝑparauit.q̄ ꝓuidentia mea vita
re n̄ poſſem et lumen ſemitiſ me
is ⁊ hoc lumine ꝑeunte.dum vie hꝰ
ſemitas gradimur ad illam q̄ via
vera eſt ꝑducamur. Et iō Iura
ui et firmiter ſtatui cuſtodire iu
dicia iuſticie tue ꝑ quā ꝑuenitur
ad ſalutem. Iuraui cuſtodire iu
dicia iuſticie tue tāꝙ verus amator
eius.⁊ per illā Humiliatus ſū val
de ſed o tu domine viuifica me
aliter paꝝ valeret hūilitas mea ſc̄m
verbum tuū: vt ſc̄m verba tua viuaz
et omnia cū diſcretiōe faciam.

Et iō depcor vt Sacrificia lau
dis caritate non timore oblata bn̄
placita et acceptabilia et dele
ctabilia ſint tibi domine.et iu
dicia tua doce me vt illa itelligā
⁊ opere compleā. Doce me opus
eſt.ſ.ne errem: qꝛ Anima mea.i.
mors et vita anime mee ē ſemper
in manibꝰ meis.i.in operibꝰ: qꝛ

ſi deſino bene opari morietur aīa
mea et legē tuaʒ non ſum obli
tuſ imo iugi meditatōe illā retinui
vt regulam operatōis mee. Legē
tuā non ſum oblit⁹: qꝛ licet Pecca
tores ꝛ ſpūs maligni poſuerint
mihi laqueos. ſ. minas: blaudimē
ta ſeculi. quaſcunqꝫ malas pſuaſio
nes ꝛ pſecutōes ut caderē. tamē De
mandatis tuis non erraui ma
le intelligendo vel contra operādo.
Non erraui dico imo Hereditā
te acquiſiui. i. firma poſſeſſiōe: qꝛ
teſtimonia et precepta tua he
reditaſ mea ī eternū: qꝛ in eis
exultat et delectatur coꝛ meū
Et ideo. Inclinaui coꝛ meū
ad faciendūʒ mandatatua per
ſeueranter vſqꝫ in finē vite mee. pp
ter retributioneʒ vite eterne. vt
illā merear percipe. Vox pphete
in pſona eccleſie. In ſignū ꝙ di
lexi legem tuā Iniquos non qꝛ ho
mines: ſed qꝛ mali. i. iniquoꝝ vicia
odio habui: qꝛ legē tuaʒ dilexi
cui ipſi aduerſanī. Cū iniquos
deuitem et cuſtodiā legē Adiutoꝛ
meus ad bona facienda et ſuſce
ptoꝛ me⁹ ad mala pcauēda es tu
vel adiutoꝛ in pn̄ti ꝛ ſuſceptoꝛ in fu
turo et in verbū tuum non in le
gē non ī pphetas ſed in diuinitatis
pſidiū in quo null⁹ decipitur: in quo
a moꝛte abſoluimur ſupſperaui.
Ideo Declinate a me vos o
maligni ſepate vos a meo ꝯſoꝛtio
in quoꝝ pn̄tia diuinā non valeo te
nere religionē: ꝛ voƀ declinatis ꝛ ſe
patis ſcrutaboꝛ mandata dei
mei q̄ mihi ſpeʒ pſtant ac ſolamen.
Cupio dn̄e ſcrutari mandata tua
ꝛ vt hoc bene poſſim Suſcipe me
ad te fugientem. tuā doctrinā cupiē
tem a maloꝝ impugnatōnibus libe
rando ſecūdū eloquiū tuū illud
ſcꝫ. Venite ad me oēs qui laboꝛatiſ
et oneꝛati eſtis. ꝛ ego reficiam vos
et viuā in aīa vita gr̄e et n̄ ꝯfun
das me ab expectatione mea.
vite eterne. ſꝫ da obtinere qd̄ ſpero
Nō cōfūdas dico. ſꝫ poti⁹ adiuua
me in hac vita ad bene operādū. qꝛ
ꝑ me nihil poſſuʒ et ſalu⁹ ero tuo
auxilio adiutus et meditaboꝛ in
mandatis tuis ſine fine. Ideo
meditaboꝛ in mādatis tuis: qꝛ attē
do ꝙ Spreuiſti oēs diſcedētes
a mandatis tuis et hoc iō qꝛ in
iuſta cogitatio eoꝝ eſt et uere ī
iuſta. qꝛ uolūtarie recedūt a iuſticia
Preuaricantes a lege dei nāfali
ſiue ſcriptura reputaui peccato
res terre. qꝛ terrenis inuoluuntur
delictis. ꝛ ideo ne de numero hoꝛuʒ
inueniar dilexi teſtimonia que ī
lege tua ſunt Dilexi domine te
ſtimonia tua et ne mouear ab illis.
Confige cōpme refrena timoꝛe
tuo carnaleſ concupiſcentiaſ
meas tecū ꝯuiuere. tibi cōmoꝛi. te
cum ſepeliri patus ſum. ut ī futuro
tibi reſurgere merear a ꝯſiderati
one futuroꝝ iudicioꝝ tuoꝛuʒ
timui. Timui. et ideo Feci iu
dicium ꝯfigēdo carneſ meas feci
iuſticiā op⁹ iuſticie exequendo n̄
pmittas me tradi calūniāti
bus me ſpiritib⁹ malignis q̄ ſemp
nocere mihi moliūtur Nō tradaſ
me ſed poti⁹. Suſcipe me ut patro
nus ſeruū tuū n̄ alteri⁹ in bonū
ſcꝫ queʒ illi impellūt ad malū. ut ſcꝫ
calūniando non ſuperent me
ſupbi. ſ. dyabol⁹ et miſtri ei⁹ q̄ ſup

biſſimi ſunt. Debes ſuſcipe quo Oculi mentis mee a ſe defecerunt attenuati ſũt ardenter intuendo in ſalutare tuũ xp̄m ut ab eo veniat auxiliũ mihi. q2 nõ poſſũ ꝓpria virtute ꝯſequi ſalutez. defecerũt etiã oculi mei in eloquiuz iuſticie tue rimando ei9 ſecreta. q̇a trãſcendit hũane intelligẽtie facultatẽ. Et iõ Fac cuz ſeruo tuo ſecundũ miſericordiam tuaz nõ ſm merita mea. ut per tuã grãz ſuppleas hũane infirmitatis defectum et iuſtificationes tuas doce me vt eaꝝ vtilitatẽ ſicut ſepius optaui poſſim aduertere. Bene dico fac cũ ſeruo tuo: q2 Seru9 tuus ſum ego. ꝛ q2 ſuus debet intelligere volũtatẽ domini ſui. ideo da mihi intellectũ vt ciam teſtimonia tua cognitõe pleniori ꝛ impletione. Et debes facere quia Tempus eſt faciendi vt. ſ. des michi intellectũ vberiorez legis tue ꝑ quã poſſiz defendere contra hereticos. q2 diſſipauerunt legẽ tuam iudei heretici non recte ſed perverſe eã interp̄tantes. Illi diſſipauerũt. ego aũt ecõtrario Dilexi mandata tua veraciter intellecta ad defendendũ ſup aurũ quod p̄cioſius eſt inter metalla et ſup topazion qui omniũ gẽmaꝝ pulcritudinẽ vincit. Propterea ad omnia mandata tua toto ſtudio dirigebar implenda omnem viam iniquam odio habens.

Ad mandata tua dirigebar merito quia. Mirabilia. i. digna admiratione ſunt teſtimonia tue bonitatis dum video q̃ ꝛ q̃lia ꝛ quot olim in abraam et filiis iſrael: ꝛ i ceteris feciſti ideo ſcrutata eſt ea anima mea q̃rendo eoꝝ intellectum. vt cetera te declarãte cognoſcam.

Et ſcrutans ea inuenio. ꝙ Declaratio ſermonũ tuorum qui in lege ꝛ ꝓphetis cõtinẽtur ꝑ nouã legem facta tenebras nr̃as illuminat et dat intellcũm hũilib9: vt intelligãt. Quia mãdata tua deſiderabã: ꝛ nõ erat mihi vñ bene poſſem. Aperui os meuz petendo pulſando attraxi bonis meritis ſpũm ſanctũ quo facerem qđ per me facere non poterã. Et quia deſidero: vehementer oro. Aſpice in me oculo pietatis et miſerere mei ſicut iudicas miſerẽdum aliis diligentibus nomẽ tuũ ita de me iudica. Miſerere dico et. Greſſus meos dirige non ſm carnales uoluptateſ: ſed tua iuſſa vt non qua ego uolo. ſed q̃ tu iubes ſemita incedam. et non dominetur mei aliqua iniuſticia quia tuo ſum famulatui omnino mãcipatus. Et etiam Redime libera me a falſis criminationibus hominũ vt libere ꝛ q̇eto aĩmo cuſtodiã mandata tua Et ut poſſim illa cuſtodire Faciẽ tuã illũina ſup ſeruũ tuũ dãdo mihi ſpũalem legis ĩtelligentiaz et doce iuſtificationes tuas: ut quod in ill' cerno per ſpecl'm certa ꝯtemplatiõe conſpiciam. Oraui ꝛ debeo a te dñe exaudiri q2 ꝛſi alias peccaui uerã tam̃ penitẽtiam egi. Copioſas eniz lacrimas deduxerũt oculi mei: q2 non cuſtodierũt legẽ tuaz. Merito deduxerũt lacrimas oculi q2 ſcio ꝙ Iuſt9 es domine. et rectuz iudiciuz tuum

hec enī duo omni ſunt metuēda pec canti. Rectum iudiciū tuū dico. vn̄ Mandaſti per multos ⁊ mľto tp̄e legez tuam ꝯtinentē iuſticiā et teſtimonia tua ꝯtinētia veri tatē valde obſeruari ita ut nllo obſtāte ꝑtermittāť. Et qꝛ inimici mei negligūt cuſtodire legem tuam Tabeſcere deficere me fecit ze lus meuſ ſup domo dn̄i doleſ: qꝛ obliti ſūt verba tua inimici mei obliuiſcentes enī p̄cepta leg̃ fe cert domū tuā ſpeluncā latronū. Jdō iſte zeluſ ē mihi. qꝛ Eloquiū tuū eſt valde ignitū exurit vicia et accendit hominē ad amorem dei. et dom⁹ eius ⁊ cōtra impios illumi nat et ſeruuſ tuus dilexit illud

Ex perſona populi xp̄iani zelus iſte eſt mihi et ſi. Ego adoleſcen tulus ſum etate ſequēs populum veteris legis et ꝯtemptus quia in p̄ncipio ab infidelib⁹ multiplicit afflictus nihilomin⁹ iuſtificatio i nes tuas non ſum oblitus q̄n ſemꝑ meditarer ⁊ ꝯplerez.

Merito non ſum oblit⁹. qꝛ Juſti cia tua iuſticia in eternū. q̄a q̄ eam ſequiť gaudebit in eternum et lex tua veritas in nulla ſui pte ꝯ tinens falſitatem. veritas eſt. n̄ vm bra non figura. ſicut lex moſayca: ſ; res ipſa promiſſa. Pro qua ve ritate legis propheta multa ꝑferēs ait: Tribulatio et anguſtia in uenerūt me non tn̄ fugientē ſ; pa ratum ad oīa ſuſtinēda: et q̄ntūcūqz ſeuiant inimici tn̄ mandata tua meditatio mea eſt nulla eni; tri bulatio me a lege tua diuellere po tuit. Ideo teſtimonia tua medi tatio mea ſunt. qꝛ. Equitas teſti monia tua quia ſemper iuſta ſunt nichil iniquum. nichil inhoneſtum p̄cipientia et in eternu; regnū ducentia et intellectu; da mihi coru; vt p̄o eoꝝ intelligentia vi tam poſſim capere ſempiter nam. Quia vero tribulatō et anguſtia inuenerunt me Clamaui in toto corde meo: quia vndiqz ſunt hoſtes viſibiles et inuiſibiles. exaudi me domine qui potens es iuſtificationes tuas requi ram: vt faciam Clamaui inſuper ad te toto cordis affectu ſaluum me fac hoc genere ſaluationis vt cuſtodia; mandata tua quibuſ vita paratur eterna.

Ex magno orandi affectu. Preue ni horam oportunam in qua ſo let fieri oratio. preoccupaui faciem tuam vt letus ⁊ vigilans tibi occur rerem et clamaui profundo cordiſ clamore. quia in p̄miſſionibus tuis ſupſperaui ſemper creſcens in ſpe q̄ facies. Et etiā Preue nerunt oculi mei mane ad lau dandum te ad modu; ſtrenui ope rarii q̄ ante lucē ſurgit ad operādū et vt meditarer eloquia tua ad intelligendum et faciendum ea. quia ſuauia ſunt ⁊ inflāmatiua tui amoris. Quia clamaui inſtanter et p̄ueni vigilanter. p̄cor dn̄e. Vo cem mea; exaudi ſecundū mi ſericordiam tua; non aliquo me ritoꝝ meoꝝ reſpectu: et ſecundū iudiciū tuū nō q̄ i futuro iudicab ſed quo ſupplicib⁹ parcis et ſe dāñā tes abſoluis viuifica me mortuū lege peccati.

Et opus eſt vt iuſtifices: quia perſequentes me verbis et factis.

Appꝓpinquauerūt et alligauerī
ſe iniquitati ex q̄ pſeq̄ntur me et
ad quaꝫ nitūtur me trahere a lege
aūt tua q̄ ꝓhibet pſequi innocētes
longe facti ſunt Licꝫ aūt inimici
apꝓpinquauerī. ſed tñ non nocuerī
qꝛ Prope es tu domine ſcis tu
is ut eos adiuues ⁊ inimicos repel
las et omnes vie tue veritas
qꝛ ſiue me permittas affligi ſiue me
ab illa liberes totum iuſte facis.

Et hoc vere ſcio. qūo Ab initio
quo rōnis vſū hr̄e cepi hoc cogno
ui de verbis tuiſ qꝛ immutabi
liter vera ſūt. Tu domie ꝓpe es
Uide ergo hūilitatem meaꝫ q̄
tibi humilior et eripe me qꝛ legē
tuam non ſuꝫ oblit⁹ qua dixiſti
qui ſe hūiliat exaltabitur
Hūilitateꝫ dico vide ⁊ eripe ⁊ etiā
Iudica. i. diſcerne cauſam meaꝫ
quā cōtra dyabolū qui gen⁹ hūanū
tenet captiuū ago. et redime me
ſanguine tuo ab ei⁹ captiuitate Vi
uifica me. ſ. vita eterna propter
eloquiū tuuꝫ: quo dixiſti. qui cre
dit in me non morietur ineternū.
Uiuifica me oro domine. qꝛ. Lon
ge a peccatorib⁹ pfidis iudeis ſa
lus noſtra xp̄s. et hoc qꝛ iuſtifica
tiones tuas non exquiſierūt.
vt intelligerēt eū in eis figuratum.
Et ſi a peccatorib⁹ longe ſit ſal⁹. tñ
nemo deſperꝫ. quoniā. Miſericor
die tue multe domine certe mł
te. palam enim apparuiſti non que
rentibus. vocaſti refugientes. ꝯgre
gaſti ignaros. te ꝓ omnib⁹ obtuliſti
ſecundū iudiciū tuū quo parciſ
confitentib⁹ viuifica me. Ideo
ꝯfido a te exaudiri qꝛ Multi ſunt
qui pſequūtur me fugādo de lo
co ad locum et tribulant me affli
gendo: ut a lege tua me retorquere
valerēt ego tamē a preceptiſ tu
is non declinaui. ſed forti⁹ adhe
ſi. qd̄ pſecutōnis martiꝝ tp̄e adim
pletum videm⁹. A teſtimoniis
non tantū nō declinaui. ſed de decli
natoribus dolui. Uidi enim pre
uaricantes a lege tua et p̄ dolore
deficiebaꝫ ꝫelo caritatis. p̄uaricā
teſ aūt ſunt qꝛ eloquia tua dulcia
tam vtilia non cuſtodierūt.
Domine tu verax es ⁊ miſericors.
ego uero conſtās et ꝫelator legiſ tue
⁊ ideo precor. Uide qm̄ o manda
ta tua dilexi ꝫelans ꝓ eis in me. ⁊
in aliis. ⁊ iō in p̄mium poſtulo viui
fica me p gr̄aꝫ tuā illā i me augm̄
tando. ⁊ hoc in miſericordia tua
qꝛ merita mea non ſufficiūt.
Quod vtiqꝫ facies qꝛ hoc dixiſti in
ſcripturis tuis que. Uere ſunt a
principio eni quo locutus es om
nia verba ꝓcedūt a veritate
increat. i q̄ ineffabilis eſt. ſcd̄ꝫ quā
iudicanduꝫ eſt de omni ueritate cre
ata. ⁊ ideo in eternum ſunt ſtabilia
et firma omnia iudicia iuſticie
tue. Uox eccleſie ſiue cui⁹libet
iuſti. dixi in miſericordia tua viuifi
ca me. ⁊ neceſſe eſt. qꝛ. Principes
huius mundi rectores perſecuti ſūt
me iniuriis cōtumeliis et moleſtiis
affligendo ſine vlla cauſa ego ta
men fortis in paſſione. quia a ver
bis tuis q̇bus dixiſti qui negaue
rit me coraꝫ hominib⁹ ego negabo
euꝫ corā pr̄e meo formidauit cor
meum. Et hoc faciens.

Letabor ſup eloquia tua
quibus locutus es. cum vos perſe
quentur propter iuſticiā gaudere et

exultate quõ merces vr̃a multa eſt i celo: letabor dico ſicut qui inue-nit ſpolia veſtra victis hoſtibus.

Letabor dico etiã in hoc. q Iniquitatē odio habui et abominatus ſuꝫ tanq̃ q̇d vile ꝛ dãnabile legē aũt tuam dilexi tanq̃ q̇d hõeſtũ et vtile ꝛ delectabile iugiter meditando. In cuius ſignum Septies. i. ſp toto tpe vite mee q̃ per ſeptem dies voluitur. vel ſepties id ē horis ꝯſtitutis vt moris religioſis ē et hoc ꝯfitendo omnia iudicia tua recta eſſe et iuſta licꝫ nobis incomphenſibilia. Dilexi legem tuã merito. quõ Pax multa interius i mēte diligentibꝰ legē tuaꝫ q̇ enim amat deũ pacem cũ fratribꝰ neceſſe eſt q hēat et non eſt illis ſcandalũ qꝛ nulli ſunt occaſio ruine. Paceꝫ habui ꝛ etiã Expectabam chriſtũ tuũ in lege mihi prophetiſqꝫ pmiſſuꝫ. ſꝫ ne fruſtra expectarem mandata tua q̃ in dei ꝛ pximi ꝯſiſtunt dilectiōe dilexi p que ſalus ꝛ pax acq̇ritur. Non autē tantũ mandata dilexi: ſed etiã Cuſtodiuit anima mea teſtimonia tua q̃ in lege ꝛ pphetis mãdata fuerũt et dilexi ea vehemēter ut parꝰ ſim p te aĩaꝫ ponere. Nõ aũt dilexi tãtũ ſꝫ Seruaui mandata tua tanq̃ rē cariſſimã et teſtimonia tua. i. illa q̃ ptinēt ad cultũ latrie q̃ ſũt quedã teſtificatões diuinitatis qđ tu meliꝰ noſti qꝛ omnes cogitationes mee deſideria et opa ſunt ante ꝯſpectũ tuũꝫ manifeſta. Quia dilexi et ſeruaui mandata iđ o dñe. Appropinquet deprecatio mea vſqꝫ ad thronum miſerationis tue: nec orationem meã a te repellas. hoc deprecor Da mihi intellectũ quo ſapiã et intelligã non ſm ſcientias mũdanas ſed iuxta eloquiũ tuum ne per hũanam prudentiã euaneſcam.

Non ſolũ appropinq̃t depcatio mea. ſed Intret poſtulatio mea vſqꝫ ad ꝯſpectum tuũ vt exaudias eã: hoc peto eripe me a malis imminētibꝰ ſecundũ pmiſſio nem qua pmiſiſti tribulatis auxilium et liberationeꝫ graue enĩ eſt tamdiu luctari hic ꝯtra carnē mundum et dyabolũ. Da mihi intellectum et tũc. Eructabunt labia mea himnũ laudē ꝛ honoreꝫ glorioſi nomis tui ꝛ hoc faciã cuꝫ docueris me iuſtificationes tuas qꝛ aliter labia nõ exultabũt niſi ipe doceas. Quod ſi ita feceris nõ ſolũ labia mea exultabũt. ſꝫ Pronunciabit lingua mea aliis pdicando eloquiũ tuũ et iuſtũ eſt: qꝛ oĩa mandata tua equitas nihil eĩ eſt aliud i eloquiis tuis niſi pax niſi eq̃tas: niſi vita. Da intellectum et cũ hoc. Fiat manꝰ tua. i. adiutoriũ tuũ ſup me ut ſalues me ab inimicorũ incurſu qđ hac fiducia peto quoniaꝫ mãdata tua elegi pre omnibus honoribus diuitiis huius ſeculi ad faciendum et aliis pronunciandum: quia hominibus ſunt ad ſalutem. Ideo manus tua ſaluet me quõ Concupiui ſummo deſiderio ſaluationem eternam. quã non niſi a te ſolo habere poſſum et ideo lex tua q̃ ad eam diſponit et dirigit iugis meditatio mea eſt ita vt inde non auertar aliqua cura ſeculi.

Fiat manus tua ut ſaluet me

mea coniūcta tibi qui es fons vite vita glorie .vera vita et in illa vita laudabit te laude ꝑfecta et iudicia tua q̄bus iudicabis in futuro bonos et malos ſingulis reddēs iuxta opera ſua adiuuabūt me. Da mihi verā vitaȝ ad quā per me non poſſum ꝑuenire quiimo Erraui ⁊ ꝑiculoſe ſicut ouis que periit in primi ꝑntis tranſgreſſiōe in quo omnes peccauerīt require ſeruū tuum centiſimā ouē ſcapuliſqȝ poſitaȝ reporta ad paſcua vite ⁊ di gnus ſuȝ ut queras. qꝛ mandata tua non ſum oblit⁹ ſicut einȝ deus negligētes ſe negligit ita quoqȝ requirentes ſe requirit

Pſalmus. cxix in quo iuſtus petit liberari de malis h⁹ ſeculi. Vox iuſti.

Um tribularer ſuggeſtionib⁹ demonuȝ linguis aduerſantiū et iniuriis ꝑſequētiū clamaui i ore feruenter ad dominū et exaudiuit me liberādo miſericorditer. Clamaui ⁊ inter alia hoc potiſſime Domine libera aīmā meam a labiis iniquis a iudeis qui xp̄m deū non ſolū nō credunt .ſȝ etiam immūdis labiis blaſphemare nō metuūt et a lingua doloſa ab hereticoꝝ doctrina q̄ nos a recta fidei linea exturbare nitunt̄. Juſtus aūt heſitās ⁊ remediū querēs ait. Quid anima mea dabitur tibi. aut quid apponetur tibi auxilii vel conſilii ł remedii quo te munias contra linguaȝ doloſaȝ q̄ iniqua ſuadȝ .ꝑfecto difficile erit inuenire Cui interrogatōi rn̄det .contra linguam doloſam tanq̄ arma dabūtur Sagitte dei potētis accute .id eſt verba dei. q̄bus ſagittat̄ cor ad amorē dei cū exēplis ſcōꝝ patꝝ . q̄ velut carbones incenſi alios igne caritatis incendūt ⁊ vaſtant in ſibi ꝓximis carnales affectōes ⁊ ſecularem amoreȝ. Clamaui operādo in tribulatione et etiā ſuſpirādo dixi. Heu .i. gemit⁹ magn⁹ ē mihi qꝛ incolatus me⁹ in his miſerus ꝓlongatus eſt ꝑegrinatio mea ⁊ exiliū a vera patria in longū nimis ꝓducitur: qꝛ ⁊ ſi breue ſit tempuſ tn̄ deſiderio nimio eſſendi cū xp̄o lōgū videtur. Jdeo etiā heu eſt michi qꝛ habitaui cum habitantib⁹ cedar id ē cuȝ malis et inquietis peccatoꝝ tenebris inuolutis .īter quos cōuerſans multum grauata eſt anima mea. Fuit incolatus me⁹ grauis mihi. qꝛ . Cū his qui oderant pacem eram pacific⁹ non iratus .n̄ turbulent⁹ cupiens cū omnibus ſi f[illegible]i p̄t pacē hr̄e .ſȝ cum loquebar eis verbum veritatis ꝓhibēs eos a maliſ illi mali obſtinati n̄ ſolū non audiebant .ſȝ multis tribulatōibus impugnabant ſine aliqua iuſta cauſa.

Pſalm⁹. cxx. in quo monȝ fideles recurrere ad ſanctos vt ꝑ eoꝝ interceſſionem diuinū auxilium acquirant. Propheta ī ꝑſona c⁹libȝ iuſti

Euaui oculos interiores in ſcōs āgelos et alios ſcōs aſſiſtentes ꝑn̄tie dei qui montes dicūt̄ qꝛ alti dignitate firmati eternitate .inflammati caritate et ſolis iuſticie luce illuminati a

quib⁹ eoꝝ interueniētib⁹ meritis et oratōib⁹ veniet auxiliū mihi
Quia vero auxilia pſtita p ſcōs ſicut per miniſtros pmo ſunt a deo ſine quo null⁹ ſcōꝝ quicꝙ pt auxilii conferre ait. Auxiliū meū a dn̄o qui fecit celū et terram omnez creaturā ſupmam et infimā. Iuſtus aūt let⁹ ꝛ ſecurus de auxilio dei aīe ſue loquēs ait. Ne timeas o aīa mea: quia ille q̄ cuſtodit te ſciliz de⁹ Non dabit affectū tuum in ꝯ motionem vt cadat in peccatum nec dormitabit id ē non pmittet te tepeſcere i fide ei⁹ qui cuſtodit te. Ecce patens eſt ꝙ non dor mitabit neqz dormiet: qui cu ſtodit iſrael q2 ſine vlla intermiſſi one a deo cuſtoditur. qui eū ſpūaliū oculoꝝ intentione proſpexit.
Sicut petii a dn̄o ut nō det in com motionē pedem tuū. ita erit q2 Do min⁹ cuſtodit te i bono: ipſe qui fecit celū ꝛ terraz domin⁹ prote ctio tua ſup manū dexteraz tu am. i. pteget ne op⁹ tuū dexteꝝ ſcz bonū pars impediat inimica.
Si te ptexerit. Nec pſperitatis fulgor te vret elatione nec de fectus terrenorū vret te vt de pſſione aduerſitatis ſuccūbas ſiue frāgaris. Et hoc ideo q2 Domi nus cuſtodit te ab oī malo ab omnib⁹ inſidiis inimici. et vtinā cu ſtodiat ſp animaz tuam domi nus ne ei pars dn̄ef poteſtatis ad uerſe. Cuſtodiat animaz tuaz dominus ſic pfecte vt cuſtodiat introitum tuū in ſanctoꝝ cōgre gatōem vt ſana fide intres ꝛ hūilis et exitū tuū vt cū a corpe receſſe ris ꝯtinue et omni tpe ſua cuſto dia ptegat te ne in chaos inferni p cipiteris.

Pſalm⁹. CXXI. In quo mo net ad deſideriuz celeſtis pa trie.

Propheta.

Letatus ſum in his que dicta ſunt mihi a ſpirituſcō intus in me p ſpiratōem loquēte ꝛ ab aliis pphetis et doctoribus in ſcripturis ſuis loquentib⁹ videlicz ꝙ ī domū domini. i. in celeſtez ihrl'm ibim⁹ ꝛ puemiem⁹ ego ꝛ alii mihi ꝯſimiles vt ciues efficiamur ſcōꝝ ꝛ domeſti ci dei. Vir iuſt⁹ in his q̄ dicta ſūt ſibi letus inde quaſi iam eſſz ibi ait o Iheruſalem celeſtis ſtantes erant iam ſpe in penetrabilib⁹ tuis affect⁹ noſtri nō labentes n̄ ꝯmoti. ſed ſtantes immobil'r q2 oīa ibi ſtant nihil trāſit. nihil ibi cadit.
In atriis tuis ihrl'm. nō terreſtris iheruſalē que pphetas occidit. ſed Iheruſalē que in celiſ edifica tur vt ciuitas non ſaxoꝝ molibuſ ſed viuis ex lapidib⁹ q̄ virtutum ſo liditate ꝯſurgit ꝛ ſcōꝝ ſocietate nū ꝙ diſſoluenda extruitur que edifi catur ad ſimilitudinē ciuitatiſ q2 in ea eſt ciuiū vnitas maxia. vn̄ ſeqͥf c⁹ ciuitatis ptici patio eſt i idipſuz ſicut ei vnū ē ſūmū bonū quod ab omib⁹ diligiꝛ ꝛ ptici patur ita vn⁹ anim⁹ idē affectus omnib⁹ ineſt. Bene dico ꝙ nos ibi mus in domuz domini. quia Illuc ſcilicet ad illā celeſtem iheruſalem aſcenderūt trib⁹ nō quecūqz ſed trib⁹ domini q̄ cognoſcētes dn̄m

ſequi non diſtulerit trib⁹ domini ſũt q̃ p bona opa teſtantur ꝙ ſunt vere iſrael.i.videntes deũ p fidẽ per dilectõẽ opantẽ aſcenderũt quidẽ ad laudandũ nomen dñi. Uere ibim⁹ Quia illic ſcꝫ i domo illa celeſti ſederũt apoſtoli ſancti in q̃bus deus ſedꝫ ⁊ q̃eſcit:ſederũt dico in iudicio futuro cũ xp̃o iudicãteſ ſup domuꝫ dauid.i.ſup familiaꝫ chriſti. Propterea ad oẽs loq̃nſ ait. O voſ oẽſ q̃ cupitis puenire in celeſtẽ ciuitatẽ Inquirite que ad pacẽ ꝯſequendam ptineant ipſius ciuitatiſ et exequimini ea vt p dilectõꝫ pacis fructũ ꝯſeq̃mini eterne felicitatis et abundantia pacis diligentibus te:q2 qui relictis caducis te deũ ſup omnia diligit abundantia bonoꝝ celeſtiũ pfruetur. Et iõ ꝓpheta orat dicens o domine Fiat ergo pax in virtute tua vt nos vincul' caritatis aſtrigas.fiat etiã celeſtiũ bonoꝝ abundantia in his qui ſupeminentes tanq̃ turres fortiſſime hanc ciuitatẽ ⁊ virtute muniũt ⁊ ꝓceritate decorant vt fluãt aliis.

Dico fiat pax et ego iam Loquebar iam p̃dicabam aliis paceꝫ de te.o ihr'm.i.p̃dicabam pacem in te abũdare ⁊ ꝙ ad tuã tranq̃llitatem hic viuentes ſine vera pace ñ poſſẽt puenire et h̃ loq̃bar aliis ꝓpter fratres meos et ꝓximos meoſ vt ipi vicul' caritatis aſtricti ad ꝯſũmatõẽꝫ h⁹ edificii ſe pfectoſ exhibeant. Non ſolũ p̃dicaui pacem tuaꝫ o ihr'm. ſꝫ Propter te que es domus dei queſiui et attraxi. p̃dicãdo verbũ ſalutis m'toſ ciues ad te ut electoꝝ numerus citius cõpleretur.

Pſalmus. cxxii. in quo monet ad aſcenſũ virtutum. Propheta in pſona viri iuſti.

Ad te leuaui oculus meos cordiſ ⁊ corpis qui habitaſ in celis vnde credim⁹ venire nr̃m pſidiũ. Et oſtẽdẽs quõ lauauit ait. Ecce ſicut oculi ſeruorũ auxilio indigẽtiũ in manibus dñorũ vt aliquod beneficiũ ab ipis recipiant:l' ſi puniũt liberent. Itẽ Sic oculi ancille ſimiliter in manibus dñe reſpiciunt ita oculi noſtri nũq̃ a ꝯtẽplatõe ei⁹ deſcendẽt quouſqꝫ miſereatur noſtri a tribulatõib⁹ liberando l' q̃cũqꝫ bñficia largiendo. Et ideo Miſerere noſtri domine: q2 corp⁹ nr̃m paſſiõib⁹ laborat miſerere noſtri q2 animus nr̃ obꝓbriis affligit. neceſſe eſt vt miſerearis q2 abundant paſſiões in q̃b⁹ deſpecti ſum⁹ et deriſi a malis derident' ei fideles ab hereticis.paupes a diuitib⁹ hũiles a ſupbis. Ideo etiã miſerere q2 non tãtũ corp⁹.ſed Anima repleta eſt amaritudine multuꝫ vt nulla parſ ei⁹ ſit immuniſ ſum⁹ enim obꝓbriũ abũdantib⁹ id ẽ diuitib⁹ h⁹ ſeculi q̃ deridẽt paupes et deſpectio ſuperbis qui i deſpiciunt humiles.

Pſalm⁹ cxxiii. in quo monet oẽ bonuꝫ noſtrũ deo eſſe aſſcribendum.

Juſti cognoſcentes a ſolo deo liberari a malis huius ſeculi dicunt:

Icat nūc iſrael populus dñi gratias agens niſi qꝛ dominus erat in nobiſ ꝑ ſpeciale auxiliū nullate nus euaſiſſem⁹ Niſi qꝛ dominuſ erat ī nobis. Cū inſurge rent carnales homines pſe quēdo nos forte viuos deglu tiſſent nos. Item niſi qꝛ dñs erat in nob. Cū exardeſceret furor eorū in nos. fere īundatio tri bulationū abſorbuiſſꝫ nos. Quia dominuſ erat in nobis. Ani ma noſtra ptranſiuit illeſa tor rentē pſecutiōis. dices tu aliqs ꝙ etiā ſi dñſ ñ fuiſſꝫ i nob aīa noſtra ptranſiſſet impetū tēptatōm aut furias demonuꝫ aut impioꝝ hoīm pſecutōes hūana virtute intolerabi les. certe non. Imo qꝛ trāſiui auxiliante deo. ſit Bñdict⁹ dñs qui non dedit nos in venatio ne dentib⁹ crudelitatis eoruꝫ Et qꝛ ſua gratia Anima no ſtra ſicut paſſer qñqꝫ eripitur d laqueo erepta eſt de laqueo ve nantiū ſpūuꝫ malignoꝝ qui ad ve nandū animas laqos extendūt in ꝯ cupiſcentiis ſeculi et dulcedie pñtiſ vite. Et non tm̄ aīa erepta ē ſed Laque⁹ ꝯtritus eſt ꝑ dñm quia pſecutōes venatoruꝫ ad nichilū re dacte ſunt. cū cape nequeunt quos decipe temptabant et noſ libera ti ſumus. Qui gaudētes ꝛ ex ultātes ꝯfitemur. ꝙ Adiutorium noſtrū in virtute dei eſt.

Pſalmus. cxxiii. in quo monꝫ ꝯfidere in ſolo deo.

Quam aūt bonū ſit ꝯfidere in domino ꝓtꝫ quoniam.

Ui cōfidunt i dño toto corde hitantes fide caritate formata iheruſalē ſpū aleꝫ. i. eccleſiā non ꝯmouebitur a bono propoſito ſiue a xp̄o ſicut nec mons ſion. i. xp̄s in quo fun data eſt ipa eccleſia.

Confidens in dño non cōmouebiť quia Montes. i. angeli prophete apoſtoli q̄ in modū ꝓceritatis mōta nec ſupeminēt cūctis in ſanctitate. ſunt in circuitu ei⁹ quaſi mur⁹ et domin⁹ in circuitu populi ſui vt munimē ꝛ alta defenſio ex hoc nūc et vſqꝫ in ſeculū ſicut ipſe dignatus eſt polliceri dicēs ego vo biſcū ſum vſqꝫ ad ꝯſūmatōeꝫ ſeculi Uere ñ ꝯmouebūtur cōfidētes in dño. Quoniā non relinquet domin⁹ poteſtatē peccatoruꝫ ſup iuſtos electos ſuos ne forte iuſti in longa tribulatōe deſperātes conuertāť ad malū ꝛ extendāt ad iniquitatē manus ſuas.

Et qꝛ boni firmi merētur premiari ait. Bñfac domine bonis ope et rectis corde bñfac dico. defen de conforta exalta corona ꝛ glꝛ̄ifica eos. Et qꝛ mali merenť etiam puni ri ait. Declinantes aūt a iuſſis dei adducet domin⁹ in obliga tiones pene eterne cuꝫ demoni b⁹ obſtinatis in iniquitate tūc tandem erit pax ſup iſrael diſcor diaꝝ omniū ꝑncipibus confuſis.

Pſalm⁹. cxxv. in quo mo net ad gaudiū ꝓ liberatione.

Propheta in ꝑſona redem ptorum.

Um cōuerterit dominꝰ vniuersum mūdum ſub dyaboli poteſtate captiuū facti ſumꝰ vere conſolati. Vn̄ ſeq̄tur

Tūc cū dominus cōuerterꝫ repletum eſt gaudio os noſtrū predicando pacem mūdo p̄dicando ſalutem et lingua noſtra exultatione non ei ſufficimꝰ tantas explicare laudes ꝓ gratia qua ſaluamur

Tunc poſt cōuerſiōem multoꝝ inter gentes aliqui non dū cōuerſi admirantes de tāta multitudine cōuerſoꝝ ⁊ tāta maieſtate miraculoꝝ q̄ fient ꝑ ſanctos ꝯgaudendo dicēt. magnificauit dominꝰ facere cum eis ſcꝫ fidelibꝰ.

Quod ſancti cōfirmantes dicūt et vere Magnificauit dominꝰ facere nobiſcū nos nobis malefecimus q̄ ſub peccato nos vendidimus ſed redemptoꝛ noſ liberāſ nob̄ bene fecit vnde facti ſumꝰ letantes qui ꝓus eramꝰ captiui. Et quia magnificaſti facere nobiſcū. iō

Conuertere domine captiuitatem noſtram qua captiui ſub dyabolo tenemur ſicut torrēs in auſtro vt ſicut toꝛrens qui eſt ligatus frigoꝛe hiemis flāte auſtrali vēto ſoluiur et currit: ita flante ſpūſācto ſoluti a peccatis curramꝰ in patriam celeſtē. Jn quo curſu licet laboꝛ ſit. ſꝫ non ideo deſiſtēduꝫ: qꝛ.

Qui ſeminát in lacrimiſ i hac valle ploꝛatōnis in exultatione metent fructū eterne beatitudiniſ quē colligent ex opibꝰ bonis que ſe minát Jſti tales ꝓficientes ꝓficiebant Eūtes ō virtute in virtutem flebant ſup calamitate hꝰ vite mittētes quaſi an̄ ſe. ꝓmittentes in illo ſeculo futuro ſemia ſua opera ſua bona.

Predicti Euntes ibant et flebant ſed poſtea venientes aūt venient ad iudiciū quod erit commune omniū. Venient dico cū exultatione ꝓferentes domino bona opa ſua vnde remunerationem recipient.

Pſalmus. cxxvi. in quo monet ne aliquis bonū quod in ſe cernit ꝓpꝛijs viribus aſ ſcribat.

Propheta in bonis opibꝰ letati ſumus totū tamē attribuendū eſt deo. quia

Jſi dominus edificauerit domū quā cūq̄ꝫ ſpūalem. ſcꝫ eccleſiam ſiue aīaꝫ aliq̄ꝫ vt dei ſit hitatio in uanū laboꝛauerūt qui ad eam edificandam p̄dicando aut ſacramenta miſtrando laboꝛant. non eni qui plantat aut qui rigat eſt aliq̄d ſed qui incrementū dat deꝰ.

Sicut ꝑ ſe nō p̄t aliq̄s edificare. ſic Niſi dominus cuſtodierit ciuitatem edificatā ſcꝫ ipſam eccleſiam q̄ de multis eſt collecta. ⁊ bene munita virtutibꝰ fruſtra vigilat qui cuſtodit eam vanꝰ eſt omnis laboꝛ: vana omnis cuſtodia niſi dn̄s opereꝛ. Et ꝯuerſus ad miniſtros ait: Vanū eſt ergo vobis o miſtri ante lucem ſurgere que xp̄s eſt. qꝛ q̄ ſurgit ante lucē nocturnas tenebꝛas palpat vos autem poſtq̄ꝫ expectaueritiſ in humilitate ſurgite. id eſt ſurgetis ad

ꝑticipationez diuine glorie. hūilian tib⁹ ei ſe debet aſcenſus et exaltatō Vos inquā ſurgetis qui manducatis panem penitentie in hoc ſeculo. Sed qñ erit hoc factum. Cum dederit domin⁹ dilectiſ ſuis ſomnū mortis tpalis: ꝛ cum dederit tunc apparebit qui ſūt hereditas domini: apparebit qui ſunt filij quoꝝ merces erit xp̄s fructus benedictus ventris virginalis. Et vnde facta eſt hec hereditas: qꝛ. Sicut ſagitte in manu potentiſ et fortis hominiſ ad feriendū ita apoſtoli filij ꝑphetaꝝ qui dicunt excuſſi quia clauſa ꝛ cooperta ſacra que continebāt. deus excuſſit illa et manifeſtauit miſſi ſūt d̄ manu dn̄i vſqz ad fines terre: qui corda hominū diuino amore tranſfigerent.

Pſalm⁹. cxxvii. in quo monz caſte timere deū

Timete deum quoniam.

Eati omnes cuiuſcūqz conditōis ſint. qui timēt dominū timore filiali cui⁹modi ſunt qui ambulant in preceptis ſuis obediendo q̄ ſunt vie veniendi ad eternam vitam.

Propheta ꝯuerſus ad ipſos timentes deū quaſi ad vnū loquens ait. Beatus es ſpe hic de labore et bene tibi erit in futuro de fructu: qꝛ operū tuoꝝ q̄buſ deſudaſti vt ad eternitatis fructū ꝑuenires mercedem a dn̄o recipies Ceteꝝ ſi timueris deū. Virtuſ tua cui indiuiduo amore copularis ſicut vitis abūdabit bonis operibus. ꝛ odore fame in illis qui tibi in chriſto adherent.

Preterea ſi times deum. Opera tua bona ex predicta vxore genita ſicut nouelle oliuarum virent virtutibus. ꝛ caritatis ꝛ pacis oleo vncta ex omni ꝑte mentez tuam reficiunt. Ecce ſic benedicetur homo qui timet dominum his itaqz locupletatā diuitiis. Cum aūt tot bona ꝑparāt timenti deum. o timens deuz ora ꝙ Benedicat tibi domin⁹ in quē credidiſti. venientez ſ̄m carnem ex ſion et videas bona celeſtis hieruſalē q̄ non tranſeūt: ſed eterna ſūt omnibus dieb⁹ vite tue id ē in eternum Et retributionē operū tuoꝝ capias et videas pacem eternitatis que oē maluz excludit. que videntib⁹ deum: hic ꝑ fidem dabitur in futuro.

Pſalmus. cxxviii. in quo monet ad tolerantiam exemplo omnium ſanctorum.

Eccleſia quaſi reſpondens querelis infirmoꝝ querulantium ꝙ tot mala perferant in preſenti ſeculo ait. O filij nolite admirari et turbari: qm̄.

epe expugnauerunt ſepe afflictiōibus affecerunt me matrē omniū fideliū a primo tpe etatiſ mee vnde in abel expugnata ſum a fratre malo et perdito caym. Sepe expugnauerūt me a iuuentute mea. etenim non potuerūt michi ꝑualere ut me traherent in conſenſum peccati domin⁹ protectio mea eſt.

Sed cum palā nocere non poſſent. niſi ſunt occulte nocere. vn̄ Supra dorſuz meū fabricauerūt pec

catores inſidias.i.ex ea pte iſidias fabricarunt ex qua velut a dorſo po ſiti facile videri non poſſent et lon go tpe ↄtinuauerunt iniquita tem ſuaz. Sz hec perſecutõ ñ durabit:quõ Dñs iuſt⁹ ad hũi litatem reducet colla ſupborũ et ceruicoſorũ peccatorũ. ↄfũ dantur õ iniquitate ſua:qõ erit cũ viderint ſe dãnari. et ↄuertantur retrorſum id ē inefficaces ⁊ impo tentes appareant omnes qui ex odio ſanctaz eccleſiaz pſecuti ſunt. Fiant aridi et ſicci ab omi humore gratie ⁊ ſine fructu bonoꝝ opeꝝ ſicut fenũ tectoruz quod q̃ cito cepit creſcere taz cito areſcit. De quo feno id eſt de q̃bus malis non im plebit manũ ſuam aliquo bono opere ad offerendũ deo:angel⁹ qui in fine mũdi metet .id ē ſepabit bo nos a malis et ſinũ ſuũ nõ imple bit inde angel⁹ id eſt aliquã bonam operatõem que ſit remuneratiõe di gna qꝛ null⁹ in talib⁹ fruct⁹ compe rietur q̃ manu vel ſinu ab angel' por tetur qui ſcꝫ angelus manipulos .i.iuſtos colligꝫ ſiue congregabit.

Quia ſupbis inaniter operãtib⁹ nulla benedictio danda eſt:idõ illis malis. Non dixerũt ſancti qui preteribaut noſ ad celeſtia bene dictio domini ſup vos nec etiã dixerunt benediximꝰ vobis ex parte nr̃a in nomine domini q̃s nouerãt i futuro iudicio iudicãdos

Palm⁹.cxxix in quo mo net ad penitentiam. Pro pheta in pſona penitentis. O domine ad q̃m eſt recurſus ver⁹ clama ui ad te corõ feruenti de pfundis miſeriaꝝ culpe ⁊ pene in quib⁹ oppſſus iaceo q̃diu hic viuo domine ad quẽ ſolum recurro :q̃a ſolus potes liberare clamantes ex audi vocem meaz. Exaudi dico imo pcoꝛ ꝙ. Miſericordia et clementia que aures tue dicuntur intendant in vocez de precationis mee ut relaxet pec cata mea. Peto vt peccata di mittas:qꝛ. Si iniquitates id eſt peccata que aut cogitatõne aut ſer mone:aut certo opere ↄmittimus. obſeruaueris vt ſcđz eas iudica re vel' domine quis ſuſtinebit te iudicem.certe nullus.

Sed hec eſt vna ſpes mea. Quia apud te ppiciatio eſt quoniã be nignus et miſericoꝛs es ⁊ preſtabil' ſup malicia et pꝑter legez tuam que pmittit penitentibus miſericor diam ſuſtinui patiẽter te flagellã tem et pmia differentẽ expectãs mi ſericordiam liberãtem ⁊ iuſticiaz re tribuentem. Propheta ↄuerſus ad auditores etiam ait.vtiqꝫ. Su ſtinuit anima mea ↄfidenter in verbo ei⁹ quo pmittit ⁊ reddit ſu ſtinentib⁹ adiutoriũ:imo etiaz poſt veniam regnũ.quod verbũ dei quia nũq̃ fallit ſempqꝫ ver um eſt ſecure ſperauit aĩa mea in domino

Sic aĩa mea ſperauit ⁊ Iſra el ſcꝫ vir iuſt⁹ ſperet in domino et hoc a puericia vſqꝫ ad mor tem aliter enim non pdeſt ſperare in domino niſi ſperauerit vſqꝫ ad finem. Merito ſperandum eſt

in dn̄o Q̄ꝛ apud dn̄z miſericoꝛ
dia cū̄ ꝓ nob̄ hō̄ fieri dignatꝰ ē et
copioſa apud eum redemptio
cū n̄ auro ⁊ argēto ſꝫ ꝓcioſo ſangui
ne ſuo nos redemit q̇ ſufficiens eſt
ad mille mūdoꝝ redēptionē. Et ip
ſe filius dei q̇ ſolꝰ ſine peccato eſt. ⁊
non alius poteſt redimere.
Unde ip̄e qui potens eſt miſericoꝛſ
et copioſus redimet iſrael ppl'm
fidelem ex omnibus iniquitati
bus eius.

Pſalmus. cxxx. in quo
monet ad humilitatē.

Propheta docens quam
hūilitatem debet habere vir
iuſtus ait.

Domine non

eſt exaltatum intꝰ coꝛ
meū vt ī meis viribꝰ ꝯfi
dens de me quaſi ex me aliq̇d ſubli
me ſentiam nec elati ſunt oculi
mei exteriꝰ ut aliquod ſignuz oſten
derem ſuperbie. Nec ambula
ui in magnis ymo deſpexi omnia
que apud homīes ſeculi magna vi
dentur. non diuitiaꝝ cupiditas. nō
honoꝛis ambitio in me fuit. nec ali
quid ſup̄ virtutem meā ⁊ ſtatū meū
attemptaui vnde mirabilis ⁊ glorio
ſus hoībꝰ appareꝛez. Sꝫ humili
ter ſentiebam demeip̄o: ſed ſi ex
altaui meipſuz ꝑ ſupbiam iactā
do vl' gloꝛiādo ita fiat de me pu
nitio ſicut ſequitur. Ita pereā
ego. Sicut perit puulꝰ incum
bens ſup matrē ſuaz indigēs
foueri ſinu matris et ablacte
tur. i. ſepetur a lacte matris Spe
ret populꝰ fidelis et humilis
in domino ſp ſine fine quouſ
qꝫ ad eternitatem veniat.

Pſalmꝰ. cxxxi. in quo mo
net vt nos et alios edificemꝰ
domū deo. Uir pfectꝰ cupiēs
edificari. domū dn̄o in pſona
omnium iuſtoꝛum ait. O do
mine pater.

Memento da

uid ſpūalis id ē xp̄i qui de
ſemine dauid ſm carnez de
ſcendit eius dignitatē ⁊ merita re
ſpiciens et omnis manſuetudi
nis eiꝰ que tanta fuit vt ductꝰ ad
victimam non aperirꝫ os ſuū.
Ad hoc memēto dauid. Ut imple
at quod firmiter et ex voto
volūtatiſ ꝓmiſit domino quē
coluit iacob ꝓmiſit aūt et uotum
vouit ut aduentu ſue incarnationis
redimeret genꝰ hūanum.
Jurauit dauid nr̄ dn̄o ita dicens.
Non introibo in tabernacu
lum celeſtis palacij quod eſt
habitatio mea: nec aſcendam
ſeſſurꝰ ad dexterā patris vbi
eſt requies et finis laboꝛum.
Non dabo ſomnū moꝛtis ocu
lis meis et palpabꝛis meis
doꝛmitationē. Idem
Et nec requiem tꝑibꝰ meis
id eſt nō pꝛiꝰ aſcendā crucem moꝛti
ꝑrimꝰ donec pꝛeparez habita
culū dignū deo patri in coꝛdi
bus electoꝛū ꝑ fidem.
Ecce noſter dauid adimpleuit qđ ꝓ
miſit. pꝛomiſit ꝙ nō requieſceret do
nec domꝰ domini eſſet edificata.
Ecce iaz audiuimꝰ ꝑ ꝓpheras
eam futurā in effrata. i. bethleē
in qua natus eſt ip̄e edificatoꝛ ꝑnci
palis et fundatoꝛ. ⁊ ſicut audiuimꝰ

in iudeis eccleſiam inchoatā ita p⁹
modum inuenimus eaʒ in cam
pis ſilue id eſt in gentib⁹ que pri⁹
erāt ſilue: dyaboli cubicula vbi erāt
vepres ydolatrie ſed nūc campi fa/
cti ſūt vomere p̄dicationis arabiles
et deo fructificantes. Nos ver/
ro audientes i prophetis q̄ eccleſia
edificata ſit. Introibimus
et inhabitabim⁹ in vnitate fidei in
vinculo caritatis vniti in domū quā
de effrata venientem audiuim⁹. et
adorabim⁹ vbi audiūtur p̄dicati
ones apoſtoloꝝ. qui quaſi pedes
ſuſtētātes totum corp⁹ eccleſie ſunt

Et conuerſus ,pphet a ad dn̄m
ait.o. Domine iam expleuiſti iura
mentū tuū: reddidiſti votum inueni
ſti locum deo iacob. iam ,pduxiſti ex
ſalutari tuo eccl'am vrge nunc a
mortuis in requiē tuam i patriaʒ
celeſteʒ non ſolū tu ſʒ ꝛ eccleſia tua
quam ſanctificaſti ſanguine tuo q̄
archa dicitur qꝛ in ea eſt māna id ē
ſacramentū eucariſtie. in ea tabule
legis.i.doctrina veritatis. in ea vir
ga aaron.i.poteſtas ſacerdotalis.

Et te eunte ad pr̄em precor vt.
Sacerdotes tui fulentes tibi d̄
uote induantur iuſticia q̄ omēs
virtutes cōplectit̄ que ſunt ornamē
ta anime. et ſancti tui ipimet .ſcʒ
ſacerdotes ꝛ eoꝝ ſubditi exultent
de celeſtib⁹ bonis. Item inſup
p̄cor te dn̄e pater q̄ Propter me
ritū chriſti qui de ſemie dauid
formā ſeruilē ſuſcepit: n̄ auer
tas penit⁹ a iudeis noticiam
chriſti quin aliqn̄ oſtendas eis ſal
tem ,ppe nouiſſima tpa vt reliquie
iſrael ſalue fiant. Propter da
uid nec diffido: qꝛ Iurauit domi
nus dauid id eſt firmiter ,pmiſit.
veritatem qꝛ ſicut ,pmiſit ſic com
pleuit et non fruſtrabitur eum
id ē non eſt mentit⁹ ei. iurauit dico
ita dicens De fructu ventris tui
ponam ſup ſedem tuaʒ .i. xp̄m
iuxta illud angeli ad mariaʒ. dabit
illi de⁹ ſedem dauid patris ſui.

Vox patris ad xp̄m. Filij tui per
te in fide progeniti etiam ſede/
bunt in regno eccleſie p̄ncipes
prelati ſiue iudices tecū ſi cuſtodi
erint corde credendo et opere im/
plendo p̄cepta legis et ,pphetaꝝ q̄
teſtimonia ,pferunt fidei q̄ doce
bo eos p te ꝛ tuos. Et nō
ſolū ipi filii tui xp̄e ſed etiā Filij
eorū et ſucceſſores eoꝝ ſedebunt
ſuper ſedeʒ tuaʒ in regno eccl'ie
in ſeculū ſeculi. qꝛ ſemp vſqʒ ad
ꝯſūmatōem ſeculi pmāebit p̄latoꝝ
ptās et auctoritas in eccl'ia. Et hoc
non meritis eoꝝ ſʒ. Quoniaʒ do
min⁹ ſola gratia elegit ſibi ſion
videlicʒ eccleſiā. ut hic in p̄nti inha
bitet in cordib⁹ electoꝝ per fidem.

Item pater ad filiū ita elegi ſy
on ut. Requies mea in qua reqe/
ſco nō tantū in hac vita ſʒ in eter
num non iō dicit ſyon eſſe requieʒ
ſuā q̄ ipſe aliqn̄ laſſatus reqeſcat
ſed qꝛ nos i illo reqeſcam⁹ in hac ec
cleſia habitabo quoniā ad hoc
elegi eam vt ibi inhabitem hoc
eſt in cordib⁹ electoꝝ. Vidu
am eius id ē animā deſertam omi
auxilio mūdano niſi ſoli⁹ dei bene
dicens benedicam bn̄dictione
gratie in p̄nti et gl'e in futo et pau
peres ei⁹ humiles corde nichil
de ſe p̄ſumētes ſʒ in mīſicordia dei
ſola ſperantes ſaturabo panib⁹

id eſt bonis ſpūalibus reficiam. Sacerdotes id ē prelatos eccl'ie induam imitatione vite ſalua toris in quo pfecta ſcitaſ fuit ut ex omni parte luceant virtutib⁹ et do ctrina et ſancti ei⁹. ſcʒ fideles ba ptiſmo ſcificati iugi exultatione mētis et corpis exultabūt in fuſo ſempiternas ſuſcipientes coronas glorie Bn̄ dico exultabūt ſcʒ d̄ xp̄o qūo Illuc.i.in ecclesia quā ad bita tioneʒ elegi extendaʒ altitudinē regni chriſti qd̄ in illiſ extenditur quib⁹ dictū ē.beati paupes ſpiritu: qūo ipſoꝝ eſt regnū celoꝝ:ꝛ etiā an̄ hoc paui lucernaʒ chriſto meo ſcʒ iohānem baptiſtā q̄ predicando ꝛ baptiſando viam xp̄o dn̄o p̄parauit Inimicos eius incredulos et peccatores obſtinatos induam ꝯ fuſione in futuro iudicio cū audi/ turi ſunt.diſcedite a me maledicti ſup ipſū aūt chriſtū efflorebit ſanctificatio mea q2 ei⁹ ſanctifi catio ꝛ gl'ia que manifeſtabitur in fine ſeculi erit immarceſſibilis.

Pſalmus.cxxxii. in quo monet ad dilectionē fraternā

Propheta ꝯmendans fra ternam caritatem ait.

Ecce quaʒ bo nuʒ vtile q̄ iocunduʒ et delectabile eſt habita re fratres in vnuʒ vnitate cari tatis ꝛ volūtate concordes quoruʒ eſt vnum cor ꝛ vna anima in dn̄o. Bn̄ dico vtile ꝛ iocundū eſt bita re in vnum q2 ſup fratres habitan tes in vnū. Deſcendet dei bene dictio ſicut vngentum gratie ſpiritusſancti exn̄s in capite, chriſto deſcendet in die penthecoſtes in barbā id ē in apl'os viros perfectos proximo xp̄o adherentes barbam dico aaron.i.xp̄i queʒ p̄ figurauit aaron. Qd̄ vngētum gr̄e ſpūs d̄ſcendēs a capite nō ſolū Deſcendit in barbam ſed etiā in oram veſtimenti ei⁹.i.in omneſ fideles et in extremos q̄ erunt vſqʒ ad finem mūdi.fideles eni veſtes di cūtur xp̄i q̄a nuditatē eius fide nr̄a veſtim⁹ ꝛ religione honoram⁹ ſicut veſtimenta dominū. ore veſtimenti dicūtur vltimi ſācti qui erūt in eccl'a ſicut ros gratie xp̄i q̄ deſcendit ſup apoſtolos in monteʒ ſion cō gregatos. Ideo aūt bonum et iocundum habitare fratres in vnū. Quoniaʒ illic in concordi ſcʒ ha bitatōe pmiſit dn̄s hic benedi ctionem gr̄e ſue et virtutū m'ltipli cationē ꝛ in fuſo vitam eternaʒ.

Pſalm⁹. cxxxiii. in quo monet ad diligenduʒ deū.

Bonum et iocunduʒ eſt ha bitare fratres in vnū.vos er go fratres qui eſtis pariter ꝯ gregati pficite quod reſtat vo bis ſcilicʒ.

Ecce nunc benedi cite dn̄m laudate deum o voſ omnes ſerui ei⁹ Benedicite dico omnes et vos maiores ꝛ pfectiores. Qui ſtatis in eccleſia domo domini in pe netralibus eius p ſeuerātes parati ſicut ſtrenui ſerui ad ſuiendūʒ dn̄o et vos minoreſ et min⁹ perfecti qui etiam ſtatis non in intimis ꝛ pene tralibus ſʒ in atrijs . i.in ingreſſu domus dn̄i tanq̄m incipientes ꝛ

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA POZNAŃ

impfecti. Benedicite domino et maxime In noctibus aduerſitatum non tantuz in dieb⁹ proſperitatis extollite ſurſum ad deū manus veſtras cordis ꝛ corporis d̄uote orādo in ſancta ſcꝫ intentiōe vt intentiōe eternorum operemini et benedicite domino nihil boni vobis attribuentes: ſed totū deo

Propheta orans benedici populum fidelem ait. Benedicat tibi dominus ex ſion id ē celeſti iheruſalem qui potens eſt: quia ipſe eſt qui fecit celum et terram.

Pſalmus. CXXXIIII. in quo monet laudare deū maxime ꝑpter excellentiam poteſtatis.

Propheta inuitans omēs fideles ad laudandū deū ait.

Laudate nomen domini vita et lingua ipꝫ laudabile extollendo quod per fidē cognouiſtis eſſe ſuper omne nomē omnes ſerui domini quoniam nihil iuſtius nihil dignı⁹ vel gratius q̄ ꝙ ſeru⁹ laudet dominū. Laudate vos maiores. Qui ſtatis in eccleſia domo domini vt colūne fortes. laudate vos miores qui ſtatis in ingreſſu domus eius.

Vos tales. Laudate dominum qꝛ bonus domin⁹ nam bon⁹ in ſe et ex ſe omniū bonorū fons indēficiēs pſallite nomini ei⁹ quoniam ſuaue eſt. eſt ei nomē domini hieſu mel in ore. melos in aure. iubilus in corde.

Pſallite domino. ꝛ maxime popul⁹ iſraeliticus hoc facere tenet Quoniaꝫ ipſe domin⁹ elegit iacob vnō aſſumpta humanitate naſceretur: et iſrael in poſſeſſionem ſibi id eſt in gentem ſuam.

Ideo laudate: Quia ego ſpiritu ꝓphetico illuminat⁹ ꝯgnoui et etiā noticia fidei ꝛ experientia ꝙ ipſe deus noſter magn⁹ eſt dominus potentia ꝛ ſapientia pre omnibus diis ſcꝫ ſanctis āgelis qui dii per gratiam digni ſunt vocari. Et vere ipſe deus magn⁹ eſt ſuper omnibuſ diis: qꝛ Omnia quecūqꝫ voluit fecit in celo et in terra in mari et in omnibus abiſſis cauſa enim oīm que fecit volūtas eius eſt ꝛ nulla neceſſitas.

Ipſe dico eſt. Educēs vapores hūidos ab imo terre vel a mari occeano quod eſt termin⁹ terre hitabilis vnde ut plurimū generantur nubes et fulgura inō generata ꝯuertit in pluuias. Ipē etiā eſt Qui educit vētos de locis occultiſ hominib⁹ qui ꝑcuſſit primogenita egipti ab homīe vſqꝫ ad pecus. Ipſe ē qui Emiſit ſigna et prodigia pro populi iſrael liberatiōe in pharaonem et in omnes ſeruos ei⁹

Ipſe eſt Qui percuſſit gentes multas in ꝯſpectu filioꝝ iſrl̄ poſt egreſſuꝫ d̄ egipto et occidit reges fortes ſcꝫ ſeon. ſ. regeꝫ amorreorū et og regē baſan: et omīa regna chanaan. Et dedit terraꝫ eorū hereditateꝫ hereditateꝫ iſrael populo ſuo Et qꝛ hec omnia feciſti repletuꝫ eſt os meum laude et dixi Domine nomen tuū id ē fama tua et laus

erit in eternum et beneficiorum
tuorum memoria erit in omnibꝰ
generationibus ſuccedentibꝰ
Et hoc erit memoriale eius in
eternum. Quia iudicabit domi
nus populum ſuuz ſcilicet iude
os non credentes iudicio eterne dā
nationis qui populus ingratus tot
beneficiis extitit et in ſeruis ſu
is ſcilicet fidelibus deprecabilis
erit exaudiendo orationes eorum.
Propheta conuertens ſe ad ex
probranda ydola dicit: deus noſter
magnus eſt. Simulacra gen
tium ſunt auruz aut argentū
quantum ad materiam et opera
manuum hominū quantum ad
formam. Que ſimulacra vana
ſunt et inutilia: quia Os habent
figuratiue et non loquentur.
oculos habent ſcilicet depictos:
et non videbunt.
Aures habent et non audiēt
nec eſt ſpiritus in ore ipſoruz
illa eniz mēbra exteriora artifex po
tuit dare ſed non ſpiritū dare ſicut
ſupra in pſalmo In exitu iſrael fuit
expoſitum. Similes illis fiāt
qui faciunt ea hac ſcz intentione
vt colant vt ſcz fiāt ita ꝙ ad ſimili
tudinem ydoloruz careant ſenſu di
ſcretionis ⁊ motu bone operatōnis
et omnes qui confidūt in eis
Tales fiant ydolatre: ſed Vos
qui eſtis domus iſrael deuz ſcz
videntes fide formata benedicite
dominuz et vos domꝰ aaron
vos ſcilicet collectio ſacerdotum.
Domus leui ſcilicz collectō mini
ſtrorum et familia ſub ſacerdotibuſ
conſtituta benedicite dominuz
et vos populi omnes qui timetis
deum benedicite dominum.
Benedicite dominum ſicut ego
benedicens dico Benedictus de
us dominuſ qui venit ex ſion
homo factus et qui habitat in
hieruſalem celeſti vbi videbimꝰ
eum in eterna pace.

Pſalmus.cxxxv. in quo
monet omnes ad laudez dei.

Propheta inuitat omnes
ad confeſſionē diuine laudis
propter excellentiam diuine
bonitatis dicens.

Onfitemini
dn̄o confeſſione laudis
quoniam bonꝰ a quo
ſicut a fonte omne bonū fluit in noſ
bonos nos faciens.
Item confitemini domino. quoni
am in eternum miſericordia
eius quia ī hac vita per miſericor
diam ꝯdonat peccata ⁊ cōfert mľta
ſpūalia bōa ⁊ ī alia vita remunerat
fideles vltra merita. Confite
mini domino qꝛ ipē creator āge
lorum ⁊ alioꝝ ſcōꝝ qui ꝑticipatiōe
diuine grē dii dicunt. Confi
temini domino qūo ipſe ē qui
dominatur oībus dominis et
ꝓncipibꝰ huiꝰ mundi in cuiꝰ ditōne
cūcta ſunt poſita: ⁊ nō ſit q̇ poſſit re
ſiſtere volūtati eius. Cōfitemini
dn̄o qm̄ ipē eſt Qui ꝓpria virtu
te facit mirabilia n̄ indigens au
xilio cuiꝰ cūqꝫ. Cōfitemini dn̄o
Quia ipſe fecit celoſ prout in
ſua mente diſpoſuerat per ſa
pientiā ſuā nō ab alio edoctꝰ nec ſe
cutꝰ exēplū alteriꝰ. Itē ꝯfitemi illi

Qui firmauit terram iuxta
aquas. Cõfitemĩ illi Qui fecit
luminaria magna .ſ. ſolẽ ut eſſz
lux illũiãns diẽ lunam et ſtellaſ
vt poſſint illuminare noctem .
Cõfitemĩ illi Qui ꝑcuſſit egi
ptum multis plagis,ꝑpter liberã
dum populũ,iſrael cum primoge
nitis eorum. Cõfitemini illi
Qui eduxit iſrael de medio e/
giptiorum in oſtenſiõe ſue inuin
cibilis potẽtie et in forti percuſſiõe
egiptiorum. Confitemini illi
Qui diuiſit mare rubrum in
diuiſiones. Et eduxit iſrael ꝑ
mediũ eius prebens ei iter ſiccũ
Et excuſſit id ẽ extinxit phara
onem regem egipti et exercituz
eius in mari rubro.
Qui tranſduxit populũ ſuum
poſt tranſitũ maris rubri ꝑ deſer
tum.xl.annis. Qui percuſſit pro
filiis iſrael reges magnos et oc
cidit reges fortes. Seon regẽ
amorreorũ et og regẽ baſan.
et dedit terraz eorũ heredita
tem q̃ꝰtum in ſe fuit Hereditatẽ
dedit non cuilibz ſed iſrael ſeruo
ſuo. Ideo hec omnia nobis fecit.
Quia in deiectione noſtra in q̃
eramus deiecti et contẽpti ſub ſui
tute egiptiorum memor fuit no
ſtri liberando nos ab ea. vñ ſeq̃tur
Et redemit nos ab inimicis
noſtris. Cõfitemini illi
Qui dat eſcam omni generi
hominũ corporalẽ q̃ corpuſ paſcit̃
ſpiritualẽ qua aĩa viuit ⁊ nutrit̃ .
Confitemini deo qui ẽ creator
celi et gubernator atz promiſſor.
Sanctus iſte ſicut a laude inchoa
uit ita in laude terminans ait.

Confitemini dño dominorũ
qñ̃o in eternum miſericordia
eius.

Pſalmus .CXXXVI. in
quo docz flere. tum pro inco/
latu preſentis vite . tum pro
dilatione celeſtis patrie.

Propheta in ꝑſona iuſtorũ
pro incolatu preſentis miſe
rie ait.

Uper flumi
na babiloniſ ſuper bona
delectabilia huius confuſi
bilis mũdi que more fluminũ fluũt
et refluũt illic ſedeimꝰ et fleui
mus videntes miſeriam in q̃ ſumꝰ
et dum recordaremur celeſtis
patrie que eſt vera terra noſtre ꝓ
miſſionis. Et qz flentes ſumus
inter homines malos infructuoſos
et difficiles ad trahendũ ad rectaz
fidem qui ſunt In medio babilo
nie id eſt in plenitudine confuſiõis
ſuſpendimus ſubtraximus ſcilz
organa noſtra id eſt ſcripturas
diuinas vtriuſqz teſtamenti et pro
miſſa dei annunciare illis tanq̃ ab
indignis.ab his ei porcis et canibꝰ
ſcripturas auertimus.
Affligimur inſuꝑ. Quia in hoc
babilonico mundo, peccatores mini
ſtri demonuz hui verbo et exemplo
deduxerunt olim nos in pecca
tum temptãtes et irridẽtes inter/
rogauerunt cur non cantaremus
et deduceremus dies in hoc ſeculo
in gaudio ſicut ipſi.

Et ſiliter illi qui adduxerũt noſ ad has miſerias ꝑcepert dicẽtes irridentes. himnũ cantate nobis de canticis que cantabatis in eccleſia ex quo vos dicitis hoc eſſe ad laudem dei. Ita illi dicũt ſed noſ rñdemꝰ Quõ cantabimꝰ canticũ domini exñteſ in terra aliena viciis dedita. vos nõ noſcitis cupere niſi quod fluit in tpe eterna meditari ignoratis. pleni eſtis cupiditatibꝰ maliſ. talibus nõ debemus cantare. nec amicicias eoꝝ habere. ne incipiamꝰ delectari in rebꝰ ſeculi. Ceterum non cantabimꝰ vobis qꝛ nõ petitis ut audeatis huiõi cãtica ſyon. ſed vt irrideatis et blaſphemetis vnde tacebimꝰ.

Uir iuſtꝰ inter mala poſitus ait.

Si oblitus fuero ac ſi dicat. ꝙuis malis vndiqꝫ affligar ⁊ ab impiis obꝓbria ⁊ irriſiões patiar. ſi tñ inter iſta oblitꝰ fuero tui celeſtis hieruſalez vt illis complacere velim obliuiſcatur me dextera tua .i. nulla meoꝝ operum mentio apd deum habeat. Adhereat lingua mea faucibꝰ meis. vt oĩno mutus fiam ſi non iugiter mẽoria tua verſetur in corde meo

Propheta conuerſus ad dñm orat: vt hoſtes puniat q̃i dicerꝫ ego ita me habeo: ſed o dñe.

Memor eſto vt punias in futuro iudicio maliciam iſtoꝝ carnaliũ hominuꝫ. qui iuſtis aduerſantur ſicut eſau iacob eſt perſecutꝰ. memor eſto filiorum edom qd interpretatur terrena ⁊ ſanguinea. i. hoĩm q̇ nr̃m effundũt ſanguinem ⁊ nos in appetitũ terrenoꝝ inducere volũt. ⁊ tũc dico memor eſto in die hieruſalẽ id ẽ in die iudicii qñ apꝑebit claritas fideliũ. Memor eſto ydumeorum filioꝝ edom q̇ dicũt non verbis ſed factis ſociis ſuis ſiue miniſtris cupientes totalr̃ euacuare oẽꝫ religionẽ ⁊ ſcimoniã de eccleſia.

Exinanite exinanite. i. euacuate euacuate q̇cq̇d iuſticie q̇cq̇d ſcitatis eſt in ea confũdite. ꝯfundite eaꝫ vſqꝫ ad fundamentũ fidei qd ẽ chriſtus pimatis. Illi ita dicunt ſꝫ Tu ꝯgregatio maloꝝ filia ꝯfuſioniſ miſera es in ipa exultatõe ⁊ in ipa ꝓſumptõe tua beatꝰ qui retribuet penam tibi debitã ꝑ malis q̃ feciſti nob beatꝰ qui retinebit ciues tuos dũ ſunt ꝑuuli ne vlteriꝰ creſcant et allidet eos ad petram xp̃m vt oĩno eoꝝ cupiditates dũ tenere ſunt moriant anꝫ ꝙ in malicia obdureſcant.

Pſalmus. cxxxvii. in quo monet ad laudandum et exaltandũ deum pro liberatione facta per chriſtum.

Propheta in ꝑſona viri iuſti, ꝓ liberatione facta per chriſtum ait.

onfitebor tibi ꝯfeſſiõe laudis ⁊ grãꝝ actionis in toto corde mẽo cũ oĩbꝰ viribꝰ aĩe mee qñ̃o audiſti verba oris mei: qꝛ. ſ. miſiſti filiũ tuũ incarnari vt nos erueret d poteſtate dyaboli d q̃ ad te clamamꝰ aſſidue. In ꝯſpectu angelorum tibi aſſiſtẽriũ pſallaꝫ tibi laudabo te ſcõs angelos imitãdo adorabo ad tẽplũ ſcũm celeſtẽ . ſ. ihrl'm diuinitatis tue maieſtatẽ et angeloꝝ ſocius factꝰ laudabo te.

Laudabo te ſup.i.Propter miſe
ricordiam et veritatem fuit mi
ſericordia illi⁹ ꝙ null' nr̃is meritis
precedentib⁹ venire dignat⁹ eſt ad
nos redimendos veritas aūt dei
fuit:q2 omnia q̄ ꝓmiſit in lege et ꝓ
phetis adimpleuit in euangelio:lau
dabo dico quoniā magnificaſti
chriſtū tuū ſuper omne nomē
quod noīat᷑ in hoc ſecl'o ⁊ in futuro
Et q2 ita feciſti:ergo. In quo
cūq3 tempore inuocauero te
exaudi me qđ ſi feceris multipli
cabiſ in aīa mea virtutē ꝑ quā
contra mala ingruentia poſſim re
ſiſtere. Confitebor tibi ⁊ vtinā
Confiteantur tibi omneſ re
ges terre cognoſcētes te deū ⁊ do
minū et ſaluatorem omniū: q2 ia3
audierūt verba oris tui id eſt q̄
ore tuo per filiū tuū obſuare prece
piſti:q2 in omnē terram exiuit ſon⁹
eorū. Confiteātur dico ut ipi re
ges poſiti. In vijs p̄ceptoꝝ tuoꝝ
cantent .i. annuncient aliis dicen
tes quoniā magna eſt gloria do
mini. Et uere magna eſt gloria
domini. Quonia3 excelſus do
min⁹ ſuꝑ omnes creaturas eminēſ
et incōp̄henſibil' eſt maieſtatis: qui
licet ita excelſus ſit humilia tamē
corda hominū reſpicit ocl'o miſeri
cordie ſue ut exaltet et alta .i. ſuꝑ
ba corda hominū a longe cogno
ſcit vt deprimat. a longe dicit de⁹
ſuperbos cognoſcere: q2 non appro
pinq̄t illis per gr̃a3 ſed potentia q̊s
tamen ꝑfecte videt. Et q2 iuſtis cō
tingit tribulatio. deus adeſt adiutor
eoꝝ. ideo propheta in ꝑſona viri iu
ſti ad deum conueſſus ait.
Si ambulauero ī medio tribu

latiōnis huius ſeculi q̄ ſemper in
ſtat ſaltem a dyabolo letificabis
me liberādo me a ꝑſecutorib⁹ meiſ
et ſuper iram inimicorū meo
rum qui ex ira non ex merito meo
inferūt mihi mala extendes ope
rationem tua3 eos fortiter affli
gendo ne diuti⁹ liceat eis cōtere me
et ſaluū me facies in felicitate
eterna Ego n̄ retribuo īimicis me
is:ego nō me defendo:quia nō poſ
ſum nec debeo:ſed vindictam remit
to domino Qui retribuet ꝓ me
penā ꝑſecutorib⁹ meis. et vir ipe iu
ſtus motus pietate precat᷑ ꝓ inimi
cis ut eis fiat miſericordia dicens
o. Domine miſericordia tua ꝑ
manet in eternū quia ſemper eſ
paratus recipere recurrentes ad ip
ſam opera manuū tuarum id ē
ipſos homines q̊ dicuntur ſpeciale
op⁹ tuum ne deſpicias q̄uis ſitn
peccatores:quia tu eos creaſti.

Pſalmus. CXXXVIII. in
quo monet a deo non eſſe fu
giendū:ſ3 ad eum redeūdum
ab irato ad placatum.

Uox membrorū chriſti qui
ſedēt cōfitentes peccata ſua et
ſurgūt iuſtificati gratia dei.
dicit ergo vir iuſtus. D.

Domine proba
ſti me et cognouiſti me
id ē cognoſci me feciſti tu co
gnouiſti ſeſſionē meā .i. ꝙ i hūi
litate patientiā habeo ⁊ confiteor
peccata mea et reſurrectionem
meam ſc3 ꝙ iuſtificatus ꝑ gr̃am
reſurgo:⁊ in ſpe vite eterne erigor.

Intellexiſti cogitationes me·
as ab eterno et ſemitam meaȝ
id ē occultū affectū meū et funicu
luȝ.i. iudiciū et diſcretōnem quam
ego habui inter bonū ⁊ malū inue/
ſtigaſti .i.pfecte noſti. Omnes
vias meas omnia opera preuidi
ſti anteq̄ eſſeȝ in reꝝ natura.⁊ ſcis
q̄ non eſt ſermo ſine veritate in
lingua mea. Uere p̄uidiſti oēs
vias meas.qꝛ .Ecce tu domine
cognouiſti omnia que ſunt et
erūt et fuerūt q̄tūcūqȝ ſint aliis
abſcōdita tu formaſti me p̄ncipa
liter et poſuiſti ſup me manuȝ
tuam conſeruātem me in eſſe.
Quib⁹ conſideratis domīe. Mira
rabilis eſt ſcientia tua.ſupgre
ditur me non poſſum ſcire ſecreta
tua eleuata eſt. vt in pfundū ſapi
entie tue non poſſim intrare.
Et deliberans a deo non fugiendū
dicit .Quo ibo a teipſo qui es
ſpirit⁹ qui vbiqȝ eſt quo plenus eſt
mūdus quo a preſentia tua fu
giam hoc ei eſt impoſſibile.
Quia Si aſcendero in celū tu
illic es p refulgentiam tue glorie.
ſi deſcendero ad infernū ades
p exercitiū tue iuſticie.nll'a altitudo
te altior:nll'm profundū te pfundi⁹.
occidens et oriens in tua ꝯtinentur
manu.Certe fugere non poſſuȝ:q̄a
etiam Si haberē pennas q̄bus
poſſem velociſſime volare tanq̄ aui
cula pennata:⁊ diluculo qn̄ vacua
eſt et ſic poſſem puenire ad extre
ma maris remot⁹ ab hominib⁹
non fugiam a te Etenim illuc ſi
volarē manus tua deducet me
quia ſine te trāſire nō potero.et me
deductū oportebit q̄ potentia
tua teneat aliter deciderē in nihi
lum et ſic non poſſem effugere pn̄ti
am tuā Et cū viderem q̄ euadere n̄
poſſem.fugiendo cogitaui. ſi euade
re poſſem latēdo.Et dixi apud me
ꝯferendo forſitan tenebre ꝯcul
cabūt.i.abſcōdēt.et ſic nox erit
illūinatio mea ī delicijs meis.
id ē conſolatō mea:qꝛ libere ⁊ auda
cter fruar omnib⁹ deliciis in illis te
nebris Et oſtendens q̄ nihil valuit
cogitatio ſua de ſic euadendo ait.
Nō bene cogitaui .Quoniam
que fiunt in tenebris. non ab
ſcondētur a te qꝛ nihil in eis exi
ſtens latet te. vnde eque tibi ma
nifeſta ſunt que fiunt in tene
bris ſic̄ que fiūt in plena luce.
Quod eq̄ videaẜ a deo res in tene
bris ⁊ in luce patȝ.Quoniaȝ poſ
ſediſti renes meos.i.interiores
affectiones in poteſtate tua habēs
eas ſuſcepiſti me educendo me
tāq̄ tuū de vtero matris mee t
q̄ tāq̄ i tenebris latebā. Et qꝛ dn̄e
tāte potētie ⁊ ſapientie es q̄ te fuge
re vel latere nō poſſuȝ.iō nō fugiā
ſȝ Confitebor tibi ꝯfeſſione lau
dis:⁊ merito qꝛ terribiliter.i. mi
rabil'r.incomp̄henſibil'r magnus
es ⁊ etiam opera tua ſunt mira
bilia mirabilia ſunt.opera creatōis
qꝛ de nihilo.mirabilia opa recreatō
nis qꝛ de pprio ſanguine.mirabilia
opa iuſtificatōis qꝛ ſine merito. mi
rabilia ſūt opa miraculoꝝ tuoꝝ.q̄a
mō inſolito.mirabilia opa gl'ificatō
nis qꝛ plena ineffabili gaudio et a
nima mea fide p te illūiata cona
bitur valde q̄tū poterit ad cog
noſcendum opa tua Uox
eccleſie.Anima mea cognoſcet: q̄a

Non eſt occũltatuꝫ os meũ a
te id ẽ infirmitas mea interior que
eſt abſcondita hominib⁹. tibi nõ
q̇ oĩa noſti ſ3 tu qui ꝑfec ſti eam
vides ꝙ frangi non p̃t. occidi enim
poſſunt ſancti ſed flecti nequeunt et
ſubſtantia mea eſt in inferio-
ribus terre .i. in carne fragili cõ
ſiſto. et tamen os non cedit malis.

Vox xpi. Aliquos in corpore
meo feciſti fortes vt oſſa ⁊ etiam.
Oculi miſericordie tue et pietatis
viderũt infundendo radios gratie.
tue imperfectũ meuꝫ id ẽ impfe
ctos meos. q2 etiam titubantes re-
ſpicis vt petrum ne pereant et in li
bro tuo id ẽ me quẽ dediſti formaꝫ
iuſticie hoib⁹ ſcribẽtur .i. inſtru-
entur omnes non mõ ꝑfecti ſ3 im
perfecti. non ergo deſperent. dies
id ẽ apoſtoli formabũtur in me a
quo perfectõeꝫ grẽ ſuſcipiẽt. ⁊ meo
nominabit̃ nomĩe et nemo in eis
formabitur in eſſe gratie. nec ab eiſ
nomĩabitur: ut a petro petrini. ſed a
xp̃o dicuntur fideles chriſti.

Vox xpi. Sed tamen Valde ho
norati ſunt a me amici tui de⁹
ſc3 apoſtoli quos ad apoſtolatũ vo
caui: quib⁹ poteſtatẽ miraculoꝝ de-
di valde ꝯfortat⁹ eſt principa
tus eorum facti eniꝫ ſunt p̃ncipeſ
duces et paſtores eccleſie. q̇bus dic
tum eſt. quecũq3 ligaueritis ſup ter
ram erũt ligata et in celo.
Merito confortaui eos. q2 ego non
ali⁹. Dinumerabo eos quos in
fide genuer̃t et ipſi credẽtes enume
rati multiplicabuntur ſup are
nam id eſt ſup plebem iudaycam.
que arene dure ſterili ⁊ infructuoſe
cõpatur. et hec multiplicatõ ꝑuenit

ex hoc ꝙ ſurrexi a morte et l3 ſur
rectio propria virtute ſit ſignum di
uinitatis tñ adhuc ſuꝫ occult⁹ plu
ribus apud te q2 non eſt mãifeſta
omnib⁹ mea poteſtas q̃ tãdem in iu
dicio erit omnib⁹ cognita.
Sicut honorabiles ſunt mihi amici
tui de⁹. ita inimici deteſtabiles. ⁊ iõ
Cum occideris deus peccato
res morte gehenne dicaꝫ et ego ad
eos viri ſanguinũ .i. peccatoruꝫ
declinate a me q2 etiã horreo voſ
videre: illos eniꝫ quos tu viuificas
ego viuifico et illos occido quos tu
occidis. Ideo declinate a me viri
ſanguinũ. Quia dicitis in cogi
tatione veſtra deridendo bonos
fideles accipiant iſti p̃dicatoreſ ⁊
prelati ciuitates ſuas .i. bõa eter
na q̃ ſibi ꝓmittũtur. deriſorie loquũ
tur dico in vanitate id ẽ nõ in ve
ritate ſua. ecce falſitas opinionis lo
quẽtium: Si oderis deus pec
catores Nonne ꝯcordans iuſticie
tue qui te corrigentẽ et dãnantem
oderant oderaꝫ certe ſic ⁊ oĩbus
hominibus deberent eſſe odioſi. et
ꝯtra inimicos tuos reſolue-
bar dolore interi⁹. zelo iuſticie con
tra eos iratus ꝙ te et nomẽ tuũ im
pugnabant. Oderaꝫ dico ꝑfecto
odio ſic ꝙ nec ꝓpter vicia oderim
homĩes. nec ꝓpter hoĩes vicia dile-
xeriꝫ et inimici facti ſunt mihi
id ẽ me odio habuer̃t. Et quoniã
timeo ꝙ aliquid lateat tibi diſplici
bile. ꝓba me id eſt ꝓbatum oſtende
per aliq̃s temptatõnes. et fac me
ſcire ea que latent in corde meo
et fac me cognoſcere ſemitas
meas facta ⁊ cogitata per me.
Et fac me videre ſi aliqua

culpa in me eſt faciendo aut conſentiendo aut negligẽdo q̃ negligẽda nõ erant vt ꝑ penitentiã emũder ab illa culpa et deduc me ad viã que ducit ad beatitudinẽ eternam.

Pſalmꝰ. cxxxix. in quo monet orare deum contra mala ſeculi.

Propheta in ꝑſona eccleſie vel cuiuſlibet iuſti.

Eripe me domine ab homine malo nõ vno tantũ ſed a toto genere maloꝝ et ꝑ̃cipe ſuo dyabolo: et a viro iniquo eripe me.

Qui mali cogitauerũt iniquitates in corde ꝯtra me ⁊ ꝯtinue ꝯſtituebãt prelia ſciſmata et hereſes contra que pugnarem.

Et oſtendens q̇bus p̃lus ꝑſequant̃ eccleſiã ait. Acuerunt linguas id ẽ acutas ⁊ exquiſitas ſententias parauerũt ſibi vñ͛ poſſent transfigere corda hominũ ſimpliciũ audiẽtiũ ſicut ſerpentes ꝑ linguas virus mittẽtes qꝛ venenoſa et nociua erãt verba eoꝝ ſicut morſus ſerpentis. nec miꝝ ſi v̇ba eoꝝ erant venenata qꝛ ſub labijs eorũ .i. ſub linguis eoꝝ erat venenũ .i. odiũ ⁊ inuidia contra eccl'am aſpidum .i. incurabile qꝛ ab eis nõ p̃t extrahi per p̃dicatores v̓t ſicut nec venenũ ab aſpide per incantatores. Qui qꝛ nõ ſolũ labiis ſed ope perſequũtur ait Domine cuſtodi me de poteſtate diaboli ⁊ miniſtroꝝ eius et ab hominibꝰ iniquis q̇ ſunt eiꝰ menbra eripe me vt ceſſent mala que mihi faciũt. Qui ſcꝫ hoĩes iniqui cogitauerũt ſupplantare id eſt retrahere greſſus meos a via dei ⁊ ſuꝑbi velut heretici q̇ de ſe p̃ſumũt latenter ꝑauerunt laqueum id ẽ deceptioneꝫ michi ne perciperẽ et cauerẽ. Perſequunt̃ aũt ſuꝑbi p̃dicti me latenter ⁊ etiaꝫ patenter: qꝛ Funes id eſt peccata ſua ꝓpria q̃ mihi ſuadẽt facere malum extenderunt in laqueum vt me traherẽt ad faciendũ ſimilia: et quaſi pedibꝰ laqueũ ita ſcandalum in quo ceſpitarem ꝑ culpam ⁊ cadereꝫ in gehennã iuxta iter vt facilius me capere poſſent ſi a rectitudine fidei declinaſſem. Vir iuſtus videns ſe tot modis impugnatum et ꝙ nullũ aliud remediuꝫ erat ſibi niſi clamare ad dominũ. et ideo clamanſ ait Dixi domine in quo ſolo confido deus meꝰ es tu cui libenter ſeruio exaudi vocem deprecationis mee vt me liberes a perſecutiõe inimicoꝝ meoꝝ.

Bene dixi deus meꝰ es tu: quia tu Domine vere domine es virtꝰ ſalutis mee dando mihi vires ꝑſeuerandi vt perſeuerãdo ſim ſaluꝰ obumbraſti per gratiã menteꝫ meam me protegendo in pugna q̃ luctor foris contra fictos et intꝰ cõtra ꝯcupiſcentias et paſſiões meas

Exaudi me domine etiã in hoc vt Non ſinas me cadere in deſideriuꝫ prauũ alicuius peccati vt locus fiaꝫ dyabolo cogitauerũt ꝯtra me inimici mei mala. ſed tu domine ne derelinquas me ſubtrahendo gratiã ne de me victo triumphent et gaudeant.

De malis que ſuꝑuenient inimicis ſuis ait. Caput circuitus eorũ qui mala cogitãt ꝯ me .ſ. dyabolus

qꝛ ſicut nunq̄ recte incedit ita ma/
los ad rectam viaꝫ ꝑuenire nō ſinit
ſꝫ in circuitu ambulāt:ꝑdet illos et
laboꝛ labioꝛū ſuoꝛuꝫ .i.mēdacia
et figmenta q̄ cum laboꝛe inueniūt
et fingunt inuoluent eos moꝛte
eterna vnō ſeq̄tur. Cadēt ſuꝑ
eos carbones ignis infernalis.
et in miſerijs non ſubſiſtent:
qꝛ pena infernal' eſt inſuppoꝛtabilis
Jlli defendūt peccata ſua labijs mē
dacib⁹:ſed Uir linguoſus .i.qui
amat mēdacia nō cauēs q̇d loquat'
non dirigetur ī hac vita ad bo
na opera viruꝫ iniuſtū mala ca
pient in interitu ſuo. Mala
dico capient iniuſtū in interitu ſuo:
qꝛ ego ꝑ ſpūmſcūm Cognoui qꝺ
tm̄ illi mali non ꝓuident qꝛ tandem
faciet domin⁹ iudiciū inopis
id ē iuſti q̇ eſurit iuſticiā et querit ſē
tentiando ꝑ eo cōtra malos et vin
dictaꝫ pauꝑum ſpū. confundēdo
eoꝝ oppꝛeſſoꝛes.Sic iudicabit' pro
iuſtis contra iniuſtos Uerū tamē
iuſti q̄ liberati ſunt ⁊ de inimicis
vindicati non ſibi attribuēt:ſed tibi
domine vnde ꝯfitebūtur laudan
do et exultando ⁊ grās agendo no
mini tuo:et habitabūt ꝑpetua
liter recti in preſentia tua inex
plicabili eterne viſiōis gaudio per
fruentes.

Pſalm⁹.cxl. in quo doce
tur iuſt⁹ in ſuis afflictionib⁹
ad dominum clamare.

Propheta in ꝑſona iuſti
malis circumdati ait.

Domine clama
ui ad te ⁊ clamabo et cum clama
uero exaudi me:et intende vo
ci depꝛecationis mee petitionē
meam ad implendo.

Oꝛatio mea ſit a te exaudita et
accepta tibi.ſicut incenſuꝫ quod
tibi offerebatur ī odoꝛeꝫ ſuauitatis
et operatio mea bona placeat
tibi ſicut ſacrificiuꝫ quod tibi in
veteri lege offerebatur in veſpe
quod tibi inter omnia pl⁹ placebat
in figura ſacrificii quod imolādo ſe
ipſum ad veſperam tibi obtulit do/
minus noſter iheſus chꝛiſtus.

Ecce domine clamabo ⁊ inter alia
Pone domine cuſtodiam oꝛi
meo vt non peccem ſtulta et incon
grua et ocioſa loquendo. ſed omne
quod loquar ſit ſanctū ⁊ dignū deo
et oſtium pone ꝯtinentie om
nibus ſenſibus vt muniatur to
ta mea domus ⁊ non habeat aduer
ſarius vnde ingrediatur ⁊ dn̄etur.

Et ſi contingat me peccaſſe aliq̇d
loquendo non loquendum:pꝛecoꝛ:
Non permittas coꝛ meum in
clinari in verba malicie vt per/
tinaciter et ſuperbe defendaꝫ pecca
ta mea excuſationibus falſis
ſicut ſolent impꝛudentes facere qui
foꝛtune. aut neceſſitati nature:aut
tempoꝛis qualitati:aut ſocietati ma
la ſua imputant cum tamen in pote
ſtate noſtra ſit peccare vel non pec/
care. Et ſi hoc feceris.
Non ero vnus de illis qui ex
cuſant ſua peccata et non tantū
cum minoꝛibus :ſed etiam non ꝯ
municabo cum electis eoꝛum
ſcilicet cum potentioꝛibus et maio
ribus vt per eoꝛum conſoꝛtium ex
cuſem peccata mea ſicut ipſi faciūt.

Non ꝯmunicabo cum iſtis malis pretēdentes excuſatões in peccatis ſed recipiã libenter correctioné. ſi Corripiet me iuſtꝰ in miſeri cordia et increpabit me: oleuz aũt peccatoris.ſ. falſa laus.ſimu lata dilectio adulatoris non dele ctabit mentez meam. Et vere ſic erit Quoniaz adhuc fu turꝫ eſt ꝙ oratio mea qua oro deũ vt cõuertantur placebit eis cum auertētur a peccatis ⁊ incipiét time re iudiciũ dei.⁊ ſi ſunt q̃ ꝯtradicant vt eoꝝ doctores et heretici non ē cu randum.quõ iuncti ſiue ꝯpati doctrīe xp̄i abſorbentur ⁊ vincũ tur:et in ſua vanitate deficiũt:qꝛ et ſi videātur aliq̄d dicere.tñ nihil ſũt dicta eoꝝ. ſtulta enim eſt ſapientia eorum. Quid ergo de eis erit dicit Audient verba mea quõ fuerunt verba potentia ad pe netrandum corda et vera ⁊ honeſta vñ qui ad me venerĩt.v̄bis meis vin cti ſunt et delectati ſunt in eis ⁊ con verſi ſunt ad me.ꝓſunt eis v̄ba mea ꝓſunt etiã mors mea et ſcõꝝ: quia ſicut cũz craſſitudo terre eru pta eſt ſup terram id ē cũ fimus eius eſt diſperſus ſup campoſ.facit ipſos fructificare:ſic cruore meo et ſcõꝝ martirꝝ fecundatꝰ eſt mũdus. vnde ſeq̄tur. Diſſipata ſunt oſſa martirꝝ eoꝝ.ſed ex diſſipatiõe oſſiũ eoꝝ ſumma vtilitas venit mũ do.vñ tãtũ inde mundus accepit pi guedinis vt indõ ſeges eccleſie latiꝰ pullularet.hec eſt mors ſcõꝝ q̃ con temptibilis eſt ſeculo ſ; p̄cioſa agri cole qui nouit ibi vtilitatez ⁊ vberé ſuccum vnde creuit eccleſia.Diſſi pata ſunt dico oſſa martirum

ſecus infernũ .i. ad modũ reoꝝ qui reputãtur digni inferno.ſed qꝛ ad te dñe dñe oculi mei ſũt dire cti ſicut ad ꝓtectõem meam. ⁊ quia in te ſperaui non ꝑmittas ani maz meaz ſepari a cõſpectu gra tie tue.quicq̄d ſit de corpore.

Non auferas animã meã dico. ſed potius Cuſtodi me a laqueo d̄ ceptõnis quē ſtatuerunt michi ſpũs maligni et a manifeſtis ꝑ turbationibꝰ inquietoꝝ hominũ operantium iniquitatem.

Me q̄dez tua gratia cuſtodies. pec catores aũt ruentes de vicio i viciũ Cadent in retiaculũ demonis ſiue iniquitatis. ego aũt cũ ta libus non ambulo nec aſſocior i aliquo donec tranſeam d̄ p̄ſenti vita ad requiem beatoꝝ.

Pſalmꝰ.cxli.in quo mo net nos ad orandum ꝓ malis preſentis vite.

Vox chriſti ex parte aſſum pte humanitatis.

Voce mea interiori non ſtrepitu labioꝝ ad do minum patrem clamaui voce mea ad dñm deprecatus ſum aſſidue ad eum orans. Et adhuc Effundo copioſe in ꝯſpe ctu eius orationez meam lacri mis plenam et tribulationē me am añ ipſuz ꝓnuncio. In tan ta anguſtia ſuz.ꝙ Defecit in me ſpũs meus et tam̃ tu pater noſti omnes ſemitas id ē oẽs operati ones meas iteriores et exteriores In via hac p̄ñtis vite qua ambulabam abſconderunt ad uerſarii ſupbi laqueum michi

id eſt latéter mortem. Ipſi queſieřt mihi mortem inferre. ⁊ ego cũ eſſez capt⁹ Conſiderabaz ad potio rem partez ſcz diſcipulorꝝ qui re⸗ licto me fugerũt et non erat qui cognoſceret me eſſe deum in car ne tectũ. cum prius dixiſſet petrus in pſona oim diſcipulorꝝ: tu es xp̃s filius dei viui. Perijt a me fuga ego nõ fugi. ſz poti⁹ pmiſi me i mor tem dari p liberatõe alioꝝ et non eſt inuent⁹ aliquis qui requi rat vitam meaz ad ſaluãdũ eam Et iõ Clamaui ad te dñe pr̃ dixi tu es ſpes mea ſpem meam in te poſui. cui etiã morti appximãſ ppriã aĩaz ↄmendaui portio mea pars mea in terra viuentium.

O dñe in quẽ ſpero. Intende ad deprecationez meaz: quia valde afflict⁹ ſum ab impiis me perdere ꝗrentib⁹. Siqdem inten de. Libera me a pſequentibus me ⁊ opus eſt quoniaz ↄfortati ſunt te pmittente intm̃ ſuper me vt man⁹ mihi ingererent ⁊ in cruce ſuſpenderẽt. Libera me et Educ me de inferno vbi aĩe fideliũz a dyabolo detinent et cuſtodiũtur. ñ patiaris animam meam in clau ſtris infernalib⁹ detineri vt de mea liberatõe laudetur nomen tuũz a me et ab aliis liberatis per me. ⁊ neceſſe eſt vt educas qm̃ me expe ctant iuſti liberatorẽ ſuũ donec retribuas mihi ſuſcitãdo tercia die gloriam reſurrectõis q̃ eſſe debz abiecte paſſionis retributio.

Pſalm⁹. CXLII. in quo mo net ad penitẽtiaz et orationẽ.

Propheta in perſona cui uſlibet penitentis.

Domine exau di orationez meam au ribus clemẽtie tue pcipe depre⸗ cationez meam i veritate tua et iuſticia exaudi me qua peni⸗ tentib⁹ ⁊ ſe accuſantib⁹ indulges. Exaudi dico. Et non intres in iudiciuz cũ ſeruo tuo vt ſm me rita me iudiceſ. ego miſericordia in digeo. ego fugitiu⁹ ad te redeo. pa⸗ cem quero. non ergo intres mecum in iudiciuz. qꝛ nec ego volo intrare tecuz: quia in tui ↄparatõe null⁹ viuentiuz aut homo aut ange lus iuſtificabitur. qꝛ ſol⁹ es in q̃ peccatũ cadere nõ p̃t. in c⁹ ↄſpectu etiã aſtra non ſunt mũda. Precor vt non intres in iudiciũ cũ ſuo tuo. Quia inimic⁹ meus. i. dyabol⁹ pſecutus eſt animaz meaz et depreſſit vitam meaz vt terre nis inhereat. Conat⁹ eſt etiã ini micus me⁹ q̃ñtum in ſe ẽ. Colloca re me in tenebris peccatorum ſi cut ceteros deſperãtes et anxiat⁹ eſt ſpũs meus videns vicinitatẽ piculi et turbatũ eſt cor meum qꝛ ex me neſciebam quomõ de hac captiuitate poſſem exire. In tan tis aũt tribulatõibus de ṗhẽſus ad hoc remediũ me contuli. Memor fui dierũ antiquoruz in quibus aliis penitẽtib⁹ miſcordiã exhibui ſti meditat⁹ in omnib⁹ opib⁹ tuis vt in eis aliquã mihi parẽ ↄſo lationem et in factis manuum tuarũ que miſericorditer feciſti. q̃ meditatio ad ſpei erexit fiduciã vt pſumerẽ poti⁹ de tua pietate cõfide re q̃ꝑ de meis iniqtatib⁹ deſperare. Et non tm̃ meditabor. ſed etiã cum

exhibitōne bonoꝝ operum.
Manꝰ meas ad te in oratione
leuaui: et ſicͭ terra ſine aqua
deſiderat irrigari vt fructū faci
at ſic anima mea deſiderat te
deuȝ ſuū. Peto Velociter ex
audi me et debes facere. non diffe
ras qꝛ ꝓpe defectū eſt ſpiritus
meus ⁊ miſerere mei. Dñe exau
di me in hoc ſcȝ ut Non auertas
faciem tuaȝ a me tanq̄ offenſuſ a
me quia ſi auertis ſimilis ero de
ſcendentibus in lacuȝ inferni.
Nō auertas faciē tuā dico. ſȝ potiꝰ
Auditam fac michi velociter
ſine tardatōe miſericordiaȝ tuā
qꝛ in te ſperaui non in alio.
Et Notam fac michi viam in
qua ambulem dux mihi ſit veri-
tas tua. ⁊ greſſus mei tua gr̄a diri-
gantur qꝛ ad te fontem pietatis le
uaui omnē ꝯfidentiaȝ anime
mee. Et ne impediar a via.
Eripe me de inimicis meis
dyabolo ⁊ mēbris eius. et hac fidu
cia peto quia ad portū pietatis tue
me contuli fugiens: Doce me.
tanq̄ ignaꝝ tanq̄ imperitū ⁊ nichil
de ſua virtute p̄ſumentem facere
volūtatem tuam et debes quia
deus meꝰ es tu cuiꝰ volūtateȝ ſe
qui debeo in omnibꝰ. Doce me
dico. quod vtiqȝ facies. qꝛ Spūs
tuus bonꝰ deducet me ꝑ ſemi
tam iuſticie in terram rectam
id eſt viuentiū quā ſoli recti poſſide
būt ꝓpter nomen tuū nō ꝓpter
merita mea viuificabis me vita
gratie per cuiꝰ virtuteȝ veniam ad
vitā glorie in equitate tua viui
fica me que eſt bonitatis tue cōde
centia: qꝛ exigit equitas tua vt viui

fices illū qui ſe tibi humiliat
Viuificab me et Deduces de
tribulatione hꝰ ſeculi animam
meaȝ quādo me de iſto carcere exi-
re iuſſeris vt in te ſit quieta et leta:
et in miſericordia tua nō in me
rito meo diſꝑdes inimicos me
os dyabolum et eius ſequaces. Et
hanc pietatem mihi indulge nō q̇a
iuſtꝰ ſȝ qꝛ ſeruus tuꝰ ſum ego.
Pſalmꝰ. CXLIII in quo mo
net ad gratiaruȝ actionē pro
victoria. Propheta ñ inſo
leſcens de victoria: ſed humili
ter gratias agens deo in pſo-
na ſui et cꝰſlibet iuſti pugnan
tis et triūphantis ꝯtra diabo
lum. ait.

enedictus do
minꝰ deꝰ meꝰ qui docȝ
manus meas ad preliuȝ quod
de prope fit per me ei neſciuiſſem cō
tra goliaȝ preliari et digitos me
os ad bellum: quod de longe ſiue
a remotis fit. Vere benedictus
deus meus quoniā ipſe eſt Miſeri
cordia mea qua non ſoluȝ miſeret
mei: ſed etiā me miſericordem fecit
refugiuȝ a quo conſtantiā mea ſu
mit infirmitas ſuſceptor quia pu
gnanti michi preſtas ne cadā libe
rator qui tribuit ne dimicans vul-
nerer. Protector meus ne feriar
in quo ſperaui in omnibꝰ labori
bus et preliis meis qui ſubdit po
pulū meum ſub me vel populuȝ
meum ſcilicet rebellium cupiditatē
et motum carnalium deſideriorꝝ: le
gi mentis mee per auxilium gratie
tue ſubditum facit: ut ratio domiet
in regno anime. Propheta cō-

ſiderãs genus humanũ beneficiis
dei indignũ admirans ait
Domine quid eſt homo ꝙ tãti
pendis tanti exiſtimaſ ꝙ innotui
ſti ei id ē ꝙ ei per aſſumptaꝫ hũani
tateꝫ innoteſceres diuinitatē qui ꝑ
ſe viliſſim⁹ erat aut fili⁹ hominiſ
quid eſt ꝙ reputas eum .i.ꝙ euꝫ
tanti facis et tãti precii vt pro eo fi
lium tuũ vnigenitũ des.
Ideo dico q̇d eſt homo:qꝛ Homo
ſimilis vanitati factus eſt pec
cãdo.i.alicui vane ⁊ cito tranſiture
rei ſimil' fact⁹ dicit qꝛ creatus fuit i
ꝑfectione ⁊ ſtabilitate.et ita ſimilis
veritati:ſed violãs obedientiã fecit
ſeip̄m vanũ .mortaleꝫ et tranſitoriũ
vnde dies vite eius ſicut vm
bra pretereũt.O Domine ex q̊
non obſtãte ꝙ homo ſimilis factus
ſit vanitati.tua ſapientia diſpoſuit
redimere eũ ouem errabũdam que
ſanari non p̄t niſi tuis humeris re
portetur.precor Inclina altitu
dinem maieſtatis tue non locũ
mutãdo ſꝫ deſcende nr̄e hũanita
tis formã ſumẽdo.redimatur homo
qđ niſi incliata diuinitate fieri ñ p̄t
tange montes id eſt potentes et
ſupbos hui⁹ vite.gratiã tuã interi⁹
infundendo et fumigabunt cre
bris ſuſpiriis et lacrimis ſuorũ pec
catorum compũctione commoti.
Tange montes ⁊ etiã.Fulgura
coruſcationē id ē oſtende tue vir
tutis potentiam crebris miraculis
coruſcãdo et diſſipabis ſeu diſſol
ues conſpiratõnes eoꝝ emitte per
apoſtolos tuos ſagittas tuas id ē
verba tua que corda hominũ tranſ
figunt et turbabis eoſ ad penitẽ
tiam. Deinde propheta aduen

tuꝫ xp̄i precaꝝ ⁊ ad p̄rem vbũ ꝯuer
tens ait:ut hec fiãt.Emitte filiũ
tuũ de ſublimitate in q̄ eſt tecũ
et induat carnem in qua viſibil' ap
pareat in mũdo et eripe de poteſta
te dyaboli et libera me de aquiſ
multis id eſt de inundatione ma
lorum.et de poteſtate filiorum:
qui đ aduerſo p̄re dyabolo nati ſũt
Ideo eripe me ab eis qũo ipi ſũt
Quorũ os locutũ eſt ſupbiaꝫ
iactant ſe habere ſcientiaꝫ.quoꝝ tñ
ſcientia vana eſt et opera eorũꝫ
opera iniquitatis.
Eripe dico:quod ſi feceris Deus
canticum nouũꝫ cantabo tibi
id ē pro filii tui incarnatõe gratias
agam: et in obſeruatione decẽ
preceptorum legis tibi deſuiaꝫ
tibi pſallam tibi gaudebo:tibi cã
tabo. Cantabo tibi etiã Qui
das ſalutem gratie regib⁹ id ē
fidelib⁹ qui bene regũt ſeipos qui
redemiſti dauid ſeruũ tuũꝫ de
gladio goliad maligno peſſimo
ydolatra de poteſtate dyaboli eri
pe me. Et erue de manu fili
orum alienorũ qui filii eccleſie ñ
ſunt quorũ os locutum eſt va
nitatē ſcꝫ ꝙ in terreniſ cõſiſterꝫ no
ſtra beatitudo et opa eorũꝫ ope
ra iniquitatis: Propheta ea
in q̇bus mali felicitatem ponũt enu
merans ait.Quorum filij incolu
mes ſunt ſicut noue plantatio
nes in iuuentute ſua.Filie eo
rum ꝯpoſite et ornate in capite
et in corpe auro ⁊ ſericis : ſicut or
natur templũ. Promptua
ria et cellaria eorum vbi reponũt
victualia plena grano vino ⁊ oleo
et huiuſmodi ſupeffũdentia ex

hoc in illud. Oues eorum feto ſe plene fetibus abundantes in egreſſibus ſuis: boues eorum craſſe. Non eſt ruina non dico in muriſ ciuitatis: ſed nec ſepis nõ eſt tranſit⁹ nec egreſſus vñ poſſint fugere qui detinent captiui. nõ eſt tumultus: nõ vlulat⁹ non clamor in plateis eorum ſed quies ꝛ pax. Qui neſciētes et cupiditate terrenoꝝ excecati. Beatum dixerũt populũ cui hec ſunt putãtes in huiõi tpalib⁹ bonis conſiſtere felicitatem noſtrã ſed iſti grauiter errant quoniã ille ſol us populus beatus eſt cui⁹ eſt dominuſ deus ei⁹ beatitudo ſua et eterna felicitas.

Pſalm⁹. CXLIIII. in quo monet ad laudem dei.

Propheta in pſona eccleſie laudem premittens deo ait.

Exaltabo te deus meus rex confitendo et ꝑdicando aliis dignitatẽ tuam et benedicã nomini tuo bñdictõe laudis et gratiaꝝactiõis in ſeculum ſcʒ hic et in ſeculũ ſcʒ in eternũ. qui enim hic non incipit te laudare i futuro mut⁹ erit. Benedicam dico hic in vita mea ñ ſemel. ſed Per ſingulos dies benedicam tibi qꝛ ſingul' horis tuiſ beneficiis viuim⁹ et laudabo nomen tuũ in ſeculũ ſeculi inceſſanter tibi grãs agendo. Merito laudandus eſt deus. quia Magnus domin⁹ magn⁹ i eſſentia. magnus in virtute: magnus in potentia et laudabilis valde in operib⁹ ſuis et in beneficiis q̃ ꝯfert ſuis fidelibus: qꝛ magnitudinis eius non eſt finis eſt ei incõprehenſibilis cogitatione. vnde qꝛ magn⁹ eſt ſine fine. laudabilis eſt ſine fine. Non ſolum ego laudabo. ſed omnis Generatio laudabit opa tua: vtpote altitudinem celi: pfunditatẽ abiſſi ſtellaꝝ multitudinẽ. terre altitudiẽ refluxum aquaꝝ. impetum ventoꝝ ſapientiã hominũ: ſimplicitatẽ angelorum et potentiam tuam pnunciabũt dicentes q̃ magna potentia dei ſolius. Magnificentiã glorie tue miniſtri eloquioꝝ tuoꝝ loquentur ꝑdicando et laudando et magnificentiam ſanctitatis tue etiam loquentur. dicentes. non eſt ſanctus vt eſt dñs et mirabilia que ſup naturã operis narrabunt dicẽtes. mirabilia opera altiſſimi ſolius. Ceteꝝ. Uirtutem terribilium iudiciorum tuorũ metuendorũ quib⁹ impios punis dicẽt et magnitudinẽ tuã cui⁹ non eſt finis narrabunt narrabũt aũt cũ talẽ eſſe laudabunt. Preterea Memoriam abũdantie ſuauitatis tue qua vocaſti eos ad tuã gratiã duoto corde pferent ꝛ narrabunt et iuſticia vl' quã eis infũdis ad iuſtificatõeʒ. vel qua ẜm merita eis tribuis beatitudis gloriã exultabunt. Laudabũt ſanctitatem et potentiam dei. ꝛ dignũ eſt quia Miſerator ẽ actu miſericordiã exhibendo et miſericors natura in ſeipo a quo fluit miſeratio. patiens expectando. tolerãdo peccatores vt conuertãtur et multũ miſericors peccata q̃ntumcunqꝫ

magna: q̄ntūcumq₃ mľta ꝯdonādo vere penitentib⁹: multuʒ miſericors eſt largiendo tam ineffabilem mercedem ſuis fidelibus.

Miſericors dico imo generaliter Suauis eſt dominus vniuerſis quia omnib⁹ creaturis dat eſſe quod eſt deſideratiſſimum ſcd̄m ſe vniuerſa ſuauiť diſponit. ſuauiſ maxie bonis guſtantibus q̄ꝫ ſuauis eſt dominus et miſerationes eius ſuper omnia bona eiuſ diffuſio enim bonitatis eius ſuper omnem ſpargitur creature vultum: facienſ ſolem ſuuʒ oriri ſuper bonos et malos. vnde quicq̄d creauit ꝓpria miſeratione gubernat et regit.

Ergo Laudent te domine omnia opera ſcd̄m modum ſuum per ſe ſi ſunt creature ratiōales. ſi rōne carent ſua vtilitate: ſua pulcritudīe dando materiaʒ laudis laudantib⁹ te et ſancti tui ſcilicet ꝛ homines et angeli tuā laudeʒ ꝯcelebrēt

Laudent te dico dicentes ꝛ predicantes Gloriam regni tui ſcilʒ q̄ꝫ notanter q̄ꝫ ſapienter ꝛ q̄ꝫ mirabiliter quicq̄d facis in regno tuo ꝛ diſponis et potentiam tuam que magna eſt qua regis et ordinas ſuperiora et inferiora et omnia in eis contenta loquentur. Loquentur dico ad hoc vtiq₃. Vt notam faciant filijs hominū potentiam tuam ne ꝑ ignorantiam min⁹ te timeant vel diligant ſerui tui: et gloriam magnificentie regni tui qd̄ id eſt q̄ꝫ glorioſum et magnificum eſt regnum tuum.

De cuius regni magnitudine ꝛ ſtabilitate ait. Regnuʒ tuū regnū omnium ſeculoruʒ: q₂ regni tui non erit finiſ. omnia ei ſecula regni tui domiatione voluūtur et dominatio tua in omni generatione et generatione quia poteſtas tua poteſtas eterna ꝛ regnum tuuʒ qd̄ non corrumpeť. Et ipſe dominus eſt laudand⁹. quia Fidelis eſt in omnib⁹ verbis ſuis oīa enim q̄ per prophetas locut⁹ eſt adimpleuit et quicquid ꝓmiſit dedit: et ſanctus id eſt irreꝑhenſibilis in omnibus opibus licʒ videať a ſtultis quedam iniuſte diſponere.

Certe domin⁹ ſanctus eſt ī operibus ſuis: quia Alleuat omnes qui coruunt in peccatū ꝛ alleuari deſiderant ne in eterna ruina mergantur. et erigit omnes eliſos ſanando eos leſos ſi penitere velint hic enim eſt ſamaritan⁹ qui alligauit vulnera ſauciati. Quia eniʒ tu dn̄e es qui alleuas corruētes et erigiſ eliſos. Oculi omniū in te ſperant: et tu das eſcaʒ illorū ſiue ſpiritualē ſiue corporaleʒ nō tn̄ ſemper quando petitur ſed quando tu ſapiens medicuſ cognoueris eſſe tempus oportunuʒ.

Das eſcam dico et liberaliter. q̄n̄o Apperis manū benignitatis tue large diſpēſando beneficia tua et imples omne animal capax benedictōnis benedictione cōuenienti: ex tua eniʒ largitate eſt quicquid benedictionis aſſequitur aīa vniuſc⁹q₃ fidelis. Conſeq̄nter propheta laudās deū de iuſticia ait. Juſtus eſt etiam dominus id eſt non ſoluʒ liberalis eſt in prouidendo ſed etiā iuſt⁹ in diſponēdo. iuſtus eſt. in omnibus diſpoſitionib⁹ et volūtatibus ſuis

cum ipſe ſit regula iuſticie et verita
tis et ſanctus non ſolum in ſe ſed
etiam vult ꝙ nos qui ſumꝰ opa eiꝰ
ſancti efficiamur dicens. ſcti eſtote
quoniam ego ſanctꝰ ſum.
Bene apparet ꝙ dominꝰ et iuſtus
et ſanctus ſit: quoniaꝫ Prope eſt
propicius eſt omnibꝰ inuocanti
bus eum in veritate inuocare
deum in veritate eſt pia ⁊ immacu
lata intentione cauſa ſalutis anime
ad dominū clamare. Et vere
prope eſt dominꝰ quia Volūtatē
timentium ſe timore filiali q̇ eſt
annexus caritati faciet id eſt com
plebit ⁊ ſi illi taceāt et deprecati
onem eorum ſi ſit pia et pro ſe ⁊
perſeuerans exaudiet et ſaluos
faciet eterna ſalute in nouiſſimo.
Oſtendens quomō ſit iuſtus deꝰ
in bonos ⁊ ī malos ait. Cuſtodit
dominus omnes diligētes ſe
tanꝙ̄ grana in horreo: ⁊ gemmas ī
auro cuiuſmodi ſunt hi qui dilectō
nem dei mūdanis dilectionibꝰ ꝑ̄tu/
lerunt et omnes peccatores di
ſperdet q̇ amori dei obſtinata vo
luntate ſeculi amoreꝫ anteponūt.
Et quia omnia ita ſe habent. Lau
dationeꝫ domini loquetur os
meum euidenter p̄dicando ⁊ can/
tando: ⁊ exemplo meo benedicat
omnis caro id eſt omnes fideles
domini et ſui. pueri et ſenes. omnes
quidem laudare bn̄dicere extollere.
atqꝫ predicare debemꝰ: ꝑ queꝫ viui
mus: per quem alimur ac ſumꝰ no
mini ſancto eius ⁊ hoc in p̄nti
et in futuro.

Pſalmꝰ. cxlv. in quo mo
net ad laudem dei.

Vir iuſtꝰ exhortans ſe ad
laudandum deum ait.

Lauda anima
mea dominuꝫ cui ani
ma reſpondēs ait lauda
bo dominū in vita mea h̄ q̄mᵃ
admodū potero ſcꝫ tenuiter ⁊ exilr̄
qꝛ peccatis premor: ſed perfecte lau
dabo cuꝫ ei ꝑfecte inheſero in vita
eterna que eſt vera vita et pſallaꝫ
deo meo operādo omnia ad hono
rem eius ꝙ̄diu fuero. Et quia
laudari bene deus nō pōt niſi ponē
do ſpem in ipſo ſolo ait. Nolite ꝯ
fidere in principibꝰ ſpē ponēdo
in eis quāꝙ̄ ſint potentes. nolite ꝯfi
dere in imꝑatore: n̄ in regibꝰ non in
prefectis. non in iudicibꝰ ſeculi nec
in filijs hominū qui amare tem/
poralia ſuadent: qui ſeipōs ſaluare
non poſſunt nec alios. Bn̄ dico
ꝙ in nullo talium eſt ſalꝰ: quoniam
Exibit ſpiritus eiꝰ d̉ ſuo corꝑe
cito vel ſubito quando non vult vel
ſcit: quo ſpiritu exeunte corpus re
uertetur in terram ſuam vnde
cepit originem in die illa mortis
ſue peribunt oēs cogitationes
eorum que in diuerſos ambitus ſe
culi ſe extendebant. Propheta
ꝯſequēter oſtendens de quo ſit prin
cipaliter confitenduꝫ ait Beatus
cuius deus quē coluit iacob eſt
adiutor eius. et ſpes eiꝰ non in
principibus: non in filiis hominum
non in diuiciis ſeculi: ſed in dn̄o
fuit qui fecit celū et terram et
omnia que in eis ſunt.
Et probans ꝙ in ſolo deo ſit confi/
tendum. inducit ꝙ deus ſit iuſtus di
cens: ipſe eſt Qui cuſtodit veri/
tatem ineternuꝫ non eni mētiri

poteſt. Item ipſe facit iudiciū iu
ſtum iniuriam patientibꝰ eos
ꝯ iniuriantibꝰ vindicando: ipe etiā
dat eſcam vtranqꝫ corpalez ⁊ ſpi
ritualem eſurientibus ſupplēdo
defectum eoꝝ. Ipſe ſoluit etiam
ꝑ gratiā ꝯpeditos peccatoꝝ vin
culis aſtrictos et dñs illuminat
cecos ſid eſt luce ſue ſapie ex inſipiē
tibꝰ facit ſapientes. Ipe etiam
Dominꝰ erigit eliſos ſiue clau
dos: quos ei dyabolꝰ elidit dominꝰ
erigit dominus diligit iuſtos
quos locat in eterna beatitudie.
Ipſe etiaz. Dominꝰ cuſtodit ad
uenas extra terrā natiuitatiſ eoꝝ
exiſtentes et pupillum et vidu-
am hūano deſtitutos auxilio ſuſci
piet ſub ſua cura ſpeciali vt ſperēt
in deum: ⁊ etiam qui hñt terrena et
nō in eis ꝯfidunt pupilli ⁊ vidue di
ſunt et vias. i. ꝓceſſus iniquoꝝ
perſequētiuz has pſonas impotēteſ
dominus diſꝑdet. Tanta eſt
dei potētia ⁊ iuſticia o ſyon o eccle
ſia. Dominus quem reuereris
deus quem credis tuus quē dili-
giſ regnabit non ad modicū ſicut
reges mūdani ſed in eternū.

Pſalmus. CXLVI. in quo monet ad laudandum deum.

Propheta excitans ad laudem dei ait.

Laudate dominum quoniaz bonuz eſt
pſallere ad gloriā et hono
rem maieſtatis eiꝰ. pſalmodia eniz
de laude dei dicit bona qꝛ dulcedi-
nem habet annexā ⁊ meretur vitā
eternam laudatio aūt exhibenda
deo debet eſſe iocunda ex deuotōe
animi facta debet eſſe decora vite
moribus ſpecioſa que non eſt i ore
peccatoꝝ qui bone cantilene malis
obſtrepunt moribus.
Laudādus eſt vere. Dominus qꝛ
eſt edificans hieruſalem celeſtē
quam de viuis lapidibus extruit
edificat autem ſic quia diſperſos
fideles per orbem ꝯgregabit in
in vna fide ſpe ⁊ caritate vt de illis
edificium celeſte formetur.
Ipſe etiaz eſt Qui ſanat contri
tos corde offerenteſ deo ſacrifici
um cordis contribulati condonādo
eis peccata et alligat apponendo
ſacramenta vulnera eoꝝ qui ſcꝫ
faciunt penitentiam donec conſoli-
detur quod fractuz erat.
Ipe etiam eſt Qui multitudinē
ſtellaruz in certo numero po
ſuit et omnes virtutes earum et
nomina nouit. Quid plu
ra. Magnus dominus noſter
et magna virtus eius: et ſapi
entie eius non eſt numerus.
quia infinita ⁊ incomꝓhenſibilis.
Ipe etiam eſt. Suſcipiēs in
gloria manſuetos: humilians
autem peccatores ſuperbos. cō
trarios māſuetis vſqꝫ ad terraz
manſuetudo enim ad celum vocat.
ſuperbia in terram detrahit. angeli
ſuperbi in terram corruerunt. homi
nes humiles ad celum vadunt.
Quia dominus māſuetos in gloria
ſuſcipit. Precinite domino in
ꝯfeſſione laudis pſallite deo
noſtro voce et honorum operum
conſonantia. Et me

morãs Propheta opera per que po
teſtas dei oſtenditur dicit. ipſe eſt
Qui operit celuz nubibus ad
hoc q' paret terre pluuiam: vt
fecundetur ad terrenaſcẽtium ꝓdu
ctioné. Qui ꝓducit in monti
bus fenũ et herbam ſeruituti
hominũ. Qui dat iumentis
eſcam ipſoruz: et pulliſ coruo
rum clamantibꝰ quia a parenti
bus anteꝙ̃ nigreſcant nihil nutrim̃
ti recipiunt: tribuit vnde alantur. ſ.
rorem celi. Manſuetos autem
diligit: ſed In equitibus confidẽ
tibus de ſua fortitudine magis
ꝙ̃ de deo non erit beneplacitũ
ei nec in peditibꝰ confitentibus
de robore ſuo magis ꝙ̃ ꝺ deo eſt be
neplacituz ei. qꝛ huiuſmodi homĩes
ſuperbi et fatui audaces ſunt quos
deus odio habet. Beneplacituz
autem eſt domino ſuper timẽ
tes eum. quia per timorem pecca
tum expellitur quod deo diſplicꝫ et
in eis qui ſperant ſuper miſe
ricordia eius qꝛ timor non valet
ſine ſpe venie.

Pſalmus. CXLVII. in quo
monet ad laudem dei.

Propheta exhortans iheru
ſalem id eſt ſanctam eccleſiaz
ad laudandum deum ait.

Lauda iheruſa
lez celeſtis iam ſecura do
minum. lauda deũ tuũ
ſion id eſt ſancta eccl'a que ꝑ fidem
deum ſpecularis in via. Lau
da dico iheruſalem dñm ſecure.
Quoniam ꝯfortauit ſiue confir
mauit ſeras portaruz tuarum
id eſt vndiqꝫ te ſua protectione mu
niuit. clauſa enim eſt ianua quia ne
mo exit vnde doleas. nemo ĩtrat q̃m
timeas. non exit inde amicus. nõ in
trat illuc alienus ſicut nũc in vita ꝓ
ſenti fit vnde ſunt ſcãdala et bene
dixit filijs tuis quos olim pepe/
riſti omimoda benedictõne qꝛ iam
quieſcunt in te non foris ꝑegrinã
tur. Bñdixit ille Qui poſuit
fines tuoſ pacez vt ex nulla par
te poſſis concuti aut turbari: et q̇d
quid intus eſt pace fruitur: ⁊ i pace
illa eſt ſaturitas et nulla indigentia
quia ſaciat te pleniſſime ex adi
pe frumenti .i. diuinitate chriſti.
Ipſe eſt Qui emittit verbuz
ſuum in carnem: et verbuz caro
factum eſt et habitauit in nobis:
velociter currit id eſt diffundit
per totum munduz ſermo predica
tionis eius et tanta velocitate vt
in breui tempore impleuerit mũduz
veritatis cognitione.

Propheta loquens ꝺ beneficiis
que cõtulit nobiſ aduentꝰ xp̄i circa
ꝯuerſiões peccatoꝝ ait Qui. ſ. ſmo
xp̄i dat niuem .i. peccatores frigi
dum et fragilem ſicut lanam: vt
inde fiat veſtis calida et pulcra per
gratiam: quaſi diceret peccatores
de frigiditate culpe conuertit ad ca
lorem gratie et decorem.
Item ſermo dei nebulam id eſt ca
liginem peccati ſpargit tollit et
diſſipat per humilitatem penitẽtie
que ſignificatur per cinerem.
Item Mittit criſtallum ſu
am id eſt induratos et obſtinatos
in peccatiſ quos quidem predeſtina
uit qui non facile vt nix ſoluuntur.

mittit vt fruſta panis. id eſt ta
les fecit vt paſcant alios v̄bo dei ⁊
predicent veritatez quam pri⁹ ante
conuerſioné impugnabant: ſicut de
paulo patz. mirabilis profecto arti
fex qui de niue facit lanam: de nebu
la cinerem. de criſtallo panem. lana
calefacit frigidum. cinis lauat ſordi
dum: panis reficit famelicum. ſic
gratia peccatorez. ⁊ ſequitur ante
faciem frigoris quis ſuſtine
bit id eſt niſi deus ſoluerit criſtallū
ſicut niuem id ē hominez induratuz
in peccatis. quis poterit ſuſtiere pe
nitentiam frigoriſ vicioꝝ ⁊ obſtina
tionis eius. quaſi diceret null⁹.
Et ſi nullus poſſit ſuſtinere ante fa
ciem frigoris non tamé eſt deſperā
dum. q² Emittet deus pater ver
bum filiuz ſuum in carnem et ver
bo euangelice predicationis lique
faciet et molliet obdurata cor
da peccatorum. Et flante ſpi
ritu ſancto ſup impios feruor ca
ritatis in tantuz corda populoꝝ ac
cendet ut recordatōne preteritoruz
criminum ex eorum oculis erū
pant flumina lacrimarum.
Flauit ſpiritus eiuſ inq̄m. Qui an
nūciat reuelationē de chriſto.
de tribu iuda naſcit᷒o popl'o iſrahe
litico de quo per iacob erat naſci
turus et legē et iudicia ſua po
pulo iſrael. Non fecit taliter
omni nationi ſicut populo iſrael
de quo carnem aſſumpſit cui ꝓphe
tas dedit cui per ſeipm̄ verbum an
nunciauit. de quo pr̄icipales apl'os
elegit et iudicia ſua manifeſta
uit eis quod non fecit alius.

Pſalm⁹. CXLVIII. in quo
monet ad laudem dei.

Propheta hortans omnes
creaturas ad laudez incipit a
ſuperioribus dicens.

Laudate domi
nū creature celeſteſ lau
date eum qui eſtis in ex
celſis throni dominatōes pr̄icipa
tus poteſtates cherubin et ſeraphi
Laudate eum omnes angeli
eius id eſt voſipſi quos ip̄e mittit
ad legationes ſuas in mundum. et
vos omnes angeli nominati
virtutes per quos dominus fecit
mirabiles effect⁹ qui ī admiratōez
diuine poteſtatiſ ⁊ laudem ei⁹ indu
cunt homines. non idō ꝓpheta inui
tat angelos ad laudem dei. ꝙ aliqū
ceſſent vel ꝙ eo monente magis lau
dent: ſed ſic ammonēdo oſtēdit affe
ctum ſuuz ſcꝫ ꝙ ſibi eſt grata laus
eorum. Conſequenter mo
nens ad laudem celeſtes creaturas
corporeas ait. Laudate eum ſol
et luna: laudate eū omneſ ſtel
le et omnia lucentia in celo q̄
eo dicūtur laudare deum q² ex ſua
pulcritudīe ⁊ virtute inducūtur ho
mines ad laudandum deum.
Laudate eum celi celorū id eſt
celum empyreū quod eſt ſuper oīns
celos. Dicitur aūt in plurali celi ꝓ
pter diuerſas manſiones que in eo
eſſe dicūtur iuxta illud. in domo pa
tris mei manſiones multe ſunt. et
aque que ſup celos ſunt. id ē ce
lum criſtallinū quod dicitur a queū
propter ſimilitudinez cum aqua in
dyaphaneitate laudent nomen
domini id eſt materia ſit nobis
laudandi deum.
Laudate dico: tum primo.

Quia verbo domini omnia ꝯ ſtant que creata ſunt ī celo et in terra et qꝛ inter velle ſuū et facere nihil diſtat ait qꝛ ipſe dixit id ē verbū genuit et per ipm facta ſunt: ipſe mandauit v̄bo ſuo et creata ſunt. Item dico laudate eū que dicta ſunt: qꝛ Statuit ea ꝑmāſura ineternū quo ad ſubſtantiam licet mutabūtur quo ad q̄litates quibus ſtatuit curſuȝ ſiue motus ⁊ influentias et nunq̄ preteribunt ordinem eis impoſituȝ.

Et inuitans ad laudeȝ dei creaturas inferiores. incipiens a creatis irrationabilibus ait. Laudate dominum vos creature que eſtis de terra: dracones ⁊ omnia genera monſtroſoꝝ aīaliuȝ et abiſſi .i. ꝓfunditates aquaꝝ latentiū ⁊ maria omnia.

Laudate ignis grando nix glacies et venti ꝓcitantes ꝓcellas in mari q̄ omnia faciūt illud ad qd̄ ex diuina diſpoſitōe ſunt ordinata: Laudate montes et omnes colles: ligna fructifera et omnes cedri. Laudate beſtie et vniuerſa pecora: ſerpentes volucres et omnia volatilia per aerem. Et inuitās ꝓpheta creaturas rationales ad laudāduȝ incipiens a maioribus ait.

Laudate reges terre dominū et omnes populi ſicut conſules principes et omnes iudices terre. Iuuenes et virgines ſenes cum iuniorib⁹ laudēt nomen domini: qꝛ exaltatum eſt nomen ei⁹ oīs poteſtas. oīs etas omis ſex⁹ laudēt nomen dn̄i nr̄i ſaluatoris cui pr̄ dedit nomē qd̄ ē ſup omne nomē. Quid per ſingula. Confeſſio laudis dei eſt ſup celuȝ et terraȝ qꝛ oēs creature tā celeſtes q̄ terreſtres debent eū laudare. eſt etiā ſup eas qꝛ maior eſt et ſupior omni laude eaꝝ. tū etiaȝ laudand⁹ eſt qꝛ exaltauit de⁹ pater cornu populi ſui .i. xp̄m ppl'i ſui redemptorem. qui dicit̃ cornu quia ſupior eſt toto corpe ꝑ excellentiam durior carne ꝑ iuſticiā. mollior ore per miſicordiā. exaltauit quid̄ i ſua paſſione qꝛ ꝑ eam mūdū de captiuitate redemit. exaltauit in reſurrectione in q̄ ei⁹ corp⁹ ſurrexit glōſum: exaltauit in aſcenſione: in q̄ tantum aſcendit q̄ ſedet ad dexterā patris.

Imnus .i. laus cum cantico fiet deo ab omnib⁹ ſanctis eius ꝑpetuo: ſāctis dico ſcȝ filijs iſrael id ē fidelib⁹ xp̄ianis q̄ ꝑ illam fideȝ ꝑ quā abraam placuit dō iſrabelite facti ſunt id ē videntes deū filius iſrael populo fide et caritate apꝓpinquanti ſibi.

Pſalmus .CXLIX. in quo monet ad laudem dei.

Prophetā exhortans fideles ad nouū canticum ait.

antare domino canticum nouuȝ de operibus nouiter factis in tēpe gr̄e ſcȝ q̄ mater fuit virgo. q̄ de⁹ hō fact⁹ ſit ⁊ q̄ repat⁹ ſit mūd⁹ ꝑ paſſionem filii ei⁹. Item de nouis mandatis ut dilectōe inimicoꝝ. de nouis conſiliis vt de abiectione tēporalium. de nouis promiſſis. vt de adoptōe celeſtiū bonoꝝ laus eius

id eſt ei grata eſt que in eccleſia
catholica et a ſanctis fit.
Cãtate dico in eccleſia ⁊ Letetur
populuſ chriſtian⁹ ſpe interiori
cordis leticia in eo qui fecit euʒ
in eſſe nature et in eſſe grẽ et eccle
ſie fideliuʒ exultent in chriſto
rege ſuo et ſacerdote.

Laudent nomen ei⁹ in choro
id eſt ĩ ꝯcordia moꝝ ⁊ vnitate cari
tatis in timpano.i.in mortificati
one carnis et pſalterio pſallant
ei.i. opere compleat̃ qđ voce cãtat̃

Pſallite et cantate. Quia bene
placitũ eſt domino in populo
ſuo bñplacituʒ eſt cũ ꝯuertit auer
ſum.cũ iuuat pugnãtẽ.coronat vin
centeʒ et exaltabit manſuetos
in ſalutem eternã.vñ ſequit̃. Ex
ultabũt ſancti in gloria quia fa
cta reſurrectione non tm̃ in anima
ſed in corpe etiã erũt glorioſi: ⁊ qꝛ
tunc adimplet⁹ erit omnis appetit⁹
eoꝝ letabũtur in ꝯſcientijs ſu
is ſiue in celeſtib⁹ manſiõib⁹ diſtri
butis eis ẜm grad⁹ beatitudis eoꝝ.

Exultabũt ſancti dico hoc mõ:
quia Exultationes id ẽ laudes
dei cum exultatõe facte erũt in cor
de eorum et linguis de omnibus
ꝑfectibus ſuis attribuenteſ ei quic
quid boni glorie et honoris habent
ď ꝑfectis viris ſubdit gladij ſcin
dentes ex vtraqʒ parte .i.po
teſtas iudicandi de malis de quib⁹
capiet̃ vindicta in manib⁹ eorũ.
Ad qđ erũt gladii in manibus eoꝝ
Ad faciendam vindictam in
nationib⁹: ſcʒ in illis qui legẽ nõ
habuerũt et increpationeſ in po
pulis in illis qui male lege vſi ſũt
Et Ad alligandũ reges eo
ruʒ reges terre impios in ꝯpedi
bus i eternis penis ex quib⁹ nullo
modo poterũt ſe exſoluere et nobi
les eorũ de omnib⁹ in manicis
ferreis qꝛ punient̃ manus eorum
quibus in pñti vita malũ et iniuſti
ciaſ intulerũt. Quid ſingula enume
rem: ad hoc gladioſ ſancti habebũt
in manib⁹. Ut faciant in regib⁹
et populis iudiciuʒ non qđcũqʒ
ſed ꝯſcriptum in pñtia dei appro
batum ab angelis : et plurib⁹ ſacre
ſcripture locis memoratuʒ gloria
hec eſt omnibus ſanctis eius
ꝑfectis qui ꝓ xp̃o omnia terrena re
liquerũt ecce quanta gloria et gau
diũ tũc erit qñ paupes qui hic erãt
deriſui habebunt poteſtateʒ iudicã
di in ſuperbos.

Pſalm⁹.CL.in quo monʒ ad
laudem dei ꝓpter beneficiuʒ
glorificationis.

Propheta inuitans ad lau
dandũ deuʒ in ſanctis iam in
celeſti hieruſalẽ receptis ait.

Laudate domi
num in ſanctis eius id
eſt in conſideratõe ſcõꝝ q̊s
ipſe miſericorditer iuſtificauit et mi
rabilr̃ remunerauit laudate etiaʒ
in conſideratione firmamenti
virtutis eius id ẽ ꝑ eo ꝙ morteʒ
ipſam cum auctore ſuo nequiſſimo
potentie ſue virtute vicit et creden
tes ad celum perduxit.

Laudate eum in virtutibus
eius id eſt pro gloria ãgelicis vir
tutib⁹ data q̃ ſunt ei⁹ creatiõe q̊ ad
naturã: ⁊ ꝯfirmatõne quo ad grãm.

laudate dominū ſecūduꝫ multitudinem magnitudinis eiꝰ: id eſt ſm gloriam magnā quā extendit ad multitudinē electoꝝ ex diuerſis partibus mūdi vel laudātē deuꝫ ſine fine ſicut magnitudiniſ eiꝰ non eſt finis. ¶Propheta quomō ſit deus laudādus ꝑ ſimilitudies miſticas oſtendit dicens: Laudate euꝫ in ſono tube: laudate eum in pſalterio et cithara tuba cōcrepet regi. pſalteriū canat deo: cythara cū reliq̄s inſtrumentis canat ſpōſo: laudate eum in ſono tube: quia vos in bello vincere fecit cōterente domino ſathan ſub pedibꝰ veſtris: laudate eum in pſalterio: quia vos implere legem p̄ſtiterat· laudate eū in cythara qꝛ carnē veſtrā viuificauit. Laudate eum in timpano qꝛ mortificatuꝫ corpus vr̄m immortalitate donauit. et in choro quia choris angelicis vos aſſociat et in cordis et organo quia per ciboꝝ abſtinentiam retortis viſceribus concupiſcentie et viciis carnalibus digni inuēti eſtis regno dei ad concinendas diuinas laudes.

Laudate eum in cimbalis bn̄ ſonantibus: in cimbalis iubilationis eo ꝙ corruptione carnis ſanguiniſqꝫ depulſa conformati ad ymaginem creatoris omni plenitudie ſpei completa fulgetis ſicut ſol in regno dei: ⁊ qꝛ iſta inſtrumenta vult ꝓpheta ſpiritualr̄ intelligi: q̇a talia inſtrumenta in celeſti patria n̄ habent locum· ſed ad deſignandum magnitudineꝫ diuine iocunditatis hic interponuntur: concludens ait. omnis ſpiritus ſiue angelicus ſiue hūanus laudet dominum.

¶Reuerendiſſimi cardinalis: tituli ſancti Sixti domini Johannis d̄ Turrecremata: expoſitio breuis et vtilis ſuper toto pſalterio Argentine impreſſa. Anno domini. Mcccclxxxii. nono Kal'. Maii feliciter eſt conſummata.

D te leuaui aīaȝ xxiiii.
Ad te dñe clamabo xxvii.
Afferte dño filii xxviii.
Audite hec oēs xlviii.
Attēdite pple me⁹ lxxvii
Ad dominū cū tri. cxix
Ad te leuaui o.me. .cxxii.
Beat⁹ vir qui ñ abi. I.
Beati q̄x remisse xxxi
Benedicā dominū xxxiii
Beat⁹ q̄ intelligit xl
Benedixiſti dñe terraȝ lxxxiiii.
Bonū eſt confiteri xci.
Benedic aīa pmū cii.
Benedic aīa m. ſcōm ciii.
Beatus vir q̄ ti. .cxi.
Beati immaculati cxviii
Beati oñis cxxvii.
Benedict⁹ do.de⁹ me. cxliii.
Cum inuocarem iiii.
Confitebor tibi pmū ix.
Conſerua me domie xv
Celi enarrāt gl'aȝ xviii
Cōfitebimur tibi lxxiiii.
Cantate dño pmū xcv.
Cātate do. ſcōm xcvii
Confitemi domio pmū ciiii.
Cōfitemi do. ſcōm cv.
Confite.do. terciū cvi
Confitebor tibi dñe ſcōȝ .cx.
Credidi pꝑter qd̄ cxv.
Cōfitemi dño q̄rtū cxvii
Cōfite. dño q̄ntū cxxxv.
Confitebor tibi terciū cxxxvii.
Cātate dño terciū cxlix
Omine quid ml'ti. .iii.
Dñe ne in furo. pmū vi.
Domie de⁹ me. vii.
Domie dñs nr̄ viii.
Dixit inſipiens pmū xiii.
Domine q̄s hitabit xiiii.
Diligā te do. xvii.
Domine in virtute xx
Deus de⁹ me⁹ reſpice in. xxi.
Domin⁹ regit me xxii.
Domini eſt terra xxiii
Domin⁹ illūinatio xxvi.
Dixit iniuſt⁹ xxxv.
Dñe ne i fu. ſcōm xxxvii.
Dixi cuſtodiā. xxxviii.
De⁹ aurib⁹ xliii
De⁹ nr̄ refugiū xlv.
De⁹ deoꝝ domin⁹ xlix
Dixit inſipiēs ſcōm .lii.
Deus in nomie tuo liii
Deus repuliſti lix
Deus de⁹ me⁹ ad te d̄ lu. .lxii.
Deus miſeatur nr̄i lxvi.
De⁹ in adiutoriū lxix.
De⁹ iudiciū tuuȝ lxxi
Deus venerunt lxxviii.
Deus ſtetit lxxxi.
De⁹ quis ſimilis lxxxii
Domine de⁹ lxxxvii.
Domine refugiū lxxxix
Dñs regnauit deco. xcii.
Deus vltōum xciii.
Domin⁹ regnauit exul. xcvi.
Domin⁹ regnauit iraſ. xcviii
Domine exaudi pmū ci.
Deus laudem cviii.
Dixit domin⁹ domio m. cix
Dilexi quoniam cxiiii.
De pꝓfundis cxxix.
Domine non eſt cxxx.
Domine pꝓbaſti me cxxxviii.
Domine clamaui cxl.
Domine exaudi orōeȝ ſcōȝ cxlii.
Xaudi domine xvi.
Exaudiat te xix.
Exaltabo te de⁹ q̄m xxix.
Exultate iuſti xxxii.
Expectans expectaui do. xxxix
Eructauit cor meū xliiii.

Exaudi deus oratõem meã	liiii
Eripe me de inimicis	lviii.
Exaudi de⁹ depre.	lx
Exaudi de⁹ orõez meã cũ de.	lxiii
Exurgat de⁹	lxvii
Exultate deo	lxxx.
Ecce q̃ bonũ	.cxxxii.
Ecce nunc	cxxxiii.
Eripe me domine	cxxxix
Exaltabo te de⁹	cxliiii.
Undamenta ei⁹	lxxxvi.
N dño confido	x.
Judica me dñe cõ.	xxv
In te dñe ſperaui pmũ	xxx
Judica dñe nocentes	xxxiiii.
Judica me dñe ꝛ diſcerne cãm	xlii
Jubilate ꝛc. pſalmũ.d.i.	lxv.
Inte domĩe ſperaui ſcdm	lxx
Inclina domine	lxxxv.
Jubilate ꝛc.fuite ſcdm	.xcix.
In exitu iſrl	cxiii
In cõuertendo domin⁹	cxxv
Audate pueri	cxii.
Laudate dominũ oẽs g.	cxvi
Leuaui oclos meos	.cxx.
Letatus ſum	cxxi.
Laudate nomen	cxxxiiii.
Lauda anima mea	cxlv.
Laudate dñm quõ bo	cxlvi.
Lauda iheruſalem	cxlvii
Laudate dñm de celis	cxlviii.
Laudate dominũ in ſcis	cl.
Agn⁹ domin⁹ ꝛ lauda.	xlvii.
Miſerere mei de⁹ pmũ	.l.
Miſerere mei d. ſcdm	lv.
Miſerere mei d. terciũ	lvi.
Miſicordias domini	lxxxviii.
Miſericordiã et iudi.	c.
Memẽto dñe dauid	cxxxi.
Oli emulari	xxxvi
Nonne deo	lxi.
Notus in iudea	lxxv

Niſi qr domin⁹	cxxiii.
Niſi dominus	cxxvi
Mnes gentes	xlvi.
Aratũ cor meũ	cvii.
Uare fremuerũt g.	.ii.
Quẽadmodũ deſiderat	xli.
Quid gloriaris	.li.
Quã bonus	lxxii
Qui regis iſrael	.lxxix
Quaz dilecta	lxxxiii.
Qui habitat	.xc.
Qui confidũt	cxxiiii
Aluũ me f.d.q.dfe.	xi.
Si vere vtiqz	lvii.
Saluum me f.quõ intra.	lxviii.
Sepe	cxxviii
Sup flumina	cxxxvi.
E decz hymn⁹	lxiiii
Erba mea	v.
Uſqzquo domine	.xii.
Ut quid	lxxiii.
Uoce mea pmũ	lxxvi.
Uenite exultemus	xciiii
Uoce mea ſcdm	.cxli.

Te 3550 4°

H* 15703

Anno domini Millesimoquingentesimo vicesimo Sexto die augusti qui die
transfiguracionis domini Ven[illegible] dominus [illegible] Tolo Cavallerius et
Canonicus ecclesie [illegible] donavit michi librum istum

Adesto memoria incipit beata anna

Beata dei genitrix maria virgo perpetua
templum domini sacrarium spi[illegible] u sancti tu sola
sine exemplo placuisti do[illegible] ihesu cristo
Ora pro populo interueni [illegible] clero: intercede
pro deuoto femineo sexu [illegible] o 10